

Digitales Brandenburg

hosted by Universitätsbibliothek Potsdam

Machsor

die sämtlichen Festgebete der Israeliten ; mit bestgeordnetem Texte
und deutscher Uebersetzung

Für den 1. und 2. Tag des Laubhüttenfestes

Stern, Salomo Gottlieb

Wien, 1893

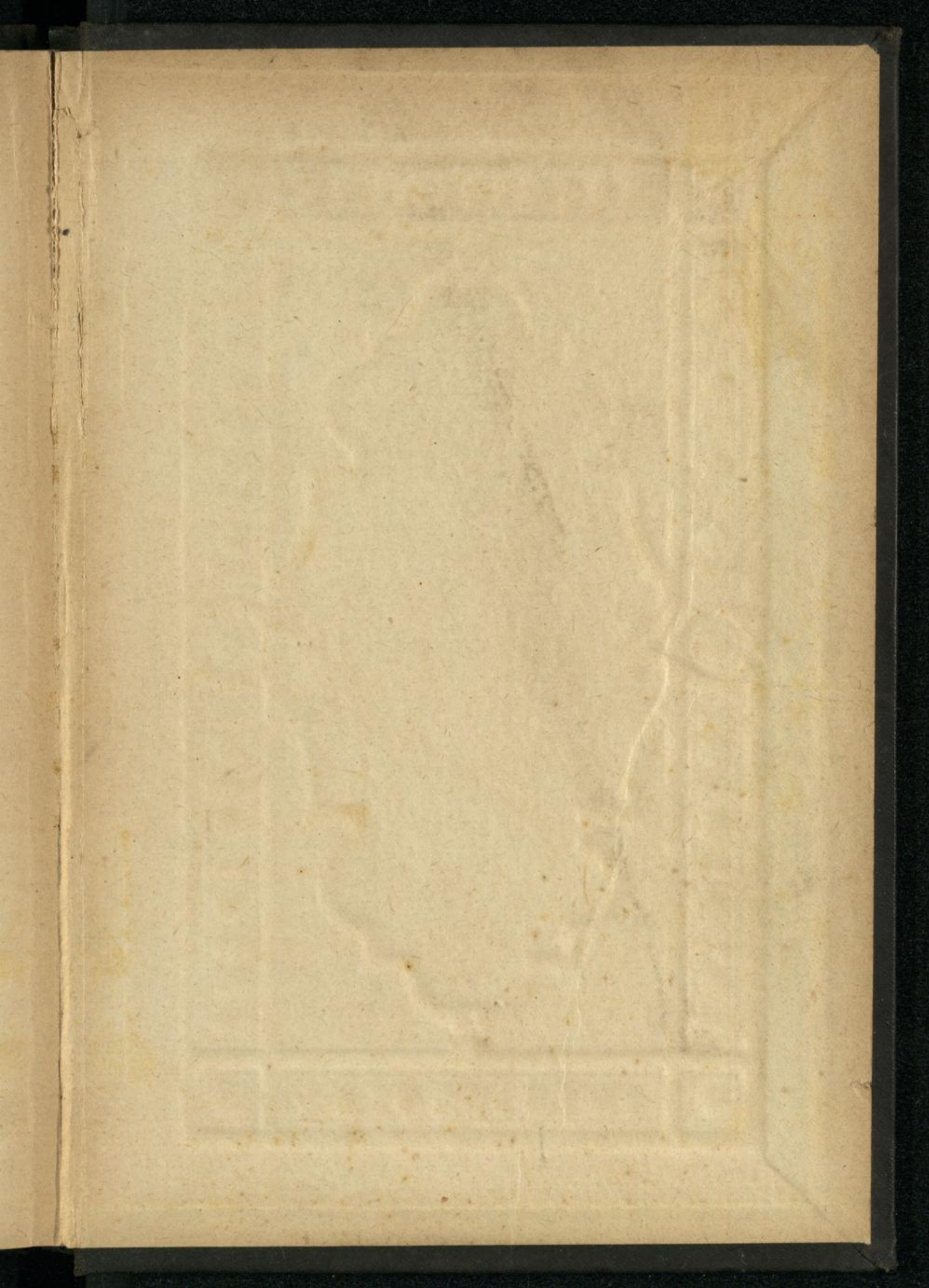
[urn:nbn:de:kobv:517-vlib-12219](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:kobv:517-vlib-12219)

VERLAG VON

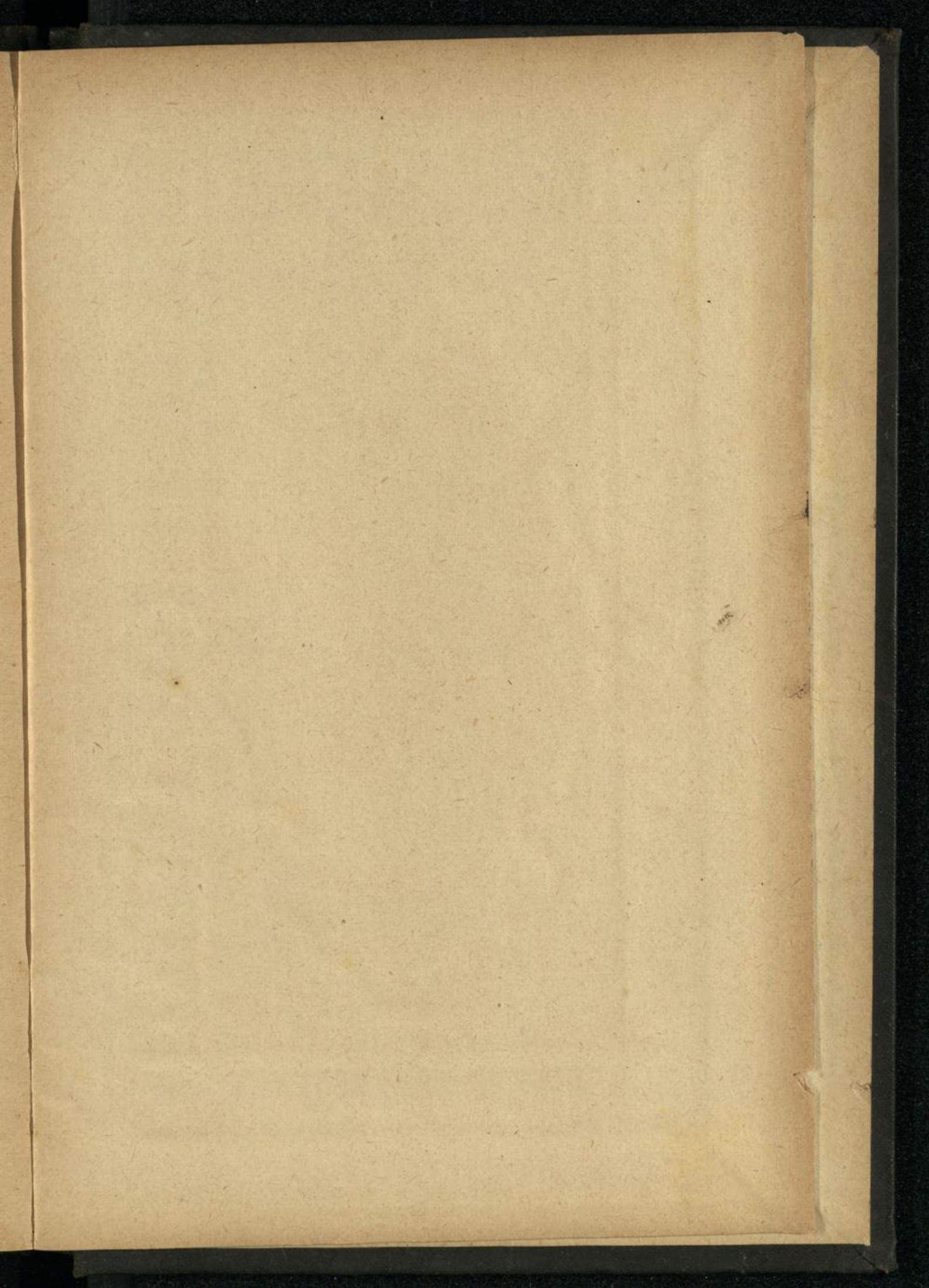
Fest-
Gebete
der
Israeliten

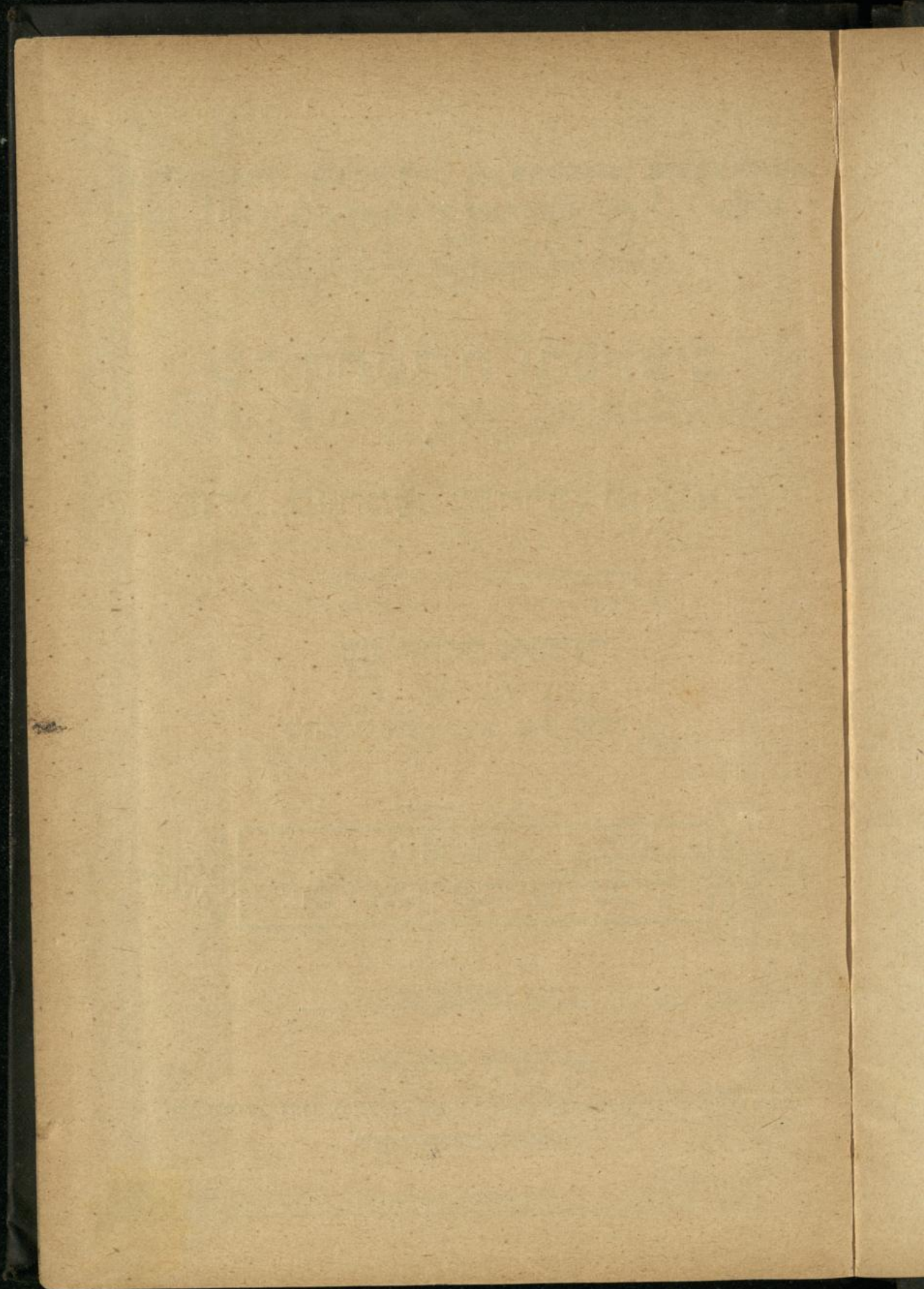
VERLAG VON

00

118
kly

מהזור לכל מועדי השנה

כולל

כל התפלות והפיוטים

כפי מנהג המדינות

פולין. בעהמען. מעהרען ואונגארן.

מסודר בסידור נאה ומוגה בתכלית הדיוק

עם תרגום אשכנזי

מהחכם זלמן כוכב טוב שמערן.

חלק חמישי:
ליום ראשון ושני של סכות.

וויען, שנת תרמ"ז לפ"ק.

איינענטהום אונד פערלאנג פאן י. א. ז. שלעזינגער'ס בוכהאנדלונג
וויען, זייטענשטטטענגאססע. 5

MACHSOR.

Die sämtlichen

Festgebete der Israeliten

mit bestgeordnetem Texte und

deutscher Uebersetzung

nach den vorzüglichsten Autoren gesammelt

von

S. G. Stern.

(Ausgabe in neun Theilen.)

Fünfter Theil:

Für den 1. und 2. Tag des Laubhüttenfestes.

Wien, 1893.

Eigenthum und Verlag von
Jos. Schlesinger's Buchhandlung
I. Seitenstettengasse Nr. 5.

2203

UNIVERSITÄT POTSDAM
Universitätsbibliothek

UNIVERSITÄT POTSDAM
UNIVERSITÄTSBIBLIOTHEK

Vor dem Eintritte in das Bethaus.

וְאָנִי בְרוּב חֶסֶדְךָ אָבֹא בֵיתְךָ אֲשֶׁתְּחֹנֶה אֶל-הַיְכָל-קֹדֶשְׁךָ בְּיִרְאַתְךָ:

Nach dem Eintritte in das Bethaus.

בְּבֵית אֱלֹהִים גְּהִלְךָ בְּרָגֶשׁ:

מה Wie schön sind deine
Hütten Jakob, deine Wohnun-
gen Israel! Deiner Vaterhuld
vertrauend, trete ich ein, Herr,
in dein Haus, und beuge mich
vor dir in deinem heiligen
Tempel in Gottesfurcht. Mit
der innigsten Lust und Liebe
trete ich ein, Herr, in dein
Haus, betrete ich die Stätte,
wo du thronest in deiner Herr-
lichkeit. Ich beuge mich, ich
bücke mich, ich beuge das Knie
vor dir, meinem Gott, der mich ge-
schaffen. Möge mein Gebet vor dich
gelangen in einer gnadenreichen
Stunde. Gott, in deiner Gna-
denfülle erhöre mich und sende
mir deine Wahrheit und dein
Heil! Amen!

אני Ich rufe Dich an, o, so er-
höre mich, Allmächtiger! neige mir
Dein Ohr, merk auf mein Gebet.
Aus Gnade will ich Dein Antlitz
schauen, und wachend mich ergötzen
an Deiner Gottesgestalt. Ich ver-
traue Dir, Ewiger, rufe mir zu:
Du bist mein Gott! Vernimm mein
lautes Gebet, wenn ich zu Dir stehe;
wenn ich meine Hände aufhebe zu
Deinem heiligen Chore. Ewiger,
mein Gott! ich flehe zu Dir und
Du heilest mich. Zu Dir, Ewiger;
ruf ich; Dich, mein Gott flehe ich
an. Laß Dein Antlitz leuchten über

מָה טָבוּ אֱדֹלֶיךָ יַעֲקֹב.
מִשְׁכְּנֹתֶיךָ יִשְׂרָאֵל: וְאָנִי
בְרוּב חֶסֶדְךָ אָבֹא בֵיתְךָ.
אֲשֶׁתְּחֹנֶה אֶל-הַיְכָל קֹדֶשְׁךָ
בְּיִרְאַתְךָ: יי אֶהְבֶּתִי מֵעוֹן
בֵּיתְךָ. וּמְקוֹם אֲמִשְׁכֵּן
כְּבוֹדְךָ: וְאָנִי אֲשֶׁתְּחֹנֶה
וְאֶכְרַע אֶבְרָכָה לְפָנַיִי־יי
עֲשֵׂי: וְאָנִי תִפְלְתִי לְךָ יי
עַת רְצוֹן אֱלֹהִים בְּרֹב־
חֶסֶדְךָ עֲנֵנִי בְּאֵמֶת יִשְׁעֶךָ:

אני קראתיך פי תענני אל. הט-
אזנה לי שמע אמרתי: אני בצדק
אחזה פניך. אשבועה בהקיץ
תמונתך. ואני עליך במחתי יי
אמרתי אלהי אתה: שמע קול
תחנוני בשועי אליך. בגשאי ידי
אלדביר קדשך: יי אלהי שועתי
אליך ותרפאני: אליך יי אקרא
ואל-אדני אתחנן: האירה פניך

Deinen Knecht, hilf mir durch Deine Gnade. Denn zu Dir, Ewiger! hoffe ich, Du mein Gott und Herr, erwiederst mein Vertrauen. Erhöre Ewiger, mein Gebet, vernimm meine Klagen und laß meine Thränen nicht unbeschwichtigt. Erhöre mich, Ewiger, und sei mir gnädig, sei Du, o Gott! Beistand mir.

שיר Ich freue mich, wenn man zu mir spricht. „Laß in des Ewigen Haus uns gehen.“ Ich freue mich Deiner Verheißung, wie Einer, der große Ausbeute gewinnt. O merke auf meine Klagen, mein König und mein Gott! wenn ich zu Dir bete. Ewiger! frühe mögest Du mich hören, frühe schon wende ich mich zu Dir mit meinem Hoffen. Ich rufe Dich an, denn Du antwortest mir, Allmächtiger! neige mir Dein Ohr und erhöre mein Gebet! Mein Fuß steht auf ebener Bahn; in Erhören danke ich dem Ewigen.

על-עבדך. הושיעני בחסדך: כי לך יי הוֹחֵלְתִי. אַתָּה תַעֲנֶה אֲדֹנָי אֱלֹהֵי: שִׁמְעֵה תַפִּלָּתִי יי. וְשׁוּעֵתִי הַאֲזִינָה. אֶל-דְּמָעֵתִי אֶל-תַּחֲרֹשׁ: שִׁמְעֵ יי וְחַנּוּנֵי יי הִיָּה עֲזָר לִי:

שיר המעלות לְרֹד שִׁמְחָתִי בְּאֹמְרִים לִי בֵּית יי גִּלְךָ: שֶׁשׁ אָנֹכִי עַל אִמְרָתְךָ כְּמוֹצֵא שְׁלָל רַב: הִקְשִׁיבָה לְקוֹל שׁוֹעֵי מַלְכֵי וְאֱלֹהֵי כִי אֵלֶיךָ אֶתְפַּלֵּל: יי בִּקְרַת שִׁמְעֵ קוֹלִי בִּקְרַת אֶעֱרָךְ לְךָ וְאֶצְפָּה: אֲנִי קָרָאתִיךָ כִּי תַעֲנֵנִי אֵל הַט אֲזַנְךָ לִי שִׁמְעֵ אִמְרָתִי: רַגְלֵי עֲמָדָה בְּמִישׁוֹר בְּמִקְהָלִים אֶבְרָךְ יי:

איחא זמס' זרכות דף למ"ד ע"ז חסידים הראשונים היו עוסקין בעה אחת ואח"כ התפללו דהיינו שסבו טעות להעיר נפשו אל התפעלויות ולהכין לזכר זכרתה כרעיון לאזניהם שזמנים להתפלל עליו זמנא זמנא עהורא וע"כ כהגו חסידים עליון ואנשי מעשה הצאים אחריהם כדמלכט זכרנה סדורים קדמונים ליטז מעט אחר אמירת פסוקי מה עוזו לאמר פסוק זה:

אֲשָׁרֵי יוֹשְׁבֵי בֵּיתְךָ. עוֹד יִהְיֶה לְךָ סֵלָה:

ויססה מעט ויאמר מפלה זו.

מי אנכי שאזכה להתפלל לפני הקדוש ברוך הוא שהוא אל גדול ונורא. ואנכי איש חוטא והכעסתי שמו הגדול במעשי הרעים. ואני בשר ודם עפר ואפר. ואני כדאי וראוי להזכיר שמו הגדול בפה פעמים. אזי לי איך אשא פני לעמוד לפני המלך הגדול ונורא מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא עלת כל העלות וסבת כל הסבות אלא מפני רחמי וחסדיו בגדולים שהוא מרחם על בריותיו. ורוצה בהפלה ובחננונים של עבדיו. כמו שנאמר קרוב יי לכל קראיו לכל אשר יקראוהו באמת: רצון יראיו יעשה וארת שועתם ישמע ויושיעם. שומע תפלה עדיך כל בשר יבואו:

תפלת מנחה לערב סכות

Man sagt die Korbant.

Wohl denen, die da sitzen in deinem Hause, und immerfort dich preisen! Selah! Wohl dem Volke, dessen Gott ist Gott, der Herr!

Ein Lobgesang von David. Ich will dich erheben, mein Gott und Herr, und will loben deinen Namen in Ewigkeit. Alle Tag will ich dich loben, und preisen deinen Namen in Ewigkeit. Groß ist Gott und gepriesen über Alles, und seine Größe unerforschlich. Eine Zeit rühmt der andern dein Wirken, und deine Allmacht verkünden sie. Die Pracht und Herrlichkeit deiner Majestät und deine wundervollen Worte sind mein Gespräch. Von der gewaltigen Macht deiner Wunderthaten reden sie, und von deiner Größe will ich erzählen. Das Angedenken deiner unendlichen Güte strömt von ihnen aus, deine Gerechtigkeit lobpreisen sie. Gott ist gnädig und barmherzig, langmüthig und voller Guld und Milde. Gott ist gütig gegen Alle, und hat Erbarmen mit allen seinen Schöpfungen. Darum danken dir, Gott alle deine Schöpfungen, und deine Frommen stimmen an dein Lob. Von der Herrlichkeit deines Reiches sprechen sie, von deiner Allmacht reden sie; daß sie verkünden den Menschenkindern seine Macht, und die Herrlichkeit und Pracht seines Reiches. Dein Reich ist ein Reich aller Welten, deine Herrschaft geht durch alle Zeiten. Gott ist es, der stützet die Fallenden, und aufrichtet, die gebeugt sind. Aller Augen hoffen auf dich, und du gibst ihnen die Speise, jedem zu seiner Zeit; öffnest deine Hand und sättigest Alles, was lebet, mit Wohlwollen. Gott ist gerecht in allen seinen Wegen, liebe reich in allen

אשרי יושבי ביתך עוד יהללוך
סלה:

אשרי העם שככה לו אשרי העם
שׂי אלהיו:

קמה תהלה לדוד. ארוממה אלהי המלך ואברכה שמך לעולם ועד: בכל יום אברכה ואהללה שמך לעולם ועד: גדול יי ומהלל מאד ולגדלתו אין חקר: דור לדור ישבח מעשיך וגבורותיך יגידו: הדר כבוד הודך ודברי נפלאותיך אשיחה: ועוז נראותיך יאמרו וגדלתך אכפרנה: זכר רב טובך יגיעו וצדקתך ירגנו: חנון ורחום יי ארך אפים וגדל חסד: טוב יי לכל ורחמיו על כל מעשיו: יודוך יי כל מעשיך וחסדיך יברוכה: כבוד מלכותך יאמרו וגבורתך ידברו: להודיע לבני האדם גבורתו וקבוד הדר מלכותו: מלכותך מלכות כל עולמים וממשלתך בכל דור ודור: סומך יי לכל הנפלים וזקוף לכל הקפופים: עיני כל אליך ישברו ואתה נתן להם את אכלם בעתו: פותח את ידך ומשביע לכל חי רצון: צדיק יי בכל דרכיו וחסיד

seinen Werken. Gott ist nahe Allen, die ihn anrufen mit Wahrhaftigkeit. Den Gottesfürchtigen thut er ihren Willen, er hört ihr Schreien und schickt sein Heil. Er schirmt Alle, die ihn lieben, und rottet alle Frevler aus. Des Herrn Ruhm soll mein Mund verkünden, und alles Fleisch lobpreisen seinen heiligen Namen in Ewigkeit. So lobpreisen wir den Herrn von nun an bis in Ewigkeit Halleluja! lobet Gott den Herrn.

כי Wenn ich rufe den Namen Gottes, so gebet Gott die Größe.

אדני Herr, eröffne du meine Lippen, daß mein Mund verkünde deinen Ruhm:

ברוך Gelobt seiest du, Gott unser Herr, Gott unserer Väter, Gott Abrahams und Isaaks und Jakobs; du, der große, mächtige, und furchtbare Gott; du, der allerhöchste Gott der in Güte und Milde waltet, und Herr und Meister ist von Allem; der den Vätern ihre Frömmigkeit gedenket und ihren Kindeskindern sendet den Erlöser um seines Namens Willen in seiner Liebe.

מלך Du, Herr, bist unser Helfer, Retter und Erlöser, du unser Schutz und Schild! Gelobt seiest du, Gott, Abrahams Schutz und Schild.

אתה Du bist der Allmächtige, Herr, in Ewigkeit, der belebet die Todten, du unerschöpflich an Heil und Hilfe.

מכלכל Der verpfleget die Lebenden, in seiner Milde, und belebet die Todten, in seiner unerschöpflichen Barmherzigkeit; der stülket, die da fallen, der heilet die Kranken, der löset die Gebundenen, der seine Treue bewahret und bewähret an denen, die da schlafen im Staube. Wer ist wie du, Herr der Kräfte? wer dir gleich, Weltenherr, der tödtet, der belebet, der sprießen läßt das Heil?

בְּכָל-מַעֲשָׂיוֹ: קָרוֹב יי לְכָל-קוֹרְאָיו
לְכָל אֲשֶׁר יִקְרָאֵהוּ בְּאֵמֶת: רְצוֹן
יִרְאֶיו יַעֲשֶׂה וְאֶת-שׁוֹעֲתָם יִשְׁמַע
וְיוֹשִׁיעֵם: שׁוֹמֵר יי אֶת-כָּל-אֲהָבָיו
וְאֶת-כָּל-הַרְשָׁעִים יִשְׁמִיד: תְּהַלֵּל
יי יְדַבֵּר-פִּי וַיְבָרֵךְ כָּל-בֶּשָׂר שֵׁם
קְדוֹשׁ לְעוֹלָם וָעֶד: וְאֲנַחְנִי נְבָרֵךְ
יְהִי מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם הַלְלוּיָהּ:

ס"ז טומו סני קדיס.

כי שם יי אקרא הברו גדל לאלהינו:

אֲדַנִּי שִׁפְתַי תִּפְתָּח וּפִי יִגִּיד תְּהַלְתָּךְ:
בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי
אֲבוֹתֵינוּ. אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אֱלֹהֵי
יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב. הָאֵל הַגָּדוֹל
הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא. אֵל עֲלִיוֹן. גּוֹמֵל
חַסְדִּים טוֹבִים, וְקָנָה הַכֹּל וְזוֹכֵר
חַסְדֵי אֲבוֹת. וּמְבִיא גּוֹאֵל לְבָנָי
בְּגִיחָם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה:

מְלֶךְ עֶזְרָה וּמוֹשִׁיעַ וּמַגֵּן. בְּרוּךְ
אַתָּה יי מְגֵן אַבְרָהָם:

אַתָּה גִבּוֹר לְעוֹלָם אֲדַנִּי. מְחַיֶּה
מֵתִים אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ:

מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחַסֵּד. מְחַיֶּה
מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים סוֹמֵךְ גּוֹפְלִים
וְרוֹפֵא חוֹלִים וּמְתִיר אֲסוּרִים.
וּמְקַיֵּם אֲמוּנָתוֹ לִישְׁנֵי עֶפְרָי. מִי
כַּמוֹךָ בַּעַל גְּבוּרֹת וּמִי דוֹמָה לָךְ.
מְלֶךְ מֵמִית וּמְחַיֶּה וּמְצַמֵּחַ יְשׁוּעָה:

Du bist uns ein treuer Bürge für das Leben unserer Todten Gelobt seiest du, Gott, der belebet die Todten.

Du bist heilig und heilig ist dein Name, und alle Tage preisen dich die Heiligen — Selah! Gelobt seiest du, Gott, heiliger Weltengott!

Du begnadigest den Menschen mit Verstand, und in deiner Lehr' und Offenbarung ist ihm die verständige Erkenntniß gegeben. Begnadige uns aus deiner Gnadenfülle mit Erkenntniß, Einsicht und Verstand. Gelobt seiest du, Gott, der da begnadiget den Menschen mit seiner Erkenntniß.

Vater, führe uns zu deiner Lehre, und würdige uns der Herr, in deinem Heiligthume. Gib, daß wir aus jeglicher Verirrung in

מנחה לערב סכות

וְנֶאֱמַן אֶתָּה לְהַחְיֹת מֵתִים. בְּרוּךְ אַתָּה יי מְחִיָּה הַמֵּתִים:

אַתָּה קָדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קָדוֹשׁ וְקָדוֹשִׁים בְּכָל יוֹם יְהִלְלוּךָ סְלָה. בְּרוּךְ אַתָּה יי הָאֵל הַקָּדוֹשׁ:

אַתָּה חוֹנֵן לְאָדָם דַּעַת וּמַלְמֵד לְאָנוֹשׁ בִּינָה. הֲנִנוּ מֵאַתָּךְ דַּעַת בִּינָה וְהַשְׁכֵּל. בְּרוּךְ אַתָּה יי חוֹנֵן הַדַּעַת:

הַשִּׁיבֵנו אָבִינוּ לְתוֹרָתֶךָ. וְקַרְבָּנוּ מִלְּבָנוּ לַעֲבוּדָתֶךָ. וְהַחֲזִירֵנוּ

(* קדושה לש"ן.

Wir heiligen deinen Namen in der Welt, wie sie ihn heiligen in den höchsten Himmelshöhen — wie es geschrieben steht durch deinen Propheten: Und es rufet der Eine dem Andern zu, und spricht:

Heilig, heilig, heilig, ist Gott der Heerschaaren Herr, die ganze Welt ist voll von seiner Herrlichkeit.

Und die ihnen gegenüber stehen, die sprechen: gelobt —

Gelobt sei die Herrlichkeit Gottes an der Stätte, wo sie waltet.

Und in deinem heiligen Worte steht geschrieben:

Gott regieret in Ewigkeit, dein Gott, Zion, durch alle Zeiten. Halleluja!

Durch alle Zeiten verkünden wir deine Macht und Größe, und heiligen deine Heiligkeit bis in Ewigkeit. Dein Lob, Herr, das weicht nie und nimmer aus unserm Munde; denn du bist der große und heilige Weltengott und Herr. Gelobt seiest du Gott, heiliger Weltengott.

בְּשֵׁם נִקְדַּשׁ אֵת שִׁמְךָ בְּעוֹלָם. בְּשֵׁם שִׁמְךָ יְשִׁים אוֹתוֹ בְּשֵׁמֵי מְרוֹם. בְּכַתוּב עַל יַד נְבִיאֶךָ. וְקָרָא זֶה אֵל זֶה וְאָמַר:

קָדוֹשׁ | קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ יי צְבָאוֹת מְלֵא כָּל הָאָרֶץ בְּבוֹדוֹ:

לְעַמְּתָם בְּרוּךְ יֹאמְרוּ:

בְּרוּךְ בְּבוֹד יי מִמְּקוֹמוֹ:

וּבְדַבְרֵי קְדֻשָּׁה בְּחוּב יֹאמַר:

יְמַלֹּךְ יי לְעוֹלָם אֱלֹהֶיךָ צִיּוֹן לְדוֹר וָדוֹר הַלְלוּהָ:

לְדוֹר וָדוֹר נְגִיד גְּדֻלָּה וְלִנְצַח נְצָחִים קְדֻשָּׁתֶךָ נִקְדַּשׁ. וְשִׁבְחֶךָ אֱלֹהֵינוּ מִפִּינוּ לֹא יִמוּשׁ לְעוֹלָם וָעַד. כִּי אֵל מְלֶכֶךְ גְּדוֹל וְקָדוֹשׁ אַתָּה: בְּרוּךְ אַתָּה יי הָאֵל הַקָּדוֹשׁ:

der vollkommensten Sinnesänderung nähern Erkenntniß und Anbetung, und Bekehrung zu dir wiederkehren. Gelobt seist du, Gott, der an solcher Sinnesänderung und Bekehrung hat sein Gefallen.

כח Vergib uns, Vater, wo wir gesündigtet, und verzeihe uns, Herr, wo wir uns vergangen: denn du bist es, der vergibt und verfähnet. Gelobt sei du Gott, Allerbarmender, der so oft und so Vieles uns vergibt.

ראה Schau auf uns, Herr, in unserer Erniederung, und streite du unsern Streit für uns: erlöse uns — bald um deines heiligen Namens willen; du bist ein mächtiger Erlöser. Gelobt seiest du, Gott, Erlöser Israels!

רפאנו „Heile uns, Gott, und wir sind geheilet; hilf uns, und es ist uns geholfen; denn du bist unser Ruhm und Stolz!“ Sende du uns eine vollkommene Heilung und Genesung für jedes Leid und Weh; du bist der allwaltende, allesvermögende Gott und Herr, ein treuer Arzt, verlässlich und voll Erbarmen! Gelobt seist du, Gott, der heilet die Kranken Israels!

ברך Segne uns, Gott und Herr, das Jahr und alle seine Erzeugnisse und Erträgnisse zum Guten! Gib Segen der Erde! Sättige uns aus deiner Gnadenfülle; segne uns das Jahr, daß es eines der besten sei reich an allen Gütern deiner Huld. Gelobt seist du Gott, der da segnet die Jahre.

תקע Laß ertönen die große Posaune zu unserer Erlösung, und erhebe du das Banner, um das sich sammeln und einigen unsere Verbannten. Einige uns und sammle uns von allen vier Enden und Ecken der Welt. Gelobt seist du, Gott, der da sammelt die Zerstreuten seines Volkes Israel!

השיבה Setze unsere Richter wieder ein wie ehemals, und unsere Rätbe

בתשובה שלמה לפניך. ברוך אתה יי הרוצה בתשובה:

סלח לנו אבינו כי חטאנו מחל | לנו מלפניו כי פשענו. כי מוחל וסולח אתה. ברוך אתה יי חנון המרבה לסלוח:

ראה נא בעינינו וריבה ריבנו ונאלנו מהרה למען שמך. כי גואל חזק אתה. ברוך אתה יי גואל ישראל:

רפאנו יי ונרפא. הושיענו ונושעה. כי תהלתנו אתה. והעלה רפואה שלמה לכל מפותינו כי אל מלך רופא נאמן ורחמן אתה. ברוך אתה יי רופא חולי עמו ישראל:

ברך עלינו יי אלהינו את השנה הזאת ואת כל מיני תבואתה לטובה. ותן ברכה על פני האדמה. ושבענו מטובה. וברך שנתנו בשנים הטובות. ברוך אתה יי מברך השנים:

תקע בשופר גדול | לחרותנו ושא גם לקבץ גליותנו. וקבצנו יחד מארבע פנות הארץ. ברוך אתה יי מקבץ נדחי עמו ישראל:

השיבה שושניו בקראשונה.

wie einst in alter Zeit; wende ab von uns Kummer, Noth und Klage, und regiere du, Gott, allein über uns, in deiner Liebe und Barmherzigkeit, auf daß wir gerechtfertigt werden im Gerichte. Gelobt seist du, Gott, Herr, der da liebet das Recht und das Gericht.

Den Lästerern möge keine Hoffnung bleiben; die den Frevel üben, die mögen in dem Augenblicke vergehen; das Reich des Uebermuthes möge zu Grunde gehen, ausgerottet und getilgt sein, und er vor dir sich demüthigen bald und in unsern Tagen. Gelobt seist du, Gott, der dem Feinde bricht die Kraft und demüthiget den Uebermuth.

Ueber die Frommen und Gerechten, über die Alten und Weisen deines Volkes Israel; über seine Schriftkundigen, die das Gotteswort uns erhalten; über die Fremden, die im Glauben und im Rechte sind; über uns Alle, die wir deinem göttlichen Worte nachgehen und anhängen — möge walten dein Erbarmen, Herr! Gib allen, die da hoffen und vertrauen auf deinen Namen in Wahrhaftigkeit, ihren vollen Lohn, und gib uns mit ihnen dereinst unser Theil in der Ewigkeit, auf daß wir nicht beschämt werden in unserer Hoffnung, wo wir auf dich vertrauen. Gelobt seiest du, Gott, du die Stütze, du die Zuversicht der Frommen und Gerechten.

Ueber Jerusalem, die Gottesstadt, möge dein Erbarmen walten, und deine Herrlichkeit darin, wie du, es uns hast verheißen. Erbaue sie nächstens und in unsern Tagen, erbaue sie für die Ewigkeit, und richte in ihr bald wieder auf den Thron, auf dem einst David saß, und gib ihm Bestand und Festigkeit. Gelobt seist du, Gott, der Jerusalem erbauet.

Den Sprößling Davids, deines Knechtes, laß in Wäldern wieder aufsprießen, und sein Haupt sich erheben in deinem Heile; denn auf

וַיִּזְעַצְנוּ כִּמְתַחֲלָה וְהָסַר מִמֶּנּוּ
יָגוֹן וְאֲנָהָה. וּמְלוֹךְ עָלֵינוּ אַתָּה יי
לְבַדְךָ בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים וְצַדִּיקְנוּ
בְּמִשְׁפָּט. בְּרוּךְ אַתָּה יי מְלֹךְ
אוֹהֵב צְדָקָה וּמִשְׁפָּט:

וּלְמַלְשֵׁינִים אֵל תְּהִי תְקוּהָה וְכֹל
עוֹשֵׂי רָשָׁעָה פָּרַגַע יֵאָבְדוּ וְכֻלָּם |
מִהָרָה יִכְרְתוּ וְהַגִּידִים | מִהָרָה
תִּעַקַר וְתִשָּׁר וְרַחֲמֵיגֵר וְתִכְנִיעַ
בְּמִהָרָה בְּיָמֵינוּ. בְּרוּךְ אַתָּה יי
שׂוֹבֵר אוֹיְבִים וּמְכַנְיַע זָרִים:

עַל הַצַּדִּיקִים וְעַל הַחֲסִידִים וְעַל
זִקְנֵי עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל וְעַל פְּלִיטַת |
סוֹפְרֵיהֶם וְעַל גִּירֵי הַצַּדִּיק וְעַלֵינוּ
יְהִמוּ רַחֲמֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְתֵן שָׂכָר
טוֹב לְכֹל הַבוֹטְחִים בְּשִׁמְךָ בְּאַמֶּת
וְשִׁים הִלְקֵנוּ עִמָּךְ לְעוֹלָם וְלֹא
נִבּוֹשׁ כִּי בָךְ בְּטַחְנוּ. בְּרוּךְ אַתָּה
יי מִשְׁעֵן וּמִבְטָח לַצַּדִּיקִים:

וְלִירוּשָׁלַיִם. עִירְךָ בְּרַחֲמִים תָּשׁוּב
וְתִשְׁכּוֹן בְּרַחֲמֶיךָ כְּאַשֶׁר דִּבַּרְתָּ
וּבָנֵה אוֹתָהּ בְּקָרוֹב בְּיָמֵינוּ בְּנֵין
עוֹלָם וְכִסֵּא דָוִד מִהָרָה לְתוֹכָהּ
תִּכְוֵן. בְּרוּךְ אַתָּה יי בּוֹנֵה יְרוּשָׁלַיִם:

אַתָּה צִמַח דָּוִד עַבְדְּךָ מִהָרָה
תִּצְמִיחַ וּבְרַנּוֹ תָרוּם בִּישׁוּעָתְךָ כִּי

dein Heil hoffen wir alle Tage. Gelobt seist du, Gott, der das Horn des Heiles läßt sprießen.

שמע Erhöre du, Gott, unsere Stimme, und verfare mild und schonend und barmherzig, Herr mit uns. Empfange mit Wohlwollen und Erbarmen unsere Bitten, denn du bist ein Gott, der da erhöret das Gebet und die Wünsche höret, die wir mit Andacht und Inbrunst des Herzens dir vertrauen. Laß uns nicht leer von dir weggehen! du erhörest das Gebet deines Volkes Israel in Barmherzigkeit. Gelobt seist du, Gott der da erhöret das Gebet.

רצה Möge dein Volk Israel und sein Gebet dir, unserm Gott und Herrn, wohlgefallen. Stell' her den Gottesdienst in den Hallen deines Hauses, und die feuerigen Opfer Israels und sein Gebet empfangen du in Liebe und Gnaden, auf daß der Gottesdienst in deinem Volke Israel dir stets und immer wohlgefalle.

ותחזינה Mögen es unsere Augen schauen, wenn du wieder einziehst in Zion in Barmherzigkeit. Gelobt seist du, Gott, der wieder einziehet in seiner vollen Herrlichkeit in Zion!

Während der Vorbeter dieses מורים sagt, betet die Gemeinde leise das unter der Linie stehende רבנים *)

מורים Wir danken dir, und bekennen, daß du bist Gott, unser Herr, der Gott unserer Väter in Ewigkeit;

Wir danken Dir, und bekennen vor Dir, daß Du bist Gott, unser Herr, der Gott unserer Väter, der Gott alles Fleisches, unser Schöpfer, unser Bildner, der Alles hat geschaffen und gebildet vom Anfange an! Dank und Lob und Preis Deinen großen und heiligen Namen dafür, daß Du am Leben uns erhalten, uns Bestand gegeben. So gib uns ferner Leben und Bestand, sammle die Zerstreuten, vereinige uns in Deinen heiligen Hallen, daß wir achten lernen Dein göttliches Gesetz und Deinen Willen thun und Dir dienen mit

לישועתך קוינו כל-היום. ברוך אתה יי מצמים קרן ישועה:

שמע קולי יי אלהינו חום ורחם עלינו וקבל ברחמים וברצון את תפלתנו כי אל שומע תפלות ותחנונים | אתה. ומלפניך מלכנו ריקם אל תשיבנו. כי אתה שומע תפלת עמך ישראל ברחמים. ברוך אתה יי שומע תפלה:

רצה יי אלהינו בעמך ישראל ובתפלתם. והשב את העבודה לדביר ביתך. ואשי ישראל ותפלתם באהבה תקבל ברצון ותהי לרצון תמיד. עבודת ישראל עמך:

ותחזינה עינינו בשובך לציון ברחמים. ברוך אתה יי המחזיר שכינתו לציון:

מורים אנחנו לך שאתה הוא יי אלהינו ואלהי אבותינו לעולם

*) מורים אנחנו לך שאתה הוא יי אלהינו ואלהי אבותינו אלהי כל בשר יוצרנו יוצר בראשית ברכות והודאות לשמך הגדול והקדוש על שהחייתנו וקיימתנו בן תחינו ותקיימנו והחסוך בקיימתנו לחצרות קדשך לשמור חקיך ולעשות רצונך ולעבדך בלבב שלם

der Schutz und Hort unseres Lebens, unser Schild und unser Heil — du Gott, durch alle Zeiten. Dir danken wir, und verkünden deinen Ruhm für unser Leben, das wir vertrauen, Herr, in deine Hand, für unser Seelenheil, das wir dir empfehlen, für die Wunder, die du Tag für Tag an uns gethan, für die wundervolle Güte und Milde, die zu jeder Zeit, Abends, Morgens und Mittags sich an uns bewähret. Allgüttiger! unendlich ist dein Erbarmen. Allerbarmender! unerschöpflich ist deine Gnade. Auf dich hoffen wir in Ewigkeit.

Für Alles und Jegliches sei gelobt und erhöht und verherrlicht dein Name, unser Herr, heute und immer in Ewigkeit.

Alles, was lebet, danket dir, Selah! Alles, was lebet, preiset deinen Namen in Wahrhaftigkeit, Gott, unser Heil und unsere Hilfe — Selah! Gelobt seist du, Gott, der Allgütige ist dein Name, dir gebühret Dank und Preis.

Gib Frieden, Herr, in Fülle ewiglich deinem Volke Israel; denn du bist Friedensherr und Fürst!

Möge es dir gefallen zu segnen dein Volk Israel zu jeder Zeit und zu jeder Stunde mit deinem Gottesfrieden. Gelobet seist Du, Gott, der mit dem Frieden segnet sein Volk Israel.

Herr Gott! Bewahre meine Zunge vor jedem bösen Worte, und meine Lippen vor trügerischen Reden. Gib mir Seelenruhe und Fassung, daß ich schweige vor meinen Lästern, und mich beuge in den Staub vor meinen Drängern; gib mir ein großes, weites, offenes Herz für Deine Gotteslehre, daß ich mit Innigkeit und Willigkeit deinen Geboten nachgehe, und die Böses sinnen wider

einem ganzen, ungetheilten Herzen so wie wir heute es bekennen. Gelobt seist Du, Herr, dem aller Dank gebührt.

ועד. צור חיינו מִגֵּן יִשְׁעֵנו. אַתָּה הוּא לְדוֹר וְדוֹר נֹדֵדָה לָךְ וְנִסְפָּר תִּהְיֶה לָךְ. עַל חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים בְּיָדְךָ. וְעַל נְשָׁמוֹתֵינוּ הַפְּקוּדוֹת לָךְ וְעַל גַּסְיָךְ שֶׁבָּכַל יוֹם עִמָּנוּ וְעַל גַּפְּלֹאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ שֶׁבָּכַל עֵת עָרַב וּבִקְרָה וְצַהֲרַיִם. הַטּוֹב כִּי לֹא כָלוּ רַחֲמֶיךָ וְהַמְּרַחֵם כִּי לֹא תִמוּ חֲסָדֶיךָ. מֵעוֹלָם קִוִּינוּ לָךְ:

וְעַל כָּלֵם יִתְבָּרַךְ וְיִתְרוֹמֵם שְׁמֶךָ מִלְּפָנֵינוּ תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד:

וְכָל הַחַיִּים יוֹדוּךָ סֵלָה וַיְהִלְלוּ אֶת שְׁמֶךָ בְּאַמֶּת הָאֵל יִשׁוּעֵתָנוּ וְעִזְרָתָנוּ סֵלָה. בְּרוּךְ אַתָּה יי הַטּוֹב שְׁמֶךָ וְלָךְ נִאֶה לְהוֹדוֹת:

שְׁלוֹם רַב עַל יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ תְּשִׁים לְעוֹלָם כִּי אַתָּה הוּא מֶלֶךְ אֲדוֹן לְכָל הַשְּׁלוֹם. וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבָרַךְ אֶת עַמָּךְ יִשְׂרָאֵל בְּכָל עֵת וּבְכָל שָׁעָה בְּשְׁלוֹמְךָ: בְּרוּךְ אַתָּה יי הַמְּבָרַךְ אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּשְׁלוֹם:

אֱלֹהֵי נְצוֹר לְשׁוֹנֵי מַרְעַ וְשִׁפְתֵי מַדְבַּר מְרַמָּה וְלִמְקַלְלֵי נַפְשֵׁי תְהוֹם וְנַפְשֵׁי כְּעַפְרָ לְכָל תְּהִיָּה פֶתַח לִבִּי בְּתוֹרָתְךָ וּבְמִצְוֹתֶיךָ תִרְדּוּף נַפְשִׁי. וְכָל הַחוֹשְׁבִים עָלַי

עַל שֶׁאֲנִי מוֹדִים לָךְ. בְּרוּךְ אַתָּה הַהוֹדֵאֹת:

mich, keine Gewalt und Macht je haben über mich. Zerstore du, Herr, ihren Rathschluß, und verderbe du ihre Pläne und Entwürfe, — um deines heiligen Namens willen, um deiner starken Hand, um deines heiligen Glaubens und der heiligen Thora willen; — auf daß errettet werden Alle, die dir anhänglich sind in der Liebe und in Treue, hilf mir, Gott, und steh mir bei und erhöere mein Gebet.

Wögen die Worte meines Mundes dir gefallen, und die Gedanken meines Herzens dir, Gott, meinem Gott und Erlöser.

Der den Frieden schaffet in seinen Höhen, der schaffet Frieden unter uns und Frieden über Israel! Amen.

רָעָה מְהֵרָה הָפֵר עֲצָתָם וְקַלְקַל
מַחְשַׁבְתָּם. עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ.
עֲשֵׂה לְמַעַן יְמִינֶךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן
קַדְשֹׁתֶךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן תּוֹרַתֶךָ.
לְמַעַן יִחַלְצוּן יִדְיֶךָ. הוֹשִׁיעֵה
יְמִינֶךָ וְעֲנֵנִי: יְהִי לְרָצוֹן אֲמָרֵי
פִי וְהִגִּיזוֹן לְבִי לְפָנֶיךָ יְיָ צוּרֵי
וְגוֹאֲלֵי: עֲשֵׂה שְׁלוֹם בְּמְרוֹמָיו הוּא
יַעֲשֵׂה שְׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל
יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ אָמֵן:

יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שיבנה בית המקדש במהרה
במינו ותן חלקנו בתורה: ושם נעבדך ביראה בימי עולם ובשנים קדמוניות:
וערכה ליי מנחת יהודה וירושלים בימי עולם ובשנים קדמוניות:

ס"ז סוזר סתפלה וסוזר קדיס סלס.

סדר ערוב תבשילין

Wenn der zweite Festtag auf Freitag fällt, nimmt man am Vorabende des Festes ein Brod und ein Gericht und sagt folgendes:

ברוך Gelobt seist du, Ewiger, unser Gott, Herr der Welt! der du uns durch deine Gebote geheiliget und uns befohlen hast das Gebot des Erub.

בהרין Durch diesen Erub sei es uns erlaubt, zu backen, zu kochen, die Speisen warm zu erhalten, zu braten, Lichter anzustecken und überhaupt alles Nöthige von diesem freitägigen Feste auf den Sabbath zu ver-

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ
מִקֵּד הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְשָׁנוּ
בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ עַל מִצְוֹת
עֲרוּב:

בְּהֲרִין עֲרוּבָא יְהֵא שְׂרִי
לָנָא דְּמִיפָא וְלְבִשְׁלָא
וְלְאַשְׁמָנָא וְלְאַצְלוּיֵי
יְדְּאֲדֻלְקָה שְׂרָנָא וְדְּמַעְבֵּד
כָּל צוּרְבָנָא מִיּוֹמָא טָבָא

richten, sowohl uns als jedem
Israeliten, der in diesem Orte
wohnt.

לְשֶׁבֶתָא: לָנוּ וּלְכָל יִשְׂרָאֵל
הַדָּרִים בְּעִיר הַזֹּאת:

סדר ברכת הדלקת הנרות.

Am Vorabende des Sabbath's wird erst angezündet und dann die ברכה gesagt, am
Vorabende eines Feiertages aber zuerst die ברכה gesagt und dann angezündet.

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר
קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ לְהַדְלִיק נֵר שֶׁל (am Sabb.) שֶׁבֶתָא
וְשֶׁל יוֹם טוֹב:

קבלת שבת.

Wenn der Vorabend des Festes am Freitag ist, wird nach dem Mincha-Gebet dieses
gesagt.

Kommt, laßt uns
Lobfingen dem Herrn, jubeln
vor dem Hort unsers Heiles!
Laßt uns ihn mit Dank
empfangen, mit Sang und
Klang jubeln vor ihm. Denn
groß ist Gott, allmächtig,
ein großer Herr, Herr über
alle Götter! In seiner Hand
sind die unerforschten Tiefen
der Erde, und die himmel-
strebenden Berge sein. Sein
ist das Meer, er hat es ge-
schaffen, und das trockene
Land, das haben seine Hände
geformt. Kommet, laffet uns
bücken und beugen, das Knie
beugen vor Gott, unserm
Schöpfer! Denn er ist un-
ser Gott, wir das Volk,

לָבוּ נִרְנְנָה לַיְיָ. נִרְיַעָה
לְצִוֹר יִשְׁעֵנוּ: נִקְדְּמָה פָּנֵינוּ
בְּתוֹדָה. בְּזִמְרוֹת נִרְיַע לּוֹ:
כִּי אֵל גָּדוֹל יְיָ. וּמֶלֶךְ גָּדוֹל
עַל-כָּל-אֱלֹהִים: אֲשֶׁר בְּיָדוֹ
מַחְקֵי-אָרֶץ. וְתוֹעֲפוֹת
הַיָּם לּוֹ: אֲשֶׁר לּוֹ הַיָּם
וְהוּא עָשָׂהוּ. וַיִּבְשֹׁת יַדָיו
יִצְרוּ: בָּאוּ נִשְׁתַּחֲוֶה
וְנִבְרָעָה נִבְרָכָה לְפָנֵינוּ
עֲשָׂנוּ: כִּי הוּא אֱלֹהֵינוּ.
וְאַנְחָנוּ עִם מַרְעִיתוֹ וְצֵאנוּ

die Heerde, die er leitet an seiner Hand — heute, wo ihr horchet auf seine Stimme!

Darum verhärtet nicht euer Herz wie bei Meribah, wie an dem Tage bei Massa in der Wüste. Da versuchten mich eure Väter, und stellten mich auf die Probe, obgleich sie wohl geschauet mein Wirken. Vierzig Jahre hatte ich ein Widerwillen an dem Geschlechte, und sprach: die sind ein irr- und widersinnig Volk, die kennen nimmer meine Wege; und ich schwur in meinem Zorne; die gehen nimmer ein in meine Ruhestätte.

Singet Gott ein neues Lied, singet Gott alle Welten! Singet Gott, lobet seinen Namen, verkündet von Tag zu Tag sein Heil. Erzählet unter den Völkern von seiner Herrlichkeit, unter allen Nationen von seinen Wundern. Denn groß ist Gott, gepriesen über Alles, furchtbar, erhaben über alle Erdengötter. Denn die Götter der Völker, das sind Gözen, und Gott hat den Himmel gemacht! Pracht und Glanz zieht vor ihm her, Macht und Herrlichkeit ist in seinem Heiligthume. Gebet Gott, ihr Geschlechter der Völker, ge-

יְרוּ. הַיּוֹם | אִם בְּקוֹרֵי
תִשְׁמְעוּ: אֶל-תִּקְשׁוּ לְבַבְכֶם
בְּמַרְיָבָה. כִּיּוֹם | מִסָּה
בְּמַדְבָּר: אֲשֶׁר נִסּוּנִי
אֲבוֹתֵיכֶם. בְּחַנּוּנֵי גַם-רָאוּ
פָעַלִי: אַרְבָּעִים שָׁנָה אֶקְוֶה
בְּדוֹר וָאֵמַר עִם תֵּעִי לְבַב
הֵם. וְהֵם לֹא-יָדְעוּ דְרָכָי:
אֲשֶׁר-נִשְׁבַּעְתִּי בְּאִפִּי אִם
יִבְאוּן אֶל-מְנוּחָתִי:

צו שִׁירוּ לִי שִׁיר חֲדָשׁ.
שִׁירוּ לִי כָּל הָאָרֶץ: שִׁירוּ
לִי בָּרְכוּ שְׁמוֹ בְּשָׁרוּ מִיּוֹם
לְיוֹם יִשׁוּעָתוֹ: סִפְרוּ בְּגוֹיִם |
בְּבוֹדוֹ. בְּכָל-הָעַמִּים
גַּפְּלֹאוֹתָיו: כִּי גָדוֹל יְיָ
וּמְהֻלָּל מְאֹד. נוֹרָא הוּא
עַל כָּל-אֱלֹהִים: כִּי | כָּל
אֱלֹהֵי הָעַמִּים אֱלִילִים. יְיָ
שָׁמַיִם עָשָׂה: הוֹד וְהָדָר
לְפָנָיו. עֵז וְתִפְאֶרֶת
בְּמַקְדָּשׁוֹ: הָבוּ לִי

Bet Gott die Ehr' und Macht!
 Gebet Gott seines Namens
 Ehre, nehmet Gaben und ge-
 het ein in seine Höfe. Bücket
 euch vor Gott im heiligen
 Schmucke, zittert vor ihm, alle
 Welt! Sprechet unter den
 Völkern: Gott regieret, darum
 steht auch fest die Welt, und
 wanket nicht! er richtet die
 Völker in Rechtlichkeit.

Es freuen sich die Himmel,
 und es jauchzet die Erde, es
 brauset das Meer und was
 es füllet, es frohlocket die Flur
 und was darin ist; da jubeln
 die Bäume im Walde — vor
 Gott, so er kommet, so er kom-
 met zu richten die Welt! Er
 richtet die Welt in Gerechtigkeit
 und die Völker in seiner Wahr-
 haftigkeit!

„Gott regieret, da jauchzet
 die Erde, es freuen sich die
 Inseln, so viel ihrer sind.
 Wolke und Nebel um ihn he-
 rum, Recht und Gerechtigkeit
 die Grundfeste seines Thrones!
 Ein Feuer zieht vor ihm her,
 und auflodern seine Gegner
 ringsumher. Seine Blitze er-
 leuchten die Welt; es sieht es
 und bebet die Erde. Berge
 gerrinnen wie Wachs vor Gott,
 vor dem Herrn aller Welt.

קבלת שבת

מִשְׁפָּחוֹת עַמִּים. הָבוּ לַיהוָה
 כְּבוֹד וְעֹז: הָבוּ לַיהוָה כְּבוֹד
 שְׁמוֹ. שְׂאוּ מִנְּחָה וּבֹאוּ
 לְחִצְרוֹתָיו: הִשְׁתַּחֲוּ לַיהוָה
 בְּהַדְרַת קֹדֶשׁ. חִילוּ מִפְּנֵי
 כָּל הָאָרֶץ: אָמְרוּ בְּגוֹיִם יי
 מֶלֶךְ אֱהֵתְכוֹן תִּבֵּל בְּלִ-
 תְּמוֹט יְדֵינָם עַמִּים בְּמִישְׁרִים:
 יִשְׁמְחוּ הַשָּׁמַיִם וְתִגַּל הָאָרֶץ
 יִרְעֵם הַיָּם וּמְלוֹאוֹ: יַעֲלוּ
 שָׂדֵי וְכָל אֲשֶׁר-בּוֹ. אֲזִי יִרְנְנוּ
 כָּל-עֵצֵי יַעַר: לִפְנֵי יי וְכִי
 בָּא. כִּי בָּא לְשִׁפּוֹט הָאָרֶץ:
 יִשְׁפֹּט-תִּבֵּל בְּצֶדֶק וְעַמִּים
 בְּאִמּוֹנָתוֹ:

יי מֶלֶךְ תִּגַּל הָאָרֶץ.
 יִשְׁמְחוּ אֵיִם רַבִּים. עֲנֵן
 וְעַרְפָּל סְבִיבָיו. צֶדֶק
 וּמִשְׁפָּט מְכוֹן כְּסֹאוֹ: אֵשׁ
 לְפָנָיו תִּלְדָּה. וְתִלְהֹט סְבִיב
 צָרָיו: הָאִירוּ בְּרָקָיו תִּבֵּל
 רְאֵתָהּ וְתַחַל הָאָרֶץ: הָרִים
 כְּדוֹנָג נִמְסוּ מִלְּפָנָי יי.
 מִלְּפָנָי אֲדוֹן כָּל-הָאָרֶץ:

Berkündet, ihr Himmel sein Recht; daß schauen alle Völker seine Ehre; daß sich schämen Alle, die den Bildern dienen, die sich rühmen ihrer Götzen vor ihm sich beugen alle Götter! Es höret es Zion, und freuet sich, es frohlocken die Töchter Jehuda's ob deinen Richter-
 sprüchen, Herr, denn du, Gott, bist erhöht über die ganze Welt, weit erhaben über alle Götter! Die ihr Gott liebet, hasset das Böse! Er wahret die Seelen seiner Frommen, und rettet sie aus der Frevler Hand. Ein Licht geht auf dem Gerechten, Freude denen, die redlichen Herzens sind. Freuet euch, ihr Gerechten, in Gott, und preiset seine Heiligkeit zum ewigen Gedächtniß.

מזמור Psalm. Singet Gott ein neues Lied, denn er hat Wunder gethan. Ihm half seine rechte Hand, ihm half sein heiliger Arm.

Es hat Gott kund gethan sein Heil, vor den Augen aller Völker offenbaret sein göttlich Recht. Er gedachte seiner Huld und seiner Treue dem Hause Israels; es sahen die fernen Enden der Welt das Heil und die Hilfe Gottes. Darum jubelt vor Gott, alle Welt,

הגידו השמים צדקו וראו
 כל העמים כבודו: יבשו
 כל עבדיו פסל המתהללים
 באילים. השתחוו לו כל
 אלהים: שמעה ותשמח
 ציון. ותגלגלנה בנות יהודה.
 למען משפטך יי: כי--
 אתה יי עליון על כל--
 הארץ. מאד נעלית על
 כל אלהים: אהבי יי שנאו
 רע שמר נפשות חסידיו.
 מיד רשעים יצילם: אור
 זרוע לצדיק. ולישרי לב
 שמחה: שמחו צדיקים
 ביי. והודו לזכר קדשו:

מזמור שירו ליי שיר
 חדש כי נפלאות עשה.
 הושיעה לו ימינו וזרוע
 קדשו: הודיע יי ישועתו.
 לעיני הגוים גלה צדקתו:
 זכר חסדו ונאמנתו לבית
 ישראל. ראו כל אפסי ארץ
 את ישועת אלהינו: הריעו

brechet aus in Freude, in Jubelklang und Sang! Spiellet vor Gott die Zither, die Zither und das tönende Saitenspiel! Mit Trompeten und Posaunenklang jubelt vor Gott, dem Könige! Es brauset das Meer und was es füllet, die Welt und die darin wohnen. Die Ströme rauschen und schlagen die Arme zusammen, die Berge stimmen in den Jubel ein — vor Gott, so er kommet zu richten die Welt! Er richtet die Welt nach seinem Rechte, die Völker in Gerechtigkeit.

„Gott regieret — es beben die Völker; der da thronet zwischen Cherubim — es wanket die Erde. Gott ist groß in Zion, erhaben ist er über alle Völker. Sie bekennen deinen Namen, der groß ist und furchtbar heilig. Des Königs Macht liebt das Recht, du hast festgestellt die Satzungen des Rechtes, du Recht und Gerechtigkeit gehandhabt in Jakob.

Erhebet Gott, unsern Herrn, bücket euch vor dem Schemmel seiner Füße, er ist heilig!

Moses und Aharon waren unter seinen Priestern, Samuel unter denen, die seinen Namen angerufen; wo sie zu Gott gerufen, hat er sie stets erhört.

קִי כָּל הָאָרֶץ. פָּצְחוּ וּרְנְנוּ
וְזָמְרוּ: זָמְרוּ לַיּוֹ בְּכִנּוֹר
בְּכִנּוֹר וְקוֹל זְמִירָה.
בְּחֲצִצְרוֹת וְקוֹל שׁוֹפָר
הִרְיעוּ לְפָנַי וְהִמְלֵךְ יי: יִרְעַם
הַיָּם וּמִלְאוּ. תִּבֵּל וַיּוֹשְׁבֵי
בָּהּ: נְהָרוֹת יִמְחֲאוּ כִּי יַחַד
הָרִים יִרְנְנוּ: לְפָנַי יי כִּי בָא
לְשֹׁפֵט הָאָרֶץ. יִשְׁפֹּט תִּבֵּל
בְּצֶדֶק וְעֲמִים בְּמִישָׁרִים:

צט יי מֶלֶךְ יִרְנְנוּ עַמִּים.
יֵשֶׁב כְּדוֹבִים תִּנּוֹט הָאָרֶץ:
יי בְּצִיּוֹן גָּדוֹל. וְרַם הוּא
עַל כָּל־הָעַמִּים: יוֹדוּ שִׁמְךָ
גָּדוֹל וְנוֹרָא קָדוֹשׁ הוּא:
וְעַז מֶלֶךְ מִשְׁפַּט אֱהִיב.
אַתָּה כּוֹנֵנֵת מִישָׁרִים.
מִשְׁפַּט וְצִדְקָה בִּיעַקֵּב ו
אַתָּה עֹשִׂית: רוֹמְמוּ יי
אֱלֹהֵינוּ וְהִשְׁתַּחֲוּ לַהֲדָם
רַגְלָיו קָדוֹשׁ הוּא: מִשָּׁה
וְאַהֲרֹן בְּכִהְנִיּוֹ וּשְׁמוֹאֵל
בְּקִרְאֵי שְׁמוֹ. קִרְאִים אֵל-

In der Wolkensäule redete er zu ihnen; sie wahrten sein Zeugniß und das Gesetz, das er ihnen gegeben. Gott, unser Herr, du hast sie stets erhört, hast ihnen manches nachgesehen, wenn du auch geahndet ihr Vergehen.

Erhebet Gott, unsern Herrn, bückt euch vor seinem heiligen Berge, denn heilig ist Gott, unser Herr.

מזמור Ein Psalm von David. Gebet Gott, ihr Kinder Gottes, gebet Gott die Ehre und Macht! Gebet Gott seines Namens Ehre, bückt euch vor Gott im heiligen Schmucke! Die Stimme Gottes ziehet über die Wasser, der Gott der Ehre donnert, Gott auf den gewaltigen Wassern! Die Stimme Gottes in der Kraft! Die Stimme Gottes in der Pracht! Die Stimme Gottes bricht die Cedern, die Cedern des Libanon zerbricht Gott; läßt sie springen, wie ein Kalb, Libanon und Sion wie die wilden Stiere. Die Stimme Gottes spaltet sich in Feuerflammen; die Stimme Gottes macht zittern die Wüste; die Wüste von Kadesch erzittert vor Gott! Die Stimme Gottes macht kreisen die Hindin,

יְיָ וְהוּא יַעֲנֵם: בְּעַמּוּד עָנָן
יְדַבֵּר אֲלֵיהֶם. שָׁמְרוּ עֲדוֹתַי
וְחֹק נָתַתְּ לָמוֹ: יְיָ אֱלֹהֵינוּ
אֶתְּהַ עֲנִיתָם אֵל נִשְׂא הָיִיתָ
לָהֶם. וְנִקָּם עַל־עֲלִילוֹתָם:
רוֹמְמוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְהִשְׁתַּחֲוּ
לְהַר קָדְשׁוֹ. כִּי קָדוֹשׁ יְיָ
אֱלֹהֵינוּ:

כֹּחַ מְזֻמָּר לְדָוִד. הָבּוּ לַיְיָ
בְּנֵי אֱלֹים. הָבּוּ לַיְיָ כְּבוֹד
וְעֹז: הָבּוּ לַיְיָ כְּבוֹד שְׁמוֹ.
הִשְׁתַּחֲוּ לַיְיָ בְּהַדְרַת־קִדְשׁוֹ:
קוֹל יְיָ עַל־הַמַּיִם אֵל־
הַכְּבוֹד הַרְעִים יְיָ עַל־מַיִם
רַבִּים: קוֹל־יְיָ בַּכַּחַת קוֹל יְיָ
בְּהַדְרָה: קוֹל יְיָ שׁוֹבֵר אֲרָזִים
וַיִּשְׁבֵּר יְיָ אֶת־אֲרָזֵי הַלְּבָנוֹן:
וַיִּרְקִידֵם בְּמוֹעֵגֶל. לְבָנוֹן
וַיִּשְׁרִיזֵם בְּמוֹ בֵּין־רֵאמִים:
קוֹל־יְיָ חָצַב לְהַבּוֹת אֵשׁ:
קוֹל יְיָ יַחִיל מְדַבֵּר יַחִיל יְיָ
מְדַבֵּר קָדְשׁ: קוֹל יְיָ יַחִילֵל
אֵילוֹת וַיַּחֲשׂוּף יַעֲרוֹת

entblättert Wälder, und in seinem ganzen Tempel spricht alles von — seiner Ehre! Gott sitzt auf den Fluthen, und sitzt da in Ewigkeit — der Weltenherr! Gott gibt seinem Volke die Macht, Gott segnet sein Volk mit seinem Gottesfrieden!

לכה Komm, mein Freund, der Braut entgegen, den Sabbath laßt uns freundlich empfangen!

שמור „Gedanke“ und „That“ in einem Spruch ließ uns hören der einige Gott. Gott ist einig, sein Name einig, überall genannt in Ehr' und Ruhm und Herrlichkeit!

לקראת Kommt, laßt uns der Sabbathstunde entgegen gehen, sie ist des Segens Quell; vom Ursprung an und Anbeginn von Gott geweiht; im Schöpfungswerke das Letzte, im Schöpfungsplane das Erste!

מקדש Du königlicher Tempel, du heilige Residenz! Steh' auf und geh' heraus aus deiner Verstörung. Nun sitzt du schon lange genug im Jammerthal; dein Erbarmen kommt, er erbarmt sich dein.

התנערי Schüttle ab den

קבלת שבת

וּבְהִיכָלוֹ כָּלוּ אָמַר כְּבוֹד:
יְיָ לְמַבּוֹל יֵשֶׁב וַיֵּשֶׁב יְיָ
מֶלֶךְ לְעוֹלָם: יְיָ עֵז לְעַמּוֹ
יִתֵן יְיָ | יְבָרֵךְ אֶת-עַמּוֹ
בְּשָׁלוֹם:

סס הנוסח זכרתי הסרזות שלמה הלוי.

לְכָה דוֹרֵי לְקִרְאָת כְּלָה.
פְּנֵי שַׁבָּת נִקְבְּלָה: לכה
שָׁמּוֹר וְזָכוֹר בְּדַבְּרוֹ אֶחָד.
הַשְׁמִיעֵנוּ אֵל הַמְּיוֹחָד. יְיָ
אֶחָד וְשֵׁמוֹ אֶחָד. לְשֵׁם
וְלִתְפֹאֲרֹת וְלִתְהִלָּה: לכה
לְקִרְאָת שַׁבָּת לְכוּ
וְנִלְכָה. כִּי הוּא מְקוֹר
הַבְּרִכָּה. מֵרֵאשׁ מְקַדְּם
נְסוּכָה. סוּף מַעֲשֵׂה
בְּמַחְשָׁבָה תִּחְלָה: לכה
מְקַדְּשׁ מֶלֶךְ עִיר מְלוּכָה.
קוּמֵי צְאֵי מִתּוֹךְ הַהַפְכָה.
רַב לָךְ שַׁבָּת בְּעַמְּקֵי הַבְּכָא.
וְהוּא יַחְמוֹל עָלֶיךָ תְּמַקְּהָ:
לכה
(*) הַתְּנַעֲרֵי מֵעַפְרֵי קוּמֵי.

(*) צִנְחָה סוּל הַנוֹעֵד אוֹ כִּסְמֵל יוֹם טוֹב צִנְחָה סִין לוֹמְרִים הַתְּנַעֲרֵי.

Staub, steh' auf, zieh' an dein Festgewand, mein Volk! Durch Isai's Sohn aus Bethlehem nahet dir, mein Herz und Seel', das Heil!

Ermuntere dich, ermuntere dich! es geht dein Stern auf. Steig' auf, steig' auf du Gotteslicht! Wach' auf, wach' auf, mein Geist, und sing' dein Lied! Gottes Herrlichkeit, die wird an dir nun offenbar.

Darum schäm' dich nicht und scheu' dich nicht, ängstige dich nicht und gräm' dich nicht — du, mein armes Volk! auf Gott vertrau', er baut die Stadt in ihren Trümmern auf.

Die dich zerstöret, die sind zerstöret; verbannt von Gottes Angesicht, die dich bezwungen. Gott nimmt dich auf, und freut sich dein, wie sich freut der Bräutigam der Braut.

Rechts und links verbreitet sich dein Reich; du fürchtest nichts — als Gott allein. Kommt erst der Mann aus Perez Stamm, ist Freud und Fröhlichkeit in Israel!

Darum zieh' ein in Fried, du des Gatten Kron' und Schmuck, zieh' ein in Freud und Fröhlichkeit! Unter die Treuen und die Gläubigen, die Gott zu seinem Volk erfor,

לְבָשִׁי בְגָדֵי תְפִאֲרֹתַי עִמִּי.
עַל יַד בְּנֵי-יִשְׁי בֵּית הַלְּחָמִי.
קָרְבָה אֵל-נַפְשִׁי גְּאֻלָּהּ:

לכה

הִתְעוֹרְרִי הִתְעוֹרְרִי. כִּי
בָּא אֹרֶךְ קוֹמֵי אֹרֵי. עוֹרֵי
עוֹרֵי שׁוֹר דְּבָרֵי. כְּבוֹד יי
עֲלֶיךָ נִגְלָה:

לכה

לֹא תִבּוֹשִׁי וְלֹא תִכְלָמִי.
מֵה תִשְׁתַּוְּחָחִי וּמֵה-תִתְּהַמִּי.
בְּךָ יִחַסּוּ עַנְיֵי עַמִּי. וְנִבְנְתָה
עִיר עַל תְּקֵהּ:

לכה

וְהָיוּ לְמִשְׁפָּה שְׂאִסְיָךְ.
וְרָחֲקוּ כָל-מִבְלָעֵיךָ. יִשִּׁישׁ
עֲלֶיךָ אֱלֹהֶיךָ. כְּמִשׁוֹשׁ חַתָּן
עַל כְּדָהּ:

לכה

יָמִין וּשְׂמֹאל תִּפְרוּצֵי.
וְאֵת יי תִּעְרִיצֵי. עַל-יַד
אִישׁ בֶּן-פְּרָצֵי. וְנִשְׁמָחָה
וְנִגְלָהּ:

לכה

בּוֹאֵי בְּשִׁלּוֹם עֵטְרָת
בְּעֻלָּהּ. גַּם בְּשִׂמְחָה
וּבְצַהֲלָהּ. תּוֹךְ אֲמוֹנֵי עַם-

zieh' ein, du gotterforne Braut!
Zieh ein, du gotterforne Braut!

— Komm, mein Freund,
der Braut entgegen,
den Sabbath laßt uns
freundlich empfangen!

Ein Psalmlied für den Sabbath-Tag.

Gut ist es danken dem Herrn,
deinen Namen mit Sang und Saitenspiet zu rühmen, allerhöchster Gott! zu verkünden am Morgen deine Gnade und deine Treue in den Nächten — beim zehnsaitigen Psalter, beim Harfenklang und Lautenspiel. Denn du hast mich erfreuet, Gott, mit deinen Werken; ob der Schöpfungen deiner Hände jauchze ich. Wie groß sind deine Werke, Gott! wie unendlich tief sind deine Gedanken! Der Mensch in seinem Unverstand, der weiß das nicht, der Thor, der ahnet das Alles nicht. Wenn die Frevler sprossen wie das Gras, wenn sie geblühet wie die Blume, die das Unheil schaffen, werden sie vertilgt für immer; — und du, Gott, bist erhaben, in Ewigkeit derselbe! Denn schau', deine Feinde, Herr, schau, deine Feinde, sind verloren in sich zerfallen alle, die das Unheil schaffen. Und mir hebst du das Haupt empor wie des Waldstiers Horn, und salbest mich mit frischem Del. Da schauet mein Auge seine Lust an meinen Neidern, wenn aufstehen wider mich die Böswilligen, hört es mein Ohr an ihnen. Der Gerechte blühet wie die Palme, wie die Ceder auf dem Libanon wächst er in die Höhe, die gepflanzt sind in Gottes Haus, die in den Höfen Gottes blühen, die sind im Wachsen bis ins graue Alter, und bleiben immer markig, kräftig, frisch; auf daß sie verkünden, daß Gott ist gerecht, mein Schutz und Hort, und an ihm kein Fehl und Falsch!

„Gott ist der Welten Herr! Er kleidet sich in seine Pracht, es kleidet sich Gott in seine Macht und gürtet

קבלת שבת

סִלָּה. בּוֹאֵי כִלָּה. בּוֹאֵי
כִלָּה:

לָכֵה דוֹרֵי לְקִרְאֵת בְּלָה.
פְּנֵי שַׁבַּת נִקְבְּלָה:

צב מזמיר שיר ליום השבת:
טוב להורות ליי ולומר לשמך
עליון: להגיד בבקר חסדך
ואמונתך בלילות: עלי-עשור
בעלי-נבל עלי הגיון בכנור: כי
שמחתני יי בפעליך במעשי ידיך
ארנן: מה גדלו מעשיך יי מאד
עמקו מחשבותיך: איש-בער לא
ידע וכסיל לא יבין את-זאת:
בפזח רשעים כמו עשב ויציו
כל-פועלי און להשמדם עדי-עד:
ואתה מרום לעולם יי: כי הנה
אויביך יי כי הנה אויביך יאבדו
יתפרדו כל-פועלי און: ותאם
בראם קרני בלתי בשמן רענן:
ותבט עיני בשורי בקמים עלי
מרעים תשמענה אונני: צדיק
פתמר יפרח בארז בלבנון ישנה:
שתולים בבית יי בחצרות אלהינו
יפריחי: עוד ינוכחון בשיבה דשנים
ורעננים יהיו: להגיד כי ישך יי
צירי ולא עולתה בו:

צב יי מלך גאות לבש לבש יי
עוז התאזר אף תכון תכל בל

sich; — da steht fest die Welt und wanket nicht! Fest steht dein Thron von jeher, von Ewigkeit her bist du! Es erheben die Ströme ihr Rauschen, es erheben die Ströme ihren Wellenschlag. Mächtiger als das Rauschen der strömenden Fluth, ist die Brandung des Weltenmeeres. Mächtiger Gott in seiner Höhe! — dein Zeugniß ist immer wahrhaftig; deines Hauses Schmuck — die Heiligkeit, Gott, für alle Zeiten!

תְּמוֹט: נִכּוֹן כְּסֵאֶךָ מֵאֵז מֵעוֹלָם
אֶתְּרֵא נְשֹׂא נְהָרוֹת יי נְשֹׂא
נְהָרוֹת קוֹלָם יִשְׂאוּ נְהָרוֹת דְּבָכִים:
מִקְלוֹת מִים רַבִּים אֲדִירִים | מִשְׁבְּרֵי
יָם אֲדִיר בְּמָרוֹם יי: עֲדֹתֶיךָ נֶאֱמָנוּ
מֵאֵד לְבֵיתֶךָ נְאֻה־קֹּדֶשׁ יי לְאַרְךָ
יָמִים: קֹדֶשׁ יְתוֹם

מעריב ליל ראשון של סכות

Während der Vorbeter ברכו sagt, sagt die Gemeinde das unter der Linie stehende (יחבר) Vorb.

ברכו Lobet Gott den Allgelobten!

בְּרַכּוּ אֶת־יְיָ הַמְּבָרָךְ:

Gelobt sei Gott, der Allgelobte — in Ewigkeit.

בְּרוּךְ יי הַמְּבָרָךְ לְעוֹלָם וָעֵד:

ברוך Gelobt seist du Gott, unser Herr, Herr der Welt, der auf sein Wort läßt dämmern die Abenddämmerung, mit Weisheit öffnet die Himmelsporten, mit Verstand und Einsicht wechselt und wandelt die Zeiten, und ordnet die

בְּרוּךְ אֶתְּךָ יי אֱלֹהֵינוּ
מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר בְּרַכָּנוּ
מֵעֲרִיב עֲרָבִים בְּחַכְמָה
פּוֹתַח שְׁעָרִים וּבִתְבוּנָה
מְשַׁנֵּה עֵתִים וּמַחֲלִיף אֶת־
הַזְּמַנִּים וּמְסַדֵּר אֶת־

י. בך Gelobt und gepriesen und erhöht und verherrlicht sei der erhabene Name des Königs aller Könige, des Heiligen — gelobt sei er! Der zuerst war, der zuletzt ist, und außer dem kein Gott ist. Macht Bahn vor ihm, der auf Wolken fährt; nennet seinen göttlichen Namen, und jauchzet auf vor ihm. Sein Name ist erhaben über alles Lob und allen Ruhm. Gelobt sei sein Name, sein Reich und seine Herrlichkeit in Ewigkeit! Der Name Gottes sei gelobt, heute und immer in Ewigkeit.

(*) יחברך וישתבח ויהפאר ויתרומם ויתנשא שמו של מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא שהוא ראשון והוא אחרון ומבלעדיו אין אלהים: סלו לרבב בערכורת ביה שמו ועלו לפניו: ושמו מרומם על-כל-ברכה ותהלה: ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד: יהי שם יי מברך מעתה ועד עולם:

Gestirne, wie sie die Wache haben an der Himmelswölbung nach seinem Willen. Er schaffet den Tag und schaffet die Nacht, wälzt das Licht vor die Finsterniß und die Finsterniß vor das Licht, läßt wandeln den Tag, und bringt die Nacht, und macht die Scheidung zwischen Tag und Nacht — Gott Zebaoth, der Heerschaaren Gott, das ist sein Name. Er der Allmächtige, Ewiglebende und Beständige regieret unwandelbar über uns in Ewigkeit.

Wenn der Festtag am Sabbath fällt, wird מערבית nicht gesagt

מיוסד ע"ס א"ב

Einmal erschienen an dem heutigen Feste, mit vier Pflanzengattungen, in goldene Fäden gewunden, Deine Verehrer, dir zu danken unter Paukenschall und Saitenspiel. Zahlreich wie die Sterne werden ihre Fahnen glänzend prangen.

Gesegnet seist Du, o Ewiger, der Du die Abende dämmern lässest.

Mit ewiger, unwandelbarer Liebe warst du deinem Volke, dem Hause Israels stets zugethan; Lehr und Gebot, Gesetz und Recht hast du uns geoffenbaret. Darum ist, unser Gott und Herr, wenn wir uns niederlegen und wenn wir aufstehen dein Gesetz unser tägliches Gespräch; wir erfreuen uns an dem Worte

מעריב ליל ראשון של סכות

הַכּוֹכָבִים בְּמִשְׁמְרוֹתֵיהֶם
בְּרָקוּעַ כְּרָצוֹנוֹ בּוֹרֵא יוֹם
וְלַיְלָה גּוֹלֵל אֹר מִפְּנֵי
חֶשֶׁךְ וְחֶשֶׁךְ מִפְּנֵי אֹר.
וּמַעְבִּיר יוֹם וּמַבִּיא לַיְלָה.
וּמַבְדִּיל בֵּין יוֹם וּבֵין לַיְלָה
יְיָ צְבָאוֹת שָׁמַיִם. אֵל חַי וְקַיִם
תָּמִיד וּמְלוֹךְ עָלֵינוּ לְעוֹלָם
וָעֶד:

אוֹחֲזֵי בְיָדָם אֲרָבָעָה
מִיָּנִים. בָּאִים לְסִלְרָךְ בְּעֵגֶב
וּבְמַנִּים. גְּמוּנֵי פֹז אוֹנְדִים
וּמְזֻמְנִים. דְּגֻלִּימוֹ יְשִׁים
כְּכּוֹכְבֵי שָׁחַק גְּמָנִים:
בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמְּעַרֵּב
עַרְבִים:

אֶהְבֵּת עוֹלָם בֵּית יִשְׂרָאֵל
עַמֶּךָ אֶהְבֵּת. תּוֹרָה וּמִצְוֹת
חֻקִּים וּמִשְׁפָּטִים וְאוֹתוֹנוֹ
לְמַדְתָּ. עַל כֵּן יְיָ אֱלֹהֵינוּ
בְּשִׁכְבְּנוֹ וּבְקוּמָנוּ נְשִׁיחַ
בְּדַקְדֻקָּה וְנִשְׂמַח בְּדַבְרֵי

deiner Gotteslehre und an deinem Gebote ewiglich; denn sie sind unser Leben, in ihnen ist langes Leben, in ihnen sinnen wir und forschen wir bei Tag und Nacht; Laß nur deine Liebe nicht von uns weichen ewiglich.

Die Deines ewigen Gesetzes sich ernstlich befleißigen, und die sieben Festtage hindurch in der Laubhütte wohnen, mögen sich Deines Schutzes erfreuen; nie entzogen werde ihnen Deine Liebe, die auf immer Du hast verheißten.

Gelobt seist Du, Ewiger, der dein Volk Israel liebet.

Gott ist Herr in Wahrhaftigkeit!
שמע Höre Israel!
Gott unser Herr ist ein einziger,
einzigiger Gott!

Gelobt sei sein Name, sein Reich und seine Herrlichkeit, in Ewigkeit!

Du sollst lieben Gott, deinen Herrn, mit deinem ganzen Herzen, mit deiner ganzen Seele und mit allem deinem Vermögen. Diese Worte, die ich dir da gebiete, sollst du stets auf deinem Herzen haben. Du sollst sie einschärfen deinen Kindern, sollst davon reden, wenn du sitzt in deinem Hause, wenn du gehst auf der Straße, wenn du dich niederlegst und wenn du aufstehest.

תורתך ובמצותיך לעולם
ועד. כי הם חיינו וארך
ימינו ובהם נהנה יומם
ולילה. ואהבתך אל-תסיר
ממנו לעולמים:

הוני דת מראש נסוכה.
ובאים ולנים שבועה
בסכה. זכות המציאם
וגונגם ממשוכה. חוק
אהבתם בלי לחשכה:
ברוך אתה יי אלהי עמו
ישראל:

(יחד חומר אל מלך נאמן:)

שמע ישראל יהוה אלהינו
יהוה אחד:

ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד:

ואהבת את יהוה אלהיך
בכל-ל-לבבך ובכל-נפשך
ובכל-מאדך: והיו
הדברים האלה אשר אנכי
מצוה היום עדי-לבבך:
ושננתם לבניך ודברת בם
בשבתך בביתך ובילכתך
בדרך ובשכבך ובקומך:

Du sollst sie knüpfen zum Zeichen um deine Hand, sie sollen sein ein Stirnband zwischen deinen Augen, du sollst sie schreiben an die Pfosten deines Hauses und an deine Thore.

וְהָיָה So ihr gehorchet meinen Geboten, die ich euch heute gebiete, daß ihr liebet Gott, euern Herrn, und ihm dienet mit eurem ganzen Herzen, und mit eurer ganzen Seele, so werde ich Regen geben eurem Lande, Frühregen und Spätregen, jedes in der Zeit; **a** wirst sammeln dein Korn, **u**nen Most und dein Del. **U** werde Kraut geben auf **u**ne Felde deinem Viehe, und **du** wirst essen und wirst satt **erden**. Nehmet euch wohl in **U**cht, daß nicht sich bethöre euer Herz und ihr euch abwendet und dienet fremden Göttern und euch bückt vor ihnen. Da entbrennet der Zorn Gottes gegen euch, und er verschließet die Himmel, und es wird kein Regen sein, und die Erde wird nicht geben ihren Ertrag. Ihr werdet gar bald verloren sein in dem schönen Lande, das Gott euch gibt. Darum traget diese meine Worte

מעריב ליל ראשון של סכות

וְקִשְׂרֹתֵם לְאוֹת עַל־יְדֵיךָ
וְהָיוּ לְטֹטְפֹת בֵּין עֵינֶיךָ׃
וְכָתַבְתֶּם עַל־מְזוֹזֹת בֵּיתְךָ
וּבְשַׁעֲרֶיךָ׃
וְהָיָה אִם שָׁמַעַתְּ שִׁמְעוּ
אֶל־מִצְוֹתַי אֲשֶׁר אֲנִי
מְצַוֶּה אֶתְכֶם הַיּוֹם לְאַהֲבָה
אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וּלְעַבְדוֹ
בְּכָל־לִבְבְּכֶם וּבְכָל־
נַפְשְׁכֶם׃ וְנָתַתִּי מְטֶר־
אֶרְצְכֶם בְּעֵתוֹ יוֹרֵה וּמְלַקֹּשׁ
וְאִסַּפְתִּי דְגַנְךָ וְתִירֹשֶׁךָ
וַיֵּצֵאֲרֶךְ׃ וְנָתַתִּי עֵשֶׂב
בְּשָׂדֶךָ לְבַהֲמֹתֶךָ וְאִכְלֹתָ
וְשָׁבַעְתָּ׃ הִשְׁמְרוּ לָכֶם פֶּן־
יִפְתָּה לְבַבְכֶם וְסָרְתֶם
וְעַבַּדְתֶּם אֱלֹהִים אֲחֵרִים
וְהִשְׁתַּחֲוִיתֶם לָהֶם׃ וְחָרָה
אֶת־יְהוָה בְּכֶם וְעָצַר אֶת־
הַשָּׁמַיִם וְלֹא־יִהְיֶה מְטֶר
וְהִאֲדָמָה לֹא תִתֵּן אֶת־
יְבוּלָהּ וְאִכְדֹתָם׃ מִהָרָה
מֵעַל הַהָאָרֶץ הַטֹּבָה אֲשֶׁר
יְהוָה נָתַן לָכֶם׃ וְשִׁמְתֶם׃

Herzen und eueren Augen, denen ihr nachbuhlet; sondern solltet gedenken und thun und befolgen alle meine Gebote, und solltet heilig sein vor euerem Gotte.

Ich bin Gott, euer Herr, der euch geführet aus dem Lande Egypten, um euch ein Gott zu sein. Ich bin Gott euer Herr!

אמת Das alles ist wahr und wahrhaftig, und steht fest bei uns; daß er ist Gott, unser Herr, und Keiner sonst, und wir sind Israel sein Volk; er hat uns erlöset aus der Hand der Könige, er, unser König, uns hat befreiet aus der Hand der Gewaltigen; er, der Allmächtige uns hat gerächet an unsern Drängern, und mit vollem Maße hat vergolten allen unsern Feinden, die uns aus Leben sind gegangen. Er ist es, der Grofesz thut bis ins Unerforschliche, und Wunder thut ohne Zahl; der uns ins Leben hat gestellt, und nicht ließ wanken unsern Fuß; der uns geleitet auf die Höhen unserer Feinde, daß wir das Haupt erheben über Alle die uns hassen und verachten; der Wunder that und Rache nahm für uns an

מעריב ליל ראשון של סכות

ואַחֲרֵי עֵינֵיכֶם אֲשֶׁר-אַתֶּם
זָנִים אַחֲרֵיהֶם: לְמַעַן תִּזְכְּרוּ
וַעֲשִׂיתֶם אֶת-כָּל-מִצְוֹתַי
וְהֵייתֶם קְדוֹשִׁים לֵאלֹהֵיכֶם:
אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר
הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ
מִצְרַיִם לְהִיוֹת לָכֶם לֵאלֹהִים
אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם:

אֱמֶת וְאֱמוּנָה כָּל-זֹאת
וְקִים עָלֵינוּ כִּי הוּא יי
אֱלֹהֵינוּ וְאִין זוּלָתוֹ וְאִנְחָנוּ
יִשְׂרָאֵל עַמּוֹ. הַפּוֹדֵנוּ מִיַּד
מְלָכִים: מֶלֶכְנוּ הַגּוֹאֲלֵנוּ
מִכַּף כָּל-הָעָרִיצִים. הָאֵל
הַנִּפְרָע לָנוּ מִצָּרֵינוּ.
וְהַמְשַׁלֵּם גְּמוּלָה לְכָל-אוֹיְבֵי
נַפְשֵׁנוּ. הָעוֹשֶׂה גְּדוּלוֹת
עַד אִין חֶקֶר וְנִפְלְאוֹת עַד
אִין מִסְפָּר. הַשֵּׁם נַפְשֵׁנוּ
בְּחַיִּים וְלֹא-נָתַן לְמוֹט
רַגְלֵנוּ. הַמְדְרִיכֵנוּ עַל-
בְּמוֹת אוֹיְבֵינוּ וַיָּרֶם קַרְנֵנוּ
עַל-כָּל-שׁוֹנְאֵינוּ. הָעוֹשֶׂה קָנוּ
נִסִּים וְנִקְמָה בַּפְּרָעָה

Pharao, und Zeichen that und Wunder im Lande der Kinder Chams. Er schlug in seinem Grimme alle die Erstgeborenen Egyptens, und sein Volk Israel führte er heraus aus ihrer Mitte zur ewigen Freiheit! Er führte seine Kinder durch des Schilfmeeres Kluff, und ihre Verfolger und Verächter versenkte er in die Fluth. Da sahen seine Kinder seine Macht, verherrlichten und lobeten seinen Namen. Sein Reich und seine Herrschaft nahmen sie willig über sich. Moses und die Kinder Israel stimmten dir an das Siegeslied.

שיעני Sie, welche die (vorschriftsmäßigen) Pflanzenarten mit sich führen, sie werden der Freuden Fülle genießen, am Laubhüttenfeste.

D schütze sie im Schatten Deiner Rechte, der Verdienste jenes Frommen (Abraham) wegen, der die Götzen zerstörte.

Die gemüthvoll Dich anbeten, schütze sie, um des Einzigen (Isaak) willen, dem frohe Botschaft ward in jenem Gezweige.

Möge die Hütte uns Schutz gewähren um jenes Frommen (Jakob) wegen, der in Hütten wohnte.

D berge die überall Zerstreuten, unter Deinem Schutze, kröne sie mit Heil und wahre oor Unheil sie.

אותות ומוֹפְתִים בְּאֶדְמַת
בְּנֵי חָם. הַמֶּכָּה בְּעֶבְרָתוֹ
כָּל־בְּכוֹרֵי מִצְרַיִם. וַיּוֹצֵא
אֶת־עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל מִתּוֹכָם
לְחַרּוֹת עוֹלָם. הַמַּעֲבִיר בְּנָיו
בֵּין גְּזְרֵי יַם סוּף. אֶת־
רוֹדְפֵיהֶם וְאֶת שׂוֹנְאֵיהֶם
בְּתַהוֹמוֹת טַבַּע. וַרְאוּ בְּנָיו
גְּבוּרָתוֹ שֶׁבָּחוּ וְהוֹדוּ
לְשִׁמּוֹ. וּמִלְכוּתוֹ בְּרָצוֹן
קִבְּלוּ עֲלֵיהֶם. מִשָּׂה וּבְנֵי
יִשְׂרָאֵל | לָךְ עָנּוּ שִׁירָה:

טוּ עָנִי נִטְעֵי צְמַחֹת.
יְשִׁיגוּ שׁוֹבְעֵי שְׂמַחֹת. בְּחַג
הַסְּכּוֹת: כֶּסֶם בְּצֵל יְמִינְךָ.
לְמַעַן זְכוּת מֵאַמִּינְךָ. נְתַן
מִסְכּוֹת: מְחַנְנִים בְּלֵב
בְּשָׂר. נִהְלָם כִּי חִיד
נִתְבַּשֵּׂר. בְּעֵצֵי הַסְּכּוֹת:
סָבָה תִּהְיֶה לְצַר. עֲבוֹר
תָּם הַמַּפְצִיל. חֲנָה בַּסְּכּוֹת.
פִּלְטִים בְּצִלְךָ תִּסְתִּירֵם.
צְנִיף יִשַׁע תִּכְתִּירֵם. מִנְּשָׁק
לַסְּכּוֹת: קָדוֹשׁ בְּרִית

Zerbrich der Bosheit Gewalt,
und sende der Tugend Heil,
Kraft und Ausdauer.

Sei gnädig denen, welche die
siebentägige Feier begehen, und
die vierfach Verbundene (Palme)
beibehalten; o vernimm ihr
Flehen.

Allheiliger! bekräftige Deinen
Bund, und unterdrücke den un-
edlen Geist zu öffentlichen und
heimlichen Sünden.

Gott meines Heils!
nimm auf das Flehen Deines
Volkes, leite und hege sie mit
Deiner wohlwollenden Freund-
lichkeit, wie einst, als Du, All-
mächtiger, in Deinem Zorne
die Tyrannen gedemüthigt, und
sie Preis und Lobgesänge zu
Deinem Ruhme anstimmten;
frohlockend, singend und freudig
riefen sie alle:

„Wer ist wie Du unter
den Göttern, Herr? Wer ist
wie Du so mächtig in seiner
Heiligkeit, so furchtbar in seinem
Ruhme, der solche Wunder
thut?“

Dein Reich und Walten
sahen deine Kinder, wie du
gespalten das Meer vor Moses

Sie, die volle acht Tage
das ganze Hallel Dir anstim-
ten, die Abschnitte der Tages-
opfer verlesen, verpflanze und
setze sie wieder ein in das
fruchtbare Land, und bewähre,
daß Du der Ewige, Fels unseres

מעריב ליל ראשון של סכות

תגביר. רוח טמאה תעביר.
פרעות וסככות: שבור
זרוע רשע. שלח לצדק
ישע. אמן וסמכות: תחון
חוגגי שבעה. תופשי
מגדים ארבעה. ושועתם
סכות:

ס"ממ יוסף הקטן בר שמואל.

ישעי אל סכות שועת
עמך. ורעם וענגם בטוב
טעמך. שניא כהכנעת זרים
בזעמך. פאר וזמר נתנו
להנעימך: בגלה ברנה
בשמחה רבה. ואמרו כלם:
מיכמכה באלים יי. מי
כמכה נאדר בקדש נורא
תהדות עושה פלא:

מלכותך ראו בניך בוקע
ם לפני משה.

הלל גומרים כל שמונה.
קוראי פרשת קרבנות
בזמנה. טעם והושיבם
בארץ שמנה. נצח צור

Heiles seiest. Dieses ist der Fels
unseres Heils! so riefen sie und
sprachen:

„Gott regieret in Ewig-
keit.“

Und so ward es uns
verheissen durch deinen Profeten:
Daß Gott erlöset Jakob und
es befreiet aus einer Hand,
die stärker ist als seine.

Mit festlichem Schmuck
sangen sie im Heiligthume und
waren beflissen Preis- und Lob-
gesängen zu erneuen, gewähre
ihnen einen vollkommenen Frie-
den, König! Fels Israels, All-
heiliger, Gebenedet seiest Du,
Ewiger, der Israel erlöset.

Laß uns niederlegen,
Gott unser Herr, in Frieden;
laß uns aufstehen wieder, Herr,
zu einem heitern Leben. Breite
du als Schirm und Decke dei-
nen Gottesfrieden über uns;
stütze uns und kräftige uns
mit weisem Rathe, daß wir
vor dir bestehen, und hilf uns
um deines Namens willen. Sei du
in Schutz und Schirm um
uns herum; halt ab von uns
Feind und Pest und Schwert
und Hunger, Noth und Kummer!
halt ab jedes Hemmniß und
Verderbniß vor und hinter
uns, und birg uns im Schatten
deiner Flügel; denn du, Gott,
bist unser Hüter und Erlöser;

ישענו להאמנה: זה צור
ישענו פצו פה ואמרו:

”ימלך לעולם ועד:

ונאמר כי פדה י את-
יעקב. וגאלו מיד חוק
ממנו:

בהדרת קדש ו שוררו
במקדשו. רוחשים שיר
ושבח קדשו. שלום
תשפות להגדישו. מלך
צור ישראל וקדושו: ברוך
אתה יי מלך צור ישראל
וגואלו:

השכיבנו יי אלהינו
לשלום. והעמידנו מלכנו
לחיים. ופרוש עלינו סבת
שלומך. ותקננו בעצה
טובה מלפניך. והושיענו
למען שמך. והגן בעדנו
והסר מעלינו אויב דבר
וחרב ורעב ויגזן. והסר
ששן מלפנינו ומאחרינו
ובצל כנפיד תסתירנו. כי
אל שומרנו ומצילנו אתה.

Abrahams und Isaks und Jakobs du, der große, mächtige und furchtbare Gott; du, der allerhöchste Gott, der in Güte und in Milde waltet, und Herr und Meister ist von Allem; der den Vätern ihre Frömmigkeit gedenket, und ihren Kindeskindern sendet den Erlöser um seines Namens willen in seiner Liebe.

מלך Du, Herr, bist unser Helfer, Retter und Erlöser, du unser Schutz und Schild; Gelobt seist du, Gott, Abrahams Schutz und Schild.

אתה Du bist der Allmächtige, Herr, in Ewigkeit, der belebet die Todten, du unerschöpflich an Heil und Hilfe.

מכלכל Der verpfleget die Lebenden in seiner Milde, und belebet, die Todten in seiner unerschöpflichen Barmherzigkeit: der stützet, die da fallen, der heilet die Kranken, der löset die Gebundenen, der seine Treue bewahret und bewähret an denen, die da schlafen im Staube. Wer ist wie du, Herr der Kräfte? wer dir gleich, Weltenherr, der tödtet, der belebet, der sprießen läßt das Heil?

ויאמן Du bist uns ein treuer Bürge für das Leben unserer Todten. Gelobt seist du, Gott, der belebet die Todten.

אתה Du bist heilig und heilig ist dein Name, und alle Tage preisen dich die Heiligen — Selah! Gelobt seist du, Gott, Weltengott.

אתה Du hast uns erwählet unter allen Völkern, hast uns geliebt und Gefallen gehabt an uns, hast uns erhöht über alle Nationen, uns geheiligt durch deine Gebote, uns dir näher gebracht, Herr, zu

יצחק ואלהי יעקב האל הגדול הגבור והנורא אל עליון גומל חסדים טובים וקונה הכל וזוכר חסדי אבות ומביא גואל לבני כניהם למען שמו באהבה:

מלך עוזר ומזשיע ומגן. ברוך אתה יי מגן אברהם:

אתה גבור לעולם אדני מתיה מתים אתה רב להזשיע:

מכלכל חיים בחסד מתיה מתים ברחמים רבים. סומך גופלים ורופא חולים ומתיר אסורים ומקים אמונתו לישני עפר. מי כמוך בעל גבורות ומי דומה לך. מלך ממית ומחיה ומצמיח ישועה:

ונאמן אתה להחיות מתים. ברוך אתה יי מתיה המתים:

אתה קדוש ושםך קדוש וקדושים בכל יום יהללוך סלה. ברוך אתה יי האל הקדוש:

אתה בחרתנו מכל העמים. אהבת אותנו ורצית בנו ורוממתנו מכל הלשונות וקדש אתנו במצותיך. וקרבתנו מלכנו

deinem Dienste, und deinen großen und heiligen Namen genannt über uns.

וַתַּן דוּ הַיְיָ אֱלֹהֵינוּ Du hast uns gegeben, Gott unser Herr, in Liebe (Sabbathe zur Ruhe) und Feste zur Freude, Feiertage und Zeiten zur Lust und Fröhlichkeit; (diesen Sabbathtag und) diesen Tag des Laubhüttenfestes, als die Zeit zu unserer Freude — (in Deiner Liebe) zur Verkündigung des Heiligen, zum Angedenken an den Auszug aus Egypten.

אֱלֹהֵינוּ Unser Gott und Gott unserer Väter! Möge unser Angedenken und Geschick, das Andenken unserer Väter, das Angedenken an den Messias den Sohn Davids, deines Knechtes, das Angedenken an Jerusalem, die heilige Gottesstadt, das Angedenken an dein ganzes Volk und Haus Israel — in einer gnadenreichen Stunde heute vor dir aufgehen, bei dir Eingang und Anschauung und Anerkennung finden; und eine solche Erinnerung in Gnade und Wohlwollen und Erbarmen uns zur Erlösung uns zu allem Guten, uns zum Heil und Glück des Lebens gereichen an diesem Tage des Laubhüttenfestes! Gedenke unser an diesem Tage, Gott und Herr, zum Guten! Bedenke uns an diesem Tage mit deinem Segen — mit deinem Heile für's ganze Leben!

מעריב ליל ראשון של סבות

לְעִבּוּדְתֶךָ. וְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל
וְהַקְּדוֹשׁ עָלֵינוּ קָרָאתָ:

וְהַתִּתֵּן לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ
בְּאַהֲבָה (שְׁבֻחוֹת לְמִנוּחָה) am Sabb.)

מִזְמָנִים לְשִׂמְחָה חַגִּים
וְזִמְנִים לְשִׁשׁוֹן. אֶת יוֹם
(הַשְּׁבֻת הַזֶּה וְאֶת יוֹם) חַג הַסֻּכּוֹת

הַזֶּה. זְמַן שִׂמְחָתְנוּ (בְּאַהֲבָה)
מִקְרָא קֹדֶשׁ. וְזָכַר לִיצִיאַת
מִצְרַיִם:

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ

יַעֲלֶה וְיָבֵא וְיַגִּיעַ וְיִרְאֶה

וְיִרְצֶה וְיִשְׁמַע וְיִפְקֹד וְיִזְכֹּר

זְכוֹרֵנוּ וּפְקֻדוֹתֵנוּ. וְזָכְרוֹן

אֲבוֹתֵינוּ. וְזָכְרוֹן מְשִׁיחַ בֶּן

דָּוִד עֲבֹדְךָ וְזָכְרוֹן יְרוּשָׁלַיִם

עִיר קֹדֶשְׁךָ. וְזָכְרוֹן כָּל עַמְּךָ

בֵּית יִשְׂרָאֵל לְפָנֶיךָ. לְפִלְטָה

לְטוֹבָה לְחַן וּלְחַסֵּד

וּלְרַחֲמִים לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם

בְּיוֹם חַג הַסֻּכּוֹת הַזֶּה. זְכוֹרֵנוּ

יְיָ אֱלֹהֵינוּ בּוֹ לְטוֹבָה וּפְקֻדָּנוּ

בּוֹ לְבִרְכָה. וְהוֹשִׁיעֵנוּ בּוֹ

לְחַיִּים. וּבְדַבַּר יְשׁוּעָה

Möge die Verheißung des Heiles und des Erbarmens walten über uns, deine Gnade Milde und Barmherzigkeit über uns, dein Heil und deine Hilfe über uns; denn zu dir schauet unser Aug' empor; denn du bist der Gott und Herr, der Gott und Herr der Gnade und des Erbarmens!

Laß die Segnungen Deines Festes Gott, unser Herr, kommen über uns, daß es uns eingehe zum Leben und zum Frieden, zur Freude und Fröhlichkeit, wie es Dein Wille ist, und Du den Segen uns hast verheißen (Unser Gott, Gott unserer Väter! hab' Gefallen an unserer Ruhe.) Heilige uns in Deinen Geboten; gib uns unsern vollen Theil an Deiner Gotteslehre; sättige uns in Deiner Güte; erfreue uns mit Deinem Heile. Läutere Du, Gott, unser Herz, daß wir Dir dienen in Wahrhaftigkeit. Laß uns theilhaftig werden, Gott unser Herr, (in Deiner Liebe und Freundlichkeit) in Freud' und Fröhlichkeit (der Sabbathruhe und) der festlichen Weihe und Heiligkeit; auf das Israel und Alle, die da heiligen Deinen Namen sich Deiner Gotteshuld und Liebe stets erfreuen. Gelobt seist Du, Gott, der da heiliget (den Sabbath und) Israel und die Zeiten.

Möge dein Volk Israel und sein Gebet dir, unserm Gott und Herrn, wohlgefallen. Stell' her den Gottesdienst in den Hallen deines Hauses, und die feurigen Opfer Israels und sein Gebet empfangen

וְרַחֲמִים חוּם וְחַנּוּן. וְרַחֲמִים
עָלֵינוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ. כִּי אֵלֶיךָ
עֵינֵינוּ. כִּי אֵל מֶלֶךְ וְחַנּוּן
וְרַחוּם אַתָּה:

וְהִשְׂיֵאֵנוּ יי אֱלֹהֵינוּ אֶת-
בְּרַכַּת מוֹעֲדֶיךָ לְחַיִּים
וְלְשָׁלוֹם לְשִׂמְחָה וְלִשְׁשׁוֹן
כַּאֲשֶׁר רָצִיתָ וְאָמַרְתָּ
לְבָרְכֵנוּ. (am Sabbath) אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי

אֲבוֹתֵינוּ רְצָה בְּמִנוּחֵינוּ
קִדְשֵׁנוּ
בְּמִצּוֹתֶיךָ וְתֵן חֶדְקֵנוּ
בְּתוֹרַתְךָ שִׁבְעֵנוּ מִטּוֹבְךָ
וְשִׂמְחָנוּ בִישׁוּעַתְךָ. וְטַהֵר
לִבֵּנוּ לְעִבְדֶּךָ בְּאֵמֶת
וְהִנְחִילֵנוּ יי אֱלֹהֵינוּ (בְּאַהֲבָה
וּבְרִצּוֹן) בְּשִׂמְחָה וּבְשִׁשׁוֹן
(שֶׁבֶת ו) מוֹעֲדֵי קִדְשְׁךָ.
וְיִשְׂמְחוּ בְךָ יִשְׂרָאֵל מִקִּדְשֵׁי
שִׁמְךָ: בָּרוּךְ אַתָּה יי מִקִּדְשֵׁי
(הַשֶּׁבֶת ו) יִשְׂרָאֵל וְהַזְּמִנִּים:

רְצָה יי אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל
וּבְתַפְלָתָם. וְהִשֵּׁב אֶת־הָעֲכוּדָה
לְדָבוּר בֵּיתְךָ. וְאֲשִׁי יִשְׂרָאֵל
וְתַפְלָתָם בְּאַהֲבָה תִקַּבַּל בְּרִצּוֹן

Du in Liebe und Gnaden, auf daß der Gottesdienst in deinem Volke Israel dir stets und immer wohlgefallt.

מִיָּד וְתַחֲזִינָה Mögen es unsere Augen schauen, wenn du wieder einziehst in Zion in Barmherzigkeit. Gelobt seist du Gott, der wieder einziehet in seiner wollen Herrlichkeit in Zion!

מִרִּים Wir danken dir, und bekennen, daß du bist Gott, unser Herr, der Gott unserer Väter in Ewigkeit; der Schutz und Hort unseres Lebens, unser Schild und unser Heil — du Gott, durch alle Zeiten. Dir danken wir, und verkünden deinen Ruhm, für unser Leben, das wir vertrauen, Herr in deiner Hand, für unser Seelenheil, das wir dir empfehlen, für die Wunder, die du Tag für Tag an uns gethan für die wundervolle Güte und Milde, die zu jeder Zeit, Abends, Morgens und Mittags sich an uns bewähret. Allgütiger! unendlich ist dein Erbarmen. Allerbarrender! unerschöpflich ist deine Gnade. Auf dich hoffen wir in Ewigkeit.

וְעַל פִּיִּר אֵלֶּיךָ וְעַל כָּל־עֲשֵׂיִךָ Sei für Alles und Jegliches gelobt und erhöht und verherrlicht dein Name, unser Herr, heute und immer in Ewigkeit.

וְכָל־אֵלֶּיךָ וְכָל־אֵלֶּיךָ, was lebet, danket dir, Selah! Alles, was lebet, preiset deinen Namen in Wahrhaftigkeit, Gott, unser Heil und unsere Hilfe — Selah! Gelobt seist du, Gott, der Allgütige ist dein Name, dir gebühret Dank und Preis.

וְעַל פִּיִּר אֵלֶּיךָ וְעַל כָּל־עֲשֵׂיִךָ Gib Frieden, Herr, in Fülle ewiglich deinem Volke Israel; denn du bist der Friedensherr und Fürst!

וְעַל פִּיִּר אֵלֶּיךָ וְעַל כָּל־עֲשֵׂיִךָ Möge es dir gefallen, zu segnen dein Volk Israel zu jeder Zeit und zu jeder Stunde mit deinem Gottesfrieden.

וְעַל פִּיִּר אֵלֶּיךָ וְעַל כָּל־עֲשֵׂיִךָ Gelobt seist du Gott, der mit dem Frieden segnet sein Volk Israel.

מעריב ליל ראשון של סכות

וְתִהְיֶה לְרֵצוֹן תָּמִיד. עֲבוֹדַת יִשְׂרָאֵל
עֲמָךְ; וְתִחְזִינָה עֵינֵינוּ בְּשׁוֹכֵךְ לְצִיּוֹן
בְּרַחֲמִים. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמְּחַזֵּיר
שְׂכִינָתוֹ לְצִיּוֹן:

מִוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ שֶׁאַתָּה הוּא
יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם
וָעֵד. צוּר חַיֵּינוּ מִגֵּן יִשְׁעֵנוּ. אַתָּה
הוּא לְדוֹר וָדוֹר נֹדֵד לָךְ וְנִסְפָּר
תְּהִלָּתְךָ. עַל חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים בְּיָדְךָ
וְעַל נְשִׁמוֹתֵינוּ הַפְּקִידוֹת לָךְ וְעַל
נַפְשֵׁךְ שֶׁבְּכָל־יּוֹם עֲמָנוּ וְעַל
נַפְלְאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ שֶׁבְּכָל־עֵת.
עָרַב וּבִקֵּר וְצַהֲרִים. הַטּוֹב כִּי־לֹא
כָּלוּ רַחֲמֶיךָ, וְהַמְרַחֵם כִּי־לֹא
תָמוּ חֲסְדֶיךָ מֵעוֹלָם. קוִינֵנוּ לָךְ:

וְעַל כָּל־מַעֲשֵׂיִךָ וְעַל כָּל־עֲשֵׂיִךָ
מִלְּפָנֵינוּ תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֵד:
וְכָל־הַחַיִּים יוֹדוּךָ סֵלָה וְיִהְיֶה לָנוּ
אֶת־שִׁמְךָ בְּאַמֶּת הָאֵל יִשְׁוּעַתֵּנוּ
וְעִזְרַתֵּנוּ סֵלָה: בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַטּוֹב
שִׁמְךָ וְלָךְ נָאָה לְהוֹדוֹת:

שְׁלֹום רַב עַל יִשְׂרָאֵל עֲמָךְ
תְּשִׁים לְעוֹלָם. כִּי אַתָּה הוּא מְלִיךְ
אֲדוֹן לְכָל־הַשְּׁלֹום וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ
לְבָרְךָ אֶת־עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכָל־עֵת
וּבְכָל־שָׁעָה בְּשִׁלּוּמֶךָ: בְּרוּךְ אַתָּה
יְיָ הַמְּבָרֵךְ אֶת־עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל
בְּשִׁלּוּם:

Herr Gott! Bewahre meine Zunge vor jedem bösen Worte, und meine Lippen vor trügerischen Reden. Gib mir Seelenruhe und Fassung, daß ich schweige vor meinen Lästerern, und mich beuge in den Staub vor meinen Drängern; gib mir ein großes, weites, offenes Herz für deine Gotteslehre, daß ich mit Innigkeit und Willigkeit deinen Geboten nachgehe und die Böses sinnen wider mich, keine Gewalt und Macht je haben über mich. Zerstöre du, Herr, ihren Rathschluß, und verderbe du ihre Pläne und Entwürfe, — um deines heiligen Namens willen, um deiner starken Hand, um deines heiligen Glaubens und der heiligen Thora willen; — auf daß errettet werden Alle, die dir anhänglich sind in der Liebe und Treue, hilf mir, Gott, und steh mir bei und erhöere mein Gebet.

Mögen die Worte meines Mundes dir gefallen und die Gedanken meines Herzens dir, Gott, meinem Hort und Erlöser.

Der den Frieden schaffet in seinen Höhen, der schaffet Frieden unter uns und Frieden über Israel! Amen.

יחי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שיבנה בית המקדש במהרה
 כמינו ותן חלקנו בתורתך: ושם נעבדך ביראה בימי עולם ובשנים
 קדמניות: וערכה ליי מנחת יהודה וירושלם בימי עולם ובשנים קדמניות:
 קדיש טלם.

Am Sabbath wird vor קדיש dieses gebetet.

„Es waren vollendet Himmel und Erde und ihr ganzes Heer. Gott hatte vollendet am siebenten Tage sein Werk, das er gemacht, und er ruhte am siebenten Tage von seinem Werke, das er gemacht und Gott segnete den siebenten

ויכלו השמים והארץ
 וכל צבאם: ויכל אלהים
 ביום השביעי מלאכתו
 אשר עשה. וישבת ביום
 השביעי מכל מלאכתו
 אשר עשה: ויברך אלהים

Tag und heiligte ihn; denn an ihm ruhet er von all seinem Werke, das Gott geschaffen und gemacht.

ברוך Gelobt seist du Gott, unser Herr, Gott unserer Väter, Gott Abrahams, Gott Isaaks und Gott Jakobs; du der große, mächtige und finchtbare Gott, du, der allerhöchste Gott, Herr und Meister im Himmel und auf Erden.

יְיָ Ein Schild war den Vätern dein göttlich Wort, dein Gottespruch belebet die Todten. Er ist der heilige Weltenherr, desgleichen Keiner ist; der seinem Volke die Ruhe gibt an seinem heiligen Sabbathtage! denn sie hat er begnadiget und ihnen die Ruhe gegeben. Vor ihm stehen wir im heiligen Dienste, in der Furcht, im Schauer der Andacht und loben und bekennen seinen Namen Tag für Tag und immerfort mit unsern innigsten und sinnigsten Lob- und Segensprüchen. Ihm gebühret Lob und Dank; er ist der Friedensherr, der den Sabbath heiliget, und den siebenten Tag der Woche segnet, und dem Volke in seiner Heiligkeit die Ruhe gibt, das er gesättiget hat mit seiner Lust zum Angedenken an das Werk der Schöpfung.

אלֹהֵינוּ Allmächtiger Gott und Herr, Gott unserer Väter! Segne uns die Ruhe in deiner Gnad' und Freundlichkeit! Heilige uns in deinen Geboten, und gib uns unser volles Theil an deiner Gotteslehre. Sättige uns in deiner Güte und Milde, und erfreue uns mit deinem Heile. Läutere unser Herz, daß wir dir dienen in Wahrheit und Aufrichtigkeit, und laß uns theilhaftig werden, Gott unser Herr, in deiner Liebe und Freundlichkeit der heiligen Sabbathruhe, daß Israel und Alle, die da heiligen deinen Namen, in ihm die Ruhe finden.

Gelobt seist du Gott, der den Sabbath hat geheiliget.

מעריב ליל ראשון של סכות

את־יום השביעי ויקדש
אתו כי בו שבת מכל־
מלאכתו אשר־ברא אלהים
לעשות:

ברוך אתה יי אלהינו ואלהי
אבותינו ואלהי אברהם אלהי
יצחק ואלהי יעקב האל הגדול
הגבור והנורא אל עליון קונה
שמים וארץ:

בגן אבות בדברו מתיה
מתים במאמרו האל הקדוש ו
שאין כמותו המניה לעמו ביום
שבת קדשו כי כם רצה לדניה
להם לפניו נעבוד ביראה ופחד
ונורה לשמו בכל יום תמיד מעין
הברכות אל ההודאות אהדון
השלוש מקדש השבת ומכרה
שביעי ומניה בקדשה לעסא מדשני
עונג זכר למעשה בראשית:

אלהינו ואלהי אבותינו רצה
במנוחתנו. קדשנו במצותיך ותן
חלקנו בתורתך. שבענו מטובך
ושמחנו בישועתך. וטהר לבנו
לעבדך באמת. והנחילנו יי אלהינו
באהבה וברצון שבת קדשך.
רניחו בך ישראל מקדשי שמך.
ברוך אתה יי מקדש השבת:

ועתה יגדל נא פני אדני פא' אשר דברת לאמרי: זכור רחמיך יי וחסדיך פי מעולם המה:
 יתגדל ויתקדש ו שמה רבא בעלמא די-כרא כרעותיה וימליך מלכותיה
 קתיכון וביומיון ובחיי דכל בית ישראל בעגלא ובזמן קריב ואמרו אמן:
 יהא שמה רבא מברך לעלם ולעלמי עלמיא:
 יתברך וישתבח ויהפאר ויתרום ויתנשא ויתגדר ויתעלה ויתהלל שמה
 דקודשא בריך הוא לעלא מן כל ברכתא ושירתא תשבחתא ונחמתא
 דאמירן בעלמא ואמרו אמן:

Gem. קבל ברחמים וברצון את-תפלתנו:
 Bork. תתקבל צלותהון ובעוהון דכל ישראל קדם אבוהון די בשמיא
 ואמרו אמן:

Gem. יהי שם יי מבורך מעתה ועד-עולם:
 Bork. יהא שלמא רבא מן שמיא וחיים עלינו ועל כל-ישראל ואמרו אמן:
 Gem. עזרי מעם יי עשה שמים וארץ:
 Bork. עשה שלום במרומי הוא יעשה שלום עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן:

קידוש.

Am Sabbath wird zu Hause bei Tisch erst und bis לעשות gesagt.

Gelobt seist Du Gott, unser Herr, Herr der Welt, der die Frucht der Aube hat geschaffen!

ברוך Gelobt seist Du, Gott, unser Herr, Herr der Welt, der uns erwählet hat vor jedem Volke, uns erhöhet hat über alle Sprachen und Nationen, uns hat geheiligt durch seine Gebote. Du hast uns gegeben, Gott unser Herr, in Deiner Liebe (die Sabbathtage zur Ruhe), die Feste zur Freude, die festlichen Zeiten und Tage zur freundlichen und fröhlichen Erheiterung — (diesen Sabbathtag) den

ברוך אתה יי אלהינו מלך
 העולם בורא פרי הגפן:
 ברוך אתה יי אלהינו
 מלך העולם אשר בחר בנו
 מכל-עם ורוממנו מכל-
 לשון וקדשנו במצותיו.
 ותתן לנו יי אלהינו באהבה
 (שבתות למנוחה ו) מועדים
 לשמחה חגים וזמנים
 לששון את-יום (בשבת הנה

Tag des Laubhüttenfestes, als die Zeit der Freude — (in Liebe) zur Verkündigung des Heiligen, zum Angedenken an den Auszug aus Egypten! denn uns hast Du erwählt, uns geheiligt vor allen Völkern, (und den Sabbath) und die heiligen Feste (in Liebe und Freundlichkeit) zur Freud' und Fröhlichkeit uns eigenthümlich beschieden. Gelobt seist Du, Gott, der da heiliget, (den Sabbath) Israel und die Zeiten.

Gelobt seist Du, Gott, unser Herr, Herr der Welt, der uns hat am Leben erhalten, daß wir erlebt und erreicht haben diese Zeit.

Uns liegt es ob, zu huldigen dem Herrn des Weltalls, daß wir die Größe und die Ehre geben dem, der die Welt geschaffen in ihrem ersten Entstehen, daß er uns nicht gemacht wie die Völker der Welt, uns nicht hat gleichgestellt den Stämmen und Geschlechtern der Erde; uns nicht den gleichen Theil, uns nicht das gleiche Loos hat beschieden wie den Völkerschaaaren. — Wir beugen das Knie, wir bücken uns und bekennen unsern Glauben vor dem Könige der Könige, dem Heiligen — gelobt sei er — der die Himmel hat ausgespannt, und die

מעריב ליל ראשון של סכות

וְאֵת יוֹם חַג הַסֻּכּוֹת הַזֶּה
זְמַן שְׂמֵחַת־נּוֹ (בְּאַהֲבָה)
מִקְרָא קֹדֶשׁ וְזֵכֶר לִיציאת
מִצְרַיִם. כִּי בָנוּ בְּחַרְתָּ
וְאוֹתָנוּ קֹדֶשֶׁת מִכָּל הָעַמִּים
(וְשִׁבַּת) וּמִוֵּעַד י קֹדֶשׁ
(בְּאַהֲבָה וּבְרִצּוֹן) בְּשִׂמְחָה
וּבְשִׂשׁוֹן הִנַּחֲלָתָנוּ. בְּרוּךְ
אַתָּה יי מִקְדָּשׁ (הַשִּׁבַּת וְ)
יִשְׂרָאֵל וְהַזְּמַנִּים:

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ
הָעוֹלָם שְׂדֵה־חַיֵּינוּ וּקְיָמָנוּ
וְהַגִּיעָנוּ לְזְמַן הַזֶּה: *

עֲלֵינוּ לְשִׁיחַ לְאֲדוֹן הַכֹּל. לְתַת
קְדָלָה לְיוֹצֵר בְּרֵאשִׁית שְׁלֹא עֲשָׂנוּ
כְּגֹוֵי הָאֲרָצוֹת וְלֹא שָׂמָנוּ
כְּמִשְׁפְּחוֹת הָאֲדָמָה. שְׁלֹא שָׂם
חֶלְקָנוּ בָּהֶם וְגִזְרָלְנוּ כְּכֹד־הַמוֹנֵם:
וְאֲנִיָּהּנוּ בְּזִרְעִים וּמִשְׁתַּחֲוִים וּמוֹדִים
לְפָנֶי מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִים הַקָּדוֹשׁ
בְּרוּךְ הוּא. שֶׁהוּא נוֹטֵה שָׁמַיִם

*) In der סוכה wird vor שְׂדֵה־חַיֵּינוּ auch dieser Segensspruch gesagt.

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קֹדֶשׁנוּ בְּמִצְוֹתַי
וְצִוָּנוּ לִישֵׁב בַּסֻּכָּה:

Erde hat gegründet auf ihren Grundfesten; seine Herrlichkeit thronet in den Himmeln oben, und seine Macht waltet in den höchsten Höhen!

Er ist unser Gott, und Keiner sonst; in Wahrhaftigkeit — er unser Herr und König, und Keiner außer ihm.

So steht es geschrieben in seiner Lehre: „erkenne es heute, nimm es dir zu Herzen, Gott ist der Herr im Himmel oben, auf der Erde unten und Keiner sonst.“

ly Darum hoffen wir, Gott unser Herr, auf dich, daß wir dich ehestens schauen werden in deiner ganzen Macht und Herrlichkeit, wie du bannest allen Gräuel von der Erde weg, und aller Götzendienst ist gestilget; wie du vervollkommnest die Welt und sie verklärest im Reiche der Allmacht, daß Alle, die leben im Fleische, dich rufen bei deinem Namen, alle Sünder auf Erden sich zu dir bekehren, alle Weltenbewohner es wissen und erkennen, daß vor dir sich beuget jedes Knie, zu dir schwöret jede Zunge!

Vor dir, unserm Gott und Herrn, beugen sie das Knie, und fallen sie nieder; deinem Namen geben sie die Ehre und den Ruhm und nehmen über sich einstimmig und einmütig das Gesetz und die Herrschaft deines Reiches, dann regierest du über sie — ehestens und für die Ewigkeit. Denn dein ist das Reich und bis in Ewigkeit regierest du in Ehren, wie geschrieben steht in deiner Gotteslehre: „Gott regieret in Ewigkeit!“ Und gesprochen ward von deinem Propheten: „Gott wird Herr sein über die ganze Erde; an dem Tage ist Gott der Einige und sein Name — der Einige!“

וְיֹסֵד אֶרֶץ. וּמוֹשֵׁב יְקָרוֹ בַּשָּׁמַיִם |
מִמַּעַר. וְשֹׁכֵנָה עֵזוֹ בְּנִבְהֵי
מְרוֹמִים. הוּא אֱלֹהֵינוּ אֵין עוֹד:
אָמֵת מְלַכְנוּ אָפֶס זוֹלָתוֹ. כִּפְתוּב
בְּתוֹרָתוֹ וַיִּדְעַת הַיּוֹם וְהַשַּׁבָּת אֶל-
לְכַבְּדָהּ. כִּי יי הוּא הָאֱלֹהִים
בַּשָּׁמַיִם | מִמַּעַל וְעַל הָאֶרֶץ מִתַּחַת
אֵין עוֹד:

עַל-בֵּן | גְּקִיָּה לָךְ יי אֱלֹהֵינוּ
לְרֹאוֹת מְהֵרָה בְּתַפְאֲרָת עֵזָךְ.
לְהַעֲבִיר גְּלוּלִים | מִן הָאֶרֶץ
וְהָאֱלִילִים כְּרוֹת יַבְרָתוֹ. לְתַקַּן
עוֹלָם בְּמַלְכוּת שִׁדְי. וְכָל-בְּנֵי
בָשָׂר יִקְרְאוּ בְּשִׁמְךָ. לְהַפְגוֹת
אֱלֹהֶיךָ כָּל-רְשָׁעֵי אֶרֶץ. יִפְרֹו וַיִּדְעוּ
כָּל-יֹשְׁבֵי תֵבֵל כִּי לָךְ תִּכְרַע כָּל-
בָּרָךְ תִּשָּׁבַע כָּל-לְשׁוֹן: לְפָנֶיךָ יי
אֱלֹהֵינוּ יִכְרְעוּ וַיִּפְלוּ. וְלִכְבוֹד
שִׁמְךָ יִקָּר יִתְגַּו וַיִּקְבְּלוּ כָּלֶם | אֶת
עוֹלָ מְלְכוּתְךָ. וְתִמְלֹךְ עֲלֵיהֶם
מְהֵרָה לְעוֹלָם וָעֶד. כִּי הַמְּלְכוּת
שִׁלְךָ הִיא וְלְעוֹלָמֵי עַד תִּמְלֹךְ
בְּכָבוֹד כִּפְתוּב בְּתוֹרָתְךָ יי | וַיִּמְלֹךְ
לְעוֹלָם וָעֶד: וַנֵּאמַר וְהָיָה יי לְמֶלֶךְ
עַל-כָּל-הָאֶרֶץ בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה יי
אַחַד וְשִׁמוֹ אַחַד:

קדיש יתום. ארון עולם.

יִתְגַּדֵּל וַיִּתְקַדֵּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא
 בְּעַדְמָא דִּי-בְרָא כְרַעוּתָהּ
 וַיְמַלִּיךְ מַלְכוּתָהּ בְּחַיִּיכוּן
 וּבְיוֹמֵיכוּן וּבְחַיֵּי דְכָל-בֵּית
 יִשְׂרָאֵל בְּעַגְלָא וּבְזִמְנֵי קָרִיב.
 וְאָמְרוּ אָמֵן:

^{קהל} יְהֵא שְׁמֵהּ רַבָּא מְבָרַךְ

לְעַלְמֵי וְלְעַדְמֵי עֲלַמְיָא:

יִתְבָּרַךְ וַיִּשְׁתַּבַּח וַיִּתְפָּאֵר

וַיִּתְרוֹמֵם וַיִּתְנַשֵּׂא וַיִּתְהַדָּר

וַיִּתְעַקֵּה וַיִּתְהַלַּל שְׁמֵהּ

דְּקוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא לְעַלְמֵי

מִן כָּד בְּרַכְתָּא וְשִׁירְתָּא

תְּשַׁבְּחָתָא וְנַחְמָתָא

דְּאִמְרוּן בְּעַלְמָא וְאָמְרוּ אָמֵן:

תְּתַבְּרַל צְלוּתְהוֹן

וּבְעוּתְהוֹן דְּכָל-יִשְׂרָאֵל

קָדָם אַבוּהוֹן דִּי בְּשַׁמְיָא.

וְאָמְרוּ אָמֵן:

יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא מִן---

שְׁמֵיָא וְחַיִּים עָדִינוּ וְעַל כָּל-

יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ אָמֵן:

עֲשֵׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמֵי הוּא

יַעֲשֵׂה שְׁלוֹם עָדִינוּ וְעַל כָּל-

יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ אָמֵן:

יִתְגַּדֵּל וַיִּתְקַדֵּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא
 בְּעַדְמָא דִּי-בְרָא כְרַעוּתָהּ
 וַיְמַלִּיךְ מַלְכוּתָהּ בְּחַיִּיכוּן
 וּבְיוֹמֵיכוּן וּבְחַיֵּי דְכָל-בֵּית
 יִשְׂרָאֵל בְּעַגְלָא וּבְזִמְנֵי קָרִיב.
 וְאָמְרוּ אָמֵן:

יְהֵא שְׁמֵהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעַלְמֵי

וְלְעַדְמֵי עֲלַמְיָא:

יִתְבָּרַךְ וַיִּשְׁתַּבַּח וַיִּתְפָּאֵר

וַיִּתְרוֹמֵם וַיִּתְנַשֵּׂא וַיִּתְהַדָּר

וַיִּתְעַקֵּה וַיִּתְהַלַּל שְׁמֵהּ

דְּקוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא לְעַלְמֵי

מִן כָּד בְּרַכְתָּא וְשִׁירְתָּא

תְּשַׁבְּחָתָא וְנַחְמָתָא

דְּאִמְרוּן בְּעַלְמָא וְאָמְרוּ

אָמֵן:

יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא מִן---

שְׁמֵיָא וְחַיִּים עָדִינוּ וְעַל כָּל-

יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ אָמֵן:

עֲשֵׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמֵי הוּא

יַעֲשֵׂה שְׁלוֹם עָדִינוּ וְעַל כָּל-

יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ אָמֵן:

Erbe
 feste
 den
 wal
 Er
 in
 un
 Le
 es
 im
 un
 He
 sch
 M
 ba
 we
 tif
 W
 de
 in
 M
 fid
 w
 so
 di
 be
 ni
 di
 m
 m
 da
 til
 G
 un
 G
 G
 G
 da
 se
 D
 97

יהי רצון כשנכנס לסוכה.

An der ersten Nacht סכות, wenn man in die סוכה geht, sagt man diesen יהי רצון.

יהי רצון מלפניך יי אלהי ואלהי אבותי שתשרה שכנתך
בינינו ותפרוס עלינו סבת שלומך בזכות מצות | סכה שאנחנו
כקיימין ליחדא שמא דקודשא בריך הוא ושכינתיה בדחילו
ורחימו ליחדא שם י"ה כו"ה ביחדא שלים בשם כל ישראל
ולהקף אותה מזיו כבודך הקדוש והטהור גמוי על ראשיהם |
מלמעלה בנשר יעיר קננו ומשם יושפע שפע החיים לעבדך
(פכ"פ) אמתך ובזכות צאתי מביתי החוצה ודרך מצותיך
ארוצה יחשב לי בזאת כאלו הרחקתי גדוד והרב כפסני מעוני
ומחטאתי טהרני ומאושפיון עלאין אושפיון דמהמנותא
תהינה אזני קשכות רב ברכות ולרעבים גם צמאים תן לחם
ומים נאמנים ותתן לנו זכות לשבת ולחסות בסתר צל כנפיך
בעת פטירתתי מן העולם ותחסני מזרם וממטר פי תמטר על
רשעים פחים ותהא חשובה מצות | סכה זו שאני מקיים כאלו
קימתי בכל פרטיה ודקדוקיה ותנאיה וכל מצות התלויים בה
ותשיב לנו החתימה ותזכני לישב ימים רבים על האדמה
אדמת קדש בעבודתך וביראתך. ברוך יי לעולם אמן ואמן:

—*—*—*—

שחרית

Lobgesang,

in welchem die 13 Glaubensartikel enthalten sind.

יגדל Groß ist Gott, der Lebendige, gepriesen ist sein Name.

1) Er ist und keine Zeit bestimmt das Sein in ihm.

2) Einzig ist er und keine Einheit wie die seine; unerforschlich, unbegriffen und kein Begriff begrenzet seine Einheit.

3) Er hat keine leibliche Gestalt und keinen Leib; es gibt kein Bild und Gleichniß für ihn in seiner Heiligkeit.

4) Er war bevor noch eines von den Dingen war, die geschaffen wurden; er, der Dinge Anfang und selber ohne Anfang.

5) Er ist der Herr der Welt und aller Schöpfungen, zeigt in ihnen seine Größe, sein Reich und seine Herrschaft.

6) Den Ausfluß und den Abglanz seiner Weisheit gab er den Propheten, den Männern seiner Wahl, mit denen er seinen Ruhm getheilt.

7) So stand keiner mehr in Israel auf wie Moses, ein Prophet, der ihn geschauet in seiner Eigenthümlichkeit.

8) Die Lehre, darin die Wahrheit ist, die gab Gott seinem Volke, gab sie ihm durch seinen Propheten, der sich treu bewährt in seinem Hause.

9) Gott wechselt nicht mit seinem Gesetze, und hebt es nimmer auf, gibt es

שיר תהלה

מן 3' חנועות ויחד 3' חנועות ויחד 3' חנועות
 צדלח וכן צסוגה, וצחוכו כלוף י"ג סעקרים.

יגדל אלהים חי וישתבח.
 נמצא ואין עת אל-
 מציאותו: אחד ואין יחיד
 כִּיחודו. נעקם וגם-אין סוף
 לאחידותו: אין לו דמות
 הגוף ואינו גוף. לא נערוך
 אליו קדשותו: קדמון לכל-
 דבר אשר נברא. ראשון
 ואין ראשית לראשיתו: הנו
 ארון עולם לכל-נוצר. יורה
 גדלתו ומלכותו: שפע
 נבואתו נתנו. אל אנשי
 סגלתו ותפארתו: לא קם
 בישראל כמשה עוד. נביא
 ומביט את-תמונתו: תורת
 אמת נתן לעמו אל. על-
 יד נביאו נאמן ביתו: לא-
 יחליף האל ודא ימיר דתו.

in Ewigkeit nicht für ein anderes hin.

10) Er schauet und weiß das Geheime und Verborgene in uns, durchschauet das Ende der Dinge bei ihrem Anfang und Entstehen.

11) Vergilt dem frommen Manne nach seinem Thun und Wirken und gibt dem Sünder, was ihm gebührt nach seiner Schuld.

12) Er sendet, wenn die Zeit zu Ende geht, uns seinen Gesalbten, daß er erlöse, die da hoffen auf das Ende und das Heil.

13) Die Todten belebt Gott in seiner Gnadenfülle. Gepriesen sei sein Name und seine Herrlichkeit in Ewigkeit

אֲדֹנָי Der Herr der Welt, der hat regieret bevor noch ein Geschöpf ist geschaffen worden. Zur Zeit als Alles ward gemacht nach seinem Willen, ward er der Welten „König“ mit Namen schon genannt; und wenn Alles aus ist und zu Ende, wird er allein regieren in seiner Furchtbarkeit!

Er war! Er ist! Er wird sein in seiner Herrlichkeit Er ist einzig und kein Zweites ist, das ihm zu vergleichen wäre und mit ihm zu verbinden; ohne Anfang, ohne Ende, sein ist die Macht und sein die Herrschaft.

Er ist mein Gott, mein ewiglebender Erlöser; ein Fels und Hort in jeder Zeit der Noth. Er ist mein Banner und eine sichere Zuflucht mir, mein Theil und Loos, mein Kelch und Heil, wenn ich zu ihm rufe! In seine Hand empfehle ich meinen Geist, ob ich schlafe, ob ich wache, und mit dem Geiste meinen Leib in seine Hand! Gott mit mir, da fürchte ich Nichts.

ברוך Gelobt seist du Gott,

לְעוֹלָמִים לְוֹלְתוֹ: צוֹפֵה
וְיִזְדַּע סִתְרֵינוּ. מִבֵּית לְסוּף
דְּבָר בְּקִדְמָתוֹ: גּוֹמֵל
לְאִישׁ חֶסֶד כְּמַפְעָלוֹ. יִתֵּן
לְרָשָׁע רַע כְּרִשְׁעָתוֹ: יִשְׁלַח
לְקַץ יָמָיו מְשִׁיחֵנוּ. לְפִדּוֹת
מִחַבֵּי קֶץ יִשׁוּעָתוֹ: מֵתִים
יַחֲיֶה אֵל בְּרוּב חֶסְדּוֹ.
בְּרוּךְ עַד־יְעַד שֵׁם תְּהִלָּתוֹ:

שִׁיר מִזְמֹר מִיַּד וַי' מְנוּעוֹת וַיַּד וַי' מְנוּעוֹת
לְלֵלָה וְכֵן בְּסוּגָר:

אֲדֹנָי עוֹלָם אֲשֶׁר מֶלֶךְ. בְּמִטְרָם
כָּל־יְצִיר גְּבֻרָא: לַעֲת נַעֲשָׂה
בְּחֶפְצוֹ כֹּל. אֲזִי מֶלֶךְ שְׁמוֹ נִקְרָא:
וְאַחֲרֵי כְּבִלּוֹת הַכֹּל. לְבָדּוֹ יִמְלוֹךְ
נִקְרָא: וְהוּא הָיָה וְהוּא הוּא. וְהוּא
יְהִי בְּתַפְאֲרָה: וְהוּא אֶחָד וְאֵין
שֵׁנִי. לְהַמְשִׁיל־לוֹ לְהַחֲבִירָה: בְּלִי
רֵאשִׁית בְּלִי תְּכָלִית וְלוֹ הָעוֹז
וְהַמְשָׁרָה: וְהוּא אֵלִי וְחֵי גֵּאֲלִי.
וְצִוֵּר חֲבָלִי בְּעֵת צָרָה: וְהוּא נָסִי
וּמְנוּס לִי. מִנֵּת פּוֹסֵי בְּיֹס אֶקְרָא:
בְּיָדוֹ אֶפְקִיד רוּחִי. בְּעֵת אִישָׁן
וְאֶעִירָה: וְעַס־רוּחִי גְּוִיָּתִי. יי לִי
וְלֹא אֵירָא:

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ

unser Herr und Herr der Welt, der uns geheiligt hat durch seine Gebote und uns geboten hat die Reinigung der Hände.

ברוך Gelobt seiest du Gott unser Herr und Herr der Welt, der den Menschen hat geformt in Weisheit und ihn mit Doffnungen und Höhlungen hat geschaffen. Es ist bekannt und offenbar vor deinem Welten-throne, daß, wo eine von ihnen sich öffne und eine sich schließe, es nimmer möglich wäre, daß der Mensch vor dir bestehen und am Leben bleiben könne.

Darum seiest du, Gott, gelobt, der da heilet alles Fleisch und es wunderbar geschaffen.

ברוך Gelobt seiest du, Gott, unser Herr und Herr der Welt, der uns geheiligt hat durch seine Gebote und uns geboten hat den Worten der Thora und der Gotteslehre eifrig nachzugehen (uns mit ihr zu beschäftigen).

והעירב Möge, Gott unser Herr! das Wort deiner Gotteslehre stets unsere Lust sein, ein Labfal in unserem Munde und in dem Munde deines Volkes Israel. Mögen wir und unsere Nachkömmlinge und die Nachkömmlinge deines Volkes Israel zur wahrhaften Erkenntniß deines Namens gelangen und die Wissenschaft der Gotteslehre und deines göttlichen Wortes stets ihre Verehrer

מִלֶּדֶת הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְשָׁנוּ
בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ עַל נְטִילַת
יָדַיִם:

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ
מִלֶּדֶת הָעוֹלָם אֲשֶׁר יָצַר אֶת
הָאָדָם בְּחִכְמָה וּבְרָא בּוֹ
נְקָבִים נְקָבִים חֲלוּלִים
חֲלוּלִים נָלוּי וַיְדוּעַ לְפָנַי
כִּסֵּא כְבוֹדְךָ שָׂאם יִפְתַּח
אֶחָד מֵהֶם אוֹ יִסָּתֵם אֶחָד
מֵהֶם אוֹ אִפְשֶׁר לְהִתְקַיֵּם
וְלַעֲמוֹד לְפָנֶיךָ: בְּרוּךְ אַתָּה
יי רוֹפֵא כָּל בָּשָׂר וּמַפְלִיא
לַעֲשׂוֹת:

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ
מִלֶּדֶת הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְשָׁנוּ
בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ לַעֲסוֹק
בְּדַבְרֵי תוֹרָה:

וְהִעֲרַבְנָא יי אֱלֹהֵינוּ אֶת-
דְּבָרֵי תוֹרָתְךָ בְּפִינוּ וּבְפִיּוֹת
עַמֶּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל וְנִהְיֶה
אֶנְחָנוּ וְצִאָצֵינוּ וְצִאָצֵינוּ
עַמֶּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל כְּלָנוּ יוֹדְעֵי
שְׁמֶךָ וְלוֹמְרֵי תוֹרָתְךָ: בְּרוּךְ

finden. Gelobt seiest du Gott, der seinem Volke Israel die Thora geoffenbaret.

ברוך ג. lobt seiest du Gott, unser Herr und Herr der Welt, der uns erwählet hat unter allen Völkern und uns seine Thora hat gegeben. Gelobt seiest du Gott, der die Thora hat gegeben.

יְיָ יְבִרְכְךָ „Gott segne dich und behüte dich“

Gott lasse leuchten über dich sein Angesicht, und sei dir gnädig!

Gott wende zu dir sein Angesicht und gebe dir den Frieden!“

אלו Das sind die Dinge, für die kein bestimmtes Maas ist (im Gesetze): Die Ecke des Feldes (die den Armen überlassen ward); die Werke der Mildthätigkeit und Menschenfreundlichkeit und die Wissenschaft der Gotteslehre.

Das sind Dinge, von denen der Mensch den Fruchtgenuss hat in dieser Welt, und der Grundstock ihm bleibt für die künftige Welt. Die sind es:

Die Ehrfurcht, die wir Vater und Mutter bezeigen; die Werke der Mildthätigkeit; die Bereitwilligkeit, mit der wir uns Lehr und Bethaus gehen Abends und Morgens; die Gastfreiheit: Krankenpflege; Ausstattung der Bräute; die Todten geleiten; Andacht im Gebete; Frieden stiften zwischen Mensch und Mensch. Die Wissenschaft der Gotteslehre (die Beschäftigung mit Gott's Wort und Lehre) die geht über Alles.

יְיָ אלהי Mein Gott! die Seele, die du mir gegeben hast, ist rein. Du hast sie geschaffen und gebildet, und sie in mich hineingehaucht; du wahrenst sie

אֶתְּהָ יְיָ הַמְּלַמֵּד וְתוֹרָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל:

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר בָּחַר בָּנוּ מִכָּל הָעַמִּים וְנָתַן לָנוּ אֶת תּוֹרָתוֹ. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ נוֹתֵן הַתּוֹרָה:

יְבָרְכֶךָ יְיָ וַיְשַׁמְרֶךָ: יָאֵר יְיָ פָּנָיו אֵלֶיךָ וַיַּחֲנֶנֶךָ: יִשְׂאֵל יְיָ פָּנָיו אֵלֶיךָ וַיִּשֶׁם לְךָ שְׁלוֹם: אֱלוֹ דְבָרִים שְׂאִין לָהֶם שִׁיעוֹר הַפֶּאֶה וְהַבְּבוּרִים וְהַרְאִיוֹן וְגַמְלוֹת חֲסָדִים וְתַלְמוּד תּוֹרָה: אֱלוֹ דְבָרִים שְׂאֵדָם אוֹכְלֵי

פְּרוֹתֵיהֶם בְּעוֹלָם הַזֶּה וְהַקָּרוֹן קִימַת לְעוֹלָם הַבָּא. וְאֵלוֹ הֵן. כְּבוֹד אָב וְאִם וְגַמְלוֹת חֲסָדִים וְהַשְׂכַּמַּת בֵּית הַמִּדְרָשׁ שְׁחֵרִירַת וְעֵרְבִית וְהַכְּנָסַת אֲרָחִים וּבִקּוּר חוֹלִים וְהַכְּנָסַת כֶּלֶה וְהַלְוִיַּת הַמֵּת וְעִיּוֹן תַּפְּלָה וְהַבְּאֵת שְׁלוֹם בֵּין אָדָם לַחֲבִירוֹ וְתַלְמוּד תּוֹרָה כְּנֶגֶד כָּלֶם:

אֱלֹהֵי נִשְׁמָה שְׁנֵתַת בִּי טְהוֹרָה הִיא. אַתָּה בְּרָאתָה אַתָּה יִצְרָתָה אַתָּה נִפְחָתָה בִּי. וְאַתָּה מְשַׁמְרָה בְּקִרְבִּי

in mir, du nimmst sie einst von mir, und wirfst sie mir auch wiedergeben in der Zeit, die kommt. Alldieweil die Seele ist in mir, bekenne ich (meinen Glauben) vor dir, meinem Gott und Herrn, dem Gott meiner Väter, dich als den Meister aller Schöpfungen, den Herrn aller Seelen! Gelobt seist du Gott, der die Seele wieder gibt den todten Leibern!

ברוך Gelobt seist du Gott, unser Herr und Herr der Welt, der dem Hahne hat das Verständniß gegeben, zu unterscheiden zwischen Tag und Nacht.

Gelobt seist du Gott, unser Herr und Herr der Welt, der mich zu einem Israeliten hat gemacht;

— — der mich nicht zu einem Knechte hat gemacht;

Gelobt seist du Gott, unser Herr und Herr der Welt, der mich

(Männer sagen;)	(Frauen sagen:)
nicht zu einem	nach seinem
Weibe hat ge-	Willen hat
macht.	geschaffen.

Gelobt seist du Gott, unser Herr und Herr der Welt, der die Blinden sehend macht;

— — der die Nackten kleidet;

— — der die Gebundenen löset;

— — der die Gebeugten auf-richtet;

וְאֶתָּה עֲתִיד לְשַׁדָּה מִמֶּנִּי
 וְלִהְיוֹתָ בִּי לְעֵתִיד לְבֹא:
 כָּל־זֶמֶן שֶׁהִנֵּשְׁמָה בְּקִרְבִּי
 מוֹדָה אָנִי לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵי
 וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי רַבּוֹן כָּל
 הַמַּעֲשִׂים אֲדוֹן כָּל
 הַנְּשָׁמוֹת: בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ
 הַמַּחְזִיר נְשָׁמוֹת לְפִגְרִים |
 מֵתִים:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם
 אשר נתן לשכני בינה להבחין
 בין יום ובין לילה:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם
 שלא עשני גוי:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם
 שלא עשני עבד:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם

Frauen sagen: | Männer sagen:

שלא עשני אשה: | שעשני ברצונו:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם
 פוקח עורים:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם
 מלביש ערמים:

ברוך אתה יי אלהינו מלך
 העולם מתיר אסורים:

ברוך אתה יי אלהינו מלך
 העולם זוכה בפופים:

Gib o Gott, daß wir heute und alle Tage Gnade finden und Wohlwollen und Erbarmen in deinen Augen und in den Augen Aller, die uns sehen. Laß deine Guld und Milde walten über uns, daß wir deiner Wohlthaten uns stets erfreuen. Gelobt seist du Gott, der seine Guld und Milde walten läßt über sein Volk Israel.

יהי מִוֹדֵךְ מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵי יְיָ מִיְּמֵי אֲבוֹתַי שְׁתַּצִּילֵנִי הַיּוֹם וּבְכָל יוֹם מֵעַי פָּנִים וּמַעֲזוֹת פָּנִים מֵאָדָם רָע וּמִחֶבֶר וְרָע וּמִשָּׂכֵן רָע וּמִפְּנֵי רָע וּמִשָּׂשׁוֹן הַמִּשְׁחִית מִדֵּיִן קָשָׁה וּמִבַּעַל דֵּיִן קָשָׁה בֵּין שָׂהוּא בֶן בְּרִית וּבֵין שְׂאִינֹו בֶן בְּרִית:

לְעוֹלָם יְהֵא אָדָם יִרָא שָׁמַיִם בְּסֵתֵר וּמוֹדָה עַל-הָאֱמֶת וְדוֹבֵר אֱמֶת בְּלִבּוֹ וַיִּשְׁבַּח וַיִּאֲמַר:

רבוזן כָּל הָעוֹלָמִים לֹא עַל צְדָקוֹתֵינוּ אֲנַחְנוּ מִפִּילִים תַּחֲנוּנֵינוּ לְפָנֶיךָ כִּי עַל רַחֲמֶיךָ הַרְבִּים. מָה אֲנַחְנוּ מָה חֵינֵנוּ מָה חֶסְדֵּנוּ מָה צְדָקוֹתֵינוּ מָה יְשׁוּעַתֵּנוּ מָה

וּתְנֵנוּ הַיּוֹם וּבְכָל יוֹם לַחַן וּלְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים בְּעֵינֶיךָ וּבְעֵינֵי כָּל רוֹאֵינוּ וְתַגְמְלֵנוּ חֶסְדִּים טוֹבִים: בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ גּוֹמֵל חֶסְדִּים טוֹבִים לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל:

יהי רצון מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי שְׁתַּצִּילֵנִי הַיּוֹם וּבְכָל יוֹם מֵעַי פָּנִים וּמַעֲזוֹת פָּנִים מֵאָדָם רָע וּמִחֶבֶר וְרָע וּמִשָּׂכֵן רָע וּמִפְּנֵי רָע וּמִשָּׂשׁוֹן הַמִּשְׁחִית מִדֵּיִן קָשָׁה וּמִבַּעַל דֵּיִן קָשָׁה בֵּין שָׂהוּא בֶן בְּרִית וּבֵין שְׂאִינֹו בֶן בְּרִית:

לְעוֹלָם יְהֵא אָדָם יִרָא שָׁמַיִם בְּסֵתֵר וּמוֹדָה עַל-הָאֱמֶת וְדוֹבֵר אֱמֶת בְּלִבּוֹ וַיִּשְׁבַּח וַיִּאֲמַר:

רבוזן כָּל הָעוֹלָמִים לֹא עַל צְדָקוֹתֵינוּ אֲנַחְנוּ מִפִּילִים תַּחֲנוּנֵינוּ לְפָנֶיךָ כִּי עַל רַחֲמֶיךָ הַרְבִּים. מָה אֲנַחְנוּ מָה חֵינֵנוּ מָה חֶסְדֵּנוּ מָה צְדָקוֹתֵינוּ מָה יְשׁוּעַתֵּנוּ מָה

Was ist unser Heil und unsere Kraft und Stärke? Was könnten wir, dir unserm Gotte und Herrn, dem Gotte unserer Väter zum Ruhme sagen? Sind nicht alle Helden wie Nichts vor dir, und die namhaften Männer als wären sie nie da gewesen? Die Weisen vor dir ohne Einsicht, die Verständigen ohne Uebersetzung? Ihr meistes Thun ist vergänglich und vergeblich; die Tage ihres Lebens sind wie ein flüchtiger Traum vor dir; der Vorzug, den der Mensch hat vor dem Vieh, der ist nichtig, dieweil Alles — eitel ist und vergänglich.

Und doch sind wir dein Volk, das du erkoren: Die Glieder eines Bundes den du geweihest; die Kinder Abrahams, der dich geliebt, dem du deine Liebe zugeschworen auf dem Berge Moria; der Same Isaaks, des Einzigen, der auf dem Altare schon vor dir gebunden lag; die Gemeinde Jakobs deines Erstgeborenen; um der Liebe willen, mit der du ihn geliebt, und dieweil du an ihm hast deine Freud' gehabt, nanntest du ihn mit Namen Israel (den heiligen Kämpfer Gottes) und Jeschurun (den Gottgerechten!)

Darum fühlen wir uns auch verpflichtet und schuldig dir zu danken, dich zu preisen und zu rühmen, zu heiligen und zu verherrlichen, deinem Namen den Dank und die Ehre

בַּחֲנוּ מֵהַגְּבוּרֹתֵינוּ מֵהַנְּאֻמָּר לְפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ הֲלֹא כָל הַגְּבוּרִים כֹּאִין לְפָנֶיךָ וְאֲנָשֵׁי הַשֵּׁם כֹּלֹא הָיוּ וְחַכְמַיִם כְּבָלֵי מִדָּע וְנְבוֹנִים כְּבָלֵי הַשֶּׁלֶל כִּי רֹב מַעֲשֵׂיהֶם תִּהְיוּ וַיִּמֵּי חַיֵּיהֶם הֶכֵּל לְפָנֶיךָ וּמֹתֵר הָאָדָם מִן הַבְּהֵמָה אִין כִּי הֶכֵּל הֶכֵּל:

אָבֵל אֲנַחְנוּ עִמָּךְ בְּנֵי בְרִיתֶךָ. בְּנֵי אַבְרָהָם אַהֲבָה. שְׁנֵשְׁבַעְתָּ לוֹ בְּהַר הַמִּזְבֵּיחַ. זָרַע יִצְחָק יִחִידוֹ שְׁנֵעַקֵד עַל גְּבֵי הַמִּזְבֵּחַ. עֲדַת יַעֲקֹב בְּנֵךְ בְּכוֹרֶךָ. שְׁמֵאֲהַבְתָּךְ שְׁאֲהַבְתָּ אוֹתוֹ וּמִשְׁמַחְתָּךְ שְׁשִׁמַּחְתָּ-בּוֹ. קָרָאתָ אֶת-שְׁמוֹ יִשְׂרָאֵל וַיִּשְׂרוּן:

לְפִיכָךְ אֲנַחְנוּ חַיִּיִּים לְהִזְדוֹת לָךְ וְלִשְׂבַחְךָ וְלִפְאָרְךָ וְלִבְרָךְ וְלִקְדָשׁ וְלִתְת־שְׁבַח וְהוֹדָיָה לְשִׁמְךָ.

zu geben. Wohl uns! du hast den besten Theil, ein freundlich Loos, ein schönes Erbe uns beschieden. Wohl uns, die wir früh und spät, Abends und Morgens, zweimal im Tage unsern Glauben bedenken:

שמע „Höre Israel?

Gott unser Herr ist ein einziger, einziger Gott!“

ברוך Gepriesen sei dein Name, dein Reich und deine Herrlichkeit in — Ewigkeit!

אתה Du warst derselbe, bevor noch die Welt ist erschaffen worden, und bist derselbe, nachdem die Welt ist erschaffen worden, du bist derselbe, in dieser wie in der zukünftigen Welt. Heilige deinen Namen an Allen, die deinen Namen heilig halten; heilige ihn in deiner ganzen Menschenwelt; auf das dein Heil und deine Hilfe sichtbar werde an uns, und du erhöhst und wir mit dir erhöhst und verherrlicht werden.

Gelobt seist du Gott, der du heiligest deinen Namen in der großen Welt.

אתה Du unser Gott und Herr, du bist derselbe im Himmel und auf Erden wie in den höchsten Himmelshöhen! Das ist und bleibt wahr: Du bist der Erste und bist der Letzte, und außer dir ist kein Gott!

שחרית

אשרינו מה טוב חלקנו
ומה נעים גורלנו ומה יפה
ירשתנו אשרינו שאנחנו
משכימים ומעריבים ערב
ובוקר ואומרים פעמים
בכל יום:

שמע ישראל

יהוה אלהינו יהוה אחד:
ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד:

אתה הוא עד שלא נברא
העולם אתה הוא משנברא
העולם אתה הוא בעולם
הזה ואתה הוא לעולם
הבא קדש את שמך על
מקדישי שמך וקדש את
שמך בעולםך ובישועתך
תרים ותגביה קרננו: ברוך
אתה יי מקדש את שמך
ברבים:

אתה הוא יי אלהינו
בשמים ובארץ ובשמי
השמים העליונים. אמת
אתה הוא ראשון ואתה
הוא אחרון ומבלעדך אין

Einige du, die auf dich hoffen, aus allen vier Enden der Welt; auf daß erkennen und einsehen Alle, die die Welt bewohnen, daß du allein Gott, Herr bist über alle Reiche der Welt. Du hast den Himmel gemacht und die Erde, das Meer und was in ihnen ist. Wer unter allen deinen Schöpfungen, den höheren und den niedern, könnte zu dir sagen: was thust du da?

Unser Vater im Himmel! laß deine Gnade walten über uns um deines heiligen Namens willen, der an und über uns ward genannt; auf das an uns in Erfüllung gehe, was geschrieben steht:

„Um die Zeit, da führe ich euch zurück, und um die Zeit, da sammle ich euch; denn ich will euch einen Namen machen einen ehrenvollen Namen unter allen Völkern der Welt, wenn ich zurückführe eure Gefangenen vor euren Augen, spricht Gott der Herr!

אֱלֹהִים. קִבֵּץ קוֹיָךְ מֵאַרְבַּע
כַּנְפוֹת הָאָרֶץ יִבְירוּ וַיֵּדְעוּ
כָּל בְּאֵי עוֹלָם כִּי אַתָּה
הוּא הָאֱלֹהִים לְבַדְּךָ לְכֹל
מִמְלַכּוֹת הָאָרֶץ. אַתָּה
עָשִׂיתָ אֶת הַשָּׁמַיִם וְאֶת
הָאָרֶץ. אֶת הַיָּם וְאֶת כָּל
אֲשֶׁר בָּם. וּמִי בְּכָל־מַעֲשֵׂה
יְדִיךָ בְּעֲלִיוֹנִים אִו
בַּתְּחִתּוֹנִים שִׁיאֲמַר לְךָ מֶה־
תַּעֲשֶׂה. אָבִינוּ שֶׁבַשְׁמַיִם
עָשָׂה. עֲמָנוּ חֶסֶד בְּעִבּוֹר
שִׁמְךָ הַגָּדוֹל שֶׁנִּקְרָא עָלֵינוּ
וְקִיָּם לָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ מֶה
שֶׁכָּתוּב בְּעֵת הַהִיא אָבִיא
אֶתְכֶם וּבְעֵת קִבְּצִי אֶתְכֶם
כִּי אֶתֵּן אֶתְכֶם לְשֵׁם
וְלַתְּהִלָּה בְּכָל עַמֵּי הָאָרֶץ
בְּשׁוּבִי אֶת שְׁבוֹתֵיכֶם
לְעֵינֵיכֶם אָמַר יי:

סמות ל' י"ס

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: וְעָשִׂיתָ כִּיֹּזר נְחֻשָׁת וּכְנֹז
נְחֻשָׁת לְרַחֲצָהּ וּנְתַתָּה אֹתוֹ בֵּין־אֶהָל מוֹעֵד וּבֵין הַמִּזְבֵּחַ וּנְתַתָּה
שָׁמָּה מַיִם: וּרְחֲצוּ אֶהָרֶץ וּבְנִיּוֹ מִמֶּנּוּ אֶת־יְרֵידָהּם וְאֶת־רַגְלֵיהֶם:
בְּכֹאֵם אֶל־אֶהָל מוֹעֵד יְרַחֲצוּ־מַיִם וְלֹא יִמָּתוּ אִו בְּגִשְׁתֶּם אֶל־

הַמִּזְבֵּחַ לְשֹׂרֵת לְהַקְטִיר אִשָּׁה לַיהוָה: וְרַחֲצוּ יְדֵיהֶם וְרַגְלֵיהֶם
וְלֹא יִמְתּוּ וְהִיָּתָה לָהֶם חֻק־עוֹלָם לֹא וּלְזָרְעוֹ לְדוֹרֹתָם:

וּלְבַשׁ הַכֹּהֵן מִדּוֹ בַד וּמִכְנָסִי-בַד יִלְבַּשׁ עַל-בְּשָׂרוֹ וְהָרִים אֶת-הַדָּשָׁן אֲשֶׁר
תֹּאכַל הָאֵשׁ אֶת-הָעֵלָה עַל-הַמִּזְבֵּחַ וְשֵׁמוֹ אֵצֶל הַמִּזְבֵּחַ: וּפִשֵׁט אֶת-בְּגָדָיו
וּלְבַשׁ בְּגָדִים אַחֲרָיִם וְהוֹצִיא אֶת-הַדָּשָׁן אֶל-מַחֲוֵץ לַפְּחָנָה אֶל-מְקוֹם טְהוֹר:

כ"ח זמזכ

Der Ewige redete mit Mo-
sche und sprach: Gebiete den Kindern
Israel's und sage ihnen: Mein
Opfer, nämlich meine Speise, welche
mein Feuer verzehrt mir zum an-
genehmen Geruch, müßt ihr sorg-
fältig jedes zu seiner Zeit darbrin-
gen. Sage ihnen also: Dieses ist
das Feueropfer, das ihr dem Ewi-
gen zu Ehren darbringen sollt:
Zährige Lämmer ohne Leibesfehler,
zwei jeden Tag, als fortbestehendes
Brandopfer. Das eine Lamm bringst
du des Morgens, und das andere
zwischen beiden Abenden; dazu ein
Zehnthel eines Epha feines Mehl
zum Mehlopfers, eingerührt mit einem
Viertel eines Hin gestoßenen Oels;
das tägliche Opfer, wie es bereits
am Berge Sinai gebracht, und dem
Ewigen zu Ehren zum angenehmen
Geruch vom Feuer verzehrt ward.
Zu jedem Lamm gehört ein Vier-
theil Hin zum Trankopfer; auf das
Heilige soll der unvermischte Opfer-
wein dem Ewigen zu Ehren aus-
gegossen werden. Das andere Lamm
bringst du zwischen beiden Abenden
mit eben dem Mehlopfers und Trank-
opfer wie des Morgens, dem Feuer
bestimmt, ein angenehmer Geruch
dem Ewigen zu Ehren.

Man soll es auf der mitter-
nächtlichen Seite des Altars vor
dem Ewigen schlachten, und die
Söhne Ahron's, die Priester, sollen
das Blut um den Altar sprengen.

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר:
צוּ אֶת-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵיהֶם
אֶת-קָרְבָּנִי לַחֲמִי לְאִשֵּׁי רִיחַ נִיחָחִי
תִּשְׁמְרוּ לְהַקְרִיב לִי בְמוֹעֵדָיו:
וְאָמַרְתָּ לָהֶם זֶה הָאִשָּׁה אֲשֶׁר
תִּקְרִיבוּ לַיהוָה כְּבָשִׂים בְּנֵי-שָׁנָה
תְּמִימִם שְׁנַיִם לַיּוֹם עַל־הָ תְּמִיד:
אֶת-הַכֶּבֶשׂ אֶחָד תַּעֲשֶׂה בַבֶּקֶר
וְאֶת הַכֶּבֶשׂ הַשֵּׁנִי תַעֲשֶׂה בֵּין
הָעֶרְבָיִם: וְעִשִׂירִית הָאֵיפָה סֵלֶת
לְמִנְחָה בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן כֶּתִיב רְבִיעֵת
הַהֵיזֵן: עֵלֶת תְּמִיד הָעֹשֶׂה בְּהַר
סִינַי לְרִיחַ נִיחָח אִשָּׁה לַיהוָה:
וּנְסָפוּ רְבִיעֵת הַהֵיזֵן לְכֶבֶשׂ הָאֶחָד
בְּקֹדֶשׁ הַסֹּף גִּסְף שֶׁכֶר לַיהוָה:
וְאֶת הַכֶּבֶשׂ הַשֵּׁנִי תַעֲשֶׂה בֵּין
הָעֶרְבָיִם כְּמִנְחַת הַבֶּקֶר וּכְנִסְפוּ
תַעֲשֶׂה אִשָּׁה רִיחַ נִיחָח לַיהוָה:

וְשִׁחַט אֹתוֹ עַל יְרֵךְ הַמִּזְבֵּחַ צִפְנָה
לְפָנֵי יְהוָה וְזָרְקוּ בְּנֵי אַהֲרֹן הַכֹּהֲנִים
אֶת-דָּמֹו עַל הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב:

אָתָּה הוּא יי אֱלֹהֵינוּ שֶׁהַקְטִירוֹ אֲבוֹתֵינוּ לְפָנֶיךָ אֶת קַטְרֵת הַסַּמִּים בְּזָמַן
שֶׁפִּית הַמִּקְדָּשׁ קָיָם. כִּי אֲשֶׁר צִוִּיתָ אוֹתָם עַל יְדֵי מֹשֶׁה נְבִיאָךָ כִּכְתוּב בְּתוֹרָתְךָ:

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה קַח־לְךָ סָמִים נְטָף וּשְׁחַלֵּת וְהַלְבֵנָה
 סָמִים וּלְבֹנָה זָכָה בַד בְּכַד יִהְיֶה׃ וַעֲשִׂיתָ אֹתָהּ קַטְוֶרֶת רֶקֶח
 מַעֲשֵׂה רוֹקַח מִמֶּלֶח טְהוֹר קָדֹשׁ׃ וְשָׁחַקְתָּ מִמֶּנָּה הֶדֶק וְנִתְּתָהּ
 מִמֶּנָּה לִפְנֵי הָעֵדוּת בְּאֵהָל מוֹעֵד אֲשֶׁר אֲוַעֵד לְךָ שְׁמָה קָדֹשׁ
 קָדָשִׁים תִּהְיֶה לָכֶם׃ וַנֹּאמֶר וְהַקְטִיר עָלָיו אֶהְרֹץ קַטְוֶרֶת סָמִים
 בְּבִקְרָב בְּבִקְרָב בְּהִיטִיבוֹ אֶת־הַנְּזָרִים יִקְטִירָנָה׃ וּבַהֲעֵלֶת אֶהְרֹץ אֶת־
 הַנְּזָרִים בֵּין הָעַרְבִים יִקְטִירָנָה קַטְוֶרֶת תָּמִיד לִפְנֵי יְהוָה לְדוֹרֹתֵיכֶם׃
 תִּנְנוּ רֶבֶן פְּטוּיִם הַקַּטְוֶרֶת. הַצָּרִי וְהַצְּפוּרֵן הַחֲלֻבָּה וְהַלְבֹנָה
 מִשְׁקַל שִׁבְעִים שִׁבְעִים מָנֶה. מוֹר וְקַצִּיעָה. שְׁבוּלֶת גֶּרֶד וְכַרְפוֹם.
 מִשְׁקַל שְׁשֵׁה עָשָׂר שְׁשֵׁה עָשָׂר מָנֶה. הַקּוֹשֵׁט שְׁנַיִם עָשָׂר
 וְקַלּוּפָה שְׁלֹשָׁה. וְקַנְמוֹן תְּשַׁעַה. בּוֹרִית פְּרִשְׁיָנָה תְּשַׁעַה קַבִּין.
 יֵין קַפְרִיסִין סָאִין תְּתָא. וְקַבִּין תְּתָא. וְאִם אֵין לוֹ יֵין קַפְרִיסִין.
 מִבִּיא חֲמַר חוֹרִין עֲתִיק. מֶלֶח סְדוּמִית רוֹבַע הַקַּב. מַעְלָה עֲשָׂן כָּל
 שָׁהוּא. רַבִּי גֵתָן אֹמֵר אֵף כַּפַּת הַיַּרְדֵּן כָּל שָׁהוּא. וְאִם גֵּתָן בָּהּ
 דְּבִשׁ פְּסָלָה. וְאִם חֲסַר אַחַת מִכָּל סַמְנֵיהָ חַיֵּב מִיתָה׃

רֶבֶן שְׁמַעוֹן בֶּן גַּמְלִיאֵל אֹמֵר. הַצָּרִי אֵינוֹ אֶלָּא שָׂרָף.
 הַנּוֹטֵף מַעְצֵי הַקֶּטֶף. בּוֹרִית פְּרִשְׁיָנָה שְׁשֵׁפִין בָּהּ אֵת הַצְּפוּרֵן
 כַּדִּי שְׁתֵּהָא נָאָה. יֵין קַפְרִיסִין שְׁשׁוּרִין בּוֹ אֵת הַצְּפוּרֵן כַּדִּי
 שְׁתֵּהָא עֲזָה. וְהֵלֵא מִי רַגְלִים יָפִין לָהּ אֶלָּא שְׁאִין מַכְנִיסִין מִי
 רַגְלִים בְּעֲזָרָה מִפְּנֵי הַכְּבוֹד׃

תִּנְיָא רַבִּי גֵתָן אֹמֵר כְּשֵׁהוּא שׁוֹחֵק. אֹמֵר הֶדֶק הַיֵּטֵב
 הַיֵּטֵב הֶדֶק. מִפְּנֵי שֶׁהַקּוֹל יָפָה לְבָשָׁמִים. פְּטָמָה לְחַצְאִין כְּשֵׁרָה.
 לְשָׁלִישׁ וְלָרְבִיעַ לֹא שְׁמַעְנָה. אֹמֵר רַבִּי יְהוּדָה זֶה הַכָּלֵל. אִם
 כַּמְדָּתָה כְּשֵׁרָה לְחַצְאִין. וְאִם חֲסַר אַחַת מִכָּל סַמְנֵיהָ חַיֵּב מִיתָה׃
 תִּנְיָא בַר קַפְרָא אַחַת לְשָׁשִׁים אִו לְשִׁבְעִים שָׁנָה הֵיטָה
 כָּאָה שֶׁל שִׁירִים לְחַצְאִין׃ וְעוֹד תִּנְיָ בַר קַפְרָא. אֵלֹו הֵיטָה נוֹתָן
 בָּהּ קוֹרְטוֹב שֶׁל דְּבִשׁ אֵין אָדָם יָכוֹל לְעַמּוֹד מִפְּנֵי רִיחָהּ. וְלָמָּה
 אֵין מַעְרְבִין בָּהּ דְּבִשׁ. מִפְּנֵי שֶׁהַתּוֹרָה אֲמָרָה כִּי כָּל שְׂאוֹר
 וְכָל דְּבִשׁ לֹא תִקְטִירוּ מִמֶּנּוּ אִשָּׁה לֵי׃

יְיָ צְבָאוֹת עִמָּנוּ מִשָּׁנָב לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סֶלָה: יְיָ צְבָאוֹת
 אֲשֶׁר־י אָדָם בּוֹשֵׁחַ בָּךְ: יְיָ הוֹשִׁיעָה הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בַיּוֹם קָרָאנוּ:
 אַתָּה סֵתֵר לִי מִצָּר תִּצְרֵנִי רַגְלִי פִלַּט תִּסּוּבְכֵנִי סֶלָה: וְעָרְכָה לִי
 מִנַּחַת יְהוּדָה וִירוּשָׁלַיִם כִּי־מִי עוֹלָם וּכְשָׁנִים קִדְמוֹנִיּוֹת:

אֲבִי הוּא מְסַדֵּר סֵדֶר הַמַּעֲרָכָה מִשְׁמָא דְגַמְרָא. וְאֵלֶּכָּא
 דְאַבָּא שְׂאוּל. מַעֲרָכָה גְדוֹלָה קוֹדֶמֶת לְמַעֲרָכָה שְׁנִיָּה שֶׁל קַמְרָת.
 וּמַעֲרָכָה שְׁנִיָּה שֶׁל קַמְרָת קֹדֶמֶת לְסִדּוּר שְׁנֵי גִזְרֵי עֲצִים. וְסִדּוּר
 שְׁנֵי גִזְרֵי עֲצִים קֹדֶם לְדִשׁוּן מִזְבַּח הַפְּנִימִי. וְדִשׁוּן מִזְבַּח הַפְּנִימִי
 קֹדֶם לְחֻטֵּאת חֲמֵשׁ גִּירוֹת. וְהַטְּבַת חֲמֵשׁ גִּירוֹת קוֹדֶמֶת לְדָם
 הַתָּמִיד. וְדָם הַתָּמִיד קוֹדֶם לְחֻטֵּאת שְׁתֵּי גִירוֹת. וְהַטְּבַת שְׁתֵּי
 גִירוֹת קֹדֶמֶת לְקַמְרָת. וְקַמְרָת קֹדֶמֶת לְאַבְרִים. וְאַבְרִים קוֹדְמִין
 לְמִנְחָה. וּמִנְחָה קֹדֶמֶת לְחֻבִיתִין. וְחֻבִיתִין קוֹדְמִין לְגִסְכִּין.
 וְגִסְכִּין קוֹדְמִין לְמוֹסָפִין. וּמוֹסָפִין קוֹדְמִין לְבִזְיִכִין. וְבִזְיִכִין קוֹדְמִין
 לְתָמִיד שֶׁל בֵּין הָעֲרֻבִים. שְׁנַאֲמַר וְעָרַף עָלֶיהָ הָעֵלָה וְהַקְטִיר
 עָלֶיהָ חֻלְבֵי הַשְּׁלָמִים. עָלֶיהָ הַשְּׁלָם כָּל הַקְרָבָנוֹת כָּלָם:

תפלת רבי נחוניא בן הקנה:

אֲנִי בְּכַח גְּדֻלַּת יְמִינְךָ תִּתִּיר צְרוּרָה.
 קִבַּל רַגְלֵי עַמֶּךָ שְׁנִבְנוּ מִהַרְנוּ נוֹרָא.
 גֵּא גִבּוֹר דִּי רִשֵׁי יְחִוּדָךְ פִּכְכַּת שְׁמָרָם.
 בְּרַכְסֵם מִהַרְם רַחֲמֵם צְדָקָתְךָ תָּמִיד גְּמִלָם.
 חֲסִין קָדוֹשׁ בְּרוּךְ מְוַבֵּךְ גְּהַל עֲדָתְךָ.
 יְחִיד גֵּאָה לְעַמֶּךָ פִּנְהַ זִכְרֵי קִדְשֶׁךָ.
 שְׁוַעֲתָנוּ קִבַּל וּשְׁמַע צַעֲקוֹתָנוּ יוֹדֵעַ תַּעֲלָמוֹת.
 בְּרִיךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד:

רַבּוֹן הָעוֹלָמִים. אַתָּה צוּיַתָּנוּ לְהַקְרִיב קָרְבַּן הַתָּמִיד בְּמוֹעֵדוֹ וְלְהַיּוֹרֵת
 בְּהַנִּים בְּעִבּוּדָתָם וְלוֹיִם בְּדוּכְנָם. וְיִשְׂרָאֵל בְּמַעֲמָדָם. וְעָתָה בְּעוֹנוֹתֵינוּ חָרַב
 בֵּית הַמִּקְדָּשׁ וּבִטְלָה הַתָּמִיד וְאֵין לָנוּ לֹא כֹהֵן בְּעִבּוּדָתוֹ וְלֹא לוֹי בְּדוּכְנוֹ וְלֹא
 יִשְׂרָאֵל בְּמַעֲמָדוֹ. וְאַתָּה אֲמַרְתָּ וּנְשַׁלְּמָה פָרִים שְׁפָתֵינוּ: לָכֵן יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ
 יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שִׁיְהֵא שִׁיחַ שְׁפָתוֹתֵינוּ חָסוּב וּמְקַבֵּל וּמְרוֹצָה לְפָנֶיךָ
 בְּאֵלֵינוּ הַקְרָבָנוּ קָרְבַּן הַתָּמִיד בְּמוֹעֵדוֹ וְעַמְדָנוּ עַל מַעֲמָדוֹ. כְּמָה שְׁנַאֲמַר וּנְשַׁלְּמָה

אבג"יתן
 קרע"שטן
 נגד"יכש
 במר"צתג
 חקב"טנע
 יגל"פזק
 שקו"צית

פָּרִים שְׁפִתֵינוּ: וְנֹאמַר וְשַׁחַט אוֹתוֹ עַל יַד הַמִּזְבֵּחַ צְפוּנָה לְפָנַי יי וְזָרְקוּ בְּנֵי
אֹהֲרֵן הַכֹּהֲנִים אֶת דָּמוֹ עַל הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב: וְנֹאמַר זֹאת הַתּוֹרָה לְעוֹלָה לַמִּנְחָה
וּלְחֻטָּאת וּלְאִשִּׁם וּלְמִלּוּאִים וּלְזֶבַח הַשְּׂרָמִים:

(Am Sabbath.)

Am Sabbath zwei jährige Läm-
mer ohne Fehler, und zum Mehl-
opfer zwei Zehntheile feines Mehl
mit Del eingerührt nebst dem Trank-
opfer. Dieses ist das Brandopfer für
jeden Sabbath außer dem täglichen
Brandopfer, nebst dem Weinopfer
dazu.

וּבִיּוֹם הַשַּׁבָּת שְׁנֵי כִבְשִׁים בְּנֵי-
שָׁנָה תְּמִימִם וּשְׁנֵי עֶשְׂרִים סֵלֹת
מִנְחָה בְּלוּלָה בַשֶּׁמֶן וְנִסְכּוֹ: עֹלֹת
שַׁבָּת בַּשַּׁבָּתוֹ עַל-עֹלֹת הַתָּמִיד
וְנִסְכָּה:

אִיזְהוּ מְקוֹמָן שֶׁל-זִבְחֵי קֹדְשֵׁי קֹדְשִׁים שְׁחִיטָתָן בַּצָּפוֹן
פֶּר וְשָׁעִיר שֶׁל יוֹם הַכַּפּוּרִים שְׁחִיטָתָן בַּצָּפוֹן וְקַבּוּל דָּמָן בְּכִלֵי
שָׂרֵת בַּצָּפוֹן וְדָמָן טָעוֹן הַזֵּה עַל-בֵּין הַבָּדִים וְעַל הַפְּרָכָת וְעַל
מִזְבֵּחַ הַזֶּהָב מִתְּנָה אַחַת מֵהֵן מְעַכְּבָת. שְׂרִירֵי הַדָּם הֵיךְ שׁוֹפֵךְ
עַל-יְסוּד מְעַרְבֵי שֶׁל-מִזְבֵּחַ הַחִיצוֹן. אִם-לֹא נָתַן לֹא עִבָּב:
פָּרִים הַנְּשָׂרְפִים וּשְׁעִירֵים הַנְּשָׂרְפִים שְׁחִיטָתָן בַּצָּפוֹן וְקַבּוּל
דָּמָן בְּכִלֵי שָׂרֵת בַּצָּפוֹן וְדָמָן טָעוֹן הַזֵּה עַל-הַפְּרָכָת וְעַל מִזְבֵּחַ
הַזֶּהָב. מִתְּנָה אַחַת מֵהֵן מְעַכְּבָת. שְׂרִירֵי הַדָּם הֵיךְ שׁוֹפֵךְ עַל יְסוּד
מְעַרְבֵי שֶׁל מִזְבֵּחַ הַחִיצוֹן אִם לֹא נָתַן לֹא עִבָּב. אֱלוֹ וְאֱלוֹ
נְשָׂרְפִין בְּבֵית הַדָּשָׁן: חֲטָאת הַצְּבוּר וְהַיְחִיד אֱלוֹ הֵן חֲטָאת
הַצְּבוּר שְׁעִירֵי רָאשֵׁי חֲדָשִׁים וְשֶׁל מְעַדּוֹת שְׁחִיטָתָן בַּצָּפוֹן
וְקַבּוּל דָּמָן בְּכִלֵי שָׂרֵת בַּצָּפוֹן וְדָמָן טָעוֹן אַרְבַּע מִתְּנּוֹת עַל
אַרְבַּע קַרְנֹת. כִּיצַד עָלָה בְּכֶשֶׁשׁ וּפְנָה לְסוּבָב וּבֹא-לוֹ לְקַרְן
דְּרוֹמִית מְזֻרְחִית. מְזֻרְחִית צְפוּנִית. צְפוּנִית מְעַרְבִית. מְעַרְבִית
דְּרוֹמִית. שְׂרִירֵי הַדָּם הֵיךְ שׁוֹפֵךְ עַל יְסוּד דְּרוֹמִי. וְנֹאכְלִין לְפָנִים
מִן-הַקְּלָעִים לְזִבְרֵי כֹהֲנָה בְּכָל-מֵאֲכָל לְיוֹם וְלֵילָה עַד חֲצוֹת:
הָעֹלָה קֹדֶשׁ קֹדְשִׁים שְׁחִיטָתָהּ בַּצָּפוֹן וְקַבּוּל דָּמָהּ בְּכִלֵי שָׂרֵת
בַּצָּפוֹן וְדָמָהּ טָעוֹן שְׁתֵּי מִתְּנּוֹת שֶׁהֵן אַרְבַּע וּמְעִינָה הַפְּשֵׁט
וְנִתּוּחַ וְכִלִּיר לְאִשִּׁים: זִבְחֵי שְׁלָמֵי צְבוּר וְאִשְׁמוֹת. אֱלוֹ הֵן

אֲשָׁמוֹת אֲשֶׁם גְּזִילוֹת אֲשֶׁם מְעִילוֹת אֲשֶׁם שִׁפְחָה חֲרוּפָה
 אֲשֶׁם נְזִיר אֲשֶׁם מְצוּרַע אֲשֶׁם תְּלוּי שְׁחִיטָתוֹ בְּצַפּוֹן וּקְבוּל דָּמָן
 בְּכָלִי שָׁרֵת בְּצַפּוֹן וּדְמָן טָעוֹן שְׁתֵּי מִתְּנוֹת שֶׁהֵן אַרְבַּע. וְנֶאֱכָלִין
 לַפְּיָם מִן־הַקָּלְעִים לְזִכְרֵי כְהֻנָּה בְּכָל מֵאֵכֶל לְיוֹם וּלְלֵילָה עַד
 חֲצִוֹת: הַתּוֹדָה וְאִיל גְּזִיר קְדָשִׁים קָלִים שְׁחִיטָתוֹ בְּכָל־מְקוֹם
 בְּעֶזְרָה וּדְמָן טָעוֹן שְׁתֵּי מִתְּנוֹת שֶׁהֵן אַרְבַּע. וְנֶאֱכָלִין בְּכָל־
 הָעִיר לְכָל־אָדָם בְּכָל־מֵאֵכֶל לְיוֹם וּלְלֵילָה עַד־חֲצוֹת. הַמּוֹרָם
 מֵהֶם פְּיוּצָא בָהֶם אֵלָּא שֶׁהַמּוֹרָם נֶאֱכָל לַפְּהֵגִים לְנִשְׁיָהֶם
 וּלְבָנֵיהֶם וּלְעַבְדֵיהֶם: שְׁלָמִים קְדָשִׁים קָלִים שְׁחִיטָתוֹ בְּכָל־מְקוֹם
 בְּעֶזְרָה וּדְמָן טָעוֹן שְׁתֵּי מִתְּנוֹת שֶׁהֵן אַרְבַּע. וְנֶאֱכָלִין בְּכָל־הָעִיר
 לְכָל־אָדָם בְּכָל־מֵאֵכֶל לְשְׁנֵי יָמִים וּלְלֵילָה אַחַד: הַמּוֹרָם מֵהֶם
 פְּיוּצָא בָהֶם אֵלָּא שֶׁהַמּוֹרָם נֶאֱכָל לַפְּהֵגִים לְנִשְׁיָהֶם וּלְבָנֵיהֶם
 וּלְעַבְדֵיהֶם: הַבְּכוֹר וְהַמַּעֲשׂוֹר וְהַפֶּסַח קְדָשִׁים קָלִים שְׁחִיטָתוֹ
 בְּכָל־מְקוֹם בְּעֶזְרָה וּדְמָן טָעוֹן מִתְּנָה אַחַת. וּבְלֶבֶד שְׁיִיתוֹן כְּנֶגֶד
 הַיְסוּד: שְׁנָה בְּאֵבִילָתוֹ הַבְּכוֹר נֶאֱכָל לַפְּהֵגִים וְהַמַּעֲשׂוֹר לְכָל־
 אָדָם וְנֶאֱכָלִין בְּכָל הָעִיר בְּכָל מֵאֵכֶל לְשְׁנֵי יָמִים וּלְלֵילָה אַחַד:
 הַפֶּסַח אֵינּוּ נֶאֱכָל אֵלָּא בְּלֵילָה וְאֵינּוּ נֶאֱכָל אֵלָּא עַד חֲצוֹת
 וְאֵינּוּ נֶאֱכָל אֵלָּא לְמַנּוּי וְאֵינּוּ נֶאֱכָל אֵלָּא צְלִי:

רַבִּי יִשְׁמַעֵאל אוֹמֵר בְּשִׁלְש־עֶשְׂרֵה מִדּוֹת הַתּוֹדָה נִדְרָשֶׁת
 בָּהֶן: מִקָּל וְחוֹמֵר וּמְגִזָּרָה שְׁוֵה. מִבְּנִין אֶב מִכַּתוּב אַחַד. וּמִבְּנִין
 אֶב מִשְׁנֵי כְתוּבִים. מִכָּלֵל וּפְרָט וּמִפְרָט וּכְלָל. כָּלֵל וּפְרָט וּכְלָל
 אִי אַתָּה דָן אֵלָּא כְּעֵין הַפְּרָט. מִכָּלֵל שֶׁהוּא צָרִיךְ לַפְּרָט. וּמִפְרָט
 שֶׁהוּא צָרִיךְ לְכָלֵל. כָּל־דָּבָר שֶׁהִיָּה בְּכָלֵל וַיֵּצֵא מִן הַכָּלֵל לְלַמֵּד
 לֹא לְלַמֵּד עַל עֲצָמוֹ יֵצֵא אֵלָּא לְלַמֵּד עַל הַכָּלֵל כִּלּוֹ יֵצֵא. כָּל־
 דָּבָר שֶׁהִיָּה בְּכָלֵל וַיֵּצֵא לְטָעוֹן טוֹעֵן אַחַד שֶׁהוּא כְּעֵנִינוּ יֵצֵא
 לְהַקָּל וְלֹא לְהַחְמִיר: כָּל־דָּבָר שֶׁהִיָּה בְּכָלֵל וַיֵּצֵא לְטָעוֹן טוֹעֵן
 אַחַר שֶׁלֹּא כְּעֵנִינוּ יֵצֵא לְהַקָּל וּלְהַחְמִיר. כָּל־דָּבָר שֶׁהִיָּה

בְּכָל לַיּוֹם וַיֵּצֵא לְדוֹן בְּדָבָר הַחֲדָשׁ אִי אֶתְּהָ יָכוֹל לְהַחְזִירוֹ לְכָל לַיּוֹם
 עַד־שִׁיחְזִירוֹנוּ הַבְּתוֹב לְכָל לַיּוֹם בְּפָרוּשׁ. דָּבָר הַלְמַד מֵעֲנִינֵנוּ. וְדָבָר
 הַלְמַד מִסּוּפּוֹ. וּבֵן שְׁנַיִם כְּתוּבִים הַמְּכַחֲשִׁים זֶה אֶת־זֶה עַד־
 שְׂיָבֹא הַבְּתוֹב הַשְּׁלִישִׁי וַיִּכְרִיעַ בֵּינֵיהֶם :

יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שיבנה בית המקדש במהרה בימינו ונתן
 חלקנו בתורתך: ושם נעבדך ביראה בימי עולם ובשנים קדמוניות: וערכה לך מנחת יהודה
 וירושלים בימי עולם ובשנים קדמוניות:

בטעם צדיקת הלינית יאמר פסוקים שלו :

בְּרַכֵּי נַפְשֵׁי אֶת יי אלהי גדלת מאד הוד והוד
 לְבַשְׁתָּ עֲטוּרָה אֹרֶךְ בְּשִׁלְמָה נֹמְתָה שָׁמַיִם בְּרִיעָה :

קודם עטיפת הסלית לומר:

לְשֵׁם יְחִוּד קִידָשָׁא בְּרִיךְ הוּא וְשִׁכְנַתִּיהָ בְּדַחֲלֵנוּ וְרַחֲמֵנוּ בְּיַחְוּדָא שְׁלִימָא
 בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל : הַרְיֵנִי מִתְּעַטָּף בְּטַלִּית שֶׁל צִיצִית בְּדֵי לְקִים מִצּוֹת בּוֹרְאֵי
 בְּתוֹב וְעָשׂוּ לָךְם צִיצִית עַל פְּנֵי בְּגָדֵיהֶם לְדוֹתָם: וְכִשֶׁם שְׂאֵנִי מִתְּפֹסָה
 בְּטַלִּית בְּעוֹלָם הַזֶּה כִּי אֲזַכֶּה שְׁתַּלְּבֶשׁ נִשְׁמָתִי בְּטַלִּית נְאֻה לְעוֹלָם הַבֹּא
 בְּגַן עֵדֶן. וְעַל יְדֵי מִצְוָה זוֹ תִּנְצַל נַפְשֵׁי רוּחִי וְנִשְׁמָתִי וְתַפְלִיתִי מִן הַחֲצִיצוֹנִים :

ולומר זה יתעטף ונעמוד ויכרך :

בְּרוּךְ אַתָּה יי אלהינו מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר
 קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ לְהַתְּעַטֵּף בְּצִיצִית :

ויכסה ראשו בטלית ויאמר ד' פסוקים שלו :

מַה יָקָר חֲסִדְךָ אֱלֹהִים וּבְנֵי אָדָם בְּצַל כְּנַפְיָךְ יַחְסִינִי : יְרוּיוֹן
 מִדָּשָׁן בֵּיתְךָ וְנַחַל עֲרֵבְיָךְ תִּשְׁקָם : כִּי עַמְּךָ מְקוֹר חַיִּים בְּאוֹרְךָ
 נִרְאָה אֹרֶךְ : מִשׁוֹף חֲסִדְךָ לְיוֹדְיָיִךְ וְצַדִּיקְתְּךָ לְיֹשְׁרֵי לֵב :
 יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שתהא חֲשׂוּבָה מִצְוֹת צִיצִית זו
 כְּאֵלּוּ קִמְתִּיהָ בְּכָל פְּרָטָה וְדִקְדִיקָה וּכְנֹתִיהָ וְתִרְגְּמָה מִצִּדָּת הַתְּלוּם בָּהּ. אָמֵן :

קודם ברוך שאמר לומר:

ל מִזְמוֹר שִׁיר חֲנֻכַּת הַבַּיִת לְדָוִד : אֲרוּמְמָה יי כִּי דָלִיתָנִי
 וְלֹא־שִׁמַּחְתָּ אֲזִבִּי לִי : יי אֱלֹהֵי שִׁיעֲתִי אֱלִיָּה וְתִרְפְּאֵנִי . יי
 הַעֲלִיתָ מִן־שְׂאוֹל נַפְשִׁי חַיִּיתָנִי מִיָּד־יָבוֹד : זָמְרוּ לַיי הַסִּדְיֹו

והודו לזכר קדשו: כי רגע באפו חיים ברצונו: בערב ילין
 בכי ולבקר ורנה: ואני אמרתי בשלוי בל-אמוט לעולם: יי
 ברצונך העמדת להררי-עז הסתרת פניך הייתי נבהל: אליך
 יי אקרא ואל-אדני אתחנן: מה בצע בדמי ברדתי אל-שחת
 היודך עפר היגיד אמתך: שמע יי וחנני יי היה-עוזר לי:
 הפכת מספדי למחול ולי פתחת שקי ותאזרני שמחה: למען
 יזמרה כבוד ולא ידם יי אלהי לעולם אודך: קדיש יתום.

ברוך שואמר והיה העולם. ברוך הוא. ברוך עושה
 בראשית. ברוך אומר ועושה. ברוך גוזר ומקים.
 ברוך מרחם על הארץ. ברוך מרחם על הבריות.
 ברוך משלם שכר טוב ליראיו. ברוך חי לעד וקים
 לנצח. ברוך פודה ומציל ברוך שמו. ברוך אתה יי
 אלהינו מלך העולם. האל האב הרחמן המהלל בפי
 עמו משבח ומפאר בלשון חסידיו ועבדיו. ובשירי דוד
 עבדך. נהללך יי אלהינו בשבחחות ובזמירות נגדך.

ברוך Gelobt sei der, auf dessen Wort die Welt ist geworden, gelobt sei er. Gelobt sei der, der den Anfang der Dinge gemacht.

Gelobt sei der, dessen Wort ist That, dessen Entschluß und Vorsatz fest steht und Bestand hat.

Gelobt sei der, der sich der Erde erbarmt; gelobt der, der sich aller Schöpfungen erbarmet.

Gelobt sei der, der seinen Verehrern zahlt seinen vollen Lohn; gelobt sei der Ewiglebende und Allbeständige, der da rettet und erlöset, gelobt sei sein Name!

Gelobt seist du Gott, unser Herr, der Herr der Welt, der allmächtige Gott und allerbarmende Menschenvater. Ihn lobet und preiset sein Volk mit Herz und Mund! ihn preisen und rühmen alle Zungen, seine Frommen, seine Knechte; die Lieder Davids, seines treuen Knechtes, rühmen, preisen ihn! Dich unsern Gott und Herrn wollen wir preisen und rühmen

b

Zu V. VI. VII. VIII. u. IX.

Daw.

mit Sang und Saitenspiel, deine Größe und deinen Ruhm und deine Herrlichkeit erkennen, deinen Namen nennen zum ewigen Gedächtnisse, dir huldigen als unserm Weltengott und Herrn, dir dem einzigen, dem ewiglebenden Herrn der Welt! Gepriesen und verherrlicht sei dein großer Name in Ewigkeit! Gelobt seist du Gott, der Weltenherr, dessen Ruhm ist der Menschen Lob und Preis.

דודן Danket dem Herrn, rufet ihn an mit seinem Namen, verkündet unter den Völkern seine Thaten! Singet ihm ein Lied, schlägt vor ihm das Saitenspiel, redet von seinen Wundern. Rühmet euch seines heiligen Namens, daß sich vom Herzen freuen, die den Herrn suchen. Forschet nach Gott und seiner Macht, suchet sein Angesicht stets und immerfort. Gedenket seiner Wunder, die er gethan, seiner Wahrzeichen, der Richtersprüche aus seinem Munde, Same Israels, seines Knechtes! Kinder Jakobs, seines Erwählten! Er ist unser Gott und Herr, sein Recht geht durch die ganze Welt. Gedenket in Ewigkeit seines Bundes. des Wortes, das er geboten für das tausendste Geschlecht; wie er mit Abraham (den Bund) geschlossen, und seinen Eid schwur dem Isak, den er für Jakob zum Gesetz hat aufgestellt für Israel zum ewigen Bunde.

Da sprach er: „Dir gebe ich das Land Kanaan, als

וְנִשְׁבַּחְךָ וְנִפְאָרְךָ וְנִזְכָּר
שְׁמֶךָ וְנִמְלִיכְךָ מִלְּפָנֵינוּ
אֱלֹהֵינוּ יְחִיד חַי הָעוֹלָמִים.
מִלֶּךְ מְשֻׁבַּח וּמְפֹאָר עָדֵי
עַד שְׁמוֹ הַגָּדוֹל. בְּרוּךְ אַתָּה
יְיָ מֶלֶךְ מְהֻלָּל בְּתִשְׁבָּחוֹת:
הוֹדוּ לֵי קְרָאוֹ בְּשִׁמוֹ
הוֹדִיעוּ בְּעַמִּים עֲלִילָתוֹ:
שִׁירוּ לוֹ וּמְרוּ לוֹ שִׁיחוּ בְּכָל
נִפְלְאוֹתָיו: הִתְהַלְלוּ בְּשֵׁם
קִדְשׁוֹ יִשְׂמַח לֵב מִבְּקִשֵׁי
יְיָ: הִרְשׁוּ יְיָ וְעִזּוּ בִּקְשׁוֹ פְּנֵי
תָמִיד: זְכְרוּ נִפְלְאוֹתָיו אֲשֶׁר
עָשָׂה מִפְּתוֹ וּמִשְׁפְּטֵי פִיהוּ:
זֶרַע יִשְׂרָאֵל עֲבָדוּ בְּנֵי יַעֲקֹב
בְּחִירָיו: הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ
בְּכָל־הָאָרֶץ מִשְׁפָּטָיו: זְכְרוּ
לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ דְּבָר צְוָה
לְאֱלֹהֵי דוֹר: אֲשֶׁר כָּרַת אֶת־
אֲבֹרָהֶם וּשְׁבוּעָתוֹ לְיִצְחָק:
וַיַּעֲמִידָהּ לְיַעֲקֹב קְחָק
לְיִשְׂרָאֵל בְּרִית עוֹלָם: קָאֵמַר
לְךָ אֶתֵּן אֶרֶץ כְּנָעַן חֶבְל
נַחֲלָתְכֶם: בְּהִיוֹתְכֶם מֵתֵי

hätte ich es mit der Schnur dir als Erbe zugemessen, als ihr noch waret gering an Zahl, wenige und fremd darin.“ Und sie wanderten von Volk zu Volk und von einem Reiche und Volke zum andern; nicht ließ er zu, daß Einer sie bedrückt hätte, und züchtigte um ihretwillen Könige. „Rühret nicht an meinen Gesalbten! Thuet meinem Propheten nichts zu Leide!“

Singet dem Herrn, alle Welt! Verkündet von Tag auf Tag sein Heil! Erzählet unter den Völkern von seiner Herrlichkeit, und unter den Nationen von seinen Wundern! Denn groß ist Gott und gepriesen über Alles und furchtbar über alle Erdengötter; denn die Götter der Völker das sind Götzen; und Gott hat den Himmel gemacht. Pracht und Herrlichkeit zieht vor ihm her, Macht und Freudigkeit an der Stätte, wo er waltet.

Gebet Gott, ihr Geschlechter der Völker; gebet Gott die Macht und Ehre; gebet Gott die Ehre seines Namens! nehmet Gaben und tretet ein vor ihm; hücket euch vor Gott im heiligen Schmucke; zittert vor ihm alle Welt, steht auch der Erdball fest und wanket nicht. Es freuen sich die Himmel und jauchzet die Erde, wo sie sprechen unter den Völkern: Gott ist der Weltenherr! Es brauset das Meer und was es füllet; es frohlocket die

מִסְפָּר כַּמַּעַשׂ וְגָרִים בָּהֶּ. וַיִּתְהַלְכוּ מִגּוֹי אֶל־גּוֹי וּמִמַּמְלָכָה אֶל־עַם אַחֵר: לֹא־הִנִּיחַ לְאִישׁ לַעֲשׂוֹתָם וַיּוֹכַח עֲלֵיהֶם | מַלְכִים: אֵל תִּגְעוּ בַּמְּשִׁיחִי וּבַנְּבִיאֵי אֵל־תִּרְעוּ: שִׁירוּ לַיְי כָּל־הָאָרֶץ בְּשִׁירוֹ מִיּוֹם אֶל־יּוֹם יִשׁוּעַתּוֹ: סִפְרוּ בַּגּוֹיִם אֶת־כְּבוֹדוֹ בְּכָל־הָעַמִּים נִפְלְאוֹתָיו: כִּי גָדוֹל יי וּמְהֻלָּל מְאֹד וְנוֹרָא הוּא עַל־כָּל־אֱלֹהִים. כִּי כָל־אֱלֹהֵי הָעַמִּים | אֱלִילִים. וַיִּשְׁמִים עָשָׂה: הוֹד וְהָדָר לְפָנָיו עֵז וְחֵדוּהָ בְּמִקְוָמוֹ: הָבוּ לַיְי מִשְׁפָּחוֹת עַמִּים הָבוּ לַיְי כְּבוֹד וְעֵז: הָבוּ לַיְי כְּבוֹד שְׁמוֹ שְׂאוּ מִנְּחָה וּבֵאוּ לְפָנָיו הַשְׁתַּחֲוִי לַיְי בְּהַדְרַת קִדְשׁ: חִירוּ מִלְּפָנָיו כָּל־הָאָרֶץ אַף־תִּכּוֹן תִּבֵּל כָּל־תְּמוֹט: יִשְׂמְחוּ הַשָּׁמַיִם וְתִגַּל הָאָרֶץ וַיֹּאמְרוּ בַּגּוֹיִם יי מְלֹךְ: יִרְעוּ הַיָּם וּמִלֵּאוּ

Flur und was darin ist; da jubeln die Bäume im Walde vor Gott, so er kommt zu richten die Welt.

Danket Gott, denn er ist gütig; ewig waltet seine Gnade. Saget: Gott des Heiles, sende uns dein Heil, sammle uns und rette uns vor den Völkern, daß wir danken deinem heiligen Namen, und uns rühmen mit deinem Lob und Preis.

Gelobt sei Gott, der Gott Israels von Ewigkeit in Ewigkeit — und es sprach alles Volk: Amen! Lob und Preis dem Herrn!

Erhebet Gott, unsern Herrn, und bücket euch vor dem Schemmel seiner Füße; heilig ist er!

Erhebet Gott, unsern Herrn, und bücket euch vor seinem heiligen Berge; denn heilig ist Gott, unser Herr!

Er der Allerbarmende verfähnet die Schuld, und verderbet nicht; er wendet gar oft ab seinen Zorn, daß nicht ausbreche sein ganzer Grimm.

Du Gott wirst nicht abziehen dein Erbarmen von mir deine Gnade und Treue, die werden mich stets schirmen. Gedenke, Gott deiner Barmherzigkeit und deiner Gnade, die gewaltet von Ewigkeit.

Gebet Gott die Macht! Ueber Israel strahlet seine Majestät, und seine Macht ist im Wolfenhimmel. Furchtbar bist du, Gott, von deinem

יַעֲלֵץ הַשָּׁדָה וְכָל־אֲשֶׁר־בוֹ;
 אִזּוּ יִרְנְנוּ עֲצֵי הַיַּעַר מִלְּפָנֶי
 יי כִּי בָא לְשִׁפֹּט אֶת־הָאָרֶץ;
 הוֹדוּ לַיהוָה כִּי טוֹב כִּי לַעֲוֹתֵם
 חֲסְדוֹ: וְאָמְרוּ הוֹשִׁיעֵנו יְיָ
 יִשְׁעֵנו וְקַבְּצֵנו וְהַצִּילֵנו מִן
 הַגּוֹיִם לְהוֹדוֹת לְשֵׁם קָדְשְׁךָ
 לְהִשְׁתַּבַּח בְּתִהְלֶתְךָ: בְּרוּךְ
 יי אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מִן־הָעוֹלָם
 וְעַד הָעוֹלָם וַיֹּאמְרוּ כָּל־הָעַם
 אָמֵן וְהִלֵּל לַיהוָה: רוּמְמוֹ יי
 אֱלֹהֵינוּ וְהִשְׁתַּחֲוֶה לַהֵדָם
 רַגְלָיו קְדוֹשׁ הוּא: רוּמְמוֹ יי
 אֱלֹהֵינוּ וְהִשְׁתַּחֲוֶה לְהַר קָדְשׁוֹ
 כִּי קְדוֹשׁ יי אֱלֹהֵינוּ: וְהוּא
 רַחוּם יְכַפֵּר עֲוֹן וְלֹא־יִשְׁחִית
 וְהִרְבָּה לְהַשִּׁיב אָפּוֹ וְלֹא־
 יַעִיר כָּל־חַמַּתּוֹ: אֶתְּהָ יי לֹא
 תִּכְלָא רַחֲמֶיךָ מִמְּנִי חֲסִדְךָ
 וְאַמְתָּךְ תִּמְיֵד יִצְרוּנִי: זְכוֹר
 רַחֲמֶיךָ יי וְחֲסִדְךָ כִּי מֵעוֹלָם
 הִמָּה: תִּנְנוּ עֵז לְאֱלֹהִים עַל־
 יִשְׂרָאֵל גְּאוֹתוֹ וְעֵזוֹ בְּשַׁחֲקִים:
 נוֹרָא אֱלֹהִים מִמְּקַדְשֶׁיךָ

Heiligthume aus; der Gott Israels, der gibt die Macht und Stärke dem Volke; gelobt sei Gott! — Ein Gott der Vergeltung ist Gott; ein Gott der Vergeltung wo er auszieht in seinem Glanze. Erhebe dich, Richter der Welt, und vergilt den Uebermüthigen nach ihrer Schuld. Bei Gott ist das Heil dein Segen komme über dein Volk, Selah! — Gott Zebaoth ist mit uns; Jakobs Gott eine feste Burg uns! Selah! — Gott Zebaoth! Wohl dem Menschen, der dir vertrauet! Gott hilf! Der Weltenherr erhöre uns, wenn wir zu ihm rufen.

Hilf deinem Volke, und segne dein Erbe; sei du ihr Hirte, und leite sie und trage sie in Ewigkeit! — Unsere Seele hoffet auf Gott; unser Schutz und Schild ist er.

An ihm erfreuet sich unser Herz, auf seinen heiligen Namen vertrauen wir!

Möge deine Gnade Herr, walten über uns, wie wir hoffen und harren auf dich! Zeige uns deine Huld und Gnade und gewähre uns dein Heil und deine Hilfe! Steh auf zu unserer Hilfe und erlöse uns um deiner Gnade willen.

Ich bin dein Gott und Herr, der dich hat heraus geführt aus dem Lande Eghpten; thue nur weit auf den Mund, ich fülle ihn dir. Wohl dem Volke, dem

אל ישראל הוא נותן עז
 ותעצמות לעם ברוך
 אלהים: אל-נקמות יי אל
 נקמות הופיע: הנשא שפט
 הארץ השב נמול על-נאים:
 קיי הישועה על-עמך
 ברכתך סלה: יי צבאות
 עמנו משגב לנו אלהי יעקב
 סלה: יי צבאות אשרי אדם
 בושח בך: יי הושיעה
 המלך יעננו ביום קראנו:
 הושיעה | את-עמך וברך
 את-נחלתך ורעם ונשאם
 עד-העולם: נפשנו חכתה
 ליי עזרנו ומגננו הוא: כי
 בו ישמח לבנו כי בשם
 קדשו בטחנו: יהי-חסדך
 יי עלינו כפאשר יחלנו לך:
 הראנו יי חסדך וישועה
 תתן-לנו: קומה עזרתה
 לנו ופדנו למען חסדך:
 אנכי | יי אלהיך המעלה
 מארץ מצרים. הרחב-פיה
 ואמלאהו: אשרי העם

es so erget; wohl dem Volke,
dessen Gott ist Gott der Herr.
Auf deine Gnade vertraue ich,
es frohlocket mein Herz ob
deinem Heile, ich singe meinem
Gott ein Lied, denn er hat mir
wohlgethan.

Der Meister, ein Psalm
Davids. Die Himmel erzählen
die Ehre Gottes, und von sei-
ner Hände Werk prediget die
Himmelveste. Von einem Tag
zum andern strömt aus das
Wort, und von einer Nacht
zur andern die Lehre und Er-
kenntniß. Keine Sprache, keine
Worte, ohne daß man höret
ihre Stimme, zieht sich eine
Saite über die ganze Erde hin,
und ihr Ton dringt bis an
der Welten Enden. Dort hat
er dem Sonnenstern sein Zelt
gemacht, und wie ein Bräuti-
gam geht er aus seiner Kam-
mer, freuet sich wie ein Held
zu durchlaufen seine Bahn.
Von des Himmels Ende geht
er aus, und im Kreislauf herum
bis wieder an das Ende, und
Keines birgt sich vor seiner
Gluth.

Die Lehre Gottes ist voll-
kommen, labt die Seele, das
Zeugniß Gottes zuverlässig,
macht den Einfältigen zum
Weisen. Die Verordnungen Got-
tes sind gerad und schlicht, er-
erfreuen das Herz; das Gebot
Gottes ist lauter wie unser Augen-
licht. Die Furcht Gottes ist rein
und ohne Fehl, bestehet ewiglich;

שָׁכַח לֹא. אֲשֶׁר יִהְיֶה הָעַם שִׂי
אֱלֹהֵי : וְאֲנִי בַחֲסֵד
בְּטַחְתִּי יָגֵל לִבִּי בִישׁוּעַתְךָ
אֲשִׁירָה לִי כִי גָמַל עָלַי :
לְמַנְצַח מְזִמּוֹר לְדָוִד :
הַשָּׁמַיִם מְסַפְּרִים כְּבוֹד-
אֱלֹהֵי וּמַעֲשֵׂה יְדֵי מַגִּיד
הַרְקִיעַ : יוֹם לְיוֹם יִבְיַע אָמַר
וְלַיְלָה לְלַיְלָה יַחֲוֶה-דָּעַת :
אֵיז אָמַר וְאֵיז דְּבָרִים בְּלִי
נִשְׁמָע קוֹלָם : בְּכָל-הָאָרֶץ
יֵצֵא קוֹל וּבִקְצֵה תִבֵּל
מִלִּידָם. לְשֶׁשׁ שָׁם אֵדָל
בָּהֶם : וְהוּא בְּחָתָן יֵצֵא
מִחֻפְתּוֹ יֵשִׁישׁ כְּגִבּוֹר לְרוּץ
אֶרֶץ : מִקְצֵה הַשָּׁמַיִם |
מוֹצֵאוֹ. וְתִקּוּפָתּוֹ עַל-
קְצוֹתָם וְאֵיז נִסְתָּר מִחֻפְתּוֹ :
תּוֹרַת יְיָ תְּמִימָה מְשִׁיבַת
נֶפֶשׁ. עֲדוּת יְיָ נְאֻמָּה
מִחֲבִימַת פִּתִּי : פְּקוּדֵי יְיָ
יִשְׂרָאֵל מְשִׁיחֵי לֵב. מִצּוֹת
יְיָ בָּרָה מְאִירַת עֵינָיִם :
יְרֵאת יְיָ וְטְהוֹרָה עֲמֻדַת

die Rechte Gottes sind die Wahrheit, allesammt gerecht. Köstlicher sind sie als Gold, als das reinste Gold in Menge; süßer als Honig, als der träufelnde Honigseim. Auch dein Knecht ist erleuchtet durch sie, und der sie beobachtet, der hat großen Lohn. Die unwissentlichen Sünden — wer erkennet die? von den geheimen stillen Sünden halte du mich rein und frei; auch vor den übermüthigen bewahre deinen Knecht, daß sie keine Gewalt haben über mich; da will ich vollkommen werden, und mich rein und frei halten von großer Schuld.

Mögen die Worte meines Mundes dir gefallen, und die Gedanken meines Herzens dir, Gott, mein Hort und mein Erlöser.

Von David — als er seinen Sinn verstellt hatte vor Abimelech, und der ihn fortgeschickt, und er wegging.

Ich lobte Gott alle Zeit, stets ist sein Ruhm in meinem Mund. In Gott hat meine Seele ihren Ruhm und Stolz; mögen die Demüthigen es hören und sich dessen freuen. Preiset Gott in seiner Größe mit mir; laffet uns erheben einmüthiglich seinen Namen. Ich verlangte nach Gott, und er erhörte mich, und rettete mich aus allen meinen Nengsten. Die auf ihn schauen, leuchten, und ihr Gesicht wird nicht roth vor Scham. Der Arme da, der rief, und Gott hörte und er-

לְעֵד. מִשְׁפָּטֵי־יְיָ אֱמֶת צְדָקוֹ
יִחָדוּ: הִנְחֲמָדִים | מוֹהֵב
וּמִפּוֹ רָב וּמִתּוֹקִים | מְדַבֵּשׁ
וְנִפְתַּת צוּפִים: גַּם עֲבָדֶךָ
נִזְהָר בָּהֶם. בְּשֹׁמְרָם עֲקֹב
רָב: שְׂגִיאוֹת מִי יִבִּין
מִנְסַתְרוֹת נִקְנִי: גַּם | מוֹדִים
חֲשָׂךְ עֲבָדֶךָ אֵל יִמְשְׁלוּ בִי
אֲז אֵיתָם וְנִקְתִּי מִפֶּשַׁע רָב:
יְהִיו לְרִצּוֹן | אִמְרֵי־פִי וְהַגִּיוֹן
לִבִּי קִפְנֶיךָ יי צוּרִי וְנֶאֱלִי:

לֹד לְדוֹד בְּשָׁנוֹתוֹ אֶת־טַעְמוֹ לִפְנֵי
אֲבִימֶלֶךְ וַיְגַרְשֵׁהוּ וַיֵּלֶךְ:

אֲבָרְכָה אֶת־יְיָ בְּכָל־עֵת.
תָּמִיד תִּהְיֶה לְתוֹ בְּפִי: בְּיִי
תִתְהַלֵּל נַפְשִׁי יִשְׁמְעוּ עֲנָוִים
וַיִּשְׁמְחוּ: גִּדְלוּ לִי אֶתִי
וְנִרְוּמָה שָׁמוּ יִחָדוּ:
דַּרְשֵׁתִי אֶת־יְיָ וְעֲנֵנִי וּמִכָּל־
מְגוּרוֹתַי הִצִּילֵנִי: הִבִּיטוּ
אֱלֹהֵי וְנִהְרוּ וּפְנִיָהֶם אֵל־
יִחַפְּרוּ: זֶה עָנִי קָרָא וַיִּי
שָׁמַע וּמִכָּל צָרוֹתַי הוֹשִׁיעוּ:

lösete ihn aus allen seinen Nöthen. Es lagert ein Engel Gottes um die Gottesfürchtigen herum, der rettet sie. Prüfet und schauet, wie Gott ist gü'tig; wohl dem Manne, der ihm vertrauet. Fürchtet Gott, ihr seine Heiligen, denn die ihn fürchten, denen geht nichts ab. Löwen darben und hungern; die nach Gott verlangen, denen geht nichts von ihrem Glücke ab. Kommet Kinder, höret mir zu; die Furcht Gottes lehre ich euch. Wer ist der Mann, der das Leben will, und gern möcht' in seinen Tagen das Glück des Lebens schauen? „Bewahre deine Zunge vor allem Bösen, deine Lippe vor trügerischem Reden; meide das Böse und thue das Gute; suche den Frieden und laufe ihm nach.“ Das Auge Gottes ruht auf den Gerechten, sein Ohr ist offen für ihr Schreien. Das Angesicht Gottes ist gegen die, die Arges thun, daß er vertilge aus dem Lande ihr Gedächtniß. Die da schreien, die höret Gott, und rettet sie aus allen ihren Nöthen. Gott ist nahe denen, die gebrochenen Herzens sind, dem gedrückten Geiste hilft er auf mit seinem Heile. Viel Mißgeschick hat der Gerechte zu überstehen, und aus allem rettet ihn Gott. Er bewahret alle seine Gebeine, daß nicht eines von ihnen gebrochen werde. Den Sünder tödtet das eigene Laster; die den Gerechten hassen, kom-

חנה מלאך יי סביב ליראיו
 ויחלצם: טעמו וראו כי טוב
 יי אשרי הנקבר יחסהבו:
 יראו את יי קדושיו כי אין
 מחסור ליראיו: כפירים
 רשו ורעבו. ודרשי יי לא-
 יחסרו כל-טוב: לכו בנים
 שמעו-לי יראת יי אלמדכם:
 מי האיש החפץ חיים אהב
 ימים לראות טוב: נצר
 לשונך מרע ושפתך מדבר
 מרמה: סור מרע ועשה
 טוב בקש שלום ורדפהו:
 עיני יי אל-צדיקים ואזניו
 אל שועתם: פני יי בעשי
 רע להכרית מארץ זכרם:
 צעקו ויי שמע ומכל-
 צרותם הצילם: קרוב יי
 לנשברי לב ואת-דכאי
 רוח יושיע: רבות רעות
 צדיק ומכלם יצילנו יי:
 שמר כל-עצמתיו אחת
 מהנה לא נשברה: תמותת
 רשע רעה ושנאי צדיק

men um in ihrer Schuld. Gott erlöset die Seele seiner Diener; die ihm vertrauen, die trifft keine Schuld.

Ein Gebet Moses, dem Manne Gottes.

Gott! eine Zuflucht warst du uns von Zeit zu Zeit. Bevor die Berge sind geboren worden, und geschaffen ward die Erd' und Welt; von Ewigkeit in Ewigkeit bist du — Gott! Du bringst den Menschen bis zur Vernichtung, und sprichst dann; „Rehrt zurück ihr Menschenkinder!“ denn tausend Jahre sind in deinen Augen wie der gestrige Tag, wenn er vorüber ist; wie die Wache in der Nacht. Du reißt sie hin, als hätt' ein Regenguß sie weggeschwemmt, wie ein Schlaf sind sie hin. Am Morgen wie das Gras, das sprießt; am Morgen, wie die Blume die blüht und sprießt; am Abend dürr und welk; denn wir vergehen in deinem Zorne, vergehen in Schrecken vor deinem Grimme. Du stellst unsere Sünden vor dich hin, unsere geheimen Sünden vor dein leuchtend Angesicht. Denn alle unsere Tage ziehen vorüber vor dir in deinem Grimme, und es vergehen unsere Jahre wie ein Traum. Unsere Jahre und alle Tage darin — siebenzig Jahre, und wenn es hoch kommt achtzig Jahre, und all ihr Ungestüm ist Last und Pein; dann ist es schnell abgeschnitten, und wir schweben hin. Wer kennt die Macht deines Zornes,

יִאֲשָׁמוּ: פְּדָה יְיָ נַפְשׁ עַבְדֶּיךָ
וְלֹא יִאֲשָׁמוּ כָּל־הַחַסִּים בּוֹ:
תְּפִלָּה לְמֹשֶׁה אִישׁ
הָאֱלֹהִים אֲדַנִּי מֵעוֹן אֶתָּה
הָיִיתָ לָנוּ בְּדֶר וְדֶר: בְּטָרְסוֹ
הָרִים יִקְדוּ וְתַחֲוֹלֵל אֶרֶץ
וְתִבֵּל וּמֵעוֹלָם עַד־עוֹלָם
אֶתָּה אֵל: תֵּשֶׁב אָנוּשׁ עַד־
דָּכָא וְתֹאמֶר שׁוּבוּ בְנֵי
אָדָם: כִּי אֶלֶף שָׁנִים בְּעֵינֶיךָ
כִּיּוֹם אֶתְמוֹל כִּי יַעֲבֹר
וְאִשְׁמוּרָה בְּלִילָה: זְרַמְתָּם
שָׁנָה יִהְיוּ בַבֶּקֶר כַּחֲצִיר
יִחַלֶּף: בַּבֶּקֶר יִצְיֵן וְחַלֶּף
קָעָרַב יִמּוֹלֵל וְיִבֶּשׁ: כִּי
כָדִינוּ בְּאַפְךָ וּבַחֲמָתְךָ
נִבְהַלְנוּ: שִׁתָּה עוֹנֵתֵינוּ
לְנִגְדֶךָ עֲלֵמְנוּ לְמֵאוֹר פְּנֶיךָ:
כִּי כָל־יְמֵינוּ פָּנוּ בְּעַבְרָתְךָ
כְּלֵינוּ שָׁנֵינוּ כְּמוֹ הַגֶּה: יְמֵי
שָׁנוֹתֵינוּ כְּהֵם שְׁבַעִים שָׁנָה
וְאִם בְּגִבְרַת | שְׁמוֹנִים שָׁנָה
וְרַהֲבָם עָמַל וְאֶזְן כִּי־גוֹ חֵישׁ
וְנִעְפָּה: מִי־יֹדַע עַז אַפְךָ

daß er dich fürchte nach deinem Grimme? Lehr' uns zählen unsere Tage, daß wir erlangen ein weises Herz.

Rehre wieder Herr! — ach! wie lange noch? und bedenke dich wegen deines Knechtes. Sättige uns am Morgen mit deiner Gnade, auf daß wir jubeln und uns freuen all' unsere Tage lang. Erfreue uns so viele Tage, als du uns geängstiget, so viele Jahre, als wir nichts als Leid gesehen. Laß deine Knechte sehen dein Wirken und dein Walten, und deine Majestät sichtbar werden an ihren Kindern.

Die Freundlichkeit Gottes, unseres Herrn, sei mit uns; und unserer Hände Werk möge uns gelingen, unserer Hände Werk möge er gelingen lassen.

Der da sitzet im Schirm des Allerhöchsten, im Schatten des Allmächtigen sich berget, der spricht zu Gott: „mein Schutz und meine feste Burg, mein Gott auf den ich traue!“ denn er wird dich erretten aus des Voglers Schlingen, aus der verhängnißvollen Pest. Mit seinen Schwingen deckt er dich, unter seinen Flügeln bist du geborgen, Schild und Panzer ist seine Treue. Du fürchtest dich nicht vor dem Pfeil, der schwirrt bei Tag, vor der Seuche, die im Finstern schleicht, vor der Pest, die am hellen Mittag wüthet. Ob Tausende fallen an

וּכְיִרְאָתְךָ עֲבָרְתֶךָ: לְמַנּוֹת
יָמֵינוּ כִּן הוֹדַע וְנִבְיָא לְבָב
חֲכָמָה: שׁוּבָה יי עַד־מָתִי
וְהִנָּחֵם עַל־עֲבֻדֶיךָ: שְׂבַעֵנוּ
בְּבִקְרַח חֲסֵדֶךָ וְנִרְנָנָה
וְנִשְׂמָחָה בְּכָל־יָמֵינוּ:
שְׂמַחֵנוּ כִּימֹות עֵינֵיתָנוּ
שְׁנוֹת רְאִינוּ רָעָה: יִרְאָה
אֶל עֲבֻדֶיךָ פְּעֻלָּתְךָ וְהִדְרֶךָ
עַל־בְּנֵיהֶם:

וַיְהִי | נָעַם אֲדָנִי אֱלֹהֵינוּ
עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנֵנָה
עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנֵנָהוּ:
צ"א יֹשֵׁב בְּסֶתֶר עֲלִיזִין בְּצֵל
שְׂדֵי יִתְלוּנָן: אָמַר לִי
מַחְסִי וּמְצֻדָתִי אֱלֹהֵי
אֲבֹתַי: כִּי הוּא יִצִּילֶךָ
מִפֶּחַ יְקוּשׁ מִדְּבַר הַוּוֹת:
בְּאַבְרָתוֹ יִסֹּךְ לְךָ וְתַחַת
כְּנָפָיו תִּחְסֶה צָנָה וְסִתְרָה
אֲמַתּוֹ: לֹא תִירָא מִפֶּתַח
דָּלָה מִחֵץ יַעֲוֶף יוֹמָם:
מִדְּבַר בְּאִפְלֵ יְהִלֵּךְ מִקְטָב
יִשׁוּד צְהָרִים: יִפֹּל מִצִּדְךָ |

deiner Seite und Zehntausende zu deiner Rechten; dir tritt Keines je zu nahe. Nur schauest du es mit deinen Augen, und siehst, wie er's den Sündern vergilt, denn du sprichst „Gott ist meine Zuversicht.“ Du hast den höchsten zu deiner Zuflucht dir gemacht. Dir begegnet kein Unglück, keine Plage nahet deiner Hütte; denn er befiehlt seinen Engeln, daß sie dich wahren auf allen deinen Wegen; auf den Händen werden sie dich tragen, daß nicht stoße an einen Stein dein Fuß. Ueber Leu und Otter wirst du schreiten, Löw' und Drachen mit Füßen treten.

„Er hat an mir seine Lust, darum rette ich ihn, bringe ihn empor dieweil er kennet meinen Namen. Er ruft mich, ich erhöre ihn, bin mit ihm in jeder Noth; mach' ihn frei, und bring' ihn hoch in Ehren. Mit langem Leben sättige ich ihn, daß er schaue mein Heil und meine Hilfe!“

הללויה Halleluja! lobet Gott den Herrn! Lobet den Namen Gottes! Lobet ihn, ihr Knechte Gottes! Die ihr stehet im Hause Gottes, in den Höfen vor dem Hause Gottes — lobet Gott den Herrn!

Lobet Gott, denn er ist gültig, rührt das Saitenspiel bei seinem Namen, denn er ist

אלף ורבבה מימיןך אלה
לא יגש: רק בעיניך
תביט ושלמת רשעים
תראה: כי אתה יי מחסי
עליון שמת מעונך: לא
תאנה אליך רעה ונגע
לא יקרב באהלה: כי
מלאכיו יצוה לך לשמרך
בכל דרכיך: על כפים
ישאוניך פן תגוף באבן
רגלך: על שחר ופתן
תדרך תרמם כפיר ותנין:
כי בי חשק ואפלטרו
אשגבהו כי ידע שמי:
יקראני ואענהו עמו אנכי
בצרה אחציהו ואכבדהו:
ארך ימים אשביעהו
ואראהו בישועתי: ארך ימים

אשביעהו ואראהו בישועתי:

קלה הללויה והקלו את-
שם יי הללו עבדי יי:
שעומדים בבית יי בחצרות
בית אלהינו: הללויה כי-
טוב יי וזמרו לשמו כי נעים:

freundlich; denn Jakob hat sich Gott erwählet, Israel zu seinem Eigenthume. Das weiß ich, daß Gott ist groß und unser Herr mehr als alle Götter. Was Gott will, das machet er im Himmel und auf Erden, in den Meeren und all den Tiefen. Er führt herauf die Wolken vom Ende der Erde, schaffet die Blitze für den Regen, und läßt heraus den Sturm aus seinen Behältern. Er schlug die Erstgeborenen Egyptens vom Menschen bis zum Viehe, schickte Zeichen und Wunder in deine Mitte, Egypten, über Pharao und alle seine Knechte. Er schlug große Völker, und schlug danieder mächtige Könige — Sichon, König von Amori, Og, König von Baschan und alle Reiche Kanaans — und gab ihr Land zum Erbe seinem Volke Israel!

Gott, dein Name ist ewig, dein Gedächtniß geht durch alle Zeiten; denn Gott rechtet für sein Volk, und bedenket in Gnade seine Knechte. Die Götzen der Völker sind Silber und Gold, das Werk von Menschenhänden. Einen Mund haben sie, und reden nicht; Augen haben sie und sehen nicht;

כִּי יַעֲקֹב בָּחַר לֹו יְהוָה יִשְׂרָאֵל
לְסַגְלָתוֹ: כִּי אָנֹכִי יָדַעְתִּי כִּי
גָדוֹל יְיָ וְאֲדַנִּינוּ מִכָּל־
אֱלֹהִים: כֹּל אֲשֶׁר־חָפֵץ
יְיָ עָשָׂה בַשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ
בַּיַּמִּים וְכָל תְּהוֹמוֹת: מַעֲקֵה
נְשָׂאִים וּמִקְצֵה הָאָרֶץ
בְּרָקִים לְמָטָר עָשָׂה מוֹצֵא
רוּחַ מֵאוֹצְרוֹתָיו: שֶׁהִכָּה
בְּכוֹרֵי מִצְרַיִם מֵאָדָם עַד
בְּהֵמָה: שָׁלַח אֶת־זֶרַח
וּמַפְתִּים בְּתוֹכֵי מִצְרַיִם
בְּפִרְעֹה וּבְכָל־עַבְדָּיו:
שֶׁהִכָּה גִזְוִים רַבִּים וְהָרַג
מְלָכִים עֲצוּמִים: לְסִיחֹן
מֶלֶךְ הָאֱמֹרִי וְלַעֲזֹג מֶלֶךְ
הַכְּנַעֲנִים וְלְכָל מַמְלָכוֹת כְּנַעַן:
וְנָתַן אֶרֶץ נַחֲלָה. נַחֲלָה
לְיִשְׂרָאֵל עַמּוֹ: יְיָ שִׁמְךָ
לְעוֹלָם יְיָ זְכָרְךָ לְדֹר־וָדֹר:
כִּי יָדִין יְיָ עַמּוֹ וְעַל עַבְדָּיו
יִתְנַחֵם: עֲצַבֵּי הַגִּזְוִים כֶּסֶף
וְזָהָב. מַעֲשֵׂה יְדֵי אָדָם:
פֶּה לָהֶם וְלֹא יִדְבְּרוּ עֵינֵיהֶם

Ohren haben sie und hören nichts; auch ist kein Lebensgeist und Odem in ihrem Munde. Wie sie sind, sind die, die sie machen, alle, die auf sie vertrauen.

Haus Israels! lobet Gott!

Haus Arons! lobet Gott!

Haus Levis! lobet Gott!

Ihr Gottesfürchtigen! lobet Gott!

Gelobt sei Gott von Zion aus, der thronet in Jerusalem. Halleluja! lobet Gott den Herrn!

Danket Gott, denn er ist gütig! ewig währet seine Gnade.

Danket dem Gotte der Götter! ewig währet seine Gnade!

Danket dem Herrn der Herren! ewig währet seine Gnade!

Dem, der große Wunder thut einzig und allein! ewig währet seine Gnade.

Der die Himmel hat geschaffen mit Verstand! ewig währet seine Gnade.

Der die Erde hat gewölbet auf den Wassern! ewig währet seine Gnade.

Der die großen Lichter hat geschaffen! ewig währet seine Gnade.

Die Sonne, daß sie herrschen soll am Tage! ewig währet seine Gnade.

Den Mond und die Gestirne! daß sie herrschen in der Nacht! ewig währet seine Gnade.

לָהֶם וְלֹא יֵרְאוּ: אֲזַנֵּי־לָהֶם
וְלֹא יֵאֲזִינוּ אֶף אֵיִן יִשְׁרוּחַ
בְּפִיהֶם: כְּמוֹהֶם יְהִיוּ עֲשִׂיהֶם
כֹּד אֲשֶׁר בִּטַּח בָּהֶם: בֵּית
יִשְׂרָאֵל בָּרְכוּ אֶת־יְיָ בֵּית
אֶהֱרָן בָּרְכוּ אֶת־יְיָ: בֵּית
הַלְוִי בָרְכוּ אֶת־יְיָ: יֵרְאוּ יְיָ
בָרְכוּ אֶת־יְיָ: בָרוּךְ יְיָ מִצִּיּוֹן
שֹׁכֵן יְרוּשָׁלַם הַלְלוּיָהּ:

קלו הודו לְיְיָ בִּיטוֹב

בִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ:

הוֹדוּ לֵאלֹהֵי הָאֱלֹהִים

בִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ:

הוֹדוּ לְאֲדֹנָי הָאֲדֹנִים

בִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ:

לְעֲשֵׂה נִפְלְאוֹת גְּדֻלוֹת לְבָדוֹ

בִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ:

לְעֲשֵׂה הַשָּׁמַיִם בְּתִכּוּנָהּ

בִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ:

לְרוֹקַע הָאָרֶץ עַל־הַמַּיִם

בִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ:

לְעֲשֵׂה אוֹרִים גְּדֻלִים

בִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ:

אֶת־הַשֶּׁמֶשׁ לְמַמְשֶׁלֶת בַּיּוֹם

בִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ:

אֶת הַיָּרֵחַ וְכוֹכָבִים לְמַמְשֶׁלוֹת

בִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ:

בְּלַיְלָהּ

Der Eghpten schlug in seinen Erstgebornen! ewig währet seine Gnade.

Und Israel führte heraus aus ihrer Mitte! ewig währet seine Gnade.

Mit starker Hand und ausgestrecktem Arme! ewig währet seine Gnade.

Der das Schilfmeer spaltete in Stücke! ewig währet seine Gnade.

Und Israel führte mitten durch! ewig währet seine Gnade.

Und Pharao und sein Heer versenkte ins Meer! ewig währet seine Gnade.

Der sein Volk geleitet durch die Wüste! ewig währet seine Gnade.

Und die großen Könige geschlagen! ewig währet seine Gnade.

Die gewaltigen Könige erschlagen! ewig währet seine Gnade.

Sichon den König von Memori! ewig währet seine Gnade.

Und Og den König von Baschan! ewig währet seine Gnade.

Und gab ihr Land zum Erbe! ewig währet seine Gnade.

Zum Erbe seinem Knechte Israel! ewig währet seine Gnade.

Der in unserer Erniedrigung stets unser hat gedacht! ewig währet seine Gnade.

לְמַפָּה מִצְרַיִם בְּבְכוּרֵיהֶם

כִּי לְעֹזְלָם חֲסֵדוֹ:

וַיּוֹצֵא יִשְׂרָאֵל מִתּוֹכָם

כִּי לְעֹזְלָם חֲסֵדוֹ:

בְּיַד חֲזָקָה וּבְזִרְוֹעַ נְמוּיָהּ

כִּי לְעֹזְלָם חֲסֵדוֹ:

לְגִזְרַיִם יַם־סוּף לְגִזְרֵים

כִּי לְעֹזְלָם חֲסֵדוֹ:

וְהֵעֲבִיר יִשְׂרָאֵל בְּתוֹכוֹ

כִּי לְעֹזְלָם חֲסֵדוֹ:

וַנִּיעַר פְּרַעֲהַ וְחֵילוֹ בַּיַּם־סוּף

כִּי לְעֹזְלָם חֲסֵדוֹ:

לְמוֹלִיד עַמּוֹ בַּמִּדְבָּר

כִּי לְעֹזְלָם חֲסֵדוֹ:

לְמַפָּה מְלָכִים גְּדֹלִים

כִּי לְעֹזְלָם חֲסֵדוֹ:

וַיַּהַרְג מְלָכִים אֲדִירִים

כִּי לְעֹזְלָם חֲסֵדוֹ:

לְסִיחֹן מֶלֶךְ הָאֱמֹרִי

כִּי לְעֹזְלָם חֲסֵדוֹ:

וַלְעֹג מֶלֶךְ הַבְּשָׁן

כִּי לְעֹזְלָם חֲסֵדוֹ:

וַנָּתַן אֶרֶץ לְנַחֲלָהּ

כִּי לְעֹזְלָם חֲסֵדוֹ:

נַחֲלָה לְיִשְׂרָאֵל עֶבְדוֹ

כִּי לְעֹזְלָם חֲסֵדוֹ:

שֶׁשָּׂפְלָנוּ זָכַר־לָנוּ

כִּי לְעֹזְלָם חֲסֵדוֹ:

Und uns gerettet hat von unsern Drängern! ewig währet seine Gnade.

Der Brod gibt allem Fleische! ewig währet seine Gnade.

Danket dem Gott des Himmels! ewig währet seine Gnade.

Frohlocket, ihr Gerechten, vor Gott! denen, die redlichen Herzens sind, steht des Herrn Lob wohl an. Danket Gott mit Zither und mit Harfen, auf der zehnsaitigen Harfe spielet auf vor ihm! Singet ihm ein neues Lied, spielet euer bestes Saitenspiel unter jubelndem Posaunenschall! Denn gerecht ist Gottes Wort, und all sein Thun in Treue. Er liebet Tugend und Gerechtigkeit, von Gottes Milde ist voll die Welt. Durch Gottes Wort sind die Himmel geschaffen, durch einen Hauch aus seinem Munde die Sternenheere alle. Er thürmet wie eine Mauer die Wasser des Weltmeeres, und gibt in Behälter die Fluthen. Es fürchtet sich vor Gott alle Welt, es fühlen eine heilige Scheu vor ihm Alle, die den Erdball bewohnen. Denn er sprach, und es ward; er gebot und es stand da! Er löset den Rathschlag der Völker, und vereitelt die Gedanken der Nationen. Aber der Rathschluß Gottes bestehet, und die Gedanken seines Herzens gehen durch alle Zeiten. Wohl dem Volke, dessen

וַיִּפְרְקֵנוּ מִצָּרֵינוּ

כִּי לְעוֹלָם חֲסִדּוֹ:

נָתַן לָחֶם לְכָל-בָּשָׂר

כִּי לְעוֹלָם חֲסִדּוֹ:

הוֹדוּ לְאֵל הַשָּׁמַיִם

כִּי לְעוֹלָם חֲסִדּוֹ:

לֵב רִנְנוּ צַדִּיקִים בְּיַי

לְיִשְׂרָאֵל נְאוּה תְהִלָּה: הוֹדוּ

לַי בְּכִנּוֹר בְּנֶבֶל עֲשׂוּר

וּמְרוֹן-לוֹ: שִׁירֵי לוֹ שִׁיר

חֲדָשׁ הַיְטִיבוּ נֶגֶן בְּתַרְוִיעָה:

כִּי יִשָּׂר דְּבַר-יְי וְכָל-מַעֲשָׂהּ

בְּאֱמוּנָה: אֲהַב צְדָקָה

וּמִשְׁפָּט חֶסֶד יְי מְלֵאָה

הָאָרֶץ: בְּדַבַּר יְי שָׁמַיִם

נַעֲשׂוּ וּבְרוּחַ פִּי כָל-צְבָאָם:

כִּנֹּם בְּנֵר מִי הַיָּם נָתַן

בְּאוֹצְרוֹת תְּהוֹמוֹת: יִירָאוּ

מִי כָל-הָאָרֶץ מִמֶּנּוּ יְגוֹרוּ

כָּל-יֹשְׁבֵי תֵבֶל: כִּי הוּא

אָמַר וַיְהִי הוּא צָוָה וַיַּעֲמֵד:

יְי הַפִּיר עֵצַת גּוֹיִם הִנִּיא

מִחֲשַׁבּוֹת עַמִּים: עֵצַת יְי

לְעוֹלָם תַּעֲמוֹד מִחֲשַׁבּוֹת

לְבוֹ לְדָר וְדָר: אֲשֶׁרֵי הַגּוֹי

Gott er ist; dem Volke, das er sich zum Erbe erkoren. Vom Himmel schauet Gott, und sieht alle Menschenkinder; von seinem festen Wohnsitze blickt er hinab auf alle Weltenbewohner. Der gebildet hat insgesamt ihr Herz, der achtet wohl auf all ihr Thun. Nicht ist dem König geholfen mit einem großen Heere, und der Starke rettet sich nicht mit seiner großen Kraft. Trüglich ist das Roß zur Hilfe und mit seinem großen Heere rettet er sich nicht. Schau! Gottes Auge ist gerichtet auf die Gottesfürchtigen, die da hoffen auf seine Gnade, daß er rette aus dem Tode ihre Seele, und sie am Leben erhalte in der Hungersnoth. Darum hoffet unsere Seele auf Gott; er ist unsere Hilfe, unser Schutz und Schild. Sein erfreuet sich unser Herz, in seinem heiligen Namen ist unsere Zuversicht.

Möge deine Gnade, Gott, so walten über uns, wie wir auf dich hoffen und vertrauen.

מזמור Ein Psalmlied für den Sabbath-Tag. Gut ist es danken dem Herrn, deinen Namen mit Sang und Saitenspiel zu rühmen, allerhöchster Gott! zu verkünden am Morgen deine Gnade und deine Treue in den Nächten — beim zehnsaitigen Psalter, beim Harfenklang und Lautenspiel. Denn du hast mich

אֲשֶׁר יי אֱלֹהֵי הָעָם | בָּחַר
לְנַחֲלָה לּוֹ : מִשְׁמַיִם הַבַּיִת
יי רָאָה אֶת־כָּל־בְּנֵי הָאָדָם :
מִמְכוֹן שְׁבַתוֹ הַשְּׁנִיחַ אֶל
כָּל־יֹשְׁבֵי הָאָרֶץ : הַיֵּצֵר יַחַד
לְבָם הַמִּבִּין אֶךְ כָּל־
מַעֲשֵׂיהֶם : אִין הַמֶּלֶךְ נוֹשֵׁעַ
בְּרַב־חַיִל גְּבוּר לֹא יִנְצֵל
בְּרַב כַּח : שֶׁקֶר הַסּוֹם
לְתַשׁוּעָה וּבְרַב חַיִלוֹ לֹא
יִמְלֹט : הִנֵּה עֵין יי אֶל־יִרְאֵי
לְמִיחָלִים לְחַסְדּוֹ : לְהַצִּיל
מִמּוֹת נַפְשָׁם וּלְחַיּוֹתָם
בְּרָעַב : נַפְשֵׁנוּ חִבָּתָה לֵי
עֲזָרְנוּ וּמִגִּנְנוּ הוּא : כִּי בּוֹ
יִשְׁמַח לְבָנוּ כִּי בְשֵׁם קֹדֶשׁוֹ
בְּטַחְנוּ : יְהִי חַסְדְּךָ יי
עֲדִינוּ כַּאֲשֶׁר יַחֲלֵנוּ לְךָ :
צב מִזְמוֹר שִׁיר לְיוֹם
הַשַּׁבָּת : טוֹב לְהוֹדוֹת לֵי
וּלְזַמֵּר לְשִׁמְךָ עֲלֵיוֹן : לְהַגִּיד
בְּבִקְרַח חַסְדְּךָ וְאַמּוֹנַתְךָ
בְּלִילוֹת : עַל־עֲשׂוֹר וְעַל־
נָבֵל עַל־יְהִיוֹן בְּכַנּוֹר : כִּי

erfreuet, Gott, mit deinen Werken; ob der Schöpfungen deiner Hände jauchze ich. Wie groß sind deine Werke, Gott! wie unendlich tief sind deine Gedanken! Der Mensch in seinem Unverstand, der weiß das nicht, der Thor, der ahnet das Alles nicht. Wenn die Frevler sprossen wie das Gras, wenn sie geblühet wie die Blume die das Unheil schaffen, werden sie vertilgt für immer; — und du, Gott, bist erhaben, in Ewigkeit derselbe! Denn schau', deine Feinde, Herr, schau deine Feinde sind verloren, in sich zerfallen Alle, die das Unheil schaffen. Und mir hebst du das Haupt empor wie des Waldstiers Horn, und salbest mich mit frischem Oele. Da schauet mein Auge seine Lust an meinen Reidern, wenn aufstehen wider mich die Böswilligen, hört es mein Ohr an ihnen. Der Gerechte blühet wie die Palme, wie die Ceder auf dem Libanon wächst er in die Höhe, die gepflanzt sind in Gottes Haus, die in den Höfen Gottes blühen, die sind im Wachsen bis ins graue Alter, und bleiben immer markig, kräftig, frisch; auf daß sie verkünden, daß Gott ist gerecht, mein Schutz und Hort, und an ihm kein Fehl und Falsch!

” Gott ist der Welten Herr! Er kleidet sich in seine Pracht, es kleidet sich Gott in seine Macht und gürtet sich; — da steht fest die Welt und wanket

שִׂמְחָתִנִּי יְיָ בְּפִעֲלֶךָ
 בְּמַעֲשֵׂי יָדֶיךָ אֲרַנֶּן: מִה־
 גָּדְלוֹ מַעֲשֵׂיךָ יְיָ מְאֹד עִמָּקִי
 מִחֲשַׁבְתֶּיךָ: אִישׁ בֵּיעַר לֹא
 יָדַע וּכְסִיל וְלֹא־יָבִין אֶת־
 זֹאת: בְּפָרַח רְשָׁעִים! כְּמוֹ
 עֵשֶׂב וַיִּצְיָצוּ כְּדַפְעֵלִי אֶזְרָא
 לְהַשְׁמָדֵם עַד־יָעַד: וְאַתָּה
 מָרוֹם לְעוֹלָם יְיָ: כִּי הִנֵּה
 אֵיבֶיךָ יְיָ כִּי־הִנֵּה אֵיבֶיךָ
 יֵאבְדוּ יִתְפָּרְדּוּ כָּל פְּעֻלֵי
 אֲזָנָי: וְתָרַם כְּרָאוֹם קִרְנֵי
 בִּדְתִי בְּשֶׁמֶן רֵעֲנָן: וְתַבַּט
 עֵינַי בְּשׁוֹרֵי בְּקָמִים עָלַי
 מֵרַעִים תִּשְׁמַעְנָה אָזְנִי:
 צְדִיק כִּתְמֹר יִפְרַח כְּאֶרֶז
 בְּלִבְנוֹן יִשְׁגֶּה: שְׁתוּקִים
 בְּבֵית יְיָ בְּחֲצֹרוֹת אֱלֹהֵינוּ
 יִפְרִיחוּ: עוֹד יִנּוּבוּן בְּשִׁיבָה
 דְּשָׁנִים וְרַעֲנָנִים יִהְיוּ:
 לְהַגִּיד כִּי יֵשֶׁר יְיָ צוּרֵי וְלֹא
 עוֹלָתָה בּוֹ:

” יְיָ מִלֶּךְ גְּאוֹת לְבַשׁ לְבַשׁ יְיָ
 עַז הַתְּאֵזֶר אֶף־תַּפּוֹן תַּבַּל בְּלִי־

nicht! Fest steht dein Thron von jeher, von Ewigkeit her bist du! Es erheben die Ströme, Herr, es erheben die Ströme ihr Rauschen, es erheben die Ströme ihren Wellenschlag. Mächtiger als das Rauschen der strömenden Fluth, ist die Brandung des Weltmeers. Mächtiger — Gott in seiner Höhe! dein Zeugniß ist immer wahrhaft treu; deines Hauses Schmuck — die Heiligkeit, Gott für alle Zeiten!

יְיָ Gottes Ruhm ist für die Ewigkeit; es freuet sich Gott seiner Schöpfungen. Der Name Gottes sei gelobt von nun an bis in Ewigkeit! Vom Sonnenaufgange bis zu ihrem Niedergange ist gepriesen der Name Gottes. Erhaben über alle Völker ist Gott, über die Himmel seine Herrlichkeit. Gott, dein Name ist ewig dein Gedächtniß geht durch alle Zeiten. Gott hat seinen Thron im Himmel aufgestellt, und sein Reich und seine Waltung geht über Alles. Es freuen sich die Himmel, es frohlocket die Erde, und unter den Völkern sprechen sie: Gott regiert die Welt. Gott regieret, Gott hat regieret, Gott wird regieren in Ewigkeit. Gott ist der Welten König in Ewigkeit! Es gehen Völker unter in seinem Lande und Reiche; Gott löset den Rathschluß der Völker, und vereitelt die Gedanken der Nationen. Viele Gedanken sind in des Menschen Herzen, Gottes Rathschluß — der hat Bestand.

תְּמוֹמִת׃ נִכּוֹן כְּסֵאֶךָ מֵאִז מֵעוֹלָם
אֲתָה׃ נִשְׂאוּ נְהָרוֹת א׃ יְיָ. נִשְׂאוּ
נְהָרוֹת קוֹלָם יִשְׂאוּ נְהָרוֹת דְּכָיִם׃
מִקְלוֹת א׃ מִיָּם רַבִּים. אֲדִירִים א׃
מִשְׁבְּרֵי־יָם אֲדִיר בְּמָרוֹם יְיָ׃
עֲדָתֶיךָ וְנֶאֱמָנוּ מֵאֵד לְבֵיתֶךָ נֶאֱוָה־
קָדֵשׁ יְיָ לְאֹרֶךְ יָמִים׃

יְהִי כְבוֹד יְיָ לְעוֹלָם
יִשְׂמַח יְיָ בְּמַעֲשָׂיו׃ יְהִי שֵׁם
יְיָ מְבָרָךְ מֵעַתָּה וְעַד־
עוֹלָם׃ מִמּוֹרַח שֶׁמֶשׁ עַד־
מְבוֹאוֹ מְהִלֵּל שֵׁם יְיָ׃ רַם
עַל־כָּל־גּוֹיִם א׃ יְיָ עַל הַשָּׁמַיִם
כְּבוֹדוֹ׃ יְיָ שֶׁמֶךָ לְעוֹלָם יְיָ
זָכָרְךָ לְדָר וְדָר׃ יְיָ בַּשָּׁמַיִם
הִכִּין כְּסֵאוֹ וּמַלְכוּתוֹ בְּכָל
מְשָׁלָה׃ יִשְׂמַחו הַשָּׁמַיִם
וְתִגַּל הָאָרֶץ וַיֹּאמְרוּ בְּגוֹיִם
יְיָ מִקֶּדֶד׃ יְיָ מִלֶּךְ יְיָ מִלֶּךְ יְיָ
יִמְלֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד׃ יְיָ מִלֶּךְ
עוֹלָם וָעֶד אֲבָרוּ גּוֹיִם א׃
מֵאֲרָצוֹ׃ יְיָ הַפִּיר עֵצַת גּוֹיִם
הִנִּיא מַחְשְׁבוֹת עַמִּים׃
כּוֹת מַחְשְׁבוֹת בְּלִב־אִישׁ
גַּצַּת יְיָ הוּא תְּקוּם׃ עֵצַת

Gottes Rathschluß besteht in Ewigkeit, die Gedanken seines Herzens gehen durch alle Zeiten. Denn er sprach, und es ward; gebot und es stand da! So hat Gott Zion sich erwählet, es begehret zu seinem Sitz; so hat Gott Jakob sich erwählet, Israel zu einem Eigenthum; so wird auch Gott nicht verstoßen sein Volk, und sein Erbe nicht verlassen. Er der Allerbarmende wird verjöhnen die Schuld und nicht verderben; er hat schon oft abgewendet seinen Zorn, daß nicht ausbreche sein ganzer Grimm.

Gott sende uns das Heil, Herr erhöre uns wenn wir dich rufen.

Wohl denen, die da sitzen in deinem Hause, und immerfort dich preisen. Selah! Wohl dem Volke, dessen Gott ist Gott der Herr!

Ein Lobgesang von David. Ich will dich erheben, mein Gott und Herr, und will loben deinen Namen in Ewigkeit. Alle Tag will ich dich loben, und preisen deinen Namen in Ewigkeit. Groß ist Gott und gepriesen über Alles, und seine Größe unerforschlich. Eine Zeit rühmt der andern dein Wirken, und deine Allmacht verkünden sie. Die Pracht und Herrlichkeit deiner Majestät und deine wundervollen Worte sind mein Gespräch. Von der gewaltigen Macht deiner Wunderthaten reden sie, und von deiner Größe will ich erzählen. Das Angedenken deiner unendlichen Güte strömt

יִי לְעוֹלָם תִּעַמַּד מִחֲשָׁבוֹת
 לְבוֹ לְדָר וְדָר: כִּי הוּא
 אָמַר וַיְהִי הוּא צִוָּה וַיַּעֲמַד:
 כִּי־בָחַר יִי בְצִיּוֹן אָרֶז
 לְמוֹשָׁב לוֹ: כִּי יַעֲקֹב בָּחַר
 לוֹ יְהוָה יִשְׂרָאֵל לְסִגְנוֹתָו: כִּי
 לֹא־יִשָּׁשׁ יִי עַמּוֹ וְנִחַלְתּוֹ לֹא
 יַעֲזוֹב: וְהוּא רַחוּם יִכְפֹּר
 עֲוֹן וְלֹא יִשְׁחִית וְהִרְבָּה
 לְהָשִׁיב אָפּוֹ וְלֹא יַעִיר כָּל־
 חַמַּתּוֹ: יִי הוֹשִׁיעָה הַמַּלְאָךְ
 יַעֲנֵנוּ בַיּוֹם קָרְאֵנוּ:

אֲשֶׁרִי יוֹשְׁבֵי בֵיתְךָ עוֹד
 יִהְלְלוּךָ סֵלָה: אֲשֶׁרִי הָעַם
 שֹׁכֵנָה לוֹ. אֲשֶׁרִי הָעַם שִׁי
 אֱלֹהִיו:

קַמָּה תִהְלָה לְרֹד. אַרְוַמְמָה אֱלֹהֵי
 הַמַּלְאָךְ וְאַבְרָכָה שִׁמְךָ לְעוֹלָם וָעֶד:
 בְּכָל־יוֹם אַבְרָכָךָ וְאַהֲלִלָה שִׁמְךָ
 לְעוֹלָם וָעֶד: גְּדוֹל יִי וּמְהַלָּל מְאֹד
 וְלִגְדָלְתוֹ אֵין חֶקֶר: הוֹר לְדוֹר
 יִשְׁבַּח מַעֲשֵׂיךָ וּגְבוּרוֹתֶיךָ יִגִּידוּ:
 הַדָּר כְּבוֹד הוֹדֶךָ וְדַבְרֵי נִפְלְאוֹתֶיךָ
 אֲשִׁיחָה: וְעִזּוֹ נוֹרְאוֹתֶיךָ יֹאמְרוּ
 וְגִדְלָתְךָ אֲסַפְרָנָה: זְכַר רַב מוֹבָךְ

von ihnen aus, deine Gerechtigkeit lobpreisen sie. Gott ist gnädig und barmherzig, langmüthig und voller Guld und Milde. Gott ist gütig gegen Alle, und hat Erbarmen mit allen seinen Schöpfungen. Darum danken dir, Gott alle deine Schöpfungen, und deine Frommen stimmen an dein Lob. Von der Herrlichkeit deines Reiches sprechen sie, von deiner Allmacht reden sie; daß sie verkünden den Menschenkindern seine Macht, und die Herrlichkeit und Pracht seines Reiches. Dein Reich ist ein Reich aller Welten, deine Herrschaft geht durch alle Zeiten. Gott ist es, der stützt die Fallenden, und aufrichtet, die gebeugt sind. Aller Augen hoffen auf dich, und du gibst ihnen die Speise, jedem zu seiner Zeit; öffnest deine Hand und sättigest Alles, was lebet, mit Wohlwollen. Gott ist gerecht in allen seinen Wegen, liebevoll in allen seinen Werken. Gott ist nahe Allen, die ihn anrufen mit Wahrhaftigkeit. Den Gottesfürchtigen thut er ihren Willen, er hört ihr Schreien und schickt sein Heil. Er schirmt Alle, die ihn lieben, und rottet all: Frevler aus. Des Herrn Ruhm soll mein Mund verkünden, und alles Fleisch lobpreisen seinen heiligen Namen in Ewigkeit. So lobpreisen wir den Herrn von nun an bis in Ewigkeit Halleluja! lobet Gott den Herrn.

Halleluja! lobet Gott den Herrn! Preise meine Seele den Herrn!

Ich preise Gott all mein Leben lang, singe mein Lied dem Herrn, dieweil ich bin. Verlasset euch nicht auf Fürsten, auf ein Menschenkind, bei dem kein Heil und keine Hilfe ist. Geht ihm aus der Lebens-

יביעו ויצדקתך ירגנו: חנון ורחום
 יי ארך אפים ונדל-חסד: טוב יי
 לכל ורחמיו על-כל-מעשיו: יודוך
 יי כל-מעשיך וחסידך יברכוכה:
 כבוד מלכותך יאמרו וגבורתך
 ידברו: להודיע לבני האדם
 גבורתך וכבוד הדר מלכותך:
 מלכותך מלכות כל-עולמים
 וממשתלתך בכל-דור ודור: סומך
 יי לכל-הנפלים וזוקק לכל-
 הכפופים: עיני כל אליך ישברו
 ואתה נתן להם את-אכלם בעתו:
 פותח את-ידך ומשביע לכל-חי
 רצון: צדיק יי בכל-דרכיו וחסיד
 בכל-מעשיו: קרוב יי לכל-קראיו
 לכל אשר יקראהו באמת: רצון
 יראיו יעשה ואת-שועתם ישמע
 ויושיעם: שומר יי את-כל-אהביו
 ואת-כל-הרשעים ישמיד: תהלת
 יי ידבר-פי ויברך כל-בשר שם
 קדשו לעולם ועד: ואנחנו נברך
 יה מעתה ועד עולם הללויה:

קמו הללויה הללו נפשי את
 יי: אהללה יי בחיי אומרה
 לאלדו בעודי: אל-תבטחו
 בגדיבים. בבן-אדם שאין
 לו תשועה: תצא רוחו

geist, lehrt er zurück in seine Erde, und an dem Tage sind verloren alle seine Pläne. Darum wohl dem, dessen Heil und Hilfe ist Jakobs Gott, der seine Hoffnung setzt auf seinen Gott und Herrn! Der hat gemacht Himmel und Erde, das Meer und Alles was darin ist. Der bewahret seine Treue in Ewigkeit. Der schafft das Recht dem Unterdrückten, gibt das Brod den Hungernden. Gott löset die Gebundenen. Gott macht sehend die Blinden. Gott richtet die Gebeugten auf, Gott liebet die Gerechten. Gott schirmet die Fremden; Waise und Witwe hält er aus; den Weg der Sünder krümmet er. Gott regieret in Ewigkeit, dein Gott, Zion, durch alle Zeiten, Halleluja! lobet Gott den Herrn!

Halleluja: lobet Gott den Herrn. Gut ist es mit Sang und Saitenspiel den Herrn rühmen, da ertönet schön und lieblich des Herrn Ruhm! Jerusalem erbauet Gott, die Verbannten Israels sammelt er. Er heilet die gebrochenen Herzen sind, und verbindet ihre Wunden. Er berechnet die Sterne nach ihrer Zahl, und nennet sie alle mit Namen. Groß ist unser Herr, unendlich seine Kraft, und sein Verstand hat kein

יָשׁוּב לְאֶרְצוֹ בַּיּוֹם הַהוּא
אֲבָדוֹ עָשִׂתָּנִתּוֹ: אֲשֶׁר־י
שָׁאֵל יַעֲקֹב בְּעֵזְרוֹ שִׁבְרוֹ
עַל־יְיָ אֱלֹהָיו: עָשָׂה שָׁמַיִם
וְאָרֶץ אֶת־הַיָּם וְאֶת־כָּל
אֲשֶׁר־בָּם הִשְׁמַר אֲמַת
לְעוֹלָם: עָשָׂה מִשְׁפָּט
לְעֹשׂוֹקִים נָתַן לָחֶם לְרַעֲבִים
יְיָ מַתִּיר אֲסוּרִים: יְיָ פִקְחַ
עוֹרִים יְיָ זָקַף כַּפּוּפִים. יְיָ
אֲהַב צַדִּיקִים: יְיָ שִׁמְר
אֶת־גֵּרִים יְתוֹם וְאַלְמָנָה
יַעֲזִיד וְדָרַךְ רַשְׁעִים יַעֲזִיב:
יִמְלֹךְ יְיָ לְעוֹלָם אֱלֹהֵינוּ
צִיּוֹן לְדָר וְדָר הַלְלוּיָהּ:

קמ
הַלְלוּיָהּ כִּי טוֹב וְמִרָה
אֱלֹהֵינוּ. כִּי נָעִים נֶאֱוָה
תְּהַלָּה: בּוֹנֵה יְרוּשָׁלַיִם יְיָ.
גִּדְחֵי יִשְׂרָאֵל יִכְנָם: הָרוּפֵא
לְשִׁבְרֵי לֵב. וּמַחַבֵּשׁ
לְעֲצָבוֹתָם: מוֹנֵה מִסְפָּר
לְכוֹכְבִים. לְכֹלֵם שְׁמוֹת
יִמְרָא: גִּדּוֹל אֲדוֹנֵינוּ וְרַב
בַּת. לְתַבִּינָתוֹ אֵין מִסְפָּר:

Maß. Er hält aufrecht die Gedemüthigten und erniedriget bis zur Erde die Sünder. Stimmet an ein Danklied dem Herrn, singet zur Cithar vor unserm Gott, der decket mit Wolken die Himmel, und bereitet für die Erde den Regen, und auf den Bergen läßt wachsen das Gras. Der dem Vieh gibt sein Futter, und den Jungen der Raben, wonach sie schreien. Nicht an des Rosses Kraft hat er sein Gefallen, nicht an des Mannes Schenkeln seine Lust. Er hat sein Gefallen an den Gottesfürchtigen, die da hoffen auf seine Gnade. Jerusalem, preise den Herrn! Rühme, Zion, deinen Gott, denn er festiget die Riegel deiner Thore, segnet deine Kinder in deiner Mitte. Er waret den Frieden an deiner Grenze, und sättiget dich mit dem Mark des Weizens. Er schickt seinen Spruch auf die Erde; — wie schnell läuft sein Wort — da gibt er Schnee in Flocken, und streut den Reif wie Asche aus; wirft Eis in Schollen; wer kann vor seinem Frost bestehen? Und wieder schickt er sein Wort, und thaut sie auf, läßt wehen seinen Wind, und die Wasser rinnen! So verkündet er sein Wort in Salsob, sein Gesetz und Recht in Sa-

מְעוֹדָד עֲנוּיִם יְיָ. מִשְׁפִּיל
 רְשָׁעִים עַד־אָרֶץ: עֲנוּ
 לַיְי בְּתוֹדָה. וּמִי לֵאלֹהֵינוּ
 בְּכִנּוֹר: הַמְכַסֶּה שָׁמַיִם
 בְּעָבִים הַמְכִּין לְאָרֶץ מָטָר.
 הַמְצַמִּיחַ הַרִים הַצִּיר: נוֹתֵן
 לְבִהמָה לְחֶמֶד. לְבָנֵי עֹרֵב
 אֲשֶׁר יִקְרְאוּ: לֹא־בִגְבוּרַת
 הַסּוּס יִחְפֶּיז. לֹא־בְשׁוֹקֵי
 הָאִישׁ יִרְצֶה: רוּצֶה יְיָ אֶת־
 יִרְאָיו. אֶת־הַמֵּיחֲלִים
 לְחַסְדּוֹ: שִׁבְחֵי יְרוּשָׁלַם |
 אֶת־יְיָ. הַלְלֵי אֱלֹהֶיךָ צִיּוֹן:
 כִּי חֹזֵק בְּרִיחֵי שְׁעָרֶיךָ. בְּרֶךְ
 בְּנֶיךָ בְּקִרְבֶּךָ: הַשֵּׁם גְּבוּלֶךָ
 שָׁלוֹם חֲדָב חַטִּים יִשְׁבִיעֶךָ:
 הַשְׁלַח אֲמָרְתוּ עַד מְהֵרָה
 מְהֵרָה יְרוּיִן דְּבָרוֹ: הַנּוֹתֵן
 שֶׁלֵג כְּצֶמֶר. כְּפֹר כְּאֶפֶר
 יִפּוֹר: מִשְׁלֵיךְ קָרְחוֹ כְּפִתִים.
 לְפָנֵי קָרְתוֹ מִי יַעֲמֵד: יִשְׁלַח
 דְּבָרוֹ וַיִּמָּסּוּ יִשְׁבֵּ רֹוּחוֹ יִזְלוּ
 מַיִם: מִגִּיד | דְּבָרוֹ לִיעֶקֶב.
 חֲקִיו וּמִשְׁפָּטָיו לְיִשְׂרָאֵל:

rael. Das that er noch für
kein Volk, und seine Rechte
die kennen sie nicht. Halle-
luja! lobet Gott den Herrn!

הללויה Halleluja! lobet
Gott den Herrn!

הללויה Lobet Gott in den
Himmeln! lobet ihn in den
Höhen;

Lobet ihn alle seine Engel.
lobet ihn alle seine Sternen-
heere!

Lobet ihn, Sonn' und Mond,
lobet ihn alle ihr Sterne des
Lichtes!

Lobet ihn, ihr Himmel der
Himmel, und ihr Wasser ober
den Himmeln!

Lobet den Namen Gottes!
denn er gebot, und sie wurden
geschaffen, stellte sie hin für die
Ewigkeit, gab ein Gesetz das
keines überschreitet.

Lobet Gott auf Erden, ihr
Drachen und ihr Fluthen
Blik und Hagel, Schnee und
Nebel, Sturmwind, der sein
Wort vollzieht! Berg und Hü-
gel, Fruchtbaum und Ceder!
Thier und Wild, Wurm und
Vogel mit den Schwingen!
Erdenkönige und Nationen,
Fürsten und Weltenrichter!
Jüngling und Jungfrau, Greis
und Knabe! Lobet den Namen

לא עֲשָׂה בֵּן וְלִכְל־גֹּי
וּמִשְׁפָּטִים בְּל־יְדֵעוּם
הַלְלוּיָהּ:

קמח הַלְלוּיָהּ | הַלְלוּ אֶת־יְי
מִן־הַשָּׁמַיִם הַלְלוּהוּ
בַמְרוֹמִים: הַלְלוּהוּ כָל־
מְלֹאכָיו הַלְלוּהוּ כָל־צְבָאוֹ:
הַלְלוּהוּ שֶׁמֶשׁ וְיָרַח. הַלְלוּהוּ
כָל־כּוֹכְבֵי אֹר: הַלְלוּהוּ
שָׁמַי הַשָּׁמַיִם וְהַמַּיִם אֲשֶׁר
מֵעַל הַשָּׁמַיִם: יְהַלְלוּ אֶת־
שֵׁם יְי כִּי הוּא צִוָּה וְנִבְרָאוּ:
וַיַּעֲמִידֵם לְעַד לְעוֹלָם חֶק־
נָתַן וְלֹא יַעֲבוֹר: הַלְלוּ אֶת־
יְי מִן־הָאָרֶץ תַּנִּינִים וְכָל־
תְּהוֹמוֹת: אֵשׁ וּבָרָד שֶׁלֵּג
וְקִישׁוֹר. רוּחַ סְעָרָה עֲשָׂה
דְּבָרוֹ: הַהָרִים וְכָל־גְּבְעוֹת
עֵץ פְּרִי וְכָל־אֲרָזִים: הַחַיָּה
וְכָל־בְּהֵמָה רֶמֶשׁ וְצִפּוֹר
כָּנָף מְלִכֵי־אֲרָץ וְכָל־לְאֻמִּים
שָׂרִים וְכָל־שְׁפָטֵי אֲרָץ:
בַּחֹרִים וְגַם בְּתוֹלוֹת וְקַנִּים
עִם־נְעָרִים: יְהַלְלוּ אֶת־שֵׁם

Gottes! denn erhaben ist sein Name allein! Seine Majestät geht über Erd und Himmel!

Er erhebet seinem Volke das Horn; das ist der Frommen Stolz und Ruhm, der Ruhm der Kinder Israels, ein Volk das ihm das Nächste ist! Halleluja! lobet Gott den Herrn!

Halleluja! Lobet Gott den Herrn! Singet Gott ein neues Lied, sein Lob in den Gemeinden der Frommen. Es freue sich Israel seines Schöpfers; die Söhne Zions jubeln vor ihrem Könige. Sie preisen seinen Namen in Reigen, mit Pauken und Zither stimmen sie an ihr Lied vor ihm. Denn es hat Gott sein Gefallen an seinem Volke, er verherrlicht die Gedehmüthigten mit seinem Heil. Nun freuen sich die Frommen des Ruhmes, und jubeln auf ihren Lagern. Gottes Lob im Munde, ein zweischneidig Schwert in ihrer Hand — üben sie Rache an den Völkern und züchtigen die Nationen, binden in Ketten die Könige, und ihre Gefeierten in eiserne Bande; auf daß vollzogen werde das Urtheil, das geschrieben steht. Das ist der Frommen Ruhm und Stolz. Lobet Gott! Halleluja!

Halleluja! Lobet Gott den Herrn!

Lobet Gott in seinem Heiligthume, lobet Gott in der Beste seiner Macht! Lobet ihn nach seiner Wunderkraft, lobet ihn nach seiner vollen Größe! Lobet ihn mit Posaunenklang, lobet ihn mit Harf und Zither, lobet ihn mit Pauk und Reigen, lobet ihn mit Saiten und Schalmeien! Lobet ihn mit

יְיָ כִּי־נִשְׁבַּח שְׁמוֹ לְבָדוֹ.
הוֹדוּ עַל אֶרֶץ וְשָׁמַיִם: וְיָרֵם
קָרְן לְעַמּוֹ. תִּהְיֶה לְכָל־
חֲסִידָיו לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל עִם
קְרוֹבוֹ הַלְלוּיָהּ:

קמט הַלְלוּיָהּ | שִׁירָו לַיְיָ שִׁיר
חֲדָשׁ תִּהְיֶה לְךָ בְּקִהְל חֲסִידִים:
יִשְׂמַח יִשְׂרָאֵל בְּעֲשׂוֹי בְּנֵי צִיּוֹן יִגְלוּ
בְּמִלְכָם: יִהְיֶה לָהֶם שְׁמוֹ בְּמַחֹל בְּתֵרָף
וּכְנֹר יִזְמְרוּ־לוֹ: כִּי רוּצָה יְיָ בְּעַמּוֹ.
יִפְאֵר עַנְוִים בִּישׁוּעָה: יַעֲלֶזוּ חֲסִידִים
בְּכָבוֹד יִרְנְנוּ עַל־מִשְׁכְּבוֹתָם:
רוֹמְמוֹת אֵל בְּגִרוֹנָם וְחָרֵב פִּיפִיּוֹת
בְּיָדָם: לַעֲשׂוֹת נִקְמָה בְּגוֹיִם
תּוֹכְחוֹת בְּלֹאֲמַיִם: לְאַסֹּף מַלְכֵיהֶם
בְּזֻקִים וּגְבֻדֵיהֶם בְּכַבְלֵי בְרוֹזָל:
לַעֲשׂוֹת בָּהֶם | מִשְׁפָּט כְּתוּב הַדָּר
הוּא לְכָל־חֲסִידָיו הַלְלוּיָהּ:

קי הַלְלוּיָהּ | הַלְלוּ־אֵל
בְּקֹדֶשׁוֹ הַלְלוּהוּ בְּרִקְיעַ עֻזּוֹ:
הַלְלוּהוּ בְּגִבּוֹרָתוֹ הַלְלוּהוּ
בְּרַב גְּדָלוֹ: הַלְלוּהוּ בְּתִקְוָה
שׁוֹפָר הַלְלוּהוּ בְּנֶבֶל
וּכְנֹר: הַלְלוּהוּ בְּתֵרָף
וּמַחֹרֵל. הַלְלוּהוּ בְּמִנִּים
וְעֹנָב: הַלְלוּהוּ בְּצִלְצֵלִי־

klingendem Geläute; lobet ihn mit klingendem Schalle; Alles was nur Odem hat, das lobe Gott! Halleluja!

Alles was nur Odem hat, das lobe Gott, Halleluja!

ברוך Gelobt sei Gott in Ewigkeit Amen! Amen!

Gelobt sei Gott von Zion aus, der thronet in Jerusalem. Halleluja!

Gelobt sei Gott, Israels Gott, der Wunder thut einzig und allein; gelobt der Name seiner Herrlichkeit in Ewigkeit, und es werde seiner Herrlichkeit die ganze Erde voll — Amen! Amen!

David lobete Gott vor den Augen der ganzen Versammlung, und David sprach: Gelobt seist du Gott, Israels Gott, unser Vater, von Ewigkeit, in Ewigkeit, Dein Gott, ist die Größe die Macht und die Herrlichkeit, der Sieg und der Ruhm wie alles im Himmel und auf Erden; dein, Gott ist das Reich und die Erhabenheit, du von Allem das Haupt! Der Reichthum und die Ehre sind dein, und du schaltest über Alles; in deiner Hand ist die Kraft und Stärke, in deiner Hand ist es, groß zu machen und stark

שָׁמַע. הַלְלוּהוּ בְּצִלְצִי
הַתְרוּעָה: כָּל הַנְּשָׁמָה
תְּהַלֵּל יְיָ הַלְלוּיָהּ:

כָּל הַנְּשָׁמָה תְּהַלֵּל יְיָ הַלְלוּיָהּ:

בְּרוּךְ יְיָ לְעוֹלָם אָמֵן ו
וְאָמֵן: בְּרוּךְ יְיָ מִצִּיּוֹן שְׁכֵן
יְרוּשָׁלַם הַלְלוּיָהּ: בְּרוּךְ ו
יְיָ אֱלֹהִים | אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל.
עָשָׂה נִפְלְאוֹת לְבָדוֹ:
וּבְרוּךְ שֵׁם כְּבוֹדוֹ לְעוֹלָם.
וַיִּמְלֵא כְבוֹדוֹ אֶת-כָּל-
הָאָרֶץ אָמֵן | וְאָמֵן:

וַיְבָרֶךְ דָּוִד אֶת-יְיָ לְעֵינָיו
כָּל-הַקְּהָל וַיֹּאמֶר דָּוִד
בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל
אֲבִינוּ מֵעוֹלָם וְעַד-עוֹלָם:
לָךְ יְיָ הַגְּדָלָה וְהַגְּבוּרָה
וְהַתְּפָאֶרֶת וְהַנִּצְחָה וְהַהוֹד
כִּי-כָל בְּשָׁמַיִם וּבָאָרֶץ לָךְ
יְיָ הַמְּמַלְכָה וְהַמְּתַנַּשֵּׂא
לְכָל | קְרָאֵשׁ: וְהוֹעֵשֶׂר
וְהַכְּבוֹד מִלְּפָנֶיךָ וְאַתָּה
מוֹשֵׁר בְּכָל וּבִידֶךָ כֹּחַ
וּגְבוּרָה וּבִידֶךָ לְגַדְלֵל וּלְחַזֵּק

zu machen Jeden. Nun Gott, danken wir dir und preisen den Namen deiner Herrlichkeit!

Du bist Gott allein. Du hast den Himmel gemacht und der Himmel Himmel, und alle ihre Sternenheere, die Erde und was auf ihr ist, die Wasser und was in ihnen ist; du belebest sie alle, und die Heerschaaren des Himmels beugen sich vor dir. Du bist Gott, der Herr, der Abram hat gewählt und ihn hat geführt aus Ur der Chaldäer, und hast ihn Abraham genannt, dieweil du sein Herz treu gefunden vor dir.

Da schloffest du mit ihm den Bund, zu geben das Land des Kanaani, Chiti und Emori, Brisi, Jebusi und Girgosi — es zu geben seinem Samen; und hast gehalten dein Wort, denn gerecht bist du. Du sahst den Jammer unserer Väter in Egypten und hörtest ihren Schrei am Schilfmeere, und thatest Zeichen und Wunder an Pharao und an allen seinen

לְכֹל: וְעַתָּה אֱלֹהֵינוּ מוֹדִים
אֲנַחְנוּ לָךְ וּמְהַלְלִים לְשֵׁם
תְּפִאֲרֹתֶיךָ: אַתָּה הוּא יי
לְבַדְּךָ אַתָּה עָשִׂיתָ אֶת־
הַשָּׁמַיִם שָׁמַיִם הַשָּׁמַיִם וְכֹל־
צְבָאָם הָאָרֶץ וְכֹל־אֲשֶׁר
עָלֶיהָ הַיָּמִים וְכֹל־אֲשֶׁר
בָּהֶם וְאַתָּה מְחַיֶּה אֶת־
כָּל־ם וּצְבָאֵי הַשָּׁמַיִם לָךְ
מִשְׁתַּחֲוִיִּים: אַתָּה הוּא יי
הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר בְּחַרְתָּ
בְּאַבְרָם וְהוֹצֵאתוֹ מֵאוּר
כַּשְׂדִּים וְשָׁמַת שְׁמוֹ
אַבְרָהָם: וּמִצֵּאתָ אֶת לְבָבוֹ
נֶאֱמַן לְפָנֶיךָ:

וְכָרוֹת עַמּוֹ הַבְּרִית לְתֵת
אֶת־אֶרֶץ הַכְּנַעֲנִי הַחֲתִי
הָאֲמֹרִי וְהַפְּרִזִי וְהַיְבוּסִי
וְהַגְּרִזִי לְתֵת לְזֶרְעוֹ וְתַקַּם
אֶת־דְּבָרֶיךָ כִּי־צִדִּיק אַתָּה:
וַתֵּרֶא אֶת־עֲנֵי אֲבוֹתֵינוּ
בְּמִצְרַיִם. וְאַתָּה־זַעַקְתָּם
שָׁמַעַתָּ עֲלֵי־ם סוּף: וַתֵּתֵן
אֶת־זֶרְעוֹ וּמִפְתִּיחַ בְּפִרְעוֹ

Knechten und an allem Volke in seinem Lande, dieweil du gewußt, daß sie frevelnd sich an ihnen vergangen, und hast dir einen Namen gemacht — bis auf den heutigen Tag. Du hast das Meer vor ihnen gespaltet, daß sie mitten durchs Meer gegangen wie auf trockenem Lande, und ihre Verfolger hast du geschleudert in die Tiefen, wie einen Stein in die gewaltigen Wasser.

וישע An dem Tage erlösete Gott Israel aus der Hand der Egypter, und Israel sah die Egypter todt am Ufer des Meeres. Und Israel sah die Hand des Herrn, die so großes an den Egyptern gethan, da fürchtete alles Volk den Herrn, und sie glaubten an Gott und an Moses, seinen Knecht.

Da sangen Moses und die Kinder Israels dieses Lied dem Herrn, und sie sprachen:

Ich singe von Gott; denn erhaben, erhaben ist er; das Roß und seinen Reiter stürzt er in's Meer. Mein Sieg ist Gott, mein Lied ist Gott, er ist mein Heil; er mein Gott den ich rühme, der Gott meines Vaters, den ich erhebe.

Gott ist ein Kriegsmann, Gott — ist sein Name! die

וּבְכָל-עֲבָדָיו וּבְכָל-עַם
אֲרָצוֹ: כִּי יָדַעְתָּ כִּי הִוִּידוּ
עֲלֵיהֶם וַתַּעַשׂ-לָךְ שֵׁם
כְּהַיּוֹם הַזֶּה: וְהַיּוֹם בְּקַעַתָּ
לְפָנֵיהֶם וַיַּעֲבְרוּ בְּתוֹךְ הַיָּם
בִּיבְשָׁה. וְאֶת-רֹדְפֵיהֶם
הִשְׁלַכְתָּ בַּמַּצּוֹלֹת כְּמוֹ-
אֶבֶן בְּמַיִם עֲזוּיִם:

וישע יהוה ביום ההוא את-
ישראל מִיַּד מִצְרַיִם וַיֵּרָא יִשְׂרָאֵל
אֶת-מִצְרַיִם מֵת עַל-שַׁפַּת הַיָּם:
וַיֵּרָא יִשְׂרָאֵל אֶת-יַד הַגְּדֹלָה
אֲשֶׁר עָשָׂה יְהוָה בְּמִצְרַיִם וַיִּירָאוּ
הָעַם אֶת-יְהוָה וַיִּאֱמִינוּ בִּיהוָה
וּבְמֹשֶׁה עַבְדּוֹ:

אֲנִי יִשְׂרָאֵל וְיִשְׂרָאֵל
יִשְׂרָאֵל אֶת-הַשִּׁירָה הַזֹּאת
לַיהוָה וַיֹּאמְרוּ לֵאמֹר
אֲשִׁירָה לַיהוָה כִּי-גָאֹה גָאֹה
סוֹס וּרְכָבוֹ רָמָה בַיָּם: עֲזוּ
וְזָמַרְתָּ יְהוָה וַיְהִי-לִי לִישׁוּעָה
יְהוָה אֱלֹהֵי וְאַנְוָהוּ אֱלֹהֵי אָבִי
וַאֲרַמְּנֵהוּ: יְהוָה אֱלֹהֵי
מִלְחָמָה יְהוָה שְׁמוֹ:

Wagen Pharaos und sein Heer stürzt' er in's Meer; die Ausgewählten seiner Wagenlenker wurden versenkt in das Schilfmeer. Fluthen deckten sie, sie sanken in die Tiefe wie ein Stein.

Deine Rechte, Gott, ist mächtig in ihrer Kraft; deine Rechte Gott, zermalmet den Feind. In deiner erhabenen Größe trittst du nieder die Empörer; du lasset aus den glühenden Zorn, er frisst sie wie Stoppel. Und vor dem Hauche deiner Nase thürmen sich auf die Wasser, stehen wie eine Mauer die Strömungen, erstarren die Fluthen im Herzen des Meeres. Es sprach der Feind: „Ich verfolge, ich hole ein, ich theile aus die Beute, es sättiget sich meine Seele; ich zücke das Schwert, es tilgt sie aus meine Hand!“ da bliesest du sie an mit deinem Hauche, und es deckte sie das Meer; sie sanken wie Blei in die gewaltigen Wasser. Wer ist wie du unter den Göttern, Herr? wer ist wie du so mächtig in seiner Heiligkeit, so furchtbar in seinem Ruhme, der Wunder thut? — Du strecktest aus deine Rechte und es verschlang sie die Erde. Du führtest in deine Huld das Volk, das du erlöset, und geleitest es in deiner Macht in deine heilige Wohnung. Es hörten es die Völker, und bebeten, ein Zittern ergriff die Bewohner von Beleseth. Da erschracken

מִרְכַבַּת פֶּרְעֹה וְחֵילוֹ יָרָה
בַּיָּם וּמִבְּחַר שְׁלֹשֵׁי שְׂבָעוֹ
בַּיָּם-סוּף: תִּהְיֶה תִּהְיֶה יִכְסִימוּ
יָרְדוּ בַמְּצוּלָת כְּמֹר-אֲבָזוֹ:
יְמִינֶךָ יְהוָה נֹאדְרֵי בְּכַח
יְמִינֶךָ יְהוָה תִּרְעַץ אוֹיֵב:
וּבְרַב גְּאוּנֶךָ תִּתְהַרֵם קַמִּיד
תִּשְׁלַח | חֲרֹנֶךָ יֶאֱכְלֶמוּ
בְּקֶשׁ: וּבְרוּחַ אִפִּיד נְעַרְמוֹ
מַיִם נִצְבּוּ כְּמֹר-נֶדַךְ נִזְלִים
כְּפִאוֹ תִהְיֶה כָּל-בְּיָיִם:
אָמַר אוֹיֵב אֶרְדֶּף אֲשֵׁי
אֶחְלַק שְׁלַל תִּמְלֶאמוּ נַפְשֵׁי
אֶרִיק חֲרָבִי תִוְרִישְׁמוּ יָדָי:
נִשְׁפַּת בְּרוּחֶךָ כְּסָמוּ יָם
צָלְלוּ בְּעוֹפֶרֶת בְּמַיִם
אֲדִירִים: מִי-כִמְכָה בְּאֱלִים
יְהוָה מִי כִמְכָה נֹאדְרֵי
בְּקֹדֶשׁ נִוְרָא תִהְלֵת עֲשֵׂה-
פֶּלֶא: נְשִׂית יְמִינֶךָ תִּבְלַעְמוּ
אֶרֶץ: נְחִית בְּחֶסֶדֶךָ עַם-נוֹ
נְאֻלָּת נִהְלֵת בְּעִזֶּךָ אֶל-גְּנוּהַ
קֹדֶשְׁךָ: שָׁמְעוּ עַמִּים יִרְגָזוּן
חֵיל אַחֲזוּ יִשְׁבִי שְׁלִשָׁת: אֲזוֹ

die Fürsten von Edom, die gewaltigen Moabs ergreift ein Beben, und verzagt sind die Bewohner Kanaans. Es fällt über sie die Furcht und Angst, vor der Größe deines Armes erstarren sie wie Stein — bis daß vorübergezogen dein Volk, Herr, bis daß vorübergezogen das Volk, daß du dir geeignet. Du führst sie und pflanzest sie ein auf den Berg, der deine Erbe ist, in die Beste, die du zu deinem Sitze dir geschaffest, das Heiligthum, Herr, das deine Hände befestigte. Gott regieret in Ewigkeit! Gott regieret in Ewigkeit!

Denn Gott gehört das Reich, er waltet über die Völker. Es werden die Erlöser hinaufziehen auf den Berg Zion, um zu richten das Gebirge Esaus, da gehöret Gott allein das Reich!

Und es wird Gott Herr sein über die ganze Welt; an dem Tage ist Gott der Einzige, und sein Name der Einzige!

Und so steht es geschrieben in deiner Thora: Höre Israel, Gott unser Herr ist ein einziger Gott!

Der Odem alles Lebenden lobe Gott den Herrn! der Geist alles Fleisches erhöhe und verherrliche deinen Namen,

שחרית

נִבְהָלוּ אֱלֹפֵי אֲדוֹם אֵילֵי
מוֹאָב יֶאֱהוּמוּ רָעַד נִמְנוּ
כָּל יֹשְׁבֵי כְנָעַן: תִּפְּלֹ
עֲלֵיהֶם אֵימָתָה וּפְחָד בְּגִדְלֹ
זְרוּעֶךָ יִדְמֻ כְּאֶבֶן עֵד—
יַעֲבֹר עִמָּךָ יְהוָה עַד־יַעֲבֹר
עִם־זֶו קִנְיֹתָ: תִּבְאֲמוּ
וְתִשְׁעֲמוּ בְּהַר נִחְלָתְךָ מְכוֹן
לְשִׁבְתְּךָ פֶּעֶלֶת יְהוָה
מִקִּדְשׁ אֲדָנִי כְּזִנְנֵי יְדִיךָ:
יְהוָה! יִמְלֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד: יי
יִמְלֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד: כִּי לֵי
הַמְּלוּכָה וּמוֹשֵׁל בַּגּוֹיִם:
וְעָלוּ מוֹשִׁיעִים בְּהַר צִיּוֹן
לְשִׁפּוֹט אֶת־הַר עֵשָׂו
וְהָיְתָה לֵי הַמְּלוּכָה: וְהָיָה
יִי לְמֶלֶךְ עַל־כָּל־הָאָרֶץ
בַּיּוֹם הַהוּא יְהִי יי אֶחָד
וּשְׁמוֹ אֶחָד:

וּבְחִזְרוֹתֶיךָ בְּתוֹב לְאָמֹד שְׁמֵעַ יִשְׂרָאֵל יי
אֱלֹהֵינוּ יי | אֶחָד:

נִשְׁמַת כָּל־חַי תִּבְרַךְ
אֶת־שְׁמֶךָ יי אֱלֹהֵינוּ. וְרוּחַ
כָּל־בָּשָׂר תִּפְאֵר וְתִרְזַמְּם

Herr und dein Gedächtniß immerfort. Von Ewigkeit in Ewigkeit bist du Gott, und außer dir ist Keiner Herr, der schüzet, der helfet, der erlöset, der errettet, der ernähret, und sich erbarmet unser in jeder Zeit der Noth und Bedrängniß — Keiner, Herr, als du allein! Gott, der war beim Anbeginn; Gott, der ist beim End' der Dinge, Schöpfer aller Schöpfungen, Herr und Meister des Gewordenen und werdenden, gepriesen und verherrlicht; sein die Fülle des Ruhmes und der Herrlichkeit. Er ist es, der die Welten lenket in seiner Huld und Milde, und seine Schöpfungen versteht und versorget in seiner Barmherzigkeit. Gott der schläft nicht und der schlummert nicht. Er weckt die Schlafenden, hält wach und munter die betäubt sind, und macht die Stummen reden; er löset die Gebundenen, er stüzet die da fallen, und richtet auf, die gebeugt sind; dir Gott allein gebühret unsers Herzens Dank.

Und wäre unser Mund von Liedern voll, voll wie das Meer; und könnten wir mit Zungen singen, und mit Lippen reden, daß es schalle so weit die Himmel reichen; und hätten wir Augen leuchtend wie die Sonne, wie der Mond in seinem Glanze, und Hände, die zu Gott sich heben wie der Adler sich auf zum Himmel schwingt, und Füße leicht und

זכרה מלכנו תמיד. מן
העולם ועד העולם אתה
אל. ומבלעדך אין לנו מלך
גואל ומושיע: פודה ומציל
ומפרנס ומרחם בכל־עת
צרה וצוקה. אין לנו מלך
אלא אתה: יהי הראשונים
והאחרונים. אלוה כל־
בריות. ארון כל־תולדות
המהלל ברוב התשבחות.
המנהג עז למו בחסד
ובריותיו ברחמים: וי לא
יום ולא־ישן. המעורר
ישנים והמקיץ נרדמים.
והמשיח אלמים. והמתיר
אסורים. והסומך נופלים.
והזוקה בפופים. לך לבדך
אנחנו מודים. אלו פינו
מלא שירה כים. ולשוננו
רנה כהמוזגליו. ושפתותינו
שבח במרחבי רביע.
ועינינו מאירות בשמש
ובכרחה. וידינו פרושות
בגשרי שמים. ורגלינו

schnell wie Hirsch und Reh, — es reichte nimmer aus die Kraft in uns, dir Gott unserm Herrn, dir, dem Gott unserer Väter, auch nur für eine einzige von den vielen tausenden und wieder tausenden Gnadenbezeugungen, die du unsern Vätern und uns bewiesen, nach Gebühr zu danken, und deines Namens Ruhm auf Erden zu verkünden.

Aus Egypten hast du uns erlöst, Gott unser Herr, vom Sklavenjoch uns frei gemacht; im Hunger hast du uns gespeiset, und uns gesättiget im Ueberfluß; vom Schwerte hast du uns gerettet, vor Pest und Seuche uns gewahret, von böser Krankheit und schwerem Leid uns stets befreiet, und wie wir auch darnieder lagen, uns auf und in die Höhe gebracht.

Bis hieher hast du uns geholfen in deiner Barmherzigkeit, uns nicht verlassen in deiner milden Huld; so verlaß uns und verwirf uns Gott auch nie und nimmermehr. Und jedes Glied an uns, das du an uns geschaffen, und Geist und Odem, die du uns hast eingehaucht, die Zunge, die du uns hast in den Mund gelegt — sei deinem Dienste geweiht. Sie sollen dich, den Weltherrn loben, rühmen, preisen deinen Namen, Herr, dein Reich erhöhen, heiligen und verherrlichen; denn jeder Mund

קלות כְּאַיִדוֹת: אֵין אֲנַחְנוּ
מִסְפִּיקִים לְהוֹדוֹת לְךָ יי
אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ.
וּלְבָרְךָ אֶת־שִׁמְךָ. עַל־
אַחַת מֵאַלְפֵי אֱלֹהֵי אֲלֵפִים
אֲלֵפִים וְרַבֵּי רַבּוֹת
פְּעָמִים הַשּׁוֹבוֹת שְׁעֵשִׂית
עִם אֲבוֹתֵינוּ וְעַמָּנוּ.
מִמִּצְרַיִם גְּאֻלְתָּנוּ יי אֱלֹהֵינוּ
וּמִבֵּית עֲבָדִים פְּדִיתָנוּ.
בְּרַעַב זָנַתָּנוּ וּבְשִׁבְעַת
כָּל־כֹּלֶתָנוּ מִחֶרֶב הִצַּלְתָּנוּ.
וּמִדְּבַר מַלְטָתָנוּ. וּמִחֲלָיִם
רָעִים וְנֶאֱמָרִים דִּלִּיתָנוּ:
עַד־הֵנָּה עֲזָרוּנוּ רַחֲמֶיךָ.
וְלֹא עֲזָבוּנוּ חֶסֶדְךָ. וְאֵל־
תִּשְׁשֵׁנוּ יי אֱלֹהֵינוּ לְנִצְחָ:
עַל־כֵּן אֲבָרִים שְׁפִלְגַת בָּנוּ.
וְרוּחַ וְנִשְׁמָה שְׁנִפְחֵת
בְּאַפֵּינוּ. וְלִשׁוֹן אֲשֶׁר שִׁמַּתָּ
בְּפִינוּ: הֵן הֵם יוֹדוּ וַיְבָרְכוּ
וַיִּשְׁבְּחוּ וַיִּפְאֲרוּ וַיְרַזְמוּ
וַיַּעֲרִיצוּ וַיִּקְדְּשׁוּ וַיְמַלִּיכוּ
אֶת־שִׁמְךָ מִלְּבָנוּ: כִּי כָל־

Danket dir, jede Zunge schwört dir, jedes Knie beugt sich vor dir, und was stehet, das bückt sich vor dir. Dich ehret, fürchtet jedes Herz, Herz und Nieren lobsingen deinen Namen, wie geschrieben steht: Jedes Glied an mir spricht, Gott, wer ist wie du? Der den Armen rettet aus des Starken Hand, den Armen und den Dürftigen aus des Räubers Hand? Wer ist dir gleich? Wer ist dir ähnlich? Wer kommt nur irgend in Vergleich mit dir? Mit dir — dem großen, starken, furchtbaren Weltengott, dem allerhöchsten Gott, der Himmel und Erde hat geschaffen. Dich loben wir und preisen wir und rühmen wir, und loben deinen heiligen Namen; wie David spricht: „Lobe, meine Seele, den Herrn, und was in mir ist, preise seinen heiligen Namen!“

פֶּה לְךָ יוֹדֶה. וְכָל-לָשׁוֹן
 לְךָ תִּשְׁבַּע. וְכָל-בֶּרֶךְ לְךָ
 תִּכְרַע. וְכָל-קוֹמָה לְפָנֶיךָ
 תִּשְׁתַּחֲוֶה. וְכָל-לִבְבוֹת
 יִירָאוּךָ. וְכָל-קָרֵב וְכָל-יֹזֵמֵר
 יִזְמְרוּ לְשִׁמְךָ. כִּדְבַר
 שְׁכַרְתּוֹב כְּרִי-עֲצָמוֹתַי
 תֹּאמְרָנָה יי מי כְמוֹךָ. מִצִּיל
 עֵינַי מִחֶזֶק מִמֶּנּוּ וְעֵינַי וְאֶבְיוֹן
 מִגְּזוֹלוֹ: מִי יִדְמֶה-לְךָ. וּמִי
 יִשְׁוֶה-לְךָ. וּמִי יַעֲרֶךְ-לְךָ.
 הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא
 אֵל עֲלִיּוֹן קוֹנֵה שָׁמַיִם
 וְאֶרֶץ: גֹּהֲלֶךָ וְנִשְׁבַּחְךָ
 וְנִפְאָרְךָ וְנִבְרַךְ אֶת שֵׁם
 קְדֹשְׁךָ. כְּאִמּוֹר. לְדוֹד |
 בְּרַכֵּי נַפְשִׁי אֶת-יְי וְכָרִי-
 קְרָבִי אֶת-שֵׁם קְדֹשׁוֹ:

אלהיך Gott, Du bist allmächtig — in der Allgewalt Deiner Kraft, bist groß und hehr — in der Verherrlichung Deines Namens; bist stark im Sieg, und furchtbar in Deinen furchtbaren Werken. Der Weltenherr, sitzt auf seinem Throne hoch und erhaben.

Da thronet er in Ewigkeit, „der Erhabene und Heilige“ ist sein Name! So steht geschrieben: Lobset, ihr Gerechten, Gott dem Herrn; denen, die redlichen Herzens sind, steht des Herrn Lob und Ruhm wohl an!

Der Redlichen Mund Dich preisen;
Der Gerechten Worte Dich beneiden;
Der Frommen Zunge Dich erheben, und
Der Heiligen Chor Dir huldbigen.

So wird in Chören, Herr, gepriesen und verherrlicht dein Name von Tausenden und wieder Tausenden aus deinem Volke und Hause Israel; so waltet dein Ruhm, Herr, durch die Zeit im fröhlichen Lobgesang. Dazu hast du uns, Gott, geschaffen, dazu sind wir verpflichtet und berufen, daß wir dir, unserm Gott und Herrn, dir, dem Gott unserer Väter, Dank und Lob und Preis und Ruhm und Ehre geben, dich erhöhen und verherrlichen in Wort und Spruch und Lied und Lobgesang, wie sie David, Sisais Sohn, dein Knecht und dein Gesalbter, zu deines Namens Ehre hat angestimmt.

האל

בתעצמות עֹדך. הגדול
בכבוד שמך. הגבור
לנצח והנורא בנוראותיך.
המלך היושב על כסא
רם ונשא:

שוכן עד מרום וקדוש
שמו. וכתוב רננו צדיקים
בִּי לְיִשְׂרָאֵל נְאֻם תְּהִלָּה:
בְּפִי יִשְׂרָאֵל תְּהִלָּה:
וּבְדַבְרֵי צַדִּיקִים תְּתַבָּרַךְ:
וּבְלִשׁוֹן חַסִּידִים תְּתַרְוַם:
וּבְקִרְבַּי קְרוֹשִׁים תְּתַקַּדֶּשׁ:
וּבְמִקְהֵלוֹת רַבְבוֹת עִמָּךְ
בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּרִנָּה יִתְפָּאֵר
שִׁמְךָ מִלִּבְנֵי בְּכָר הַיּוֹר
וְדוֹר. שְׂכֵן חוֹבֵת כָּל־
הַיְצוֹרִים. לְפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ
וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. לְהוֹדוֹת
לְהִלָּל לְשַׁבַּח לְפָאֵר לְרוֹמַם
לְהַדִּיר לְבָרַךְ לְעֲלֹה וּלְקַלֵּם
עַד כָּל־דַּבְרֵי שִׁירוֹת
וְתִשְׁבַּחוֹת דָּוִד בֶּן־יִשִׁי
עֲבָדֶךָ מְשִׁיחֶךָ:

Gepriesen und verherrlicht sei dein Name, Herr in Ewigkeit, allmächtiger Gott und Herr der groß und heilig ist im Himmel und auf Erden. Dir unserm Gott und Herrn, dir, dem Gotte unserer Väter, gebühret Lieb und Lob und Sang und Klang; denn dein ist die Macht und der Sieg und die Herrschaft, die Größe und die Stärke, der Ruhm und die Herrlichkeit; dein ist die Heiligkeit und dein ist das Reich; dir gebühret Lob und Dank in Ewigkeit! Gelobt seist du Gott, allmächtiger Weltenherr, der groß und herrlich ist in seinem Ruhme; Gott dem alles danket; Herr, der Wunder thut, der den Lobgesang sich hat erwählet zu seiner Verherrlichung — allwaltender und ewiglebender Weltengott und Herr!

ישתבח שמך לעד מלכנו האל המלך הגדול והקדוש בשמים ובארץ כי לך נאה יי אלהינו ואלהי אבותינו שיר ושכחה הלל וזמרה עוז וממשלה נצח גדלה וגבורה תהלה ותפארת קדשה ומלכות ברכות והודאות מעתה ועד עולם: ברוך אתה יי אל מלך גדול בתשבוזת אל ההודאות ארון הנפלאות הבוחר בשירי זמרה מלך אל חי העולמים:

יתגדל ויתקדש ושמך רבא בעלמא די-ברא כרעויה וימליך מלכותה ברחיכון וביומכון ובחיי דכל-בית ישראל בעגלא ובזמן קריב ואמרו אמן: יהא שמך רבא מברך לעלם ולעלמי עלמיא: יתברך וישתבח ויתפאר ויתרומם ויתנשא ויתהדר ויתעלה ויתהלל שמך דקודשא בריך הוא לעלא מן כל ברכתא ושירתא תשבתא ונחמתא דאמירן בעלמא ואמרו אמן:

Während der Vorbeter **ברכו** sagt, sagt die Gemeinde das untenstehende **ייתברך**
Vorb. Lobet Gott den Allgelobten!
Gem. Gelobt sei Gott, der Allgelobte — in Ewigkeit.
ברוך Gelobt seist Du, Gott

ייתברך את יי המברך: Gem. ברוך יי המברך לעולם ועד: ברוך אתה יי אלהינו

Gelobt und gepriesen und erhöht und verherrlicht sei der erhabene Name des Königs aller Könige, des Heiligen, gelobt sei er, und außer dem kein Gott ist. Macht Bahn vor ihm, der auf Wolken fährt, nennt seinen göttlichen Namen, und jauchzet auf vor ihm. Sein Name ist erhaben über alles Lob und allen Ruhm. Gelobt sei sein Name, sein Reich und seine Herrlichkeit in Ewigkeit! Der Name Gottes sei gelobt, heute und immer in Ewigkeit.

יתברך וישתבח ויתפאר ויתרומם ויתנשא שמו של מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא שהוא ראשון והוא אחרון ומבלעדיו אין אלהים: סלו לרכב בערכות ביה שמו ועלו לפניו. ושמו מרומם על כל ברכה ותהלה: ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד: יהי שם יי מבורך מעתה ועד עולם:

unser Herr, Herr der Welt, der das Licht hat gebildet und die Finsterniß hat geschaffen, überall den Frieden bringt, und Schöpfer ist von Allem.

אור Das Urlicht der Welt verblieb im Reiche der Unsterblichen; ein Dämmerlicht nur ist's, was auf des Herrn Geheiß entstand.

אבתד Krönen will ich ihn mit Ruhm, ihn, der so furchtbare Thaten ausübt, als dieses (sein Volk) aus Mizrajim herauf gezogen. Mächtige Lieder jauchz' ich — wie der gefiederte Sänger froh — dem allerhöchsten König, dem Allerhabensten. Dieses Büschchen habe ich von vier Pflanzenarten zusammengebunden nach Anzahl der vier Hauptlager Israels, zu Ehren dess', der auf Bieren thront.

אסלר Preisen und danken will ich unter dieser Gemeinde, und schwingen das Lob und Agudoh dem Allerheiligsten.

מִלְךְ הָעוֹלָם. יוֹצֵר אֹר
וּבוֹרֵא חֲשֵׁךְ עֲשֵׂה שְׁלוֹם
וּבוֹרֵא אֶת־הַכֹּל:
אֹר עוֹלָם בְּאוֹצַר חַיִּים.
אוֹרוֹת מֵאֶפֶל אָמַר וַיְהִי:

מיוסד ע"פ א"ב זכאטי סמכוזות.

(אֲבֹתֶיךָ יְרֵךְ תְּהַלְלֶנּוּ.
לְנוֹרָא עֲלִילָה. בְּמִי זֹאת
עוֹקֶה: בְּאֶדְרֵי רְנָנִים
אֶעֱלֶסְהָ. בְּנֶפֶךְ רְנָנִים
נֶעֱלֶסְהָ. לְמֶלֶךְ רָם וְנִשְׂא:
גְּדֹתֵי אַרְבַּע. לְמִסְפַּר רוֹבַע.
לְחֹזֵל עַל אַרְבַּע:

אסלר בורב. בְּשִׁבְחָה וְתוֹרָה.
בְּתוֹךְ קָהָל וְעֵדָה. בְּלִקְחֵי לוֹלֵב
וְאֲנָדָה. קְרוֹשׁ.

(לשבת חול המועד)

מיוסד ע"פ א"ב זכאטי סמכוזות.

אֶפְאֵר לְאֱלֹהֵי מַעֲרֹכָה. אֲשֶׁר יַעֲיֵן וּפְעַל בְּרַחֲבָה
וְאֶרְכָּה. וְצִוְנוּ לִישֵׁב בְּסִכְרָה: בְּאֵר תּוֹרָתוֹ
לְמַפְעֵנְחִים הַקְּשִׁיבוּ. בְּסִסָּם לְנִצַּח תִּיאָהֲבוּ בְּסִבּוֹת
תִּשְׁבּוּ: גְּלָה שְׁכָרָה מִמְרוֹמִים. וְהִנְחִילָם שְׁלֹשׁ
מֵאוֹת וְעֶשְׂרֵה עוֹלָמִים. בְּסִבּוֹת תִּשְׁבּוּ שְׁבַעַת יָמִים:
יִקְבְּצֵנוּ הַדּוֹר כְּמֵאֵז בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל. דְּרַכְנוּ הַיִּשְׂרָאֵלִי
וְרַחֵם יִשְׂרָאֵל. חֲזַקְנוּ בְּעַל יַד יְקוּתֵי יִשְׂרָאֵל. קְרוֹשׁ:

רוש Diese fromme Handlung rechnet er zur Tugend mir, richtet nach meiner Unschuld mich und führt mein Recht aus nach Gerechtigkeit. Mit dem Lob in der Hand sing' ich den Hallel-Gesang; mein Gebet wird begünstigt, und ich erscheine rein wie geläutert' Gold. Der vor der Thüre lauert, wird beschämt weichen, meine Sünden werden sinken in des Meeres Tiefe; Dich ruf' ich an, ich kann nicht zu Schanden werden. Zum Andenken jener Sukkoth (beim Auszug aus Mizrajim) wurde den künftigen Geschlechtern zum Gesetz, Hütten aufzuschlagen und mit Laub zu decken. Unter deren Schatten zu treten — nach Vorschrift des Gesetzes — und darin zu

דרוש בְּמוֹ צְדָקָה. לְשִׁפְטָם
לְצְדָקָה. הֵינָם לְהוֹצִיא
לְצְדָקָה: הֵלֵל בָּם אִפְצֶה.
וּמְלִיצֵי יִרְצֶה. וּכְזֹהֵב אֵצֶא:
וְרוֹבֵץ בְּפֶתַח יְבוֹשׁ. וְחֹטֵא
בְּצִוִּיל תִּכְבֹּשׁ. קְרֹאתֶיךָ אֵל
אֲבוֹשׁ: זְכַר סִכּוּךְ לְדוֹרוֹת.
לָהֶם לְהוֹרוֹת. לְסִכּוּךְ
וּלְקָרוֹת: חֲסוֹת בְּצִל סִכָּה.
בְּחֹזֶק נְסוּכָה. שְׂבַעַה
לְהִסְתַּוְכְּכָה: טְלוּל עֲנָנִים
אֲזַכְּרָה. בְּכֹל יוֹר וְדוֹר

(לשבת חול המועד)

דְּהַר בְּנוּף אוֹתוֹתָיו לְמַעַנְכֶם. סִכּוּךְ עֲנָנוּ
עֲלִיכֶם. לְמַעַן יִדְעוּ דוֹרוֹתֵיכֶם: הַאִירוּ מִיְבֹהָקִים
בְּאִמְרָה. שְׁחַמְתָּהּ מְרַבָּה מְצַלְתָּהּ שְׁלֵא כְתוּרָה.
וְאִם לֹא כְשִׁרָה: וְעֹטְרָה בְּסִדִּינִין וּבְקָרוֹמִין
הַמְצִירִין. וְסִכּוּכָה כְּהִלְכַת מוֹרִין. בְּגִזְרַת קְדִישִׁין
וּמֵאִמֵר עִירִין: זֶהֱרַ שְׁפוּדִין חוּץ מִסִּכָּה. וְאֲכִילָה
וְיִשְׁתִּיָּה בְּתוֹךְ סִכּוּכָה. וְהוּא מְטִיל בְּסִכָּה: הַשְׁבוּיָה
אַרְבַּע אַמּוֹת עַל אַרְבַּע וּפְחַתוּהָ מֵאַרְבַּע. כְּדִי
לְזַכּוֹת עִם רוֹבֵעַ: טַכְסוּ עֵדֶת בְּחִירֵי. כְּתִקּוֹן דַּת
הַזּוֹרֵי. צֵא מִדִּירַת קָבַע וְשֵׁב בְּדִירַת עֲרָאִי: יְחִיד
כְּשִׁבְרָא עוֹלָמוֹ. וּכְלָלוּ בְּזוּגִים בְּעֲצִימוֹ. שְׁנַיִם

weilen sieben Tage. Wohl bin
Wolken-Sukfoth eingedenk, und
werde unaufhörlich daran den-
ken; so gedenk auch Du an
Deine Güte, die Du David
verheissen; richte dessen Hütte
wieder auf, gründe sein Reich,
und erhebe seine Herrlichkeit,
wie in den Tagen der Vorwelt.
Ein Reich von ewiger Dauer
sei der Antheil David's und
seines Samens bis in Ewigkeit.
Setze ihn zum Regenten der
künftigen Geschlechter, verleihe
seiner Regierung ewige Dauer,
o Du König aller Könige!
Bald sende dessen Stammes
Abkömmling einer nach ihm
sehnennden Nation, daß er sie
entfündige. Laß uns schauen Deine
Majestät, kehre zurück nach Dei-
nem Heiligthum, daß unser Auge

אֲנֹכִיָּרָה. לְחַסְדֵי דָוִד זְכוּרָה:
יָקָם סִכָּתוֹ. וְתִכּוֹן מַלְכוּתוֹ.
וְתִרְבַּב גְּדֻלָּתוֹ: כִּימֵי עוֹלָם.
וּמַלְכוּתוֹ עַד הָעוֹלָם. לְדָוִד
וּלְזֶרְעוֹ עַד עוֹלָם: לְדָוִד
וְדָוִד תִּמְלוֹךְ. וְהוּא עָדִי
עַד יִמְלוֹךְ. מֶלֶךְ מִמְּלִיךְ
מְלוֹךְ: מִהֲרָה לְהִצְמִיחַ
זֶרְעוֹ. עַד עֵם | מְשֻׁעוֹ.
לְעִבּוֹר עַל פְּשָׁעוֹ: נַחֲוֶה
בְּעִזָּה. בְּשׁוֹבֵךְ לִגְן אֲגוּזָה.
וְעֵין בְּעֵין נַחֲוֶה: סִכָּתְךָ

(לשבת חול המועד)

שְׁנַיִם בְּנֵאֲמוֹ: כְּשִׁיֶּצֵר לוֹיִתָּן וְזוֹנְתוֹ. כִּן עָשׂוּ זֵיו
שְׂדֵי וְהוֹרְתוֹ. וּמִרְעָהוּ אֶלֶף הָרִים וְאַשְׁתּוֹ: לְשַׁחַק
בָּם צִנֵּן הַזְּכָרִים בְּלִהְיוֹקִים. וְהִנְקִבוֹת הָרֵג בְּבִתּוֹקִים.
וּמִלְחָם לְעֵתִיד לָבֵא לְצַדִּיקִים: מוֹעֲדִים בְּגֵן עֶדֶן
בְּמִסְבָּה. וַיִּי עַל רֹאשׁם לְטוֹבָה. וְהַמֶּלֶךְ הַמְּשִׁיחַ
שֶׁר הִצְבָּא: נִכְנָסִין עוֹבְדֵי אֱלִילִים לְדִין. פְּנֵי יוֹשֵׁב
עַל כִּסֵּא דִין. בְּצַדֵּק אוֹתָנוּ יְדִין: סֶדֶר מִצְוֹתֶיךָ
תֵּן לָנוּ וּנְקִימָה. וְנִזְכָּה עִם אֱלֹהֵינוּ בְּנִחְמָה. שְׂגִיָּא כַח
שׁוֹכֵן רוּמָה: עֲלִיזֵן הַשׁוֹפֵט כֹּל בְּאַמוּנָה. יִשְׁמִיעַ
לָהֶם בְּתִבּוּנָה. יֵשׁ לִי מִצְוָה קְטִנָּה: פְּרוּשׁ סִכָּה
וּשְׂאֵלֶיךָ. אַרְבַּע דְּפִנּוֹת וְצֵל עֲלֶיךָ. לֹא תִרְחֲקוּ

Herrlichkeit schaue. Nimm Deine Treuen in deine Hütte auf, decke mit dem Schatten Deines Schutzes sie, daß keine Sonnenhitze steche. Vier Pflanzenarten schütteln sie, nach Anzahl der vier Stammütter, zu Ehren des Allwissenden, der sich des Bundes erinnert, den er ihnen zugeschworen. Diese Frucht des herrlichsten Baumes (Esrug) ergreife ich, die Majestät der Allmacht damit zu ehren und zu verherrlichen. Diesen Palmzweig (Eulob) die Sproßen des höchsten Baumes heb' ich, zu Ehren des Allerhöchsten, dem Alles Majestät spricht. Aus diesen drei Zweigen vom Baume Dous mache ich einen Bund, zu Ehren dess', dem der Bund eingedenk, den er mit unsern drei Urvätern errichtet. Mit diesen zweigreichen Weiden, den Einzigsten unter den Pflanzen Myriaden, preise ich den Ein-

עֲלֵיהֶם תִּמְתַּח. וּבְצֵר |
 לְקוֹחֶיךָ יִמְתַּח. וְלֹא יִכֶּם |
 מוֹרְתָח: עֲצִים בְּנִשְׁלָם |
 אַרְבָּעָה. לְמִזְוֹת רְבוּעָה. |
 לְזוֹכֵר בְּרִית שְׁבוּעָה: פְּרִי |
 עֵץ הַדֶּר. אֶקַּח לְנֶאֱדָר. כִּי |
 כְּבוֹדוֹ הוּד וְהַדֶּר: צִמַּח |
 תִּמָּר. אֲשָׁא קְהָאֵמֶר. לְכָלוֹ |
 כְּבוֹד אֹמֶר: קִיַּחַת עֵנֶף |
 עֵץ עֲבוֹת. אֲאִסוֹר בְּעֲבוֹת. |
 לְמַבִּישׁ בְּרִית אָבוֹת: |
 רַעֲנִי עֲרָבָה. בְּצִמְחֵי |
 רִבְבָה. לְדָגוּל מִרְבָּבָה: |
 שְׁתוּלִים בְּחִצְרוֹת. בָּם

(לשבת חול המועד)

מֵאֵלֶיהָ: צִלָּיִם לַעֲשׂוֹת יַעֲטוּ. וְחִמָּה תִּקְרַח עֲלֵיהֶם |
 וְלוֹהֲטוּ. וּבְאֵהֲלֵיהֶם יִבְעֲטוּ: קָרוֹשׁ יִשְׁפּוֹךְ עֲלֵיהֶם |
 חִמָּה. וַיִּפִּיֲדֵם בְּגִיהָנוֹם בְּלִי רְחוּמָה. בְּמִדְרָגָה |
 הַתַּחְתּוֹנָה בְּמִהוּמָה: רָם רוֹכֵב עֲרֵבוֹת. הַזְהוּרְנוֹ |
 מִצּוֹת עֲרֵבוֹת. וְתַחַן לְפָנָיו לְהִרְבּוֹת: שָׁם יִחַוּ |
 וַיִּבּוֹשׁוּ קִנְאֹת עָם. אֵף אֵשׁ צָרִים תֹּאכְלֵם בְּמִסְעָם. |
 בְּאֲבָנֵי אֶלְגָּבִישׁ אֵשׁ וּנְפָרִית וְזַעַם: ^{Bor} תִּקְרַח |
 יַחֲיִינוּ מִיּוֹמִים. הוּד וְהַדֶּר בְּכַפְלִים. בְּהִיוֹם הַזֶּה |
 בְּהַר הַקּוֹדֵשׁ וּבִירוּשָׁלַיִם. קָרוֹשׁ: הַכֵּל יוֹדֵךְ

zigen unter der Engel Miriaden. Durch diese frommen Handlungen wird die Gemeinde von allen Uebeln erlöset werden wie beim Blasen der Erinnerungstrompeten durch sie erhalten auch die unbändigen Sünder Erlaß, und weichen nicht mit Schanden vom Angesichte des Allerheiligsten.

Wenn das Fest auf einen Sabbath fällt, wird das untenstehende Yodok gesagt.

Er erleuchtet und verkläret die Welt und die da wandeln auf ihr — in seiner Barmher-

יִפְדּוּ מִצָּרוֹת. כְּבִזְכָּר
חֲצוּצָרוֹת :

תְּכוּנִים לְכַפֶּרָה. ^{Verb.}

לְסוּרְדָה כְּפָרָה. בְּלִי צֵאת
חֲפוּרָה. מִפְּנֵי קָדוֹשׁ.

הַמַּאִיר לְאֶרֶץ וְלְדָרִים
עָלֶיהָ בְּרַחֲמִים. וּבְטוּבוֹ

Für Sabbath.

Alles lobet dich, Alles rühmet dich, Alles spricht von dir; es ist Keiner heilig, denn nur Gott allein! Alles erhebet dich — Selah! den Schöpfer des Alls, den allmächtigen Gott, der Tag für Tag dem Morgenroth die Thüren und die Pforten öffnet, und die Himmelswölbung durchbricht, und dem Lichte Fenster macht; der die Sonne führet aus von ihren Stand und den Mond von seinem Sitz, den er ihm hat festgestellt, und leuchten läßt ihr Licht über die ganze Welt und über Alle, die auf ihr wohnen, dieweil er sie geschaffen hat in seiner Barmherzigkeit. Er erleuchtet, er verkläret die Welt und die da wandeln auf ihr — in seiner Barmherzigkeit, und in seiner Güte erneuert er Tag für Tag und immer fort das Werk der Schöpfung. Der Weltenherr war einst erhaben ganz allein vor dem, gepriesen und verherrlicht und erhöht ist er seit den ersten Tagen der Welt.

Ewiger Weltengott, in deiner unendlichen Barmherzigkeit erbarme dich über uns! Du Herr, bist unsere Kraft und Stärke, du ein Fels und unsere Beste ein Schild zu unserem Heil, eine feste Wehr um uns herum. Es ist Keiner deines Gleichen, Keiner außer dir,

הַבֹּל יוֹדוֹק וְהַבֹּל יִשְׁבַּחוּךָ וְהַבֹּל יֹאמְרוּ
אֵין קָדוֹשׁ כִּי: הַבֹּל יְרוֹמְמוּךָ סֶלָה יוֹצֵר
הַבֹּל. הָאֵל הַפּוֹתַח בְּכָל יוֹם דְּלַתוֹת
שְׁעָרֵי מִצְרָה. וּבֹקֵעַ חֲלוּנֵי רְקִיעַ: מוֹצִיא
חֲמָה מִמְּקוֹמָה וּלְכַנְדָּה מִמְּכֹזֵן שְׂבִתָּהּ
וּמַאִיר לְעוֹלָם בְּלוֹ וְלִישׁוּבָיו. שְׂבָרָה
בְּמִדַּת רַחֲמִים: הַמַּאִיר לְאֶרֶץ וְלְדָרִים
עָלֶיהָ בְּרַחֲמִים. וּבְטוּבוֹ מְחַדֵּשׁ בְּכָל יוֹם
תְּמִיד מַעֲשֵׂה בְּרֵאשִׁית: הַמְּלַךְ הַמְּרוֹמֵם
לְבֵדוֹ מֵאֵז הַמְּשַׁבַּח וְהַמְּפָאֵר וְהַמְּתַנַּשֵּׂא
מִיַּמּוֹת עוֹלָם: אֱלֹהֵי עוֹלָם בְּרַחֲמֵיךָ הַרְבִּים.
רַחֵם עָלֵינוּ אֲדוֹן עֲזָנוּ צוּר מִשְׁגָּבֵנוּ מִגֵּן
יִשְׁעָנוּ מִשְׁגָּב בְּעַדְנוּ: אֵין בְּעַרְפֶּךָ וְאֵין
זוּלָתֶךָ. אָפֶס בְּלִתֶּךָ וּמִי דוֹמָה לָךְ: אֵין
בְּעַרְפֶּךָ: יי אֱלֹהֵינוּ בְּעוֹלָם הַזֶּה. וְאֵין
זוּלָתֶךָ מִלְּבַנּוֹ לְחַיֵּי הָעוֹלָם הַבָּא: אָפֶס

nichts ohne dich. Wer könnte dir sich je vergleichen? Es ist Keiner deines Gleichen, Gott, unser Herr, in dieser Welt; Keiner außer dir Herr über uns im ewigen zukünftigen Leben; nichts ohne dich davon das Heil uns käme

zigkeit; in seiner Güte erneuert er Tag für Tag und immerfort das Werk der Schöpfung. Wie viele sind deine Werke, Gott, du hast sie alle in Weisheit geschaffen: die ganze Welt und ihre Fülle ist dein Besitz und Eigenthum. Der Weltenherr war einst erhaben ganz allein vor dem; gepriesen und verherrlicht und erhöht ist er seit den ersten Tagen der Welt.

מְחִדֵּשׁ בְּכָל־יּוֹם תְּמִיד
מַעֲשֵׂה בְּרָאשִׁית: מָה רַבּוּ
מַעֲשֵׂיךָ יְיָ. כָּל־מַה
עֲשִׂיתָ. מְלֵאָה הָאָרֶץ קִנְיֹנֶיךָ;
הַמֶּלֶךְ הַמְרוֹמֵם לְבָדּוֹ
מֵאֵז. הַמְשַׁבַּח וְהַמְפֹאֶר
וְהַמְתַּנְשֵׂא מִיְמֹת־עוֹלָם.

Für Sabbath.

in den Tagen des Messias und nichts dir gleich, dir unserem Erlöser in dem Reiche wo die Todten leben.

בְּלִתְּךָ גִּבּוֹר לַיְמֹת הַמְּשִׁיחַ. וְאֵין דּוֹמֶה
לְךָ מוֹשִׁיעֵנו לְתַחִית הַמַּתִּים:

אל Gott ist Herr über alle Schöpfungen, gelobt ist sein Name, gelobt im Munde alles Lebenden. Seine Größe, seine Güte füllet an die Welt. Verstand und Wissenschaft kreisen um ihn herum. Da thronet er in seiner Pracht über den heiligen Thiergestalten, verherrlicht in seiner Majestät auf dem Himmelsthron, der Mercaba, Unschuld und Biederkeit die ziehen vor seinem Throne her, Liebe und Erbarmen gehen seiner Majestät voran.

Schön und herrlich sind die Lichter, die gut geschaffen, er hat sie geformt mit Einsicht, Weisheit und Verstand und die Kraft und Stärke in sie hinein gegeben, daß sie schalten in dem weiten Weltenraume. Voll Glanz und Helle spenden sie das Himmelslicht, und in ihrem Glanze verkläret sich die ganze Welt. Freudig gehen sie auf, und fröhlich gehen sie unter, und vollziehen in Furcht ihres Herrn Willen. Sie geben der Welt die Pracht und Herrlichkeit zu seines Namens Ehre, und Freudigkeit und Jubel, auf daß wir gedenken seines Reiches. Er rief die Sonne an, und sie strahlet aus ihr Licht, ein Blick von ihm gab dem Monde seine Form und Gestalt. Nun preisen ihn die himmlischen Heerschaaren, Seraphim und Ophanim und die heiligen Thiergestalten verkünden seine Größe und seine Herrlichkeit,

אֵל אֲדוֹן עַל כָּל הַמַּעֲשִׂים. בְּרוּךְ
וּמְבוֹרָךְ בְּפִי כָל נִשְׁמָה: גְּדֹלוֹ וְטוֹבוֹ מְלֵא
עוֹלָם. דְּעַת וְתַבִּינָה סוֹבְבִים אֹתוֹ:
הַמְתַּנְשֵׂא עַל חַיֵּי הַקֹּדֶשׁ. וְנִהְיֶה בְּכָבוֹד
עַל הַמְרַבֵּבָה: זְכוּת וּמִישׁוֹר לְפָנָי כְּסֵאוֹ.
חֶסֶד וְרַחֲמִים לְפָנָי כְּבוֹדוֹ: טוֹבִים וּמְאֹרוֹת
שְׂבָרָא אֱלֹהֵינוּ. יִצְרָם בְּדַעַת בְּבִינָה
וּבְהַשְׁבֵּל: כַּחַ וְגִבּוֹרָה נָתַן בָּהֶם. לְהַיִּיחַ
מוֹשְׁלִים בְּקֶרֶב הַכֹּל: מְלֵאִים זִיו וּמְפִיקִים
נְגִיָה. נְאֻה זִיוֹם בְּכָל הָעוֹלָם: שְׂמֵחִים
בְּצִאתָם וְשֹׁשְׁיִים בְּבֹאֵם. עֹשִׂים בְּאֵימָה
רְצוֹן קוֹנֵם: פֶּאֶר וְכָבוֹד נוֹתְנִים לְשִׁמּוֹ.
צְהִלָּה וְרִנָּה לְזַכֵּר מְלְכוּתוֹ: קָרָא לְשִׁטְשׁ
וַיִּזְרַח אוֹר. רָאָה וְהַחֲקִין צוּרַת הַלְבָנָה:
שָׁבַח נוֹתְנִים לוֹ כָּל צָבָא מְרוֹם. הַמְפֹאֶר
וְגִדְלָה שְׂרָפִים וְאוֹפָנִים וְחַיֵּי הַקֹּדֶשׁ:

und geben ihm die Ehre!

Allmächtiger Weltenherr! in deiner Barmherzigkeit erbarme dich über uns! Du Herr unsere Kraft und Stärke; du ein Fels und unsere Feste, du ein Schild zu unserm Heil, und feste Wehr um uns herum. Gott — gelobt, groß an Sinn und an Verstand schuf er und richtete her der Sonnen Glanz und Gluth, in seiner Güte schuf er sie zu seines Namens Ehre. Er stellte auf die Lichter ringsherum in seinem mächtigen Reiche; die Häupter seiner heiligen Heerschaaren, die erheben seine Allmacht immerfort verkünden sie die Ehre Gottes und seine Heiligkeit. Gelobt seist du Gott unser Herr, ob des Ruhmes deiner Händewerke, ob der leuchtenden Lichtgestalten, die du geschaffen zu deiner Verherrlichung — Selah!

יְהוָה עוֹלָם בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים
 רַחֵם עָדֵינוּ. אֲדוֹן עֲזָנוּ. צוּר
 מְשֻׁנָּבְנוּ. מִגֵּן יִשְׁעֵנוּ. מְשֻׁנָּב
 בְּעֵדְנוּ: אֵל בָּרוּךְ גָּדֹל-דָּעָה.
 הַכִּין וּפָעַל זִהְרֵי חֶמָה. טוֹב
 יָצַר כְּבוֹד לְשָׁמוֹ: מְאוֹרוֹת
 נָתַן סְבִיבוֹת עֲזוֹ. פְּנוֹת
 צָבָאוֹ קְדוֹשִׁים רוּמְמֵי שְׂדֵי.
 תָּמִיד מְסַפְּרִים כְּבוֹד אֵל
 וְקֹדֶשְׁתּוֹ: תִּתְּכַרְךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ
 עַל שְׂבַח מַעֲשֵׂה יָדֶיךָ. וְעַל
 מְאוֹרֵי אֵזֶר שְׁעֵשִׂיתָ
 יִפְאַרוּךְ סִלָּה:

Am Sabbath.

לאל Ihm, dem allmächtigen Weltengott, der einst geruhet von seinem Schöpfungswerke. Am siebenten Tag der Schöpfung erhob er sich, und saß auf seinem Throne in seiner Majestät. Er hüllte sich in seine Pracht und Herrlichkeit für den Tag der Ruhe, und nannte den Sabbathtag — die Lust der Welt. Daß ist des Sabbath's Ruhm, daß an ihm hat Gott geruhet von allem seinem Werke, und darum verkündet auch der Sabbath Gottes Ruhm, und singt ein Sabbathlied dem Herrn, und spricht: „Gut und schön ist es, Gott zu danken.“

Darob loben und verherrlichen Gott alle seine Schöpfungen, geben ihm das Lob, die Würde und die Größe ihm, dem allmächtigen Weltengott, dem Schöpfer und Bildner des großen Alls, der seinem Volke Israel die Ruhe hat gegeben in seiner Heiligkeit am heiligen Sabbathtage. Darob werde geheiligt, Gott, dein Name;

לְאֵל אֲשֶׁר שָׁבַת מְכַל הַמַּעֲשִׂים. בַּיּוֹם
 הַשְּׁבִיעִי הִתְעַלָּה וַיֵּשֶׁב עַל פְּסֵא כְבוֹדוֹ:
 הִפְאָרְתָּ עֲטָה לַיּוֹם הַמְּנוּחָה עֲנָג קְרָא
 לַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי: זֶה שְׂבַח שְׁלִיזִים הַשְּׁבִיעִי
 שְׁבוֹ שְׁבַת אֵל מְכַל-מְלֵאכְתּוֹ: וַיּוֹם
 הַשְּׁבִיעִי מְשַׁבַּח וְאוֹמֵר. מְזִמּוֹר שִׁיר לַיּוֹם
 הַשְּׁבִיעִי טוֹב לְהוֹדוֹת לֵי: לְפִיכָךְ יִפְאַרוּ
 וַיִּבְרְכוּ לְאֵל כָּל יְצוּרָיו. שְׂבַח יָקָר וְגָדֹל
 יִתְּנוּ לְאֵל מֶלֶךְ יוֹצֵר כָּל הַמְּנוּחִיל מְנוּחָה
 לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּקֹדֶשְׁתּוֹ בַּיּוֹם שְׁבַת קֹדֶשׁ:
 שְׂמֵךְ יְיָ אֱלֹהֵינוּ יִתְקַדֵּשׁ. וְזִכְרֶךָ מְלִפְנֵינוּ

Gelobt seist du unser Hort und Herr und Heil und Helfer, der die Heiligen geschaffen; gelobt dein Name, Herr in Ewigkeit! Er schuf sich die Boten seines Reiches, und die seine Boten sind, die stehen alle in den Himmelhöhen, und verkünden in heiliger Andacht einmüthig und einstimmig das Wort des lebendigen Gottes und des ewigen Weltenherrn. Alle seine Treuen, Alle seine Erwählten, Alle seine Starken, Alle vollziehen sie in Furcht und Grauen ihres Herrn Willen. Alle öffnen sie den Mund in Heiligkeit und Lauterkeit zum Lied und Lobgesang, und loben und preisen und rühmen und verherrlichen und huldigen und heiligen den Namen Gottes, des allmächtigen Weltenherrn, der groß und stark ist und furchtbar — geheiligt sei er! Alle nehmen sie über sich den Dienst und die Verpflichtung des himmlischen Reiches, und geben sich gegenseitig einander das Wort, daß sie heiligen wollen ihren Schöpfer und Meister in aller Seelenruhe in lauterer Sprache, mit aller Anmuth und Freundlichkeit und Heiligkeit. Alle wie einer stimmen sie ein, und sprechen es aus im heiligen Schauer der Andacht.

קדוש! Heilig! heilig! heilig! ist Gott der Heerschaaren Herr, die ganze Welt ist voll von seiner Herrlichkeit!

תתברך צורנו מלכנו ונגאלנו
בזרא קדושים ישתבח שמך לעד
מלכנו יוצר משרתים ואשר
משרתיו כלם עומדים ברום עולם
ומשמיעים ביראה יחד בקול
דברי אלהים חיים ומלך עולם:
כלם אהובים כלם ברוים כלם
גבורים וכלם עשים באימה
וביראה רצון קונם וכלם פותחים
את פיהם בקדשה ובטהרה.
בשירה ובזמרה. ומברכים
ומשבחים ומפארים ומעריצים
ומקדישים וממליכים:

את שם האל במלך הגדול
הגבור והנורא קדוש הוא: וכלם
מקבלים עליהם עול מלכות שמים
זה מזה ונותנים רשות זה לזה
להקדיש ליוצאם בנחת רוח
בשפה ברורה ובנעימה. קדשה
כלם באחד עונים ואומרים
ביראה:

קדוש! קדוש! קדוש! יי צבאות
מלא כל הארץ כבודו:

Am Sabbath.

verherrlicht, Herr dein Angedenken im Himmel oben, und auf Erden unten! Gelobt seist du, unser Heil und Helfer, ob des Ruhmes deiner Handwerke, ob der leuchtenden Lichtgestalten, die du geschaffen zu deiner Verherrlichung — Selah!

יְהִי שֵׁם ה' מְפָאָר. בְּשָׁמַיִם מַפְעֵל וְעַל הָאָרֶץ מִתְחַת:
תתברך מושיענו על שבח מעשה ידך
ועל מאורי אור שעשית בפארוך סלה:

ober der Linie. תתברך צורנו

אמר Ewig will ich rühmen Dich; Preis Deiner Majestät Herrlichkeit. Du bist unser Erlöser, erlöse uns! Besuche Deine Nation mit Ruhm und Triumph. Freudig steht sie da und schwingt Dir das Lob, und fleht Dich an. O sei ihr gnädig! sende Heil und Glück. Allgütiger! würdige mit Deiner Allbarmherzigkeit diese liebe Gemeinde, welche knieend und beugend Dich verehrt und Dir mit Liebe dankt, beim Eintritt in diesen heiligen Versammlungsort. Gewähre ihre Wünsche, zeige Dein Wohlgefallen an ihnen, vergib

שחרית ליום א' דסכות

אופן מיוסד ע"ס א"ב.
 אָמֵר אֶתְּךָ אֹתָהּ סְלָה.
 בְּהוֹד וְהִדָּר וְתִהְיֶה גּוֹאֵל
 הַצְּמִיחַ גְּאֻלָּהּ. דְּרוֹשׁ
 אִמְתָּךְ לְשֵׁם וְלִתְהִלָּהּ:
 הַצְּנִיחַ בְּשִׂמְחָה.
 וּבְלוּ לְבֵיהֶם אֹתָךְ
 לְשִׂמְחָה. וְעֲקוּם לְפָנֶיךָ
 שִׂיחָה. חֲמוֹזֵר עֲלֵיהֶם
 הוֹשִׁיעָה וְהַצְּלִיחָה: טוֹב
 בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּיּוֹם. יִקָּר עֲדַת
 אֱהוּבִים. כּוֹרְעִים וּמְשַׁתְּחוּיִם
 וּמוֹדִים בְּאֱהָבִים. לְשַׁעַר
 בַּת רַבִּיּוֹם: מַחְמָדֵם תֵּן
 לָהֶם: נָא שִׂמַּח עִמָּהֶם.

סס סנמזכר יצחק הקטן. * (לשבת חול המועד.)
 יְרוֹצְצוּ כְּבָרְקִים. יִשְׁתַּפְּכוּ כְּמוֹרְקִים. יִסְפְּרוּ
 לְפָרְקִים. יַעֲוִשׂוּ אִישׁ בְּאֶחָיו וְלֹא נִזְק. וְהַחֲחִיזוּ
 רְצוּא וְשׁוֹב כְּמִרְאֵה הַבְּזוּק:
 צָנִיחַ בְּמִשְׁמְרוֹת. צַחַר וְאַשְׁמִירוֹת. צִלְצוּל נֵם
 זְמִירוֹת. צִהַל קוֹל יִרְעוּ הוֹלֵךְ וְחֹזֵק: וְהַחֲחִיזוּ
 חֲשָׁמְלֵי מְרַבָּה. חֲשָׁשִׁים לֹא זָבָה. חֲשִׁימִים
 בְּלֵי עֲבָבָה. חֲרָדִים וּמוֹעִים בְּצוּק מִים יִזְק: וְהַחֲחִיזוּ
 קַפְצִיאל הַיֶּשֶׁר. קוֹלוֹת יְבִשֶׁר. קֶשֶׁת לֹא יַחֲסֵר.
 קָרַב לְהִסְתַּכֵּל יִרְא פֶּן יִתְנַזְּק: וְהַחֲחִיזוּ

ihre Sünden und verzeihe ihre Missethaten. Dir, allwissender Schöpfer! bringst sie Lob und Dank; o laß ihr die Bonnestimme ihrer Erlösung vernehmen; sei ihr gnädig, wenn sie Dir das Lulob schwinget.

שוקדים Fleißig heiligt sie Deinen Namen, und Deinen Ruhm verkündet ihr Mund. Laut rufen sie Boruch! (Gebenedeiter) in heiliger Stille, wechselweise wie die göttlichen Tarschischim.

Und die Chajoth besingen ihn, die Cherubim verherrlichen, die Seraphim stimmen Hymnen an, die Erelim benedeien, und Chajah, Ophan und Cherub wenden zu Einem Zwecke den Seraphim sich zu, und einen Kreis um sie bildend, loben sie und rufen:

Gelobt sei die Herrlichkeit Gottes an der Stätte, wo sie waltet.

Dem Allmächtigen — gelobt sei er — weihen sie die freundlichen Himmelsklänge, dem allmächtigen, ewiglebenden allbeständigen Weltenherrn singen sie ihr Lied, und seinen Ruhm verkünden sie. Denn er ist's allein,

שָׁא נָא חַטָּאתֵיהֶם. עֲבוֹר
עַד פְּשְׁעֵיהֶם: פִּיצְחִים
הַלֵּל וְתוֹדוֹת. צִיר הַיּוֹדֵעַ
עֲתִידוֹת. קוֹל לְהַשְׁמִיעַ
אוֹתָם לַחֲדוֹת. רַחֲמִים
בְּנִשְׁאֵם אֲנָדוֹת:

שׁוֹבְרִים וְאוֹתֵךְ ^{Borb.}
מִקְדִּישִׁים. שְׁבַחֵךְ בְּפִיהֶם
רוֹחֲשִׁים. תּוֹקֵפִים בְּרוּךְ (כ"א
בְּרוּז) וְלוֹחֲשִׁים. תּוֹמְכִים
בְּאֵילֵי תְרִשִׁישִׁים:

וְהַחֲיוֹת יִשׁוֹרְרוּ וְיִכְרְבִים וְיִפְאֲרוּ
וְיִשְׂרָפִים יִרְנֹו וְיִאֲרָאֵלִים יִכְרְבוּ. פְּנֵי
כָּל־חַיָּה וְאוֹפָן וְיִכְרוּב לְעַמַּת
שְׂרָפִים לְעַמַּתָּם מְשַׁבְּחִים וְאוֹמְרִים:

בְּרוּךְ כְּבוֹד יְיָ מִמְּקוֹמוֹ:
לְאֵל בְּרוּךְ גְּעִימוֹת יִתְנוּ.
לְמִקְדָּךְ אֵל חַי וְקַיִם זְמִירוֹת
יִאֲמְרוּ וְתִשְׁבַּחֹת יִשְׁמִיעוּ.
כִּי הוּא קְבֵדוֹ פּוֹעֵל גְּבוּרוֹת

(לשבת חול המועד)

הַמוֹנֵי לְגִיּוֹן. קוֹבְעִים הַגִּיּוֹן. מוֹכְלִים בְּרִגְיוֹן.
נוֹגְגִים בְּהַקְדָּשׁ גֵּן וְנִעוּל וּמַעֲזָק: וְהַחֲיוֹת רְצוּא
וְשׁוֹב כְּמִרְאֵה הַבְּזָק: וְהַחֲיוֹת יִשׁוֹרְרוּ

der Großen wirkt, Neues schafft; er, des Sieges Herr im Kampfe; er der säet die Saat, daraus das Heil entspringt, der schafft Heilung und Genesung; furchtbar in seinem Ruhme, allwaltend, wunderthätig! Er erneuert in seiner Güte Tag für Tag und immerfort das Werk der Schöpfung, wie geschrieben steht: „Dem der die großen Richter hat geschaffen — Dank und Lob und Preis; denn seine Güte währet ewiglich.“

Laß ein neues Licht über Zion leuchten, und uns alle bald des Lichtes würdig und theilhaftig werden. Gelobt seist du Gott, der die Richter geschaffen.

Mit unendlicher Liebe warst du, Gott unser Herr, uns stets zugethan; mit übergroßem Erbarmen hast du dich erbarmet über uns. Um unserer Väter willen, dieweil sie dir vertrauet, hast du sie, Herr und Vater, väterlich belehret und ihnen offenbaret das Gesetz des Lebens. So sei auch uns gnädig und belehre uns, Vater des Erbarmens, erbarme dich über uns, und gib uns ins Herz die Einsicht und das Verständniß, daß wir hören, lernen und lehren, beobachten und befolgen, thun und halten jedes Wort in deiner Gotteslehre — in Freundlichkeit

עושה חדשות. בער
מלחמות. זורע צדקות
מצמיח ישועות. בורא
רפואות. נורא תהלות
ארון הנפלאות. המחיש
בשובו בכל יום תמיד
מעשה בראשית: באמור
לעשה אורים גדולים כי
לעולם חסדו: אור חדש
על ציון תאיר ונזכה כלנו
מהרה לאורו: ברוך אתה
י יוצר המאורות:

אהבה רבה אהבתנו יי
אלינו חמלה גדולה ויתרה
חמלת עלינו: אבינו מלכנו
בעביר אבותינו שבטחו
בך. ותלמדם חקי חיים. כן
תחננו ותלמדנו: אבינו
האב הרחמן. המרחם
רחם עלינו. ותן בלבנו
להבין ולהשכיל לשמוע
ללמוד וללמד. לשמור
ולעשות ולקיים | את כל
דברי תלמוד תורתך

und Liebe. Erleuchte unser Aug' in deiner Lehre, mache fest und anhänglich unser Herz an deine Gebote, einige unsern Sinn und Geist in der Gottesfurcht und Liebe, auf daß wir nie und nimmer beschämt werden. Denn auf deinen heiligen Namen, der groß ist und furchtbar in der Welt, hoffen und vertrauen wir, in Freud' und Fröhlichkeit uns freuen deines Heiles. Bring' uns in Frieden, Herr zusammen von allen vier Enden und Ecken der Welt, und führe uns mit freiem Muthe ins Land des Heiles und des Segens. Denn du bist es, der schaffet und wirket das Heil; du hast uns erwählet und erkoren vor allen Zungen und Völkern, uns dir näher gestellt zur Verherrlichung deines Namens in der Wahrheit und Wahrhaftigkeit, daß wir dir huldigen und in deiner Einheit und Einigkeit dich anbeten und verehren in inniger Liebe und Anhänglichkeit. Gelobt seist du, Gott, der da erwählet sein Volk Israel in seiner Liebe!

אלהים הוא יהוה באלהותו
אלהים הוא יהוה באלהותו
אלהים הוא יהוה באלהותו

Gott unser Herr ist ein einziger,
einzigiger Gott!

Gelobt sei sein Name, sein Reich
und seine Herrlichkeit, in Ewigkeit!

Du sollst lieben Gott deinen
Herrn, mit deinem ganzen Herzen,
mit deiner ganzen Seele und mit
allem deinem Vermögen. Diese Worte,

בְּאַהֲבָה: וְהָאֵלֹהִים עֵינֵינוּ
בְּתוֹרָתְךָ. וְדַבַּק לְבָנֵנו
בְּמִצְוֹתֶיךָ וַיִּחַד לְבָבֵנו
לְאַהֲבָה וְלִירְאָה שְׁמֶךָ. וְלֹא
נִבְוֹשׁ לְעוֹלָם וָעֶד. כִּי בְשֵׁם
קְדֻשָׁתְךָ הַגָּדוֹל וְהַנּוֹרָא
בְּטַחָנוּ נִגְיִלָה וְנִשְׂמַחָה
בִּישׁוּעָתְךָ: וְהִבִּיאֵנוּ לְשָׁלוֹם
מֵאַרְבַּע כְּנָפוֹת הָאָרֶץ.
וְתוֹלֵיכֵנוּ קוֹמְמֵיֹת
לְאַרְצֵנוּ: כִּי אֵל פּוֹעֵל
יִשׁוּעוֹת אֶתָּה. וּבָנֵנו בְּחַרְתָּ
מִכָּל־עַם וְלִשׁוֹן. וְקִרְבַּתָּנוּ
לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל סָלָה בְּאַמֶּת.
לְהוֹדוֹת לָךְ וְלִיְחַדְּךָ
בְּאַהֲבָה: בְּרוּךְ אַתָּה יי
הַבּוֹחֵר בְּעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל
בְּאַהֲבָה:

שמע ישראל יהוה אחד

שמע ישראל יהוה

אלהינו יהוה אחד:

ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד:
ואתבת את יהוה אלהיך בכל-
לבבך ובכל-נפשך ובכל-
מאדך: והיו הדברים האלה אשר

die ich dir da gebiete, sollst du stets auf deinem Herzen haben. Du sollst sie einschärfen deinen Kindern, sollst davon reden, wenn du sitzt in deinem Hause, wenn du gehst auf der Straße, wenn du dich niederlegst und wenn du aufstehest. Du sollst sie knüpfen zum Zeichen um deine Hand, sie sollen sein ein Stirnband zwischen deinen Augen, du sollst sie schreiben an die Pfosten deines Hauses und an deine Thore.

והיה So ihr gehorchet meinen Geboten, die ich euch heute gebiete, daß ihr liebet Gott, euern Herrn, und ihm dienet mit euerm ganzen Herzen, und mit euerer ganzen Seele, so werde ich Regen geben euerm Lande, Frühregen und Spätregen, jedes in der Zeit; du wirst sammeln dein Korn, dein Most und dein Del. Ich werde Kraut geben auf dem Felde deinem Viehe, und du wirst essen und wirst satt werden. Nehmet Euch wohl in Acht, daß nicht sich bethöre euer Herz, und ihr euch abwendet und dienet fremden Göttern und euch blicket vor ihnen. Da entbrennet der Zorn Gottes gegen euch, und er verschließet die Himmel, und es wird kein Regen sein, und die Erde wird nicht geben ihren Ertrag. Ihr werdet gar bald verloren sein in dem schönen Lande, das Gott euch gibt. Darum traget diese meine Worte auf eurem Herzen und auf euere Seele; knüpfet sie zum Zeichen um euere Hand, und sie sollen sein ein Stirnband zwischen euere Augen. Lehret sie euere Kinder, daß sie davon reden, wenn du sitzt in deinem Hause, wenn du gehst auf der Straße, und wenn du dich niederlegst, und wenn du aufstehest. Schreibe sie an die Pfosten deines Hauses und an deine Thore.

וְאֲנֹכִי מְצוֹתָ הַיּוֹם עַל־לְבָבְךָ:
 וּשְׁנַנְתָּם לְבָנֶיךָ וּדְבַרְתָּ בָּם בְּשִׁבְתְּךָ
 בְּבֵיתְךָ וּבְלִכְתְּךָ בַּדֶּרֶךְ וּבְשֹׁכְבְךָ
 וּבְקוּמְךָ: וּקְשַׁרְתָּם לְאוֹת עַל־יְדֶיךָ
 וְהָיוּ לְטַטְפֹּת בֵּין עֵינֶיךָ: וּכְתַבְתָּם
 עַל־מְזוּזוֹת בֵּיתְךָ וּבְשַׁעְרֶיךָ:
 וְהָיָה אִם־שָׁמַעַתְּ שָׁמְעוּ אֶל־
 מְצוֹתַי אֲשֶׁר אֲנֹכִי מְצוֹתָ אֶתְכֶם
 הַיּוֹם לְאַהֲבָה אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם
 וּלְעַבְדוֹ בְּכָל־לְבַבְכֶם וּבְכָל־
 נַפְשְׁכֶם: וּנְתַתִּי מִטַּר־אֲרָצְכֶם
 בְּעֵתוֹ יוֹרֵה וּמְלַקּוֹשׁ וְאֶסְפַּת דְּגָנְךָ
 וְתִירְשָׁךָ וַיִּצְהַרְךָ: וּנְתַתִּי עֵשֶׂב
 בְּשֹׁדְךָ לְבַהֲמֹתְךָ וְאֶכְלֹתָ וּשְׂבַעְתָּ:
 הַשְׁמֵרוּ לָכֶם פֶּן־יִפְתָּה לְבַבְכֶם
 וּסְרַתֶּם וְעַבַדְתֶּם אֱלֹהִים אֲחֵרִים
 וְהִשְׁתַּחֲוִיתֶם לָהֶם: וַחֲרָה אֶף־
 יְהוָה בְּכֶם וְעָצַר אֶת־הַשָּׁמַיִם
 וְלֹא־יִהְיֶה מִטַּר וְהָאֲדָמָה לֹא תִתֵּן
 אֶת־יְבוּלָהּ וְאֶבְדַּתֶּם מְהֵרָה מֵעַל
 הָאָרֶץ הַטֹּבָה אֲשֶׁר יְהוָה נָתַן
 לָכֶם: וּשְׁמַתֶּם אֶת־דְּבָרֵי אֱלֹהֵי
 עַל־לְבַבְכֶם וְעַל־נַפְשְׁכֶם וּקְשַׁרְתֶּם
 אֹתָם לְאוֹת עַל יְדֵיכֶם וְהָיוּ לְטַטְפֹּת
 בֵּין עֵינֵיכֶם: וְלִמְדַתֶּם אֹתָם אֶת־
 בְּנֵיכֶם לְדַבֵּר בָּם בְּשִׁבְתְּךָ
 בְּבֵיתְךָ וּבְלִכְתְּךָ בַּדֶּרֶךְ וּבְשֹׁכְבְךָ
 וּבְקוּמְךָ: וּכְתַבְתֶּם עַל־מְזוּזוֹת
 בֵּיתְךָ וּבְשַׁעְרֶיךָ:

למען Damit ihr und euer Kinder
lange lebet in dem Lande, das
Gott hat zugeschworen eueren Vä-
tern es ihnen zu geben, so lange
— als die Himmel sind über der
Erde.

ויאמר Gott sprach zu Moses! er
sprach: Rede zu den Kindern Isra-
els, und sage ihnen: Sie sollen sich
machen Schaufäden an den Ecken
ihrer Gewänder für kommende Zeiten,
und sie sollen darangeben an die
Schaufäden in jeder Ecke eine him-
melblaue Schnur. Die sollen euch
sein als Schaufäden. Ihr solltet
sie anschauen, und gedenken aller der
Gebote Gottes, und sie thun und
befolgen, und solltet nicht nachwallen
euerem Herzen und eueren Augen,
denen ihr nachhuhlet; sondern solltet
gedenken und thun und befolgen alle
meine Gebote, und solltet heilig
sein vor eurem Gotte.

Ich bin Gott, euer Herr, der euch
geführt hat aus dem Lande Egypten,
um euch ein Gott zu sein. Ich bin
Gott euer Herr!

אמת Und das Wort ist wahr
und wahrhaftig steht fest und
sicher, ist beglaubigt und ge-
rechtfertig und verbürgt, unsere
innigste Ueberzeugung, unsere
Lust und Liebe, unsere Furcht
und unsere Hoffnung, unsere
Lebenskraft und Stärke — in
Ewigkeit!

Wahr ist es — der ewige
Weltengott ist unser Herr,
Jakobs Hort unser Schild und
unser Heil! Er besteht durch
alle Zeiten, sein Name bestehet,

למען ירבו ימיכם וימי בניכם
על האדמה אשר נשבע יהוה
לאבותיכם לתת להם פימי השמים
על הארץ:

ויאמר יהוה אל-משה לאמר:
דבר אל-בני ישראל ואמרת
אלהם ועשו להם ציצית על-כנפי
בגדיהם לדרתם ונתנו על-ציצית
הכנף פתיל תכלת: והיה לכם
לציצית וראיתם אתו וזכרתם
את-כל-מצוות יהוה ועשיתם אתם
ולא-תתורו אחריו לבבכם ואחרי
עיניכם אשר-אתם זנים אחריהם:
למען תזכרו ועשיתם את-כל-
מצוותי והייתם קדושים לאלהיכם:
אני יהוה אלהיכם אשר הוצאתי
אתכם מארץ מצרים להיות לכם
לאלהים אני יהוה אלהיכם:

יש לזכר אלהיכם לאמת שכן יתן כיום מעט שלט
יכולע סל"ג

אמת ויציב ונכון וקים
וישר ונאמן ואהוב וחביב
ונחמד ונעים ונורא ואדיר:
ומתקן ומקבל ושוב ויפה
הדבר הזה עלינו לעולם
ועד: אמת אלהי עולם מלכנו
צור יעקב מגן ישענו. לדור
ודור הוא קים ושמו קים

sein Thron fest und sicher, sein Reich besteht und seine Treue in Ewigkeit! Sein Wort besteht in ewiger Lebendigkeit, in aller Gläubigkeit und Freude bis in die ewige Ewigkeit — bei uns wie einst bei unseren Vätern, bei unseren Kindern und unserer dereinstigen Nachkommenschaft, wie bei allen Geschlechtern aus dem Stamme Israels, deines Knechtes.

ly Wie der Vormwelt bleibt sie auch der Nachwelt eine ewig glückliche fortdauernde Verheißung, Wahrheit und Glaube bleiben ein unüberschreitbares Gesetz; deren Wahrheit ist's, daß Du, Ewiger, unser und unserer Väter Gott, unser und unserer Väter König, unser und unserer Väter Erlöser bist; Du unser Schöpfer, Fels unseres Heils, unser Befreier und unser Erretter; Dein Ruhm ist von Ewigkeit her, es ist keine Gottheit außer Dir.

אנא Hilf, o Herr! den Erdensohnen, die unzählig sind; Erlöser! beglücke die allezeit Dich suchen, richte auf die verfallene Davids-

וּבְסֵאוֹ נָכוֹן וּמַלְכוּתוֹ
וַיִּאֱמֹנְתוּ קֶעֶד קִיּוּמָת׃
וְדַבְּרֵי חַיִּים וְקִיּוּמִים
נְאֻמִּים וְנַחֲמָדִים לְעֵד
וְלְעוֹלָמֵי עוֹלָמִים׃ עַד
אֲבוֹתֵינוּ וְעַלְיָנוּ עַל בְּנֵינוּ
וְעַל דּוֹרוֹתֵינוּ וְעַל כָּל־
דּוֹרוֹת יִרְעֵי יִשְׂרָאֵל עַבְדֶּיךָ׃

על הראשונים ועל האחרונים
לְעוֹלָם וְעַד חוֹק וְלֹא יַעֲבוֹר. אָמֵת
שְׁאֵתָה הוּא יי אֱלֹהֵינוּ וְאֵלֵהִי
אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם וְעַד׃ אֵתָה הוּא
מַלְכֵנוּ מֶלֶךְ אֲבוֹתֵינוּ אֵתָה. לְמַעַן
שִׂמְךָ מִהַר לְגַאֲלָנוּ כַּאֲשֶׁר נְאֻלְתָּ
אֵת אֲבוֹתֵינוּ׃ אָמֵת מֵעוֹלָם שִׂמְךָ
הַגָּדוֹל עַלְיָנוּ נִקְרָא בְּאַהֲבָה אֵין
אֱלֹהִים זוּלָתְךָ׃ C

זולת מיוסד ע"פ א"ב

אָנָּה הוֹשִׁיעָה נָא. בְּנֵי
עַפְרַיִם מִן־הַחַלְחָלָה.
נָא. הוֹרְשִׁיךָ בְּכָל עוֹנָה׃

(*) (לישבת חול המועד)

טס סמסנר זכאסי סמכוזים יהודה:

זולת

יָפָה וּבָרָה כְּרָדָה לְגִיא פְתָרוּסִים. יְהוּר חָסֵר
לֵב הַבְּבִיד עוֹל בְּשִׁנּוּסִים. צָרְחָה וְקִבְלָה לְמַעַתִּיק
פְּלוּסִים. פִּקֵּד לָהּ סְרָסוֹר לְהוֹצִיאָהּ בְּנָסִים׃ הַקְּשָׁה

Hütte, daß sie nie mehr zu Grunde gehe. Bedenke die versammelte Gemeinde, schirme sie, daß sie unter Deinem Schatten Schutz finden. Allgütiger! laß ihnen Freuden erwachsen, vergib ihre Vergehungen, o Gott! ende ihre Qualen, beschleunige ihre Erlösung, um Deinetwillen. Erfülle ihre Herzenswünsche, sie flehen zu Dir mit aufrichtigem Herzen; unterstütze sie, führe ihre Sache, und residire wieder unter ihnen. Wende Dich wieder zu ihnen und ihrem Ruhme. Versichere ihnen Deinen Beistand, Gott! richte auf das Haus ihres Glanzes; so schnell sie ihren Verfall gesehen, stelle auch die Eintracht wieder her, erhöere so Deine Frommen. Bückte Deine Widersacher,

הָקָם סֶבֶת דְּיֹד הַנִּפְלֹת.
 וְבַל תְּהִי עוֹד מוֹשְׁפֶלֶת.
 זְכוֹר אֵימָה הַנִּקְהֶלֶת.
 חוֹפֶפֶה וּבְצִלְךָ נִאֶהֱלֶת;
 טוֹב הַצְּמִיחַ שְׂמֵחָתָם. יְהִי
 כִּפְר אֲשַׁמְתָּם. כִּלְה עֵתָה
 אֲנַחוּתָם. רַמְעַנְךָ חִישׁ
 פְּרוּתָם: מֵלֵא מִשְׁאֲלוֹת
 לָבָם. נוֹאֲקִים אֱלֹיךָ בְּכָלוֹ
 לְבָבָם. סִמְכֵם וְרִיב רִיבָם.
 עֵתָה תִשְׁכּוֹן בְּקִרְבָּם: פְּנֵה
 תִפְנֵה לְפָאֲרָם צוֹר אֲמֹר
 לְעוֹרָם. קוֹיִם בֵּית הַדָּרָם.
 רְאוּתָם פְּתֹאֹם שְׁבָרָם:
 שְׁלֹם | מְהֵרָה תִבְנֶה.
 שְׁלֹמִיךָ בְּכֵן תִּעֲנֶה. תִּבְּה

(לשבת חול המועד)

עֲקֹלְתוֹן לְשֵׁלַח אֹם עֲמוּסָה. הַטִּיחַ דְּבָרִים כְּמִטְל
 בְּעֲרִיסָה. וּפִיץ מִי יי לְהַצִּיל אֲרוּסָה. וּבְסִפְר דְּתוֹתִי
 אִין שְׁמוּ בְּטָכִיסָה: וְהַשִּׁיבוּ שְׁלִישׁ בְּשֵׁם דְּר
 מְעוֹנִים הַתִּיצַב וְהַכֵּן לְךָ מוֹל נֶגְף אֲבָנִים. דָּם
 וּצְפָרְדַּעִים עֲדִים נְכוֹנִים. וְחִילִים קִטְנִים הַמְּכַנִּים
 בָּנִים. דְּבַר וְהַשְׁלִים | מְכוֹת עֲשָׂרָה. וְהוֹצִיָּאָה
 בְּתַפִּים | מֵאֶפְלָה לְאוּרָה. וְהִכָּה עוֹיְנָה מִכָּה

wie Du die Erstgeburt (Egyptens) gestraft. Zerstreue sie, wie Du das Meer getheilt und erhöere uns, wenn wir Dich anrufen.

עזרת Der Väter Schutz und Beistand warst du von ewig her; ein Schild und Helfer ihren Kindern nach ihnen durch alle Zeiten. In den Weltenhöhen ist dein Sitz, und dein Recht und deine Milde die walten bis an der Welten Enden. Wohl dem Menschen, der da horchet auf dein Gebot, und dein Wort und deine Lehre sich zu Herzen nimmt.

Wahr ist es — du bist Herr in deinem Volke, ein gewaltiger Herr wo es gilt zu kämpfen ihren Kampf.

Wahr ist es — du warst vom Anbeginn, und bis ans Ende bist du mit uns und außer dir ist Keiner Herr, der helfen und retten könnte. Aus Egypten hast du uns, Gott und Herr, erlöst, und aus dem Sklavensjoch uns frei gemacht. Ihre Erstgeborenen hast du erschlagen, und Israel, deinen erstgeborenen Sohn erlöst. Das Schilfmeer hast du gespalten, die Frevler versenket deine Geliebten frei hindurch geführt, daß die Wasser bedeckten ihre Dränger

קמיה כמכת בכורים ותענה. תקראם בקריעת ים סוף ונקראך ותענה:

עזרת אבותינו אתה הוא מעולב. מגן ומושיע לבניהם אחריהם בכל-דור ודור: ברום עולם | מושבך ומשפטיך ועדקתך עד אפס ארץ: אשרי איש | שישמע למצותיך ותורתך ידברך ישים על לבו: אמת אתה הוא ארון לעמך ומךך גבור לריב ריבם: אמת אתה הוא ראשון ואתה הוא אחרון. ומבלעדך אין לנו מלך גואל ומושיע: ממצרים גאלתנו יי אלהינו ומבית עבדים פדיתנו. כל-בכוריהם הרגת ובכורך גאלת. יים סוף בקעת. וזדים טבעת. וידידים העברת. ויכסו מים צריהם

(לשבת חול המועד)

בעיורה. והנחילה קדומה אלפים סתורה: הושיבה בסכה בארץ מדברים. והכניסה לחפה בחדרי חדרים. וענף עץ עבות ופרי עץ הדרים. וערבי נחלים וכפות תמרים: חדשה שיר וזמר. ורננות ורננים. זכות אבות ובנים ימלטים. מאנונים. כנראה בים וטביעת גאונים. חננה ממרום עוזר אבות ובנים: עזרת

und nicht einer von ihnen übrig blieb. Darob priesen dich deine Geliebten und erheben dich als den Weltenherrscher; bringen dir Lied und Lobgesang, Ruhm und Preis und Dank — dir, dem ewiglebenden, allbeständigen Weltengott und Herrn, — der hoch ist und erhaben, groß ist und furchtbar; der da beuget die Hochmüthigen, und erhöht, die gebeugt sind, der da führet die Gefangenen aus ihrer Haft, und löset die Gedrückten und hilfft den Armen, und erhöret sein Volk, so oft sie zu ihm rufen. Ihm Lob und Ruhm, ihm dem Gott in der Höhe — gelobt sei er, gelobt! Moses und die Kinder Israels, die stimmten dir an den Lobgesang in aller Herzensfreudigkeit, da sangen sie einstimmig und einmüthig:

מי Wer ist wie du, Herr unter den Göttern? Wer ist wie du so mächtig in seiner Heiligkeit, so furchtbar in seinem Ruhme der solche Wunder thut?

שירה Ein neues Lied sangen die Erlöseten zu deines Namens Ehre am Meeresstrand; da brachten sie dir ihren Dank und ihre Huldigung, da sprachen sie einstimmig und einmüthig:

י״ Gott regieret in Ewigkeit!

צ״ Israels Gott! steh auf und hilf deinem Volke Israel, erlöse du Israel und Juda nach deiner göttlichen Verheißung: „Unser Erlöser ist Gott der Herr, der Herr der Heerschaaren ist sein Name, der Heilige Israels?“ Gelobt seist du Gott, der Israel erlöset.

אחד מהם לא נותר: על זאת שִׁבְחוּ אֱהוּבִים וְרוֹמְמוּ אֵל וּנְתַנּוּ יָדַיִם זְמִירוֹת שִׁירוֹת וְתִשְׁבְּחוּת בְּרָכוֹת וְהוֹדָאוֹת לְמֶלֶךְ אֵל חַי וְקַיִם: רַם וְנִשְׂא גְדוֹל וְנוֹרָא. מִשְׁפָּל גְּאִים. וּמִגְּבִיהַ שְׁפָלִים. מוֹצִיא אֲסִירִים. וּפּוֹדֵה עֲנָוִים. וְעוֹזֵר דָּלִים. וְעוֹזֵה לְעַמּוֹ בְּעֵת שׁוֹעַם אֱלֹוִ: תְּהִלּוֹת לְאֵל עֲלִיוֹן. בְּרוּךְ הוּא וּמְבָרֵךְ. מִשָּׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל לְךָ עָנּוּ שִׁירָה בְּשִׂמְחָה רַבָּה וְאָמְרוּ כָּלֵם:

מי במכה באלים יי מי במכה נאדר בקדש נורא תהלת עשה פלא:

שירה חדשה שִׁבְחוּ גְּאֵוּלִים לְשִׁמְךָ עַל שִׁפְתַי הַיּוֹם יַחַד כָּלֵם הוֹדוּ וְהִמְלִיכוּ וְאָמְרוּ:

י״ ימלך לעולם ועד:

צ״ צוּר יִשְׂרָאֵל. קוֹמָה בְּעִזְרוֹת יִשְׂרָאֵל. וּפִדָה כְּנֶאֱמָרָה יְהוֹדָה וַיִּשְׂרָאֵל. גְּאֵלֵנוּ י״ צְבָאוֹת שְׁמוֹ קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל: בְּרוּךְ אַתָּה י״ גְּאֵל יִשְׂרָאֵל:

(*) אם כל נשנת ויש בו מילס לוונריס גאולס אז בקנת קבלות.

יום לִיבְשָׁה. נְהַפְּכוּ מְצוּלִים. שִׁירָה חֲדָשָׁה. שִׁבְחוּ גְּאֵוּלִים: הַטְּבַעַת בְּתַרְמִית. רַגְלֵי בַת עֲנָמִית. וּפְעָמֵי שְׁלֵמִית. יָפוּ בְּנַעְלֵים.

י אֲדָנִי שְׁפָתַי תִּפְתָּח וּפִי יַגִּיד תְּהִלָּתְךָ:

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם
אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב. הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא אֵל עֲלִיּוֹן
נוֹמֵל הַסִּדִּים טוֹבִים וְקוֹנֵה הַכֹּל. וְזוֹכֵר חַסְדֵי אֲבוֹת וּמְבִיא
גּוֹאֵל לִבְנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה:

מֶלֶךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמַגֵּן. בְּרוּךְ אַתָּה יי מַגֵּן אַבְרָהָם:

אַתָּה גִבּוֹר לְעוֹלָם אֲדָנִי מְחַיֶּה מֵתִים אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ:

מִכָּל־כָּל חַיִּים בְּחֶסֶד מְיֻזָּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים סוֹמֵךְ
נוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים וּמְתִיר אֲסוּרִים וּמְקַיֵּם אַמּוֹנָתוֹ לִישְׁנֵי
עֶפְרַי. מִי כְמוֹךָ בַּעַל גְּבוּרֹת וּמִי דוֹמָה לָךְ מֶלֶךְ מַמִּית וּמְחַיֶּה
וּמְצַמִּיחַ יְשׁוּעָה:

וְנֶאֱמַן אַתָּה לְהַחְיֹת מֵתִים: בְּרוּךְ אַתָּה יי מְחַיֶּה הַמֵּתִים:

שִׁירָה חֲדָשָׁה שִׁבְחוּ גֵאוּלִים: וְכָל רוֹאֵי יִשְׂרָאֵל. בְּבֵית הַזֶּה יִשְׁרָרוּן. אֵין
כְּאֵל יִשְׂרָאֵל. וְאֵין כְּנוֹ פִּלְיִלִים. שִׁירָה חֲדָשָׁה שִׁבְחוּ גֵאוּלִים: דְּגָלֵי בֵּן תָּרִים.
עַל הַנְּשָׂאֲרִים. וְתַלְקֵט נַפְזָרִים. כְּמִלְקֵט שְׂבָלִים. שִׁירָה חֲדָשָׁה שִׁבְחוּ
גֵאוּלִים: הַבָּאִים עִמָּךְ. בְּכָרִית חוֹתְמָךְ. וּמְבַטֵּן לְשִׁמְךָ. הַמָּה גִּמּוּלִים.
שִׁירָה חֲדָשָׁה שִׁבְחוּ גֵאוּלִים: הַרְאָה אוֹתוֹתֶם. לְכָל רוֹאֵי אוֹתֶם. וְעַל כְּנִפְי
כְּסוּתֶם. יַעֲשׂוּ גְדִילִים. שִׁירָה חֲדָשָׁה שִׁבְחוּ גֵאוּלִים: לְמִי זֹאת נְרִשְׁמָת.
הַכֹּר נָא דְבַר אֱמֶת. לְמִי הַחוֹתְמָת. וְלְמִי הַפְּתִילִים. שִׁירָה חֲדָשָׁה שִׁבְחוּ
גֵאוּלִים: וְשׁוֹב שְׁנִית לְקִדְשָׁה. וְאֵל תּוֹסִיף לְגִרְשָׁה. וְהַעֲלֵה אוֹר
שְׁמִשָּׁה. וְגַם הַצִּלְלִים. שִׁירָה חֲדָשָׁה שִׁבְחוּ גֵאוּלִים: יְדִידִים רוֹמְמוֹךְ.
בְּשִׁירָה קְדֻמוֹךְ. מִי כְמוֹךָ. יי בְּאֵלִים. שִׁירָה חֲדָשָׁה שִׁבְחוּ
גֵאוּלִים:

בְּגִלְגַל אֲבוֹת תּוֹשִׁיעַ בָּנִים. וְתָבִיא גְּאֻלָּה לִבְנֵי בְנֵיהֶם:

בְּרוּךְ אַתָּה יי גְּאֻל יִשְׂרָאֵל:

* אִתָּהּ קָדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קָדוֹשׁ. וְקָדוֹשִׁים בְּכָל יוֹם יְהִלְלוּךָ
סֵלָה: בְּרוּךְ אַתָּה יי הָאֵל הַקָּדוֹשׁ:

° קדושה לש"ץ לשבת חול המועד

Wir heiligen Deinen Namen in der Welt, wie sie ihn heiligen in den höchsten Himmelshöhen, wie geschrieben steht von Deinem Propheten: „Und Einer ruft dem Andern zu, und spricht:

Heilig, heilig, heilig, ist Gott, der Herrscharen Herr, die ganze Welt ist voll von seiner Herrlichkeit!

Und wie des Sturmes Brausen stark und gewaltig ertönt ihre Stimme, da stehen sie, hoch und hehr, den Seraphim gegenüber, und stimmen an den Wettgesang: gelobt —

Gelobt sei Gottes Herrlichkeit an der Stätte, wo sie waltet.

An der Stätte, wo Du waltest, erscheine uns in Deiner Herrlichkeit, Herr, regiere Du über uns; denn auf Dich hoffen und vertrauen wir, daß Du dereinst regierest in Zion, bald in unseren Tagen, und für die Ewigkeit da thronest. O! daß Du in Deiner Größe und Heiligkeit geheiligt werdest in Jerusalem, der Gottesstadt, für alle Zeiten und Ewigkeiten; daß unsere Augen schauen mögen Dein göttlich Reich, wie es einst verkündigt ward in den Liedern Deines Ruhmes durch David, den Gesalbten, auf dem Dein göttlich Recht in Gnaden einst geruhet;

Der Herr regieret in Ewigkeit, dein Gott, Zion, durch alle Zeiten. — „Hallelujah!“

לְדוֹר וָדוֹר נִגִּיד גְּדֻלָּתְךָ. וְלִנְצַחַת נִצְחִים קִדְשְׁתָּךְ נִקְדִּישׁ. וְשִׁבְחָךְ אֱלֹהֵינוּ
מִפְּנֵינוּ לֹא יִמוּשׁ לְעוֹלָם וָעֶד. כִּי אֵל מְלֶךְ גְּדוֹל וְקָדוֹשׁ אַתָּה. בְּרוּךְ אַתָּה יי
הָאֵל הַקָּדוֹשׁ:

נִקְדֵּשׁ אֶת שִׁמְךָ בְּעוֹלָם כְּשֵׁם
שִׁמְקֵדִישִׁים אוֹתוֹ בְּשָׁמַי מְרוֹם
בְּכַתוּב עַל יַד נְבִיאֶךָ וְקָרָא זֶה
אֵל זֶה וְאָמַר:

קָדוֹשׁ וְקָדוֹשׁ וְקָדוֹשׁ יי
צְבָאוֹת מְלֹא כֹל הָאָרֶץ בְּכֹדֶד:

אָז בְּקוֹל רַעַשׁ גְּדוֹל אֲדִיר
וְחֶזֶק מְשִׁמִּיעִים קוֹל מִתְנַשְּׂאִים
לְעֵמֶת שְׂרָפִים לְעֵמֶתָם בְּרוּךְ
יֵאמְרוּ:

בְּרוּךְ כְּבוֹד יי מִמְּקוֹמוֹ:
מִמְּקוֹמְךָ מִלְּנֹו תוֹפִיעַ

וְתִמְלֹךְ עֲלֵינוּ. כִּי מְחַכִּים אֲנַחְנוּ
לָךְ: מָתִי תִמְלֹךְ בְּצִיּוֹן בְּקִרְוֹב
בְּיָמֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד תִּשְׁכֹּן: תִּתְגַּדֵּל
וְתִתְקַדֵּשׁ בְּתוֹךְ יְרוּשָׁלַיִם עִירָךְ
לְדוֹר וָדוֹר וְלִנְצַחַת נִצְחִים: וְעֵינֵינוּ
תִּרְאֶינָה מַלְכוּתְךָ כְּדָבָר הָאָמַר
בְּשִׁירֵי אֶזְרָא עַל־יְדֵי דָוִד מְשִׁיחַ
צְדָקָךְ:

יִמְלֹךְ יי לְעוֹלָם אֱלֹהֶיךָ:
צִיּוֹן לְדוֹר וָדוֹר הַלְלוּיָהּ:

לְדוֹר וָדוֹר נִגִּיד גְּדֻלָּתְךָ. וְלִנְצַחַת נִצְחִים קִדְשְׁתָּךְ נִקְדִּישׁ. וְשִׁבְחָךְ אֱלֹהֵינוּ
מִפְּנֵינוּ לֹא יִמוּשׁ לְעוֹלָם וָעֶד. כִּי אֵל מְלֶךְ גְּדוֹל וְקָדוֹשׁ אַתָּה. בְּרוּךְ אַתָּה יי
הָאֵל הַקָּדוֹשׁ:

(אַתָּה בְּחַרְתָּנוּ מִכָּל־הָעַמִּים. אֲהַבְתָּ אֹתָנוּ. וְרָצִיתָ בָּנוּ. וְרוּמַמְתָּנוּ מִכָּל־הַלְשׁוֹנוֹת. וְקִדְשָׁתָנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ. וְקִרְבַּתָּנוּ מִלְּבָנוּ לְעַבֹדְתֶךָ. וְשָׂמַךְ הַגְּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ עָלֵינוּ קְרָאתָ:

וְתִתֵּן־לָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה (שְׂבֻתוֹת לְמִנוּחָה ו) מוֹעֲדִים לְשִׂמְחָה חֲגִים וְזִמְנִים לְשִׂשׁוֹן אֶת־יוֹם (הַשְּׂבֻת הַזֶּה וְאֵת יוֹם) חַג הַסֻּכּוֹת הַזֶּה. זְמַן שִׂמְחַתְנוּ (בְּאַהֲבָה) מִקְרָא קֹדֶשׁ. וְזָכַר לִיציאת מִצְרַיִם:

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. יַעֲלֶה וְיָבֵא וְיַגִּיעַ וְיִרְאֶה וְיִרְצֶה וְיִשְׁמַע וְיִפְקֹד וְיִזְכֹּר וְיִזְכְּרֵנוּ וְיִזְכְּרוּנוּ וְיִזְכְּרוּנוּ אֲבוֹתֵינוּ. וְיִזְכְּרוּנוּ מְשִׁיחַ בְּיָדוֹ עֲבָדֶךָ. וְיִזְכְּרוּנוּ יְרוּשָׁלַיִם עִיר קְדֻשָׁה. וְיִזְכְּרוּנוּ כָּל־עַמֶּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְפָנֶיךָ. לְפִלִיטָה לְטוֹבָה לְחַן וּלְחַסֵּד וּלְרַחֲמִים לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם בְּיוֹם חַג הַסֻּכּוֹת הַזֶּה. וְזָכְרָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ בּוֹ לְטוֹבָה. וּפְקֻדָּנוּ בּוֹ לְבִרְכָה. וְהוֹשִׁיעֵנוּ בּוֹ לְחַיִּים. וּבְדַבַּר יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים חוּס וְחַנּוּן. וְרַחֵם עָלֵינוּ. וְהוֹשִׁיעֵנוּ כִּי אֱלֹהֵי עֵינֵינוּ. כִּי אֵל מֶלֶךְ | חַנּוּן וְרַחוּם אַתָּה:

(*) (לשבת חול המועד)

יְשַׂמַּח מֹשֶׁה בְּמִתְנַת חֶלְקוֹ כִּי עָבַד נְאֻמָּן קְרָאתָ לוֹ. כְּלִיל תְּפִאֶרֶת בְּרֵאשׁוֹ נִתְּתָה. בְּעַמְדוֹ לְפָנֶיךָ עַל הַר־סִינַי. וְשָׁנִי לְחַת אֲכַנְיִים הוֹרִיד בְּיָדוֹ. וְכַתוּב בָּהֶם שְׂמִירַת שְׂבֻת. וְכֵן כַּתוּב בְּתוֹרַתֶךָ:

וְשָׁמְרוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת־הַשְּׂבֻת לַעֲשׂוֹת אֶת־הַשְּׂבֻת לְדוֹרָתָם בְּרִית עוֹלָם: בֵּינִי וּבֵין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֵזֶה הַלְּעוֹלָם כִּי שִׁשְׁתַּיִם יָמִים עָשָׂה יי אֶת־הַשָּׁמַיִם וְאֶת־הָאָרֶץ וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי שָׁבַת וַיִּנְפֹּשׁ: וְלֹא נִתְּתוּ יי אֱלֹהֵינוּ לְגוֹיֵי הָאָרְצוֹת. וְלֹא הִנְחַלְתוּ מִלְּבָנוּ לְעוֹבְדֵי פְסִילִים. וְגַם בְּמִנוּחָתוֹ לֹא יִשְׁכְּנוּ רְשָׁעִים. כִּי לְיִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ נִתְּתוּ בְּאַהֲבָה. לְזָרַע יַעֲקֹב אֲשֶׁר בָּסָ בְּחַרְתָּ. עִם מִקְדְּשֵׁי שְׁבִיעִי כָּלָם יִשְׁבְּעוּ וְיִתְעַנְּגוּ מִטוֹבָה. וּבְשִׁבְעֵי רָצִיתָ בּוֹ וְקִדְשָׁתוֹ הַמְּדִת יָמִים אֹתוֹ קְרָאתָ. וְזָכַר לְמַעֲשֵׂה בְּרֵאשִׁית:

והשיאנו יי אלהינו את-ברכת מועדיך. לחיים ולשלום
 לשמחה ולששון באשר ורצית ואמרת לברכנו: (אלהינו
 ואלהי אבותינו רצה במנוחתנו) קדשנו במצותיך. ותן חלקנו בתורתך.
 שבענו מטובך. ושמחנו בישועתך וטהר לבנו לעבדך באמת
 והנחילנו יי אלהינו (באהבה וברצון) בשמחה ובששון (שבת ו)
 מועדי קדשך. וישמחו בך ישראל מקדשי שמך. ברוך אתה
 יי מקדש (השבת ו) ישראל והזמנים:

רצה יי אלהינו בעמך ישראל ובתפלתם. והשב את
 העבודה לרביר ביתך ואשי ישראל ותפלתם. באהבה תקבל
 ברצון. ותהי לרצון תמיד עבודת ישראל עמך: (ותחזינה עינינו
 בשובך לציון ברחמים. ברוך אתה יי המחזיר שכינתו לציון:
 מודים אנחנו לך שאתה הוא יי אלהינו ואלהי אבותינו
 לעולם ועד. צור חיינו מגן ישענו. אתה הוא לדור ודור. נודה
 לך. וגספר תהלתך. על חיינו המסורים בידך. ועל נשמותינו
 הפקודות לך. ועל נפיה שבכל-יום עמנו. ועל נפלאותיך
 וטובותיך שבכל-עת ערב ובקר וצהרים. הטוב פי לא כלו
 רחמיה. והמרחם פי לא תמו חסדיך. מעולם קוינו לך:

ועל כלם יתברך ויתרומם שמך מלפני תמיד לעולם ועד:
 וכל החיים יודוך סלה. ויהללו את-שמך באמת. האל ישועתנו
 ועזרתנו סלה: ברוך אתה יי הטוב שמך ולך נאה להודות:
 שים שלום טובה וברכה חן וחסד ורחמים עלינו ועל
 כל ישראל עמך. ברכנו אבינו בלנו באחד באור פניך. פי

(לשבת חול המועד)

אלהינו ואלהי אבותינו רצה במנוחתנו קדשנו במצותיך
 ותן חלקנו בתורתך שבענו מטיבך ושמחנו בישועתך וטהר
 לבנו לעבדך באמת. והנחילנו יי אלהינו באהבה וברצון
 שבת קדשך ויגוהו בו ישראל מקדשי שמך. ברוך אתה יי
 מקדש השבת:

אלס עד סוף הספלה, בס"ך חוזר הספלה, כלל זייטע 35, קבלת.

*) Au gefagt יעלה ויבא wird hier שבת היל המועד Au *)

באזר פָּנֶיךָ נָתַתָּ לָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ תּוֹרַת חַיִּים וְאַהֲבַת חֶסֶד.
וְצַדִּיקָה וּבְרָכָה וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשָׁלוֹם. וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבָרֶךְ אֶת
עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכָל יְעַת וּבְכָל שְׁעָה בְּשָׁלוֹמְךָ: בְּרוּךְ אַתָּה יי
הַמְּבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּשָׁלוֹם:

אֱלֹהֵי. נִצּוֹר לְשׁוֹנֵי מַרְעַ וּשְׂפָתַי מִדְּבַר מַרְמָה. וְלִמְקַלְלֵי
נַפְשֵׁי תְּהוֹם וְנַפְשֵׁי כְּעַפְרָה לְכָל תְּהוֹהָה. פֶּתַח לִבִּי בְּתוֹרָתְךָ
וּבְמִצְוֹתֶיךָ תִּרְדּוּף נַפְשֵׁי. וְכָל הַחֹשֶׁבִים אֶעֱלֶה רַעְהָ. מְהֵרָה הַפֶּר
עֲצָתְךָ, וּקְלַקְל מַחְשַׁבְתְּךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן שְׂמֶךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן יִמְיִנְךָ.
עֲשֵׂה לְמַעַן קִדְשֶׁתְךָ עֲשֵׂה לְמַעַן תּוֹרָתְךָ. לְמַעַן יִחַלְצוּן יְדִידֶיךָ
הוֹשִׁיעָה יִמְיִנְךָ וְעַנְנֵי: יְהִי-לְרַצוֹן אֲמַרְי־פִי וְהִגִּיזֵן לִבִּי לְשִׁנְיֶיךָ.
יי צוּרִי וְגוֹאֲלִי: עֲשֵׂה שָׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו. הוּא יַעֲשֵׂה שָׁלוֹם עָלֵינוּ
וְעַל כָּל-יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ אָמֵן:

יְהִי רַצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. שְׂיִבְנֶה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ
בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ. וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתְךָ: וְשֵׁם גְּעַבְדְּךָ כִּי־רָאָה כִּי־מִי עוֹלָם
וּכְשָׁנִים קִדְמֵי־יָמֶיךָ: וְעֲרֹכָה לִי מִנְחַת יְהוּדָה וִירוּשָׁלַיִם כִּי־מִי עוֹלָם וּכְשָׁנִים
קִדְמֵי־יָמֶיךָ:

Am Ende der Seder wird die Tefלה mit קדושה vom Borbeter wiederholt, dann wird
Seite 35, und מנחת קהלת Seite 42 gesagt.

תפלה לשליח צבור בקול

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאֱלֹהֵי
יַעֲקֹב הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא אֵל עֲלִיּוֹן גּוֹמֵל חֲסָדִים טוֹבִים וְקוֹנֵה הַכּוֹל
וְזוֹכֵר חֲסָדֵי אֲבוֹת וּמַבִּיא גּוֹאֵל לְבְנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׂמוֹ בְּאַהֲבָה: מְלַךְ עוֹזֵר
וּמוֹשִׁיעַ יָמֵינוּ:

מְסוֹד חַכְמִים וְנְבוֹנִים. וּמְלַמֵּד דַּעַת מְכִינִים. אֶפְתָּחָה
פִּי בְּשִׁיר וְרִנָּים. לְהוֹדוֹת וּלְהַלֵּל פָּנֶי שׁוֹכֵן מְעוֹנִים:

Wie ich den furcht-
erregenden Verfühnungstag ge-
fürchtet, vor der Sündenahl
zurückgeschreckt, so freue ich mich,
als gerecht erkannt worden zu

מיוסד ע"ס א"ב

אִצְמִתִּי בַחֵיר כַּפּוֹר.
בְּעוֹתָהּ בְּחִישְׁבוֹן הַסְּפוֹר.
גַּלְתִּי כְּהוֹצֵדֵךְ פּוֹר. הוֹלֵךְ

sein, mein Ankläger mich beschämt zurück; Frevler nur sind der Verdammniß preisgegeben, und zur Gruft bestimmt. Die Frommen aber werden in Freuden entlassen, singend, fröhlich und tanzend. Viele Pflanzenarten tragen sie heute, den Altar zu umziehen. Möge ihnen dieser Umzug wie ein Geschenk aufgenommen werden, so wohlgefällig, wie Opfer der Farren und Lämmer.

בך Durch Dich bin ich fröhlich und freudig, mit Gesang und Lied, so freut eine Mutter der Kinder sich. O sei uns gnädig und laß uns Heil ersprießen. Gebenedeiet seiest Du, Ewiger, Schild Abrahams.

אתה גבור לעולם אדני מתיה מתים אתה רב להושיע: מכלכל חיים בתסוד מתיה מתים ברחמים רבים סומך נופלים ורופא חולים ומתיר אסורים ומקיים אמונתו לישני עפר. מי כמוך בעל גבורות ומי דומך לך. מלך ממית ומחיר ומצמיח ישועה. ונאמן אתה להחיות מתים:

Sie haben die vier Pflanzen zusammengebunden, während sieben Tagen das Laubhüttenfest gefeiert, so leite sie zur Freudenfülle! Diese Stauden, auf verschiedenen Wegen und bei kühlen Wasserbächen verpflanzt, schwingen sie bei ihren Gebeten, sich zu erheben von ihrem niedrigen Stande, zu Ehren des heutigen Tages und zur Verherrlichung des

בְּנִמְצָא חֲפוּר: הוֹדְרָאוּ
מְתֵי הוֹלָלִים. וְצַמְתוּ קָרְנֵב
חֲלָלִים. וְכִים כִּי צֵאוּ
מִהֲלָלִים. חָלִים וְשָׁרִים
כְּחוֹלָלִים: טִיעַת עֵצֵי עֵשֶׁב.
יִשְׂאוּ הַיּוֹם מִזְבַּח לְהִסָּב.
כְּתָשָׁר יִפְלְסוּ בְּמִסָּב.
לְהִרְצוֹת בְּשׁוֹר וְכֶשֶׁב:

בְּךָ אֲנִי לָה וְאַשְׁמָחָה. ^{Gem.}
בְּרִנָּה וְשִׂמְחָה. ^{Borb.} בְּאֵם
הַבְּנִים שִׂמְחָה. גּוֹנְנֵנוּ
בְּפָרוֹת צִמְחָה:

בְּרוּךְ אַתָּה יי מִגֵּן אֲבֹרָהִם:

מֵאֱלֹמֵי מַגְדִּים אֲרִבְעָה.
מִשְׁמֵרֵי סִבָּה שְׁבַעֵה. נוֹסְכֵי
נֶזֶל שְׁבַעֵה. גִּהְלָם נְעִימוֹת
שְׁבַעֵה: שִׁיחִים בְּדָרְךָ
מִשְׁעָתָם. סוֹלָלִים סְבוֹת
שִׁיעָתָם. עֲלֵי קָרִים נְשִׁיעָתָם.
עֲלוֹת בְּמוֹ מִטְכִּיעָתָם:
פְּאוּרִים לְשֵׁם יוֹם. פֶּאֶר בָּם

Ehrfurchtbaren, wie ihnen befohlen ward, sie heute zu wählen, am ersten Tage, da sie sündenrein erscheinen.

בך Durch Dich bin ich froh und freudig, jauchze und bin vergnügt, wie eine Mutter der Kinder sich freut, die wieder aufleben vom Lebensthan. Gebenedeiet seiest Du, Ewiger der die Todten belebt.

שחרית ליום א' דסכות

לְאִוּוֹם. ^{Borb.} צוֹוֵי קִיחָחֶם
הַיּוֹם. צַחְצוּחַ בְּזֶה רֵאשׁוֹן
יּוֹם:

בְּךָ אֲנִילָה וְאֶשְׁמָחָה. ^{Gem.}
בְּגִילָה וּבְשִׂמְחָה. ^{Borb.} בָּאֵם
הַפְּנִים שִׂמְחָה. מְלוּלִים
בְּתַחֲיָה אֲשֶׁר צִמְחָה:
בְּיַד אֲתָה יי מְחִיָּה הַמֵּתִים:

קוֹשֵׁט שְׁעִינַת עֵץ. לְעוֹמְסֵי פְרֵי עֵץ. זְכָר נָא
לְהוֹעֵץ. וְתִשׁוּעָה בְּרוּב יוֹעֵץ: רַבְבוֹת סַע סְבוֹתָה.
בְּלוֹד צְקוֹנָם הִסְכַּתָּה. בְּנֶשֶׁק לְרֵאשָׁם סְבוֹתָה.
וּמֵאַנְף לְהִקָּם חֲשַׁכְתָּה: שְׁבַעַה עֲנֵנִי מִשִּׁי
סִבְבָּתָם. בְּעֲנִינַת פִּרְס סִבְבָּתָם. תָּעוּ בְּחֶדְקָה
מִמִּסּוּכָתָם. וּבְכֹן רִשְׁפָה סִבְבָּתָם: תּוֹלְדוֹת צוֹר
תֵּאבִיד. גְּבִיר לְבִלְתִּי לְהַעֲבִיד. ^{Borb.} תֵּאפְדֵנוּ כְּאֵז
רְבִיד. בְּקוֹמְמָךְ סִבְבָּת דָּוִד:

יְמֵלוֹךְ יי לְעוֹלָם אֱלֹהֶיךָ צִיּוֹן לְדוֹר וָדוֹר הַלְלוּיָהּ:
וְאֲתָה קְדוֹשׁ יוֹשֵׁב תְּהַלּוֹת יִשְׂרָאֵל אֵל נָא:

(In den meisten Gemeinden wird von ע- לא bis אנוכב nicht gebetet.)

(עד לא מצניקי רגב שתית סבו. ומרם | מתיחת אהילת
סביכו. מאז ועד עתה בשלם סבו. מאיה מקיה מתי סוככו
וכשת מרום סתרו סביכיו סבו. בן צו ידידיו בתחת מסך
לסוככו. בז להתמיד מנחתו ונסבו. פי כל בשמים ובארץ
פיץ בלי לחסכו. סבו מול סבו. עננו מול עננו. שכנו מול
שכנו. מכנו מול מכנו. מענו מול מענו. מסבו מול מסבו.
רכובו מול רכובו. פסאו מול פסאו:)

(בְּסֵפֶת חַי יְקִים נֹרָא וּמְרוֹם וְקָדוֹשׁ :)

Gemeinde
u. Borb.

אָנוּבֵב בְּפֶה וּלְשׁוֹן. הַלֵּל בְּיוֹם רֵאשׁוֹן.
 לְהַעֲרִיץ לְאֵל אַחֲרוֹן וְרֵאשׁוֹן. קָדוֹשׁ :
 שְׁנֵי כַח לֹא נִמְצְאָתָּ. לְהַצְדִּיק עִם זֵו
 בְּחַפְצָתָּ. בְּכֵן בְּאֵלֶּה נִרְצִיתָ. קָדוֹשׁ :

Borbeter
u. Gem.

Borbeter
u. Gem.

אקחה Ich wähle die Frucht
 des herrlichen Baumes, all-
 jährlich zur bestimmten Zeit,
 an einem Orte, wo Er sich
 bestimmt einfindet, durch Ver-
 herrlichung das Lob dessen zu
 verkünden, der sich in Pracht
 und Majestät hüllet und über
 sieben Himmeln thront. Der
 Allmächtige, durch Heiligkeit
 verherrlicht, auch von allen
 Geschöpfen verherrlicht, hat
 dennoch Wohlgefallen an dieser
 Verherrlichung. Einen erlesenen
 Palmzweig nehme ich heute
 zu Händen, meinem Schöpfer
 meine Unterwürfigkeit zu be-
 zeugen; meine Unschuld will
 ich erringen, durch die ver-
 schiedenen Wendungen mit dem
 Palmzweig Seinen Zorn abzu-
 wenden. Wollte ich neben Unrecht
 der Palme mich bedienen, wie
 dürfte ich meine Handlungen
 vertheidigen vor dem Angesicht
 des allwissenden Rächers der
 Gewaltthaten? Drei schöne
 Hadafim habe ich nach ihrer
 trefflichen Bedeutung zusammen-

סכנ"ח סחוס נכאשי סמכוזום אליעזר ברבי קליר:
 אָקַחְתִּי פְרֵי עֵץ הָדָר.
 בְּכֹל שָׁנָה בְּתָדָר. מְקוֹם
 שֶׁהוּא מְתָדָר: לְהַלֵּל בּוֹ
 בְּהָדָר. לְעֵשׂ הוֹד וְהָדָר.
 עֲלֵי שְׁבַעַה דָּר: עֲזוּז
 בְּקָדֶשׁ נְאֻדָּר. וּמְכַל יַצִּיר
 מְאֻדָּר. וְחַפִּץ זֵו לְהָדָר:
 זְמוּן תּוֹמֵר כָּף. אָקַחְתִּי
 הַיּוֹם בְּכָף. בְּסֵלְצִיר אֶהְיֶה:
 רַחֲצֵתִי בְּנִקְיוֹן כַּפּוֹת. עֲמוֹס
 בְּמוֹ כַּפּוֹת. אֶהְיֶה וְאֶנְף
 לְכַפּוֹת: בְּלוֹלֵב שׁוֹד
 חֲמָסִים. אֵיךְ אֶפְרוֹט
 מֵעֲשִׂים. פְּנֵי מְקַדִּיחַ חֲמָסִים:
 יוֹפֵי שְׁלוֹשׁ הַדָּסִים בְּהוֹד |
 טַעַם אֲשִׁים. לְעַג בֵּין
 הַהַדָּסִים: רַעוּלִים וְגַם |
 מְתוּקִים. אֲשִׁיהַ כַּחוֹק

gestellt, zu Ehren dessen, der unter den Myrthen weilet. Herb und lieblich duftende Pflanzen habe ich zusammengestellt, nach Vorschrift des Gesetzes, Ihm zum Wohlgefallen. Mit Ästen vom Baume Aboth — nach Anzahl unserer Urahnen feiere ich das Freudenopferfest, mit diesen Aboth die Allmacht dessen zu verkünden, der in Atherwüsten thront. — Alle übrigen Gewächse hat Er verschmähet, nur an diesen vier Sein Wohlgefallen bezeigt, Seine Vatergüte zu preisen sieben Tage hindurch. Und diese Gesänge thun Fürsprache für uns, werden unser Heil beschleunigen, bald in der Stadt unserer Bestimmung.

וְלֹא בַלַּיִל: ^{Vorb.} רוֹנְנִים וּמְרִיץ בְּעֵדְנֵנוּ. לְהַחִישׁ
לְשַׁעֲדֵנּוּ. עֵתָהּ לְקַרְיַת מוֹעֲדֵנּוּ:

שחרית ליום א' דסכות

מְצוּקִים. לְחַכּוּ מִמְתְּקִים:
בְּעַנְפֵי עֵץ עֲבוֹת. שְׁעוּרִים
לְבֵית אֲבוֹת. אֶאֱסוֹר חַג
בְּעֲבוֹת: יוֹשֵׁר פְּאֵר עֲרָבוֹת.
כְּמוֹ עֵזוֹ לְהִרְבוֹת לְרוֹכֵב
בְּעֲרָבוֹת: קְצוֹבוֹת בְּיַדִּי
שְׁתִּים. כְּמוֹ עַפְיֹת שְׁתִּים.
וּמִצְעוֹת בֵּינֵתִים: יְעוּרוֹת
בְּאֵפִי דִנְחָל. לְהַעֲרִיב בָּם |
מַחֲל. לְיַעֲרִי רְתוּמֵי גַחֲל:
לְכֹל עֵץ תַּעֲב. וּבְאֲרַבְעַת
אֱלֹהֵי תָאֵב. לְהַלְלוּ בָּם
בְּאֵב: יַחַד כְּמוֹ לְהַלֵּל.
שִׁבְעָה כְּבֵית הַלֵּל בְּיוֹם

(In den meisten Gemeinden wird אל נא am ersten Tag nicht gesagt)

אל נא. לְעוֹלָם תִּיַעֲרֵץ. וּלְעוֹלָם תּוֹקֵדֶשׁ. וּלְעוֹלָמֵי עוֹלָמִים תִּמְלֹךְ
וְחַתְנָשׂא: הָאֵל מְלֹךְ נוֹרָא מְרוֹם וְקָדוֹשׁ. כִּי אַתָּה הוּא מְלֹךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים.
מַלְכֵיחוּ נִצַּח. נוֹרְאוֹתָיו שִׁיחוּ. סְפָרוּ עֵא. פְּאֵרוֹהוּ צְבָאוֹ. קַדְשׁוֹהוּ רוֹמְמוֹהוּ.
רוֹן שִׁיר וְשִׁבְחָה תּוֹקֵף תְּהַלּוֹת תִּפְאַרְתּוֹ:

ע"מ תשר"ק כפול וּבְכֵן וַיְהִי בְּשָׁלֵם סְכוּ:

אֲזִי הָיְתָה חֲנִיַּת אֶסְכוּ. בְּתַלְתְּלֵי תְקֵף. בְּשִׁנְאֵנֵי שְׁקֵט. בְּרֹכֵב
רְבוֹתִים. בְּקָדוֹשֵׁי קָדִם.
וְחֹן בְּשָׁלֵם סְכוּ. בְּצַנּוּעֵי צֶדֶק. בְּפֶאֶר פְּרוּכָת. בְּעֲבוֹדַת עֶרֶךְ.
בְּסִבְתָּהּ אֶסְגְּלָה. וְהִיא סְבָתוֹ:

אז היתה חגיגת א ספוא. בנוצצי נגה. במלאכי מרום. בלהט
לוהטים. בכנפי כרובים. בספיר וספות:

וחז בשלם ספוא. בידדות יער. במירת טהרה. בחפת חרוה.
בזר זמירת א זכיל. והיא ספתו:

אז היתה חגיגת א ספוא. בועודי ועד. בהוני המולה. בדמומי
דקה. בדוהרי דולקים. בספיר וספות:

וחז בשלם ספוא. בגלומי גיא. בבית בחירתו. באהל אוויו.
באדר אפרנו. והיא ספתו:

ובכן ולך תעלה קדשה כי אתה קרוש ישראל ומושיע:

אקחה בראשון. לאחרון וראשון: פרי עץ
הדר. לבקודש נאדר: כפות תמר. לצדיק א

כתמר: ענפי הדסים. לצנ בין ההדסים: טרפי
ערבות. לרוכב בערבות: פמו להלל. בזמר

והלל. ביום ולא בליל. לאין לפניו ליל: בדולב
אחד. ואתרונג אחד. ליי אחד. ושמו אחד:

בערבות שתים. באמהות שתים. וכמעופפות
שתים: בעבות שלשה. באבות שלשה. במקדישי

שלשה: באגדות ארבע. בגבעות ארבע. בחיות
ארבע. וכנפים ארבע: בשמחות ארבע. כימי

שבע: בחגיגת שמונה. במילת שמונה: בדרך
להזכיר הדור וקנה. בכפות להזכיר למחים

נקנה. בעבות להזכיר תם חיי עד קנה. בערבה
להזכיר אח לעבד הוקנה: בהדר לחשוב כליות

עדנה. בכפות לחשוב משולת שושנה. בעבות
לחשוב יחומת דינה. בערבה לחשוב באחות

לחשוב יחומת דינה. בערבה לחשוב באחות

מִקְנָא: בְּהָדָר לְהַמְשִׁיל מִפְּדִיא עֲנוּקָה. בְּכַפּוֹת
 לְהַמְשִׁיד אֲנָן סְגָלָה. בְּעֵבֹת לְהַמְשִׁיל שׁוֹרֵת
 דְּגוּלָּה. בְּעֵרְבָה לְהַמְשִׁיד מְחֻקְקֵי מְגָלָה: בְּהָדָר
 לְכַפֵּר סָרְעֵפֵי לֵב. בְּכַפּוֹת לְכַפֵּר שׁוֹרֵת מוֹלָל לֵב:
 בְּעֵבֹת לְכַפֵּר סְקוֹר עֵינַי וְלֵב. בְּעֵרְבָה לְכַפֵּר נְכוּל
 פִּה עִם לֵב: בְּהָדָר לְכַנּוֹת שְׁלָמִים תְּמִימִים.
 בְּכַפּוֹת לְכַנּוֹת בְּעֵלֵי מַעֲשִׂים נְעִימִים: בְּעֵבֹת
 לְכַנּוֹת יִשְׂרָאֵל בְּמִצּוֹת חֲתוּמִים. בְּעֵרְבָה לְכַנּוֹת
 בְּשִׁמְצָה כְּתוּמִים: וְכִמּוּ בְּעֵין הָדָר וְרִיחַ וְטַעַם.
 כֵּן בְּעַם זֶה בְּעֵלֵי מִצּוֹת וְדַע נֹעַם: וְכִמּוּ בְּכַף
 תּוֹמֵר טַעַם וְלֹא רִיחַ. כֵּן בְּעַם זֶה בְּעֵלֵי מִצּוֹת בְּדֹא
 דַּת רִיחַ: וְכִמּוּ בְּעֵבֹת רִיחַ וְטַעַם אִמֵּר. כֵּן בִּינִימוּ
 עֲקָשִׁים אֲטוּמִים מְלֵה־רִיחַ: וְכִמּוּ עֵין פְּרִי עֲלֵי סֶרֶק
 מְחַפִּים. כֵּן יִשְׂרָאֵל עֲלֵי רְשָׁעִים מְחֻפְּפִים: וְכִמּוּ
 הֵם אֲנָדִים אֱלֹהֵי בְּאֵלָה. כֵּן תְּלוּיִם אֱלֹהֵי בְּאֵלָה.
 דְּמִשׁוּךְ אֱלֹהֵי אֵת אֱלֹהֵי. וְלְכַפֵּר אֱלֹהֵי עַל אֱלֹהֵי.
 לַעֲשׂוֹת אֱלֹהֵי כְּאֱלֹהֵי. לְהַנְעִים זְמִירוֹת אֱלֹהֵי. לְמִי
 בְּרָא אֱלֹהֵי. לְמַלְל לְהַלְל. לְכַלְל לְחֻזְלָה. לְיִשְׂרָאֵל
 לְאִשְׁרָה. לְהַכְשִׁיר לְהַתְשִׁיר. דְּבָרָה לְשׁוֹרֵת. לְאִדָּר
 לְהַדָּר. לְגַבֵּר לְדַבֵּר. דְּהֵאֲמֵר לְזִמְרָה. לְחַנֵּן לְרַנֵּן.
 לְיִשְׂרָאֵל לְהַרְנֵן. לְקַלֵּם לְעַלֵּם. לְנִצַּח לְפִצַּח.
 לְהַעֲרִיץ וְדַהֲעֲלִיץ. לְהַרְגִּישׁ לְהַקְדִּישׁ. כְּשִׁיר עִירִין.
 כְּשִׁירוֹת קְדִישִׁין. כְּזִמְרָת חֲשִׁמְקָה כְּזִמְרַת הַמּוֹלָה.
 כְּפִאֵר אֱלֹהִים. כְּתַפְאֵרַת אֱרֹאֲלִים. כְּהַדָּר וְיִקִּים.

בְּהַדְרַת בְּרָקִים. בְּנוּעַם גְּלִילִים. בְּנִעִימַת גְּלִגְלִים.
 בְּנִגְנוֹן רוּבִים. בְּנִגְנִינַת כְּרוּבִים. כְּרִנָּן אוֹפְנִים.
 נְרַנְנַת מְרַבְעֵי פָּנִים. כְּחֵדוּשׁ בְּרָקִים. כְּמַתְחַדְשִׁים
 לְבִקְרִים. כְּקֵדוּשׁ עֲפִים. כְּקִרְשֵׁת עוֹפְפִים. כְּרִגְשׁ
 מְעוֹפְפִים. כְּרִגְשֵׁת מְתוֹפְפִים. כְּשִׁנּוֹן צְפוּפִים.
 כְּהִנָּא מְצַפְצָפִים. כְּרַעַשׁ סָפִים. כְּמַעַמַד שְׂרָפִים.
 כְּמַחְנֹת קְרוּשִׁים. לְקְרוּשׁ מְקַרְיָשִׁים וְקִרְשָׁה
 מְשֻׁלָּשִׁים:

כְּכָתוּב עַל יַד נְבִיאָךָ וְקָרָא זֶה אֵל זֶה וְאָמַר:

קְרוּשׁ | קְרוּשׁ קְרוּשׁ יי צְבָאוֹת מְלֵא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ: Gemeinde u. Borb.
 אִזּוּ בְּקוֹל רַעַשׁ גְּדוֹל אֲדִיר וְחֹזֶק מְשֻׁמֵּיעִים קוֹל. מְתַנַּשְׂאִים לַעֲפַת
 שְׂרָפִים לַעֲפַתָּם בְּרוּךְ יְאֹמְרוּ:

בְּרוּךְ כְּבוֹד יי מִמְּקוֹמוֹ: Gemeinde u. Borb.

מִמְּקוֹמָךָ מְלִכְנוּ תוֹפִיעַ וְהַמְּלוֹךְ עֲלֵינוּ. כִּי מַחְכִּים אֲנַחְנוּ לָךְ.
 מְחִי תִמְלוֹךְ בְּצִיּוֹן בְּקְרוּב בְּיַמֵּינוּ לְעוֹלָם וָעֶד תִּשְׁכֹּן: תִּתְגַּדֵּל וְתִתְקַדַּשׁ
 בְּחוֹף יְרוּשָׁלַיִם עִירָךָ לְדוֹר וָדוֹר וּלְנֹצֵחַ נְצָחִים: וְעֵינֵינוּ תִרְאֶינָה מְלִכּוֹתָךְ
 בְּדָבָר הָאָמֹר בְּשִׁירֵי עֶזְךָ עַל־יְדֵי דָוִד מְשִׁיחַ צְדָקָךְ:

יְמַלּוֹךְ יי לְעוֹלָם אֱלֹהֶיךָ צִיּוֹן לְדוֹר הַלְלוּיָהּ: Gemeinde u. Borb.

לְדוֹר וָדוֹר נְבִיד גְּדֻלָּה. וּלְנֹצֵחַ נְצָחִים קְדוּשָׁתְךָ נְקִדִישׁ. וְשִׁבְחָךְ
 אֱלֹהֵינוּ כִּפִּינוּ לֹא יִמוּשׁ לְעוֹלָם וָעֶד. כִּי אֵל מְלָךְ גְּדוֹל וְקְדוּשׁ אָתָּה: בְּרוּךְ
 אָתָּה יי הָאֵל הַקְּדוֹשׁ:

אָתָּה בְּחַרְתָּנוּ מִכָּל־הָעַמִּים. אָהַבְתָּ אוֹתָנוּ. וְרָצִיתָ בָּנוּ.
 וְרוּמְמַתָּנוּ מִכָּל־הַלְשׁוֹנוֹת. וְקִדְשָׁתָנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ. וְקִרְבַּתָּנוּ מִלִּכְנוּ
 לַעֲבוֹדָתְךָ. וְשִׁמְךָ הַגְּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ עֲלֵינוּ קִרְאָת:

וְתִתֵּן־לָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ בְּאִהְבָה (שְׂפָחוֹת לְכִנּוּחָהּ ו) מוֹעֲדִים
 לְשִׁמְחָה חַגִּים וְזִמְנִים לְשִׁשּׁוֹן אֶת־יוֹם (הַשְּׂבִיחַ הַזֶּה וְאֵת יוֹם) חַג
 הַסְּפֹת הַזֶּה. זְמַן שִׂמְחָתָנוּ (בְּאִהְבָה) מְקַרָּא קִדְשׁ. זִכָּר לִיצִיאַת
 מִצְרָיִם:

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. יַעֲלֶה וְיִבֹא וְיִגִיעַ וְיִרְאֶה וְיִרְצֶה
וְיִשְׁמַע וְיִפְקֹד וְיִזְכֹּר זְכוֹרֵנוּ וּפְקֻדוֹתֵנוּ וְזִכְרוֹן אֲבוֹתֵינוּ. וְזִכְרוֹן
מְשִׁיחַ בֶּן־דָּוִד עֲבָדְךָ. וְזִכְרוֹן יְרוּשָׁלַיִם עִיר קְדֻשָׁךְ. וְזִכְרוֹן כָּל־
עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לִפְנֶיךָ. לְפִלִיטָה לְמוֹצֵה לַחַן וְלַחֲסֵד
וּלְרַחֲמִים לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם בְּיוֹם חַג הַסְּכּוֹת הַזֶּה. וְזָכְרָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ
בּוֹ לְמוֹצֵה. וּפְקֻדָנוּ בּוֹ לְבִרְכָה. וְהוֹשִׁיעֵנו בּוֹ לְחַיִּים. וּבְדָבָר
יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים חַיִּים וְחַיִּנוּ. וְרַחֵם עָלֵינוּ. וְהוֹשִׁיעֵנו כִּי אֵלֶיךָ
עֵינֵינוּ. כִּי אֵל מֶלֶךְ | חַנוּן וְרַחוּם אַתָּה:

וְהַשִּׁיאֵנוּ יי אֱלֹהֵינוּ אֶת־בְּרַכְתְּ מוֹעֲדֶיךָ. לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם
לְשִׂמְחָה וּלְשִׁשׁוֹן כְּאִשֶּׁר | רְצִיתָ וְאַמַּרְתָּ לְבִרְכָנוּ: (אֱלֹהֵינוּ
וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ רְצֵה בְּמִנוּחַתֵנוּ) קִדְּשָנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ. וְתַזְחַלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ.
שִׁבְעֵנוּ מִמוֹצֵיךָ. וְשִׂמְחֵנוּ בִישׁוּעָתֶךָ וּמְהֵרָ לִבְנוֹ לְעַבְדְּךָ בְּאַמַּת
וְהַנְּחִילֵנוּ יי אֱלֹהֵינוּ (בְּאַיִתְךָ וּבְרָצוֹן) בְּשִׂמְחָה וּבְשִׁשׁוֹן (שֶׁבַת ו)
מוֹעֲדֵי קְדֻשָׁךְ. וְיִשְׂמְחוּ בְךָ יִשְׂרָאֵל מִקְדְּשֵׁי שְׁמֶךָ. בְּרוּךְ אַתָּה
יי מְהֻדָּשׁ (הַשֶּׁבַת ו) יִשְׂרָאֵל וְהַזְמַנִּים:

רְצֵה יי אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וּבְתַפְלָתָם. וְהַשִּׁב אֶת־
הָעֲבוּרָה לְדָבִיר בֵּיתֶךָ וְאִשֵּׁי יִשְׂרָאֵל וְתַפְלָתָם בְּאַהֲבָה תִקְבַּל
בְּרָצוֹן. וְתִהְיֶה לְרָצוֹן תָּמִיד עֲבוּרַת יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ: וְתַחֲזִינָה עֵינֵינוּ
בְּשׁוֹבְךָ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים: בְּרוּךְ אַתָּה יי הַמַּחֲזִיר שְׂכִינָתוֹ לְצִיּוֹן:

מודים דרבנן

מודים אֲנַחְנוּ לְךָ שְׂאֵתָה
הוא יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ
אֱלֹהֵי כָל בְּשָׂר יוֹצֵרנוּ יוֹצֵר
בְּרֵאשִׁית בְּרִכּוֹת וְהוֹדָאוֹת
לְשִׁמְךָ הַגְּדוֹל וְתַקְדּוֹשׁ עַל־
שְׁהַחֲיִיתָנוּ וְקִיַּמְתָּנוּ כֵּן תַחֲזִינָה
וְתַקְיַמְנוּ וְתַאֲסֹף גְּלוּתֵנוּ
לְחַצְרוֹת קְדֻשָׁךְ לְשִׁמּוֹר
חֻקֶיךָ וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹנֶךָ וְלַעֲבָדְךָ
בְּלִבְבֵי שָׁלוֹם עַל שְׂאֵתָנוּ

מודים אֲנַחְנוּ לְךָ שְׂאֵתָה הוא יי
אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד.
צוּר חַיִּינוּ. מְגִן יִשְׁעֵנוּ. אַתָּה הוּא לְדוֹר
נְדוּר. גּוֹדֵה לְךָ וּגְסֵפֶר תַּהֲלֶתְךָ. עַל־
חַיִּינוּ הַמְּסוּרִים בְּיָדֶךָ. וְעַל גְּשָׁמוֹתֵינוּ
הַפְּקוּדוֹת לְךָ. וְעַל גְּסִיף שֶׁבְּכָל־יוֹם
עִמָּנוּ וְעַל גְּפִלְאוֹתֶיךָ וְטִיבוֹתֶיךָ שֶׁבְּכָל־
עַת עָרַב וּבִקֵּר וְצָהָרִים. הַטּוֹב כִּי לֹא־

כָּלוּ רַחֲמֶיךָ. וְהִמְרַחֵם כִּי לֹא־תִמּוּ מוֹדִים לָךְ. בְּרוּךְ אַתָּה
 הַסְּדִיךָ. מֵעוֹלָם קוִינֵנו לָךְ:
 | מהודאאות:

וְעַל־כָּל־מַעֲלָמֶיךָ וְיִתְרוֹמֵם שְׁמֶךָ מִלִּפְנֵי תַמִּיד לְעוֹלָם וָעֶד:
 וְכָל־הַחַיִּים יוֹדוּךָ סְלָה. וַיְהִלְלוּ אֶת־שְׁמֶךָ בְּאַמֶּת. הָאֵל־
 יִשְׁוּעַתְנוּ וְעֲזַרְתְּנוּ סְלָה: בְּרוּךְ אַתָּה יי הַטּוֹב שְׁמֶךָ וְלָךְ נָאֵה
 לְהַזְדוֹת:

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ בְּרַכְנוּ בְּבִרְכָה הַמְּשַׁלֶּשֶׁת ^{Worb.}
 בַּתּוֹרָה הַבְּתוּבָה עַל־יְדֵי מֹשֶׁה עֶבְדְּךָ הַאֲמוּרָה מִפִּי אֱהִרָן
 וּבְנָיו כַּהֲנָיִם עִם קְדוֹשֵׁיךָ בְּאֲמֹר: יְבָרְכֶךָ יי וַיִּשְׁמְרֶךָ: יָאֵר יי
 פָּנָיו אֵלֶיךָ וַיַּחַנְךָ: יִשָּׂא יי פָּנָיו אֵלֶיךָ וַיִּשֶׂם לָךְ שָׁלוֹם:
 שִׁים שָׁלוֹם מוֹכָה וּבְרָכָה, חֵן וְחֶסֶד וְרַחֲמִים. עֲלֵינוּ וְעַל
 כָּל־יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ. בְּרַכְנוּ אֲבוֹתֵינוּ כְּלָנוּ כְּאֶחָד בְּאֹר פָּנֶיךָ. כִּי בְּאֹר
 פָּנֶיךָ נָתַתָּ לָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ תּוֹרַת חַיִּים וְאֶהְבֵּת חֶסֶד. וְצַדִּיקָה
 וּבְרָכָה וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשָׁלוֹם. וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבָרְךָ אֶת־עַמָּךְ
 יִשְׂרָאֵל בְּכָל־עֵת וּבְכָל־שָׁעָה בְּשָׁלוֹמְךָ. בְּרוּךְ אַתָּה יי כְּמִבְרַךְ
 אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּשָׁלוֹם:

סדר נשילת לולב

תפלה ונסערי ליון לוונר קודם נטילת לולב.

יְהִי רָצוֹן מִלִּפְנֵיךָ יי אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי בְּפָרִי עֵץ הָדָר וּבִפְרֵי
 תְּמָרִים וְעֵנָף עֵץ עֲבֹת וְעֵרְבֵי נָחַל אֹתִיזוֹת שְׁמֶךָ הַמְּיוֹחַד תְּקַרֵּב
 אֶחָד אֶל אֶחָד וְהָיוּ לְאֶחָדִים בְּיָדֵי. וְלִידַע אֵיךְ שְׁמֶךָ נִקְרָא עָלֶי
 וַיִּירָאוּ מִגִּשְׁתֵּי אֱלֹהֵי. וּבְנִעְנוּעֵי אֹתָם תִּשְׁפִּיעַ שְׁפַע בְּרָכוֹת מִדַּעַת
 עֲלִיוֹן לַגִּוָּה אֲפִרְיֹן לְמִכּוֹן בֵּית אֱלֹהֵינוּ וַיְהִי חָשׁוּב לְפָנֶיךָ מִצֹּת
 אַרְבָּעָה מִיָּנִים כְּאֵלוּ קִימְתִיָּה בְּכָל פְּרָטוֹתֶיהָ וְשָׂרְשֶׁיהָ וְתַרְיָג
 מִצֹּת הַתְּלוּיִם בָּהּ. כִּי כִּוְנַתִּי לִיחְדָּא שְׁמָא דְקוֹדֵשָׁא בְּרִיךְ הוּא
 וְשְׂכִינְתִּיהָ בְּדַחִילוּ וְרַחֲמֵי לִיחְדָּא שְׁמֵי י"ה בּו"ה בְּיַחְדָּא שְׁלִים
 בְּשֵׁם כָּל־יִשְׂרָאֵל אָמֵן: בְּרוּךְ יי לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן:

Den לולב nimmt man in die rechte Hand und sagt diese ברכה, und gleich nach der ברכה nimmt man den אתרוג in die linke Hand.

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ
בְּמִצְוֹתָיו | וְצִוָּנוּ עַל נְטִילַת לּוּלָב:

Der Segensspruch שהחינו wird nur am ersten Tage gesagt; wenn der erste Tag am Sabbath fällt, sagt man שהחינו am zweiten Tage

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שֶׁהַחִיָּנוּ וְקִיָּמָנוּ
וְהִגִּיעָנוּ לְזִמְן הַיְהוּה:

ומנענע לכל כבוד, ולח"כ ונברך צרכת הלל מעומד וגומרין לח סהלל.

סדר הלל

ברוך Gelobt seist Du Gott, unser Herr, Herr der Welt, der uns geheiligt hat mit seinen Geboten, und uns geboten, das Hallel zu lesen.

הללויה Hallelujah! Lobet Gott. Lobet, ihr Diener Gottes lobet den Namen Gottes! Der Name Gottes sei gelobt von nun an und in Ewigkeit! Von Sonnenaufgang bis Niedergang ist gepriesen der Name Gottes. Erhaben über alle Völker ist Gott, über die Himmel seine Herrlichkeit. Wer ist wie Gott, unser Herr, der da thronet so hoch, der da schauet so tief im Himmel und auf Erden? Er hebt auf aus dem Staube der Armen, hebt empor aus dem Roth den Dürftigen, setzt ihn hin bei den

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ
מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ
בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ לְקַרְא אֶת
הַהֲלֵל:

קִי הַלְלוּיָהּ | הַלְלוּ עַבְדֵי
יי הַלְלוּ אֶת-שֵׁם יי: יְהוִי
שֵׁם יי מְבָרָךְ מֵעַתָּה וְעַד
עוֹלָם: מִמִּזְרַח שֶׁמֶשׁ עַד-
מְבֹאוֹ מִהַלֵּל שֵׁם יי: רַם
עַל-כָּל-גּוֹיִם יי עַל-הַשָּׁמַיִם
כְּבוֹדוֹ: מִי כִי אֱלֹהֵינוּ
הַמְגַבִּיהוּ לְשַׁבַּת: הַמְשַׁפִּיל
לְרֵאוֹת בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ:
מְקִימֵי מַעַפְרֵי דָל מֵאֲשָׁפוֹת
יָרִים אֲבִיוֹן: לְהוֹשִׁיבֵי עִם-

Edlen, bei den Edlen seines Volkes; macht die Kinderlose im Hause zur frohen Mutter vieler Kinder! Hallelujah! lobet Gott.

Als Israel aus Egypten zog, das Haus Jakobs zog aus dem Lande der Barbaren, da ward Juda ihm ein Heiligthum und Israel sein Reich? Das Meer sah es und floh, der Jordan kehrte rückwärts um; die Berge hüpfen wie die Widder, die Hügel wie die Lämmer. Was ist dir Meer, warum fliehst du? Warum kehrtst du, Jordan, rückwärts um? Ihr Berge, warum hüpfet ihr wie Widder, ihr Hügel wie die Lämmer?! Vor dem Herrn zittre, Welt! vor dem Gotte Jakobs; der kehrt den Fels in Wasserseen um, den Kieselstein in Wasserquell.

⚡ Nicht uns, o Gott, nicht uns, deinem Namen gib die Ehre ob deiner Huld, ob deiner Treue! Warum sollen sagen die Völker: „wo ist denn ihr Gott?“ Unser Gott — der ist im Himmel; was er will, das schafft er. Ihre Götzen sind von Silber und von Gold, das Werk von Menschenhänden. Einen Mund haben sie, und

גְּדִיבִים עִם גְּדִיבֵי עַמּוֹ:
מוֹשִׁיבֵי עֵקֶרֶת הַבַּיִת אִם־
הַבָּנִים שְׂמֵחָה הַלְלוּהָ:

כִּי בָצֵאת יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם
בֵּית יַעֲקֹב מֵעַם לוֹעֵז:
הִיטָה יְהוּדָה לְקֹדֶשׁוֹ יִשְׂרָאֵל
מִמְשָׁלוֹתָיו: הַיָּם רָאָה וַיָּנֶם
הַיַּרְדֵּן יָסַב לְאַחֹר: הַהָרִים
רָקְדוּ כְּאֵילִים גְּבֻעוֹת כְּבָנֵי־
צֹאן: מִה־לֵּךְ הָיִם כִּי תָנוּם
הַיַּרְדֵּן תָּסַב לְאַחֹר: הַהָרִים
תִּרְקְדוּ כְּאֵילִים גְּבֻעוֹת
כְּבָנֵי־צֹאן: מִלִּפְנֵי אֲדוֹן
חֹלֵי אֶרֶץ מִלִּפְנֵי אֱלֹהֵי
יַעֲקֹב: הִהֲפֹכֵי הַצּוּר אָנֹכִי־
מִיָּם חֲלָמִישׁ לְמַעֲיָנוּ מִיָּם:
קְסוּ לֹא לָנוּ | יְהוָה לֹא־

לָנוּ כִּי לְשִׁמְךָ תֵּן כְּבוֹד
עַל־חַסְדֶּךָ עַל־אַמְתֶּךָ:
לְמָה יֹאמְרוּ הַגּוֹיִם אִי־הֵנָּה
אֱלֹהֵיהֶם: וְאֵלֵהֵנוּ בְּשָׁמַיִם
כֹּל אֲשֶׁר הָפִין עָשָׂה:
עֲצִיבֵיהֶם כְּסִף וְזָהָב. מַעֲשֵׂה
יְדֵי אָדָם: פֶּה לָהֶם וְלֹא

reden nicht; Augen haben sie, und sehen nicht; Ohren haben sie, und hören nicht; eine Nase haben sie, und riechen nicht; ihre Hände tasten nicht; ihre Füße gehen nicht; kein Hauch ist in ihrer Kehle. Wie sie sind die, die sie gemacht, wer nur auf sie vertrauet. — Israel, vertrau' auf Gott! ihr Schutz und Schild ist er. Haus Ahrons, vertraut auf Gott! ihr Schutz und Schild ist er. Die ihr den Herrn fürchtet, vertrauet auf Gott, ihr Schutz und Schild ist er!

„Gott gedenke unser; er segne, er segne Israels Haus, er segne Ahrons Haus, er segne die Gottesfürchtigen, die Kleinen mit den Großen. Es mehre euch Gott, euch und eure Kinder. Seid gesegnet dem Herrn, der Himmel und Erde hat geschaffen. Die Himmel sind die Himmel Gottes, die Erde gab er den Menschenkindern. Nicht die Todten preisen Gott, nicht die da sinken in das stille Grab. Wir, wir loben Gott von nun an und in Ewigkeit! Hallelujah! lobet Gott.

אהבתי Das ist mir lieb, daß Gott noch höret meine Stimme

יִדְבְּרוּ עֵינַיִם לָהֶם וְלֹא יִרְאוּ: אָזְנַיִם לָהֶם וְלֹא יִשְׁמְעוּ אֶף לָהֶם וְלֹא יִרְיחוּ: יָדֵיהֶם וְלֹא יִמְיִשוּן רַגְלֵיהֶם וְלֹא יִהְלְכוּ לֹא-יִהְגּוּ בְּגִרוֹנָם: כְּמוֹהֶם יְהוּי עֲשִׂיהֶם כֹּל אֲשֶׁר-בְּטַח בָּהֶם: יִשְׂרָאֵל בְּטַח בְּיַ עֶזְרָם וּמִגָּנָם הוּא: בֵּית אֲהֶרָן בְּטַחוּ בְּיַ עֶזְרָם וּמִגָּנָם הוּא: יִרְאִי יַי בְּטַחוּ בְּיַ עֶזְרָם וּמִגָּנָם הוּא:

יַי זְכַרְנוּ יִבְרַךְ יִבְרַךְ אֶת-בֵּית יִשְׂרָאֵל יִבְרַךְ אֶת-בֵּית אֲהֶרָן: יִבְרַךְ יִרְאִי יַי הַקְּטָנִים עִם-הַגְּדֹלִים: יִסַּף יַי עֲלֵיכֶם עֲלֵיכֶם וְעַל-בְּנֵיכֶם: כְּרוּכִים אַתֶּם לַיַי עֲשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ: הַשָּׁמַיִם שָׁמַיִם לַיַי וְהָאָרֶץ נָתַן לְבְנֵי-אָדָם: לֹא-הֵמְתִים יִהְלְלוּיָהּ וְלֹא כָל-יִרְדֵי הַיָּמָה: וְאַנְחָנוּ נִבְרַךְ יְהוָה מֵעַתָּה וְעַד-עוֹלָם הַלְלוּיָהּ: קטו אֲהַבְתִּי כִי-יִשְׁמַע יַי

und mein Flehen, daß er neiget sein Ohr zu mir; all mein Lebtag rufe ich ihn an. Es umfingen mich die Todesbande, und der Hölle Angst ergriff mich, Angst und Kummer habe ich empfunden; und im Namen Gottes rief ich: „Ach Gott, errette meine Seele!“ — da war Gott gnädig und gerecht, und unser Herr war voll Erbarmen. Die einfältigen Herzen sind, wahret Gott, ich war sehr gebeugt, und er half mir auf. Geh zur Ruhe, meine Seele, denn Gott hat dir wohlgethan! Ja, du hast gerettet meine Seele vom Tode, mein Aug' befreit von seiner Thräne, meinen Fuß vom Falle. Ich walle nun vor Gott im Lande der Lebenden! Ich habe den festen Glauben, wenn ich auch sage: „ich bin gar elend.“ Ich sprach in meiner Uebereilung: „der ganze Mensch ist trüglich!“

מַה־ כַּמֵּן
Wie soll ich Gott vergelten Alles, was er hat an mir gethan? Den Kelch des Heiles erhebe ich, und rufe an den Namen Gottes. Mein Gelübde zahl ich Gott vor seinem ganzen Volke. Werth und theuer ist in Gottes Augen der Frommen Tod. Ach Gott, ich bin dein Knecht, ich dein Knecht, ein Sohn

אֶת־קוֹלִי תִּחַנּוּנֵי: כִּי־הִטָּה
אָזְנוֹ רִי וּבִימֵי אֶקְרָא:
אֶפְפוּנֵי חֲבַל־מָוֶת וּמִצָּרֵי
שָׂאוֹל מִצְאוּנֵי צָרָה וַיִּגּוֹן
אִמְצָא: וּבִשְׁם־יְיָ אֶקְרָא
אָנָּה יְיָ מִקְטָה נַפְשִׁי: חַנּוּן
יְיָ וְצַדִּיק וְאֱלֹהֵינוּ מְרַחֵם:
שֹׁמֵר פֶּתָאִים יְיָ דְּלוֹתַי
וְלִי יְהוֹשִׁיעַ: שׁוּבֵי נַפְשִׁי
לְמַנוּחֵיכִי כִּי־יְיָ גָּמַל עָלַיְכִי:
כִּי חֲדַצְתָּ נַפְשִׁי מִמָּוֶת אֶת־
עֵינַי מִן־דְּמָעָה אֶת־רַגְלִי
מִדָּחִי: אֶת־הַלֶּךְ לִפְנֵי יְיָ
בְּאַרְצוֹת הַחַיִּים: הֵאֱמַנְתִּי
כִּי אֲדַבֵּר אָנֹכִי עֲנִיתִי מְאֹד:
אָנֹכִי אֲמַרְתִּי בְּחַפְזִי כָּל־
הָאָדָם כֹּזֵב:

מָה־אֲשִׁיב לִי כָּל־
תַּגְּמוֹלוֹהִי עָלַי: כּוֹס־
יְשׁוּעוֹת אֲשָׂא וּבִשְׁם יְיָ
אֶקְרָא: נִדְרֵי לִי אֲשַׁלֵּם
נִגְדָה־נָּא לְכָל עַמּוֹ: יִקַּר
בְּעֵינַי יְיָ הַמּוֹתָה לַחֲסִידָיו:
אָנָּה יְיָ כִּי־אָנֹכִי עַבְדְּךָ אָנֹכִי

deiner Magd, Du hast meine Fessel mir gelöst. Dir opfere ich des Dankes Opfer, und rufe an den Namen Gottes. Mein Gelübde zahl ich Gott vor seinem ganzen Volke, in den Höfen vor dem Gotteshause, in Deiner Mitte, Jerusalem! Hallelujah! lobet Gott!

ללל Lobet Gott, alle Völker, preiset ihn alle Nationen; denn seine Guld ist stark über uns, und seine Treue in Ewigkeit! Hallelujah! lobet Gott!

הודו Danket Gott, denn Er ist gütig, ewig währet seine Gnade;

Es spreche Israel — ewig währet seine Gnade;

Es spreche Ahrons Haus — ewig währet seine Gnade;

Es sprechen Alle, die Gott fürchten — ewig währet seine Gnade.

מ In der Enge rief ich Gott, und Gott antwortete mir im freien Raum. Gott mit mir — ich fürchte nichts; was will der Mensch mir thun? Gott mit mir unter meinen Helfern und ich schaue meine Lust an meinen Feinden. Besser ist auf Gott vertrauen, als

עבדך בין-אמתך פתחת
למוסרי: לך אוכה וכה
תודה ובשם יי אקרא: נדרי
ליי אשלם נגדה-נא לכל-
עמו: בחצרות בית יי
בתוככי ירושלים הללויה:
קי הללו את-יי כל-גוים
שבחורו כל-האמים: כי
גבר עלינו חסדו ואמת
יי לעולם הללויה:

קח כס"ז מנגן הודו וססל עונה:

הודו ליי כי-טוב Borb.

כי לעולם חסדו: Gem. הודו

יאמר-נא ישראל Borb'

כי לעולם חסדו: Gem. הודו

יאמרו נא בית-אהרן Borb

כי לעולם חסדו: Gem. הודו

יאמרו נא יראי יי Borb

כי לעולם חסדו: Gem. הודו

מז-המצר קראתי יה ענני
במרחב יה: יי לי לא אירא
מה-יעשה לי אדם: יי לי
בעזרי ואני אראה בשנאי:
טוב לחסות ביי מבטח

auf Menschen. Besser ist auf Gott vertrauen, als vertrauen auf Fürsten. Alle Völker umringen mich, im Namen Gottes ich vertilge sie, sie umringen und umringeln mich — im Namen Gottes ich vertilge sie! Sie umringen mich wie die Bienen und verlöschen wie ein Dornenfeuer — im Namen Gottes ich vertilge sie. Du hast mich gestoßen, daß ich falle; aber Gott der half mir. Mein Sieg und Sang ist Gott und Er mein Heil. Die Stimme des Jubels und des Heiles wird gehört in den Hütten der Frommen. Die Rechte Gottes schaffet die Kraft; die Rechte Gottes ist erhöht; die Rechte Gottes schaffet die Kraft! Ich sterbe nicht, nein, ich lebe und erzähle die Thaten Gottes. Gezüchtigt hat mich Gott, aber nicht dem Tode hingegeben. Deffnet mir die Pforten der Gerechtigkeit, daß ich darin eingehe und dem Herrn danke! — das ist die Pforte Gottes, die Gerechten gehen darin ein! — Ich danke Dir Gott, daß Du mich hast erhöret, und warst mein Heil! Der Stein, den die Bauleute haben verschmähet, der ist zum Haupt und Eckstein worden. Von Gott ist das geschehen, so wunderbar es ist in unsern Augen. Den Tag, den hat Gott gemacht, daß wir uns freu'n und frölich seien.

בְּאָדָם: טוֹב לְחַסּוֹת בְּיְיָ
 מִבְּטַח בְּגִדִיבִים: כָּל־גּוֹיִם
 סָבְבוּנִי בְּשֵׁם יְיָ כִּי אֲמִילֵם:
 סְבוּנִי גַם־סָבְבוּנִי בְּשֵׁם יְיָ
 כִּי אֲמִילֵם: סְבוּנִי כְּדַבְרֵים
 דִּיעֲכוּ כְּאֵשׁ קוֹצִים בְּשֵׁם יְיָ
 כִּי אֲמִילֵם: דָּחָה דָּחִיתַנִּי
 לְנֶפֶל וַיִּי עֲזָרְנִי: עֲזֵי וְזָמַרְתָּ
 יְהוָה וַיְהִי־לִי לִישׁוּעָה: קוֹל
 רְנָה וַיִּשְׁוַעַה בְּאֶהְלֵי צַדִּיקִים
 יָמִין יְיָ עָשָׂה חֵיל: יָמִין יְיָ
 רוֹמְמָה יָמִין יְיָ עָשָׂה חֵיל:
 לֹא־אֲמֹת כִּי־אֶחָיָה וְאֶסְפָּר
 מַעֲשֵׂה יְהוָה: יִסֹּר יִסְרֵנִי יְהוָה
 וְלִמּוֹת לֹא נִתְּנָנִי: פֶּתַח־
 לִי שַׁעֲרֵי צֶדֶק אֲבֹאֲבָם
 אֲוֹדָה יְהוָה: זֶה־הַשַּׁעַר לִי
 צַדִּיקִים יָבֹאוּ בּוֹ: אֲוֹדָה כִּי
 עֲנִיתַנִּי וַתְּהִי־לִי לִישׁוּעָה:
 אֲוִד אֲבִן מֵאֲסוּ הַבּוֹנִים הָיְתָה
 לְרֹאשׁ פִּנְיָה: אֲבִן מֵאֵת יְיָ
 הָיְתָה זֹאת הִיא נִפְלְאוֹת
 בְּעֵינֵינוּ: מֵאֵת זֶה־הַיּוֹם עָשָׂה
 יְיָ נִגִּילָה וְנִשְׂמַחָה בּוֹ: יְהוָה

כס"ז חומר אנא וספול עונה :

Ach Gott hilf!

אָנָּא יי | הוֹשִׁיעָה נָּא:

Ach Gott hilf!

אָנָּא יי | הוֹשִׁיעָה נָּא:

Ach Gott, laß gelingen!

אָנָּא יי | הַצְּלִיחָה נָּא:

Ach Gott, laß gelingen!

אָנָּא יי | הַצְּלִיחָה נָּא:

ברוך Gefegnet wer da kommet
im Namen Gottes, wir segnen
Euch aus Gottes Haus!

Gott ist der Herr, der leuchtet
uns! Bindet mit Seilen das
Festopfer an die Hörner des
Altars! Du bist mein Gott,
Dir danke ich; Du mein Gott,
Dich erhebe ich.

Danket Gott, denn er ist
gütig, ewig währet seine Gnade!

יהללך Dich loben, Gott un-
ser Herr, über alle Deine Werke
— Deine Frommen, die Ge-
rechten, die Deinen Willen thun,
und all Dein Volk im Hause
Israels: sie danken jubeln Dir!
loben, preisen, rühmen, erhöhen
und verherrlichen, heiligen und
huldigen Deinem Namen, Herr!

Dir gebühret unser Dank,
zu Deines Namens Ehre ertönet
unser Lobgesang; von Ewigkeit
zu Ewigkeit bist Du Gott!
Gelobt seist Du Gott, Herr!
den alles Lob der Welten preiset.

בְּרוּךְ הוּא בְּשֵׁם יי

בְּרַכְנוּכֶם | מִבֵּית יי: בְּרוּךְ

אל | יי וַיֵּאָר לָנוּ אִסְרוּחַג

בְּעַבְתִּים עַד־קִרְנוֹת

הַמִּזְבֵּחַ: אל אלי אֶתָּה וְאוֹדֶךָ

אֱלֹהֵי אֲרוּמֶיךָ: אלי הוֹדוּ לַיי

כִּי טוֹב כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ: הוֹדוּ

יִהְיֶה לְךָ יי אֱלֹהֵינוּ עַל

כָּל מַעֲשֵׂיךָ וְחַסִּדֶיךָ

צְדִיקִים עוֹשֵׂי רְצוֹנֶךָ וְכָל

עַמֶּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּרַנָּה

יֹדוּ וַיְבָרְכוּ וַיִּשְׁבְּחוּ וַיִּפְאֲרוּ

וַיְרוּמְמוּ וַיַּעֲרִיצוּ וַיִּקְדִּישׁוּ

וַיִּמְדִּיכוּ אֶת שִׁמְךָ מִלְּכָנוּ

כִּי לָךְ טוֹב לְהוֹדוֹת וּלְשַׁמְךָ

נָאֵה לְזֹמֵר כִּי מֵעוֹלָם וְעַד

עוֹלָם אֶתָּה אל: בְּרוּךְ אַתָּה

יי מֶלֶךְ מְהֻלָּל בְּתִשְׁבָּחוֹת:

(Am wird hier gesagt: שבת חול המועד אמ)

מגלת קהלת

דברי קהלת בן דוד מלך בירושלם: הבל הבלים אמר קהלת הבל הבלים
הבל הבל: מה יתרון לאדם בכל עמלו שי עמל תחת השמש: דור הולך
והדור בא והארץ לעולם עומדת: ורח השמש ובא השמש ואל מקומו שואף
זרח הוא שם: הולך אל דרום וסובב אל צפון סובב הולך הרוח ועל
סביבותיו שב הרוח: כל הנחלים הלכים אל הים והים איננו מלא אל מקום
שהנחלים הלכים שם הם שבים ללכת: כל הדברים יגעים לא יוכל איש
לדבר לא תשבע עין לראות ולא תמלא און משמע: מה שהיה הוא שיהיה
ומה שנעשה הוא שיעשה ואין כל חדש תחת השמש: יש דבר שיאמר ראה
זה חדש הוא כבר היה לעלמים אשר היה מלפנינו: אין זכרון לראשנים
וגם לאחרנים שיהיו לא יהיו להם זכרון עם שיהיו לאחרנה: אני קהלת
הייתי מלך על ישראל בירושלם: ונתתי את לבי לדרוש ולתור בחכמה על
כל אשר נעשה תחת השמים הוא ענין רע נתן אלהים לבני האדם לענות
בו: ראיתי את כל המעשים שנעשו תחת השמש והנה הבל הבל ורעות
רוח: מענות לא יוכל לתקן וחסרון לא יוכל להמנות: דברתי אני עם לבי
לאמר אני הנה הגדלתי והוספתי חכמה על כל אשר היה לפני על ירושלם
ולבי ראה הרבה חכמה ודעת: ואתנה לבי לדעת חכמה ודעת הללו
ושכלות ידעתי שגם זה הוא רעיון רוח: כי ברב חכמה רב פעם ויוסף דעת
יוסף מכאוב: אמרתי אני בלבי לכה נא אנסכה בשמחה וראה בטוב והנה
גם הוא הבל: לשחוק אמרתי מהולל ולשמחה מה זה עשה: תרתי בלבי
למשוך ביין את בשרי ולבי נהג בחכמה ולאחוז בסכלות עד אשר אראה
אי זה טוב לבני האדם אשר יעשו תחת השמים מספר ימי חייהם: הגדלתי
מעשי בגיתי לי בתים נטעתי לי פרמים: עשיתי לי גנות ופרדסים ונטעתי
בהם עץ כל פרי: עשיתי לי ברכות מים להשקות מהם יער צומח עצים:
קניתי עבדים ושפחות ובני בית היה לי גם מקנה בקר וצאן הרבה היה לי
מכל שהיו לפני בירושלם: פנסתי לי גם פסא וזהב וסגלת מלכים והמדינות
עשיתי לי שרים ושרות ותענגות בני האדם שדה ושדות: וגדלתי והוספתי
מכל שהיה לפני בירושלם אף חכמתי עמדה לי: וכל אשר שאלו עיני לא
אצלתי מהם לא מנעתי את לבי מכל שמחה פי לבי שמח מכל עמלי וזה
היה חלקי מכל עמלי: ופגיתי אני בכל מעשי שעשו ידי ובעמל שעמלתי
לעשות והנה הבל הבל ורעות רוח ואין יתרון תחת השמש: ופגיתי אני
לראות חכמה והוללות וסכלות פי מה האדם שיבוא אחרי המלך את אשר

כָּבֵד עֲשׂוּהוּ: וְרֵאִיתִי אֲנִי שֵׁשׁ יִתְרוֹן לַחֲכָמָה מִן הַסְּכָלוֹת כִּי־תִרְוֹן הָאֹדֶר מִן
הַחֲשָׁד: הַחֲכָם עֵינָיו בְּרֹאשׁוֹ וְהַסְּכִיל בַּחֲשָׁד הוֹלֵךְ וַיִּדְעֵתִי גַם אֲנִי שֶׁמִּקְרָה
אֶחָד יִקְרָה אֶת כָּלָם: וְאָמַרְתִּי אֲנִי בְּלִבִּי בְּמִקְרָה הַסְּכִיל גַּם אֲנִי יִקְרָנִי וְלָמָּה
חֲכַמְתִּי אֲנִי אִזּוֹ יִתֵּר וְדִבַּרְתִּי בְּלִבִּי שֶׁגַּם זֶה הֵבֵל: כִּי אֵין זְכוּרוֹן לַחֲכָם עִם
הַסְּכִיל לְעוֹלָם בְּשֶׁבֶבֶר הַיָּמִים הַבָּאִים הַכֹּל נִשְׁפָּח וְאֵיךְ יָמוּת הַחֲכָם עִם הַסְּכִיל:
וְשָׁנֵאתִי אֶת הַחַיִּים כִּי רַע עָלַי הַמַּעֲשֵׂה שֶׁנַּעֲשֵׂה תַּחַת הַשָּׁמֶשׁ כִּי הַכֹּל הֵבֵל
וְרַעוּת רוּחַ: וְשָׁנֵאתִי אֲנִי אֶת כָּל עֲמָלִי שֶׁאֲנִי עֹמֵל תַּחַת הַשָּׁמֶשׁ שֶׁאֲנִיחָנוּ
לְאָדָם שִׁיחֵיהָ אַחֲרָי: וְמִי יוֹדַע הַחֲכָם יִהְיֶה אִזּוֹ סֶכֶל וַיִּשְׁלַט בְּכָל עֲמָלִי שֶׁעֲמַלְתִּי
וְשֶׁחֲכַמְתִּי תַּחַת הַשָּׁמֶשׁ גַּם זֶה הֵבֵל: וְסִפּוֹתַי אֲנִי לִיָּאֵשׁ אֶת לִבִּי עַל כָּל הָעֲמָל
שֶׁעֲמַלְתִּי תַּחַת הַשָּׁמֶשׁ: כִּי יֵשׁ אָדָם שֶׁעֲמָלוֹ בְּחֲכָמָה וְבִבְדַעַת וּבְכִשְׁרוֹן וְלְאָדָם
שֶׁלֹּא עֲמָל בּוֹ יִתְנַנּוּ חִלְקוֹ גַּם זֶה הֵבֵל וְרַעַה רַבָּה: כִּי מָה הִזָּה לְאָדָם בְּכָל
עֲמָלוֹ וּבִרְעִיוֹן לִבּוֹ שֶׁהוּא עֹמֵל תַּחַת הַשָּׁמֶשׁ: כִּי כָל יָמָיו מִכְּאֲבִים וְכַעַס עֲנִינּוּ
גַּם בְּלִילָה לֹא שָׁכַב לִבּוֹ גַּם זֶה הֵבֵל הוּא: אֵין טוֹב בְּאָדָם שִׁיאֲכַל וְשָׁתָה
וְהִרְאָה אֶת נַפְשׁוֹ טוֹב בְּעֲמָלוֹ גַּם זֶה רֵאִיתִי אֲנִי כִּי מִיַּד הָאֱלֹהִים הִיא: כִּי מִי
יֵאֲכַל וְמִי יַחֲוֹשׁ חַוִּץ מִמֶּנִּי: כִּי לְאָדָם שֶׁטוֹב לִפְנֵי נִתֵּן חֲכָמָה וְדַעַת וְשִׁמְחָה
וְלַחֲוִטָא נִתֵּן עֲנִיִן לְאַסּוּף וְלִכְנוּס לְתֵת לְטוֹב לִפְנֵי הָאֱלֹהִים גַּם זֶה הֵבֵל וְרַעוּת
רוּחַ: לְכָל זָמַן וְעַת לְכָל חֲפִץ תַּחַת הַשָּׁמַיִם: עַת לְלִדַּת וְעַת לְמוּת עַת לְטַעַת
וְעַת לְעִקּוֹר נְטוּעַ: עַת לְהִרְגַּ וְעַת לְרַפּוּא עַת לְפְרוּץ וְעַת לְבָנוֹת: עַת לְבָפוֹת
וְעַת לְשִׁחּוֹק עַת סִפּוֹד וְעַת רִקּוֹד: עַת לְהַשְׁלִיךְ אֲבָנִים וְעַת כְּנוּס אֲבָנִים עַת
לְחִבּוֹק וְעַת לְרַחוֹק מִחֲבָק: עַת לְבַקֵּשׁ וְעַת לְאַבֵּד עַת לְשִׁמּוֹר וְעַת לְהַשְׁלִיךְ:
עַת לְקְרוֹעַ וְעַת לְתַפּוֹר עַת לְחַשׂוֹת וְעַת לְדַבֵּר: עַת לְאַהֲבֵב וְעַת לְשִׁנְאֵה עַת
מִלְחָמָה וְעַת שְׁלוֹם: מָה יִתְרוֹן הָעוֹשֶׂה בְּאֲשֶׁר הוּא עֹמֵל: רֵאִיתִי אֶת הָעֲנִיִן
אֲשֶׁר נָתַן אֱלֹהִים לְבָנֵי הָאָדָם לְעֲנוּת בּוֹ: אֶת הַכֹּל עֹשֶׂה יָפָה בְּעֵתוֹ גַּם אֶת
הָעֵלֶם נָתַן בְּלִבָּם מִבְּלִי אֲשֶׁר לֹא יִמָּצֵא הָאָדָם אֶת הַמַּעֲשֵׂה אֲשֶׁר עֹשֶׂה
הָאֱלֹהִים מִרֹאשׁ וְעַד סוּף: יִדְעֵתִי כִּי אֵין טוֹב בָּם כִּי אִם לְשִׁמּוֹחַ וּלְעֲשׂוֹת
טוֹב בְּחַיָּיו: וְגַם כָּל הָאָדָם שִׁיאֲכַל וְשָׁתָה וְרָאָה טוֹב בְּכָל עֲמָלוֹ מִתַּת אֱלֹהִים
הִיא: יִדְעֵתִי כִּי כָל אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה הָאֱלֹהִים הוּא יִהְיֶה לְעוֹלָם עָלָיו אֵין לְהוֹסִיף
וּמִמֶּנּוּ אֵין לְגַרּוֹעַ וְהָאֱלֹהִים עֹשֶׂה שִׁיִּירָאוּ מִלְּפָנָיו: מָה שֶׁהִיָּה כְּבֹר הוּא וְאֲשֶׁר
לְהוֹיֹת כְּבֹר הִיָּה וְהָאֱלֹהִים יִבְקֹשׁ אֶת נִרְדָּף: וְעוֹד רֵאִיתִי תַּחַת הַשָּׁמֶשׁ מְקוֹם
הַמִּשְׁפָּט שָׁמָּה הִרְשַׁע וּמְקוֹם הַצְּדִק שָׁמָּה הִרְשַׁע: אָמַרְתִּי אֲנִי בְּלִבִּי אֶת
הַצְּדִיק וְאֶת הִרְשַׁע יִשְׁפֹּט הָאֱלֹהִים כִּי עַת לְכָל חֲפִץ וְעַל כָּל הַמַּעֲשֵׂה שָׁם:
אָמַרְתִּי אֲנִי בְּלִבִּי עַל דְּבַרְתִּי בְּנֵי הָאָדָם לְבָרֵם הָאֱלֹהִים וּלְרַאוֹת שֶׁהֵם בְּהִמָּה
הַמָּה לָהֶם: כִּי מִקְרָה בְּנֵי הָאָדָם וּמִקְרָה הַבְּהִמָּה וּמִקְרָה אֶחָד לָהֶם כְּמוֹת זֶה

קהלת

בן מות זה ורוח אחד לכל ומותר האדם מן הבהמה אין כי הכל הכל: הכל
 הולך אל מקום אחד הכל היה מן העפר והכל שב אל העפר: מי יודע רוח
 בני האדם העלה היא למעלה ורוח הבהמה היודרת היא למטה לארץ:
 וראיתי כי אין טוב מאשר ישמח האדם במעשיו כי הוא חלקו כי מי יביאנו
 לראות במה שיהיה אחריו: ושבתני אני ואראה את כל העשקים אשר נעשים
 תחת השמש והנה דמעת העשקים ואין להם מנחם ומיד עשקיהם פח ואין
 להם מנחם: ושבתני אני את המתים שכבר מתו מן החיים אשר המה חיים
 עדנה: וטוב משניהם את אשר עדן לא היה אשר לא ראה את המעשה
 הרע אשר נעשה תחת השמש: וראיתי את כל עמל ואת כל בשרון
 המעשה כי היא קנאת איש מרעהו גם זה הכל ורעות רוח: הכסיל חובק
 את ידיו ואכל את בשרו: טוב מלא בף נחת ממלא חפנים עמל ורעות רוח:
 ושבתני אני ואראה הכל תחת השמש: יש אחד ואין שני גם בן ואח אין לו
 ואין קץ לכל עמלו גם עיניו לא תשבע עשר ולמי אני עמל ומחסר את
 נפשי מטובה גם זה הכל וענין רע הוא: טובים השנים מן האחד אשר יש
 להם שכר טוב בעמלם: כי אם יפלו האחד יקים את חברו ואילו האחד
 שיפל ואין שני להקימו: גם אם ישכבו שנים וחם להם ולאחד איך יחם:
 ואם יתקפו האחד השנים יעמדו נגדו והחוט המשלש לא במהרה ינתק:
 טוב ילד מסבן וחכם ממלך זקן וכסיל אשר לא ידע להזהר עוד: כי מבית
 הסורים יצא למלך כי גם במלכותו נולד רש: ראיתי את כל החיים המהלכים
 תחת השמש עם הילד הישני אשר יעמד תחתיו: אין קץ לכל העם לכל
 אשר היה לפניהם גם האחרנים לא ישמחו בו כי גם זה הכל ורעיון רוח:
 שמר רגליך באשר תלך אל בית האלהים וקרוב לשמע מתת הכסילים זבח כי
 אינם יודעים לעשות רע: אל תבהל על פיה ולבך אל ימהר להוציא דבר
 לפני האלהים כי האלהים בשמים ואתה על הארץ על פני יהיו דבריך מעטים:
 כי בא החלום ברוב ענין וקול כסיל ברב דברים: באשר תדוד נדר לאלהים
 אל תאחר לשלמו כי אין חפץ בכסילים את אשר תדוד שלם: טוב אשר לא
 תדוד משתדוד ולא תשלם: אל תתן את פיה לחטא את בשרך ואל תאמר
 לפני המלאך כי שגגה היא למה יקצף האלהים על קולך וחבל את מעשה
 ידיך: כי ברב חלומות והבליים ודברים הרבה כי את האלהים ירא: אם עשק
 רש וגזל משפט וצדק תראה במדינה אל תתמה על החפץ כי גבה מעל
 גבה שמר וגבהים עליהם: ויתרון ארץ בכל היא מלך לשדה נעבד: אהב
 כסף לא ישבע כסף ומי אהב בהמון לא תבואה גם זה הכל: ברכות הטובה
 רבו אוכליה ומה בשרון לבעליה כי אם ראית עיניו: מתוקה שנת העובד

עיניו ק' יתיר י' הוא ק' ראות ק'

אם מעט ואם הרבה יאכל והשבע לעשיר איננו מניח לו לישון: יש רעה חולה ראיתי תחת השמש עשר שמור לבעליו לרעתו: ואבד העשר שהוא בענין רע והוליד בין ואין בידו מאומה: באשר יצא מבטן אמו ערום ישוב ללכת בשבא ומאומה לא ישא בעמלו שילך בידו: וגם זה רעה חולה כל עמית שבא כן ילך ומה יתרון לו שיעמל לרוח: גם כל ימיו בחשך יאכל וכעם הרבה וחליו וקצף: הנה אשר ראיתי אני טוב אשר יפה לאכול ולשתות ולראות טובה בכל עמלו שיעמל תחת השמש מספר ימי חייו אשר נתן לו האלהים כי הוא חלקו: גם כל האדם אשר נתן לו האלהים עשר ונכסים והשליטו לאכל ממנו ולשאת את חלקו ולשמח בעמלו זה מפת אלהים היא: כי לא הרבה יזכר את ימי חייו כי האלהים מענה בשמחת לבו: יש רעה אשר ראיתי תחת השמש ורבה היא על האדם: איש אשר יתן לו האלהים עשר ונכסים וכבוד ואיננו חסר לנפשו מכל אשר יתאוה ולא ישגיטנו האלהים לאכל ממנו כי איש נכרי יאכלנו זה הכל וחלי רע הוא: אם יוליד איש מאה ושנים רבות יחיה ורב שיהיו ימי שניו ונפשו לא תשבע מן הטובה וגם קבורה לא יהיה לו אמרתי טוב ממנו הנפל: כי בהכל בא ובחשך ילך ובחשך שמו יכסה: גם שמש לא ראה ולא ידע גחת לזה מזה: ואלו חיה אלה שנים פעמים וטובה לא ראה הלא אל מקום אחד הכל הולך: כל עמל האדם לפיהו וגם הנפש לא תמלא: כי מה יזתר לחכם מן הפסיל מה לעני יודע להלך נגד החיים: טוב מראה עינים מהלך נפש גם זה הכל ורעות רוח: מה שהיה כבר נקרא שמו ונדע אשר הוא אדם ולא יוכל לדון עם שהתקוף ממנו: כי יש דברים הרבה מרבים הכל מה יזתר לאדם: כי מי יודע מה טוב לאדם בחיים מספר ימי חייו הכלו ויעשם בצל אשר מי יגיד לאדם מה יהיה אחריו תחת השמש:

טוב שם משמן טוב ויום המות מיזם הולדו: טוב ללכת אל בית אכל מלכת אל בית משתה באשר הוא סוף כל האדם והחיי יתן אל לבו: טוב בעם משחוק כי ברע פנים ייטב לב: לב חכמים בבית אכל ולב פסילים בבית שמחה: טוב לשמע גערת חכם מאיש שמע שיר פסילים: כי כקול הסירים תחת הסיר כן שחוק הפסיל גם זה הכל: כי העשק יהולל חכם ויאבד את לב מתנה: טוב אחרית דבר מראשיתו טוב ארך רוח מגבה רוח: אל תבהל ברוחך לבעוס כי בעם בחוק פסילים ינוח: אל תאמר מה הנה שהימים הראשנים היו טובים מאלה כי לא מתכמה שאלת על זה: טובה חכמה עם גחלה ויתר

לראי השמש: כי בצל החכמה בצל הכסף ויתרון בעת החכמה תחיה בעליה:
 ראה את מעשה האלהים כי מי יוכל לתקן את אשר עותו: ביום טובה היה
 בטוב וביום רעה ראה גם את זה לעמת זה עשה האלהים על דברת שלא
 ימצא האדם אחריו מאומה: את הכל ראיתי בימי הבלי יש צדיק אבד בצדקו
 ויש רשע מאריך ברעתו: אל תהי צדיק הרבה ואל תתחכם יותר למה תשומם:
 אל תרשע הרבה ואל תהי סכל למה תמות בלא עתה: טוב אשר תאחוז בזה
 וגם מזה אל תנח את ידך כי ירא אלהים יצא את כלם: החכמה תעוז לחכם
 מעשרה שליטים אשר היו בעיר: כי אדם אין צדיק בארץ אשר יעשה טוב
 ולא יחטא: גם לכל הדברים אשר ידברו אל תתן לבך אשר לא תשמע את
 עבדך מקללך: כי גם פעמים רבות ידע לבך אשר גם את* קללת אחרים:
 כל זה נסיתי בחכמה אמרתי אחכמה והיא רחוקה ממני: רחוק מה שהיה
 ועמק עמק מי ימצאנו: סבותי אני ולבי לדעת ולתור ובקש חכמה וחשבון
 ולדעת רשע כסל והסקלות הוללות: ומוצא אני מר ממות את האשה אשר
 היא מצודים וחרמים לבה אסורים ידיה טוב לפני האלהים ימלט ממנה וחוטא
 ילכד בה: ראה זה מצאתי אמרה קהלת אחת לאחת למצא חשבון: אשר
 עוד בקשה נפשי ולא מצאתי אדם אחד מאלה מצאתי ואשה בכל אלה לא
 מצאתי: לבד ראה זה מצאתי אשר עשה האלהים את האדם ישר והמה
 בקשו חשבנות רבים: מי כהחכם ומי יודע פשר דבר חכמת אדם תאיר פניו
 ועוז פניו ישנא: אני פי מלך שמור ועל דברת שבועת אלהים: אל תבהל
 מפניו תלך אל תעמד בדבר רע כי כל אשר יחפוץ יעשה: באשר דבר מלך
 שלטון ומי יאמר לו מה תעשה: שומר מצוה לא ידע דבר רע ועת ומשפט
 ידע לב חכם: כי לכל חפץ יש עת ומשפט כי רעת האדם רבה עליו: כי
 איננו ידע מה שיהיה כי באשר יהיה מי יגיד לו: אין אדם שליט ברוח לכלוא
 את הרוח ואין שלטון ביום המות ואין משלחת במלחמה ולא ימלט רשע את
 בעליו: את כל זה ראיתי ונתון את לבי לכל מעשה אשר נעשה תחת השמש
 עת אשר שלט האדם באדם לרע לו: ובכן ראיתי רשעים קברים וקאו וממקום
 קדוש יהלכו וישתבחו בעיר אשר בן עשו גם זה הכל: אשר אין נעשה
 פתנם מעשה הרעה מהרה על בן מלא לב בני האדם בהם לעשות רע: אשר

חוטא עשה רע מאת ומאריך לו כי גם יודע אני אשר יהיה טוב לי ראוי האלהים
 אשר יראו מלפניו: וטוב לא יהיה לרשע ולא יאריך ימים בצל אשר איננו
 ירא מלפני אלהים: יש הכל אשר נעשה על הארץ אשר יש צדיקים אשר
 מגיע אלהם כמעשה הרשעים ויש רשעים שמגיע אלהם כמעשה הצדיקים
 אמרתי שגם זה הכל: ושבחתי אני את השמחה אשר אין טוב לאדם תחת
 השמש כי אם לאכל ולשתות ולשמח והוא ילנו בעמלו ימי חייו אשר נתן
 לו האלהים תחת השמש: באשר נתתי את לבי לדעת חכמה ולראות את
 הענין אשר נעשה על הארץ כי גם פזם ובלילה שנה בעיניו איננו ראה
 וראיתי את כל מעשה האלהים כי לא יוכל האדם למצוא את המעשה אשר
 נעשה תחת השמש בשל אשר יעמל האדם לבקש ולא ימצא וגם אם יאמר
 החכם לדעת לא יוכל למצא: כי את כל זה נתתי אל לבי ולכור את כל זה
 אשר הצדיקים והחכמים ועבדיהם ביד האלהים גם אהבה גם שנאה אין יודע
 האדם הכל לפניהם: הכל באשר לכל מקרה אחד לצדיק ולרשע לטוב
 ולפחור ולטמא ולזבח ולאשר איננו זוכח פטוב כחוטא הנשבע באשר שבועה
 ירא: זה רע בכל אשר נעשה תחת השמש כי מקרה אחד לכל וגם לב בני
 האדם מלא רע והוללות בלבבם בתייהם ואחריו אל המתים: כי מי אשר
 יבחר אל כל החיים יש בפתחון כי לכלב חי הוא טוב מן האריה המת: כי
 החיים יודעים שימתו והמתים אינם יודעים מאמה ואין עוד להם שחר כי
 נשפח זכרם: גם אהבתם גם שנאתם גם קנאתם כבר אבדה וחלק אין להם
 עוד לעולם בכל אשר נעשה תחת השמש: לך אכל בשמחה לחמה ושתה
 בלב טוב ייגך פי כבר רצה האלהים את מעשיך: בכל עת יהיו בגדיך לבנים
 ושמן על ראשך אל יחסר: ראה חיים עם אשה אשר אהבת כל ימי חי
 הבלך אשר נתן לך תחת השמש כל ימי הבלך כי הוא חלקך בתיים ובעמלך
 אשר אפה עמל תחת השמש: כל אשר תמצא ידך לעשות בכחך עשה כי
 אין מעשה וחשבון ודעת וחכמה בשאול אשר אפה הלך שמה: שבתו וראה
 תחת השמש כי לא לקלים המרוץ ולא לגבורים המלחמה וגם לא לחכמים
 לחם וגם לא לנבנים עשר וגם לא ליודעים חן כי עת ופגע יקרה את כלם:
 כי גם לא ידע האדם את עתו בדינים שנאחזים במצודה רעה וכצפרים
 האחוזות בפת כהם יוקשים בני האדם לעת רעה בשתפול עליהם פתאם:
 גם זה ראיתי חכמה תחת השמש וגדולה היא אלי: עיר קטנה ואנשים בה

מֵעַט וּבָא אֵלָיָה מִלֶּךְ גָּדוֹל וְסָבַב אֹתָהּ וּבָנָה עָלֶיהָ מְצוּדִים גְּדוֹלִים: וּמָצָא בָּהּ
 אִישׁ מִסֵּפֶן חֲכָם וּמְלֵט הוּא אֶת הָעִיר בְּחֻכְמָתוֹ וְאָדָם לֹא זָכַר אֶת הָאִישׁ
 הַמִּסֵּפֶן הַהוּא: וְאָמַרְתִּי אֲנִי מִזְבֵּחַ חֲכָמָה מִגְּבוּרָה וְחֻכְמַת הַמִּסֵּפֶן בְּזוּיָהּ וּדְבָרָיו
 אֵינָם נִשְׁמָעִים: דְּבָרֵי חֲכָמִים בְּנַחַת נִשְׁמָעִים מִזְעָקַת מוֹשֵׁל בְּכַסִּילִים: מִזְבֵּחַ
 חֲכָמָה מִכְּלֵי קָרֵב וְחֹטֵא אֶחָד יֵאָבֵד מִזְבֵּחַ הַרְבֵּה: זְבוּבֵי מוֹת יִבְאִישׁ יִבְיַע שְׁמֵן
 רוֹקַח יִקַּר מִחֲכָמָה מִכְּבוֹד סְכָלוֹת מֵעַט: לֵב חֲכָם לִימִינוֹ וְלֵב כָּסִיל לְשִׁמְאוֹ:
 וְגַם בְּדַרְךְ כִּשְׁהִסְכֵּל הַלֶּךְ לְבֹו חָסֵר וְאָמַר לְכָל סָכָל הוּא: אִם רוּחַ הַמּוֹשֵׁל
 תִּעֲלֶה עָלֶיךָ מִקּוֹמָה אֵל תַּנַּח כִּי מִרְפָּא יֵצִיחַ חֲטָאִים גְּדוֹלִים: יֵשׁ רָעָה רְאִיתִי
 תַּחַת הַשָּׁמֶשׁ כִּשְׁגָגָה שִׁיזָצָא מִלִּפְנֵי הַשֵּׁלִיט: גִּתָּן הַסָּכָל בְּמִרוּמָיִם רַבִּים
 וְעִשְׂרִים בְּשִׁפְלֵי יֵשׁבוּ: רְאִיתִי עֲבָדִים עַל סוּסִים וְשָׂרִים הַלְכִים בְּעֲבָדִים עַל
 הָאָרֶץ: חוֹפֵר גּוֹמֵץ בּוֹ יִפֹּל וּפְרִץ גָּדֵר יִשְׁכְּנוּ גָחַשׁ: מִסִּיעַ אֲבָנִים יַעֲצֵב בָּהֶם
 בּוֹקֵעַ עֲצִים יִסְכֵּן בָּם: אִם קָהָה הַבְּרָזֵל וְהוּא לֹא פָנִים קִלְקַל וְחִילִים יִגְבֵּר
 וְיִתְרוֹן הַכְּשִׁיר חֲכָמָה: אִם יִשׁוּף הַנְּחָשׁ בְּלוֹא לְחַשׁ וְאִין יִתְרוֹן לְבַעַל הַלְשׁוֹן:
 דְּבָרֵי פִי חֲכָם חֵן וְשִׁפְתוֹת כָּסִיל תְּבַלְעֵנּוּ: תַּחֲלֵת דְּבָרֵי פִיהוּ סְכָלוֹת וְאַחֲרֵית
 פִּיהוּ הוֹלָלוֹת רָעָה: וְהַסָּכָל יִרְבֶּה דְּבָרִים לֹא יָדַע הָאָדָם מֶה שִׁיְהִיָּה וְאֲשֶׁר יִהְיֶה
 מֵאַחֲרָיו מִי יִגִּיד לוֹ: עֵמֶל הַכָּסִילִים תִּיגְעֵנּוּ אֲשֶׁר רָא יָדַע לָלֶכֶת אֶל עִיר: אִי
 לֶךְ אָרֶץ שְׁמֵלֶכֶךָ נַעַר וְשָׂרִיךָ בְּבִקְרָיָה יֵאָבְלוּ: אֲשֶׁרֶךְ אָרֶץ שְׁמֵלֶכֶךָ בֶּן חוֹרִים
 וְשָׂרִיךָ בַּעַת יֵאָבְלוּ בְּגְבוּרָה וְלֹא בְשֵׂתִי: בְּעַצְלוֹתַיִם יִמְךָ הַמְּקַרָּה וּבְשִׁפְלוֹת יָדַיִם
 יִדְלַח הַבַּיִת: לְשַׁחֲזֹק עֲשִׂים לְחֵם וְיִין יִשְׂמַח חַיִּים וְהַכֶּסֶף יַעֲנֶה אֶת הַכֹּל: גַּם
 בְּמַדְעָה מֶלֶךְ אֵל תִּקְלָל וּבְחֻדְרֵי מִשְׁכְּבֶךָ אֵל תִּקְלָל עֲשִׂיר כִּי עוֹף הַשָּׁמַיִם יוֹלִיךְ
 אֶת הַקּוֹל וּבַעַל הַכְּנָפַיִם יִגִּיד דְּבָר: שְׁלַח לְחֻמָּה עַל פְּנֵי הַמַּיִם כִּי בָרַב הַיָּמִים
 תִּמָּצְאוּנּוּ: תֵּן חֶלֶק לְשִׁבְעָה וְגַם לְשִׁמּוֹנָה כִּי לֹא תִדַּע מֶה יִהְיֶה רָעָה עַל הָאָרֶץ:
 אִם יִמְלְאוּ הָעֵבִים גִּשְׁם עַל הָאָרֶץ יִרְיָקוּ וְאִם יִפּוֹל עֵץ בְּדָרוֹם וְאִם בְּצָפוֹן
 מְקוֹם שִׁיפּוֹל הָעֵץ שָׁם יִהְיֶה: שִׁמֵּר רוּחַ לֹא יִזְרַע וְרֵאָה בְּעֵבִים לֹא יִקְצוֹר:
 כְּאֲשֶׁר אֵינְךָ יוֹדַע מֶה הִרְךָ הַרוּחַ בְּעַצְמִים בְּבִטָּן הַמְּלֵאָה כִּכָּה לֹא תִדַּע אֶת
 מַעֲשֵׂה הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה אֶת הַכֹּל: בְּבִקְרָיָה זָרַע אֶת זָרְעֶךָ וְלַעֲרֵב אֵל תַּנַּח
 יָדְךָ כִּי אֵינְךָ יוֹדַע אִי זֶה יִכְשֵׁר הַיָּה אוֹ זֶה וְאִם שְׁנִיָּהֶם כְּאֶחָד מִזְבִּים: וּמִתּוֹק
 הָאוֹר וְטוֹב לְעֵינַיִם לְרֵאוֹת אֶת הַשָּׁמֶשׁ: כִּי אִם שְׁנַיִם הַרְבֵּה יַחִיָּה הָאָדָם בְּכֹלָם
 יִשְׂמַח וְיִזְכּוֹר אֶת יְמֵי הַחֹשֶׁךְ כִּי הַרְבֵּה יִהְיֶה כָּל שָׂבָא הַכֹּל: שְׂמַח בְּחֹרֵר בְּיִלְדוּתֶךָ
 וְיִטִּיבֶךָ לִבְךָ בְּיָמֵי בְּחֹרוֹתֶיךָ וְהַלֶּךְ בְּדַרְכֵי לִבְךָ וּבְמִרְאֵי עֵינְךָ וְדַע כִּי עַל כָּל
 אֵלֶּה יִבְיָאֶךָ הָאֱלֹהִים בְּמִשְׁפָּט: וְהִסֵּר כְּעַם מִלִּבְךָ וְהִעֲבֵר רָעָה מִבְּשָׂרְךָ כִּי
 הַיִּלְדוֹת וְהַשְׁחָרוֹת הַכֹּל: וּזְכּוֹר אֶת בּוֹרְאֶיךָ בְּיָמֵי בְּחֹרוֹתֶיךָ עַד אֲשֶׁר לֹא יִבְאוּ

יִתִּיר ה' יִתִּיר ה' יִבְמֵרָאָה ק'

ימי הרעה והגיעו שנים אשר תאמר אין לי בהם חפץ: עד אשר לא תחשך השמש והאור והירח והכוכבים ושבו העבים אחר הגשם: ביום שיזעו שמרי הבית והתענותו אנשי החיל ובטלו השחנות פי מעטו וחשכו הראות בארבות: וסגרו דלתים בשוק בשפל קול השחנה וקום לקול הצפור וישחו כל בנות השיר: גם מגבה יראו וחתחתים בדרך וינאץ השקד ויסתבל החגב ותפר האב ונה פי הלך האדם אל בית עלמו וסבבו בשוק הסופדים: עד אשר לא ירחק חבל הכסף ותרץ גלת הזהב ותשבר פד על המבוע ונרץ הנלגל אל הפור: וישב העפר על הארץ בשהיה והרות תשוב אל האלהים אשר נתנה: הכל הכלים אמר הקוהלת הכל הכל: ויתר שהיה קהלת חכם עוד למד דעת את העם ואזן וחקר תקן משלים הרבה: בקש קהלת למצא דברי חפץ וכתוב ישר דברי אמת: דברי חכמים בדרבנות וכמשמרות נטועים בעלי אספות נתנו מרעה אחד: ויתר מהמה בני הזהר עשות ספרים אין קץ ולהג הרבה יגיעת פשר: סוף דבר הכל נשמע את האלהים ירא ואת מצותיו שמור כי זה כל האדם: כי את כל מעשה האלהים יבא במשפט על כל נעלם אם טוב ואם רע:

סוף דבר הכל נשמע את האלהים ירא ואת מצותיו שמור כי זה כל האדם:

קדיש יתום.

'ירתק ק' *ס' רבתי

Keiner ist dir gleich unter den Göttern, Herr; Keiner dir gleich in deinen Werken. Dein Reich ist ein Reich aller Welten; deine Herrschaft geht durch alle Zeiten. Gott regieret, Gott hat regieret — Gott wird regieren in Ewigkeit! Gott gibt seinem Volke die Macht, Gott segnet sein Volk mit seinem Gottesfrieden!

אב Allerbarmender Vater! Bedenke Zion zu allem Guten in deiner Gnade, baue auf die Mauern von Jerusalem; denn auf dich allein vertrauen wir — auf dich, den allmächtigen Weltenherrscher, der hoch ist und erhaben, Herr durch alle Zeiten — alle Welten!

אין כמותך באלהים אדני ואין כמעשיך: מלכותך מלכות כר עולמים וממשלתך בכל הזר ודור: יי מלך יי מלך יי מלוך לעולם ועד: יי עוז לעמו יתן יי יכרך את עמו בשלום:

אב הרחמים היטיבה ברצונך את ציון תבנה חומות ירושלים: כי כך לבר בטחנו מלך אל רם ונשא ארון עולמים:

סדר הוצאת ספר תורה

Beim Ausheben der Thora.

„Wenn sie zog die Bundeslade, sprach Moses! Steh auf, Herr, daß zerstreuet werden deine Feinde, und fliehen deine Gegner vor deinem Angesichte.“ So geht die Thora aus von Zion, und Gottes Wort aus von Jerusalem!“

Gelobt sei, der die Thora hat gegeben seinem Volke Israel in seiner Heiligkeit!

„Gott, Gott ist allmächtig, barmherzig und gnädig, langmüthig, voller Huld und Wahrheit. Er bewahret seine Huld bis zum Tausendsten; er vergibt und macht rein von Schuld, Vergehen und Sünde.

Allmächtiger Weltenherr! laß in einer gnadenreichen Stunde mein Wünschen, Hoffen und Verlangen, Erhörung und Gewährung finden, und gib mir, Deinem Knechte, was mein Herz begehret! Würdige mich und meine Angehörigen (Weib und Kind) Deiner Gnadengaben, und kräftige und befähige uns, daß wir Deinen Willen thun mit ganzem und ungetheiltem Herzen. Bewahre uns vor dem eigenen bösen und sündigen Herzenstrieb, und gib uns unser volles Theil an Deiner Gotteslehre, auf das wir würdig befunden werden, daß der Abglanz Deiner göttlichen Macht und Herrlichkeit sichtbar an uns werde und der Strahl Deines göttlichen Lichtes, der Geist der Einsicht und Weisheit und das Leben verkläre; auf das an uns in Erfüllung gehe der Spruch, der geschrieben steht: „Und es wird ruhen auf ihm der Geist Gottes, der Geist der Weisheit und des Verständnisses, der Geist des Rathes und der Stärke, der Geist der Erkenntniß und Furcht Gottes!“ So möge es auch Dein Wille

פוחסין סרון סקודט ומוזילין ז' ס"ח ומוזרים:

וַיְהִי בְּנִסְעֵ הָאָרֶץ וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה
קוֹמָה יי וַיִּפְצוּ אֹיְבֵיךָ וַיָּנֶסוּ
מִשְׁנֵאֵיךָ מִפְּנֵיךָ: כִּי מִצִּיּוֹן תֵּצֵא
תּוֹרָה וַדְּבַר יי מִירוּשָׁלַיִם:

בְּרוּךְ שְׁנַתַּן תּוֹרָה לְעַמּוֹ
יִשְׂרָאֵל בְּקִדְשָׁתוֹ:

תפלה משערי ציון לומר בשעת הוצאת ס"ח:

יְהוָה | יְהוָה אֵל רַחוּם
וְחַנוּן אֲרָךְ אַפַּיִם וְרַב חֶסֶד
וְאֵמֶת. נִצַּר חֶסֶד לְאֲלֹפִים
נִשְׂא עוֹן וּפְשַׁע וְחַטָּאָה
וְנִקְיָה: ג"פ

רבונו של עולם מלא משאלות
לבי למזוכה והפק רצוני ותן
שאלתי לי עבדך (פכ"ב) אמתך
וזכני (ואת אשתי ובני ובנותי)
לעשות רצונך בלבב שלם. ומלמני
מיצר הרע. ותן חלקנו בתורתך.
וזכנו כפי שתשרה שכנתך
עלינו. והופע עלינו רוח חכמה
ובינה. ויתקיים בנו מקרא שכתוב
ונקה עליו רוח יי. רוח חכמה
ובינה. רוח עצה וגיבורה. רוח
דעת ויראת יי. וכן יהי רצון

sein, Gott unser Herr, daß ich zu allem Guten, Gottgefälligen mich berufen und befähiger fühle, und stets walle in den Wegen des Rechtes und der Liebe, Herr, vor Dir! Heilige uns in der Beobachtung Deiner göttlichen Gebote, auf daß wir würdig und theilhaftig werden eines langen und glücklichen Lebens, und des ewigen zukünftigen Lebens gewiß und sicher sind. Wahre uns vor allen bösen und leichtsinnigen Gedanken und Werken, vor bösen Stunden, die unversehens kommen über uns, vor jedem bösen Verhängniß, das uns bedrohet und überfällt; auf daß, wer Gott vertrauet, in seiner Huld und Liebe stets geborgen sei! Amen!

Möge mein Gebet in einer gnadenreichen Stunde vor Gott kommen! Gott, in deiner unendlichen Huld und Milde erhöre mich, und sende mir dein Heil und deine Wahrheit!

Gelobt sei der Name des Weltenherrn; gelobt die Krone deiner Herrlichkeit, die Stätte, an der du thronest. Möge deine Gnade walten über dein Volk Israel in Ewigkeit, daß deine rettende Hand sichtbar werde an deinem Volke in deinem heiligen Tempel; daß dein himmlisch Licht in seiner Klarheit und Milde uns zuströme, unser Gebet Erbarmen finde und in Gnaden empfangen werde. Möge es dein Wille sein, uns das Leben zu erhalten, es zu segnen mit allen deinen Gütern; möge auch ich unter den Frommen und Gerechten bedacht sein vor dir, das du dich erbarmest über mich, mich schirmest und wahrest, mich und meine Angehörigen und Alle, die zu deinem Volke Israel gehören.

Du bist es, der Alles speiset und ernähret; du bist es, der da schaltet und waltet über Alles, der da schaltet über Könige und Fürsten; dein ist das Reich!

Da stehe ich als ein Knecht vor Gott dem Heiligen, gelobt sei sein Name, bereit und willig zu seinem Dienste, und beuge das Knie vor ihm und

מִלִּפְנֵי יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ
שְׂאֻזָּה לַעֲשׂוֹת מַעֲשִׂים טוֹבִים
בְּעִנְיָךְ. וְדַלְקַת בְּדַרְכֵי יִשְׂרָאֵל
לִפְנֵיךְ. וְקַדְשָׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ. כִּי
שְׂאֻזָּה לַחַיִּים טוֹבִים וְאֲרוּכִים
לְחַיֵּי הָעוֹלָם הַבָּא. וְתִשְׁמְרֵנוּ
מִמַּעֲשִׂים רָעִים. וּמִשְׁעוֹת רָעוֹת
הַמְתַּרְגְּשׁוֹת לְבֹא לְעוֹלָם. וְהַבֹּטֵחַ
בְּיַד הַסֵּדֶךְ יִסּוּכְכֶנָּהוּ אָמֵן:

יְהִי לְרָצוֹן אֲמֵרֵי פִי וְהַגִּיזוֹן לְבִי
לִפְנֵיךְ יי צוּרֵי וְגוֹאֲלֵי:
יִי וְאֲנִי תִפְלְתִי לָךְ יי עַת רָצוֹן אֱלֹהִים
כָּרֵב חֶסֶדְךָ עֲנֵנִי בְּאַמֶּת יִשְׁעֶךָ:

בְּרִיךְ שְׁמֶה דְמָרָא עֲלְמָא בְּרִיךְ
כְּתָרְךָ וְאַתְרָךְ. יְהֵא רְעִיתְךָ עִם
עַמְךָ יִשְׂרָאֵל לְעֵלְמָא וּפּוֹרְקָן יְמִינְךָ
אַחֲזִי לְעַמְךָ בְּבֵית מִקְדָּשְׁךָ
וְלֹאֲמִטוּיָא לְנָא מְטוּב נְרוֹרְךָ
וְלִקְבֵּל צְלוֹתְנָא בְּרַחֲמִין. יְהֵא
רְעוּנָא קְדָמְךָ דְתוֹרִיךָ לָן חַיִּין
בְּטִיבוּתָא. וְלִהּוּא אָנָּא פְּקִידָא
בְּגוֹ צְדִיקָא. לְמַרְחָם עָלֵי וּלְמַנְטָר
יְתִי וְיִת כָּל דֵּי לִי וְדֵי לְעַמְךָ
יִשְׂרָאֵל. אַנְתָּ הוּא זֶן לְכֹלָא
וּמִפְרָגָם לְכֹלָא. אַנְתָּ הוּא שְׁלִיט
עַל כֹּלָא. אַנְתָּ הוּא דְשְׁלִיט עַל
מַלְכֵיָא וּמַלְכוּתָא דִּילְךָ הִיא. אָנָּא
עֲבָדָא דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא
דְסִגְיָדְנָא קַמָּה וּמְקַמָּה דִּיקָר

vor der heiligen Thora heute und immer. Nicht auf Menschen stütz' ich mich, nicht auf die, die sich für Götter halten, vertrau' ich und verlass' mich; auf Gott vertraue ich, auf Gott im Himmel; er ist Gott in Wahrheit, seine Thora — Wahrheit, seine Propheten Wahrheit; er ist es, der Wohlthat und Wunder thut in Wahrheit! Auf ihn stütz' ich mich und vertraue ich, seinen heiligen Namen lobpreise und verehere ich mit Herz und Mund! Möge es dein Wille sein, daß du mir öffnest das Herz für deine Gotteslehre, und mir gewährest, was mein Herz begehret, mir und deinem ganzen Volke Israel, daß wir zum Leben, Glück und Frieden bedacht sein mögen. Amen.

שמע ישראל! Gott unser Herr, ist ein einziger, einziger Gott!

Einig ist unser Gott, groß ist unser Herr heilig sein Name!

Worb. Preiset mit mir die Größe Gottes, daß wir einmüthig erheben seinen Namen!

Gem. Dein, Gott, ist die Größe, die Macht und die Herrlichkeit, der Sieg und Ruhm, wie Alles im Himmel und auf Erden! Dein ist das Reich und die Erhabenheit du von Allem das Haupt.

Erhebet Gott unsern Herrn, und beug' euch vor dem Schemel seiner Füße, denn heilig ist er!

Erhebet Gott unsern Herrn, und beug' euch vor seinem heiligen Berge, den heilig ist Gott, unser Herr;

על כפל יתגדל ויתקדש וישתבח ויתפאר ויתרומם ויתנשא: שמו של

אוריתה בכל עֶדֶן ועֶדֶן. לֹא עַל
אָנֹכִי רְחִיצָנָא. וְלֹא עַל בֵּר אֱלֹהִין
סְמִיכָנָא. אֱלֹא בְּאֱלֹהֵא דְשִׁמְיָא.
דְּהוּא אֱלֹהֵא קְשׁוּט וְאוֹרִיתָהּ
קְשׁוּט. וְנִבְיֵאוּהִי קְשׁוּט. וּמְסִנָּא
לְמַעַבְדֵּי טַבְּוֹן וְקְשׁוּט. בְּהֵא אָנָּה
רְחִיץ. וְלִשְׁמַחַּהּ כְּדִישָׁא יְקִירָא
אָנָּה אָמַר תּוֹשְׁבַחָן. יְהֵא רַעְוָא
קְדָמָךְ דְּתַפְתַּח לִבִּי בְּאוֹרִיתָהּ
וְחַשְׁלִים מְשַׁאֲלִין דְּלִבִּי. וְלִבָּא
דְּכָל עַמְךָ יִשְׂרָאֵל. לְטַב וְלְחַיִּין
וְלִשְׁלָם:

שמע ישראל! יי אלהינו יי אחד:

שמע ישראל! יי אלהינו גדול אחד קדוש שמו:

גדלו ליי אתי וגרוממה שמו יתדו:

לך יי הגדלה והגבורה והתפארת והנצח וההוד כי כל בשמים ובארץ לך יי הממלכה והמתנשא לכל לראש:

רוממו יי אלהינו והשתחו ליהודים רגליו קדוש הוא: רוממו יי אלהינו והשתחו להר קדשו כי קדוש יי אלהינו:

מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא : בְּעוֹלָמוֹת שֶׁבָרָא הָעוֹלָם הַזֶּה וְהָעוֹלָם
הַבָּא : בְּרִצּוֹנוֹ וְכִרְצוֹן יִרְאִיו וְכִרְצוֹן כָּל בֵּית יִשְׂרָאֵל : צוּר הָעוֹלָמִים אֲדוֹן כָּל
הַבְּרִיּוֹת אֱלֹהֵי כָּל הַנִּפְשׁוֹת : הַיּוֹשֵׁב בְּמִרְחַבֵי מְרוֹם הַשָּׁמַיִם בְּשֵׁמִי שְׁמִי קָדָם :
קִדְשָׁתוֹ עַל הַחַיּוֹת וְקִדְשָׁתוֹ עַל כָּפֵס הַכְּבוֹד : וּבִכְנֵי יִתְקַדֵּשׁ וְשִׁמְךָ בָּנוּ יי
אֱלֹהֵינוּ לְעֵינֵי כָּל חַי : וְנֹאמֶר לְפָנָיו שִׁיר חֲדָשׁ בְּפִתּוּב : שִׁירוּ לְאֱלֹהִים זְמִירוֹ
שְׁמוֹ סִלוֹ לְרוֹכֵב בְּעֶרְבּוֹת בְּיָהּ שְׁמוֹ וְעֲלוּ לְפָנָיו : וְנִרְאֶהוּ עֵינֵינוּ בְּשׁוּבוֹ אֶל
נִדְהוֹ בְּפִתּוּב : כִּי עֵין בְּעֵין יִרְאוּ בְּשׁוּב יי צִיּוֹן : וְנֹאמֶר וְנִגְלָה כְּבוֹד יי וְנֹא
כָּל בְּשׂוֹר יַחְדּוֹ כִּי פִי יי דַּבֵּר :

אֵב הַרְחָמִים. הוּא יְרַחֵם עִם עַמּוּסִים. וַיִּזְכֹּר בְּרִית אִיתָנִים.
וַיִּצִיל נַפְשׁוֹתֵינוּ מִן הַשְּׁעוֹת הַרְעוֹת וַיִּגְעַר בַּיָּצָר הָרַע מִן
הַנְּשׂוּאִים. וַיַּחֲזֵן אוֹתָנוּ לְפִלִּיטַת עוֹלָמִים וַיַּמְלֵא מִשְׂאֵלוֹתֵינוּ
בְּמִדָּה טוֹבָה יִשׁוּעָה וְרַחֲמִים :

ומניחין ס"ח על הכניסה והסוף לומר ויעזור ויגן וכו'.

וַיִּעְזֹר וַיִּגֵּן וַיּוֹשִׁיעַ לְכָל הַחוֹסִים בּוֹ וְנֹאמֶר אָמֵן : הַכֹּל הָבִי גְדֹל לְאֱלֹהֵינוּ
וְתִנּוּ כְבוֹד לַתּוֹרָה : כְּהֵן קָרַב. יַעֲמֹד (פּב"פ הַכֹּהֵן). בְּרוּךְ שֶׁנִּתְּן תּוֹרָה לְעַמּוֹ
יִשְׂרָאֵל בְּקִדְשָׁתוֹ : תּוֹרַת יי תְּמִימָה מְשִׁיבַת נֶפֶשׁ יְעֻדוֹת יי נֶאֱמָנָה מְחַבֵּימַת
פְּתוּי : פְּקוּדֵי יי יִשְׂרָאֵל מְשִׁמְחֵי לֵב מְצוֹת יי בְּרָה מְאִירַת עֵינַיִם : יי עוֹז לְעַמּוֹ
יִתֵּן יי יִבְרָךְ אֶת עַמּוֹ בְּשָׁלוֹם : הָאֵל תְּמִים דְּרָכּוֹ אִמְרַת יי צְרוּפָה מְגֵן הוּא
לְכָל הַחוֹסִים בּוֹ :

וְאַתֶּם הַדְּבָקִים בְּיִי אֱלֹהֵיכֶם חַיִּים כָּלְכֶם הַיּוֹם :

Vor dem Vorlesen :

העולה לתורה מברך :

בְּרַכּוּ אֶת יי הַמְּבַרֵךְ :

וּכְעַם עוֹנִים בְּרוּךְ יי הַמְּבַרֵךְ לְעוֹלָם וָעֶד : וּסְוֹזֵךְ סְוֹזְכָךְ בִּיְהוָה :

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מִקֵּד הָעוֹזֵם אֲשֶׁר בָּחַר
בָּנוּ מִכָּל הָעַמִּים וְנָתַן לָנוּ אֶת תּוֹרָתוֹ. בְּרוּךְ אַתָּה
יי נוֹתֵן הַתּוֹרָה :

Nach dem Vorlesen :

אחר הקריאה מברך :

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר נָתַן

לָנו תּוֹרַת אֱמֶת וְתִי עוֹלָם נִטַע בְּתוֹכֵנוּ. בְּרוּךְ
אַתָּה יי נותן התורה:

ברכת הגומל

לרצונו לרכיבין לסודות. יורדי הים. והולכי מדברות. ומי טהים חולה צככס ונתרפא. ומי טהים
חזוס צצית הסקורים וילא. ולכתחילה לריך לצרך תוך ג' ימים הראשונים. וכך לומר:
בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם הַגּוֹמֵל לְחַיִּים טוֹבוֹת שְׂגֻמָּלָנִי כָּל-טוֹב:
וסקסל עוכין מי שְׂגֻמָּלָךְ כָּל-טוֹב הוּא יְגֻמָּלְךָ כָּל טוֹב סָלָה:

קריאת התורה ליום א' דסבות

וקורין צס"ח ס' צס' אמור שור או כשב ס' גצרי, וצצצת נתחלקס לז' גצרי.
צני סצרך מזכיר לכבוד היום ולכבוד הרגל ויסיים ויזכהו לעלות לרגל וכו'.

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר: שׁוֹר אֹז-כָּשֶׁב אֹז-עֵז בִּי יוֹלֵד
וְהָיָה שִׁבְעַת יָמִים תַּחַת אִמּוֹ וּמִיּוֹם הַשְּׁמִינִי וְהָלָאָה יִרְצָה לְקַרְבַּן
אִשָּׁה לַיהוָה: וְשׁוֹר אֹז-שָׁה אֹתוֹ וְאֶת-בָּנוֹ לֹא תִשְׁחַטוּ בַיּוֹם
אֶחָד: וְכִי תִזְבְּחוּ זִבְח־תּוֹרָה לַיהוָה לְרִצְוֹנְכֶם תִּזְבְּחוּ: בַּיּוֹם הַהוּא
יֹאכַל לְאֶתְוֹתֵירוּ מִמֶּנּוּ עַד-בֶּקֶר אֲנִי יְהוָה: וְשִׁמְרַתֶם מִצְוֹתַי
וַעֲשִׂיתֶם אֹתָם אֲנִי יְהוָה: וְלֹא תַחֲלִלוּ אֶת-שֵׁם קֹדְשִׁי וְנִקְדַּשְׁתִּי
בְּתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֲנִי יְהוָה מְקֹדְשֵׁכֶם: הַמּוֹצִיא אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ

קריאת התורה לשבת חול המועד

וקורין צס"ח ס' צס' כי תשא ונתחלקס לז' גצרי.

וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל-יְהוָה רְאֵה אַתָּה אָמַר אֵלַי הֲעַל אֶת-הָעַם
הַזֶּה וְאַתָּה לֹא הוֹדַעְתָּנִי אֵת אֲשֶׁר-תִּשְׁלַח עִמִּי וְאַתָּה אָמַרְתָּ
יִדְעֹתִיךָ כְּשֵׁם וְגַם-מִצְאָתָּךְ חֵן בְּעֵינָי: וְעַתָּה אֲסַגֵּא מִצְאָתִי חֵן
בְּעֵינֶיךָ הוֹדִיעֵנִי נָא אֶת-דְּרָכֶיךָ וְאַדְעֶךָ לְמַעַן אֲמַצְאֶחֶן בְּעֵינֶיךָ
וְרָאָה בִּי עַמְּךָ הַגּוֹי הַזֶּה: וַיֹּאמֶר סָנִי יִלְכוּ וְהִנִּיחֹתִי לָךְ: וַיֹּאמֶר
אֵלָיו אִם-אֵין סָנִיךָ הַלְכִים אֶל-תַּעֲלֵנוּ מִזֶּה: וּבִמְהַר יוֹדַע אֲסוּא
כִּי-מִצְאָתִי חֵן בְּעֵינֶיךָ אֲנִי וְעַמְּךָ הַלּוֹא בְּלִבְתָּךְ עִמָּנוּ וְנִסְלִינוּ

מצלים להיות לכם לאלהים אני יהוה: (בשנת ב) פ וידבר יהוה אל-משה לאמר: דבר אל-בני ישראל ואמרת אלהם מועדי יהוה אשר-תקראו אתם מקראי קדש אלה הם מועדי: ששת ימים תעשה מלאכה וביום השביעי שבת שבתון מקרא-קדש כל-מלאכה לא תעשו שבת הוא ליהוה בכל מושבותיכם: לוי פ אלה מועדי יהוה מקראי קדש אשר-תקראו אתם במועדים: בתוך הראשון בארבעה עשר לחדש בין הערבים פסח ליהוה: ובחמשה עשר יום לחדש הזה חג המצות ליהוה שבעת ימים מצות תאכלו: ביום הראשון מקרא-קדש יהיה לכם כל-מלאכת עבודה לא תעשו: והקרבתם אשה ליהוה שבעת ימים ביום השביעי מקרא-קדש כל-מלאכת עבודה לא תעשו: פ וידבר יהוה אל-משה לאמר: דבר אל-בני ישראל ואמרת אלהם כיתבאו אל-הארץ אשר אני נתן לכם וקצרתם את-קצירה ונהבאתם את-עמר ראשית קצירכם אל-דבקהן: והניף את-העמר לפני יהוה לרצונכם ממחרת השבת וניפנו דבקהן: ועשיתם ביום הניפכם את-העמר ככש תמים בן-שנתו לעלה ליהוה: ומנחתו שני עשרנים סלת בלולה

(לשנת חול המועד)

אני ועמך מכל-העם אשר על-פני האדמה: לוי פ ויאמר יהוה אל-משה גם את-הדבר הזה אשר דברת לעשה פי-מצאת חן בעיני ואדעך בשם: ויאמר הראני נא את-כבודך: ויאמר אני אעביר כל-טובי על-פניך וקראתי בשם יהוה לפניך וחסנתי את-אשר אחז ורחמתי את-אשר ארחם: שלישי ויאמר לא תוכל לראת את-פני כי לא-יראני האדם וחי: ויאמר יהוה הנה מקום אתי ונצבת על-הצור: והיה בעבור כבודי ושמתיך בנקרת הצור ושבתו כפי עליך עד-עברי: ורסורתו את-כפי וראית את-אחרי ופני לא יראו: רביעי ויאמר יהוה אל-משה פסל-לך שני-לחת אבנים כראשנים וכתבתי על-הלחת את-הדברים אשר היו

בשמן אשה ליהוה ריח ניהח וגספה יין רביעית ההין: ולחם
 וקלי וברמל לא תאכלו עד עצם היום הזה עד הביאכם את-
 קרבן אלהיכם הקת עולם לדדתיכם בכל משבת יכם: שליש
 (ובשבת ה') ם וספרתם לכם ממחרת השבת מיום הביאכם את-
 עמר התנופה שבע שבתות תמימת תהינה: עד ממחרת השבת
 השביעית תספרו חמשים יום והקרבתם מנחה חדשה ליהוה:
 ממושבת יכם תביאו | לחם תנופה שתיים שני עשרנים סלת
 תהינה חמץ תאפינה בפורים ליהוה: והקרבתם על-הלחם
 שבעת כבשים תמימם בני שנה ופר בזבקר אחד ואילם
 שנים יהיו עלה ליהוה ומנחתם וגספיהם אשה ריח-ניהח ליהוה:
 ועשיתם שעיר-עזים אחד לחטאת ושני כבשים בני שנה לזבח
 שלמים: והניף הכהן | אתם על לחם הבכרים תנופה לפני יהוה
 על-שני כבשים קדש יהיו ליהוה לכהן: וקראתם בעצם | היום
 הזה מקרא-קדש יהיה לכם פל-מלאכת עבודה לא תעשו חקת
 עולם בכל-מושבותיכם לדדתיכם: ובקצרכם את-קציר ארצכם
 לא-תכלה פאת שדך בקצרך ולקט קצירך לא תלקט לעני
 ולגר תעזב אתם אני יהוה אלהיכם: רביעי (ובשבת ו) ם

ינסכו ק' א' רגושה

(לשבת חול המועד)

על-הלחת הראשנים אשר שפרת: והיה גבזן לבקר ועלית
 בבקר אל-הר סיני ונצבת לי שם על-ראש ההר: ואיש לא-
 יעלה עמך וגם-איש אל-ירא בכל-ההר גם-הצאן והבקר אל-
 ירעי אל מול ההר ההוא: חמישי ויפסל שני-לחת אבנים פראשנים
 וישכם משה בבקר ויעל אל-הר סיני כאשר צוה יהוה אתו
 ויקח בידו שני לחת אבנים: וירד יהוה בענן ויתיצב עמו שם
 ויקרא בשם יהוה: ויעבר יהוה | על-פניו ויקרא יהוה | יהוה אל
 רחום ורחזן ארך אפים ורב-חסד ואמת: נצר חסד לאלפים
 גשא עזן ופשע וחטאה ונקה לא ינקה פקר | עזן אבות עד-דגב
 ועל-בני בנים על-שלשים ועל-רבעים: וימהר משה ויקד ארצה

וַיִּדְבֹר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: דִּבֶּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר
 בַּחֹדֶשׁ הַשְּׂבִיעִי בְּאַחַד לַחֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם שַׁבָּתוֹן זָכְרוֹן תְּרוּעָה
 מִקְרֵא־קֹדֶשׁ: כָּל־מְלֹאכֶת עֲבֹדָה לֹא־תַעֲשׂוּ וְהִקְרַבְתֶּם אִשָּׁה
 לַיהוָה: ס וַיִּדְבֹר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: אַךְ בַּעֲשׂוֹר לַחֹדֶשׁ
 הַשְּׂבִיעִי הַזֶּה יוֹם הַפְּסָרִים הוּא מִקְרֵא־קֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם וְעֲנִיתֶם
 אֶת־נַפְשֹׁתֵיכֶם וְהִקְרַבְתֶּם אִשָּׁה לַיהוָה: וְכָל מְלֹאכָה לֹא תַעֲשׂוּ
 בַּעֲצֵם הַיּוֹם הַזֶּה כִּי יוֹם פְּסָרִים הוּא לְכַפֵּר עֲלֵיכֶם לִפְנֵי יְהוָה
 אֱלֹהֵיכֶם: כִּי כָל הַנֶּפֶשׁ אֲשֶׁר לֹא־תַעֲנֶה בַּעֲצֵם הַיּוֹם הַזֶּה
 וַגְּבַרְתָּה מֵעַמִּיהָ: וְכָל־הַנֶּפֶשׁ אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה כָּל־מְלֹאכָה בַּעֲצֵם
 הַיּוֹם הַזֶּה וְהֶאֱבַדְתִּי אֶת־הַנֶּפֶשׁ הַהוּא מִקְרַב עַמִּיהָ: כָּל־מְלֹאכָה
 לֹא תַעֲשׂוּ חֻקַּת עוֹלָם לְדֹרֹתֵיכֶם בְּכָל מְשַׁבְּתֵיכֶם: שַׁבָּת שַׁבָּתוֹן
 הוּא לָכֶם וְעֲנִיתֶם אֶת־נַפְשֹׁתֵיכֶם בַּתְּשׁוּעָה לַחֹדֶשׁ בַּעֲרַב מֵעֲרַב
 עַד־עֲרַב תִּשְׁבַּתוּ שַׁבְּתֵיכֶם: חֲמִישִׁי (ובשבת ז') פ

וַיִּדְבֹר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: דִּבֶּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר
 בַּחֹדֶשׁ הַשְּׂבִיעִי הַזֶּה חַג הַסֻּכּוֹת שִׁבְעַת

(לשבת חול המועד)

וַיִּשְׁתַּחֲוּ: וַיֹּאמֶר אִם־נָא מִצֵּאתִי חַן בְּעֵינַיִךְ אֲדֹנָי יְלֹד־נָא אֲדֹנָי
 בְּקִרְבִּי כִּי עִם־קִשְׁת־עַרְףְּ הוּא וְסִלַּחְתָּ לְעוֹנֵינוּ וְלַחַטָּאתֵנוּ וְנַחֲלִתָּנוּ:
 וַיֹּאמֶר הַנְּה אֲנֹכִי בְרִית בְּרִית נָגַד כָּל־עַמֶּךָ אֲעֲשֶׂה נִפְלְאוֹת אֲשֶׁר
 לֹא נִבְרְאוּ בְּכָל־הָאָרֶץ וּבְכָל־הַגּוֹיִם וְרָאָה כָּל־הָעַם אֲשֶׁר־אִתָּה
 בְּקִרְבִּי אֶת־מַעֲשֵׂה יְהוָה כִּי־נִזְרָא הוּא אֲשֶׁר אָנֹכִי עֹשֶׂה עִמָּךְ: שִׁשִּׁי
 שְׁמֹר־לָךְ אֶת אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצִוֶּה הַיּוֹם הַנֶּגִיד גִּדְּשׁ מִפְּנֵיךְ אֶת־הָאֱמֹלִי
 וְהַכֹּנְעָנִי וְהַחִתִּי וְהַפְּרָזִי וְהַחִוִּי וְהַיְבוּסִי: הַשְּׁמֹר לָךְ פֶּן־תִּכְרַת
 בְּרִית לְיוֹשְׁבֵי הָאָרֶץ אֲשֶׁר אִתָּה בְּנֹא עֲלֶיהָ פֶּן־יִהְיֶה לְמוֹקֵשׁ בְּקִרְבֶּךָ:
 כִּי אֶת־מִזְבְּחֵיכֶם תִּתְּצוּן וְאֶת־מִצְבְּחֵיכֶם תִּשְׁבְּרוּן וְאֶת־אֲשֵׁרֵי
 תִּכְרְתִין: כִּי לֹא תִשְׁתַּחֲוֶה לְאֵל אֲחֵר כִּי יְהוָה קִנְיָ שְׁמוֹ אֵל קִנְיָ
 הוּא: פֶּן תִּכְרַת בְּרִית לְיוֹשְׁבֵי הָאָרֶץ וְזָנִי | אֲחֵרִי אֱלֹהֵיהֶם וְזָבְחוּ
 לְאֱלֹהֵיהֶם וְקָרָא לָךְ וְאָבִלְתָּ מִזְבְּחוֹ: וְלִקְחַתָּ מִבְּנֵי לְבָנֶיךָ וְזָנִי

ימים ליהוה: ביום הראשון מקרא-קדש כל-מלאכת עבודה לא
 תעשו: שבעת ימים תקריבו אשה ליהוה ביום השמיני מקרא-
 קדש יהיה לכם והקרבתם אשה ליהוה עצרת הוא כל-מלאכת
 עבודה לא תעשו: אלה מועדי יהוה אשר-תקראו אתם מקראי
 קדש להקריב אשה ליהוה עליה ומנחה זבח ונסכים דבר-יום
 ביומו: מלבד שבתת יהוה ומלבד מתנותיכם ומלבד כל-
 גדריכם ומלבד כל-גדבתיכם אשר תתנו ליהוה: אך בחמשה
 עשר יום לחדש השביעי באספכם את-תבואת הארץ תחגו
 את-חגי-יהוה שבעת ימים ביום הראשון שבתון וביום השמיני
 שבתון: ולקחתם לכם ביום הראשון פרי עץ הדר פסת תמרים
 וענף עין-עבת וערבי-נחל ושמתם לפני יהוה אלהיכם שבעת
 ימים: וחגתם אתו חג ליהוה שבעת ימים בשנה חקת עולם
 לדתיכם בחדש השביעי תחגו אתו: בפסת תשבו שבעת ימים
 כל-האזרח בישראל ישבו בפסת: למען ידעו דדתיכם כי
 בסבות הושבתי את-בני ישראל בהוציא אותם מארץ מצרים
 אני יהוה אלהיכם: וידבר משה את-מעדי יהוה אל-בני ישראל: פ

(לשבת חול המועד)

בנתיו אחרי אלהיכם והזנו את-בניי אחרי אלהיכם: אלהי מסכה
 לא תעשה-לך: שבע את-חג המצות תשמור שבעת ימים תאכל
 מצות אשר צויתך למועד חדש האביב כי בחדש האביב
 יצאת ממצרים: כל-פטר רחם לי וכל-מקנה תזכר פטר שור
 ושה: ופטר חמור תפדה בשה ואם-לא תפדה וערפתו כל
 בכור בניה תפדה ולא-יראו פני ריקם: ששת ימים תעבד
 וביום השביעי תשבת בחריש ובקציר תשבת: וחג שבעת
 תעשה לך בפירי קציר חטים וחג האסיף תקופת השנה: שלש
 פעמים בשנה יראה כל זכורך את-פני האדן ו יהוה אלהי
 ישראל: כי-אזריש גוים מפניה והרחבתי את-גבלך ולא-יחיד
 איש את-ארצה בעלתך לראות את-פני יהוה אלהיך שלש

קריאת התורה ליום א' דסכות

ענינים ס"ח סניס אלל הכלסונה ולוונר ס"ץ חצי קדיש על סניסס. וונגזיסין וגוללין ס"ס
סקורין 13 וסותסין ס"ח 3' וקורין 13 לונסמיר 3' פנסס.

ובחמשה עשר יום לחדש השביעי מקרא-קדש יהיה לכם
כל-מלאכת עבודה לא תעשו וחתם חג ליהוה שבעת ימים:
והקרבתם עלה אשה ריח ניחח ליהוה פרים בנז-בקר שלשה
עשר אילים שנים כבשים בני-שנה ארבעה עשר תמימם יהיו:
ומנחתם סלת בלולה בשמן שלשה עשרנים לפר האחד
לשלשה עשר פרים שני עשרנים לאיל האחד לשני האלים:
ועשרון עשרון לכבש האחד לארבעה עשר כבשים: ושעיר-
עזים אחד חטאת מלבד עלת התמיד מנחתה ונסכה:

(לשבת חול המועד)

פעמים בשנה: לא-תשחט על-חמין דם-זבחי ולא-ילין לבקר
זבח חג הפסח: ראשית בכורי אדמתך תביא בית יהוה אלהיך
לא-תבשל גדי בחלב אמו: חצי קדיש

למסמיר קורין 3' ספס סני לפי סדכ סיום.

סס סול כלסון סל סול סנועד קורין וביום השני וביום השלישי.

וביום השני פרים בנז-בקר שנים עשר אילים שנים כבשים
בני-שנה ארבעה עשר תמימם: ומנחתם ונסכיהם לפרים
לאילים ולכבשים במספרם כמשפט: ושעיר-עזים אחד חטאת
מלבד עלת התמיד ומנחתה ונסכיהם:
וביום השלישי פרים עשתי-עשר אילים שנים כבשים בני-
שנה ארבעה עשר תמימם: ומנחתם ונסכיהם לפרים לאילים
ולכבשים במספרם כמשפט: ושעיר חטאת אחד מלבד עלת
התמיד ומנחתה ונסכה:

ולס סול סליסי סל ס"סו קורין וביום הרביעי וביום החמישי.

וביום הרביעי פרים עשרה אילים שנים כבשים בני-שנה
ארבעה עשר תמימם: מנחתם ונסכיהם לפרים לאילים ולכבשים
במספרם כמשפט: ושעיר-עזים אחד חטאת מלבד עלת
התמיד מנחתה ונסכה:

קריאת התורה ליום א' דסכות

Beim Aufheben und Vorzeigen der Thora.

וזאת התורה אשר שם | משה לפני בני ישראל על פי יי
 ביד משה: עין חיים היא למחזיקים בה ותומכיה מאשר: דרכיה
 דרכי נעם וכל גתיכותיה שלום: ארך ימים בימינה בשמאלה
 עשר וכבוד: יי הפין למען צדקו יגדיל תורה ויאדיר:

ברכות קודם ההפטרה

Vor der Haftorah wird dieses gesagt.

ברוך Gelobt seist du, Gott, unser
 Herr, Herr der Welt, der erwählet
 hat die Propheten, die reich begabten.
 und sein Gefallen hat an ihren Wor-
 ten, die sie gesprochen in Wahrhaf-
 tigkeit.

ברוך Gelobt seist du, Gott, der die
 Thora hat erwählet und Moses,
 seinen Knecht, und Israel, sein Volk,
 und die Propheten der Wahrheit und
 des Rechtes;

ברוך אתה יי אלהינו מלך
 העולם אשר בחר בנביאים טובים
 ורצה בדבריהם הנאמרים באמת:

ברוך אתה יי הבורח בתורה
 ובמשה עבדו ובישראל עמו
 ובנביאי האמת וצדק:

(לשבת חול המועד)

וביום החמישי פרים תשעה אילים שנים כבשים בני-
 שנה ארבעה עשר תמימם: ומנחתם ונסביהם לפרים לאילם
 ולכבשים במספרם במשפט: ושעיר חטאת אחד מלבד עלת
 התמיד ומנחתה ונסבה:

ולס כול כזעי טל ס"ט קורין וביום החמישי וביום הששי.

וביום החמישי פרים תשעה אילים שנים כבשים בני-
 שנה ארבעה עשר תמימם: ומנחתם ונסביהם לפרים לאילם
 ולכבשים במספרם במשפט: ושעיר חטאת אחד מלבד עלת
 התמיד ומנחתה ונסבה:

וביום הששי פרים שמונה אילים שנים כבשים בני-שנה
 ארבעה עשר תמימם: ומנחתם ונסביהם לפרים לאילם
 ולכבשים במספרם במשפט: ושעיר חטאת אחד מלבד
 עלת התמיד ומנחתה ונסביה:

הפטרה ליום ראשון של סכות

(זכריה ס"ז י"ד)

הנה Siehe! Es kommt der Tag des Herrn, da man deine Beute austheilen wird in deiner Mitte. Ich werde allerlei Völker wider Jerusalem sammeln zum Streit, und die Stadt wird erobert, die Häuser geplündert, und die Weiber geschändet werden; und die Hälfte der Stadt wird gefangen weggeführt werden, der Rest des Volkes aber soll der Stadt nicht entrissen werden. Aber der Herr wird ausziehen, und streiten wider diese Völker, wie er einst am Tage des Kampfes gestritten. Und seine Füße werden stehen zu der Zeit auf dem Delberge, der

(ב) הנה יום-בא ליהוה
 וחלק שללך בקרבך:
 (ג) ואספתי את-כל-הגוים
 אל-ירושלם למלחמה
 ונלכדה העיר ונשפו
 הבתים והנשים תשגדנה
 ויצא חצי העיר בגולה
 ויתר העם לא יכרת מן-
 העיר: (ד) ויצא יהוה ונלחם
 בגוים ההם כיום הקלחמו
 ביום קרב: (ה) ועמדו רגליו
 ביום-ההוא על-הר הזיתים

יתשכנה קי

הפטרה לשבת חול המועד של סכות

(זכריה ס"ז י"ח)

והיה Es wird sein an dem Tage, an dem Tage, da Gog kommt in das Land Israels, spricht Gott der Herr, da waltet auf in mir ein brennender Zorn. In meinem Eifer, in dem Feuer meines Grimmes, da, sage ich euch, wird sein ein großes Beben im Lande Israels. Es beben vor mir die Fische

(יח) והיה | ביום ההוא
 ביום בוא גוג על-אדמת
 ישראל נאם אדני יהוה
 תעלה חמתי באפי:
 (יט) ובקנאתי באש-עברתי
 דברתי אם-לא | ביום
 ההוא יהיה רעש גדול על
 אדמת ישראל: (כ) ורעשו

vor Jerusalem liegt gegen Morgen, und dieser Delberg wird sich in der Mitte theilen nach Morgen und Abend in eine große Weite; die eine Hälfte des Berges wird weichen nach Mitternacht, die Andere nach Mittag. Und ihr werdet fliehen vor dem Thale zwischen meinen Bergen, denn das Thal zwischen den Bergen wird sich erstrecken bis Azal hinan; und werdet fliehen, wie ihr einst geflohen vor dem Erdbeben zur Zeit Usia, des Königs von Jehuda; und dann wird kommen der Ewige, mein Gott und alle Heilige mit Dir. Zur selben Zeit wird das helle Sonnenlicht nicht sein und das Licht

אֲשֶׁר עַל-פְּנֵי יְרוּשָׁלַיִם
מִקְדָּם וְנִבְקַע הַר הַזֵּוֹתִים
מִחֲצֵי מִזְרָחָה וַיִּמָּה גֵּיָא
גְּדוּלָה מְאֹד וּמֵשׁ חֲצֵי
הָהָר צְפוּנָה וְחֲצֵי נִגְבָּה:
(ס) וְנִסְתָּם גֵּי-אֲ-הָרֵי כִי-
יָגִיעַ גֵּי-הָרִים אֶל-אֶצֶל
וְנִסְתָּם כַּאֲשֶׁר נִסְתָּם מִפְּנֵי
הָרַעַשׁ בְּיָמַי עֲזִיָּה מֶלֶךְ-
יְהוּדָה וּבָא יְהוָה אֱלֹהֵי
כָּל-קְדָשִׁים עִמָּךְ: (ו) וְהָיָה
בְּיוֹם הַהוּא לֹא-יְהִיָּה אוֹר

(לשבת חול המועד)

im Meere, der Vogel des Himmels, das Thier im Felde, alles Regsame, das sich reget auf der Erde, und Alles, was an Menschen ist auf der Fläche des Erdbodens. Es brechen zusammen die Berge, und fallen ein die Staffeln, und alles Gemäuer fällt zur Erde. Ich rufe herbei gegen ihn auf allen meinen Bergen das Schwert, spricht Gott der Herr. Das Schwert des Mannes soll gegen seinen Bruder sein. Ich rechte mit ihm, richte ihn mit Pest und Blut; einen Regenguß, der alles mit fortreibt,

מִפְּנֵי הַיָּם וְעוֹף הַשָּׁמַיִם
וְחַיַּת הַשָּׂדֶה וְכָל-הָרֶמֶשׁ
הָרֶמֶשׁ עַל-הָאָדָמָה וְכָל
הָאָדָם אֲשֶׁר עַל-פְּנֵי
הָאָדָמָה וְנִהְרָסוּ הָהָרִים
וְנִפְּלוּ הַמְּדִרְגוֹת וְכָל-חִימָה
לְאֶרֶץ תִּפְּזוֹל: (כ) וּקְרָאתִי
עָלָיו לְכָל-הָרֵי חָרָב נֶאֱמַר
אֲדַנִּי יְהוָה חָרָב אִישׁ בְּאֶחָיו
תִּהְיֶה: (כג) וְנִשְׁפַּטְתִּי אֶת־
כָּדָבָר וּבָדָם וְנָשָׂם שׁוֹטֵף

des dunklen Mondes. Es wird ein Tag sein, der dem Herrn allein bekannt ist, weder Tag noch Nacht; zur Zeit des Abends wird es Licht sein. Zur selben Zeit wird lebendiges Wasser aus Jerusalem fließen, die Hälfte gegen das Meer gegen Morgen, und die andere Hälfte gegen das äußere Meer, und Sommer und Winter anhalten. Und der Ewige wird König sein der ganzen Erde; zur selben Zeit wird der Ewige als einiges Wesen und sein Name als der Einige erkannt werden. Das ganze Land wird sich gestalten

יִקְרֹזֶת יִקְפְּאוּן: (ד) וְהָיָה
 יוֹם-אֶחָד הוּא יִדְעֶה לַיהוָה
 לֹא-יוֹם וְלֹא-לַיְלָה וְהָיָה
 לְעֵת-עֶרֶב יִהְיֶה-אֹר: (ה)
 וְהָיָה | בַּיּוֹם הַהוּא יֵצְאוּ
 מִיַּם-חַיִּים מִירוּשָׁלַם חֲצִיָּם
 אֶל-הַיָּם הַקָּדְמוֹנִי וְחֲצִיָּם
 אֶל-הַיָּם הָאַחֲרוֹן בְּקִיץ
 וּבַחֹרֶף יִהְיֶה: (ו) וְהָיָה יְהוָה
 לְמֶלֶךְ עַד-כָּל-הָאָרֶץ בַּיּוֹם
 הַהוּא יִהְיֶה יְהוָה אֶחָד
 וְשְׁמוֹ אֶחָד: (ז) יָסוּב כָּל-

יִקְפְּאוּן ק'

(לשבת חול המועד)

Hagelsteine, Feuer und Schwefel laß ich regnen über ihn und seinen Anhang und über die zahlreichen Völker, die mit ihm sind. Ich werde mich zeigen in meiner Größe, in meiner Heiligkeit, und erkannt werden vor den Augen zahlreicher Völker, sie sollen wissen, daß ich Gott bin.

Du Menschensohn, Weissage über Gog, sprich: also spricht Gott der Herr: „Jetzt komme ich an dich, Gog, den Fürsten, das Haupt von Meschech und

וְאֲבָנֵי אֶלְנָבִישׁ אֵשׁ וְגַפְרִית
 אֲמַטִּיר עָלָיו וְעַל-אַנְפֵּי
 וְעַל-עַמִּים רַבִּים אֲשֶׁר
 אִתּוֹ: (כג) וְהִתְגַּדְּלִיתִי
 וְהִתְקַדְּשִׁיתִי וְנִזְדַּעַתִּי לְעֵינֵי
 גֹיִם רַבִּים וְיָדְעוּ כִּי-אֲנִי
 יְהוָה: לט (כד) וְאַתָּה בֶן-
 אָדָם הַנֹּבֵא עַל-גּוֹג וְאָמַרְתָּ
 כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה הַנִּנְיָ
 אֵלַיךְ גּוֹג נָשִׂיא רֹאשׁ מִשָּׁד:

wie ein Gefild, von Gibeä nach Rimmon zu, gegen Jerusalem. Diese wird erhaben und bewohnt werden an ihrem Orte, vom Thore Benjamin bis an den Ort des ersten Thores, bis an das Eckthor, und vom Thurm Chananel bis an die königliche Kelter. Man wird darin wohnen, und wird keine Zerstörung mehr sein, denn Jerusalem wird ganz sicher wohnen. Und das wird die Plage sein, damit der Herr plagen wird alle Völker, die

הָאָרֶץ כְּעֶרְבָה מִגְּבַע
לְרִמּוֹן נֶגֶב יְרוּשָׁלַם וְרֵאמָה
וַיֵּשְׁבָה תַּחְתֶּיהָ לְמִשְׁעַר
בְּנֵימִן עַד־מְקוֹם שַׁעַר
הָרֵאשׁוֹן עַד שַׁעַר הַפְּנִים
וּמִגִּדֵּל חֲנָנְאֵל עַד יִקְבֵי
הַמֶּלֶךְ: (b) וַיֵּשְׁבוּ בָהּ
וְחָרֵם לֹא יִהְיֶה־עוֹד וַיֵּשְׁבָה
יְרוּשָׁלַם לְבִטָּח: (3) וְזֹאת
תִּהְיֶה הַמַּגֵּפָה אֲשֶׁר יִגַּף
יְהוָה אֶת־כָּל־הָעַמִּים אֲשֶׁר

(לשבת חול המועד)

Tubal. Ich ziehe dich herum führe dich ab vom Wege, heraus aus dem äußersten Norden, und bringe dich auf die Berge Israels. Ich schlage dir den Bogen aus der linken Hand, werfe dir die Pfeile aus der rechten Hand. Auf den Bergen Israels sollst du fallen, du und all dein Anhang und die Völker, die mit dir sind: dem raubgierigen Vogel, Allem, was Schwingen hat, dem Thiere des Feldes gebe ich dich zum Fraß. Auf flachem Felde liegst du, wo du fallest; denn ich habe geredet, spricht Gott, der Herr!

וְתִבֵּל: (3) וְשָׁב בְּתִיךְ
וְשֵׁשׁ אֶת־יָדְךָ וְהֵעַלִיתִיךָ
מִיִּרְכָתַי צִפּוֹן וְהִבִּיאֹתִיךָ
עַד־הָרִי יִשְׂרָאֵל: (2) וְהִכִּיתִי
בְּשֵׁתֶךָ מִיַּד שְׂמְאוֹלְךָ וְהִצִּיִּךְ
מִיַּד יְמִינְךָ אֶפְיֹל: (7) עַל־
הָרִי יִשְׂרָאֵל תִּפּוֹל אֶתְּךָ
וְכָל־אֲנָפֶיךָ וְעַמִּים אֲשֶׁר
אֶתְּךָ לְעֵיט צִפּוֹר כָּל־כְּנָף
וְחַיִּית הַשָּׂדֶה נִתְּתִיךָ
לְאֹכְלָהּ: (8) עַל־פְּנֵי הַשָּׂדֶה
תִּפּוֹל בִּי אֲנִי דְבַרְתִּי נְאֻם

zum Streite ausgezogen wider Jerusalem: eines Feden Fleisch wird verwesen, da er noch auf seinen Füßen steht, seine Augen werden in den Höhlungen verwesen, und seine Zunge im Munde verwesen. Zu der Zeit wird der Herr eine große Verwirrung unter ihnen erregen, daß Einer die Hand des Andern erfassen wird, und seine Hand wider die Hand des Andern legen. Selbst Jehuda wird wider Jerusalem streiten, so wird der Reichthum aller Völker umher zusammen gebracht wer-

צָבָאוּ עַל-יְרוּשָׁלַם הַמֶּמְקֵו
בְּשָׂרוֹ וְהוּא עִמָּד עַל-רַגְלָיו
וְעֵינָיו תִּמְקַנָּה בְּחִרְיָהוּן
וּלְשׁוֹנוֹ תִמְקַן בְּפִיהֶם;
(יג) וְהָיָה בַיּוֹם הַהוּא תִהְיֶה
מִהוּמַת-יְהוָה רַבָּה בָּהֶם
וְהִחֲזִיקוּ אִישׁ יַד רֵעֵהוּ
וְעָלְתָה יָדוֹ עַל-יַד רֵעֵהוּ;
(יד) וְגַם-יְהוּדָה תִלָּחֶם
בְּיְרוּשָׁלַם וְאֶסְףָּ חֵיל כָּל-
הַגּוֹיִם סָבִיב וְהָב וְכִסְףָּ

(לשבת חול המועד)

Ich schicke ein Feuer gegen Magog und gegen die, die in Sicherheit wohnen auf den Inseln, sie sollen wissen, daß ich Gott bin! Meinen heiligen Namen will ich kund thun unter meinem Volke Israel, und nicht mehr entweihen lassen meinen heiligen Namen; es sollen wissen, die Völker, daß ich Gott bin, heilig in Israel! Schau, es kommet und ist geschehen, spricht Gott der Herr, es ist das der Tag, von dem ich habe geredet. Und es werden hinaus gehen, die da wohnen in den Städten Israels, und werden zünden und heizen mit Waffen

אֲדַגְּי יְהוָה: (ו) וְשַׁלַּחְתִּי-
אֵשׁ בְּמַגּוֹג וּבְיֹשְׁבֵי הָאֲיִלִּים
לְבַטַּח וַיִּדְעוּ כִּי-אֲנִי יְהוָה:
(ז) וְאֶת-שֵׁם קִדְשִׁי אֲוִדִיעַ
בְּתוֹךְ עַמִּי יִשְׂרָאֵל וְלֹא-
אֶחָל אֶת-שֵׁם-קִדְשִׁי עוֹד
וַיִּדְעוּ הַגּוֹיִם כִּי-אֲנִי יְהוָה
קִדּוֹשׁ בְּיִשְׂרָאֵל: (ח) הִנֵּה
בָּאָה וְנִהְיֹתָה נֹאֵם אֲדַגְּי
יְהוָה הוּא הַיּוֹם אֲשֶׁר
דִּבַּרְתִּי: (ט) וַיִּצְאוּ יוֹשְׁבֵי אֶרֶץ
עַרְבֵי יִשְׂרָאֵל וּבִעְרָו וְהִשִּׁיכוּ

den, Gold, Silber und Kleider in großer Menge.

So wird auch die Plage kommen über Roß und Maulthier und Kameel und Esel und alles Vieh, welches da in den Lagern ist; es wird dieselbe Plage sein. Und was übrig bleibt von all den Völkern die gekommen sind über Jerusalem, die werden dann Jahr für Jahr hinaufziehen, um sich zu bücken vor dem Könige, dem Gott der Heerschaaren, und zu feiern das Fest der Laubhütten. Und wer nicht hinaufziehen

וּבְגָדִים לָרַב מְאֹד: (טו) וְכֵן
תְּהִיָּה מִנִּפְתַּת הַסּוּם הַפָּרֹד
הַנֶּמֶל וְהַחֲמוֹר וְכָל־
הַבְּהֵמָה אֲשֶׁר יִהְיֶה
בַּמַּחֲנוֹת הַהֵמָּה כַּמִּנְפָּה
הַזֹּאת: (טז) וְהָיָה כָּל־הַנּוֹתָר
מִכָּל־הַגּוֹיִם הַבָּאִים עַל־
יְרוּשָׁלַם וְעָלוּ מִיְּי שָׁנָה
בְּשָׁנָה לְהַשְׁתַּחֲוֹת לַמֶּלֶךְ
יְהוָה צְבָאוֹת וּקְחוּ אֶת־הַגַּג
הַסְּכּוֹת: (יז) וְהָיָה אֲשֶׁר לֹא־

(לשבת חול המועד)

und mit Schild und Wehr, Bogen und Pfeilen, Handstab und Speer; damit werden sie zünden ihre Feuer sieben Jahre. Sie werden nicht eintragen die Hölzer vom Felde, sie nicht hauen in den Wäldern; mit Waffen werden sie Feuer zünden, und werden ausbeuten, die sie ausgebeutet, und plündern, die sie geplündert — spricht Gott der Herr. An dem Tage, da gebe ich Gog eine Grabstätte da in Israel, das Thal, wo man hinzieht östlich nach dem Meere zu, und es versperret

בְּנֶשֶׁק וּמִגֵּן וּצִנָּה בַקֶּשֶׁת
וּבַחֲצִיִּים וּבַמַּקֵּל יָד וּבַרֶמֶח
וּבִיעֲרוּ בָהֶם אֵשׁ שִׁבְעַ
שָׁנִים: (י) וְלֹא־יִשְׂאוּ עֲצִים
מִן־הַשָּׂדֶה וְלֹא־יַחֲטִיבוּ מִן־
הַיַּעֲרִים כִּי בְנֶשֶׁק יִבְעֲרוּ־
אֵשׁ וְשָׁלְלוּ אֶת־שְׁלֵדֵיהֶם
וּבְזוּ אֶת־כְּזוּיָהֶם נָאֻם
אֲדֹנָי יְהוִה: (יא) וְהָיָה בַיּוֹם
הַהוּא אֶתֵּן לְגוֹג אֶת־מְקוֹם־
שָׁם קָבַר בְּיִשְׂרָאֵל גֵּי
הָעוֹבְרִים קִדְמַת הַיָּם

wird von den Geschlechtern der Erde nach Jerusalem, sich zu bücken vor dem Könige, dem Gott der Heerschaaren — über die wird kein Regen kommen. Und wenn das Geschlecht aus Egypten nicht hinaufziehet und nicht kommt — wird er auch über sie nicht sein; die Plage wird sein mit der Gott plagt die Völker, die nicht hinaufziehen zu feiern das Fest der Laubhütten. Das wird die Strafe sein Egyptens und die Strafe aller Völker, welche nicht hinaufziehen zu feiern das

יַעֲלֶה מֵאֵת מִשְׁפְּחוֹת
הָאֲרָץ אֶרֶץ יִירוּשָׁלַם
לְהִשְׁתַּחֲוֹת לְמֶלֶךְ יְהוָה
צְבָאוֹת וְלֹא עֲלֵיהֶם יִהְיֶה
הַגֶּשֶׁם: (ט) וְאִם־מִשְׁפַּחַת
מִצְרַיִם לֹא־תֵעָלֶה וְלֹא בָאָה
וְלֹא עֲלֵיהֶם תִּהְיֶה הַמִּגְפָּה
אֲשֶׁר יִנְקֶה יְהוָה אֶת־הַגּוֹיִם
אֲשֶׁר לֹא יַעֲלוּ לְחֹוג אֶת־חֹג
הַסִּבּוֹת: (י) וְאֵת תִּהְיֶה
חַטָּאת מִצְרַיִם וְחַטָּאת
כָּל־הַגּוֹיִם אֲשֶׁר לֹא יַעֲלוּ

(לשבת חול המועד)

den Weg für die Dahinziehenden — da werden sie begraben den Gog und seine ganze Schaar, und es nennen: das Thal der Schaaren Gogs. Und sie, das Haus Israels, werden sie begraben, um zu reinigen das Land durch sieben Monate. Es werden sie begraben alle Landleute, und es wird ihnen das einen Namen machen an dem Tage, wo ich verherrlicht werde, spricht Gott der Herr. Sie werden beständig Leute dazu absondern und bestellen müssen, die durch das Land ziehen, die mit den Dahinziehenden begraben die, so noch übrig ge-

וְחוֹסְמֵת הִיא אֶת־הָעוֹבְרִים
וְקָבְרוּ שָׁם אֶת־גּוֹג וְאֶת־
כָּל־הַמוֹנֶה וְקָרְאוּ גֵיא הַמּוֹן
גּוֹג: (יג) וְקָבְרוּם בְּיַת
יִשְׂרָאֵל לְמַעַן טַהַר אֶת־
הָאָרֶץ שְׁבַע־חַדָּשִׁים:
(יד) וְקָבְרוּ כָּל־עַם הָאָרֶץ
וְהָיָה לָהֶם לְשֵׁם יוֹם הַכְּבוֹדִי
נֶאֱמַר אֶרְצִי יְהוָה: (טז) וְאֲנֹשִׁי
תָּמִיד יִבְדִּילוּ עוֹבְרִים
בְּאֶרֶץ מְקַבְרִים אֶת־

Fest der Hütten. An dem Tage, da wird auf den Schellen der Kofse stehen: „heilig dem Herrn!“ Und die Töpfe im Hause Gottes werden sein wie die Opferschaalen vor dem Altare. Es wird kein Topf sein in Jerusalem und in Juda, der nicht geheiligt ist dem Gott der Heerschaaren, und all die Opfernden, die kommen, die werden davon nehmen, und darin kochen, und es wird kein Krämer mehr sein in dem Hause des Gottes der Heerschaaren am selbigen Tage.

קָחֹג אֶת־חֹג הַסִּדּוֹת:
 (כ) בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה עַל־
 מִצְלֹת הַסּוּסִים קֹדֶשׁ לַיהוָה
 וְהָיָה הַסִּירוֹת בְּבֵית יְהוָה
 בַּמִּזְבְּחִים קִפְנֵי הַמִּזְבֵּחַ:
 (כב) וְהָיָה כָּל־סוּר בִּירוּשָׁלַם
 וּבִיהוּדָה קֹדֶשׁ לַיהוָה
 צְבָאוֹת וּבְאוֹי כָּל־הַזְּבָחִים
 וּלְקַחְתּוּ מֵהֶם וּבִשְׁלֵי בָהֶם
 וּלְאִי־הָיָה כִּנְעַנִי עוֹד בְּבֵית־
 יְהוָה צָבָאוֹת בַּיּוֹם הַהוּא:

ברכות אחר הפטרה

Segensspruch nach der Hastorah.

ברוך Gelobt seist du Gott, unser Herr, Herr der Welt, der ein Hort

ברוך אתה יי אלהינו מלך

(לשבת חול המועד)

blieben sind auf dem flachen Lande — um es zu reinigen; nach Ende der sieben Monate werden sie erst danach suchen. Wenn die Dahinziehenden durch das Land ziehen, und einer sieht einen Menschenknochen, so bauet er daneben ein Leichenzeichen, bis ihn die Todtengräber begraben, in das Thal der Schaa-ren Gogs. Auch die Stadt wird davon den Namen haben -- Hammonah; und so reinigen sie das Land.

הָעוֹבְרִים אֶת־הַנּוֹתְרִים
 עַל־פְּנֵי הָאָרֶץ לְטַהֲרָהּ
 מִקְצֵה שְׁבַע־הַחַדָּשִׁים
 יִחַקְרוּ: (טו) וְעָבְרוּ הָעוֹבְרִים
 בְּאֶרֶץ וְרָאָה עֵצָם אָדָם
 וּבָנָה אֶצְלוֹ צִיּוֹן עַד קָבְרוּ
 אֹתוֹ הַמִּקְבְּרִים אֶל־גִּיאַ
 הַמָּוֶן גּוֹג: (טז) וְגַם שֵׁם־עִיר
 הַמּוֹנֶה וְטַהֲרוּ הָאָרֶץ:

ist für alle Ewigkeiten, gerecht ist zu allen Zeiten; Gott der treu ist und wahrhaftig, spricht und thut, redet und den Spruch vollzieht; denn jedes Wort an ihm ist wahrhaft und gerecht.

נאמן Treu und wahrhaft bist du, Gott unser Herr; treu und wahrhaftig sind deine Worte, und nicht eines deiner Worte geht je leer aus und kehrt leer zurück; denn du bist, Gott und Herr, wahrhaft treu und allerbarmend. Gelobt seist du, Gott der treu ist in seinem Worte.

רחם Erbarme dich über Zion, das ist das Haus, darin wir leben die trübseligen Herzens ist, die tröste du mit deinem Heile bald in unsern Tagen. Gelobt seist du Gott, der Zion erfreuet mit ihren Kindern.

שמחנו Erfreue uns, Gott unser Herr, durch Elias den Propheten, deinen Knecht, durch das königliche Haus Davids, deines Gesalbten möge er kommen in Bälde, daß sich daran erfreue unser Herz. Auf seinem Throne soll kein Fremder sitzen, kein Anderer erben seine Ehre; denn mit deinem heiligen Namen hast du es ihm verbürgt und geschworen, daß nicht ausgehen und erlöschen werde sein Licht in Ewigkeit. Gelobt seist du, Gott, Davids Schild.

על Für die Thora und für den Gottesdienst und für die Propheten (und für diesen Sabbathtag) und für diesen Tag des Laubhüttenfestes,

העולם. צור כל-העולמים. צדיק בכל-הדורות. האל הנאמן. האומר ועושה. המדבר ומקיים. שכל דבריו אמת וצדק:

נאמן אתה הוא יי אלהינו ונאמנים דבריך. ודבר אחד מדבריך אחור לא ישוב ריקם כי אל מלך נאמן ורחמן אתה. ברוך אתה יי האל הנאמן בכל דבריו:

רחם על ציון כי היא בית חיינו ולעלובת נפש תושיע במהרה כימינו: ברוך אתה יי משמח ציון בכנייה:

שמחנו יי אלהינו באליהו הנביא עבדך. ובמלכות בית דוד משיחך במהרה יבא ויגל לבנו. על פסאו לא ישב זר. ולא יגחלו עוד אחרים את כבודו. כי בשם קדשך נשבעת לו שלא יכבה נרו לעולם ועד. ברוך אתה יי מגן דוד:

על התורה ועל העבודה ועל הנביאים ועל יום (השבת הזה ועל יום) חג הסוכות הזה שנתת לנו

An wird dieses Gebete auf die Thora gesprochen:

על התורה ועל העבודה ועל הנביאים ועל יום השבת הזה שנתת לנו יי אלהינו לקדשה ולמנוחה לכבוד ולתפארת. על-הכל יי אלהינו אנחנו מודים לך ומברכים אותך יתברך שמך בפני כל-חי תמיד לעולם ועד. ברוך אתה יי מקדש השבת:

den Du uns, Gott, gegeben hast, (zur Heiligung und Ruhe) zur Freude und Fröhlichkeit, zur Ehre und Verherrlichung — für das Alles danken wir Dir und loben und preisen wir Dich, gepriesen sei dein Name im Munde alles Lebenden heute und immer und in Ewigkeit. Gelobt seist Du Gott, der da heiliget (den Sabbath,) Israel und die Zeiten.

יְיָ אֱלֹהֵינוּ (לְקַדוּשָׁה וְלִמְנוּחָה) לְשִׁשּׁוֹן
וְלִשְׂמִיחָה לְכַבוֹד וְלִתְפָאֳרָת. עַל־הַכֹּל
יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֲנַחְנוּ מוֹדִים לָךְ וּמְבָרְכִים
אוֹתְךָ יִתְבָּרֵךְ שְׁמֶךָ בְּפִי כָל חַי
תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ
מְקַדֵּשׁ (הַשַּׁבָּת וְ) יִשְׂרָאֵל וְהַזְמַנִּים;

תפלה בעד שלום המלך והמלכה יר"ה

הנזותן תשועה למלכים וממשלה לנסיכים. מלכותו
מלכות כל עולמים. הפוצה את דוד עבדו מחרב רעה: הנזותן
ביום דרך ובמים עזים נתיבה. הוא יברך וישמור וינצור ויעזור
וירומם ויגדל וינשא למעלה את אדוננו

הקייזער פראנץ יאזעף הראשון

ואת הקייזעריין

עליזאבעט ואת היורש עזר ערצה ערצאג רודאלף

ואת ערצה ערצאגין שטעפאניע

ירום הודם. מלך מלכי המלכים ברחמי יחיים וישמרם ומכל
צרה ויגזון וינזק יצילים. וידבר עמים תחת רגליו ויפיל שונאיו
לפניו ובכר אשר יפנה יצליח: מלך מלכי המלכים ברחמי
יתן בלבם ובלב כל יועציו ושריו רחמנות לעשות טובה עמנו
ועם כל ישראל. בימיו ובקיימנו תישע יהודה וישראל תשבון
לקטח ובא לציון גואל. ובן יהי רצון. ונאמר אמן:

Am Sabbath.

יקום פורקן מן שמיא. הנא וחסדא ורחמי ותני אריכי
ומזוני רויחי וסיעתא דשמיא. ובריות גופא ונהורא מעליא:
זרעא חי'א ומקמא. זרעא די לא יפסוק ודי לא יבטול מפתגמי
אורייתא. למרגן ורנגן חבורתא קדישתא. די בארעא דישראל

Gebet für den Landesvater.

Allmächtiger Gott und Weltenherr! Der du Könige und Fürsten hast erkoren und berufen, und sie hast ausgerüstet mit allen Gaben deiner Guld und Milde, daß sie in Weisheit und in Gerechtigkeit ihr Volk regieren, Gesetz und Recht handhaben, den Gottesfrieden auf Erden schirmen, und alle milden Gaben bringen, Jeder seinem Volke und Lande — verleihe deinen göttlichen Schutz und Beistand unserm Fürsten und Herrn, deinem Gesalbten, dem Kaiser

Franz Josef dem Ersten,

für den wir zu dir beten als treue Unterthanen für ihren Herrn, wie Kinder für ihren Vater beten.

Wahre seine Tage und kröne ihn mit Sieg, Ruhm und Herrlichkeit.
— Segne Alle, die seinem Throne und Herzen die nächsten sind, die Kaiserin

Elisabeth Amalie Eugenia,

den Kronprinzen: Erzherzog

Rudolf,

die Kronprinzessin: Erzherzogin

Stefanie,

und alle Angehörigen des erhabenen, glorreichen Fürstenstammes.

Segne das gesammte Vaterland, daß Eintracht und Friede seine Stämme einige, Licht und Wissenschaft das Volk erhöhe, Tugend und Gottesfurcht die innere Lebenskraft im Volke sei.

Gib, o Gott, daß wir des Segens theilhaftig werden, einen Ehrenstand gewinnen im Vaterlande, dem wir in Liebe und Treue anhänglich sind; Wohlwollen finden unter den Menschen, wie wir Gnade und Erbarmen zu finden hoffen vor deinem Weltenthron! Amen!

Am Sabbath.

וְדִי-בְכֶבֶד. לְרִישֵׁי כְּלָה. וְלְרִישֵׁי גְלוֹתָא. וְלְרִישֵׁי מְתִיבְתָא.
וְלְדִינֵי דְבְבָא: לְכָל-תְּלַמְדֵי הַזֶּהוּן. וְלְכָל-תְּלַמְדֵי תְלַמְדֵי הַזֶּהוּן.
וְלְכָל-מִן דְּעֶסְקִין בְּאֻרֵיתָא. מְלָכָא דְעֶלְמָא יְבָרַךְ יְתֵהוּן. יְפִישׁ
חַיֵּיהוּן. וְיִסְגָּא יוֹמֵיהוּן. וְיִתֵּן אֲרָכָא לְשִׁנְיָהוּן. וְיִתְפָּרְקוּן וְיִשְׁתַּזְכְּוּ
מִן-כָּל-עָקָא. וּמִן-כָּל-מַרְעִין בִּישׁוּיָן. מִן דִּי-בִשְׁמִיָּא יְהֵא
בְּסַעֲדֵיהוּן כָּל-זְמַן וְעַד וְנֹאמַר אָמֵן:

אשרי יושבי ביתך. עוד יהללוך סלה: אשרי העם שכבה לו.
אשרי העם שיי אלהיו:

קמה תהלה לדוד. ארוממה אלתי הפלך. ואברכה שמך לעולם ועד: בכל-
יום אברכה. ואתללה שמך לעולם ועד: גדול יי ומהלל מאד. ולגדלתו אין
חקר: דור לדור ישבח מעשיך. וגבורתיך יגידו: הדר כבוד הודך. ודברי
גפלאתיך אשיחה: ועוזו נוראותיך יאמרו. וגדלתך אספרנה: זכר רב טובך
יביעו. וצדקתך ירגנו: חנון ורחום יי. ארך אפים וגדל-חסד: טוב יי לכל.
ורחמיו על כל-מעשיו: יודוך יי כל-מעשיך. וחסדיך יברכוכה: כבוד מלכותך
יאמרו. וגבורתך ידברו: להודיע לבני האדם גבורתו. וכבוד הדר מלכותו:
מלכותך מלכות כל-עולמים. וממשלתך בכל-דור ודור: סומך יי לכל הנפלים.
וזוקף לכל הפופים: עיני-כל אליה ישברו. ואתה נותן להם את-אכלם בעתו:
פותר את-ידך. ומשביע לכל-חי רצון: צדיק יי בכל-דרכיו. וחסיד בכל-
מעשיו: קרוב יי לכל קוראיו. לכל אשר יקראהו באמת: רצון יראיו יעשה.
ואת שועתם ישמע ויושיעם: שומר יי את כל אוהביו. ואת כל הרשעים ישמיד:
תהלת יי ידבר-פי ויברך כל-בשר שם קדשו לעולם ועד: ואנחנו נברך יה
מעתה ועד עולם הללויה:

Am Sabbath.

יקים פורקן מן-שמיא חנא וחסדא ורחמי וחי אריכי
ומזוני רויחי וסיעתא דשמיא. ובריות גיפא. ונהורא מעליא.
זרעא חיא וקיא. זרעא די-לא-יפסוק. ודי-לא-יבטול מפתגמי
אוריתא. לכל-קהלא קדישא הדין. רברביא עם זעריא טפלא
וגשיא. מלכא דעלמא יברך יתכון. ופיש חייכון. ויסגא יומיכון.
ויתן ארכא לשגיכון. ותתפרקון ותשתזבין מן-כל-עקא. ומן-
כל-מרעין בישין. מרן די-בשמיא יהא בסעדכון כל-זמן ועדן.
ונאמר אמן:

מי שברך אבותינו אברהם יצחק ויעקב הוא יברך את כל הקהל הקדש
הזה עם כל קהלות הקדש. הם ונשיהם ובניהם ובנותיהם וכל אשר להם.
ומי שמייחדים בתי כנסיות לתפלה. ומי שבאים בתוכם להתפלל. ומי
שנותנים נר למאור ויין לקדוש ולהבדלה ופת לאורחים וצדקה לעניים. וכל
מי שעוסקים בצרכי צבור באמונה. הקדוש ברוך הוא ישלם שכרם. ויסיר
מהם כל מחלה. וירפא לכל גופם. ויסלח לכל עונם. וישלח ברכה והצלחה
בכל מעשה ידיהם. עם כל ישראל אחיהם. ונאמר אמן:

Beim Zurücktragen der Thora spricht der Vorbeter:

יהללו ברוך את שם יי כי נשגב
שמו לברו:

Seine Majestät geht über
Erd' und Himmel. Er erhebet seinem
Volke das Horn, das ist der From-
men Ruhm und Stolz, der Ruhm
der Kinder Israels, ein Volk das
ihm das nächste ist! Halleluja
— lobet Gott den Herrn!

An Wochentagen.

Von David ein Psalm.

Gott gehöret die Welt und
ihre Fülle, die Erde, und die auf
ihr wohnen. Er hat sie an Meeren
gegründet, an Strömen sie fest ge-
macht. Wer steigt auf den Berg des
Herrn? wer stehet auf heiliger Stätte
Wer reiner Hände ist und lautern
Herzens, wer nie zum Falsch die
Seel' erhob, und nicht schwur zum
Trug, der empfanget den Segen von
Gott und Gnade von dem Herrn
seines Heiles. Das ist das Geschlecht
der Frommen, die da forschen und
suchen dein Angesicht — Jakob!
Selah!

Erhebet, Thore, euer Haupt; er-
hebet euch, Pforten der Welt, daß
eingehe der König der Ehre! Wer
ist der König der Ehre! Gott, der
Mächtige und Starke! Gott, der
stark ist im Kampfe!

Erhebet, Thore, euer Haupt! er-
hebet es, Pforten der Welt; daß

יהללו את שם יי כי נשגב
שמו לברו:

וסקתל עונים. הודו על ארץ ושמים: ויקם
קרו לעמו תהלה לכל חסידיו לבני ישראל
עם קרובו הלהיה:

לְדוֹד מִזְמוֹר לַיהוָה הָאָרֶץ
וּמְלוֹאָהּ תִּבֵּל וַיִּשְׁבֵּי בָהּ: כִּי הוּא
עַל יַמִּים יִסְדָּה וְעַל נְהָרוֹת יִכּוֹנְנֶנָּה:
מִי יַעֲלֶה בָהָר יי וּמִי יִקוּם בְּמִקְוֹם
הַדְּשׁוּ: נְקִי כַפַּיִם וְיָבֵר לִבּוֹ אֲשֶׁר
לֹא נִשְׂא לְנֶשְׂא נַפְשִׁי וְלֹא נִשְׁבַּע
לְמַרְמָה: יִשָּׂא בְרָכָה מֵאֵת יְהוָה
וַיִּצְדָּקָה מֵאֱלֹהֵי יִשְׁעוֹ: זֶה הוּא
דוֹרְשׁוֹ מִבְּקִשֵׁי פָנָיָהּ יַעֲקֹב סֵלָה:
שָׂאוּ שְׁעָרִים רְאשֵׁיכֶם וְהִנֵּשְׂאוּ
פִתְחֵי עוֹלָם וַיָּבֵא מֶלֶךְ הַכְּבוֹד:
מִי זֶה מֶלֶךְ הַכְּבוֹד יְהוָה עֲזוֹ
וְגִבּוֹר יְהוָה גִּבּוֹר מִלְחָמָה: שָׂאוּ
שְׁעָרִים רְאשֵׁיכֶם וּשְׂאוּ פִתְחֵי

Am Sabbath.

מִזְמוֹר לְדוֹד הָבֵן לַיהוָה בְּנֵי אֱלֹהִים הָבֵן לַיהוָה כְּבוֹד וְעוֹז: הָבֵן לַיהוָה
כְּבוֹד שְׂמוֹ הַשְׁתַּחֲוֶי לַיהוָה בְּהִדְרַת־קִדְשׁ: קוֹל יְהוָה עַל הַיָּם אֵל־הַכְּבוֹד
הַרְעִים יְהוָה עַל מַיִם רַבִּים: קוֹל יְהוָה בְּפֶתַח קוֹל יְהוָה בְּהַדָּר: קוֹל יְהוָה
שֹׁכֵר אַרְזִים וַיִּשְׁבֵּר יְהוָה אֶת־אֲרֻזֵי הַלְּבָנוֹן: וַיִּרְקִדֵם בְּמוֹעֵגַל לְבָנוֹן וּשְׂרִיזֵן
בְּמוֹ בְּנֵי־אֲמִים: קוֹל יְהוָה חוֹצֵב לְהַבּוֹת אֵשׁ: קוֹל יְהוָה יְחִיל מִדְּבַר יְחִיל
יְהוָה מִדְּבַר קִדְשׁ: קוֹל יְהוָה יְחִיל אֵילֹת וַיַּחֲשֵׁף יַעֲרוֹת וּבְהִיבְלוּ בְּלוּ אִמֵּר
כְּבוֹד: יְהוָה לְמַבּוּל יִשָּׁב וַיִּשָּׁב יְהוָה מֶלֶךְ לְעוֹלָם: יְהוָה עוֹז לְעַמּוֹ יִתֵּן יְהוָה
יְבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ בְּשָׁלוֹם: וּבִנְחָה יֹאמֵר

elugehe der König der Ehre; Wer ist das, der König der Ehre? — Gott Zebaoth, der Heerschaaren Gott, der ist der König der Ehre! Selah!

עוֹלָם וְיָבֹא מֶלֶךְ הַכְּבוֹד: מִי הוּא זֶה מֶלֶךְ הַכְּבוֹד יי צְבָאוֹת הוּא מֶלֶךְ הַכְּבוֹד סֵלָה:

Beim Hineinstellen der Thora in die heil. Lade.

וּבְנַחֵהָ יֹאמֶר שִׁיבָה יְהוָה רַבְבוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל: קוּמָה יְהוָה לְמַנוּחָתָךְ אַתָּה נְאֻרוֹן עֲזָךְ: בְּהִנֵּיךָ יִלְבְּשׁוּ צַדִּיק וַחֲסִידֶיךָ יִרְנְנוּ: בְּעִבּוֹר דָּוִד עֲבָדְךָ אֶל־תֵּשֶׁב פָּנָי מְשִׁיחֶךָ: כִּי לָקַח טוֹב גַּתְתִּי לָכֶם תּוֹרַתִי אֶל־תַּעֲזֹבוּ: עֵץ־חַיִּים הִיא לַמַּחְזִיקִים בָּהּ וְתִמְכֶינָהּ מֵאֲשֶׁר: דְּרָכֶיהָ דְרָכֵי־נֶעַם וְכָל־גַּתֵּיבוֹתֶיהָ שְׁלוֹם: הִשִּׁיבֵנו יְהוָה אֵלֶיךָ וְנִשׁוּבָה. חֲדָשׁ יָמֵינוּ בְּקָרָם:

ס"ז חונק חצי קריש וס"כ נמסללין תפלת מוסף.

תפלת מוסף

כִּי שֵׁם יי אֶקְרָא הָבו גְּדֹל לְאֱלֹהֵינוּ:

אֲדַנְי שְׁפָתַי תִּפְתָּח וּפִי יַגִּיד תְּהִלָּתְךָ:

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. אֱלֹהֵי אֲבֹרָהּם אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב. הָאֵל הַגָּדוֹל הַגְּבוּר וְהַנִּירָא. אֵל עֲלִיּוֹן גּוֹמֵל חַסְדִּים טוֹבִים. וְקוֹנֵה הַכּוֹל וְזוֹכֵר חַסְדֵי אֲבוֹת וּמְבִיא גּוֹאֵל לְבָנָי בְּנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה:

מֶלֶךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמְגַן. בְּרוּךְ אַתָּה יי מְגַן אֲבֹרָהּם: אַתָּה גְּבוּר לְעוֹלָם אֲדַנְי. מַחִיָּה מֵתִים אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ: מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד מַחִיָּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים סוֹמֵךְ נוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים וּמַתִּיר אֲסוּרִים וּמְקַיֵּם אַמוּנָתוֹ לִישְׁנֵי עֶפְרַי. מִי כְמוֹךָ בְּעַל גְּבוּרוֹת וּמִי דוֹמָה לָךְ. מֶלֶךְ מַמְיֵת וּמַחֲיֵה וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה:

וְנִאֲמֵן אַתָּה לְהַחְיֹת מֵתִים. בְּרוּךְ אַתָּה יי מַחִיָּה רַמְתִּים:

C קדושה לש"ן

Wir huldigen Dir in Deiner Macht und Heiligkeit, in der geheimnißvollen Sprache der heiligen

Borb. נְעַרִיצְךָ וְנִקְדִישְׁךָ בְּסוֹד שִׁיחַ שְׂרָפֵי הַדָּשׁ הַמְקַדְּשִׁים שְׁמֶךָ

אָתָּה קָדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קָדוֹשׁ וְקָדוֹשִׁים בְּכָל־יּוֹם יְהַלְלוּךָ
סְלָה. בְּרוּךְ אַתָּה יי האל הקדוש:

Seraphim, die da heiligen Deinen Namen in Heiligkeit! Wie geschrieben steht von der Hand Deines Propheten: „Und Einer ruft dem Andern zu, und spricht:

קדוש Heilig, heilig, heilig ist Gott der Heerschaaren Herr, die ganze Welt ist voll von seiner Herrlichkeit!

Seiner Herrlichkeit ist voll die Welt! Seine Diener die fragen Einer den Andern: Wo ist die Stätte seiner Herrlichkeit? Und die ihnen gegenüberstehen, die sprechen: Gelobt —

„Gelobt sei die Herrlichkeit Gottes an der Stätte, wo er waltet.“

An der Stätte, wo er waltet wendet er sich zu uns in seiner Barmherzigkeit, und begnadiget das Volk, die da einigen seinen Namen Abends, Morgens, alle Tage immer zweimal täglich sprechen sie mit Innigkeit und Liebe: Höre —

„Höre Israel, Gott unser Herr ist ein einziger, einziger Gott.“

Einig ist er, er unser Gott, er unser Vater, er unser Herr und König, er unser Heil und Helfer! Er läßt uns hören in seiner Barmherzigkeit zum zweiten Male vor den Augen alles Lebenden, daß er euch ist ein treuer Gott!

„Ich bin Gott, euer Herr!“

(Am וברבי u. f. w.) wird nicht gesagt, der Vorbeter fängt gleich an שבת הוה' מ' אמר

Mächtig ist Gott der Allmächtige! Gott unser Herr, wie mächtig ist dein Name in der ganzen Welt!

בְּקֹדֶשׁ. בְּכָתוּב עַל יַד גְּבִיּוֹתָיִךְ וְקָרָא
זֶה אֵל זֶה וְאָמַר:

קָדוֹשׁ | קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ ^{Borbeter und Gem.}
יי צְבָאוֹת מְלֵא כָּל הָאָרֶץ
בְּכֹדוֹ:

בְּכֹדוֹ מְלֵא עוֹלָם מְשָׁרְתָיו ^{Gem.}
שׂוֹאֵלִים זֶה לָזֶה אֵיִה מְקוֹם
בְּכֹדוֹ לְעַמְתָּם בְּרוּךְ יֹאמְרוּ:

בְּרוּךְ בְּרוּךְ בְּבוֹד יי ^{Borbeter u. Gem.}
מִמְקוֹמוֹ:

מִמְקוֹמוֹ הוּא יִפֵּן בְּרַחֲמִים ^{Gem.}
וַיַּחֲזֹן עִם הַמִּיחָדִים שְׁמוֹ עָרַב
וּבִקֵּר בְּכָל יוֹם תָּמִיד פְּעָמִים
בְּאַהֲבָה שָׁמַע אוֹמְרִים:

שָׁמַע יְשָׂרָאֵל יי ^{Gemeinde u. Borb.}
אֱלֹהֵינוּ יי אֶחָד:

אֶחָד הוּא אֱלֹהֵינוּ הוּא ^{Gem.}
אֲבִינוּ הוּא מְלַכְנוּ הוּא מוֹשִׁיעֵנו.
וְהוּא יִשְׁמִיעֵנו בְּרַחֲמָיו שְׁנִית
לְעֵינֵי כָּל חַי לְהִיּוֹת לָכֶם לְאֱלֹהִים:

אָנִי יי אֱלֹהֵיכֶם: ^{Gemeinde u. Borb.}

אֲדִיר אֲדִירָנוּ יי אֲדוֹנֵינוּ מָה ^{Gem.}
אֲדִיר שִׁמְךָ בְּכָל הָאָרֶץ. וְהָיָה יי

אתה בחרתנו מכל־העמים, אהבת אותנו, ורצית בנו, ורוממתנו מכל הלשונות, וקדשתנו במצותיך, וקרבתנו מלבנו לעבודתך, ושמה הגדול והקדוש עלינו קראת:

ותתן לנו יי אלהינו באהבה (שבתות למנוחה ו) מועדים לשמחה חגים וזמנים לששון את־יום (השבת הנה ואת יום) חג הסכות הנה, זמן שמחתנו (באהבה) מקרא קדש, זכר ליציאת מצרים:

Aber um unserer Sünden willen sind wir verbannt aus unserem Lande, sind wir so weit entfernt von unserm Grund und Boden, und können nimmer hinaufziehen und erscheinen und uns beugen, Herr, vor Dir und thun, was unsere Pflicht und Schuld ist, in dem Hause deiner Wahl, in dem großen und heiligen Tempel Gottes, darauf dein Name ward genannt, dieweil sich die Gewalt vergriffen an deinem Heiligthume.

Wöge es dein Wille sein,

Wo Gott wird Herr sein in der ganzen Welt — an dem Tage ist Gott der Einige, und sein Name der Einige!

Und in der heiligen Schrift da steht geschrieben:

„Der Herr regieret in Ewigkeit, dein Gott Zion durch alle Zeiten! Halleluja!“

ומפני חטאינו נגלינו מארצנו ונתרחקנו מעל אדמתנו, ואין אנחנו יכולים לעלות ולראות ולהשתחוות לפניך ולעשות חובותינו בבית בחירתך בבית הגדול והקדוש שנקרא שמך עריו, מפני היד שנשתלחה במקדשך, יהי

למלך על כל הארץ, ביום ההוא יהיה יי אחד ושמו אחד:

וּבְדַבְרֵי קִדְשֶׁךָ כְּתוּב לֵאמֹר:

יְמַלֵּךְ יי לְעוֹלָם אֱלֹהֶיךָ

צִיּוֹן לְדָר וְדָר הַלְלוּיָהּ:

לְדָר וְדָר נְגִיד גְּדֻלָּה וְלִנְצַח נְצַחִים קִדְשֶׁךָ נְקַדִּישׁ וְשַׁבְּחָה אֱלֹהֵינוּ כִּפְנוּ לֹא יִמֹּשׁ לְעוֹלָם וָעֶד, כִּי אֵל מֶלֶךְ גָּדוֹל וְקָדוֹשׁ אַתָּה, בְּרוּךְ אַתָּה יי הָאֵל הַקָּדוֹשׁ:

Gott, unser Herr, Gott unserer Väter, allerbarmender Weltenherr, daß du wiederkehrest und dich erbarmest über uns und über dein Heiligthum in deiner unendlichen Barmherzigkeit, und es bald erbauest und es herstelltest in seiner Größe und Herrlichkeit.

Gott, unser Vater, unser Herr! Laß die Herrlichkeit deines Reiches bald offenbar werden über uns; erscheine uns im vollen Licht und Glanz; erhebe dich über uns vor den Augen alles Lebenden; sammle unsere Zerstreuten unter den Völkern, und einige die zersplittert sind bis an der Welten Enden. Laß uns in Zion, deine Gottesstadt, in Jubel einziehen, und in Jerusalem, in deinen heiligen Tempel zur ewigen Freude. Da wollen wir dir bereiten die Opfer unserer Schuld, die täglichen Opfer nach ihrer Ordnung und die Mussaphopfer nach ihrer Regel. (Und das Mussaphopfer für diesen Sabbathtag) und das Mussaphopfer für diesen Tag des Laubhüttenfestes wollen wir dir bringen und bereiten in Liebe und Freundlichkeit, nach deinem Gebote und Willen, wie du es uns hast vorgeschrieben in deiner Gotteslehre durch Moses, deinen Knecht, wie es gesprochen ward aus dem Munde deiner Herrlichkeit, und geschrieben steht:

רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ
וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ מֶלֶךְ רַחֲמִין.
שָׁתָּשׁוּב וְתִרְחַם עָלֵינוּ וְעַל
מִקְדָּשְׁךָ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים
וְתִבְנֶהוּ מִהֲרָה וְתִגְדֶּל
כְּבוֹדוֹ: אָבִינוּ מִלְּכֵנוּ. גִּלְהָה
כְּבוֹד מְלָכוּתְךָ עָלֵינוּ מִהֲרָה
וְהוֹפֵעַ וְהַנְּשֵׂא עָלֵינוּ לְעֵינֵינוּ
כָּל חַי. וְקָרַב פְּזוּרֵינוּ מִבֵּין
הַגּוֹיִם. וְנִפְּוֹצֵתֵינוּ כְּנֶסֶם
מִירְבֵּתֵי אֶרֶץ. וְהִבִּיאֵנוּ
לְצִיּוֹן עִירְךָ בְּרִנָּה וְלִירוּשָׁלַיִם
בֵּית מִקְדָּשְׁךָ בְּשִׂמְחַת
עוֹלָם. וְשָׁם יַעֲשֶׂה לְפָנֶיךָ אֶת
קִרְבָּנוֹת חוֹבוֹתֵינוּ תְּמִידִים
בְּסֹדְרָם יְמִוּסָפִים בְּהִלְכָתָם.
וְאֵת מוֹסֵף יוֹם (am Sabb) שָׁבַת
הַזֶּה וְאֵת מוֹסֵף יוֹם) חַג הַסֻּכּוֹת
הַזֶּה. נַעֲשֶׂה וְנִקְרִיב לְפָנֶיךָ
בְּאַהֲבָה. בְּמִצּוֹת רְצוֹנְךָ
כְּמוֹ שֶׁכָּתַבְתָּ עָלֵינוּ
בְּתוֹרָתְךָ עַל יְדֵי מֹשֶׁה
עַבְדְּךָ. מִפִּי כְּבוֹדְךָ
בְּאִמּוֹר:

(Für Sabbath.)

Am Sabbathtage zwei Schafe, einjährige, ganz ohne Fehl, und zwei Behnhel feines Wehl als M. hlgabe, eingerührt mit Del und das dazu gehörige Trankopfer. Also das Sabbathopfer für den Sabbath außer dem täglichen Opfer mit seinem Trankopfer. Das ist das Opfer für den Sabbath; das Opfer für den heutigen Tag ist — wie geschrieben steht:

„Am fünfzehnten Tage des siebenten Monats soll Verkündigung des Heiligen sein bei euch; keinerlei Arbeit sollt ihr da verrichten, und sollt feiern eine festliche Feier dem Herrn sieben Tage. Da sollt ihr bringen ein gottgefälliges Feueropfer dem Herrn, Stiere, junge Kinder, dreizehn; Widder

וביום השבת שני כבשים בני שנה תמימם ושני עשרנים סלת מנחה בלולה בשמן ונסכו: עלת שבת בשבתו על עלת התמיד ונסכה: זה קרבן שבת וקרבן היום פאמיר:

ובחמשה עשר יום לחדש השביעי מקרא קדש יהיה לכם כל מלאכת עבודה לא תעשו וחגתם חג ליי שבעת ימים: והקרבתם עלה אשה ריח ניחוח ליי פרים בני בקר שלשה עשר. אילם

*) (Ist Sabbath der erste Zwischentag (ח'המ) sagt man dieses:

וביום השני פרים בני בקר שנים עשר. אילים שנים. כבשים בני שנה ארבעה עשר תמימם: ומנחתם
וביום השלישי פרים עשתי עשר. אילים שנים. כבשים בני שנה ארבעה עשר תמימם: ומנחתם

(Ist es der dritte Zwischentag, sagt man dieses:)

וביום הרביעי פרים עשרה. אילים שנים כבשים בני שנה ארבעה עשר תמימם: ומנחתם
וביום החמישי פרים תשעה. אילים שנים. כבשים בני שנה ארבעה עשר תמימם: ומנחתם

(Ist es der vierte Zwischentag sagt man dieses:)

וביום החמישי פרים תשעה. אילם שנים. כבשים בני שנה ארבעה עשר תמימם: ומנחתם
וביום הששי פרים שמונה. אילים שנים. כבשים בני שנה ארבעה עשר תמימם: ומנחתם

zwei Schafe, einjährige, vierzehn; ganz ohne Fehl sollen sie sein.

Dazu die Mehlgabe und das Trankopfer nach Vorschrift; drei Zehnthteile für den Stier; zwei Zehnthteile für den Widder; ein Zehnthteil für das Schaf, und Wein zum Trankopfer, zwei Böcke zur Versöhnung, und die zwei täglichen Opfer nach ihrer Regel.

(Für Sabbath.)

יִשְׂמְחוּ Mögen sich erfreuen deines Reiches, die den Sabbath halten, und ihn nennen eine Lust. Möge dein Volk, mögen Alle, die da heiligen den siebenten Tag, sich sättigen und sich erfreuen deiner Güte; denn am siebenten Tage hast du, Herr, dein Gefallen, ihn hast du geheiligt, das Kleinod unter den Lebenstagen ihn genannt, zum Angedenken an das Werk der Schöpfung.

אֱלֹהֵינוּ Unser Gott, Gott unserer Väter! allerbarmender Weltenherr, erbarme Dich über uns! Allgütiger Gnadenspender, sei uns gewogen! Wende Dich uns wieder zu in der ganzen Fülle deiner Barmherzigkeit, um unserer Väter willen, die Deinen Willen stets gethan. Baue auf dein Haus, wie ehemals, gründe fest dein Heiligthum auf seinem Grunde, laß uns es schauen in seinem Baue, uns erfreuen an seiner Herstellung und Vollendung. Führe Du die Priester wieder ein in ihren Dienst, und die Leviten wieder ein bei ihrem Gesang und Saitenspiel. Führe Israel

שָׁנִים. כִּבְשִׁים בְּנֵי שָׁנָה
אַרְבָּעָה עָשָׂר תְּמִימִם יְהִיוּ;
וּמִנְחָתָם וְנִסְכֵיהֶם
כַּמִּדְבָּר. שְׁלֹשָׁה עֶשְׂרִים
לְפָר וּשְׁנַי עֶשְׂרִים לְאֵיל.
וְעֶשְׂרוֹן לְכֶבֶשׂ. וַיִּזֵּן כְּנִסְכּוֹ.
וּשְׁעִיר לְכִפּוּר. וּשְׁנַי תְּמִידִים
כִּהְלַכְתֶּם;

(לשבת)

(יִשְׂמְחוּ במלכותך שומרי שַׁבָּת
וְקוֹרְאֵי עוֹנֵג עִם מְקַדְשֵׁי שְׁבִיעֵי.
כָּלֶם יִשְׁבְּעוּ וַיִּתְעַנְּנוּ מִטּוֹבֶךָ
וּבְשִׁבְעֵי רְצִיתָ בּוֹ וְקִדְשָׁתוֹ הַמְּדַת
יָמִים אוֹתוֹ קָרָאתָ זִכָּר לְמַעֲשֵׂה
בְּרֵאשִׁית:)

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ
מְלֶךְ רַחֲמָן רַחֵם עָלֵינוּ טוֹב
וּמִטִּיב הַדָּרֵשׁ לָנוּ שׁוֹבֵבָה
אֱלֵינוּ בְּהַמּוֹן רַחֲמֶיךָ בְּגִלְגַּל
אָבוֹת שְׁעָשׂוֹ רְצוֹנֶךָ בְּנֵה
בֵּיתֶךָ כְּבֵית־חֶלֶד וְכוֹנֵן
מְקַדְשֶׁךָ עַל־מְכוֹנֵנוּ וְהִרְאֵנוּ
בְּבִנְיָנוּ וּשְׂמַחְנוּ בְּרֵתְקוֹנוּ
וְהֵשֵׁב כְּהַנִּים לְעַבֹדְתֶם
וְלוֹיִם לְשִׁירָם וְלִזְמָרָם וְהֵשֵׁב

wieder ein in seine Wohnungen,
auf daß wir hinaufziehen und
erscheinen und uns beugen,
Herr, vor Dir dreimal im Jahre,
so oft die Feste uns eingehen,
wie geschrieben steht in Deiner
Gotteslehre:

„Dreimal im Jahre sollen
erscheinen alle Deine Männer
vor dem Angesichte Gottes,
Deines Herrn, an dem Orte,
den er wird erwählen; am
Feste des ungesäuerten Brodes,
am Wochenfeste und am Laub-
hüttenfeste. Und es soll Keiner
erscheinen leer vor dem An-
gesichte Gottes, sondern jeder
seine Gabe bringen, nach dem
Segen Gottes, Deines Herrn,
den er Dir gegeben.

יִשְׂרָאֵל לְנוֹיָהֶם וְשֵׁם נִעְלָה
וְנִרְאָה וְנִשְׁתַּחֲוָה לְפָנֶיךָ
בְּשָׁלֹשׁ פְּעָמֵי רְגְלֵינוּ
בְּכִתּוּב בְּתוֹרָתְךָ שְׁלוֹשׁ
פְּעָמִים בְּשָׁנָה יִרְאָה כָּל-
זְבוּרְךָ אֶת-פָּנָי יי אֱלֹהֶיךָ
בְּמָקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר בְּחַג
הַמִּצּוֹת וּבְחַג הַשְּׁבִעוֹת
וּבְחַג הַסֻּכּוֹת וְלֹא יִרְאָה
אֶת פָּנָי יי רִיקִים; אִישׁ
בְּמַתָּנֵת יָדוֹ כְּבִרְכַּת יי
אֱלֹהֶיךָ אֲשֶׁר נָתַן לְךָ:

וְהִשְׁיֵאֵנוּ יי אֱלֹהֵינוּ אֶת-בְּרַכַּת מוֹעֲדֶיךָ.
לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם. לְשִׂמְחָה וּלְשִׂשׁוֹן. כַּאֲצֵר |
רְצִיָּה וְאַמְרָת לְבָרְכֵנוּ. (אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ רְצִיָּה
בְּמַנּוּחָתֵנוּ) קִדְשָׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתְךָ.
שְׁבַעֲנוּ מִטּוֹבֶךָ. וְשִׂמְחָנוּ בִישׁוּעָתְךָ. וְטַהַר לִבֵּנוּ
לְעִבְדֶּךָ בְּאֵמֶת. וְהִנְחִילֵנוּ יי אֱלֹהֵינוּ (בְּאַהֲבָה וּבְרִצּוֹן)
בְּשִׂמְחָה וּבְשִׂשׁוֹן (שֶׁבֶת ו) מוֹעֲדֵי קִדְשֶׁךָ. וְיִשְׂמְחוּ
בְךָ יִשְׂרָאֵל מִקִּדְשֵׁי שְׁמֶךָ. בְּרוּךְ אַתָּה יי מְקַדֵּשׁ
(הַשֶּׁבֶת ו) יִשְׂרָאֵל וְהַזְמִינִים:

רצה für den Vorbeter, ותערב und den Priestersegen siehe weiter S. 177. u. f. w.
רצה יי אלהינו בעמך ישראל ובתפלתם. והשב את העבודה
לדביר ביתך. ואשי ישראל ותפלתם. באהבה תקבל

בְּרָצוֹן. וְתִהְיֶה לְרָצוֹן תָּמִיד. עֲבוֹדַת יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ: וְתַחֲזִינָה עֵינֵינוּ
בְּשׂוֹבְךָ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים: בְּרוּךְ אַתָּה יי' הַמַּחְזִיר שְׂכִינָתוֹ לְצִיּוֹן:

מודים דרבנן

מודים אֲנַחְנוּ לָךְ שְׂאֵתָה הוּא
יי' אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ
אֱלֹהֵי כָל-בָּשָׂר יוֹצֵרנו יוֹצֵר
בְּרֵאשִׁית בְּרָכוֹת וְהוֹדָאוֹת לְשִׁמְךָ
הַגְּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ עַל שֶׁחֲחִייתָנוּ
וְקִיַּמְתָּנוּ. בְּנֵן תַּחֲיִינוּ וְתַקְיַמְנוּ
וְתַאֲסוּף גְּלוּתֵינוּ לְחַצְרוֹת
קְדֻשָּׁה. לְשִׁמְךָ חֲקִיךָ וְלַעֲשׂוֹת
רְצוֹנָה. וְלַעֲבֹדָה בְּלִבְךָ שְׁלָם עַל
שֶׁאֲנַחְנוּ מוֹדִים לָךְ. בְּרוּךְ אַל
הַהוֹדָאוֹת:

מודים אֲנַחְנוּ לָךְ שְׂאֵתָה הוּא יי'
אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ
לְעוֹלָם וָעֶד. צוּר חַיֵּינוּ. מִגֵּן
יִשְׁעֵנוּ. אַתָּה הוּא לְרוּר וְדוּר.
נִזְרָה לָךְ וְנִסְפָּר תִּהְלֶתְךָ. עַל-חַיֵּינוּ
הַמְּסוּרִים בְּיָדְךָ. וְעַל גְּשֻׁמוֹתֵינוּ
הַפְּקוּדוֹת לָךְ. וְעַל נִסְיָה שֶׁבְּכָל-
יוֹם עִמָּנוּ. וְעַל גְּפִלְאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ
שֶׁבְּכָל-עֵת עָרַב וּבִקֵּר וְצָהָרִים.
הַטֵּיב כִּי לֹא-כָלוּ רַחֲמֶיךָ. וְהַמְּרַחֵם
כִּי לֹא תָמוּ חַסְדֶיךָ מֵעוֹלָם קוִינֵנוּ לָךְ:

וְעַל כָּל־מַעֲלָמוֹת שְׂמֶיךָ מִלְּפָנֶיךָ תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד:
וְכָל חַיִּים יוֹדוּךָ סְלָה וַיְהִלְלוּ אֶת שְׂמֶיךָ בְּאַמֶּת. הָאֵל
יִשׁוּעַתָּנוּ וְעֲזָרְתָנוּ סְלָה. בְּרוּךְ אַתָּה יי' הַטוֹב שְׂמֶיךָ וְלָךְ נִאֲמָה
לְהוֹדוֹת:

סס סין סס כסניס סונכ סס"ץ אלהינו ואלהי אבותינו וכו'.

Borb. אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ בְּרָכְנוּ בְּבִרְכָה הַמְּשַׁלֶּשֶׁת בַּתּוֹרָה הַכְּתוּבָה
עַל-יְדֵי מֹשֶׁה עֲבָדְךָ הָאֲמוּרָה מִפִּי אֱהָרֹן וּבְנָיו בְּהַנִּים. עִם קְדוּשָׁה בְּאֲמוּרָה:
'בְּרָכָה יי' וַיִּשְׁמְרָךְ: יֵאָר יי' פָּנָיו אֵלֶיךָ וַיְחַנֶּךָ: יִשָּׂא יי' פָּנָיו אֵלֶיךָ וַיִּשֶׂם לָךְ שָׁלוֹם:
שִׁים שְׁלֹם טוֹבָה וּבְרָכָה חֵן וְחֶסֶד וְרַחֲמִים עָלֵינוּ וְעַל-
כָּל-יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ. בְּרָכְנוּ אֲבוֹתֵינוּ כְּלָנוּ בְּאֶחָד בְּאוֹר פְּנִיָּה. כִּי
בְּאוֹר פְּנִיָּה נִתְּתָ לָנוּ יי' אֱלֹהֵינוּ תּוֹרַת חַיִּים וְאַהֲבַת חֶסֶד.
וַיְצַדֶּקָה וּבְרָכָה וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשָׁלוֹם: וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבָרֶךְ אֶת
עִמָּךְ יִשְׂרָאֵל בְּכָל-עֵת וּבְכָל-שָׁעָה בְּשָׁלוֹמְךָ. בְּרוּךְ אַתָּה יי'
הַמְּבָרֵךְ אֶת-עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּשָׁלוֹם:

אלהי נצור לשוני מרע. ושפתי מדבר מרמה. ולמקללי נפשי תדום.
ונפשי בעפר לכל תהנה. פתח לפי בתורתך ובמצותיך תרהוף נפשי. וכל

החושבים עלי רעה. מהרה הפר עצתם וקלקל מחשבתם. עשה למען שמך. עשה למען ימינה. עשה למען קדשתך. עשה למען תורתך. למען יחלצון ידיך. הושיעה ימינה וענני. יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי ונאלי: עשה שלום במרומי הוא יעשה שלום עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן:

יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שיפנה בית המקדש בטהרה בימינו ומן חלקנו בתורתך: ושם נעבדך ביראה בימי עולם וכשנים קדמוניות: וערכה ליי מנחת יהודה וירושלים בימי עולם וכשנים קדמוניות:

Nachdem der Vorbeter die תפלה mit קדושה wiederholt hat, wird ein ספר תורה zur Anhöhe, allwo sie vorgelesen wird, getragen, und wird ein Umzug mit dem אתרוג und לולב in der Hand gemacht (ausgenommen am Sabbath, wo blos die heil. Lade geöffnet wird) und es wird das רושענא gebetet.

סדר הושענות ליום ראשון

הושע נא

למענה אלהינו. הושענא: למענה בוראנו. הושענא:
למענה גואלנו. הושענא: למענה דורשנו. הושענא:

Fällt der erste Tag סוכות an einen Wochentag, sagt man אמתך; fällt er aber auf einem Sabbath, so wird das unter der Linie stehende נצורה gesagt.

למען Um Deiner Wahrheit
willen, um Deines Bundes
willen, um Deiner Größe und
Herrlichkeit hilf uns;

למען Um Deines Gesetzes willen,
Deiner Verherrlichung und An-
erkennung, hilf uns!

ע"פ א"ב
למען אמתך. למען
בריתך. למען גדלך
ותפארתך. למען דתך.
למען הודך. למען ועודך.

(Am Sabbath),

אום נצורה בכבת. בוננת בדת נפש משיבת. גומרת
הלכות שבת. דורשת משאת שבת. הקובעת אלפים תחום
שבת. ומשיבת רגל משבת. זכור ושמור מקומת בשבת. חשה
למהר ביאת שבת. מורחת כל משנשה לשבת. יושבת וממתנת
עד פלות שבת. כבוד ועונג קוראה לשבת. לביש וכסות

Um Deines Gedächtnisses,
um Deiner Gnade, um Deiner
Güte willen, hilf uns!

Um Deines Namens Einheit
und Deines Namens Ehre,
hilf uns! Um Deiner Gottes-
lehre willen, auf daß siege,
Herr Dein Reich, hilf uns!

Auf daß Dein Rathschluß
walte, Deine Macht und Deine
Krone, Deine Gerechtigkeit und
Heiligkeit, geheiligt und ver-
herrlicht werde, hilf uns!

Um Deines unendlichen Er-
barmens willen, hilf uns!

Um Deiner Gottesmacht und
Herrlichkeit, um Deines Ruhmes
willen, hilf uns!

לְמַעַן וּכְרָךְ. לְמַעַן חֶסֶדְךָ.
לְמַעַן טִיבְךָ. לְמַעַן יְחִוּדְךָ.
לְמַעַן כְּבוֹדְךָ. לְמַעַן לְמוֹדְךָ.
לְמַעַן מַלְכוּתְךָ. לְמַעַן |
נִצְחָה. לְמַעַן סוּדְךָ. לְמַעַן
עֶזְרְךָ. לְמַעַן פְּאֲרָךְ. לְמַעַן
צְדָקָתְךָ. לְמַעַן קִדְשָׁתְךָ.
לְמַעַן רַחֲמֶיךָ הַרְבִּים. לְמַעַן
שְׂכִינְתְךָ הַוְשַׁעְנָא. לְמַעַן
תְּהִלָּתְךָ הַוְשַׁעְנָא:

אָנִי וְהוּ הַוְשַׁעְנָא נָא:

(Am Sabbath)

מְחַלֶּפֶת בַּשַּׁבָּת. מֵאֲכָל וּמִשְׁתֵּה מְכִינָה לַשַּׁבָּת. נוֹעַם | מְגִדִים
מְנַעֲמַת לַשַּׁבָּת. סְעוּדוֹת שְׁלוֹשׁ מְקִימַת בַּשַּׁבָּת. עַל שְׁתֵּי בְּפָרוֹת
בוֹצֵעַת בַּשַּׁבָּת. פּוֹרְמַת אַרְבַּע רְשׁוּיוֹת בַּשַּׁבָּת. צוּרֵי הַדְּלָקָת גֵּר
מְדַלְקֵת בַּשַּׁבָּת. קְדוּשַׁת הַיּוֹם מְקַדְּשֵׁת בַּשַּׁבָּת. רִנָּן שְׁבַע מְפַלְלֵת
בַּשַּׁבָּת. שְׁבַעַת בְּדַת קוֹרְאָה בַּשַּׁבָּת. תְּנַחֲלָנָה לְיוֹם שְׁבַלּוֹ
שַׁבָּת. הַוְשַׁעְנָא:

אָנִי וְהוּ הַוְשַׁעְנָא נָא:

ע"ס א"ב

בְּהוֹשַׁעְתָּ אָדָם יִצִּיר כַּפִּיךָ לְגוֹנְנָה. בַּשַּׁבָּת קִדְשׁ הַמִּצְוֹת בּוֹסֵר וְחַנִּינָה.
בֵּן הַוְשַׁעְנָא:

בְּהוֹשַׁעְתָּ גּוֹי מִצִּוֵּן מְקוּיִם חוֹפֵשׁ. דַּעַת בְּוִנּוֹ לְבוּר שְׁבִיעֵי לְנוֹפֵשׁ.
בֵּן הַוְשַׁעְנָא:

בְּהוֹשַׁעְתָּ הָעָם גְּהִנֵּת בְּצֵאֵן לְהַנְחוֹת. וְחוֹק שְׁמֵת בְּמָרָה עַל מֵי מְנוּחוֹת.
בֵּן הַוְשַׁעְנָא:

בְּהוֹשַׁעְתָּ זְכוּרֶיךָ בְּמַדְבַּר סִין בַּמַּחְנֶה. חֲכָמוֹ וְלִקְטוֹ בַּשֶּׁשׁ לָחֶם | מִשְׁנָה.
בֵּן הַוְשַׁעְנָא:

כרושעת Wie Du jenen Fürsten beigestanden die zu Egypten Dir treu anhängen, bis Du auszogest Dein Volk zu erlösen; also hilf auch uns!

Wie Du jenem Volke beigestanden, das auf das göttliche Heil gehofft, (wie Du dieses und seinen Gott frei gemacht); also hilf auch uns!

Wie Du jener geschaarten Nation beigestanden, — die Engel Gottes waren in ihrem Geleite; — also hilf auch uns!

Wie Du jenen Frommen in ihrer Sklaverei beigestanden, — Du Allergnädigster hast ihre Tyrannen in ihre Hände geliefert; — also hilf auch uns?

Wie Du Jenen beigestanden, welche die Tiefen des Meeres durchschritten — Deine Herrlichkeit hat sie hindurch geführt — also hilf auch uns!

Wie Du jenem Stammvolke beigestanden, das jenes Siegeslied angestimmt ihrem Schöpfer — der Allhelfer geheißt; — also hilf auch uns!

ע"ס א"ב

כְּהוֹשַׁעְתָּ אֱלֹהִים בְּלוֹד עַמְּךָ.
בְּצֵאתְךָ לְיַשַׁע עַמְּךָ.

בֵּן הוֹשַׁעְנָא:

כְּהוֹשַׁעְתָּ גּוֹי נְאֻלֵּהִים. דְּרוּשִׁים
לְיַשַׁע אֱלֹהִים. בֵּן הוֹשַׁעְנָא:

כְּהוֹשַׁעְתָּ הַמֶּזֶן צְבָאוֹת. וְעַמָּם ו
מְלֹאכֵי צְבָאוֹת. בֵּן הוֹשַׁעְנָא:

כְּהוֹשַׁעְתָּ זָכִים וּמִבֵּית עֲבָדִים.
חֲנוּן בְּיָדָם וּמַעֲבִידִים:

בֵּן הוֹשַׁעְנָא:

כְּהוֹשַׁעְתָּ מְבוּעִים בְּצוּל גְּזָרִים
יְקַרְךָ עַמָּם מַעֲבִירִים.

בֵּן הוֹשַׁעְנָא:

כְּהוֹשַׁעְתָּ כְּנָה מְשׁוֹרְרֵת וַיּוֹשַׁע
לְגוֹחָה מְצִינַת וַיּוֹשַׁע.

בֵּן הוֹשַׁעְנָא:

(Am Sabbath).

כְּהוֹשַׁעְתָּ מְפוֹלְקֵי הָזֶרֶם הַכְּנָה בְּמִדְּעָם. יֵשֶׁר בּוֹחֵם וְהוֹדָה לְמוֹ רוּעָם.
בֵּן הוֹשַׁעְנָא:

כְּהוֹשַׁעְתָּ כְּלָכְלוֹ בְּעוֹנֵג מִן הַמְּשַׁמֵּר. לֹא הִפְךָ עֵינֵינוּ וְרִיחוֹ לֹא נָמַר.
בֵּן הוֹשַׁעְנָא:

כְּהוֹשַׁעְתָּ מְשַׁפְּטֵי מְשֹׁאֵת שֶׁבֶת גָּמְרוּ. נָחוּ וְשָׁבְתוּ רְשׁוּיוֹת וּתְחוּמֵי שְׁמֵרוֹ.
בֵּן הוֹשַׁעְנָא:

כְּהוֹשַׁעְתָּ סִיבֵי הוֹשְׁמָעוּ בְּדַבָּר רְבִיעֵי. עֲנִין זְכוּר וְשְׁמִיר לְקִדְשׁ וּשְׁבִיעֵי.
בֵּן הוֹשַׁעְנָא:

כְּהוֹשַׁעְתָּ פְקִדוֹ וְרִיחוֹ שֶׁבַע לְהַקְפָּה. צָרוּ עַד רִדְתָּהּ בְּשֶׁבֶת לְתַקְפָּה בֵּן הוֹשַׁעְנָא:
כְּהוֹשַׁעְתָּ קִהְלֵת וְעַמּוֹ בְּבֵית עוֹלָמִים. רִצּוּךָ בְּחִגְגָם שֶׁבַע וְשֶׁבַע יָמִים.

בֵּן הוֹשַׁעְנָא:
כְּהוֹשַׁעְתָּ שָׁבִים עוֹלֵי גוֹלָה לְפָדְיוֹם. הוֹרְרָךָ בְּקִרְאָם בְּחַג יוֹם יוֹם.

בֵּן הוֹשַׁעְנָא:

Wie Du jenen beigegeben, die in der Verheißung: „Ich führe euch hinaus,“ die Deutung fanden: „ich ziehe mit euch hinaus,“ also hilf auch uns!

Wie Du jenen beigegeben, die den Altar umgingen — wie sie nämlich die Wachweide tragend, den Altar umzogen; — also hilf auch uns!

Wie Du jenen so wunderbar beigegeben, als die Bundeslade gewaltig entführt — Du züchtigtest zornvoll die Philister, befreitest die Lade; — also hilf auch uns!

Wie Du jenen Gemeinden beigegeben, die nach Babylonien in die Gefangenschaft wanderten — Du Allerbarmender zogst mit ihnen — also hilf auch uns!

Wie Du jenen gefangenen Stämmen Jakobs beigegeben; so auch stelle wieder her die zerstörte Jakobs-Hütte (den Tempel) und helfe auch uns!

כְּהוֹשֵׁעַתָּה מֵאֲמַר וְהוֹצֵאתִי אֶתְכֶם.
נִקְוֵב אֲוֹהֵצֵאתִי אֶתְכֶם.

כִּן הוֹשֵׁעֲנָא:

כְּהוֹשֵׁעַתָּה סוֹבְבֵי מִזְבַּחַּת. עוֹמְמֵי
עֲרֻכָּה לְרִבְיָה מִזְבַּחַּת.

כִּן הוֹשֵׁעֲנָא:

כְּהוֹשֵׁעַתָּה פְּלֵאֵי אֲרוֹן כְּהֵשֵׁעַ.
צֵעַר פְּלֵשֶׁת בְּחֵרוֹן אַף וְנִשְׁעַ.

כִּן הוֹשֵׁעֲנָא:

כְּהוֹשֵׁעַתָּה קְהֵלוֹת בְּבִלְהָ שְׁלַחַתָּה.
רַחוּם לְמַעַנְם שְׁלַחַתָּה.

כִּן הוֹשֵׁעֲנָא:

כְּהוֹשֵׁעַתָּה שְׁבוֹת שְׁבִטֵי יַעֲקֹב.
תְּשׁוּב וְתִשׁוּב שְׁבוֹת אֶהְיֵי יַעֲקֹב.
וְהוֹשִׁיעָה נָא:

(Am Sabbath).

כְּהוֹשֵׁעַתָּה מִשְׁמַחֲדָה בְּבִנְיָן שְׁנֵי הַמְּחֻדָּשׁ. נוֹטְלִין לוֹלֵב כָּל שְׁבַעַה בְּמִקְדָּשׁ.
כִּן הוֹשֵׁעֲנָא:

כְּהוֹשֵׁעַתָּה חֲבוּט עֲרֻכָּה שְׁבַת מִדְּחִים. מוֹרְבִיּוֹת מוֹצֵא לְיִסוּד מִזְבַּח מְנִיחִים.
כִּן הוֹשֵׁעֲנָא:

כְּהוֹשֵׁעַתָּה בְּרֵפוֹת אֲרוֹכוֹת גְּבוּהוֹת מְעֵלְסִים. בְּפִטְרָתָן יוֹפֵי לָהּ מִזְבַּח מְקַלְסִים.
כִּן הוֹשֵׁעֲנָא:

כְּהוֹשֵׁעַתָּה מוֹדִים וּמִיחָלִים וְלֹא מִשְׁנִים. כְּלָנוּ אָנוּ לְיָהּ וְעֵינֵינוּ שׁוֹנִים.
כִּן הוֹשֵׁעֲנָא:

כְּהוֹשֵׁעַתָּה יַקֵּב מִחֲצִבְיָה סוֹבְבִים בְּרַעֲנָנָה. רוֹנְנִים אָנוּ וְהוֹ הוֹשִׁיעָה נָא.
כִּן הוֹשֵׁעֲנָא:

כְּהוֹשֵׁעַתָּה חֵיל זְרִיזִים וּמִשְׁרָתִים בְּמִנוּחָה. קָרְבַּן שְׁבַת כְּפֹל עוֹלָה וּמִנְחָה.
כִּן הוֹשֵׁעֲנָא:

כְּהוֹשֵׁעַתָּה לְוִיָּהּ עַל דּוֹכְנָם לְהִרְבֵּת. אוֹמְרִים מִזְמוֹר שִׁיר לְיוֹם הַשְּׁבַת.
כִּן הוֹשֵׁעֲנָא:

Wie Du jenen beigestanden, die Deine Gebote beobachten, und das Heil erwarten vom Gotte des Heils; also hilf auch uns;

אני Hilf o Herr, und stehe uns bei!

Hilf Deinem Volke, segne Dein Erbeigenthum; weide sie mit Nachsicht bis in Ewigkeit. Mögen diese meine Worte, die ich vor dem Ewigen stehe, dem Ewigen unserm Gotte nahe sein Tag und Nacht; möge Er Recht verschaffen Seinem Knechte, das Recht Seines Volkes ausführen, jede Tagesangelegenheit zur rechten Zeit. Damit alle Völker der Erde erkennen mögen, daß der Ewige allein nur ein Gott sei, und außer Ihm keiner.

כְּהוֹשֵׁעַתָּה שׁוֹמְרֵי מִצְוֹת. וְחוֹבֵי יְשׁוּעוֹת.
אל | לְמוֹשְׁעוֹת. וְהוֹשִׁיעָה נָא:

אָנֹכִי וְהוּא הוֹשִׁיעָה נָא:

הוֹשִׁיעָה אֶת עַמֶּךָ. וּבְרַךְ אֶת
גְּחֻלְתְּךָ. וְרַעַם וּנְשָׂאֵם עַד הָעוֹלָם:
וַיְהִי דְבַרִי אֱלֹהִים אֲשֶׁר הִתְחַנְּנֵתִי
לְפָנָי יי קְרוֹזִים אֵל יי אֱלֹהֵינוּ
יוֹמָם וְלַיְלָה לַעֲשׂוֹת מִשְׁפָּט עִבְדֶּיךָ
וּמִשְׁפָּט עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל דְּבַר יוֹם
בְּיוֹמוֹ. לְמַעַן דַּעַת כָּל־עַמֵי הָאָרֶץ
כִּי יי הוּא הָאֱלֹהִים אֵין עוֹד:

קדיש תתקבל.

אֵין בְּאֱלֹהֵינוּ. אֵין בְּאֲדוֹנֵינוּ. אֵין בְּמַלְכֵנוּ. אֵין בְּמוֹשִׁיעֵנוּ:
מִי בְּאֱלֹהֵינוּ. מִי בְּאֲדוֹנֵינוּ. מִי בְּמַלְכֵנוּ. מִי בְּמוֹשִׁיעֵנוּ: נוֹדָה
לְאֱלֹהֵינוּ. נוֹדָה לְאֲדוֹנֵינוּ. נוֹדָה לְמַלְכֵנוּ. נוֹדָה לְמוֹשִׁיעֵנוּ:
בְּרוּךְ אֱלֹהֵינוּ. בְּרוּךְ אֲדוֹנֵינוּ. בְּרוּךְ מַלְכֵנוּ. בְּרוּךְ מוֹשִׁיעֵנוּ:
אֲתָה הוּא אֱלֹהֵינוּ. אֲתָה הוּא אֲדוֹנֵינוּ. אֲתָה הוּא מַלְכֵנוּ. אֲתָה
הוּא מוֹשִׁיעֵנוּ: אֲתָה הוּא שֶׁהַקְטִירוֹ אֲבוֹתֵינוּ לְפָנֶיךָ אֶת
קְטוֹרֶת הַסַּמִּים:

פְּטוּם הַקְטוֹרֶת הַצָּרִי וְהַצֶּפֶן הַחֲלֻבָּנָה וְהַלְכוּנָה מִשְׁקַל שְׁבַעִים שְׁבַעִים
מָנָה. מִד וְהַצִּיעָה שְׁבַלֶת גֵּרָד וּבְרַבּוֹם מִשְׁקַל שְׁשָׁה עָשָׂר שְׁשָׁה עָשָׂר מָנָה.
הַקֶּשֶׁט שְׁנַיִם עָשָׂר. וְקְלוּפָה שְׁלֹשָׁה. וְקַנְמוֹן חֲשָׁעָה: בּוֹרִית בְּרִשְׁיָה תִשָּׁעָה

(Am Sabbath).

כְּהוֹשֵׁעַתָּה נַחֲמִיךָ בְּמִצְוֹתֶיךָ תָּמִיד יִשְׁתַּעֲשְׂעוּן. וְרַצֵּם וְהַחֲלִיצֵם בְּשׁוֹבָה וְנַחַת
יְיָשׁוּעוֹן.

כְּהוֹשֵׁעַתָּה שְׁבִית שְׁכֵמִי יַעֲקֹב. תָּשִׁיב וְתָשִׁיב שְׁבוֹת אֱהָלֵי יַעֲקֹב. וְהוֹשִׁיעָה נָא:
(כְּהוֹשֵׁעַתָּה שׁוֹמְרֵי מִצְוֹת. וְחוֹבֵי יְשׁוּעוֹת. אל לְמוֹשְׁעוֹת. וְהוֹשִׁיעָה נָא:)

אָנֹכִי וְהוּא הוֹשִׁיעָה נָא:

u. f. w. ober der Linie.

קָבִין. יִין קַפְרִיסִין סָאִין תְּלָתָא. וְקַבִּין תְּלָתָא. וְאִם אִין לֹא יִין קַפְרִיסִין. מִבֵּיא
 חֶסֶר חוֹרִין עֲתִיק. מְלַח סְדוּמִית רַבַּע הַקֵּב. מַעְלָה עֲשֵׁן כָּל שְׁהוּא: רַבִּי נְחֻן
 אָמַר אֵף כַּפַּת הַיָּרֵךְ כָּל שְׁהוּא וְאִם נְחֻן בָּהּ דְּבַשׁ פְּסָלָה. אִם חֶסֶר אַחַת
 כָּפֹל סַפְיָה חֵיב מִתָּה: רַבִּין שְׁמַעוֹן בֶּן גַּמְלִיאֵל אָמַר. הַצִּירִי אִינוּ אֵלָא שְׂרָף
 רַבּוּטָף מַעְצֵי הַקֶּטֶף: בְּדִית בְּרַשְׁינָה שְׁשָׁפִין בָּהּ אֶת הַצִּפּוֹן. כְּדִי שְׁתַּהֲא
 נָאָה: יִין קַפְרִיסִין שְׁשׁוּרִין בּוּ אֶת הַצִּפּוֹן. כְּדִי שְׁתַּהֲא עֵזָה: וְהֵלֵא מִי רַגְלִים
 יָפִין לָהּ אֵלָא שְׁאִין מַכְנִיסִין מִי רַגְלִים בְּעֵזְרָה מִפְּנֵי הַכְּבוֹד:

הַשִּׁיר שֶׁהַלְוִים הָיוּ אֹמְרִים בְּבֵית הַמִּקְדָּשׁ: בַּיּוֹם הַרְאֵנוּ שׁוֹן
 הָיוּ אֹמְרִים. לִי הָאָרֶץ וּמְלוֹאָהּ תִּכְבֵּל וְיֹשְׁבֵי בָהּ: בְּשָׁנֵי הָיוּ
 אֹמְרִים. גְּדוֹל יְיָ וּמְהֻלָּל מְאֹד בְּעִיר אֱלֹהֵינוּ הֵר קָדְשׁוֹ: בְּשָׁלִישֵׁי
 הָיוּ אֹמְרִים. אֱלֹהִים נִצָּב בַּעֲדַת אֵל בְּקֶרֶב אֱלֹהִים יִשְׁפּוֹט:
 בְּרַבִּיעֵי הָיוּ אֹמְרִים. אֵל נִקְמֹת יְיָ אֵל נִקְמֹת הַזּוֹפִיעַ: בַּחֲמִישֵׁי
 הָיוּ אֹמְרִים. הֲרַנִּינוּ לְאֱלֹהִים עֲזָנוּ הֲרִיעֵנוּ לְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב. בְּשֵׁשִׁי
 הָיוּ אֹמְרִים. יְיָ מָלַךְ גְּאוֹת לְבַשׁ לְבַשׁ יְיָ עֲזוֹ הִתְאַזָּר אֵף תַּכּוֹן
 תִּכְבֵּל בַּל תִּמּוֹט: בַּשְּׁבִית הָיוּ אֹמְרִים. מְזֻמּוֹר שִׁיר לַיּוֹם הַשְּׁבִית.
 מְזֻמּוֹר שִׁיר לַעֲתִיד לָבֵא. לַיּוֹם שֶׁכָּלוּ שְׁבִית וּמְנוּחָה לַחַיִּי הָעוֹלָמִים:
 אָמַר רַבִּי אֱלִיעֶזֶר אָמַר רַבִּי חֲנִינָא. תְּלִמִּידֵי חֲכָמִים מְרַבִּים שְׁלוֹם בְּעוֹלָם:
 שְׁנַאֲמַר וְכָל בְּנֵי לְמוּדֵי יְיָ וְרַב שְׁלוֹם בְּנֵי: אֵל תִּקְרָא בְּנֵי אֵלָא בּוֹנֵי: שְׁלוֹם
 רַב לְאֱהָבֵי תוֹרָתָהּ וְאִין לָמוּ מְכַשׁוֹל: יְהִי שְׁלוֹם בְּחִילָךְ שְׁלוֹה בְּאַרְמְנוֹתֶיךָ: לְמַעַן
 אַחֵי וְרַעֵי אֲדַבְּרָה נָא שְׁלוֹם בְּךָ: לְמַעַן בֵּית יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֲבַקֶּשֶׁה טוֹב לְךָ: יְיָ
 עֲזוֹ לְעַמּוֹ יִתֵּן יְיָ יְבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ בְּשְׁלוֹם:

עֲלִינוּ לְשַׁבַּח לְאֲדוֹן הַכֹּל לַחַת גְּדֻלָּה לְיוֹצֵר בְּרֵאשִׁית שְׁלֵא עֲשָׂנוּ בְּגוֹיֵי
 הָאָרְצוֹת וְלֹא שָׁמְנוּ בְּמִשְׁפָּחוֹת הָאֲדָמָה. שְׁלֵא שָׁם חָלַקְנוּ בָהֶם וְגוֹרְלָנוּ כָּכֹל
 הַמִּיָּנִים: וְאֲנַחְנוּ בּוֹרְעִים וּמִשְׁתַּחֲוִים וּמוֹדִים לְפָנֵי מְלֶכֶּה מַלְכֵי הַמַּלְכִּים הַקְּדוֹשׁ
 בְּרוּךְ הוּא שֶׁהוּא נוֹטֵה שָׁמַיִם וְיוֹסֵד אָרֶץ וּמוֹשֵׁב יְקָרוֹ בְּשָׁמַיִם. מִמַּעַל וְשֹׁכֵנֵת
 עֲזוֹ בְּגִבְהֵי מְרוֹמִים הוּא אֱלֹהֵינוּ אִין עוֹד: אָמַת מְלַכְנוּ אָפְסִים זוֹלְתוֹ כַּפְתּוֹב
 בְּתוֹרָתוֹ וְיִדְעָת הַיּוֹם וְהַשְּׁבִית אֵל. לְבָבְךָ בִּי יְיָ הוּא הָאֱלֹהִים בְּשָׁמַיִם מִמַּעַל
 וְעַל הָאָרֶץ מִתַּחַת אִין עוֹד:

עַל כֵּן נִקְוָה לְךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ לְרֵאוֹת מְהֵרָה בְּתַפְאֲרַת עֲזָךְ לְהַעֲבִיר גְּלוּלִים וְ
 מִן הָאָרֶץ וְהַאֲלִילִים כְּרוֹת יְבָרְתוֹן. לְתַקֵּן עוֹלָם בְּמַלְכוּת שְׁדֵי. וְכָל בְּנֵי בְּשָׂר
 יִקְרְאוּ בְּשִׂמְחָה לְהַפְנוֹת אֵלֶיךָ כָּל רְשָׁעֵי אָרֶץ. יִפְּרוּ וְיִדְעוּ כָּל יוֹשְׁבֵי תִּבְלָה. בִּי
 לְךָ תִּכְרַע כָּל-בָּרֶךְ תִּשְׁבַּע כָּל לְשׁוֹן. לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ יִכְרַעוּ וְיִפְּלוּ. וְלִכְבוֹד

שִׁמְךָ יִקָּר יִתְנֶנּוּ. וְיִקְבְּלוּ כָּלֶם | אֶת עוֹל מַלְכוּתְךָ. וְתִמְלֹךְ עֲלֵיהֶם מְהֵרָה לְעוֹלָם
 וָעֵד. כִּי דַמְלָכוּת שְׁלֹךְ הִיא וְלְעוֹלָמִי עַד תִּמְלֹךְ בְּכָבוֹד. בְּפִתּוֹב בְּחֹרְתֶךָ יי
 יִמְלֹךְ לְעוֹלָם וָעֵד: וְנֹאמַר וְהָיָה יי לְמֶלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה יי
 אֶחָד וְשִׁמּוֹ אֶחָד: קדש יתום. ארון עולם.

und מוזורים siehe am Ende des Theiles. שיר היחוד

תפלת מנחה

קודם אשרי טוונכים פרשת התמיד.

אֲשֶׁרִי יוֹשְׁבֵי בֵּיתְךָ עוֹד יִהְלָלוּךָ סְלָה:
 אֲשֶׁרִי הָעַם שֹׁכֵבָה לוֹ אֲשֶׁרִי הָעַם שְׂוִי אֱלֹהִיו:

קמה תהלה לדור. ארוממך אלוהי המלך ואברכה
 שמך לעולם ועד: בכל יום אברכה ואהלה שמך לעולם
 ועד: גדול יי ומהלל מאד ולגדלתו אין חקר: דור לדור
 ישבח מעשיך וגבורתיך יגידו: הדר כבוד ריודך ודברי
 נפלאתיך אשיחה: ועזוז נוראותיך יאמרו וגדלתך אספרנה:
 זכר רב טובך יביעו וצדקתך ירננו: חנון ורחום יי ארך אפים
 וגדל חסד: טוב יי לכל ורחמיו על כל מעשיו: יודוך יי כל
 מעשיך וחסידך יברוכה: כבוד מלכותך יאמרו וגבורתיך
 ידברו: להודיע | לבני האדם גבורתיך וכבוד הדר מלכותו:
 מלכותך מלכות כל עלמים וממשלתך בכל דור ודור: סומך
 יי לכל הנפלים וזוקק לכל הכפופים: עיני כל אליך ישברו
 ואתה נותן להם את אכלם בעתו: פותח את ידך ומשביע
 לכל חי רצון: צדיק יי בכל הדרכיו וחסיד בכל מעשיו: קרוב
 יי לכל קראיו לכל אשר יקראהו באמת: רצון יראיו יעשה
 ואת שועתם ישמע ויושיעם: שומר יי את כל אהביו ואת
 כל הרשעים ישמיד: תהלת יי ידבר פי ויברך כל בשר שם
 קדשו לעולם ועד: ואנחנו נברך יה מעתה ועד עולם הללויה:

וכא „Nach Zion kommt der Er- löser und bringet das Heil in Jakob Allen, die von der Schuld und Sünde sich befehren — spricht Gott. Das

ובא לציון גואל ולשבי פשע
 ביעקב נאם יי: ואני זאת בריתי

ist mein Bund mit ihnen — sprach Gott — mein Geist, der auf dir ruhet, mein Wort, das ich gelegt dir in den Mund, weicht nicht aus deinem Munde, nicht aus dem Munde deiner Kinder und Kindesfinder — spricht Gott — in Ewigkeit.“

Du, der Allerheiligste, sitzest auf deinem Throne, verherrlicht von den Lobgesängen Israels, und Einer ruft dem Andern zu: Heilig, heilig, heilig ist Gott, der Heerschaaren Herr, die ganze Welt ist voll von seiner Herrlichkeit.

(Und es stehen die Einen den Andern gegenüber, und sprechen; Heilig — in den obersten Himmelhöhen, dem Sitze und Throne seiner Herrlichkeit! Heilig — auf Erden, da waltet seine Macht! Heilig — in der ewigen Ewigkeit und Unendlichkeit! Gott, der Heerschaaren Herr füllet die ganze Welt mit dem Abglanze seiner Herrlichkeit).

Es hob mich auf ein Sturmwind, und ich hörte hinter mir das Rauschen des Wetters: Gelobt sei die Herrlichkeit Gottes an der Stätte, wo sie waltet. (Es hob mich auf ein Sturmwind, ich hörte hinter mir die gewaltige Wetterstimme, die lobete Gott und sprach: Gelobt sei die Herrlichkeit Gottes, an der Stätte, wo er thronet).

Gott regieret immer und ewig!

(Gottes Reich besteht in der ewigen Ewigkeit und Unendlichkeit.)

Gott, Herr unserer Väter, Abraham, Isak und Israel! bewahre du stets den Geist in uns, daß er der Antrieb und die Richtschnur sei für alle unsere Gefinnungen und Herzensneigungen, und mache darin fest und stark unser Herz, daß wir nach dir verlangen.

Er, der Allerbarmende, versöhnet die Schuld, und verderbet nicht, er wendet gar oft ab seinen Zorn, daß nicht erwache sein ganzer Grimm. Du, Herr, bist göttig und versöhnend, voll Guld und Milde gegen Alle, die dich anrufen. Deine Gerechtigkeit waltet durch alle Ewigkeit, deine Gotteslehre ist Wahrheit. Gib Jakob die Wahrheit und Abraham die Liebe,

אותם אמר יי. רוחי אשר עליך
 ודברי אשר שמתי בפיה לא ימוש
 מפיה ומפי זרעה ומפי זרע זרעה
 אמר יי מעתה ועד עולם: ואתה
 קדוש יושב תהלות ישראל: וקרא
 זה אל זה ואמר קדוש | קדוש
 קדוש יי צבאות. מלא כל-הארץ
 כבודו: ומקבלין דין מן-דין ואמרין
 קדיש בשמי מרומא עילאה בית
 שכינתה. קדיש על-ארעא עובר
 גבורתה. קדיש לעלם עלמיה יי
 צבאות מליא כל-ארעא זיו יקרה:
 ותשאני רוח. ואשמע אחרי קול
 רעש גדול ברוד כבוד-יי ממקומו:
 ונמלתני רוחא. ושמעת בתרי קל-
 זיע סגיא דמשבחין ואמרין. בריך
 יקרא דיי מאתר בית שכינתה:
 יי | ימלך לעולם ועד: יי מלכותה
 קאם לעלם ולעלמי עלמיה: יי
 אלהי אברהם יצחק וישראל
 אבותינו שמרה-זאת לעולם. ליצר
 מחשבות לבב עמך והכן לבכם
 אליך: והוא רחום יכפר עון ולא
 ישחית. והרבה להשיב אפן. ולא
 יעיר כל-חמתו: כי אתה אדני
 טוב וסלח. ורב חסד לכל-קראיך:
 צדקתך צדק לעולם. ותורתך
 אמת: תתן אמת ליעקב חסד

wie du es zugeschworen unsern Vätern in uralter Zeit.

Gelobt sei Gott, Tag für Tag, er legt uns auf die Last, und Gott ist unser Heil — Selah! Gott Zebaoth mit uns, Jakobs Gott unsere feste Zuversicht — Selah! Gott Zebaoth, wohl dem Menschen, der dir vertrauet, Gott, steht uns bei; Herr, erhöre uns an dem Tage wo wir rufen.

Gelobt sei Gott, daß er uns geschaffen zu seiner Ehre, uns geschieden hat und abge sondert von denen, die im Irrthume sind, uns die wahrhafte Gotteslehre hat gegeben, und den Keim des ewigen Lebens hat eingesenkt und eingepflanzt in unser innerstes Gemüth. Er öffne uns das Herz für seine Gotteslehre lege uns in's Herz die Liebe und die Furcht Gottes, daß wir seinen Willen thuen und seinem Dienste uns weihen mit ganzem und mit ungetheiltem Herzen, auf daß wir nicht um's Flüchtige und Nichtige uns abmühen, nicht in Angst und Sorgen die vergängliche Frucht des Lebens schaffen. Möge es dein Wille sein, Gott unser Herr, Gott unserer Väter, daß wir treu befunden werden in der Beobachtung deines göttlichen Gesetzes in dieser Welt, und würdig befunden werden, es zu erleben und mit den Augen zu schauen, theilhaftig zu werden des Glückes und des Segens in deinem Gottesreiche, in den Tagen des Messias und in dem zukünftigen und ewigen Leben; auf daß wir dich in ungetrübter Herrlichkeit lobpreisen und besingen, und nimmer schweigen. Gott mein Herr, dir danke ich ewiglich. Geseget ist, wer Gott vertrauet, daß Gott ist seine Zuversicht. Vertrauet auf Gott ewiglich; denn in Gott dem Herrn ist der Welten Fels und Hort. Dir vertrauen, die deinen Namen kennen, denn du verlassest nicht die dich suchen, Herr! Das ist Gottes Wille, daß er gerechtfertiget werde und seine Gotteslehre groß und herrlich.

לְאַכְרֵהֶם. אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לְאַבְוֹתֵינוּ
 מִיָּמֵי קֶדֶם: בְּרוּךְ אַדְנֵי יוֹם | יוֹם
 יַעֲמֹס-לָנוּ. הָאֵל יִשׁוּעַתָּנוּ סְלָה: יי
 צָבָאוֹת עִמָּנוּ. מִשְׁנֹב לָנוּ אֱלֹהֵי
 יַעֲקֹב סְלָה: יי צָבָאוֹת אֲשֶׁרִי אָרָם
 בּוֹטַח בָּךְ: יי הוֹשִׁיעָה. הַמְלִיךְ
 יַעֲנֵנוּ בְיוֹם קְרָאֵנוּ: בְּרוּךְ אֱלֹהֵינוּ
 שֶׁבְרָאֵנוּ לְכְבוֹדוֹ. וְהִבְדִּילָנוּ מִן
 הַתּוֹעִים. וְנָתַן-לָנוּ תּוֹרַת אֱמֶת.
 וְחַיֵּי עוֹלָם נִטַע בְּתוֹכֵנוּ. הוּא יִפְתַּח
 לִבֵּנוּ בְּתוֹרָתוֹ. וְיִשֶׁם בְּלִבֵּנוּ אֱהָבָתוֹ
 וְיִרְאָתוֹ. וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹנוֹ וְלַעֲבֹדוֹ
 בְּלִבְךָ שָׁלֵם: לְמַעַן לֹא נִיגַע לְרִיק
 וְלֹא נִלְד לְבָהֳלָה: יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ
 יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁנִּשְׁמָוֹר
 חֲקִיךָ בְּעוֹלָם הַזֶּה. וְנִזְכָּה וְנִתְהַיֵּה
 וְנִרְאָה וְנִירָשׁ טוֹבָה וּבְרָכָה לְשָׁנֵי
 יָמוֹת הַמְּשִׁיחַ וְלַחַיֵּי הָעוֹלָם הַבָּא:
 לְמַעַן יִזְמְרֶךָ כְּבוֹד וְלֹא יִדָּם. יי
 אֱלֹהֵי לְעוֹלָם אֲוֹדֶךָ: בְּרוּךְ הַגֹּבֵר
 אֲשֶׁר יִבְטַח בְּיָי. וְהָיָה יי מְבֹטָחוֹ:
 בְּטָחוֹ בְּיָי עַד־עַד. כִּי בָיָה יי צוֹר
 עוֹלָמִים: וְיִבְטָחוּ בָךְ יוֹדְעֵי שְׁמֶךָ.
 כִּי לֹא עֲזַבְתָּ דוֹשִׁיעַ יי: יי חֲפִיץ
 לְמַעַן צְדָקוֹ יַגְדִּיל תּוֹרָה וְיִאֲדִיר:

חצי קריש.

(Am Sabbath sagt man auch dieses):

וְאֲנִי תַפְלְתִי לְךָ יי עַת רְצוֹן אֱלֹהִים בְּרַב חַסְדְּךָ Borbeter u Gem
עַנְנֵי בְּאַמַּת יִשְׁעֶךָ:

סם חל צצנת פותחין סלכון ועוליאין ס"ח ולומרים:

וַיְהִי בַּנְסֵעַ הָאָרוֹן וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה קוּמָה יי וַיִּפְצֵי אֹיְבֵיךָ וַיִּגְסוּ
מִשְׁנֵאֵיךָ מִפְּנֵיךָ: כִּי מִצִּיּוֹן תֵּצֵא תוֹרָה וּדְבַר יי מִירוּשָׁלַיִם:

בְּרוּךְ שָׁנַתְז תוֹרָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּקִרְשָׁתוֹ:

בְּרִיךְ שְׁמֵה דְמַרְא עֲלֵמָא בְּרִיךְ כְּתוּבָה וְאִתְרַךְ. יְהֵא רְעוּהָךְ עִם עַמְךָ
יִשְׂרָאֵל לְעַלְמִים. וּפְרִיקוֹן יְמִינְךָ אֲחֻזֵי לְעַמְךָ בְּבֵית מִקְדָּשְׁךָ וְלֹא מְטוּי לְנָא מְטוּב
נְהוּרָךְ וְלִקְבֵל צְלוּתְנָא בְּרַחֲמֵי יְהֵא רְעוּא קְדָמְךָ דְתוֹרִיךָ לָן חַיִּין בְּמִיבּוּתָא
וְלְהוּא אֲנָא פְקִידָא בְּגוֹ צְדִיקָא. לְמַרְחַם עָלֵי וְלִמְנַטֵר יְתִי וַיֵּת כֹּל דִּי לִי וְדִי
לְעַמְךָ יִשְׂרָאֵל. אֵת הוּא זֶן כְּכֹלָא וּמְפָרְגִים לְכֹלָא. אֲנָתָּה הוּא שְׁלִישׁ עַל כְּדָא.
אֲנָתָּה הוּא דְשְׁלִישׁ עַל מַלְכֵיָא וּמַלְכוּתָא דִּילְךָ הִיא. אֲנָא עֲבָדָא דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ
הוּא דְסִגְיָדְנָא קַמָּה וּמְקַמָּא דִּיקָר אֲוֵרִיתָה בְּכָל עַדְן וְעַדְן: לֹא עַל אֲנָשׁ
רְחִיצָנָא. וְלֹא עַל בַּר אֱלֹהִין סְמִכְנָא. אֱלֹא בְּאֱלֹהֵא דְשְׁמֵיָא. דְהוּא אֱלֹהֵא
קְדוֹם. וְאֲוֵרִיתָה קְדוֹם. וּנְבִיאֹוּהִי קְדוֹם. וּמְסַגָּא לְמַעַבְדֵי טְבָחוֹן וְקְשׁוֹם. בְּה
אֲנָא רְחִיץ. וְלִשְׁמֵה קְדִישָׁא יְקִירָא אֲנָא אֲמַר תְּשַׁבְּחוּן. יְהֵא רְעוּא קְדָמְךָ
דְהַפְתַּח לְבִי בְּאֲוֵרִיתָא וְתִשְׁלִים מְשָׁאֲלִין דְלִבִּי וְלִבָּא דְכָל עַמְךָ יִשְׂרָאֵל לְטַב
וְלְחַיִּין וְלִשְׁלָם:

גְּדָלוֹ לִי אֲתֵי וּנְרוֹמְמָה שְׁמוֹ יְהוָה: Borb.

לְךָ יי הַגְּדֵלָה וְהַגְּבוּרָה וְהַתְּפָאֶרֶת וְהַנִּצְחָה וְהַהוֹד כִּי Gem.
כָּל בְּשָׁמַיִם וּבְאָרֶץ לְךָ יי הַמְּמַלְכָה וְהַמְּתַנְשָׂא לְכָל לְרֹאשׁ:
רוֹמְמוֹ יי אֱלֹהֵינוּ וְהַשְׁתַּחֲוִי לְהָרִם רַגְלֵינוּ קְדוֹשׁ הוּא: רוֹמְמוֹ יי
אֱלֹהֵינוּ וְהַשְׁתַּחֲוִי לְהַר קְדוֹשׁוֹ כִּי קְדוֹשׁ יי אֱלֹהֵינוּ:
אֲב הַרְחַמֵם הוּא יְרַחֵם עִם עַמּוּסִים וַיִּזְכּוֹר בְּרִית אֲיִתְּנִים.
וַיַּצִּיל נַפְשׁוֹתֵינוּ מִן־הַשְׁעוֹת הַרְעוֹת וַיַּגְעַר בְּיַצַּר הָרַע מִן־
הַגְּשׁוּאִים וַיַּחֲזֵן אוֹתָנוּ לְפַלְטַת עוֹלָמִים וַיַּמְלֵא מְשָׁאֲלוֹתֵינוּ
בְּמִדָּה טוֹבָה יִשְׁעָה וְרַחֲמִים:

וקורין ג' גצכי צט' וזאת סצכס.

וַיֵּצֵא הַבְּרָכָה אֲשֶׁר בְּרַךְ מֹשֶׁה אִישׁ הָאֱלֹהִים אֶת־בְּנֵי

ישראל לפני מותו: ויאמר יהוה מסיני בא וזרח משעיר למו
הופיע מהר פארן ואתה מרבבת קדש מימינו אשדת למו: אף
חבב עמים כל-קדשיו בירך והם תפיו לרגלה ישא מדברותיה:
תורה צוה לנו משה מורשה קהלת יעקב: ויהי בישרון מלך
בהתאסף ראשי עם יחד שבטי ישראל: יחי ראובן ואל-ימת
ויהי מתיו מספר: וזאת ליהודה ויאמר שמע יהוה קול יהודה
ואל-עמו תביאנו ידיו רב לו ועזר מצריו תהיה: לוי וללוי אמר
תפיה ואוריה לאיש חסידך אשר נסיתו במסה תריבהו על-מי
מריבה: האמר לאביו ולאמו לא ראיתו ואת-אחיו לא הכיר
ואת בנו לא ידע כי שמרו אמרתך ובריתך ינצו: יורו משפטך
ליעקב ותורתך לישראל ישימו קטורה באפה וכליל על-מזבחה:
ברך יהוה חילו ופעל ידיו תרצה מחץ מתנים קמיו ומשנאיו
מן-יקומיו: לבנימן אמר ידיר יהוה ישכן לבטח עליו חפה
עליו כל-היום ובין ביתפיו שבן: שלישי וליוסף אמר מכוכבת
יהוה ארצו ממגד שמים מטל ומתהום רבצת תחת: ומגד
תבואת שמש וממגד גרש ירחים: ומראש הררי-קדם וממגד
גבעות עולם: וממגד ארץ ומלאה ורצון שגני סנה תבואתה
קראש יוסף ולקדקד גזיר אחיו: בכור שורו הדר לו וקרני ראם
קרניו בהם עמים ינגח יחדו אפסי-ארץ והם רבבות אפרים
והם אלפי מנשה: בניו קרי.

ענזיסינ וגוללין ונעזיכין ס"ח לסיכל ואונכ ס"ז ח"ק ונחפלין מפלח לחט וס"ז סוזר סתפלה.

כי שם יי אקרא הבו גדל לאלהינו:
אדני שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך:

ברוך אתה יי אלהינו ואלהי אבותינו. אלהי אברהם אלהי
יצחק ואלהי יעקב. האל הגדול הגבור והנורא. אל עליון גומל
חסדים טובים. וקנה הכל וזוכר חסדי אבות. ומביא גואל ו
לבני בניהם למען שמו באהבה:

מלך עוזר ומושיע ומגן: ברוך אתה יי מגן אברהם:

אתה גבור לעולם ארני מחיה מתים אתה רב להושיע:
 מכלכל חיים בקסד מחיה מתים ברחמים רבים. סומך
 נופלים. ורופא חולים. ומתיר אסירים. ומקים אמונתו לישני
 עפר. מי כמוך בעל גבורות ומי דומה לך. מלך ממית ומחיה
 ומצמיח ישועה:

ונאמן אתה להחיות מתים: ברוך אתה יי מחיה המתים:

חן נקדש את שמך בעולם בשם שמך ישים אותו
 בשמי מרום. בכתוב על יד נביאך. וקרא זה אל זה
 ואמר: ח'ק קדוש וקדוש קדוש יי צבאות מלא כל
 הארץ כבודו: חן לעמדתם ברוך יאמרו: ח'ק ברוך כבוד
 יי ממקומו: חן ובדברי קדשך כתוב לאמר: ח'ק ומלוך
 יי לעלם אלהיך ציון לדוד ודוד הללויה:
 חן לדור ודור נגיד גדלך ולנצח נצחים קדשך
 נקדש. ושכחך אלהינו מפינו לא ימוש לעולם ועד.
 כי אל מלך גדול וקדוש אתה:

אתה קדוש
 ושמך קדוש
 וקדושים
 בכל יום
 יהללוך
 סלה:

ברוך אתה יי האל הקדוש:

(* אתה בחרתנו מכל העמים. אהבת אותנו. ורצית בנו.
 ורוממתנו מכל הלשונות. וקדשתנו במצותיך. וקרבתנו
 מלבנו לעבודתך. ושמך הגדול והקדוש עלינו קראת:

ותתן לנו יי אלהינו באהבה (שבתות למנוחה ו)
 מועדים לשמחה. חגים וזמנים לששון אתיום

(* (לשבת חול המועד)

אתה אחד ושמך אחד. ומי בעמך ישראל גוי
 אחד בארץ. תפארת גדלה. ועטרת ישועה. יום
 מנוחה וקדשה לעמך נתת: אברהם יגל. יצחק
 ירנן. יעקב ובניו ינוחו בו: מנוחת אהבה ונדבה.
 מנוחת אמת ואמינה. מנוחת שלום ושלחה.

(השבת הַזֶּה וְאֵת יוֹם) חַג הַסְּכוֹת הַזֶּה. זְמַן שִׁמְחַתְנוּ
(בְּאַהֲבָה) מִקְרָא קֹדֶשׁ. זָכַר לִיציאת מצרים:

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. יַעֲלֶה וְיָבֵא וְיַגִּיעַ וְיִרְאֶה וְיִרְצֶה
וְיִשְׁמַע וְיִפְקֹד וְיִזְכֹּר וְזָכְרֵנוּ וְפָקְדוֹנֵנוּ. וְזָכְרוֹן אֲבוֹתֵינוּ. וְזָכְרוֹן
מְשִׁיחַ בֶּן דָּוִד עֲבָדְךָ. וְזָכְרוֹן יְרוּשָׁלַיִם עִיר קֹדֶשְׁךָ. וְזָכְרוֹן כָּל-
עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל | לְפָנֶיךָ. לְפִלְטָה. לְטוֹבָה. לְחַן וְלַחֲסֵד
וְלִרְחֻמִּים לְחַיִּים וְלִשְׁלוֹם בְּיוֹם חַג הַסְּכוֹת הַזֶּה. זָכְרֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ
בּוֹ לְטוֹבָה. וּפָקְדֵנוּ בּוֹ לְבִרְכָה. וְהוֹשִׁיעֵנוּ בּוֹ לְחַיִּים. וּבְדַבַּר
יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים חַיִּים וְחַנּוּן. וְרַחֵם עָלֵינוּ. וְהוֹשִׁיעֵנוּ. כִּי אֱלֹהֵי
עֵינֵינוּ. כִּי אֵל מֶלֶךְ | חַנּוּן וְרַחֵם אֶתָּה:

וְהַשִּׁיבֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֶת בְּרַבְת מוֹעֲדֶיךָ לְחַיִּים וְלִשְׁלוֹם
לְשִׂמְחָה וְלִשְׁשׂוֹן כַּאֲשֶׁר רָצִיתָ וְאָמַרְתָּ לְבָרְכֵנוּ. (אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי
אֲבוֹתֵינוּ רָצָה בְּמִנוּחָתְנוּ) קֹדֶשְׁנוּ בְּמִצּוֹתֶיךָ וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתְךָ.
שִׁבְעֵנוּ מִמִּיבָקֶךָ וְשִׁמְחֵנוּ בִּישׁוּעָתְךָ וְטַהַר לִבֵּנוּ לְעֲבָדְךָ בְּאַמֶּת
וְהִנְחִילֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ (בְּאַהֲבָה וּבְרִצּוֹן) בְּשִׂמְחָה וּבְשִׁשׂוֹן (שְׁבַת ו)
מוֹעֲדֵי קֹדֶשְׁךָ. וְיִשְׁמְחוּ בְךָ יִשְׂרָאֵל מִקְדָּשֵׁי שְׁמֶךָ: בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ
מִקְדָּשׁ (הַשְּׁבַת ו) יִשְׂרָאֵל וְהַזְּמַנִּים:

רָצָה יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וּבְתַפִּלָּתָם. וְהַשִּׁב אֶת-

(לשבת חול המועד)

וְהַשְׁקֵט וּבָטַח. מְנוּחָה שְׁלָמָה שְׂאֵתָה רוּצָה בָּהּ.
יִבִירוּ בְּנֵיךָ וַיִּדְעוּ כִּי מֵאֵתְךָ הוּא מְנוּחָתָם וְעַל
מְנוּחָתָם יִקְדִישׁוּ אֶת שְׁמֶךָ:

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ רָצָה בְּמִנוּחָתְנוּ קֹדֶשְׁנוּ בְּמִצּוֹתֶיךָ
וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתְךָ שִׁבְעֵנוּ מִמִּיבָקֶךָ וְשִׁמְחֵנוּ בִּישׁוּעָתְךָ וְטַהַר
לִבֵּנוּ לְעֲבָדְךָ בְּאַמֶּת וְהִנְחִילֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה וּבְרִצּוֹן שְׁבַת
קֹדֶשְׁךָ. וַיִּנּוּחוּ בָּם יִשְׂרָאֵל מִקְדָּשֵׁי שְׁמֶךָ. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ מִקְדָּשׁ
הַשְּׁבַת: רָצָה. ו. פ. ו.

העבודה לרכיר ביתה. ואשי ישראל ותפלתם באהבה תקבל
ברצון. ותהי לרצון תמיד עבודת ישראל עמך: (ותחזינה עינינו
בשובך לציון ברחמים: ברוך אתה יי המחזיר שכנתו לציון:

מודים דרבנו

מודים אנחנו לך שאתה הוא
אלהינו ואלהי אבותינו.
אלהי כל-בשר יוצרנו יוצר
בראשית ברכות והודאות לשמך
הגדול והקדוש על שהחיינתנו
וקיימתנו. בן תחינו ורקימנו
ותאסוף גלותינו לחצרות
קדשך לשמך חקיקה ולעשות
רצינה ולעבדך בלבב שלם על
שאנחנו מודים לך. ברוך אל
ההודאות:

מודים אנחנו לך שאתה הוא יי
אלהינו ואלהי אבותינו
לעולם ועד. צור חיינו מגן ישענו.
אתה הוא לדור ודור. גודרה לך
ונספר תהלתך. על-חינו המסורים
בידך. ועל נשמותינו הפקודות
לך. ועל נפיק שבכל-יום עמנו.
ועל נפלאותיך וטובותיך שבכל-
עת ערב ובקר וצהרים. הטוב כי
לא-כלו רחמיך. והמרחם כי לא-
תמו חסדיך מעולם קוינו לך:

ועל-כלם יתברך ויתרומם שמך מלבנו תמיד לעולם ועד:
וכל החיים יודוך סלה. ויהללו את שמך באמת. האל
ישועתנו ועזרתנו סלה: ברוך אתה יי הטוב שמך ולך נאה
להודות:

שלום רב על-ישראל עמך תשים לעולם כי אתה הוא
מלך אדון לכל-השלום. וטוב בעיניך לברך את-עמך ישראל
בכל-יעת ובכל-שעה בשלומך. ברוך אתה יי המברך את-
עמו ישראל בשלום:

אלהי. נצור לשוני מרע ושפתי מדבר מרמה ולמקללי נפשי תדום ונפשי
פעפר לכל תהיה. פתח לפני בתורתך ובמצותיך תרהוץ נפשי. וכל החושבים
עלי רעה. מהרה הפס עצתם וקלקל מחשבתם. עשה למען שמך. עשה
למען ימינה. עשה למען קדשך. עשה למען תורתך. למען יחלצון ידידיך.
הושיעה ימינה וענני: יהיו לרצון אמרי פי והגיון לפי לפניה יי צורי וגואלי:
עשה שלום במרומו הוא יעשה שלום עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן:
קדיש תתקבל. עלינו. קדיש יתום.

wird hier ויבא שבת חול המועד אמ *)

מעריב ליל שני של סכות.

Während der Vorbeter ברכו sagt, sagt die Gemeinde das nebenstehende u. f. w.

<p>יְחַבְּרֵךְ וַיִּשְׁתַּבַּח וַיְהַפְאֵר וַיְתַרְוֶמֶם וַיְחַנְּשֵׂא שְׁמוֹ שֶׁל כָּלֵךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁהוּא רֵאשׁוֹן וְהוּא אַחְרוֹן וּמִבְּלַעֲדוֹ אֵין אֱלֹהִים: סֵלֹו לְרַכֵּב בְּעֶרְבּוֹת בְּיָהּ שְׁמוֹ וְעֲלוֹו קְפָנְיוֹ: וְשְׁמוֹ מְרוֹמָם עַל כָּל-בְּרָכָה יִתְהַלֵּךְ: בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד: יְהִי שֵׁם יי מְבֹרָךְ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם:</p>	<p>בְּרָכּוּ אֶת יי הַמְּבֹרָךְ: בְּרוּךְ יי הַמְּבֹרָךְ לְעוֹלָם וָעֶד: בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מִלֵּךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר בְּדַבְּרוֹ מֵעֲרִיב עֲרָבִים בְּחֻכְמָה פּוֹתַח שְׁעָרִים וּבַתְּבוּנָה מְשַׁנֶּה עֵתִים. וּמַחְלִיף אֶת-</p>
---	---

הַזְּמָנִים וּמְסַדֵּר אֶת-הַכּוֹכָבִים בְּמִשְׁמַרְתֵיהֶם
בְּרָקִיעַ כְּרִצּוֹנוֹ בּוֹרֵא יוֹם וְלַיְלָה. גּוֹלֵל אֹזֶר מִפְּנֵי
חֹשֶׁךְ וְחֹשֶׁךְ מִפְּנֵי אֹזֶר. וּמַעֲבִיר יוֹם וּמַבִּיא לַיְלָה
וּמְבַדִּיל בֵּין יוֹם וּבֵין לַיְלָה יי צְבָאוֹת שְׁמוֹ. אֵל
חַי וְקַיִם תָּמִיד יִמְלֹוךְ עֲלֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד:

Am Abend wird von gestern gesagt.

ס"כ ט"ו חמ"ט יח"א ל בר יצחק.

Es freuen sich an ihren Festen die Freunde (Gottes) und Geliebten sieben Tage im Schatten der Sukkah zu weilen. Sie ergößen sich darin in vielerlei Beziehungen; die Geliebten beobachteten ihre Vorschriften Tag und Nacht. Gelobt seist du, Gott, der dämmern läßt die Abenddämmerung.

יְשֻׁמְחוּ בְּחַגֵיהֶם יְרִידִים
וּנְעִימִים. חֲסוֹת בְּצֵל סֻכָּה
שִׁבְעַת יָמִים. יִתְעַנְּגוּ בָּהּ
בְּמִינֵי מִטְעָמִים. אֱהוּבִים ו
מְצוֹתֶיהָ מְקִימִים לַיְלוֹת
וְיָמִים. בְּרוּךְ אַתָּה יי
הַמְּעֲרִיב עֲרָבִים:

אֶהְבֵּת עוֹלָם בֵּית יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ אֶהְבֵּת. תּוֹרָה
וּמְצוֹת חֻקִּים וּמִשְׁפָּטִים ו אֹתָנוּ לְמִדָּת. עַל-כֵּן יי

אֱלֹהֵינוּ בְּשִׂכְבָּנוּ וּבְקוּמָנוּ נְשִׁיחַ בְּחֻקֶיךָ. וְנִשְׂמַח
בְּדַבְרֵי תוֹרָתְךָ וּבְמִצְוֹתֶיךָ לְעוֹלָם וָעֶד. כִּי הֵם
חַיֵּינוּ וְאֶרֶץ יְמֵינוּ. וּבָהֶם נִהְיֶה יוֹמָם וְלַיְלָה.
וְאֶהְבֶּתְךָ אֶל־תִּסִּיר מִמֶּנּוּ לְעוֹלָמִים:

Mit Gefängen, Lob-
liedern und großer Freude jubeln
sie sieben Tage nach Vorschrift
des Gesetzes. Ihre Opfer, die
sie nach vorgeschriebener Ord-
nung darbringen, nimmst Du
wohlgefällig auf. Gelobt seist
du, Gott, der liebet sein Volk
Israel!

בְּרַנֵּן וְהִלֵּל וְחִדְוָה רַבָּה.
יִצְהָלוּ כָּל־שִׁבְעָה כְּדַת
הַכְּתוּבָה. חֲגִיגוֹתֵיהֶם
וּשְׁלֵמוֹתֵיהֶם וּפְרִיָהֶם לְקַרְבָּה.
קַרְבָּנוֹתֵיהֶם וְעוֹלוֹתֵיהֶם
יִרְצוּ בְּאַהֲבָה: כְּרוּךְ אַתָּה
יְיָ אֱוֹהֵב עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל:

יסיד לוונק אל מלך נאמן:

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה אֶחָד:

כְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד:

וְאַהֲבַת אֵת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכָל־לֵבְבְךָ וּבְכָל־
נַפְשֶׁךָ וּבְכָל־מְאֹדֶךָ: וְהָיוּ הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר
אָנֹכִי מְצַוְּךָ הַיּוֹם עַל־לֵבְבְךָ: וְשָׁנַנְתָּם לְבִנְיָךָ וּדְבַרְתָּ
בָּם בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתְךָ וּבְלַכְתְּךָ בַּדֶּרֶךְ וּבְשִׁכְבְּךָ
וּבְקוּמָךָ: וְקִשְׁרָתָם לְאוֹרַת עַד־יָרֶךְ וְהָיוּ לְטַשְׁפַּת
בֵּין עֵינֶיךָ: וּכְתַבְתָּם עַל־מְזוֹזוֹת בֵּיתְךָ וּבְשַׁעְרֶיךָ:
וְהָיָה אִם־שָׁמַעַתָּ שָׁמְעוּ אֶל־מִצְוֹתַי אֲשֶׁר אָנֹכִי
מְצַוֶּה אֶתְכֶם הַיּוֹם לְאַהֲבָה אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם
וּלְעֲבֹדוֹ בְּכָל־לֵבְבְכֶם וּבְכָל־נַפְשְׁכֶם: וְנָתַתִּי מִטְר־
אֲרָצְכֶם כְּעֵתוֹ יוֹרֵה וּמִלְקוֹשׁ וְאִסְפַּת דְּגָנְךָ וְתִירְשֶׁךָ

וַיִּצְהַרְךָ: וְנָתַתִּי עִשָּׂב בְּשֹׁדֶךָ לְבַהֲמֹתֶיךָ וְאִכְלֹתָ
 וּשְׂבַעְתָּ: הַשְּׁמְרוּ לָכֶם פֶּן־יִפְתָּה לְבַבְכֶם וְסָרְתֶם
 וְעַבַדְתֶּם אֱלֹהִים אֲחֵרִים וְהִשְׁתַּחֲוִיתֶם לָהֶם: וְחָרְהוּ
 אֶת־יְהוָה בְּכֶם וְעֲצֹר אֶת־הַשְּׂמִימִם וְלֹא־יְהִי מָטָר
 וְהָאֲדָמָה לֹא תִתֵּן אֶת־יְבוּלָהּ וְאִבְדֹתֶם אֶמְהָרָה
 מֵעַל הָאָרֶץ הַטֹּבָה אֲשֶׁר יְהוָה נָתַן לָכֶם: וּשְׁמַתֶּם
 אֶת־דְּבָרֵי אֱלֹהֵי עַל־לְבַבְכֶם וְעַל־נַפְשְׁכֶם וְקִשְׁרֹתֶם
 אֶתֶּם לְאוֹת עַל־יְדֹכֶם וְהָיוּ לְטֹשֵׁט בֵּין עֵינֵיכֶם:
 וּלְמַדְתֶּם אֶתֶּם אֶת־בְּנֵיכֶם דְּדַבֵּר בָּם בְּשִׁבְתְּךָ
 בְּבֵיתְךָ וּבְלִכְתְּךָ בַדֶּרֶךְ וּבְשֹׁכְבְךָ וּבְקוּמְךָ:
 וּכְתַבְתֶּם עַל־מִזְוִזוֹת בֵּיתְךָ וּבְשַׁעְרֶיךָ:

לְמַעַן יִרְבוּ יְמֵיכֶם וְיָמֵי בְנֵיכֶם עַל הָאֲדָמָה
 אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהוָה לְאַבְתִּיכֶם לָתֵת לָהֶם כִּימֵי
 הַשָּׁמַיִם עַל־הָאָרֶץ:

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי
 יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם וַעֲשׂוּ לָהֶם צִיצִית עַל־כַּנְפֵי
 בְּגָדֵיהֶם לְדֹרֹתָם וְנָתַנּוּ עַל־צִיצִית הַכֶּנֶף פֶּתִיר
 תְּכֵלֶת: וְהָיָה לָכֶם לְצִיצִית וּרְאִיתֶם אֹתוֹ וּזְכַרְתֶּם
 אֶת־כָּל־מִצְוֹת יְהוָה וַעֲשִׂיתֶם אֹתָם וְלֹא־תִתּוּרוּ
 אַחֲרֵי לְבַבְכֶם וְאַחֲרֵי עֵינֵיכֶם אֲשֶׁר־אַתֶּם זֹנִים
 אַחֲרֵיהֶם: לְמַעַן תִּזְכְּרוּ וַעֲשִׂיתֶם אֶת־כָּל־מִצְוֹתַי
 וְהָיִיתֶם קְדוֹשִׁים לְאֱלֹהֵיכֶם: אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם
 אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לְהִיּוֹת לָכֶם
 לְאֱלֹהִים אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם:

יש לנרף אלהיכם לאמת אכן יתן ריוח ועט טלל יזולע סלל"ג.

אָמַת וְאַמוּנָה כָּל־זֹאת וְקִיָּם עָלֵינוּ כִּי הוּא יי אֱלֹהֵינוּ וְאִין
זוּלָתוֹ וְאַנְחָנוּ יִשְׂרָאֵל עִמּוֹ. הַפּוֹדְנוּ מִיַּד מְלָכִים. מִלְּכָנוּ
הַגּוֹאֲלֵנוּ מִכַּף כָּל־הָעַרִיצִים. הָאֵל הַנִּפְרָע לָנוּ מִצָּרֵינוּ. וְהַמְשַׁלֵּם
בְּמוֹל וְלְכָל־אוֹיְבֵי נַפְשֵׁנוּ. הָעֹשֶׂה גְדֻלוֹת עַד־אִין הַקָּר. וְגַסְלָאוֹת
עַד־אִין מִסְפָּר. הַשֵּׁם נַפְשֵׁנוּ בַחַיִּים וְלֹא־נָתַן לְמוֹט רַגְלֵינוּ.
הַמְדַרְיֵכְנוּ עַל־בְּמוֹת אוֹיְבֵינוּ וַיָּרֶם קַרְנֵנוּ עַל־כָּל־שׂוֹנְאֵינוּ.
הָעֹשֶׂה־לָּנוּ נַסִּים וּנְקָמָה בַּפְּרָעָה. אוֹתוֹרַת וּמוֹפְתִים בְּאֶדְמַת
בְּנֵי חָם. הַמְּכַה בְּעֶבְרָתוֹ כָּל־בְּכוֹרֵי מִצְרָיִם. וַיּוֹצֵא אֶת־עַמּוֹ
יִשְׂרָאֵל מִתּוֹכָם לְחֵרוֹת עוֹלָם. הַמַּעֲבִיר בְּנָיו בֵּין גְּזָרֵי יַם־סוּף.
אֶת־רוֹדְפֵיהֶם וְאֶת־שׂוֹנְאֵיהֶם בְּתַהֲמוֹת טַבַּע. וְרָאוּ בְּנָיו
גְבוּרָתוֹ. שִׁבְחוּ וְהוֹדוּ לְשִׁמּוֹ. וּמִלְכוּתוֹ בְּרָצוֹן קָבְלוּ עֲלֵיהֶם.
מִשָּׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל לֵךְ עִנּוּ שִׁירָה:

אנו Ihr frönt und ver-
herrlicht Ihn durch Befolgung
der Vorschriften, wenn ihr am
Laubhüttenfeste euch wohnlich
dort einrichtet. Am ersten Tage
sollt ihr vier Pflanzenarten
nehmen, um den Segen des
Regens herbeizuführen, am
Laubhüttenfeste.

Auch am zweiten Tag, zum
Andeuten des Wassergießens
der tiefen, wasserreichen Quellen,
am Laubhüttenfeste.

Eine Tagreise weit (um Jeru-
salem) brachten sie die Lese
unter Gefängen, um die Markt-
plätze zu Jerusalem damit zu
schmücken, am Laubhüttenfeste.

In zahlreicher Menge wallten
sie hinauf nach Zion unter

ע"ס א"ב
אָנוּ בַמִּצּוֹת וְאֶדְרוּ. תִּשְׁבּוּ
בְּעֵיץ וְתַדּוּרוּ. בְּחַג הַסִּבּוֹת:
בְּרֵאשׁוֹן תִּקְחוּ אַרְבַּעַת
מִיָּנִים. לְרִצּוֹת עַל מֵי
עַנְנִים. בְּחַג הַסִּבּוֹת:
גַּם בַּשָּׁנִי רָמּוּ לְנִסּוֹךְ הַמַּיִם
לְעֶרְהָ. תַּהוּם אֶל תַּהוּם
קוֹרָא. בְּחַג הַסִּבּוֹת:
דָּרָךְ יוֹם רְבִיעִי לְהַעֲלוֹת
בְּשִׁירוֹת. לְעֵטֶר שׁוֹבֵי
יְרוּשָׁלַיִם בַּפְּרוֹת.
בְּחַג הַסִּבּוֹת:
הַמּוֹנִים עָלוּ לְצִיּוֹן בְּרִנָּה.

Psalmen-Begleitung, am Erntefeste, nach dem Kreislauf des Jahres, am Laubhüttenfeste.

Dort auch feierten sie mit großer Freude das Freudenfest des Wassers schöpfens am Laubhüttenfeste.

Sie stimmten Lieder an und Gesänge zu Seiner Verherrlichung, mit Begleitung von Instrumenten am Laubhüttenfeste.

Alle drückten ihre Freude aus durch Gesang sammt der Blüthe der Priester-Anaben, den Kelch in ihren Händen, der dreißig Lug (Maas) enthielt, sprangen und hüpfen sie am Laubhüttenfeste.

Die Schriftgelehrten und Weisesten der Gemeinde gingen ihnen in der Weise voran. Die Priester und Leviten muscirten, die Frommen und Angesehensten der Gemeinde hüpfen im Tanze, am Laubhüttenfeste.

Für die Frauen, abgesondert von den Männern, als Zuschauerinnen, waren besondere Anstalten getroffen. Viele Lustbarkeiten fanden dort statt, besonders bezeichnend waren die Tänze, am Laubhüttenfeste.

בַּחַג הָאֶסֶף תְּקִיפֹת
הַשָּׁנָה. בַּחַג הַסְּבֹת:

וְשֵׁם חוּגְגִים בְּשִׂמְחָה רַבָּה.
שִׂמְחַת בַּיִת הַשְּׂוֹאֵבֵר.
בַּחַג הַסְּבֹת:

זְמִירוֹת וְנִגְנוֹת לְהַעֲלִיל.
בְּכָלִי שִׁיר וּבְחָלִיל.

בַּחַג הַסְּבֹת:
חָדִים כָּלֶם בְּנִגְיָה. עִם
יְלָדִים פָּרְחֵי כְהֻנָּה.

בַּחַג הַסְּבֹת:
שׁוֹעֲנִים וּמְקַפְצִים קְדָלוֹג.
וּבִידֵיהֶם כַּיָּדַי שֶׁמֶן שֶׁל
שְׁלֵשִׁים לוֹג. בַּחַג הַסְּבֹת:

יֹדְעֵי דָת וְחַכְמֵי עֵדָה.
מְרֵאִים לְפָנֵיהֶם קִדָּה.
בַּחַג הַסְּבֹת:

כְּהֻנִים וְלוֹיִם מְצַלְצְדִים.
וּמֹוֹדִים. הַחֲסִידִים וְאַנְשֵׁי
מַעֲשֵׂה מִרְקָדִים.

בַּחַג הַסְּבֹת:
לְאַנְשֵׁים | מִן הַנְּשִׁים
לְהַפְרִישֵׁם. מִתְקַנִּים תְּקוּן
גְּדוֹל שֵׁם. בַּחַג הַסְּבֹת:

מַרְבִּים הָיוּ בְּשִׂמְחָהּ וּבְצִלְצוּלִים. מֵהַיָּפוּ פְּעָמַיִךְ
בְּנִעְלִים.

Sieben Palmzweige schwan-
gen sie bei ihren Preisgefängen,
nach den sieben Provinzen zum
Andenken des Tempels, am
Laubhüttenfeste.

Das Laubhüttenfest war vor-
geschrieben für alle Bewohner,
damit die Nachkommen auch
wissen die Bedeutung des Laub-
hüttenfestes.

עֲדוּנִים לְהוֹזֹת שֶׁבַע בְּצִל רַעֲנָנִים. סִימֵן לְשִׁבְעָה
עֲנָנִים.

פְּחִים לְהֵצֵן לְהִבָּה וְשָׂרֵב. וְסִכָּה תִּהְיֶה לְצִל
יוֹמָם | מֵחֹרֵב.

Schutz und Schirm waren
Hütten vor der brennenden Hitze
des Tages; alle bargen sie sich
vor den Sonnenstrahlen; jeder
Eingeborne in Israel saß in
Laubhütten.

Mögen Widersacher Deine
Pflichten abstreifen, Dich nicht
ehrfürchten, du und deine ganze
Familie, sollt ihr euch freuen am
Sukkotfeste.

Mögen die Vornehmen sich
in ihren Aengsten berathen,
Israel soll sich freuen, durch
Gefänge und Frohsinn am
Laubhüttenfeste.

Sieben Tage sollen sie den
Namen Seiner Majestät ver-

נוֹטְלִים לוֹקֵב שִׁבְעָה
בְּהַלּוּלִים. זָכַר לְמִקְדָּשׁ
לַעֲשׂוֹת בְּגִבּוּלִים.

בְּחַג הַסֻּכּוֹת:

סִכָּה לַעֲשׂוֹת בְּכָל-
מוֹשְׁבוֹתֵיכֶם. לְמַעַן יִדְעוּ
דוֹרוֹתֵיכֶם. בְּחַג הַסֻּכּוֹת:

עֲדוּנִים לְהוֹזֹת שֶׁבַע בְּצִל רַעֲנָנִים.

פְּחִים לְהֵצֵן לְהִבָּה וְשָׂרֵב. וְסִכָּה תִּהְיֶה לְצִל
יוֹמָם | מֵחֹרֵב.

צִלְתָּהּ לְרַגְזֵי מַלְהֵט וּדְסָכוֹת.
כָּל-הָאֶזְרָח בְּיִשְׂרָאֵל
יֹשְׁבוֹ בְּסֻכּוֹת. בְּחַג הַסֻּכּוֹת:

קָמִים יִגְתְּקוּ מוֹסְרוֹת
דִּירָאָתְךָ. וְשִׂמְחָתְךָ אֶתְּךָ
וּבֵיתְךָ. בְּחַג הַסֻּכּוֹת:

רוֹזְנִים נוֹסְדוּ יַחַד מְרוֹב
אֲנָחָה. וְכָל-יִשְׂרָאֵל יִשְׂאוּ
בְּהִלָּל וּבְשִׂמְחָה.

בְּחַג הַסֻּכּוֹת:

שֵׁם הַנִּכְבָּד שִׁבְעָה לְהִדְרָה.

herrlichen, mit dem Palmzweig und der Frucht des herrlichsten der Bäume am Laubhüttenfeste.

Danklieder sollt ihr Ihm anstimmen und das ganze Hallel absingen am Laubhüttenfeste.

יְיָ Deine seltene Gnade aber sei an jedem Tage durch Gesänge zu verkünden, Deine unendliche Vätertreue jede Nacht zu rühmen, Deinen Namen, Allmächtiger, wollen wir in Ewigkeit verherrlichen.

מִי כַמְכָה בְּאֱלִים יְיָ מִי כַמּוֹכָה נְאֻדָּר בְּקֹדֶשׁ. נוֹרָא תְהִלּוֹת עֲשֵׂה פִלָּא: מַלְכוּתְךָ רָאוּ בְנֵיךָ בּוֹקֵעַ יָם לְפָנַי מִשָּׁה:

כַּסֵּי סַכּוּיִם יַחֲוִיל בְּרַ יִצְחָק יִגְדֵל.

יּוֹפִי Durch Wolken schüttest Du die Erlösten, Deine Majestät war eine Decke über ihnen, zu ihrem Schutze. Sie huldigten Deiner Einheit und Majestät wie Wanderer über Meeresswogen, und benedeieten Deinen Namen, wie Himmelschöre. „Dieses ist der Fels unseres Heils“ riefen sie und sangen allefammt:

יּוֹפִי עֲנֵנֶיךָ סִבְבֹתָ עֵרָה גְּאֻלִּים. חֲפַת כְּבוֹדְךָ פָּרִשְׁתָּ עֲלֵיהֶם לְהִיּוֹת סְלוּלִים. יַחְדוּךָ וּפְאֲרוּךְ כְּעוֹבְרֵי גְלִים. אִזּוּ לְשִׁמְךָ שִׁבְחוּ בְנֵי אֱלִים: זֶה צוּר יִשְׁעֵנוּ פָּצוּ פִּה וְאָמְרוּ:

יְיָ יִמְלוֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד:

וְנֹאמַר כִּי פָדָה יְיָ אֶת יַעֲקֹב וַיְגַאֲלוּ מִיַּד חָזַק מִמֶּנּוּ:

בְּנֵה Erbaue und richte wieder auf die verfallene Hütte (den

בְּנֵה סִבְתְּךָ וְהִקַּם הַנְּפוּלָה

Tempel) stelle ihre Grundfesten wieder her und führe sie auf zur Dauer. Weide Deine Schafe (Israel) wieder in Deinen Wohnungen, und zeige Wohlgefallen, wie in den Tagen der Vorzeit, an ihren Dank- und Brandopfern. Gebenedeit seist Du, Ewiger! König! Israels Fels und Erlöser.

יְסוּדוֹתֶיהָ לְשִׁתָּת וְלִבְנֵיהָ
עַל־תְּקֵהָ. צֹאנְךָ קְרַעוֹת
עַל מִשְׁבְּנוֹתֶיךָ לְהַנְחִילָהּ.
חֲפוּיָן בְּמִקְדָּם וּבְחֵי צֶדֶק
וְעוֹלָהּ. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ מֶלֶךְ
צִיר יִשְׂרָאֵל וְגוֹאֲלוֹ:

הַשְּׂכִיבֵנו יְיָ אֱלֹהֵינוּ לְשָׁלוֹם. וְהַעֲמִידֵנוּ מִלְּכֵנוּ לְחַיִּים.
וּפְרוֹשׁ עָלֵינוּ סִכַּת שְׁלוֹמְךָ. וְתַקַּנְנוּ בְּעֵצָה טוֹבָה מִלְּפָנֶיךָ
וְהוֹשִׁיעֵנו לְמַעַן שְׂמֶךָ. וְהִגֵּן בְּעַדְנוּ וְהִסֵּר מֵעָלֵינוּ אוֹיֵב דְּבָר
וְחָרֵב וְרָעַב וְיָגוֹן. וְהִסֵּי שָׁטָן מִלְּפָנֵינוּ וּמֵאַחֲרֵינוּ. וּבְצֵל כְּנָפֶיךָ
תִּסְתִּירֵנוּ. כִּי אֵל שׁוֹמְרָנוּ וּמְצִילֵנוּ אַתָּה. כִּי אֵל מֶלֶךְ אֱלֹהֵינוּ
וְרַחוּם אַתָּה. וְשׁוֹמֵר צִאתֵנוּ וּבּוֹאֵנוּ לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם מֵעַתָּה וְעַד
עוֹלָם. וּפְרוֹשׁ עָלֵינוּ סִכַּת שְׁלוֹמְךָ:

קורא Wer die heilige Ver-
kündigung liest und beachtet,
empfängt einst seinen Lohn in
Zukunft. Feste und stolze Schil-
der umschließen ihn, und der
Allgütige selber, wird ihn in
Seinen Schutz aufnehmen.

קוֹרֵא מִקְרַא־אֵי־קֶדֶשׁ
וּמְשֻׁמְרוֹ. יִקְבֵּל לַיּוֹם הַבֹּא
שְׂכָרוֹ. גְּאוּהָ אֶפִּיכֵי מַגִּינִים
סְגִירוֹ. הוֹד לְמַלְאוֹת לוֹ
בְּשִׁכּוֹת עוֹרוֹ. בְּרוּךְ אַתָּה
יְיָ הַפּוֹרֵשׁ סִכַּת שְׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל
וְעַל יְרוּשָׁלָּיִם:

וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה אֶת־מוֹעֲדֵי יְיָ אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: חֲצִי קֹדֶשׁ

אֲדָנִי שְׁפָתַי תִּפְתָּח וּפִי יַגִּיד תְּהִלָּתְךָ:

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. אֱלֹהֵי אַבְרָהָם
אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא. אֵל
עֲלִיּוֹן. גּוֹמֵל חֲסָדִים טוֹבִים. וְקוֹנֵה הַכֹּל וְזוֹכֵר חֲסָדֵי אֲבוֹת.

וּמְבִיא גּוֹאֵל לְכַנֵּי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה: מֶלֶךְ עוֹזֵר
וְמוֹשִׁיעַ וּמְגֹן. בְּרוּךְ אַתָּה יי כְּגֹן אַבְרָהָם:

אַתָּה גְבוּר לְעוֹלָם אֲדֹנָי. מְחַיֶּה מֵתִים אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ
מְכַלְכַּל חַיִּים בְּהֶסֶד מְחַיֶּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים סוֹמֵךְ
נֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים וּמְתִיר אֲסִירִים וּמְקַיֵּם אַמוּנָתוֹ לְיִשְׂרָאֵל
מִי כְמוֹךָ בַּעַל גְּבוּרֹת וּמִי דוֹמָה לָךְ מֶלֶךְ מֵמִית וּמְחַיֶּה
וּמְצַמִּיחַ יְשׁוּעָה:

וְנֶאֱמַן אַתָּה לְהַחֲיוֹת מֵתִים. בְּרוּךְ אַתָּה יי מְחַיֶּה רַמְתִּים:
אַתָּה קְדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קְדוֹשׁ וּקְדוּשֵׁים בְּכָל-יוֹם יְהִלְלוּךָ סְלָה.
בְּרוּךְ אַתָּה יי הָאֵל הַקְּדוֹשׁ:

אַתָּה בְּחַרְתָּנוּ מִכָּל הָעַמִּים. אָהַבְתָּ אֹתָנוּ. וְרָצִיתָ בְּנוֹ.
וְרוֹמַמְתָּנוּ מִכָּל הַלְשׁוֹנוֹת וּקְדַשְׁתָּנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ. וּקְרַבְתָּנוּ מִלְּפָנֶיךָ
לְעַבְדְּתֶךָ. וְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ עָלֵינוּ קְרֵאתָ: C

Wenn der zweite Festabend an מצאי שבת fällt, sagt man dieses.

וּתְוַדִּיעֵנוּ Du hast uns offenbaret, Gott, unser Herr, was recht ist und gerecht ist vor dir; du hast uns befehret wie wir halten und beobachten sollen deine Satzungen nach deinem Willen; du hast uns gegeben, Gott unser Herr, Gesetze des Rechtes, Lehren der Wahrheit, Satzungen und Gebote, die zum Glück und Heile uns führen. Du hast uns beschieden die Zeiten zur Freude, die Feste zur Heiligung, die Feierstunden zur innigen Herzensergabung. Du hast zu unserem Erb und Eigenthum uns gegeben des Sabbaths Heiligkeit, des Festes Würde und Weihe und feierliche Stimmung. Du hast getrennt und geschieden, Gott unser Herr, Heiliges und Gemeines, Licht und Finsterniß, Israel und die Völker, den siebenten Tag und die sechs Werkstage, die Heiligkeit des Sabbaths und die Heiligkeit des Festes hast du getrennt und geschieden, und den siebenten Tag vor den sechs Werktagen stets ge-

C וּתְוַדִּיעֵנוּ יי אֱלֹהֵינוּ אֵת
מִשְׁפָּטֵי צְדָקָה וְתַלְמִידֵנוּ לְעִשׂוֹת
חֻקֵי רְצוֹנְךָ. וְתַתְּנֵנוּ יי אֱלֹהֵינוּ
מִשְׁפָּטִים יְשָׁרִים וְתוֹרַת אֱמֶת
חֻקִּים וּמִצְוֹת טוֹבִים. וְתַנְחִילֵנוּ
זְמַנֵּי שָׁשׁוֹן וּמוֹעֲדֵי קֹדֶשׁ וְחַגֵּי
גְּדֻבָּה. וְתוֹרִישֵׁנוּ קְדֻשַׁת שְׁבֻת
וּכְבוֹד מוֹעֵד וְחַגֵּיגַת הַרְגֵל. וְתַבְדִּיל
יי אֱלֹהֵינוּ בֵּין קֹדֶשׁ לְחוֹל בֵּין אֹר
לְחֹשֶׁךְ בֵּין יִשְׂרָאֵל לְעַמִּים בֵּין
יוֹם הַשְּׁבִיעִי לְשֵׁשֶׁת יְמֵי הַמַּעֲשֵׂה.
בֵּין קְדֻשַׁת שְׁבֻת לְקְדֻשַׁת יוֹם טוֹב
הַבְּדִלְתָּ וְאֵת יוֹם הַשְּׁבִיעִי מִשֵּׁשֶׁת
יְמֵי הַמַּעֲשֵׂה קְדֻשַׁת. הַבְּדִלְתָּ

וּתְתִין לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה מוֹעֲדִים לְשִׂמְחָה
 חַגִּים וְזִמְנִים לְשִׂשׁוֹן אֶת יוֹם חַג הַסְּכּוֹת הַזֶּה זְמַן
 שִׂמְחָתְנוּ מְקַרָּא קֹדֶשׁ זִכָּר לִיצִיאַת מִצְרָיִם:

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ יַעֲלֶה וְיָבֵא וְיַגִּיעַ וְיִרְאֶה וְיִרְצֶה
 וְיִשְׁמַע וְיִפְקֹד וְיִזְכֹּר וְיִזְרְזֵנוּ וְיִפְקְדוּנָנוּ וְיִזְכְּרוּ אֲבוֹתֵינוּ וְיִזְכְּרוּ
 מְשִׁיחַ בֶּן דָּוִד עֲבָדְךָ וְיִזְכְּרוּ יְרוּשָׁלַיִם עִיר קֹדֶשְׁךָ וְיִזְכְּרוּ כָּל
 עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל קְפִיָּה לְפָלִיטָה לְטוֹבָה לְחַן וְלַחֲסֵד וְלִרְחָמִים
 לְחַיִּים וְלְשָׁלוֹם בְּיוֹם חַג הַסְּכּוֹת הַזֶּה זְכַרְנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בּוֹ
 לְטוֹבָה וְיִפְקְדֵנוּ בּוֹ לְבִרְכָּה וְהוֹשִׁיעֵנוּ בּוֹ לְחַיִּים וּבְדַבַּר יְשׁוּעָה
 וְרַחֲמִים הוּם וְחַנּוּן וְרַחֵם עָלֵינוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ כִּי אֵלֶיךָ עֵינֵינוּ
 כִּי אֵל מֶלֶךְ חַנּוּן וְרַחֵם אֶתָּה:

וְהַשִּׂיאָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֶת בְּרַכַּת מוֹעֲדֶיךָ לְחַיִּים
 וְלְשָׁלוֹם לְשִׂמְחָה וְלְשִׂשׁוֹן כְּאֲשֶׁר רָצִיתָ וְאָמַרְתָּ
 לְבָרְכֵנוּ: קֹדֶשׁנוּ בְּמִצִּיתֶךָ וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ
 שְׂבַעֲנוּ מִטִּיבֶךָ וְשִׂמְחָנוּ בִישׁוּעֶתֶךָ וְטַהַר לִבֵּנוּ
 לְעֲבָדֶךָ בְּאַמֶּת וְהַחִילָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּשִׂמְחָה
 וּבְשִׂשׁוֹן מוֹעֲדֵי קֹדֶשְׁךָ וְיִשְׂמְחוּ בְךָ יִשְׂרָאֵל מְקַדְּשֵׁי
 שְׁמֶךָ: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְקַדֵּשׁ יִשְׂרָאֵל וְהַזְּמִינִים:

רְצֵה יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וּבְתַפְלָתָם וְהַשֵּׁב אֶת-
 הָעֲבוּדָה לְדַבִּיר בֵּיתֶךָ וְאֲשֵׁי יִשְׂרָאֵל וּתְפַלְתֵם בְּאַהֲבָה תִּקְבַּל
 בְּרָצוֹן וְתִהְיֶה לְרָצוֹן תָּמִיד עֲבוּדַת יִשְׂרָאֵל עִמָּךָ וְתַחֲזִינָה עֵינֵינוּ
 בְּשׂוֹבֶךָ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמַּחְזִיר שְׂכִינָתוֹ לְצִיּוֹן:
 מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ שְׂאֵתָה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ
 לְעוֹלָם וָעֶד צוּר חַיֵּינוּ מְגִן יְשׁוּעָנוּ אַתָּה הוּא לְדוֹר וָדוֹר נוֹדָה

heiligt. Du hast getrennet und ge-
 schieden und geheiligt dein Volk
 Israel in deiner Heiligkeit.

וְקֹדֶשׁ אֶת-עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל
 בְּקֹדֶשְׁתֶּךָ: וְתַתֵּן לָנוּ

מעריב ליל שני של סכות

לך ונגספר תהלתך. על חיינו המסורים בידך. ועל נשמותינו
הפקודות לך ועל נפיק שבכל יום עמנו ועל נפלאותיך
ומזבותיך שבכל עת ערב ובקר וצהרים. הטוב כי לא כלו
רחמיך. והמרחם כי לא תמו חסדיך. מעולם קוינו לך:

ועל כלם יתברך ויתרומם שמך מלפני תמיד לעולם ועד:
וכל החיים יודוך סלה ויהללו את שמך באמת האל
ישועתנו ועזרתנו סלה: ברוך אתה יי הטוב שמך ולך נאה
להודות:

שלום רב על ישראל עמך תשים לעולם כי אתה הוא
מלך אדון לכל השלום. ומזב בעיניך לברך את עמך ישראל
בכל ית ובכל שעה בשלוםך: ברוך אתה יי המברך את עמו
ישראל בשלום:

אלהי נצור לשוני מרע ושפתי מדבר מרמה ולמקללי
נפשי תדום ונפשי כעפר לכל תהיה. פתח לבי בתורתך
ובמצותיך תרדוף נפשי וכל החושבים עלי רעה מהרה הפר
עצתם וקלקל מחשבתם. עשה למען שוך. עשה למען
ימינה. עשה למען קדשתך. עשה למען תורתך. למען יחלצו
ידידיך. הושיעה ימינה וענגי: יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי
לפניך יי צורי וגואלי: עשה שלום במרומיו הוא יעשה שלום
עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן:

יהי רצון כלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שיפנה בית המקדש במהרה
בימינו ותן חלקנו בתורתך ושם נעבדך ביראה בימי עולם וכשנים קדמוניות
וערבה ליי מנחת יהודה וירושלים בימי עולם וכשנים קדמוניות: קדיש שלם

ועתה יגדל נא פת אדני באשר דברת לאמר: זכר רחמיך יי וחסדיך כי מעולם הטה:

יתגדל ויתקדש שמה רבא בעלמא די-ברא ברעותה וימליך מלכותה
בחיכוך וביומיו ובחיי דכל בית ישראל בעגלא ובזמן קריב. ואמרו אמן:

יהא שמה רבא מברך לעלם ולעלמי עלמיה:

יתברך וישתבח ויתפאר ויתרומם ויתנשא ויתהדר ויתעלה ויתהלל שמה

מעריב ליל שני של סכות

דְּקוּדָשָׁא בְּרִידָא הוּא לְעֵלָא מִן כָּל-בְּרַכְתָּא וְשִׁירְתָּא תְּשַׁבְּחָתָא וְנַחֲמָתָא
דְּאָמְרִין בְּעֵלְמָא וְאָמְרוּ אָמֵן:

Gem. קְבֵל בְּרַחֲמִים וּבְרַצוֹן אֶת תְּפִלָּתֵנוּ:

Borb. תְּתַקְבֵּל צְלוֹתְהוֹן וּבְעוֹתְהוֹן דְּכָל יִשְׂרָאֵל קְדָם אַבּוּהוֹן דִּי בְּשִׁמְיָא וְאָמְרוּ אָמֵן:

Gem. יְהִי שֵׁם יי מְבֹרָךְ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם:

Borb. יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמֵיָא וְחַיִּים עָלֵינוּ וְעַל כָּל-יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ אָמֵן:

Gem. עֲזְרֵי מַטֵּם יי עֲשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ:

Borb. עֲשֵׂה שְׁלוֹם בְּמְרוֹמָיו הוּא יַעֲשֵׂה שְׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ אָמֵן:

קִידוּשׁ

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם בּוֹרָא פְּרִי הַגֶּפֶן:
בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר בָּחַר בְּנוֹ
מִכָּל-עַם וְרוֹמַמְנוּ מִכָּל-לְשׁוֹן וּקְדָשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו.
וְתַתֵּן-לָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה מוֹעֲדִים לְשִׂמְחָה
חַגִּים וְזִמְנִים לְעִשׂוֹן אֶת יוֹם חַג הַסֻּכּוֹת הַזֶּה. וְמִן
שִׂמְחַתְנוּ. מִקְרָא קֹדֶשׁ זָכַר לִיצִיאַת מִצְרַיִם. כִּי
בָנוּ בְּחַרְתָּ וְאוֹתָנוּ קְדָשָׁת מִכָּל-הָעַמִּים וּמוֹעֲדֵי
קֹדֶשׁ בְּשִׂמְחָה וּבְשִׂשׁוֹן הִנְחַלְתָּנוּ. בְּרוּךְ אַתָּה
יי מְבֹרָךְ יִשְׂרָאֵל וְהַזְמַנִּים:

Wenn der zweite Festabend an שבת מוצאי fällt, werden auch diese zwei ברכות gesagt.
ברוך Gelobt seist du Gott, unser
Herr, Herr der Welt der das leuch-
tende Feuer hat geschaffen.

ברוך Gelobt seist du Gott, unser Herr,
Herr der Welt, der da scheidet zwischen
Heiligem und Gemeinem, zwischen
Licht und Finsterniß, zwischen Is-
rael und den Völkern, zwischen dem
siebenten Tage der Ruhe und den
sechs Werktagen. Zwischen der Heilig-
keit des Sabbath's und der Heiligkeit
der festlichen Tage hast du die Schei-
dung gemacht wie du den siebenten
ברוך אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ
הָעוֹלָם בּוֹרָא מְאוּרֵי הָאֵשׁ:
ברוך אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ
הָעוֹלָם. הַמְבַדֵּיל בֵּין קֹדֶשׁ לְחוֹל
בֵּין אֹר לְחֹשֶׁךְ בֵּין יִשְׂרָאֵל לְעַמִּים.
בֵּין יוֹם הַשְּׁבִיעִי לְשִׁשְׁתַּיִּמֵי
הַמַּעֲשֵׂה. בֵּין קֹדֶשׁ שֶׁבֶת לְקֹדֶשׁת
יוֹם טוֹב הַבְּדִלְתָּ. וְאֶת יוֹם

Tag vor den sechs Werktagen geheiligt hast. Du hast geschieden und geheiligt dein Volk Israel in deiner Heiligkeit. Gelobt seiest du, Gott, der geschieden zwischen Heiligem und Heiligem!

הַשְׁבִּיעִי מִשֵּׁשֶׁת יְמֵי הַמַּעֲשֶׂה קְדֻשָּׁתְךָ. הַבְּדִלְתָּ וְקִדְשָׁתָּ אֶת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּקְדֻשָּׁתְךָ: בְּרוּךְ אַתָּה יי המבדיל בין קדש לקדש:

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שֶׁהַחַיִּינוּ וְקִיָּמְנוּ וְהַגִּיעֵנוּ לְזִמְנֵי הַזֶּה:

עלינו לשבח לאדון הכל. לתת גדלה ליוצר בראשית שלא עשנו כגויי הארצות ולא שמנו כמשפחות האדמה. שלא שם חלקנו בהם וגזר לנו ככל המונס: ואנחנו בורעים ומשפחיים ומזדים לפני מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא. שהוא נוטה שמים ויוסד ארץ. ומושב יקרו בשמים. ממעל. ושכינת עזו בגבהי מרומים. הוא אלהינו אין עוד. אמת מלכנו אפס זולתו. כפתיב בתורתו וידעת היום והשבת אל לבבך. פי יי הוא האלהים בשמים. ממעל ועל הארץ מתחת אין עוד:

על-כן. נקנה לך יי אלהינו לראות מהרה בתפארת עזך להעביר גלולים. מן הארץ. והאלילים פרות יברתון לתקן עולם במלכות שדי. וכל בני בשר יקראו בשמך להשנות אליך כל-דשעי-ארץ. יפירו וידעו כל-יושבי תבל. פי-ך תכרע כל-ברך. תשבע כל-שון. לפניה יי אלהינו יכרעו ויפלו. ולכבוד שמך יקר יתנו. ויקבלו כלם. את-עול מלכותך. ותמלוך עליהם מהרה לעולם ועד. פי המלכות שלך היא. ולעולמי עד. ותמלוך בכבוד: כפתיב בתורתך יי. וימלך לעלם ועד: ונאמר והיה יי למלך על-כל-הארץ. ביום ההוא יהיה יי אחד ושמו אחד: קריש יתום. ארון עולם.

שחרית ליום ב' דסיכות

* האל

בַּתְּעַצְמוֹת עֲזָדָה. הַגְּדוֹל בְּכַבוֹד שְׁמָדָה. הַגְּבוֹר
 לְנִצָּח וְהַנּוֹרָא בְּנוֹרְאוֹתָהּ. הַמְּלֶךְ הַיּוֹשֵׁב עַל
 כֶּסֶף רָם וְנִשְׂאָ: שׁוֹכֵן עַד מְרוֹם וְקָדוֹשׁ שְׁמוֹ
 וּכְתוּב. רַגְנוּ צְדִיקִים בְּיַי לְיִשְׂרָאֵל נְאוּהָ תִּהְיֶה:

בְּפִי יִשְׂרָאֵל תִּתְהַלֵּל.

וּבְדַבְרֵי צְדִיקִים תִּתְבָּרַךְ:

וּבְלִשׁוֹן חֲסִידִים תִּתְרוֹמֵם:

וּבְקִרְבַּי קְדוֹשִׁים תִּתְקַדְּשׁ:

וּבְמִקְהֵלוֹת רַב־בוֹת עֲמָדָה בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּרִנָּה
 יִתְפָּאֵר שְׁמָדָה מִלְּכֵנוּ בְּכָל־דּוֹר וְדוֹר. שְׁכֵן חוֹבֵת
 כָּל־הַיְצִירִים לְפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ.
 לְהוֹדוֹת לְהַלֵּל לְשַׁבַּח לְפָאֵר לְרוֹמֵם לְהַדָּר
 לְבָרַךְ לְעַלֵּה וּלְקַלֵּם עַד כָּל דְּבָרֵי שִׁירוֹת
 וְתִשְׁבְּחוֹת דָּוִד בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל עֲבָדֶיךָ מְשִׁיחֶיךָ:

יִשְׁתַּבַּח שְׁמָדָה לְעַד מִלְּכֵנוּ. הָאֵל הַמְּלֶךְ
 הַגְּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ בְּשָׁמַיִם וּבָאָרֶץ. כִּי לָךְ נְאוּהָ
 יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שִׁיר וְשִׁבְחָה הַקְּדוֹ
 וְזִמְרָה עִזִּי וּמְמִשְׁלָה נִצָּח גְּדָלָה וּגְבוּרָה תִּהְיֶה
 וְתִפְאָרֶת קְדוּשָׁה וּמְלָכוּת בְּרָכוֹת וְהוֹדָאוֹת
 מִעַתָּה וְעַד־עוֹלָם: בְּרוּךְ אַתָּה יי אֵל מְלֶךְ גְּדוֹל

*) Die Uebersetzung siehe beim ersten Tag.

בַּת־שִׁבְחוֹת אֵל הַהוֹדָאוֹת אֲרוֹן הַנִּפְלְאוֹת
הַבוֹחֵר בְּשִׁירֵי זְמֵרָה מֶלֶךְ אֵל חַי הָעוֹלָמִים:

יְתַבַּר וְיִתְקַדֵּשׁ | שְׁמֵהּ רַבָּא בְּעֵלְמָא דִּי־בְרָא כְרַעוּתָהּ וְיִמְיָד מַלְכוּתָהּ
בְּחַיִּיכוּן וּבְיוֹמֵיכוּן וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּעַגְלָא וּבְזִמְן קָרִיב וְאָמְרוּ אָמֵן:

יְהֵא שְׁמֵהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלַם וְלְעַלְמֵי עַלְמֵיָא.

יְתַבַּרְךָ וְיִשְׁתַּבַּח וְיִתְפָּאֵר וְיִתְרוֹמֵם וְיִתְנַשֵּׂא וְיִתְהַדָּר וְיִתְעַלֶּה וְיִתְהַלָּל
שְׁמֵהּ הַקִּיּוֹדֵשׁא בְּרִיךְ הוּא לְעֵלְא מִן כָּל בְּרִכְתָּא וְשִׁירְתָּא תְּשַׁבַּחְתָּא וְנַחֲמַתָּא
דְּאָמְרִין בְּעֵלְמָא וְאָמְרוּ אָמֵן:

Während der Vorbeter ברכו sagt, sagt die Gemeinde das nebenstehende יתברך.

יְתַבַּרְךָ וְיִשְׁתַּבַּח וְיִתְפָּאֵר וְיִתְרוֹמֵם
וְיִתְנַשֵּׂא שְׁמוֹ שֶׁל מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים
הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא. שֶׁהוּא רִאשׁוֹן וְהוּא
אַחֲרוֹן וּמִבְּלַעֲדוֹ אֵין אֱלֹהִים: סְלוּ
לְרַכֵּב בְּעֵרְבוֹת בֵּיתָהּ שְׁמוֹ וְעֲלוּ לִפְנֵי:
וְשְׁמוֹ מְרוֹמֵם עַל כָּל בְּרָכָה וְהִדְלָה:
בְּרוּךְ שֶׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד
יְהִי שֵׁם יי מְבָרַךְ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם:

ברכו את יי המברך: ^{Vorb.}
ברוך יי המברך לעולם ועד: ^{Gem.}
ברוך אתה יי אלהינו
מלך העולם. יוצר אור
וכורא חשך עשה שלום
וכורא את הכל:

אור עולם באוצר חיים. אורות מאפל אמר ויהי:

ע"ס א"ב וצקיף סמוס סס סנחצר שלמה.

Aus allen Kräften
preise ich den Furchtbaren und
Schrecklichen, weile auf der
Schwelle seines Hauses um
Erlösung zu finden; (am
fünfzehnten Tage.) Mit dem
Palmzweig in der Hand,
nebst den drei dazu bestimmten
Pflanzen preise ich (Gott) mein
Licht und Heil (des siebenten
Monats). Ihn, den Himmel-
bewohner, mit Majestät um-

אֲאֵמִין לְנוֹרָא וְאִיוֹם.
בְּהַסְתּוֹפְפֵי לִפְנֵי אֲמַצְיָא
בְּדִיוֹם. אֲךָ בְּחַמְשָׁה עֶשֶׂר
זֹם: בְּדַקְחֵי כַף תּוֹמֵר
דְּשִׁלְשֵׁת מִיְנֵי קְבוּעֵי. בָּם
אֶהְלֵךְ לְאוֹרֵי וְיִשְׁעֵי.
בְּחֻדֵשׁ הַשְּׁבִיעִי: גְּאוֹת
אֶלְבִּישׁ לְדָר בְּמְרוֹמִים.

geben, Ihn will ich preisen mit den fehlerlosen Pflanzen; (solzt ihr das Fest des Ewigen sieben Tage feiern).

Mit Mund und Zunge will ich rühmen den Erhörer der Gebete, (am ersten Tage desselben solzt ihr nehmen) so sprach der Allerheilige.

Den Erhabenen herrlichen Stimmen mächtiger Fluthen, auch ich will Ihn schmücken mit Glanz und Schöne; (die Frucht des herrlichsten Baumes). Hochgerühmt ist Er in der Versammlung eines von Ihm geschützten Volkes, die mit Lob und Preis Ihn krönen (und Palmzweige). Er schüttet des Segens Fülle vom Himmel auf ein Volk, das Ihn preist mit den innersten Herzen (nebst einem Zweiglein des Aboth). Die Tugenden erhalten das Uebergewicht, die Sünden werden verziehen und die Strafen entfernt, von denen, die ergreifen (die Bachweide). An euren Versammlungen werdet ihr viel Genuß finden, wenn ihr euch haltet an den Befehlen eures Königs. Und ihr solzt euch freuen vor dem Ewigen, eurem Gotte). Eurer Mühen wird euch überheben, der Führer durch Nacht und Tag, den Stolz eurer Unterdrücker bändigen, damit ihr nicht gestört

שחית ליום ב' דסכות

להללו במורביות שלמים
ולא קטומים. תחוננו את
חג יי שבעת ימים:

אֲהִלֵּל בְּפֶה וְלִשׁוֹן. לְשׁוֹמֵעַ
קוֹל לְחִשׁוֹן. כְּנֶס וּלְקַחְתֶּם לָכֶם
בַּיּוֹם הָרִאשׁוֹן. קְדוֹשׁ.

דגול מקולות מים נאדר.
אֲאֶפְדְּנִי הוֹד וְהָדָר. בְּכָרִי
עֵץ הָדָר: הַמְרוֹמִם בְּקֶהֱל
עִם נְצוּרִים. בְּהִלּוּל וּפְאָר
אוֹתוֹ מִכְתוּרִים. בְּכַפּוֹת
תְּמָרִים: וַיְרִיק רֹב בְּרָכוֹת
מֵאֲרָבוֹת. לְאוֹם מְהַלְלוֹ
מִסְרָעָף וּמִקְרָבוֹת. וּבַעֲנָף
עֵץ עֲבוֹת: זְכוֹיֹת יוֹכְרְעוּ
וְעוֹן יוֹמָחֵד מִלְּהַכּוֹת
כְּשֶׁלְּהֶבֶת רִשְׁפֵי גַחַל.
תּוֹמְכֵי עַרְבֵי גַחַל: חֲדוֹת
רַב תִּמְצְאוּ בְּלִהְקִתְּכֶם.
חֲתוּנִים בְּצִוֵּי דַת מֶלֶכְכֶם.
וּשְׂמַחְתֶּם לִפְנֵי יי אֱלֹהֵיכֶם:
טְרַחְתֶּם יִפְיֵק נוֹהֵג לִילוֹת
וַיָּמִים. גְּאוֹן | נוֹגְשֵׁיכֶם יִגְדַע
וַיִּדְמִים. לְבַל תִּעַנְשׁוּ

werdet (während der sieben-
tägigen Feier). Der Allmächtige
wird vernehmen das Gebet,
erhören das Flehen, und wie
ein Opfer aufnehmen mein
leises Beten. (Ihr sollt es feiern
als ein Fest des Ewigen). Mit
neuer Kraft wird Er ausrüsten
eine Nation, die mit Freuden
feiert das Laubhütten- und
Beschlußfest; (sieben Tage im
Jahre). Einst wird Er die Last
von euren Schultern nehmen,
dann erst werdet ihr jubeln
und eure Feste feiern in jener
Stadt (Jerusalem), (als ein
ewiges Gesetz für eure Nach-
kommen). Ihn, der beständig
euch beachtet, Ihn sollt Ihr
preisen ehrfurchtsvoll, durch
liebliche Lieder, ununterbrochen
(sieben Tage sollt ihr in der
Laubhütte weilen). Das edelste
der Völker, das Seine Verord-
nungen beachtet, wird unter
Seinem Schutze ewig sicher ste-
hen (jeder Einheimische in Israel
soll in Laubhütten wohnen).
Erhöhet den Ruhm Dessen, der
in eurer Mitte thront, auf daß
ihr in Frieden weilet euer Leben
lang; (damit eure Nachkommen
es wissen). Der Allerhöchste hat
Seine Wunder durch den Er-
löser kund gethan, hat Seine
Schutzbefohlenen in Wolken
gehüllt (denn ich habe die Kin-

בַּחֲגִיגַת שִׁבְעַת יָמִים:
יִסְכִּית אֵל פְּלוֹר וַיֵּאָזִין
הַגִּזְוִנִי. וַיִּקְבַּל כְּקָרְבַּן רַחֲשׁ
עֲנִינִי. וְחַגּוֹתָם וְאוֹתוֹ חַג
רִי: כְּשֶׁרוֹן כַּח יַחְדִּיף
לְשׁוֹשָׁנָה. חוֹגֶגֶת וְעוֹצֶרֶת
וְסוֹכֶכֶת בְּרִנָּה. שִׁבְעַת
יָמִים בְּשָׁנָה: לָעֵת יָסִיר
סָבֵל מֵעַל שִׁכְמֵיכֶם. תִּרְנֹו
וְתַחֲוֹנוּ בְּקִרְיַת מוֹעֲדֵיכֶם.
חֲקַת עוֹלָם לְדוֹרוֹתֵיכֶם:
מִשְׁגִּיחַ מִחֶרֶד תִּהְיֶה לָּו
בְּאִיּוֹמִים. מִנְעֵימִים קוֹל
וְלֹא דוֹמִים. בְּסִכַּת תִּשְׁבוּ
שִׁבְעַת יָמִים: גְּדִיבֵי עַמִּים
סוֹדְרֵי עֲרֻכּוֹת. בְּאַבְרָתוֹ
לָעַד יְהוֹ סְכוּכּוֹת. כָּד
הָאֲזַרְחָ בִּישְׂרָאֵל יִשְׁבוּ
בְּסִכַּת: סוֹלוּ בְּהַלּוּל לְשׁוֹכֵן
בִּינֵיכֶם. וְתַנּוּחֵי בְּהַשְׁקֵט
כָּד יְמֵיכֶם. לְמַעַן יִדְעוּ
דַּרְתֵּיכֶם: עֲלִיּוֹן הוֹדִיעַ
פְּלִאָיו עַל יְדֵי גּוֹאֵל. עַמּוֹסִין
סִכְּדֵי בְּעֲנָנִים כְּהוֹאֵל. כִּי

der Israel in Hütten wohnen lassen). Ich habe den Ueberrest meines Volkes begnadigt, habe ihr Recht ausgeführt, wie Sonnenlicht (als ich sie aus Egypten geführt). Eure Klagen habe ich vernommen, und habe Erlösung meinem Volke gesendet. (Moses machte die Feste des Ewigen bekannt). Der die Zeiten bestimmt, der ewig Lebende, hat es selbst dem Volke befohlen in Seinem huldvollen Namen: (das Laubhüttenfest sollt ihr sieben Tage begehen). Allerhabener! schütze aus Deinen Höhen Deine Versammlungen, erbarme Dich und stehe bei allen Gemeinden. (Du sollst fröhlich sein an deinem Feste, du, sammt deinem Sohne und deiner Tochter). Nie wird ein Unfall dich schrecken, die Gott-ergebenen Zerstreuten wird Hoffnung erfüllen. (Sieben Tage sollst du feiern dem Ewigen, deinem Gotte). In zahlreicher Menge wallfahrten sie nach jener Residenz, vor seinem Antlitze flehend zu erscheinen. (Dreimal des Jahres). Sie sehnten sich, die Herrlichkeit Seines Heils zu schauen, Geschenke dem dazubringen, dem Alles gehört. (Ein Jeder nach seinem Ver-

בסכות הושבתי את בני ישראל: פקדתי עמי לחון שירים. משפטם להוציא כאור וצהרים. בהוציא אותם מארץ מצרים: צקון צעקתכם הסגיתי באוני ופדות שלחתי לכל המוני. וידבר משה את מועדי יי: קרא דורות חי עולמים. ציה לעם שמו מנעמים. חג הסכות תעשה לה שבעת ימים: רם מפעוניך הסך מקהלותיך. לרחם ולהושיע כל ו להקותיך. ושמחת בחגך אתה ובנך ובתך: שודד עוד לבל יבהילך. לתת תקוה לפזורי כמהיך. שבעת ימים תחוג קיי אלהיך: תוקף המון קרית חנה. באים להראות פניו בחנינה. שלש פעמים בשנה: תאבי ישעו לחוות כבודו. להתשירו משלו והבל בידו. איש כמתנת

mögen). Auch ihr, die ihr diese Zweige ergreift, werdet vor jedem Mißgeschick bewahrt bleiben, frohe Botschaft werdet ihr sehen und vernehmen; diese Tage treffen sicher noch ein.

יָדוּ: תּוֹמְכֵי סִנְיֵי דְשָׁאִים.
מִשְׁטָן וּמִמְשַׁחִית יְהוּ
חֲבוּאִים. לַחֲזוֹת וּלְהַסְבִּית
בְּשׂוֹרוֹת טוֹבוֹת לְכֵן הִנֵּה
יָמִים בָּאִים:

אֶהְלֵל בְּפֶה וּלְשׁוֹן. לְשׁוֹמֵעַ קוֹל וּלְחֲשׁוֹן. Gemeinde
u. Borb.

כְּנֵם וּלְקַחְתֶּם לָכֶם בְּיוֹם הָרֵאשׁוֹן. קְדוּשׁ:
הַמְאִיר לְאֶרֶץ וּלְדָרִים עָלֶיהָ בְּרַחֲמִים. וּבְטוֹבוֹ מִחֲדָשׁ בְּכָל-
יוֹם תָּמִיד מַעֲשֵׂה-בְרָאשִׁית: מְהֵרָבּוּ מַעֲשֵׂיךָ יי. כָּלֶם בְּחִכְמָה
עֲשִׂיתָ. מְלֶאכֶה הָאֶרֶץ קִנְיֵיךָ: הַמְלַךְ הַמְרוֹמֵם לְבָדוֹ מֵאֵן.
הַמְשַׁבַּח וְהַמְפָאֵר וְהַמְתַנַּשֵּׂא מִימּוֹת עוֹלָם: אֱלֹהֵי עוֹלָם
בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים רַחֵם וְעֲלֵינוּ. אֲדוֹן עֲזֵנוּ. צוּר מִשְׁגְּבֵנוּ. מְגִן
יִשְׁעֵנוּ. מִשְׁגָּב בְּעַדְנוּ. אֵל בְּרוּךְ גְּדֹלְדָעָה. הַכִּיֵן וּפְעַל זְהָרֵי
חֶמֶה טוֹב יֵצֵר כְּבוֹד לְשִׁמוֹ. מְאֹרוֹת נָתַן סְבִיבוֹת עֲזוֹ. פְּנוֹת
צְבָאוֹ קְדוּשִׁים רוֹמְמֵי שָׂדֵי תָמִיד מְסַפְּרִים כְּבוֹד-אֵל וּקְדוּשָׁתוֹ:
תְּתַבְרַךְ יי אֱלֹהֵינוּ עַל-שִׁבְחַ מַעֲשֵׂה יְדִיךָ. וְעַל-מְאֹרֵי-אוֹר
שְׁעֵשִׂיתָ יִפְאָרוּךְ סְלֵה:

תְּתַבְרַךְ צוּרֵנוּ מִלִּפְנֵי וּגְאֻלָּנוּ בּוֹרֵא קְדוּשִׁים יִשְׁתַּבַּח שִׁמְךָ
לְעַד מִלִּפְנֵי יוֹצֵר מְשָׁרְתִים וְאֲשֶׁר מְשַׁרְתֵּנוּ כָּלֶם עוֹמְדִים
בְּרוֹם עוֹלָם וּמִשְׁמִיעִים בִּירָאָה יַחַד בְּקוֹל דְּבָרֵי אֱלֹהִים חַיִּים
וּמְלַךְ עוֹלָם: כָּלֶם אֱהוּבִים כָּלֶם בְּרוּרִים כָּלֶם גְּבוּרִים וְכָלֶם
עֲשִׂים בְּאֵימָה וּבִירָאָה רְצוֹן קוֹנֵם וְכָלֶם פּוֹתְחִים אֶת-פִּיָּהֶם
בְּקִדְשָׁה וּבְטְהָרָה בְּשִׁירָה וּבְזִמְרָה וּמְבָרְכִים וּמְשַׁבְּחִים
וּמְפָאֲרִים וּמְעַרְצִים. וּמְקַדְּשִׁים וּמְמַלְכִים:

אֵת שֵׁם הָאֵל הַמְּלַךְ הַגְּדוֹל הַגְּבוּר וְהַנּוֹרָא קְדוּשׁ הוּא:
וְכָלֶם מְקַבְּלִים עֲלֵיהֶם עֵיל מְלַכּוֹת שָׁמַיִם זֶה מְזָה. וְנוֹתְנִים
רְשׁוֹת זֶה לְזֶה: לְהַקְדִּישׁ לְיוֹצְרֵם בְּנַחַת רוּחַ בְּשִׁפְהַ בְּרוּרָה
וּבְנֵעִימָה. קְדוּשָׁה כָּלֶם כְּאַחַד עוֹנִים וְאוֹמְרִים בִּירָאָה:

קְדוּשׁ | קְדוּשׁ קְדוּשׁ יי צְבָאוֹת מְלֵא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ:

מיוסד ע"פ א"ב.

אופן

אֲמִיר אֹתָךְ סָלָה. בְּהוֹד וְהִדָּר וְתִהְיֶה.
 גּוֹאֵל הַצְּמִיחַ גְּאֻלָּה. הַרוּשׁ אֵימָתָךְ לְשֵׁם וְלִתְהַלָּה.
 דְּצִנִּים בְּשִׁמְחָה. וּבְלוֹלְבֵיהֶם אֹתָךְ לְשִׁמְחָה.
 זֹעֲקִים לְפָנֶיךָ שִׁיחָה. הַמּוֹל עֲלֵיהֶם הוֹשִׁיעָה
 וְהַצְּלִיחָה: טוֹב בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּיבִים. יִקַּר עֲדַת
 אֲהוּבִים. כּוֹרְעִים וּמְשַׁתְּחִיִּים וּמוֹדִים בְּאֲהָבִים.
 הַבִּיֵּאם לְשַׁעַר בֵּית רַבִּים: מַחְמָדִם תֵּן לָהֶם.
 גָּא שְׂמַח עִמָּהֶם. שָׂא נָא חַטָּאתֵיהֶם. עֲבוֹר עַל
 פְּשָׁעֵיהֶם: פּוֹצְחִים הַלֵּל וְתוֹדוֹת. צוּר הַיּוֹדֵעַ
 עֲתִידוֹת. קוֹל | לְהַשְׁמִיעַ אֹתָם לַחֲדוֹת. רַחֲמִים
 בְּנִשְׁאֵם אֲנָדוֹת: ^{Borb.} שׁוֹקֵדִים וְאֹתָךְ מִקְדִּישִׁים.
 שְׁבַחְךָ בְּפִיהֶם רוּחָשִׁים. תּוֹקֵפִים בְּרוּךְ (כ"א בְּרוּן)
 וְלוֹחָשִׁים. תּוֹמְכִים כְּאֵלֵי תְּרִישִׁים:

וְהַחֲיוֹת יִשׁוּרְרוּ וּכְרוּבִים יִפְאֲרוּ וּשְׂרָפִים יִרְנּוּ וְאַרְאֲלִים
 יִבְרְכוּ פְּנֵי כְּלִיחָה וְאוֹפֵן וּכְרוּב לְעַמַּת שְׂרָפִים. לְעַמְתָּם |
 מְשַׁבְּחִים וְאוֹמְרִים:

בְּרוּךְ כְּבוֹד יי מִמְּהוֹמוֹ:

לְאֵל בְּרוּךְ גְּעִימֹת יִתְנּוּ. לְמַלְךְ אֵל חַי וְקַיִם. זְמִירוֹת
 יִאֲמְרוּ וְתִשְׁבַּחוֹת יִשְׁמִיעוּ. כִּי הוּא לְבָדוֹ פּוֹעֵל גְּבוּרוֹת עֲשֵׂה
 חֲדָשׁוֹת בְּעַל מְלַחְמוֹת זֹרַע צְדָקוֹת מְצַמִּיחַ יְשׁוּעוֹת בּוֹרֵא
 רְפוּאוֹת גּוֹרֵא תִהְיֶה אֲדוֹן הַנְּפִלְאוֹת הַמְּחַדֵּשׁ בְּטוֹבוֹ בְּכָל־
 יוֹם תָּמִיד מַעֲשֵׂה בְּרָאשִׁית: כְּאִמּוֹר לְעֲשֵׂה אוֹרִים גְּדוּלִים
 כִּי לְעוֹלָם חֲסֵדוֹ: אוֹר חֲדָשׁ עַד־צִיּוֹן תִּאֲדֵר וּנְזַכֵּר כְּלָנוּ
 מְהֵרָה לְאוּרוֹ. בְּרוּךְ אַתָּה יי יוֹצֵר הַמְּאֻרָּוֹת:

אֶהְבֶּה רַבָּה אֶהְבֵּתֵנוּ יי אֱלֹהֵינוּ חֲמֵלָה גְדוֹלָה וַיִּתְּרָה
 חֲמֵלֶת עָלֵינוּ : אָבִינוּ מִלְּפָנָיו בְּעִבּוּר אֲבוֹתֵינוּ שְׁפָטָהוּ בָּהּ.
 וַתִּלְמַדְם חֲקֵי חַיִּים. בֵּן תַּחֲנֵנוּ וּתְלַמְדֵנוּ : אָבִינוּ הָאֵב הַרְחֵמָן.
 הַמְרַחֵם רַחֵם | עָלֵינוּ. וְתֵן בְּלִבֵּנוּ לְהִבִּין וּלְהַשְׁכִּיל. לְשִׁמוּעַ לְלַמֵּד
 וּלְלַמֵּד לְשִׁמּוֹר וְלַעֲשׂוֹת. וּלְקַיֵּם | אֶת־כָּל־דְּבָרֵי תִלְמוּד תּוֹרַתְךָ
 בְּאַהֲבָה : וְהָאֵר עֵינֵינוּ בְּתוֹרַתְךָ. וְדַבֵּק לִבֵּנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ. וַיַּחַד
 לְבַבֵנוּ לְאַהֲבָה וּלְיִרְאָה שְׂמֵחָה. וְלֹא נִבּוֹשׁ לְעוֹלָם וָעַד : כִּי בְשֵׁם
 קְדֻשָּׁתְךָ הַגְּדוֹל וְהַנּוֹרָא בְּטַחֲנוּ. נִגְיֵלָה וְנִשְׁמַחָה בִּישׁוּעָתְךָ :
 וְהִבִּיאֵנוּ לְשָׁלוֹם | מֵאַרְבַּע כַּנְּפוֹת הָאָרֶץ. וְתוֹלִיכֵנוּ קוֹמְמֵיֹת
 לְאַרְצֵנוּ : כִּי אֵל פּוֹעֵל יִשׁוּעוֹת אִתָּהּ. וּבָנוּ בְּחַרְתָּ מִכָּל־עַם
 וְלִשׁוֹן. וְקִרְבַּתֵנוּ לְשִׁמְךָ הַגְּדוֹל סְלָה בְּאַמֶּת. לְהוֹדוֹת לְךָ
 וּלְיַחַדְךָ בְּאַהֲבָה. בְּרוּךְ אַתָּה יי הַבּוֹחֵר בְּעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּאַהֲבָה :
 (יְסִיד לוֹוִי אֵל מִלֶּךְ נְאֻמָּן :)

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה | אֶחָד :

בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מְלַכּוֹתוֹ לְעוֹלָם וָעַד :

וַאֲהַבְתָּ אֶת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכָל־לִבְּךָ וּבְכָל־נַפְשְׁךָ וּבְכָל־
 מַאֲדֶךָ : וְהָיוּ הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוְּךָ הַיּוֹם
 עַל־לִבְּךָ : וּשְׁנַנְתָּם לְבִנְיָהּ וּדְבַרְתָּ בָּם בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתְךָ
 וּבְלִקְתְּךָ בְּדֶרֶךְ וּבְשֹׁכְבְּךָ וּבְקוּמְךָ : וְקִשַּׁרְתָּם לְאוֹת עַל־יָדְךָ
 וְהָיוּ לְטֹטְאֹת בֵּין עֵינֶיךָ : וְכִתַּבְתָּם עַל־מַזְזוֹת בֵּיתְךָ וּבְשַׁעֲרֶיךָ :
 וְהָיוּ אִם־שָׁמַעַתְּ שָׁמְעוּ אֶל־מִצְוֹתַי אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוֶּה
 אֶתְכֶם הַיּוֹם לְאַהֲבָה אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם
 וּלְעִבְדוֹ בְּכָל־לִבְבְּכֶם וּבְכָל־נַפְשְׁכֶם : וְנָתַתִּי מִטַּר־אַרְצְכֶם
 בְּעֵתוֹ יוֹרֵה וּמִלְקוֹשׁ וְאִסְפַּת דְּגָנְךָ וּתִירְשָׁה וַיִּצְהַרְךָ : וְנָתַתִּי
 עֵשֶׂב בְּשִׂדְךָ לְבַהֲמֹתֶיךָ וְאִכְלָתָּ וּשְׂבַעְתָּ : הַשְׁמְרוּ לָכֶם פֶּן־יִפְתָּה
 לְבַבְכֶם וְסָרְתֶם וַעֲבַדְתֶּם אֱלֹהִים אֲחֵרִים וְהִשְׁתַּחֲוִיתֶם לָהֶם :
 וְחָרָה | אַף־יְהוָה בְּכֶם וַעֲצַר אֶת־הַשָּׁמַיִם וְלֹא־יִהְיֶה מָטָר
 וְהִאֲדָמָה לֹא תִמֵּן אֶת־יְכוּלָהּ וְאֲבַדְתֶּם | מִהַרָּה מֵעַל הָאָרֶץ

הַטְּבֵּה אֲשֶׁר יְהוָה נָתַן לָכֶם: וְשִׁמְתֶם אֶת־דְּבָרֵי אֱלֹהֵי עַל־
 לְבַבְכֶם וְעַל־נַפְשֵׁיכֶם וְקִשְׁרֹתֵם אִתְּם לְאוֹת עַל־יַדְכֶם וְהָיוּ
 לְטוֹשֵׁפֹת בֵּין עֵינֵיכֶם: וְלִמְדֹתֵם אִתְּם אֶת־בְּנֵיכֶם לְדַבֵּר בָּם
 בְּשִׁבְתְּכֶם בְּבֵיתְךָ וּבְלִכְתְּךָ בַדֶּרֶךְ וּבְשֹׁכְבְךָ וּבְקוּמְךָ: וּכְתַבְתֶּם
 עַל־מְזוּזוֹת בֵּיתְךָ וּבְשַׁעְרֵיךָ:

לְמַעַן יִרְבוּ יְמֵיכֶם וְיָמֵי בְנֵיכֶם עַל הָאָדָמָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהוָה
 לְאַבְתָּיִם לָתֵת לָהֶם כִּימֵי הַשָּׁמַיִם עַל־הָאָרֶץ:

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ
 אֲלֵהֶם וַעֲשׂוּ לָהֶם צִיצִית עַל־כַּנְפֵי בְגָדֵיהֶם לְדֹרֹתָם
 וְנִתְּנוּ עַל־צִיצִית הַכְּנָף פְּתִיל תְּכֵלֶת: וְהָיָה לָכֶם לְצִיצִית
 וּרְאִיתֶם אֹתוֹ וּזְכַרְתֶּם אֶת־כָּל־מִצְוֹת יְהוָה וַעֲשִׂיתֶם אֹתָם וְלֹא־
 תִּתְּרוּ אַחֲרַי לְבַבְכֶם וְאַחֲרַי עֵינֵיכֶם אֲשֶׁר־אַתֶּם זֹנִים אַחֲרֵיהֶם:
 לְמַעַן תִּזְכְּרוּ וַעֲשִׂיתֶם אֶת־כָּל־מִצְוֹתַי וְהֵייתֶם קְדוֹשִׁים
 לְאֱלֹהֵיכֶם: אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ
 מִצְרַיִם לְהֵיוֹת לָכֶם לְאֱלֹהִים אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם:

אֱמֶת וַיְצִיב וְנָכוֹן וְקִים וַיִּשָּׁר וְנֶאֱמָן וְאָהוּב וְחָכִיב וְנֶחְמָד
 וְנָעִים וְנִזְרָא וְאֵדִיר. וּמִתְקַן וּמִקְבָּל וְטוֹב וְנִסָּה הַדָּבָר הַזֶּה
 עָלֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד: אֱמֶת אֱלֹהֵי עוֹלָם מִלְּפָנֵינוּ צִוֵּר יַעֲקֹב מִגֵּן
 יִשְׁעָנוּ. לְדוֹר וָדוֹר הוּא קִים וְשָׁמוּ קִים וְכִסְאוֹ נָכוֹן וּמַלְכוּתוֹ
 וְאַמּוֹנָתוֹ לְעַד קִימָת: וּדְבָרָיו חַיִּים וְקִימִים נֶאֱמָנִים וְנֶחְמָדִים
 לְעַד וְלְעוֹלָמֵי עוֹלָמִים עַל־אֲבוֹתֵינוּ וְעָלֵינוּ עַל־בְּנֵינוּ וְעַל־
 הַדּוֹרֹתֵינוּ וְעַל־כָּל־הַדּוֹרוֹת זָרַע יִשְׂרָאֵל עֲבָרֶיךָ:

עַל הָרָאשׁוֹנִים וְעַל הָאֲחֵרוֹנִים לְעוֹלָם וָעֶד חוֹק וְלֹא יַעֲבוֹר.
 אֱמֶת שְׂאֵתָה הוּא יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד:
 אֵתָה הִיא מִלְּפָנֵינוּ מִלְּךְ אֲבוֹתֵינוּ אֵתָה. לְמַעַן שִׁמְךָ מֵהַר לְגִבְעָתֵנוּ
 כַּאֲשֶׁר גָּאֵלְתָּ אֶת אֲבוֹתֵינוּ: אֱמֶת מֵעוֹלָם שִׁמְךָ הַגָּדוֹל עָלֵינוּ
 נִקְרָא בְּאַהֲבָה אֵין אֱלֹהִים זוֹלָתְךָ:

ע"פ א"ב זכאשי סמכות.

חולת

אַנא Der Freude Füll', o Herr
 verleihe denen,
 Die harrend sich nach deinem Heile
 sehnen,
 Die kommen, ausdrücken deinen
 Ruhm
 In deiner Frommen Dir geweih'ten
 Stätte —
 O leite sie doch wieder in Dein
 Heiligthum,
 Und drücke auf ihr Haupt des
 Heiles Siegel,
 Befreie sie von des Verführers Kette,
 Und decke schützend sie unter Dei-
 nem Flügel —
 O setze in sein Recht den Tempel
 wieder,
 Den Du zur Schaueröb' hast um-
 gethan;
 Vereine endlich die zerstreuten Glied-
 er,
 Die Sprößlinge von jenem frommen
 Ahn. —
 Die Tyrannei zerknicke gleich dem
 Schilfe,
 Sie soll verworfen und vereinsamt
 sein;
 Doch Deinen Glaubenstreuen spende
 Hilfe,
 Sie setz' auf Hermons Hügel wie-
 der ein.
 Laß, Herr! die Deiner Schickung
 fromm sich beugen,
 Ruh'n unter ihnen Deine Herr-
 lichkeit —
 Sie wallen zu des Tempels Festes-
 reigen,
 In jene Residenz, zu ihrem Sitz
 bereit. —
 Laß kräftig sie und mächtig sich ent-
 falten.
 Du bist ihr Schutz und Schirm
 und bleibst ihr Hort.
 Du wirst doch wider sie nicht ewig
 walten,
 Auf Dir ruh't ja ihr Hoffen fort
 und fort.
 Den Tempel, jetzt in eine Ded' um-
 staltet,
 Wie in der Vorzeit stell' ihn wieder
 her —

אַנא תָּרַב עֲלֵיצוֹתֶיךָ. לְקוֹי
 יִשׁוּעֶתֶךָ. בָּאִים לְעַמּוֹן
 תְּהִלָּתֶךָ. בְּוַעַד בֵּית
 דְּגִילָתֶךָ: גּוֹדְדִם לְבֵית
 בְּחִירָתֶךָ. יֵשַׁע לְרֹאשָׁם
 בְּתַתֶּךָ. דָּלִם | מִכּוֹשֶׁל
 תִּגְרָתֶךָ. וּתְסוּכְכֶם בְּגִין
 אֲבֵרָתֶךָ: הוֹשֵׁב עַל מִשְׁפְּטוֹ
 אֶרְמוֹן. אֲשֶׁר שָׁתָה יְלִיל
 יְשִׁימוֹן. וְכִנֵּם גְּדַחֵי הָמוֹן.
 זָרַע תָּם פָּצַל | לַח לוֹז
 וְעֶרְמוֹן: וַיְדִי רָשַׁע כַּפּוֹף
 בְּאַגְמוֹן. יְבוֹאוּם שְׂכוֹל
 וְאַלְמוֹן. חֲנוּנִיקָה הוֹנִי אֶמּוֹן.
 תַּטְעֵם בְּהַר חֶרְמוֹן: טוֹעֲנֵי
 עֶקֶד עַל גַּבִּם. יְהִי הַשְׂרָה
 שְׂכִינָתֶךָ בְּקִרְבָּם. יַעֲלוּ
 לְחוֹג לְבֵית נְאוֹם. בְּהַכּוֹנֵן
 עִיר מוֹשְׁבָם: כַּח וְלֹאֵל
 תִּשְׁנָבָם. צוֹר עֵזִם וּמִשְׁנָבָם.
 לֹא לְנִצָּח תִּרְיָבָם. כִּי עֲלִידָה
 מִשְׁלִיכִים יְהָבָם: מִקֶּדְשֶׁךָ
 הַשָּׁמַיִם. כִּימֵי עוֹלָם תִּרְוָמָם.

Daß nicht Zerstörung ferner an ihm
 waltet,
 Dies Ungethüm des Scheusals
 nimmermehr —
 Die Hülte David's richte auf in
 Schöne,
 Und ihre Niederreißer tilge nun,
 Daß der verstummen Harf' erwachen
 Töne,
 Daß ihre Saiten nie entschlummert
 ruh'n.
 Der stolze Heerdendom ist, ach, noch
 immer,
 In düst'rer Trauer wie geschwärzt
 umhüllt;
 Berkläre endlich ihn im lichten
 Schimmer,
 Und werde Schutzzelt ihm und
 Mauer Schild.
 Die große Hürde jener reichen Heerde,
 Zu bölliger Vernichtung schon be-
 stimmt —
 O schaue, daß sie fett und kräftig
 werde,
 Wie treuer Hirt', der sich der Heerd'
 annimmt —
 In jenen volksbewegten Tempel-
 hallen,
 Wo Palmenblattwerk, Cherubim-
 gestalten
 Aus tiefgeschnitt'ner Arbeit sich ent-
 falten,
 Laß wieder liebliche Gesäng' er-
 schallen,
 Die auf in Andacht Frühe und
 Abend wallen. —
 Erlöse uns mit Macht und Wunder-
 zeichen.
 Wie einst die Wand'rer aus Egp-
 tens Reichem.

נִצַּח לְבַל יִשְׁתּוּמִם. תַּת
 שְׁקוּיָן שׁוּמִם: סִכַּת דָּוִד
 קוּמִם. וּפּוֹרְצֵי גְדָרֵה הַשָּׁמַיִם.
 עוֹרָה כַּנּוֹרֵי הַדּוּמָם. וְנִימּוֹ
 עוֹד לְבַל תִּנְמָם: פִּנְתַּת
 מִגְדַּל עֵדֶר. אֶפְלָה בְּשַׁחְרוּרֵי
 קָדֶר. צִפָּה לְהַדָּרָה בְּהָדֶר.
 הַיּוֹת סִכָּה וְגִדֶר: קִנְיִן צֶאֱן
 דִּיר. אֲשֶׁר נִזְרָה לְהַעֲדֶר.
 רֵאֵה לְהַשְׁמִין וּלְהַפְדֶּר.
 כְּבִקְרַת רוּעָה עֵדֶר: שַׁעַר
 בַּת רַבִּים. מְכוּם תַּמּוּרַת
 וְכָרוּבִים. תַּחֲטָבוּ
 בְּחַטּוּבִים. בְּמִסְגְּרוֹת
 וּשְׁלֵבִים: תַּחֲדֹשׁוּ שִׁירִים
 עֲרָבִים. בְּפֶה מְשֻׁכִּימִים
 וּמְעֲרִיבִים. תַּפְדְּנוּ בְּאוּמִין
 וּשְׁנוּבִים. כְּאֵז פְּדִירַת גְּזֵי
 רְהָבִים:

עֲזַרְתָּ אֲבוֹתֵינוּ אֶתְּהָ הוּא מֵעוֹלָם מִגֵּן וּמוֹשִׁיעַ לְבְנֵיהֶם
 אַחֲרֵיהֶם בְּכָל־דּוֹר וְדוֹר: בְּרוּם עוֹלָם מוֹשֶׁבֶךְ. וּמִשְׁפָּטֶיךָ
 וְצִדְקַתְךָ עַד־אֶפְסֵי־אָרֶץ: אֲשֶׁר־יֵשׁ אִישׁ שִׁישְׁמַע לְמִצְוֹתֶיךָ.
 וְתוֹרַתְךָ וּדְבָרְךָ יִשִּׁים עַד לְבוֹ: אֱמַת אֶתְּהָ הוּא אֲדוֹן לְעַמְּךָ.
 וּמִלְּךָ גְּבוּר לְרִיב רִיבִים: אֱמַת אֶתְּהָ הוּא רֵאשׁוֹן וְאֶתְּהָ הוּא
 אַחֲרוֹן. וּמִבְּלַעֲדֶיךָ אֵינִן לָנוּ מֶלֶךְ גּוֹאֵל וּמוֹשִׁיעַ: מִמְּצָרִים

גִּאֲלֹתֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וּמִבֵּית עֲבָדִים פְּדִיתֵנוּ. כָּל־בְּכוֹרֵיהֶם הֲרַגְתָּ.
 וּבְכוֹרְךָ גִּאֲלֹתָ. וַיִּסְסֹף בְּקַעְתָּ. וַיִּדְדִים טַבַּעְתָּ. וַיִּדְדִים הֵעֲבַרְתָּ.
 וַיִּכְסּוּ מַיִם צְרִיחֵם אֶחָד מֵהֶם לֹא נֹתַר: עַל־זֹאת שִׁבְחוּ
 אֱהֹוִבִים. וְרוֹמְמוּ אֵל. וְנָתַנוּ יְרִידִים זְמִירוֹת שִׁירוֹת וְתִשְׁבַּחוֹת.
 בְּרִכּוֹת וְהוֹדָאוֹת לְמֶלֶךְ אֵל חַי וְקַיִם: רָם וְנִשְׂא. גְּדוֹל וְנוֹרָא.
 מְשֻׁפָּל גְּאִים. וּמִגְּבִיַּה שְׁפָלִים. מוֹצִיא אֲסִירִים. וּפּוֹדֶה עֲנָוִים.
 וְעוֹזֵר דְּלִים. וְעוֹנֶה לְעַמּוֹ בְּעַת שְׂוַעַם אֱלֹיו: תְּהַלְלוּת לְאֵל
 עֲלִיּוֹן. בְּרוּךְ הוּא וּמְבָרֵךְ. מֹשֶׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל וְלָךְ עָנוּ שִׁירָה
 בְּשִׁמְחָה רַבָּה. וְאָמְרוּ כָלֶם:

מִי כָמֹכָה בָּאֱלִים יְיָ. מִי כָמֹכָה נְאֻדָּר בַּקֹּדֶשׁ.
 נוֹרָא תְּהַלְלוֹת עֲשֵׂה־פִלָּא:

שִׁירָה חֲדָשָׁה שִׁבְחוּ גְּאֹלִים לְשִׁמְךָ עַל־שִׁפְתַי הַיּוֹם יַחַד
 כָּלֶם הוֹדוּ וְהִמְלִיכוּ וְאָמְרוּ:

יְיָ | יִמְלֹךְ לְעֹלָם וָעֶד:

צוּר יִשְׂרָאֵל. קוֹמָה בְּעֶזְרַת יִשְׂרָאֵל. וּפְדָה כְּנַאֲמֶךָ יְהוּדָה
 וַיִּשְׂרָאֵל. גִּאֲלֵנוּ יְיָ צְבָאוֹת שְׁמוֹ קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ
 גֹּאֲלֵ יִשְׂרָאֵל:

אֲדָנִי שְׁפָתַי תִּפְתַּח וּפִי יַגִּיד תְּהַלְלוֹתֶךָ:

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם
 אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב. הָאֵל הַגְּדוֹל הַגְּבוֹר וְהַנּוֹרָא אֵל עֲלִיּוֹן
 גּוֹמֵל חַסְדִּים טוֹבִים וְקוֹנֶה הַכּוֹל. וְזוֹכֵר חַסְדֵי אֲבוֹת וּמְבִיא
 גּוֹאֵל לְבְנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה:

מֶלֶךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמְגַן. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְגַן אַבְרָהָם:

אַתָּה גְּבוֹר לְעוֹלָם אֲדָנִי מְחַיֶּה מֵתִים אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ:

מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד מְחַיֶּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים סוֹמֵךְ
 נוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים וּמְתִיר אֲסִירִים וּמְקַיֵּם אַמּוֹנָתוֹ לִישְׁנֵי
 עֶפְרָי. מִי כָמוֹךָ בַּעַל גְּבוּרוֹת וּמִי דוֹמָה לָךְ מֶלֶךְ מֵמִית וּמְחַיֶּה
 וּמְצַמִּיחַ יְשׁוּעָה:

וּנְאֻמָּן אַתָּה לְהַחֲיוֹת מֵתִים: בְּרוּךְ אַתָּה יי מְחַיֵּה הַמֵּתִים:
אַתָּה קָדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קָדוֹשׁ וְקָדוֹשִׁים בְּכָל יוֹם יְהַלְלוּךָ סְלָה.
בְּרוּךְ אַתָּה יי הָאֵל הַקָּדוֹשׁ:

אַתָּה בְּחַרְתָּנוּ מִכָּל־הָעַמִּים. אָהַבְתָּ אוֹתָנוּ. וְרָצִיתָ בָּנוּ.
וְרוֹמַמְתָּנוּ מִכָּל־הַלְּשׁוֹנוֹת. וְקִדְשַׁתָּנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ. וְקִרְבַּתָּנוּ מִלְּכָנוּ
לְעַבֹדְתֶךָ. וְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ עָלֵינוּ קִרְאתָ:

וַתִּתֵּן־לָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה מוֹעֲדִים לְשִׂמְחָה
חַגִּים וְזִמְנִים לְשִׂשׁוֹן אֶת יוֹם חַג הַסְּכּוֹת הַזֶּה זְמַן
שִׂמְחַתָּנוּ מִקְרָא קָדֵשׁ זָכַר לִיצִיאַת מִצְרָיִם:

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ יַעֲלֶה וְיִבֵּא וְיִגִּיעַ וְיִרְאֶה וְיִרְצֶה
וְיִשְׁמַע וְיִפְקֹד וְיִזְכֹּר זְכוֹרֵנוּ וּפְקֻדוֹתֵנוּ. וְזָכוֹר אֲבוֹתֵינוּ. וְזָכוֹר
מְשִׁיחַ בֶּן־דָּוִד עַבְדְּךָ. וְזָכוֹר יְרוּשָׁלַיִם עִיר קְדֻשָּׁךָ. וְזָכוֹר כָּל־
עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לִפְנֶיךָ. לְפַלְטָה לְטוֹבָרָה. לְחֵן וּלְחַסֵּד
וּלְרַחֲמִים לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם בְּיוֹם חַג הַסְּכּוֹת הַזֶּה. זָכְרָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ
בּוֹ לְטוֹבָרָה. וּפְקֻדָּנוּ בּוֹ לְבָרָכָה. וְהוֹשִׁיעֵנוּ בּוֹ לְחַיִּים. וּבְדַבַּר
יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים חַיִּים וְחַנּוּנִים. וְרַחֵם עָלֵינוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ. כִּי אֱלֹהֵי
עֵינֵינוּ כִּי אֵל מֶלֶךְ חַנּוּן וְרַחוּם אַתָּה:

וְהַשִּׂיֵּאֵנוּ יי אֱלֹהֵינוּ אֶת בְּרַכַּת מוֹעֲדֶיךָ לְחַיִּים
וּלְשָׁלוֹם לְשִׂמְחָה וּלְשִׂשׁוֹן בְּאִשְׁרֵי רְצִיַת וְאַמְרַת
לְבָרְכָנוּ: קִדְשָׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וַתֵּן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרַתֶךָ.
שִׁבְעֵנוּ מִטּוֹבֶךָ וְשִׂמְחָנוּ בִישׁוּעָתֶךָ וְטַהַר לִבֵּנוּ
לְעַבְדֶּךָ בְּאַמֶּת וְהִנְחִילָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ בְּשִׂמְחָה
וּבְשִׂשׁוֹן מוֹעֲדֵי קְדֻשָּׁךָ. וְיִשְׂמְחוּ בְךָ יִשְׂרָאֵל מִקְדָּשֵׁי
שִׁמְךָ: בְּרוּךְ אַתָּה יי מִקְדָּשׁ יִשְׂרָאֵל וְהַזְּמַנִּים:

רְצֵה יי אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וּבְתַפְלָתָם. וְהַשִּׁב אֶת
הָעַבֹדָה לְדַבִּיר בֵּיתֶךָ וְאִשֵּׁי יִשְׂרָאֵל וּתַפְלָתָם. בְּאַהֲבָה תִקַּבֵּל

בְּרָצוֹן. וְתִהְיֶה לְרָצוֹן תְּמִיד עֲבוֹדַת יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ: וְתִחַזְּיֵנָה עֵינֵינוּ
בְּשׁוֹבְךָ לְרָצוֹן בְּרַחֲמִים. בְּרוּךְ אַתָּה יי הַמַּחְזִיר שְׂכִינָתוֹ לְרָצוֹן:
מוֹרִים אֲנַחְנוּ לָךְ שְׂאֵתָה הוּא יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ
לְעוֹלָם וָעֶד. צוּר חַיֵּינוּ מִגֵּן יִשְׁעֵנוּ. אַתָּה הוּא לְדוֹר וָדוֹר. נוֹדָה
לָךְ. וְנִסְפָּר תְּהִלָּתְךָ. עַל חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים בְּיָדְךָ. וְעַל נִשְׁמוֹתֵינוּ
הַפְּקוּדוֹת לָךְ. וְעַל נְפִישָׁה שְׂבָבְל־יּוֹם עִמָּנוּ. וְעַל גַּפְּלֹאוֹתֶיךָ
וְטוֹבוֹתֶיךָ שְׂבָבְל־עַת עָרַב וּבִקְרֹ וְצַהֲרִים. הַטּוֹב כִּי לֹא כָלוּ
רַחֲמֶיךָ. וְהַמְּרַחֵם כִּי לֹא תָמוּ חֲסָדֶיךָ. מֵעוֹלָם קוִיֵּנוּ לָךְ:

וְעַל כָּלֵם יִתְבַּרְךָ וְיִתְרוֹמַם שְׁמֶךָ מִלְּבָנוּ תְּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד:
וְכֹל הַחַיִּים יִזְדוּךָ סְלָה. וְיִהְלָלוּ אֶת־שְׁמֶךָ בְּאַמֶּת. הֵאֵל יִשְׁוֹעַתְנוּ
וְעִזְרַתְנוּ סְלָה: בְּרוּךְ אַתָּה יי הַטּוֹב שְׁמֶךָ וְלָךְ נִאֶה לְהוֹדוֹת:

שִׁים שְׁלוֹם טוֹבָה וּבִרְכָה חֵן וְחֶסֶד וְרַחֲמִים עָלֵינוּ וְעַל
כָּל יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ בְּרַכְנוּ אֲבִינוּ כְּלָנוּ כְּאֶחָד בְּאוֹר פְּנִיָּה כִּי בְּאוֹר
פְּנִיָּה נָתַתָּ לָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ תּוֹרַת חַיִּים וְאַהֲבַת חֶסֶד וְצַדִּיקָה
וּבִרְכָה וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשְׁלוֹם וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבָרְךָ אֶת־עַמְּךָ
יִשְׂרָאֵל בְּכָל־עַת וּבְכָל שְׁעָה בְּשְׁלוֹמְךָ: בְּרוּךְ אַתָּה יי הַמְּבָרְךָ
אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּשְׁלוֹם:

אֱלֹהֵי. נִצּוֹר לְשׁוֹנֵי מַרְעַ וְשׂוֹפְתֵי מַדְבַּר מַרְמָה. וְלִמְקַלְלֵי
נַפְשֵׁי תְּהוֹם וּנְפִשֵׁי כְּעָפָר לְכָל תְּהוֹיָה. פִּתַּח לְבִי בְּתוֹרָתְךָ
וּבְמִצְוֹתֶיךָ תִּרְדּוּךָ נַפְשֵׁי. וְכֹל הַחֹשֶׁבִים וְעַלֵי רָעָה. מִהֲרָה הַפֵּר
עֲצָתָם וּמְקַלְלֵי מַחֲשַׁבְתָּם. עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן יִמְיָנְךָ.
עֲשֵׂה לְמַעַן קִדְשֶׁתְךָ עֲשֵׂה לְמַעַן תּוֹרָתְךָ. לְמַעַן יִחַדְּצוּן יְדִידֶיךָ
הוֹשִׁיעָה יִמְיָנְךָ וְעַנְגֵי: יְהוֹי־לְרָצוֹן וְאֲמַר־פִּי וְהִגִּיוֹן לְבִי לְפָנֶיךָ.
יי צוּרֵי וְגוֹאֲלֵי: עֲשֵׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו. הוּא יַעֲשֵׂה שְׁלוֹם עָלֵינוּ
וְעַל כָּל־יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ אָמֵן:

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שִׁיבְנָה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בְּמַהֲרָה
בְּיָמֵינוּ וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתְךָ: וְשֵׁם גְּעֻבְדְּךָ בְּיַרְאֵה כִּימֵי עוֹלָם וּבְשָׁנִים
קִדְמָנוֹת: וְעָרְבָה לֵי מִנְחַת יְהוּדָה וִירוּשָׁלַיִם כִּימֵי עוֹלָם וּבְשָׁנִים קִדְמָנוֹת:

תפלת לשליח צבור בקול.

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. אֱלֹהֵי אַבְרָהָם
 אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב. הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא אֵל עֲלִיּוֹן
 גּוֹמֵל חַסְדִּים טוֹבִים וְקוֹנֵה הַכֹּל וְזוֹכֵר חַסְדֵי אֲבוֹת וּמְבִיא
 גּוֹאֵל לְבָנָי בְּנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה: מִלֶּךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמְגַן:
 מִסּוּד חַכְמִים וּנְכוֹנִים. וּמִלְּמַד וְדַעַת מְבִינִים. אֲפַתְחָה
 פִּי בְּשִׁיר וּרְנָנִים לְהוֹדוֹת וּלְהַלֵּל פְּנֵי שׁוֹכֵן מְעוֹנִים:

ע"פ א"ב.

Mit reinen Händen wähle ich auf erlaubte Weise, einen Palmzweig, an welchem mittelst Goldfäden, die dazu gehörenden Pflanzen befestigt sind, um Unheil abzuwenden. Am Zehnten (Versöhnungstag) hat Er mich zum Leben verzeichnet, mich gelehrt den Weg des Lebens; Gottlosen nur zürnt Er, und verurtheilt sie in Seinem Unwillen zum Tode. Meine Sünden hat Er verziehen und mir Vergebung werden lassen; eine Stimme rief mir zu: gehe hin, und genieße es in Frieden. Durch vier Tage hat Er (vom Versöhnungstage bis zum Laubhüttenfeste) die Feste getrennt, damit die Freude des einen, nicht in die des andern übergehe. Das Fest des Erscheinens, das Erntefest nämlich, ist mir beschieden es mit Wonne zu feiern, das Laubhüttenfest und das Fest des Wassergießens auch.

אֶרְחֵץ בְּנִקְיוֹן כַּפּוֹת. בְּלִי
 חָמֶס קַחַת | סַנְסוּן כַּפּוֹת.
 נִמּוּנֵי פֹז לְאַגוּד וְלִכְפּוֹת.
 דְּשֵׂאֵי אֱשָׁרִים בְּכֶם אֶתְּ
 לְכַפּוֹת: הֵן מִבְּעֶשְׂוֹר הַתְּקָקִי
 לְחַיִּים. וְהוֹדִיעַנִי אוֹרַח וְ
 חַיִּים. זַעַם | מֵאֵז תִּרְשִׁישׁ
 וְאֵיִם. חָרָה אַפּוֹ בְּכֶם | מִהֵיוֹת
 חַיִּים: מִרְחֵי נִשְׂא וְשֵׁת לִי
 סְלִיחָה. יִצְתָה בֵּת קוֹל | לְךָ
 אֲכוֹל בְּשִׂמְחָה. כְּאַרְבַּעַת
 יוֹם שֵׁת גְּבוּל שִׁיחָה. לְבָלו
 לְעֵרֵב שִׂמְחָה בְּשִׂמְחָה:
 מוֹעֵד רֵאִית חַגִּיגַת אוֹסָף.
 נִתְמַךְ בְּחֻדְשֵׁי קְחוּגְגִי
 בְּכוֹסָף. סִכָּה וּפּוֹר נָזַל וְ
 לְהַעֲדִיף לִי בְּתוֹסָף. עֲנָנֵי

Er selber sprach: Nehmet an meine Lehren und strebt nicht nach Silber. Diese Pflanzen weihe ich dem Furchtbaren, und wohlgeordnete Gebete, um Erlösung zu finden. Wenn ihr für Geld sie kauft, dann nur sind sie Gott gefällig und geeignet sie an diesem Ersten des Festes zu schwingen.

Deinen Namen hast Du dem unserigen einverleibt, den Versöhnungstag zur Vergebung unserer Sünden anberaumt, Du wolltest uns schützen und nicht verurtheilen, uns schirmen und himmelan erheben; Gebenedeit seist Du, Ewiger! Schild Abrahams.

אתה גבור לעולם אדני מחיה מתים אתה רב להושיע:
מכלכל חיים בהסדר מחיה מתים ברחמים רבים סימך
נזפלים ורופא חולים ומתיר אסורים ומקים אמינותו לישני
עפר. מי כמוך בעל גבורות ומי דומה לך. מלך ממת ומתיה
ומצמיח ישועה. ונאמן אתה להחיות מתים:

ברוך אתה יי מגן אברךם:

Die Opferzahl von siebenzig Stieren habe ich Ihm einst an diesem Feste dargebracht zur Versöhnung der siebenzig Nationen der Erde; durch acht und neunzig Lämmer wollte ich Ihn versöhnen, um die acht und neunzig Strafen (für Uebertretung der Gebote) abzuwenden. Ich verdiene diese an jene*) am Erntefeste, um Erlösung

קחו מוסרי ואל כסף:
פרחים בנטעם אעמסה
לאיום. צחות קצחצה מצוא
בם פדיום. קיחתם בדרמים
יוכשרו לשם איום. ראים
להנטל בזה ראשון יום:
שמך משתף בשמנו.
שקדת מכפור מחות
אשמנו. ^{Worb.} תסוככנו ואל
תאשימנו. תגוננו
ותרוממנו עד מרום שימנו:
ברוך אתה יי מגן אברךם:

ע"ס תשר"ק.
תשורת שי אלפים
שבועים. שלמתי בזה רגל
עלי אום שבועים. רציתי
שיים שמונה ותשעים.
קלוע בם תוכחות שמונה
ותשעים: צרפתי אלה

*) Im hebräischen ist hier ein Wortspiel.

und Freude zu erwirken, daß Hilfe und Beistand mir werde, und Er zeigt Seinen bewaffneten Arm zu meiner Hilfe. Wer die Festtage gebührend beachtet, der erreicht Seinen unmittelbaren Schutz, wird die Engel Seiner Allmacht schauen. Wer die Laubhütte wie seine Wohnung bezieht, den werden Edens Bäume einst beschatten, der heißeste Tag bedroht ihn nicht, er findet Schutz durch die Laubhütte, der Freuden Fülle auch wird er genießen, um dieserhalb schon allein den Segen des Friedens. Der Allerhabene wollte seine Nation siebenfach krönen, darum befahl Er ihr diese sieben Tage alljährlich zu feiern.

Ich umziehe den Altar mit dem Palmenzweig und den Aroboth unter lieblichen Gesängen und rufe wiederholt: אני ^{נא} וְהוּ הוֹשִׁיעָה נַא ^{נא} D belebe die im Grabe Schummernden mit Deinem allbelebenden Thau! Gebenedeit seist Du, Ewiger, der die Todten belebt.

בְּאֵלֶּה בְּאַסִּיף. פְּדוּת וְגִילָה
 לִי דְהוֹסִיף. עוֹז וַיִּשׁוּעָה לִי
 תוֹסִיף. סְכוּךְ נֶשֶׁק זְרוּעַ
 לְהַחֲשִׁיף: נוֹצְרֵי כְּדַת יָמֵי
 חַגִּיגָתוֹ. מְלוֹן סִבַּת עוֹר
 תִּהְיֶה הַשְּׁנָתוֹ. לְקִשׁוֹר לוֹיִת
 צְלָצֵל דְּגָתוֹ. כְּגִבּוֹרֵי כַּח
 חַוּוֹת אֶפִּיקוֹ גְּאֹתוֹ: יוֹשֵׁב
 בְּסִכָּה תָּמִיד נֹה אֶהְלוֹ.
 מְלוֹךְ עֵצֵי עֵדֵן יֶאֱהִילוֹ. חוֹם
 יוֹם הַבָּא בָּבוֹא לְהַבְהִילוֹ.
 זְכוּתוֹ תִּלְיֵן בְּסִכָּה לְגִהְלוֹ:
 וְשׁוֹבַע שְׁמַחֻת מִדְּשָׁנָה.
 הֵלֹא בַּעֲדָה שׁוֹבַע
 מִשְׁאַנְנָה. ^{בִּרְבִּי} דְּגִילָה לְהַגְדִּיר
 שִׁבְעָה שׁוֹשְׁנָה. גִּזְרֵי לְחַוֶּגֶה
 שִׁבְעָה בְּשָׁנָה:

הַמּוֹבַח בְּכַפּוֹת וּבְעֶרְבוֹת.
 בְּאֵתִי לְסַבְבָּנָהוּ בְּשִׁיחֻת
 עֶרְבוֹת. ^{בִּרְבִּי} אֲנִי וְהוּ
 הוֹשִׁיעָה נַא בְּנִיב לְהַרְבּוֹת.
 אֲרוֹרֹת מִלְּךְ הַחַיּוֹת יִזְנֶי
 אֶרְבוֹת:

בְּרוּךְ אַתָּה יי מַתִּיָּה הַמַּתִּים:

אוי Einst wird die jetzt verfallene Pracht-Hütte David's, (der Tempel) wieder errichtet werden, zur ewigen Dauer, in ihrem Umkreis unendlich vergrößert, wird ihr Flächeninhalt sechs und dreißigmal vergrößert werden. Jene Tenne (nach Samuelis 2. K. 24.) war fünf hundert Ellen lang und fünf hundert breit; diesem wird der Allgütige noch dreitausend Ellen in Länge und Breite zu messen. Des Tages wird ihn das Gewölk beschatten, und vor Hitze schützen wie Schatten der Nacht. Und das Volk, das jetzt die Zeremonie der Suckah beobachtet, wird einstens dadurch neu erblühen. Auch Barbaren werden kommen, es öffentlich zu begehen, das Fest zu feiern und den Herrn freudig anzubeten. Die Verehrer werden aus allen Enden herbeieilen, und das Fest sieben Tage begehen alle Eingeladenen aus der Ferne werden sich vereinen, und

עוסד ע"ס א"ת ב"ש.

אוי סכת דוד הנופלת.
תקים לבל תהי עוד
משפלת. במדותיה נוסבת
ומכפלת. שלשים וששה
כמו שהיתה מתכפלת;
גורן שהיתה באורך חמש
מאות. רחבה על חמש
מאות. דוד ינטה קו
משלשת אלפי אמות.
קצובה על שלשת אלפי
אמות; הסכיכה בענן צל
יומם. צלליה מסככים בליל
צל יומם. ועם אשר עתה
סכה בקומם. פרוח יפרחו
בה בסיומם; זרים יאתיו
לשמה בחסף. עשורת
הגיגה להשתחוות בכסף.
חרבוני קיץ ילהטם לשסף.
סגורים במסגר על חמשים
כסף; טסים ועפים בקצות
יקריה. נסככים בשבע
קרוא מקראיה. ^{בשב.} יואגרו
מפרחק כל קרואיה.

befrängt einziehen in den Tempel des Berges Zion.

Der Herr wird regieren ewiglich; Dein Gott, Zion! durch alle Zeiten, Hallelujah!

Du Allgütigster, thronst unter Lobgesängen Israels, אל נא!

Laß das Gebot von der Suckah nicht geringfügig Dir erscheinen, denn nach Verhältniß aller andern Gebote sind auch ihre Verordnungen gewichtig. Wie sie vorschriftsmäßig gefügt und geebnet, werden auch alle, die sie bewohnen vor Unfall sicher sein. Wer sie verachtet, wird einst zur Strafe gezogen, und in der Flammehitze des Tages (aus Mangel an Schutz) seine Strafe finden; die Frommen aber werden unter der Decke der Suckah Schutz finden, sich darin vergnügen, und vor jeden Unfall geborgen sein. Einst werden sie unter jedem Zelte aufgenommen, so freudig sich darunter ergehen, wie in einem Wonnegefeld; zum Lohne wird ihnen beschieden werden die Suckah des Ewiglebenden, Selbstständigen, Allfurchtbaren, Allerhaben, und Allerheiligsten.

בְּתוֹרִים לְמִכּוֹן הַר צִיּוֹן
וְעַל מִקְרָאֶיהָ:

יְמַלֹּךְ יי לְעוֹלָם אֱלֹהֵיךָ צִיּוֹן
לְדוֹר וָדוֹר הַלְלוּיָהּ:

וְאַתָּה קְדוֹשׁ יוֹשֵׁב תְּהַלְלוֹת
יִשְׂרָאֵל אֵל נָא:

בְּלֹ תְהִי מִצִּוֹת וּ סְכָה
בְּעֵינֶיךָ קָלָה. כִּי כִּנְגַד כָּל
מִצְוֹת דַּת חֻקוֹתֶיהָ שְׁקוּלָה.
הַמְעֻזָּקָה וְהַמְסַקְלָה. סְלוּל
מִסְקָה. בְּסִלְסוּלֶיהָ מִסְקָלָה.
כִּי לְכָל שׁוֹמְרֶיהָ לֹא יֵאָרַע
תְּקֻלָּה. וְכָל בּוֹגְדֶיהָ לְעֵתִיד
לָבֹא לָקַח מֵהֶם קִדְלָה.
בְּלֹהֵט הַיּוֹם הַבֹּא קְלוֹנָם |
מִקְלָה: וְחוֹסִיָּה לְצַדִּיק
מִכְרִיעָה. וּבֶם מִתְרוֹעֵעָה.
לְסוּכָם מִרְעָה. אוֹתָם
לְהִרְעָה. בְּסִבַּת יְרִיעָה.
לְהִיזוֹת רוּעָה. שְׂאֵתָה בְּטוֹב
מִרְעָה. אֶתְנַנֶּה לְפִוְרְעָה.

בְּסִכַּת חַי וְקַיִם
נִזְרָא וּמָרוֹם וְקְדוֹשׁ:

סס כנסנכ אלעזר ברבי קליר.

אלים כהשעין אב תחת עין סכה. ונצב
 להאריחם בנפש חשוכה. לבדיו שמר בלוד קו
 בקי למשכה. ועמד וגו' ופסח בעדם לסוכה.
 על כי תועים למד תעוב מסכה. ומאם רהבי
 גויה ונעמתה לו יסכה. זכה בכך גועו שלול דת
 נסוכה. ברוח הקודש סכות כמו הזרם סכה:
 רגל גביר אחים וסע פעמים סכותה. ומארמי
 ושעיר בעדו סכותה. בכך חניטיו סעו ראשית
 סכותה. ושבעת חזויו משי עלימו סכתה: ידאו
 חורבה עדים | מקשרים. עננים סכוכים בעל כנפי
 נשרים. רגש | שנאנים חזו מאשרים. שבע מחיצות
 סוככות ולחם | מחשרים: בטלול ענניו הרביבן
 בין סכך לסכך. ויתיצבו תחתיו כבתחתית | סכך.
 ידעם תבנית משכן איך יהי מסכך. ובתבניתו
 לבנון מוכן לסכך: קצב בין קודש לקודש תת
 בודל ממסך. מחיצות לסכך בפרוכת המסך:
 לכרובי סככים. כפורת סוככים. משם רוח סכים.
 וצור עמם | מסכים: יקרו שמה סכות. שלש פעמים
 בסכות. רמז לשלש בכל סכות. דפנות מסכות:
 רצוי דת השואבה שאבו. חקוק בה חשבו.
 כמו בסין קשבו. בסכות תשבו:

Borb.

אל Allmächtiger! in Ewigkeit ver- herrlicht, in Ewigkeit geheiligt! Du wirkst in alle Ewigkeit herrschen und

אל נא. לעולם תוערין. ולעולם תוקדש. ולעולמי עולמים תמלוך

erhoben werden, Gott, König, Furchtbarer, Erhabener und Heiliger! Du bist der König aller Könige, Deine Herrschaft dauert ewig! Unterhältet euch von Seinen Wunderthaten, verkündet Seine Macht, rühmet Seine Herrschaft, heiligt und erhebet Ihn, singet Preis- und Danklieder, die Macht Seiner preiswürdigen Majestät.

לְסוּכְכִי יְהוָה, der mich schirmt zu meinem Schutze, der mich zu einem Reiche erhebt durch Seine Herrschaft, den Allheiligen! Der mich wie vormals zu dem ersten Volke erhebt, und mich wahrlich wie Augenbild, Ihn will ich rühmen mit Mund und Zunge, den Allerhabensten und Allerheiligsten!

שחרית ליום ב' דסכות

וְתַתְּנֵנָּה: הָאֵל מֶלֶךְ נִוְרָא מְרוֹם וְקָדוֹשׁ. כִּי אַתָּה הוּא מֶלֶךְ מְלָכֵי הַמְּלָכִים. מְלָכוֹתוֹ נִצְחָה. נִוְרָאוֹתָיו שִׁיחוּ. סִפְרוּ עֲזָו. פְּאָרוֹהוּ צְבָאוֹ. קָדְשׁוֹהוּ רוּמְמוֹהוּ. רוֹן שִׁיר וְשִׁבְחָה תִּזְכֹּר תְּהִלּוֹת תְּפָאֲרוֹתָיו:

לְסוּכְכִי לְמַסְכִּי. Borbeter u. Gem.
לְנַסְכִּי בְּנַסְכִּי. בְּנַסְיֹכָתָהּ קָדוֹשׁ:

לְחֻדְשֵׁי רֵאשִׁי. Borbeter u. Gem.
כְּמֵרֵאשִׁי. לְנִצְרוֹתֵי כְּאִישׁוֹן.
אֶהְלֵל בְּכָהּ וּלְשׁוֹן. לְמָרוֹם וְקָדוֹשׁ:

פ"ס א"ב

אִמְנֵם מִצְוָה נִוְרָרָת מִצְוֹת. בְּזֹאת אֲשֶׁר בְּאֶפְיָה תִּזְכָּר קְצִיבוֹת. נִזְרוֹת חֲבָרוֹ לָהּ לְצִוּוֹת: דְּוִרְשׁ יוֹם זֶה לְיַחְסוֹ רֵאשִׁי. הוּא הַמֶּשֶׁה עֲשָׂר וְהַנְּקָב רֵאשִׁי. וְכִדִּי קְבִשְׁרָנוּ כִּי מָחַל רֵאשִׁי: זְכָרוֹן סוּף שָׁנָה וְהוּא תְּחִלַּת שָׁנָה. חַג הָאֲסִיף תְּקוּפַת הַשָּׁנָה. טוֹב יָדִין כּוֹן נִזְלֵי שָׁנָה: יִקְחוּ לְשִׁמּוֹ אֲרַבְעַת מִיָּנִים. כָּלוּלִים בְּתוֹרִים וּמִזְמָנִים. לְהִלֵּל בָּם כְּבָעֲנַב וּבְמִנִּים: מֵהוֹר הַדָּר הַמְּהִדָּר. נִאֲדָר וְנִהְדָּר בְּהִדְרוֹ לְהִדָּר. סוּד אֲדָר יִקָּר בְּכַתֵּם כּוֹן לְאֲדָר: עֲנָף עֵץ עֲבוֹת חֲפּוֹת מִבְּחוּץ. פּוֹנוֹת לְכוּן לֵב מְבִית וּמְחוּץ. צְפוּי לְכַפֵּר בְּעַד לֵב שְׁחוּץ:

קִיחַת לֹלֶב וְעַרְבֵי נְחָלִים. רְגִילִים עֲנוֹת בָּם שִׁיר
הַלְלוּלִים. שְׁקוּלִים וְשׁוּיִם כְּבִמְחֹל חֲלִילִים: תְּפִישׁוּת
שְׁלֶשֶׁה הַדְּסִים וְשִׁתֵּי עֲרָבוֹת. שִׁיר לְהַסְלִיל בָּם
לְרוֹכֵב בְּעֲרָבוֹת. אֶתְרוּג וְכַף תּוֹמָר יְחִידִים
מִלְהַמְעִיט וּמִלְהַרְבּוֹת:

לְחֹדְשֵׁי רֵאשׁוֹן. כְּמֵרֵאשׁוֹן. לְנִצְרֵי כְּאִישׁוֹן. אֶהְלֵל
בְּפֶה וּלְשׁוֹן. לְמָרוֹם וְקְדוּשׁ:
Gemeinde
n. Bors.

וּבְכֵן יִלְךְ תַּעֲלֶה קְדוּשָׁה כִּי אַתָּה קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל וּמוֹשִׁיעַ:

כִּי אָקַח מוֹעֵד. לָבוֹא לְקַץ וּלְמוֹעֵד. כְּמֵאִז
לְדַבֵּר מֵאֵהֶל מוֹעֵד. לֵישֵׁב בְּהַר הַמוֹעֵד. בִּירְכָתִי
צְפוּן בְּקִרְיַת מוֹעֵד. קְדוּשִׁים בְּתוֹכָם לְוֵעֵד. לְמוֹעֵד
מוֹעֲדִים וְחֲצִי מוֹעֵד לְהַתְּהַלֵּךְ בְּתוֹכָם וּלְהוֹעֵד.
לְהוֹשִׁיבָם בְּאֶהְלִיהֶם כִּימֵי מוֹעֵד. וְעֲנִתָּה הַשִּׁירָה
הַזֹּאת לְפָנָיו לְעֵד. וְסָכָה תִהְיֶה לְצֵל יוֹמָם לְעֵד.
כְּמִלֵּין מִגִּיד יוֹשֵׁר טוֹב תֵּעַד. עַל כָּל שְׁקִים מְצוֹת
סָכָה לְהָעֵד. וְכָל שׁוֹמְרֵיהָ יָבוֹא וַיֵּעַד. וְאַנְכִי
הַיּוֹדֵעַ וְעַד: כִּי עַמִּי קִיְמוּ מְצוֹתֶיהָ בְּמִדּוֹתֶיהָ
וּבְקִצְבוֹתֶיהָ. בְּאֲמוֹתֶיהָ וּבְמַחֲצוֹתֶיהָ. בְּדַפְנוֹתֶיהָ
וּבְמִצְבוֹתֶיהָ. בְּסִכּוּכֶיהָ וּבְצִלּוֹתֶיהָ. בְּבִיאוֹתֶיהָ
וּבִיצִיאוֹתֶיהָ. בְּגִדְרוֹתֶיהָ וּבְפָרְצוֹתֶיהָ. בְּחִגִּיגוֹתֶיהָ
וּבְעֲלִיצוֹתֶיהָ. וְזֶר לֹא יִהְיֶה בְּמוֹצְאוֹתֶיהָ. וְנִכְר לֹא
יַעֲבוֹר בְּתוֹצְאוֹתֶיהָ. וְעַרְל לֹא יִשְׁתַּף בְּמַחֲצוֹתֶיהָ.
וְגוֹי לֹא יִרְמוֹס בְּחִצְרוֹתֶיהָ. וְלֹאֹם לֹא יַעֲרֵב
בְּחִיצוֹתֶיהָ. כִּי אִם עַמּוּסוֹ נוֹצְרֵי מְצוֹתֶיהָ. וְגַם לֹא

יוֹפְרוּ מוֹעֲצוֹתֶיהָ. בְּלֵב שָׁלֵם יָשׁוּבוּ לְקִצּוֹתֶיהָ.
 וּבִנְפֶשׁ טוֹבָה יָבוֹאוּ חֲצֵרוֹתֶיהָ. עֲתָה יָבֹא עִמִּי
 לְקִצּוֹתֶיהָ. כָּמוֹ הֵם לְבָדֵם דָּגְלוּ מִשְׂבָּצוֹתֶיהָ. כִּן
 בְּדָר יִשְׁכְּנוּ בְרִבְעוֹתֶיהָ. לְתֵת לָמוֹ שֶׁכֶר
 מְרוֹצוֹתֶיהָ. לְקִיץ סֶכֶת אֵל לְרִצּוֹתֶיהָ. לְעֵת חֲדוּק
 אֲרִצּוֹתֶיהָ. בְּאוֹרֵךְ מִפְּאֵת קָדִים לְקִצּוֹתֶיהָ. וְעַד יָם
 אֵי קִנּוּס לְמִצּוֹתֶיהָ. בְּרוּחַב שִׁבְעִים וַחֲמִשָּׁה מִיל
 חֲרִצּוֹתֶיהָ. כְּשׁוֹרוֹת הַכָּרִם לְחִכָּרִם לְתוֹצְאוֹתֶיהָ.
 גָּבוּל כָּל שֶׁבֶט וְשֶׁבֶט כִּדְ יַעֲלוּ בְנִפְיִצּוֹתֶיהָ: וְאִז
 בַּת קוֹל תֵּצֵא בְּאֶרֶץ הַזֹּאת. עַל הַר גְּבוּהָ לְבִשְׂר
 כְּשׁוֹרָה זֹאת. כָּל שִׁקִּים מִצְּוָה זֹאת יָבוֹא בְנוֹעַם
 צוּרוֹ לְחִזּוֹת. לְשִׁקּוֹד דִּלְתוֹת וְלִשְׁמוֹר מְזוּזוֹת.
 לְהַבִּיט וְלָשׁוֹר נִם עַל זֹאת. יִשׁוּעוֹת עֲלִיזוֹת. עַל
 כָּל כְּבוֹד חֲפּוֹת מְזוּזוֹת. חֲפּוֹת כְּחֲפּוֹת בְּחֲלִיזוֹת
 אַחֲזוֹזוֹת. עַד כֶּסֶף כְּבוֹד מוֹאֲחִזּוֹת. וַיּוֹשֶׁב עַל כֶּסֶף
 בְּיוֹפְיוֹ לְחִזּוֹת בְּמַחֲזוֹרֹת. הַמְצוֹחֲצָחוֹת בַּת שֵׁע
 מַחֲזוֹת. וְכָל אֲשֶׁר תִּדְרִיר לַעֲשׂוֹת זֹאת. יִזְכֶּה לְהֵאמֵר
 לוֹ כְּזֹאת. אֲשֶׁרִי אָנוּשׁ יַעֲשֶׂה זֹאת. יַחֲשֹׁב לוֹ
 כְּשֶׁמֶר כָּל הַתּוֹרָה הַזֹּאת. וּמִי שָׁמַע כְּזֹאת. וּמֵאֵת
 יְיָ הֵיטָה זֹאת. וְהִיא נִפְלְאוֹת בְּעֵינֵי זֹאת. עַד אָבֹא
 לְיוֹשְׁבֵי פְרוּזוֹת. וְאֲשַׁאֲלָה לְזִקְנֵי מִי זֹאת. מֶה
 אֶתְנֶן עִם שׁוֹמְרֵי מִצְוֹת סֶכָה זֹאת. וְהֵם יִשִּׁיבוּנִי
 הַתְּשׁוּבוֹת עֲזוֹת. וַיִּרְאוּנִי מִצְּפוֹנוֹת גְּנוּזוֹת. רַב טוֹב
 הַצְּפוֹן בְּבֵית גְּנוּזוֹת. לְבַעֲלֵי סֶכָה יְהוּ גְבוּזוֹת.

ומחיל אל חיל יצעדו. ומסכה לסכה יועדו.
 ומאהל לאהל יועדו. בסכה אשר יצמדו. בסכת
 שלם יצמדו. בסכת עמקים ימדדו. בסכת צלצל
 יעדדו. בסכת סביביו יחדדו. בסכת מלכם
 יתועדו. בסכת צפוננו יאחדו. בסכת נאות דשא
 יבדדו. בסכת מי מנוחות יכבדו. בסכת עץ חיים
 יתיסרו. בסכת שתחתיו יוסעדו. בסכת צדלותיו
 בחיל יסלדו. במעלותיו אל ייחדו. במערבותיו
 זר יאפדו. ברחובותיו יתרפדו. ושיעור תפישותיו
 ימדדו: חמש מאות שנה הליכותיו עלות. עובי
 עקרו בזה קו להעלות. אבל מגין ענפיו אין
 במדה להעלות. ועל יובל שרשיו פעלות. וכל
 מי בראשית מנו נפעלות. ופלגים נפלגים דכל
 תעלות. ושבע פתי קדש המעולות. תחת סכת
 נופו מתעלות. ומתחיתיהם שלשים מעלות.
 מסתופפים בצלם בשיר המעלות. ועל גבם
 שלשים מעלות. זו למעלה מזו עולות. ועד כסא
 הכבוד טסות ועולות. בשיח געימות שיר המעלות:
 וכל אחד ואחד לפי כבודו. וכבוד והדר יתן
 הודו. בזיו שכינה ייחדו. במראה פנים יכבדו.
 בעשרה לבושים לאפדו. ברקמה ועתיק לרפדו.
 במראה הקשת לחסדו. במראה הנוגה לנגדו.
 בצאת השמש בעודו. אשר בו צדקו יעידו. לפי
 הרשום בכתב ידו. ולפי מעשיו ומעבדו. ישקם

לָמוּ פְעֵלָם כַּמַּעֲבָדוֹ: יֵשׁ מִמָּאָה אִמָּה קוֹמְתָם.
בְּתַכְנִית הַיּוֹכֵל רִקְמָתָם. יֵשׁ מִמָּאתַיִם וּשְׁלֹשׁ
מֵאוֹת תְּקוּמָתָם. כִּן וְעַד תִּשְׁעֵי מֵאוֹת הַקְּמָתָם.
וּלְפִי שִׁיעוֹר תְּקוּמָתָם. כִּן תִּהְיֶה בְּאֶרֶץ מַמְלַכְתָּם.
יֵשׁ מֵהֶם מְלֵא הָעוֹלָם מֵהַלְכָתָם. וּמִסוּף הָעוֹלָם
וְעַד סוּפוֹ הַלִּיכָתָם. יֵשׁ מִשְׁשָׁה עָשָׂר עוֹלָמוֹת
מְלָכוּתָם. וְיֵשׁ מִשְׁלֹשׁ מֵאוֹת וְעֶשְׂרֵה מִמְשַׁלְתָּם.
וְיֵשׁ מִשְׁלֹשׁ מֵאוֹת וּשְׁלֹשִׁים וּשְׁלֹשָׁה שְׁלִיחוֹתָם.
וְשָׁלוֹם גָּדוֹל יֵשׁ בֵּינֹתָם. וְשִׁנְאָה אֵין בְּמַחְנוֹתָם.
וְתַחֲרוֹת אֵין בְּמַחֲצֵתָם. וְאִיבָה אֵין בְּהַלִּיכָתָם.
וּפְלָגוֹת אֵין בְּחֻפָּתָם. וְקִנְיָה אֵין בְּמִשְׁכְּנוֹתָם. וְשִׁנְיָה
אֵין בְּרִפְיֻדָתָם. וְתַנּוּמָה אֵין בְּרִבִּיצָתָם. וְאִסוּן אֵין
בְּמַגִּירָתָם. וְדַמְעָה אֵין בְּעַפְעָפוֹתָם. וְצָרָה אֵין
בְּמַחְשָׁבוֹתָם. וְצִיָּקָה אֵין בְּטוּחוֹתָם. וְיִצָּר רָע אֵין
בְּלְבוֹתָם. וְרַע עֵין אֵין בְּדִירָתָם. וּמִיתָה אֵין
בְּמִדּוּרָתָם. וּמַחְלָה אֵין בְּגוּיָתָם. שְׁשִׁים כָּל אֶחָד
וְאֶחָד בְּנַחֲלָתָם. שְׁמַחִים בְּמַפְעֵלוֹתָם. גְּלוֹים
בִּירוּשָׁתָם. רוֹנְנִים בְּפוֹר חֻלְקָתָם. עוֹלְצִים
בְּאוֹרְחוֹתָם. חָרִים אֶת אֵל בְּחֻדוֹתָם: וְהוּא יִתְהַלֵּךְ
בְּתוֹכָם. עֲמִי לְסִבּוֹ לְמִשְׁכָּם. בְּעִבּוֹתוֹת אֶהְבֶּה
לְהַמְשִׁיכָם. בְּאַבְרָתוֹ לְסוּכְכָם. תַּחַת כְּנָפָיו
לְסִכְכָם. בְּסִתֵּר אֶהְלוֹ לְמִסְכָּם. בֵּינוֹ לְבֵין מְשַׁרְתָּיו
לְתוֹכָם. וַיְנִיחַ רוֹכֵב עַרְבוֹת. וַיַּחֲזֵן בְּתוֹךְ מַעְלוֹת
עַרְבוֹת. בְּצַד־קִיחַת שְׁתֵּי עַרְבוֹת. וְאֶתְהַ מְרַבְבוֹת

קדש אלפי רבבות. לעמד בין הדסי עבות. בצדק
 שלשת אבות: וירום כסא מיוחד. וישב עם זקני
 גזי אחד. אוגדי לולב אחד. ומעמיתים כס אתרוג
 אחד: ויאתיו בני אבות שלשה. היחיסים אום |
 משלשה. יותר מקוראי קדוש | שלשה: ויערב לו
 שיח אמונים. המהללים בארבעת מינים: מארבע
 חיות מרבעי פנים: ויחפץ במחוללי חמשת וששת.
 ההוגים חמשת ועורכים ששת. מהלולי חתולי
 כנפי ששת. ויעזרר אהבת איתנים. וכהון פאר
 חתונים. היות למעלה מהם נתונים. ומחיצתם
 תהא מבפנים. ומשתעשעים ביקרה מפנינים. בצל
 שדי לפני ודפנים. ואותם ישאלו שנאנים. בסבת
 נוה שאננים. מה פעל נוצר אמונים. ומה דורה
 במעונים. ומה גלה סוד לנאמנים. ומה חשה
 ממצפונים. והם יבארו למו חיד צפונים. קול רנה
 וישועה אשר כס אמונים. כי הם היו ראשונים. חרב
 פיפות שנונים. הגל במשנה שונים. חדשים וגם
 ישנים. שירות ותשבחות משננים. ואחרים זיע
 חיות נותנים. בקול רעש מנגנים. קדוש וברוך
 עונים. ושרפי מעל עם כנה רננים. ממעל לכסא
 הגונים. ליושב על כסא רוננים. לנערץ בסיד
 קדושים מרננים. פה אחד עונים. וזה את זה
 מכונים. וזה לזה מציינים. וזה מזה מתבוננים. וזה אל
 זה קרוא נבונים. ושלוש קדשה לקדוש נותנים:

בְּפֶתוֹב עַל יַד נְבִיאָךְ וְקָרָא זֶה אֵל זֶה וְאָמַר:
 קְדוֹשׁ | קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ יי צְבָאוֹת מְלֹא כֹל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ: ^{Gemeinde u. Vorb.}
 אִזּוּ בְּקוֹל רַעַשׁ גָּדוֹל אֲדִיר וְחֶזֶק מְשִׁמְעִים קוֹל מְתַנַּשְׂאִים לְעַמַּת
 שָׂרְפִים לְעַמְתָּם בְּרוּךְ יֹאמְרוּ:

בְּרוּךְ כְּבוֹד יי מִמְקוֹמוֹ: ^{Gemeinde u. Vorb.}
 מִמְקוֹמָךְ מְלִכְנוּ תוֹפִיעַ וְתִמְלֹךְ עָלֵינוּ כִּי מַחְפִּים אֲנַחְנוּ לָךְ מִתִּי
 תִּמְלֹךְ בְּצִיּוֹן בְּקִרְוֹב בְּיַמֵּינוּ לְעוֹלָם וָעֶד תִּשְׁכֹּן: תִּתְגַּדֵּל וְתִתְקַדֵּשׁ בְּתוֹךְ
 יְרוּשָׁלַיִם עִירָךְ לְדוֹר וָדוֹר וְלִגְצַח נְצַחִים: וְעֵינֵינוּ תִרְאֶינָה מְלִכוּתָךְ כְּדָבָר
 הָאָמַר בְּשִׁירֵי עֲזָרָה עַל יְדֵי דָוִד מְשִׁיחַ צִדְקָךְ:

יְמִלֹךְ יי לְעוֹלָם אֱלֹהֶיךָ צִיּוֹן לְדוֹר וָדוֹר הַלְלוּיָהּ: ^{Gemeinde u. Vorb.}
 לְדוֹר וָדוֹר נְגִיד גְּדֻלָּה וְלִגְצַח נְצַחִים קְדֻשְׁתָּךְ נִקְדִּישׁ. וְשִׁבְחָךְ
 אֱלֹהֵינוּ מִפִּינוּ לֹא יִמוּשׁ לְעוֹלָם וָעֶד. כִּי אֵל מְלֹךְ גָּדוֹל וְקְדוֹשׁ אַתָּה: בְּרוּךְ
 אַתָּה יי הָאֵל הַקְּדוֹשׁ:

Dann betet der Vorbeter בחרתנו אתה bis zu Ende des שיע, siehe oben Seite 32.
 Hernach nimmt man den לולב mit vorherigem Segenspruch על נשילת לולב (wenn
 Sonntag ist wird auch שהחינו hinzugefügt,) sodann betet man הלל, (wenn
 ק"ש תתקבל, הלל, (wenn Sonntag ist wird auch שהחינו hinzugefügt,) sodann betet man הלל,
 Seite 34—42. כמך. אין כנסע, אין כנסע, אין כנסע, u. f. w., und man liest aus der Thora das-
 selbe, was gestern vorgelesen worden ist; dieses alles bis zur הפטרה findet sich
 Seite 49 u. f. w.

ברכות קודם ההפטרה

Vor der Haftorah wird dieses gesagt.

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר בָּחַר בְּנְבִיאִים
 טוֹבִים וְרָצָה בְּדְבָרֵיהֶם הַנְּאֻמִּים בְּאַמַּת:
 בְּרוּךְ אַתָּה יי הַבּוֹחֵר בַּתּוֹרָה וּבַמְשִׁיחַ עַבְדּוֹ וּבִישְׂרָאֵל
 עַמּוֹ וּבְנְבִיאֵי הָאֱמַת וְצִדְקָה:

הפטרה ליום שני של סכות

במלכים א' סימן ה'.

Es versammelten sich
 bei dem Könige Salomo alle
 Männer von Israel im Monate
 der Ethanim, am Feste, das

(3) וַיִּקְהֵלוּ אֶת־הַמֶּלֶךְ
 שְׁלֹמֹה בְּדֵי־אֵישׁ יִשְׂרָאֵל
 בְּיָרַח הָאֶתְנַיִם בַּחַג הוּא

ist der siebente Monat. Es kamen alle Aeltesten Israels, und die Priester trugen die Lade. Sie brachten herauf die Lade Gottes und das Stifetzelt und die heiligen Geräthe, die im Zelte waren; es brachten sie herauf die Priester und die Leviten. Der König Salomo und mit ihm die ganze Gemeinde Israels, die sich bei ihm eingestellt hatten vor der Lade, opferten Schafe und Rinder in solcher Menge, daß sie nicht zu zählen und zu berechnen waren. Die Priester brachten die Bundeslade Gottes an ihre Stelle, in das innerste Heiligthum des Hauses, in das Allerheiligste, unter die Flügel der Cherubim; denn die Cherubim breiteten aus die Flügel über der Stelle der Lade, und es bedeckten die Cherubim die Lade von ihre Stangen von oben. Die Stange waren so lang, daß die Spitzen der Stangen gesehen wurden vom Heiligthume aus, vor dem innersten Heiligthume; aber draußen wurden sie nicht gesehen; und sie

הַחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי: (א) וַיָּבֹאוּ
כָּל זִקְנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּשְׂאוּ
הַכֹּהֲנִים אֶת־הָאָרוֹן:
(ב) וַיַּעֲלוּ אֶת־אָרוֹן יְהוָה
וְאֶת־אֹהֶל מוֹעֵד וְאֶת־כָּל־
כֵּלֵי הַקֹּדֶשׁ אֲשֶׁר בְּאֹהֶל
וַיַּעֲלוּ אֹתָם הַכֹּהֲנִים
וְהַלְוִיִּם: (ג) וְדָמְלַךְ שְׁלֹמֹה
וְכָל־עַדְתֵּי יִשְׂרָאֵל הַנוֹעְדִים
עָלָיו אָתוּ לִפְנֵי הָאָרוֹן
מִזִּבְחִים צֹאן וּבָקָר אֲשֶׁר
לֹא־יִסְפְּרוּ וְלֹא יִמְנוּ מְרַב:
(ד) וַיָּבֹאוּ הַכֹּהֲנִים אֶת־
אָרוֹן בְּרִית־יְהוָה אֶל־
מְקוֹמוֹ אֶל־דְּבִיר הַבַּיִת
אֶל־קֹדֶשׁ הַקִּדְשִׁים אֶל־
תַּחַת כַּנְּפֵי הַכְּרוּבִים
(ה) כִּי הַכְּרוּבִים פָּרְשִׁים
כַּנְּפֵים אֶל־מְקוֹם הָאָרוֹן
וַיִּסְכּוּ הַכְּרוּבִים עַל־הָאָרוֹן
וַעֲלִי־בִדְיוֹ מִלְּמַעְלָה:
(ו) וַיֵּאָרִיכוּ הַבַּדִּים וַיֵּרְאוּ
רָאשֵׁי הַבַּדִּים מִן־הַקֹּדֶשׁ
עַל־פְּנֵי הַדְּבִיר וְלֹא יֵרְאוּ

blieben da bis an diesen Tag. In der Lade war nichts als die zwei steinernen Tafeln, die Moses da hineingelegt hatte am Choreb, wie Gott den Bund geschlossen mit den Kindern Israels, bei ihrem Auszuge aus dem Lande Egypten. Und als die Priester heraustraten aus dem Heiligthume, da füllte die Wolke an das Haus Gottes. Es konnten die Priester nicht stehen, ihren Dienst zu verrichten, vor der Wolke, denn die Herrlichkeit Gottes füllte an das Gotteshaus. Da sprach Salomo: „Gott sprach, er werde thronen in dem dunkeln Gewölke! Ich habe erbauet das Haus zu Deiner Wohnung, eine feste Stätte zu Deinem Sitze für die Ewigkeit!“ Und der König wendete sich um mit dem Angesichte, und segnete die ganze Versammlung Israels, und die ganze Versammlung Israels die stand. Er sprach: „Gelobt sei Gott, der Herr Israels, der mit seinem Munde hat geredet mit meinem Vater David, und mit seiner Hand es hat vollführt, wie Er's gesprochen: „Von dem Tage, daß sich mein Volk Israel habe

הִתְיוֹצֵה וַיְהִי שֵׁם עַד הַיּוֹם
הַזֶּה: (ט) אֵין בְּאֲרוֹן לֶקַח
שְׁנֵי לְחֹת הָאֲבָנִים אֲשֶׁר
הִנִּיחַ שָׁם מֹשֶׁה בְּחֹרֵב אֲשֶׁר
כָּרַת יְהוָה עִם־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
בְּצֵאתָם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם:
(י) וַיְהִי בְּצֵאת הַכֹּהֲנִים מִן־
הַקֹּדֶשׁ וְהֶעֱנָן מָלֵא אֶת־
בַּיִת יְהוָה: (ב) וְלֹא־יָכְלוּ
הַכֹּהֲנִים לַעֲמֹד לְשֵׁרֵת
מִפְּנֵי הָעֲנָן כִּי־מָלֵא כְבוֹד־
יְהוָה אֶת־בַּיִת יְהוָה: ס
(ג) אִז אָמַר שְׁלֹמֹה יְהוָה
אָמַר לִשְׂכֵן בְּעֶרְפֶּל:
(ד) בָּנָה בְנִיתִי בַיִת זָבֵל
לְךָ מְכוּן לְשִׁבְתֶּךָ עוֹלָמִים:
(ה) וַיִּסַּב הַמֶּלֶךְ אֶת־פָּנָיו
וַיְבָרֵךְ אֶת כָּל־קְהַל יִשְׂרָאֵל
וּכְדִקְהַל יִשְׂרָאֵל עָמַד:
(ו) וַיֹּאמֶר בְּרוּךְ יְהוָה
אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר דִּבֶּר
בְּפִיו אֶת דְּוֹר אָבִי וּבִידּוֹ
מָלֵא לְאָמַר: (ז) מִן־הַיּוֹם
אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֶת־עַמִּי

herausgeführt aus Egypten, habe ich keine Stadt erwählet unter allen Stämmen Israels, ein Haus zu bauen, darin mein Name sei, bis ich David habe erwählet, daß er sei über mein Volk Israel." Nun hatte mein Vater David schon im Sinne, zu bauen ein Haus dem Namen Gottes, dem Herrn Israels, aber Gott sprach zu meinem Vater David: „Dieweil du es im Sinne gehabt hast, ein Haus zu bauen meinem Namen, so hast du daran wohl gethan; denn du hast es ja im Sinne gehabt. Jedoch wirfst du das Haus nicht bauen, sondern dein Sohn, der hervorgeht aus deinen Lenden, der wird das Haus bauen meinem Namen.“ Und Gott hat bestätigt sein Wort, das Er geredet hat. Und als ich nun da stand an der Stelle meines Vaters David und saß auf dem Throne Israels, wie Gott hat geredet, bauete ich das Haus dem Namen Gottes, dem Herrn Israels, und habe gemacht da eine Stätte für die Lade, darin der Bund Gottes ist, den er geschlossen hat mit unsern Vätern als er sie herausgeführt hat aus dem Lande Egypten.“

אֶת־יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם לֹא־
 בַּחֲרָתִי בְעִיר מְכֹל שְׁבֹטֵי
 יִשְׂרָאֵל לְבָנוֹת בַּיִת לַהֲיוֹת
 שְׁמִי שָׁם וְאֶבְחַר בְּדָוִד
 לַהֲיוֹת עַל־עַמִּי יִשְׂרָאֵל:
 (א) וַיְהִי עִם־לֵבב דָּוִד אָבִי
 לְבָנוֹת בַּיִת לְשֵׁם יְהוָה
 אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל: (ב) וַיֹּאמֶר
 יְהוָה אֶל־דָּוִד אָבִי וְעַן
 אֲשֶׁר הָיָה עִם־לֵבבְךָ לְבָנוֹת
 בַּיִת לְשְׁמִי הִשְׁיִיבֶתָּ כִּי הָיָה
 עִם־לֵבבְךָ: (ג) רַק אַתָּה
 לֹא תִבְנֶה הַבַּיִת כִּי אִם־
 בְּנֵךְ הַיָּצֵא מִחֻלְצֵיךָ הוּא־
 יִבְנֶה הַבַּיִת לְשְׁמִי: (ד) וַיִּקַּם
 יְהוָה אֶת־דְּבָרֹו אֲשֶׁר דִּבֶּר
 וַאֲקָם תַּחַת דָּוִד אָבִי וַאֲשַׁבֵּא
 עַד־כַּסֵּא יִשְׂרָאֵל כַּאֲשֶׁר
 דִּבֶּר יְהוָה וַאֲבִנֶה הַבַּיִת
 לְשֵׁם יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל:
 (ה) וַאֲשִׁים שָׁם מְקוֹם לְאֲרוֹן
 אֲשֶׁר־שָׁם בְּרִית יְהוָה אֲשֶׁר
 כָּרַת עִם־אֲבוֹתֵינוּ בְּהוֹצִיאֹו
 אֶתְּם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם:

ברכות אחר ההפטרה

Nach der Haftorah wird dieses gesagt.

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם צור כל-העולמים.
צדיק בכל-הדורות. האל הנאמן. האומר ועושה. המדבר
ומקים. שכל דבריו אמת וצדק:

נאמן אתה הוא יי אלהינו ונאמנים דבריו ודבר אחד
מדבריו אחר לא ישוב ריקם כי אל מלך נאמן ורחמן אתה:
ברוך אתה יי האל הנאמן בכל דבריו:

רחם על ציון כי היא בית חיינו ולעלוכת נפש תושביע
במהרה בימינו. ברוך אתה יי משמח ציון בכניה:

שמחנו יי אלהינו באלהינו הנביא עבדך ובמלכות בית
דוד משיחך. במהרה יבא ויגל לבנו. על כסאו לא ישב זר.
ולא-ינחלו עוד אחרים את-כבודו כי בשם קדשך נשבעת לו
שלא יכבה גרו לעולם ועד: ברוך אתה יי מגן דוד:

על דתורה ועל העבודה ועל הנביאים ועל יום חג הסוכות
הזה שנתת לנו יי אלהינו לששון ולשמחה לכבוד ולתפארת
על הכל יי אלהינו אנו מודים לך ומברכים אותך יתברך שמך
בפי כל חי תמיד לעולם ועד: ברוך אתה יי מקדש ישראל
ורזמים:

אשרי יושבי ביתך עוד יהללוך סלה:

אשרי העם שככה לו אשרי העם שיי אלהיו:

תהלה לדוד ארוממה אלהי המלך ואברכה שמך לעולם ועד: בכל
יום אברכה ואהללה שמך לעולם ועד: גדול יי ומהלל מאד. ולגדלתו אין
חקר: דור לדור ישבח מעשיך. וגבורתיך יגידו: הדר כבוד הודך. ודברי
נפלאותיך אשיחה: ועזו נוראותיך יאמרו. וגדלתך אספרנה: זכר רב-טובך
יביעו. וצדקתך ירגנו: חנון ורחום יי ארך אפים וגדל-חסד: טוב יי לכל
ורחמיו על כל מעשיו: יודך יי כל-מעשיך וחסידך יברכוכה: כבוד מלכותך
יאמרו. וגבורתך ידברו: להודיע לבני האדם גבורתי. וכבוד הדר מלכותו:
מלכותך מלכות כל עולמים. וממשלתך בכל-דור ודור: סומך יי לכל

הנפלים. וזקף לכל הפופים: עיני-כל אליך ישברו. ואמה נותן להם אח
אכלם בעתו: פותח את-ידך. ומשביע לכל-חי רצון: צדיק יי בבל-דרכיו.
וחסיד בכל-מעשיו: קרוב יי לכל קוראיו. לכל אשר יקראהו באמת: רצון
יראיו יעשה. ואת שועתם ישמע ויושיעם: שומר יי את-כל-אזהביו. ואת כל-
הרשעים ישמיד: תהלת יי ידבר-פי. ויברך כל-בשר שם קדשו לעולם ועד:
ואנחנו נברך יה מעתה ועד עולם הללויה:

סדר הכנסת ספר תורה

Beim Zurücktragen der Thora.

יהללו את-שם יי כי נשגב שמו לברו: Borbeter

הודו על ארץ ושמים: וירם קרן לעמו תהלה Gemeinde

לכל חסידיו לבני ישראל עם קרובו הללויה:

כו לדוד מזמור ליהוה הארץ ומלוואה תבל וישבי בה: כי
הוא על-ימים יסדה. ועל-נהרות יכוננה: מי-יעלה בהר יי. ומי
יקים במקום קדשו: נקי כפים ובר-לבב אשר לא-נשא לשוא
גפשי ולא נשבע למרמה: ישא ברכה מאת יהוה וצדקה מאלהי
ישעו: זה דוד דרשו מבקשי פניך יעקב סלה: שאו שערים
ראשיכם והנשאו פתחי עולם ויבא מלך הכבוד: מי זה מלך
הכבוד יהוה עזוז וגבור יהוה גבור מלחמה: שאו שערים
ראשיכם ונשאו פתחי עולם ויבא מלך הכבוד: מי הוא זה
מלך הכבוד יהוה צבאות הוא מלך הכבוד סלה:

Beim Hineinstellen der Thora in die heilige Lade.

ובגחה יאמר שובה יי רבבות אלפי ישראל: קומה יי
למנוחתך אתה וארון עזך: כהניך ילבשו צדק וחסידך
ירגנו: בעבור דוד עבדך אל תשב פני משיחך: כי לקח טוב
נתתי לכם תורתי אל תעזבו: עץ חיים היא למחזיקים בה
ותומכיה מאשר: דרכיה דרכי נעים וכל גתיבותיה שלום:
השיבנו יי אליך ונשובה חדש ימינו בקדם:

ס"ז אומר חני קדיש ואח"כ נחפלקין ס"ע בלחם.

תפלת מוסף

כִּי שֵׁם יי אֶקְרָא דְּבִי גִדְל לְאֱלֹהֵינוּ:

אֲדַנִּי שְׁפָתַי תִּפְתָּח וּפִי יִגִּיד תְּהִלָּתְךָ:

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. אֱלֹהֵי אַבְרָהָם
אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב. הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא. אֵל
עֲלִיוֹן. גּוֹמֵל חַסְדִּים טוֹבִים. וְקוֹנֵה הַבַּיִת וְזוֹכֵר חַסְדֵי אֲבוֹת.
וּמְבִיא גּוֹאֵל | לְבָנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה:

מִלֶּךְ עֲזוּר וּמוֹשִׁיעַ וּמְגִן. בְּרוּךְ אַתָּה יי מְגִן אַבְרָהָם:

אַתָּה גִבּוֹר לְעוֹלָם אֲדַנִּי. מְחַיֶּה מֵתִים אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ:

מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד מְחַיֶּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים. סוֹמֵךְ
נוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים וּמְתִיר אֲסוּרִים וּמְקַיֵּם אַמּוּנָתוֹ לִישְׁנֵי
עֶפְרָה. מִי כְמוֹךָ בַּעַל גְּבוּרוֹת וּמִי דוֹמָה לְךָ מִלֶּךְ מֵמִית וּמְחַיֶּה
וּמְצַמֵּחַ יְשׁוּעָה:

וְנֶאֱמַן אַתָּה לְהַחֲיוֹת מֵתִים. בְּרוּךְ אַתָּה יי מְחַיֶּה הַמֵּתִים: *

(*) קדושה לש"ן.

Borb. נְעַרִיצָךְ וְנִקְדִישְׁךָ בְּסוֹד שֵׁיחַ שְׂרָפֵי קֹדֶשׁ הַמְּקַדְּשִׁים
שְׁמֶךָ בְּקֹדֶשׁ בְּפִתּוֹב עַל יַד נְבִיאֶךָ וְקָרָא זֶה אֵל זֶה וְאָמַר:
קְדוֹשׁ | קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ יי צְבָאוֹת כְּלֵא

כָּל הָאָרֶץ בְּכוֹדוֹ:

Borb. כְּבוֹדוֹ מְלֵא עוֹלָם מְשָׁרְתָיו שׂוֹאֲלִים זֶה לְזֶה
אֵיךְ מְקוֹם כְּבוֹדוֹ לְעַמְּתָם בְּרוּךְ יֹאמְרוּ:

בְּרוּךְ כְּבוֹד יי מִמְּקוֹמוֹ:

Borb. מִמְּקוֹמוֹ הוּא יִפֵּן בְּרַחֲמִים וְיַחֲזִין עִם הַמִּתְחַדִּים שְׁמוֹ
עָרַב וּבִקֵּר בְּכָל-יוֹם תָּמִיד פְּעָמִים בְּאַהֲבָה שְׂמַע אוֹמְרִים:

שְׂמַע יִשְׂרָאֵל יי אֱלֹהֵינוּ יי אֶחָד:

Borb. אֶחָד הוּא אֱלֹהֵינוּ הוּא אֲבִינוּ הוּא מְלִכְנוּ הוּא
מוֹשִׁיעֵנו: וְהוּא יִשְׁמִיעֵנו בְּרַחֲמָיו שְׁנִית לְעֵינֵי כָּל חַי
לְהַיּוֹת לְכֶם לְאֱלֹהִים:

אֲנִי יי אֱלֹהֵיכֶם:

(*) קדושה לחול המועד
Borb. נְקַדֵּשׁ אֶת שְׁמֶךָ
בְּעוֹלָם. כְּשֵׁם
שְׁמֶךָ קְדוֹשִׁים אֲוֹרָנוּ
בְּשֵׁמִי מְרוֹם בְּפִתּוֹב
עַל יַד נְבִיאֶךָ. וְקָרָא
זֶה אֵל זֶה וְאָמַר:
קְדוֹשׁ | קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ יי צְבָאוֹת
כְּלֵא כָּל הָאָרֶץ
בְּכוֹדוֹ:
Borb. לְעַמְּתָם בְּרוּךְ
יֹאמְרוּ
בְּרוּךְ כְּבוֹד יי
מִמְּקוֹמוֹ:

אָתָּה קָדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קָדוֹשׁ וְקָדוֹשִׁים בְּכָל־יּוֹם יְהִלְלוּךָ
סְלָה. בְּרוּךְ אַתָּה יי האל הקדוש:

אָתָּה בְּחַרְתָּנוּ מִכָּל הָעַמִּים. אָהַבְתָּ אוֹתָנוּ. וְרָצִיתָ בָּנוּ.
וְרוֹמַמְתָּנוּ מִכָּל הַלְּשׁוֹנוֹת. וְקִדְשָׁתָנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וְקִרְבָּתָנוּ מִלְּכָנוּ
לְעַבְדֹתֶיךָ. וְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ עָלֵינוּ קְרֹאת:

וַתִּתֵּן־לָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה מוֹעֲדִים לְשִׁמְחָה

חַגִּים וְזִמְנִים לְשִׂשׁוֹן. אֵת יוֹם חַג הַסְּכּוֹת הַזֶּה.

זְמַן שִׂמְחָתָנוּ מִקְרָא קֹדֶשׁ זִכָּר לִיצִיאַת מִצְרַיִם:

וּמִפְּנֵי הַטְּאִינּוּ גָּלֵינוּ מֵאַרְצָנוּ וְנִתְרַחַקְנוּ מֵעַל

אֲדָמַתֵּינוּ וְאִין אֲנַחְנוּ יְכוּדִים לְעֵלּוֹת וְלִרְאוֹת

וְלַהֲשִׁיחֹת לְפָנֶיךָ וְלַעֲשׂוֹת חוֹבוֹתֵינוּ בְּבֵית

בְּחִירָתְךָ בְּבֵית הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ | שֶׁנִּקְרָא שִׁמְךָ

עָלֵינוּ מִפְּנֵי הַיָּד שֶׁנִּשְׁתַּלַּחָה בְּמִקְדָּשְׁךָ: יְהִי רָצוֹן

מִלְּפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ מִלֵּךְ רַחֲמָן

שֶׁתִּשׁוּב וְתִרְחַם עָלֵינוּ וְעַל מִקְדָּשְׁךָ בְּרַחֲמֶיךָ

הַרְבִּים וְתִבְנֶהוּ מְהֵרָה וְתִגְדֹּל כְּבוֹדוֹ. אָבִינוּ

מִלְּכָנוּ גִדָּה כְּבוֹד מְלָכוּתְךָ עָלֵינוּ מְהֵרָה וְהוֹפֵעַ

אֲדִיר אֲדִירָנוּ יי אֲדוֹנֵינוּ מָה אֲדִיר שִׁמְךָ בְּכָל הָאָרֶץ
וְהָיָה יי לְמִלְּךָ עַל כָּל הָאָרֶץ בַּיּוֹם הַהוּא יְהִי יי
אֶחָד וְשִׁמוֹ אֶחָד:

Gemeinde u. Borb. ימלך יי

Borb. וּבְדַבְּרֵי קֹדֶשְׁךָ כְּתוּב לֵאמֹר:

Gemeinde u. Borb. ימלך יי לְעוֹלָם אֱלֹהֶיךָ צִיּוֹן לְדוֹר

וְדוֹר הַלְלוּיָהּ:

Borb. לְדוֹר וְדוֹר נְגִיד גְּדֻלָּה וְלִנְצַח נְצַחִים קֹדֶשְׁתְּךָ נִקְדִּישׁ. וְשִׁבְחְךָ

אֱלֹהֵינוּ מִפְּנֵינוּ לֹא יִמוּשׁ לְעוֹלָם וָעֶד. כִּי אֵל מִלֵּךְ גָּדוֹל וְקָדוֹשׁ אַתָּה: בְּרוּךְ

אַתָּה יי האל הקדוש:

והנשא עלינו לעיני כל חי וקרוב פזורינו מבין
הגוים ונפוצותינו כגם מירכתי ארץ. והביאנו
לציון עירך ברנה ולירושלים בית מקדשך
בשמחת עולם ושם נעשה לפניך את קרבנות
חובותינו תמידים כסדרם ומוספיים כהלכתם:
ואת מוסף יום חג הסכות הזה נעשה ונקריב
לפניך באהבה כמצות רצונך. כמו שכתבת
עלינו בתורתך. על ידי משה עבדך מפי כבודך
כאמור:

(* ובהמשה עשר יום לחדש השביעי מקרא
קדש יהיה לכם כל מלאכת עבודה לא תעשו
וחגתם חג ליי שבעת ימים:

*) An den fünf Halbfieertagen wird anstatt עשר ובחמשה dieſes gebetet.
(Am ersten Tage:)

וביום השני. פרים בני בקר שנים עשר. אילים שנים. כבשים בני שנה
ארבעה עשר תמימים:

ומנחתם

וביום השלישי. פרים עשתי עשר. אילים שנים. כבשים בני שנה
ארבעה עשר תמימים:

ומנחתם

(Am zweiten Tage:)

וביום השלישי. פרים עשתי עשר. אילים שנים. כבשים בני שנה
ארבעה עשר תמימים:

ומנחתם

וביום הרביעי פרים עשרה. אילים שנים. כבשים בני שנה ארבעה
עשר תמימים:

ומנחתם

(Am dritten Tage:)

וביום הרביעי. פרים עשרה. אילים שנים. כבשים בני שנה ארבעה
עשר תמימים:

ומנחתם

וביום החמישי. פרים תשעה. אילים שנים. כבשים בני שנה ארבעה
עשר תמימים:

ומנחתם

וְהִקְרַבְתֶּם עֲלֶיהָ אִשָּׁה רִיחַ נִיחַח לַיּוֹ פָּרִים
 בְּנֵי בֶקֶר שְׁלֹשָׁה עָשָׂר. אֵילִם שְׁנָיִם. כִּבְשִׁים בְּנֵי
 שָׁנָה אַרְבָּעָה עָשָׂר תְּמִימִם יְהִיוּ:
 וּמִנְחָתָם וְנִסְכֵיהֶם כַּמִּדְבָּר. שְׁלֹשָׁה עֶשְׂרֹנִים
 לָפֶר. וּשְׁנֵי עֶשְׂרֹנִים לְאֵיל. וְעֶשְׂרוֹן לְכֶבֶשׂ. וַיִּזֶן
 בְּנִסְכּוֹ. וְשָׁעִיר לְכַפֵּר. וּשְׁנֵי תְמִידִים כְּהִלְכָתָם:
 אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. מִלֶּךְ רַחֲמָן רַחֵם עָלֵינוּ.
 טוֹב וּמֵטִיב הִדְרֵשׁ לָנוּ. שׁוּבָה אֱלֹהֵינוּ
 בְּהַמּוֹן רַחֲמֶיךָ. בְּגִלְלֵי אֲבוֹת שְׁעָשׂוּ רְצוֹנְךָ. בְּנֵה
 בֵּיתֶךָ כְּבִתְחִלָּה וְכוֹנֵן מִקְדָּשְׁךָ עַל־מְכוֹנֵנוּ. וְהִרְאֵנוּ
 בְּבִנְיָנוּ וּשְׂמֵחָנוּ בְּתַקּוּנוּ. וְהָשִׁב כְּהַנִּים לְעַבֹדְתָם
 וְלוֹיִם לְשִׁירָם לְזִמְרָם. וְהָשִׁב יִשְׂרָאֵל לְנוֹיָהֶם. וְשֵׁם
 נִעְלָה וְנִרְאָה וְנִשְׁתַּחֲוָה לְפָנֶיךָ בְּשִׁלוֹשׁ פְּעָמֵי
 רְגְלֵינוּ. כְּכַתוּב בְּתוֹרָתְךָ. שְׁלוֹשׁ פְּעָמִים אֶבְשָׁנָה
 יִרְאָה כָּל־זְכוּרֶךָ אֶת־פָּנָי אִי אֱלֹהֶיךָ בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר
 יִבְחַר בְּחַג הַמִּצּוֹת וּבְחַג הַשְּׂבָעוֹת וּבְחַג הַסֻּבּוֹת

(Am vierten Tage:)

וּבַיּוֹם הַחֲמִישִׁי. פָּרִים תְּשַׁעָה. אֵילִם שְׁנָיִם. כִּבְשִׁים בְּנֵי שָׁנָה אַרְבָּעָה
 עָשָׂר תְּמִימִם:
 וּמִנְחָתָם

וּבַיּוֹם הַשֵּׁשִׁי. פָּרִים שְׁמוֹנָה. אֵילִם שְׁנָיִם. כִּבְשִׁים בְּנֵי שָׁנָה אַרְבָּעָה
 עָשָׂר תְּמִימִם:
 וּמִנְחָתָם

(Am husecna raba)

וּבַיּוֹם הַשֵּׁשִׁי. פָּרִים שְׁמוֹנָה. אֵילִם שְׁנָיִם. כִּבְשִׁים בְּנֵי שָׁנָה אַרְבָּעָה
 עָשָׂר תְּמִימִם:
 וּמִנְחָתָם

וּבַיּוֹם הַשְּׂבִיעִי. פָּרִים שְׁבַעָה. אֵילִם שְׁנָיִם. כִּבְשִׁים בְּנֵי שָׁנָה אַרְבָּעָה
 עָשָׂר תְּמִימִם:
 וּמִנְחָתָם

ולא יראה את פני יי ריקם: איש כמתנת ידו
כברכת יי אלהיך אשר נתת לך:

והשיאנו יי אלהינו את ברכת מועדיך לחיים
ולשלוש לשמחה ולששון באשר רצית ואמרת
לברכנו: קדשנו במצותיך ותן חלקנו בתורתך.
שבענו משובך ושמחנו בישועתך וטהר לבנו
לעבודך באמת והנחילנו יי אלהינו בשמחה
ובששון מועדי קדשך. וישמחו בך ישראל מקדשי
שמך: ברוך אתה יי מקדש ישראל והזמנים:

(Der Priestersegen (סדר רוכן) siehe am Ende des Bandes.)

רצה יי אלהינו בעמך ישראל ובתפלתם. והשכ את
העבודה לדכיר ביתך. ואשי ישראל ותפלתם באהבה תקבל
ברצון. ותהי לרצון תמיד עבודת ישראל עמך: ותחזינה עינינו
בשובך לציון ברחמים: ברוך אתה יי המחזיר שכונתו לציון:

מודים דרבנן

מודים אנחנו לך שאתה הוא
יי אלהינו ואלהי אבותינו.
אלהי כל אשר יוצרנו יוצר
בראשית ברכות והודאות לשמך
הגדול והקדוש על שהחייטנו
וקימתנו. כן תחיינו והקיימנו
ותאסוף גלותינו לחצרות
קדשך לשמך חקיקה ולעשות
רצונך ולעבודך בלבב שלם על
שאנחנו מודים לך. ברוך אל
ההודאות:

מודים אנחנו לך שאתה הוא יי
אלהינו ואלהי אבותינו
לעולם ועד. צור חיינו מגן ישענו.
אתה הוא לדור ודור. גודרה לך
ונספר תהלתך. על חיינו המסורים
בידך. ועל נשמותינו הפקודות
לך. ועל נפיקה שבכל יום עמנו.
ועל נפלאותיך ומצותיך שבכל
עת ערב ובקר וצהרים. המשוב פי
לאכלו רחמיה. והמרחם פי לא
תמו חסדיך מעולם קיינו לך:

ועל כלם יתברך ויתרומם שמך מלפני תמיד לעולם ועד:

וכל החיים יזרוק סלה. ויהללו את שמך באמת. האל
ישועתנו ועזרתנו סלה: ברוך אתה יי המזכר שמך ולך נאה
להודות:

Gib Frieden, Herr, Glück und Segen, und laß walten deine Gnade, Milde und Barmherzigkeit über uns und über dein ganzes Volk Israel. Segne uns, Vater, Alle wie Einen im Lichte deines Angesichtes; in dem Lichte deines Angesichtes gabst du uns, Gott der Herr, die Gotteslehre, darin das Leben ist, und die Liebe und die Milde und die Rechtfertigung und der Segen und das Erbarmen und der wahrhafte Lebensfrieden. Möge es dir gefallen, zu segnen dein Volk Israel zu jeder Zeit und jeder Stunde mit deinem Gottesfrieden.

Gelobt seist du, Gott, der mit dem Frieden segnet sein Volk Israel.

שׁוֹמֵר שְׁלוֹם שׂוֹכֵה וּבֹרֵךְ הֵן
וְחֹסֵד וְרַחֲמִים עָלֵינוּ וְעַל כָּל
יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ. בְּרַכְנוּ אָבִינוּ כְּלָנוּ
כְּאַחַד בְּאוֹר פְּנִיָּךְ. כִּי בְּאוֹר פְּנִיָּךְ
נָתַתָּ לָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ תּוֹרַת חַיִּים
וְאַהֲבַת חֶסֶד. וְצִדְקָה וּבִרְכָה
וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשְׁלוֹם. וְטוֹב
בְּעֵינֶיךָ לְבָרֵךְ אֶת עַמֶּךָ יִשְׂרָאֵל
בְּכָל יְעַת וּבְכָל שָׁעָה בְּשִׁלּוּמֶךָ:
בְּרוּךְ אַתָּה יי הַמְּבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ
יִשְׂרָאֵל בְּשִׁלּוֹם:

אלהי נצור לשוני מרע ושפתי מדבר מרמה. ולמקללי נפשי תדום
ונפשי בעפר לכל תהיה. פתח לבי בתורתך ובמצותיך תרדוף נפשי. וכל
החושבים עלי רעה מהרה היפר עצתם וקלקל מחשבתם. עשה למען שמך.
עשה למען ימינך. עשה למען קדשך. עשה למען תורתך. למען יחלצון
ידידך. הושיעה ימינך וענגי: יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי
וגואלי: עושה שלום במרומו הוא יעשה שלום עלינו ועל כל ישראל
ואמרו אמן:

יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו. שיבנה בית המקדש במהרה
בימינו ותן חלקנו בתורתך: ושם נעבדך ביראה בימי עולם וכשנים קדמניות:
וערבה ליי מנחת יהודה וירושלים בימי עולם וכשנים קדמניות:

(Nachdem der Vorbeter die Tefלה mit קדושה wiederholt hat, wird die Thora zur
Anhöhe, allwo sie vorgelesen wird, getragen, und wird ein Umzug mit dem
הושענא in der Hand gemacht und es wird das auf Seite 147 befindliche
gebetet.)

סדר הושענות ליום שני של סכות

הושע נא

למענך אלהינו. הושענא: למענך בוראנו. הושענא:
 למענך גואלנו. הושענא: למענך דורשנו. הושענא:

Wenn der erste Tag am Sabbath fällt, wird am zweiten Tage

ע"ס א"ב.

ע"ס א"ב.

למען אמתך. למען	אבן שתיה בית הבחירה.
בריתך. למען גדלך	גורן ארנון. דביר המצנע.
ותפארתך. למען דתך.	הר המוריה. והר יראה. זבול
למען הודך. למען ועודך.	תפארתך. חנה דוד. טוב
למען זכרך. למען חסדך.	הקבנון. יפה נוף משוש כל
למען טיבך. למען	הארץ. כלילת יופי. לינת
יחידך. למען כבודך.	הצדק. מכין לשבתך. נוה
למען למודך. למען	שאנן. סבת שלום. עדית
מלכותך. למען נצחך.	שבטים. פנת יקרת. ציון
למען סודך. למען עזך.	המצנינת. קדש הקדשים.
למען פאריך. למען	רצוף אהבה. שכינת כבודך.
צדקתך. למען קדשתך.	הושענא. תר תלפיות.
למען רחמיך הרבים.	הושענא:
למען שכינתך הושענא.	
למ תהלתך. הושענא.	

אני והו הושיעה נא:

ע"ס א"ב.

בן הושענא:	בהושעת אלים בלוד עמך. בצאתך לישע עמך.
בן הושענא:	בהושעת גוי ואלהים. דרושים לישע אלהים.
בן הושענא:	בהושעת המון צבאות. ועמם מלאכי צבאות.
בן הושענא:	בהושעת זבים מבית עבדים. חנון בידם מעבדים.
בן הושענא:	בהושעת טבועים בצול גזרים. יקרך עמם מעבירים.

מוסף ליום ב' דסכות

בְּהוֹשִׁיעָהּ בְּנֵה מְשׁוֹרְרֶת וַיֹּשֶׁעַ. לְגוֹחָה מְצִינֶת וַיֹּשֶׁעַ.
 בְּהוֹשִׁיעָהּ מֵאִמֶר וְהוֹצֵאתִי אֶתְכֶם. נְקוּב וְהוֹצֵאתִי אֶתְכֶם.
 בְּהוֹשִׁיעָהּ סוּבְבֵי מִזְבַּח. עוֹמְסֵי עֲרֹבָה לְהַקִּיף מִזְבַּח.
 בְּהוֹשִׁיעָהּ פְּלִאֵי אֲרוֹן כְּהַפְשֵׁעַ. צִיעַר פְּלִשְׁת בַּחֲרוֹן אַף וְגוֹשֶׁעַ.
 בְּהוֹשִׁיעָהּ קְהִלוֹת בְּבִלְהָ שְׁלַחְתָּ. רְחוּם לְמַעַנְם שְׁלַחְתָּ.
 בְּהוֹשִׁיעָהּ שְׁבוֹת שְׁבִטֵי יַעֲקֹב. תָּשׁוּב וְתָשִׁיב שְׁבוֹת אֱהָלֵי יַעֲקֹב:

וְהוֹשִׁיעָה נָא:
 וְהוֹשִׁיעָה נָא:

(בְּהוֹשִׁיעָהּ שׁוֹמְרֵי מִצְוֹת. וְחוֹכֵי יְשׁוּעוֹת. אֵל לְמוֹשְׁעוֹת.

אני והו הושיעה נא:

הוֹשִׁיעָה אֶת עַמֶּךָ. וּבִרְךָ אֶת נְחֻלְתְּךָ. וְרַעַם וּנְשִׂאִם עַד הָעוֹלָם: וַיְהִי
 דְבַר־יְיָ אֱלֹהִים אֲשֶׁר הִתְחַנַּנְתִּי לִפְנֵי יְיָ קְרוֹבִים אֵל יְיָ אֱלֹהֵינוּ יוֹמָם וּלְלַיְלָה לַעֲשׂוֹת
 מִשְׁפָּט עֲבָדָיו וּמִשְׁפָּט עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל דְּבַר יוֹם בְּיוֹמוֹ. לְמַעַן דַּעַת כָּל־עַמֵּי הָאָרֶץ
 כִּי יְיָ הוּא הָאֱלֹהִים אֵין עוֹד:

ס"ז חז"ל קריש תתקבל ולמ"כ אין כאלהינו ועלינו.

אֵין כְּאֱלֹהֵינוּ. אֵין כְּאֲדוֹנֵינוּ. אֵין כְּמַלְכֵנוּ. אֵין כְּמוֹשִׁיעֵנוּ:
 מִי כְּאֱלֹהֵינוּ מִי כְּאֲדוֹנֵינוּ. מִי כְּמַלְכֵנוּ. מִי כְּמוֹשִׁיעֵנוּ: נוֹדָה
 לְאֱלֹהֵינוּ. נוֹדָה לְאֲדוֹנֵינוּ. נוֹדָה לְמַלְכֵנוּ. נוֹדָה לְמוֹשִׁיעֵנוּ:
 בְּרוּךְ אֱלֹהֵינוּ. בְּרוּךְ אֲדוֹנֵינוּ. בְּרוּךְ מַלְכֵנוּ. בְּרוּךְ מוֹשִׁיעֵנוּ:
 אַתָּה הוּא אֱלֹהֵינוּ. אַתָּה הוּא אֲדוֹנֵינוּ. אַתָּה הוּא מַלְכֵנוּ.
 אַתָּה הוּא מוֹשִׁיעֵנוּ: אַתָּה הוּא שֶׁהַקְטִירוֹ אֲבוֹתֵינוּ לְפָנֶיךָ אֶת
 קְטוֹרֶת הַפָּמִים:

פְּטוּם הַקְטוֹרֶת הַצָּרִי וְהַצְפָּרֵן הַחֲלֻפָּנָה וְהַלְבוּנָה מִשְׁקַל שְׁבַעִים שְׁבַעִים
 מָנָה. מִד וּקְצִיעָה שְׁבַלֶת גֵּרֶךְ וּכְרֹבּוֹם מִשְׁקַל שְׁשָׁה עָשָׂר שְׁשָׁה עָשָׂר מָנָה.
 הַקֶּשֶׁט שְׁנַיִם עָשָׂר. וְקְלוּפָה שְׁלֹשָׁה. וְקַנְמוֹן תְּשַׁעַה: בְּדִית בְּרִשִׁינָה תְשַׁעַה
 קָבִין. יֵין קַפְרִיסִין סְאִין תְּלָתָא. וְקָבִין תְּלָתָא. וְאִם אֵין לוֹ יֵין קַפְרִיסִין. מִבִּיא
 חֲמַר חוֹרִין עֲתִיק. מֶלַח סְדוּמִית רְבַע הֶקֶב. מֵעֵלָה עֲשֵׂן כָּל שְׁהוּא: רַבִּי נִתָּן
 אוֹמֵר אֵף כֶּפֶת הַיָּרֵדֵן כָּל שְׁהוּא: וְאִם נִתָּן בָּהּ דְּבִשׁ פְּסָלָה. אִם חֲסַר אַחַת
 מִכָּל סְמָנֶיהָ תֵּיב מִיָּתָה: רַבֵּן שְׁמַעוֹן בֶּן גַּמְלִיאֵל אוֹמֵר. הַצָּרִי אֵינוֹ אֵלָּא שְׂרָף
 הַנוֹטֵף מֵעֲצֵי הַקְטָף: בְּדִית בְּרִשִׁינָה שְׁשָׁפִין בָּהּ אֶת הַצְפָּרֵן. כְּדִי שְׁתֵּהָא נָאָה:
 יֵין קַפְרִיסִין שְׁשׁוֹרִין בּוֹ אֶת הַצְפָּרֵן כְּדִי שְׁתֵּהָא עֵזָה: וְהֵלֵא מִי רַגְלִים יִפִּין
 לָהּ אֵלָּא שְׁאִין מִכְּנִיסִין מִי רַגְלִים בְּעֵזְרָה מִפְּנֵי הַכְּבוֹד:

השיר שהלויים היו אומרים בבית המקדש: ביום הראשון
היו אומרים. ליי הארץ ומלואה תכל וישבי בה: בשני היו
אומרים. גדול יי ומהלל מאד בעיר אלהינו הר קדשו: בשלישי
היו אומרים. אלהים נצב בערת אל בקרב אלהים ישפוט:
ברביעי היו אומרים. אל נקמות יי אל נקמות הופיע: בחמישי
היו אומרים. הרנינו לאלהים עוזנו הריעו לאלהי יעקב: בששי
היו אומרים. יי מלך גאות לבש לבש יי עוז התאזר אף תפוז
תכל בל תמוט: בשבת היו אומרים. מזמור שיר ליום השבת.
מזמור שיר לעתיד לבא. ליום שכלו שבת ומנוחה לחיי העולמים:
אמר רבי אליעזר אמר רבי חנינא. תלמידי חכמים מרבים שלום
בעולם: שנאמר וכל בניך למודי יי ורב שלום בניך: אל תקרא בניך אלא
בניך: שלום רב לאהבי תורתך ואין למו מכשור: יהי שלום בחילך שלוח
בארמנותיך: למען אחי ורעי אדברה נא שלום בך: למען בית יי אלהינו
אבקשה טוב לך: יי עוז לעמו יתן יי יברך את עמו בשלום:

עלינו לשבח לאדון הכל. לתת גדלה ליוצר בראשית שלא עשנו בגוי
הארצות ולא שמנו כמשפחות האדמה. שלא שם חלקנו בהם וגדלנו בכל
המונים. ואנחנו פורעים ומשתחווים ומודים לפני מלך מלכי המלכים הקדוש
ברוך הוא. שהוא נוטה שמים ויוסד ארץ ומושב יקרו בשמים. ממעל ושכינת
עוז בגבהי מרומים: הוא אלהינו אין עוד. אמת מלבנו אפס. וזלתו בפתוב
בתורתו וידעת היום והשבת אל. לבכיך פי יי הוא האלהים בשמים. ממעל
ועל הארץ מתחת אין עוד:

על כן נקנה לך יי אלהינו לראות מהרה בתפארת עזך להעביר גלולים.
מן הארץ והאלילים פרות ופרתון. לתקן עולם במלכות שדי וכל בני בשר
יקראו בשמך להפנות אליך כל רשעי ארץ. יבירו וידעו כל ישרי תבל. פי לך
תכרע כל ברך תשבע כל-לשון: לפניך יי אלהינו יכרעו ויפלו. ולכבוד שמך
יקר יתנו. ויקבלו כלם. את עול מלכותך. ותמלוך עליהם. מהרה לעולם ועד.
פי המלכות שלך היא ולעולמי עד תמלוך בכבוד: בפתוב בתורתך יי ימרוך
לעולם ועד: ונאמר והיה יי למלך על כל הארץ ביום ההוא יהיה יי אחד
ושמו אחד: קדיש יתום.

Mincha betet man wie am ersten Tage, siehe oben Seite 88 u. f. w. Fällt aber dieser
zweite Tag am Freitag, wird nach Mincha לכו נרננה und דודי לכה mit Weglassung
von התערי als Gebet beim Eingang des Sabbath's gebetet, oben S. 11 u. f. w.

סדר חול המועד

Am Hül moעד wird das Morgengebet bis nach Schemone-Schreh wie an Wochentagen gebetet, nur daß יעלה ויבא eingeschaltet wird, dann nimmt man den לולב, betet Kallel, hernach wird aus des Thora vorgelesen; Mussaph (oben Seite 8 gebetet und das für jeden Tag bestimmte Hoshanah gebetet.

סדר הושענות לחול המועד

Am ersten Tag חול המועד.

(Am Sabbath aber sagt man נצורה אום Seite 82.)

ע"ס א"ב

אֶעְרוֹךְ שׁוּעֵי. בְּבֵית שׁוּעֵי. גְּלִיתִי בְּצוּם פְּשׁוּעֵי.
 דְּרַשְׁתִּיךָ בּוֹ לְהוֹשִׁיעֵי. הִקְשִׁיבָה לְקוֹל שׁוּעֵי.
 וְקוּמָה וְהוֹשִׁיעֵי. זְכוּר וְרַחֵם מוֹשִׁיעֵי. חִי כִּן
 תִּשְׁעֲשָׂעֵי. טוֹב בְּאַנְק שְׁעֵי. יְחִישׁ מוֹשִׁיעֵי. כִּלָּה
 מִרְשָׁעֵי. לְבַל עוֹד תִּרְשָׁעֵי. מִהֵר אֱלֹהֵי יִשְׁעֵי.
 נִצַּח לְהוֹשִׁיעֵי. שָׂא נָא עֵינֶיךָ רַשְׁעֵי. עֲבוֹר עַל פְּשָׁעֵי.
 פְּנֵה נָא לְהוֹשִׁיעֵי. צוּר צְדִיק מוֹשִׁיעֵי. קִבֵּל נָא
 שׁוּעֵי. רוּמֵם קֶרֶן יִשְׁעֵי. ^{Borb.} שְׂדֵי מוֹשִׁיעֵי. הוֹשֲׁעֵנָא.
 תּוֹפִיעַ וְתוֹשִׁיעֵי. הוֹשֲׁעֵנָא:

כהושעת אלים. Seite 147.

Am zweiten Tag חול המועד.

(Sonntag sagt man אעריך שועי. Dienstag שתייה. S. 148.)

ע"ס א"ב

אום אָנִי חוֹמָה בְּרָה בַּחֲמָה. גּוֹלָה וְסוּרָה
 דְּמַתָּה לְתַמָּר. הִהַרְוֵנָה עֲלֶיךָ. וְנִחַשְׁבַת כְּצֹאן
 טְבֻחָה. זְרוּיָה בֵּין מַכְעִיסֶיהָ. חֲבוּקָה וְדְבוּקָה בְּךָ.
 מוֹעֲנַת עֶדְךָ. יַחֲדָה לִיחֲדָךְ. כְּבִישָׁה בְּגוֹלָה.
 לוֹמְדַת יְרֵאתְךָ. מְרוּטַת לְחֵי. נְתוּנָה לְמַכִּים.
 סוּבְלַת | סְבֻלָּךְ. עֲנִיָּה סוֹעֲרָה. פְּרוּיַת טוֹבִיָּה.

צאן קדשים. קהלות יעקב. רשומים בשמך.
 שואגים אריך הושענא. תמוכים עדיך הושענא: ^{Borb.}

כהושעת אלים. Seite 147.

חול המועד Am dritten Tag.

(Am Sabbath aber sagt man נצורה אום Seite 82.)

ע"ס א"ב.

אל | למושעות. בארבע שבועות. גשים
 בשועות. דפקי ערך שועות. הוגי שעשעות.
 וחידותם | משתעשעות. זועקים להשעות. חוכי
 ישועות. טפולים בקד שעות. יודעי בין שעות.
 בורעיך בשועות. להבין שמועות. מפיד נשמעות.
 נותן תשועות. ספורות משמעות. עדות משמיעות.
 פועל ישועות. צדיק נושעות. קרית תשועות.
 רגש תשועות. ^{Borb.} שלש | שעות הושענא. תחילת
 לתשועות. הושענא: ^{כה עת אלים. Seite 147.}

חול המועד Am vierten Tag.

(Am Sabbath aber sagt man נצורה אום Seite 82.)

ע"ס א"ב

אדון המושיע. בלתך אין להושיע. גבור
 ומושיע. דלותי ולי יהושיע. האל המושיע. ומציל
 ומושיע. זועקך תושיע. חוכך הושיע. טלאך
 תשביע. יבול | להשפיע. כל שיח תדשא ותושיע.
 לגיא בל תרשיע. מגדים תמתיק ותושיע. נשיאים
 להסיע. שעירים להניע. ענגים | מלהמניע. פותח
 יד ומשביע. צמאך תשביע. קוראך תושיע. רב
 להושיע. ^{Borb.} שוחריך הושיע. הושענא. תמימך
 תישיע. הושענא: ^{כהושעת אלים. Seite 147.}

להושענא רבה

Am *הושענא רבה* sagt man im Morgengebete nebst *לתורה* auch die Psalmen für Sabbath, *אין כמד*, und beim Herausnehmen der Thora verfährt man wie am Sabbath. Im *Mussaph* die *Reduschah* von *יום טוב*; nach *Mussaph* werden folgende *הושענא* gebetet, wobei sieben Umzüge gemacht werden.

Hilf Gott!

Um deinetwillen, unser Gott, hilf uns!
 Um deinetwillen, unser Schöpfer, hilf uns!
 Um deinetwillen, unser Erlöser, hilf uns.
 Um deinetwillen, Gott, der uns erforschet, hilf uns!

הושענא:

למענך אלהינו. הושענא:
 למענך בוראנו. הושענא:
 למענך גואלנו. הושענא:
 למענך דורשנו. הושענא:

ע"ס א"ב

למען אמתך. למען פִּרְיֶתְךָ. למען גְּדֻלַּתְךָ וְתַפְאֲרֶתְךָ. למען דְּתֶתְךָ. למען הַיְדֶתְךָ. למען וְעוֹדֶתְךָ. למען זְכוּרֶתְךָ. למען חֶסֶדְךָ. למען טוֹבֶתְךָ. למען יְחִידֶתְךָ. למען כְּבוֹדֶתְךָ. למען לְמוֹדֶתְךָ. למען מְלֻכּוּתֶתְךָ. למען נִצְחֶתְךָ. למען סוֹדֶתְךָ. למען עֲזֶתְךָ. למען פְּאֲרֶתְךָ. למען צְדָקֶתְךָ. למען קִדְשֶׁתְךָ. למען רַחֲמֵיךָ הַרְבִּים. למען שְׂכִינָתְךָ. הושענא. למען תְּהַלֵּתְךָ. הושענא:

Erster Umzug.

Die Welt wird erbauet in Gnade.

Hilf, Gott, dem Grundstein, auf dem die Welten ruhen; dem Hause, daß Du erwählst, wo einst die Scheuer Abrahams stand; dem Heiligthume, in das kein ungeweihtes Auge drang: dem Berge Moriah, auf dem Du bist erschienen; dem Tempel Deiner Herrlichkeit, wo David einst zur Ruhe kam; dem Libanon, dem herrlichen, dem schönen Land- und Erdstrich, der einst die Lust der Welten war, die Krone aller Schönheit, darin das A.cht gewaltet; dem Thron, den Du

בסמס ח' אוננים:

עולם חסד יבנה:

ע"ס א"ב

אֶבֶן שֵׁתִיָּה. בֵּית הַבְּחִירָה.
 גוֹרֵן אֲרָנוֹן. דְּבִיר הַמְּצַנֵּעַ.
 הַר הַמּוֹרִיָּה. וְהַר יִרְאֵה
 זְבוּל תַּפְאֲרֶתְךָ. חֲנֵה דָוִד.
 טוֹב הַלְּבָנוֹן. יִפֵּה נוֹת.
 מְשׁוֹשׁ כָּל הָאָרֶץ. כְּלִילַת
 יוֹפִי. לִינֵת הַצְּדָקָה. מְכוֹן
 לְשִׁבְתְּךָ. נוֹה שְׂאֲנָן. סֶבֶת

*) Uebersetzung siehe Seite 82.

Dir aufgestellt, der Ruhestätte,
der Friedenshütte, wohin die
Stämme einst gewallet; dem
Grund- und Eckstein aller Pracht;
Zion, dem von Gott bezeich-
neten; dem Allerheiligsten auf
Erden, darin die Liebe einst
gewaltet, Gottes Herrlichkeit
gethronet — hilf Gott! Der
Zionshöhe und Waffenburg —
hilf Gott!

Zweiter Umzug.

In Deinem Arme ist die Stärke;
es sieget Deine Hand, wo Du sie
erhebest.

אום Hilf, Gott, dem Volke,
das fest steht wie die Mauer,
lauter ist wie Sonnenglanz;
verbannet und vertrieben, noch
immer wie die Palme blühet;
für Dich den Tod erlitten, dem
Schafe gleich, zur Schlachtbank
ging; zertreuet um im Sturm
der Zeit sich hängt an Dich;
getragen hat Dein Joch, und
einzig in der Welt Dich den
Einigen bekennt; in seinem
Elend tief gebeugt, gelernet hat
in Gottesfurcht, den Kaufern
die Wange, den Schlägern den
Leib geduldig hinzugeben, und
jedes zu ertragen, das Du ihm
auferlegt; der Armen und Be-
stürmten, die Moses einst er-
löset; der gottgeweihten Heerde,
der heiligen Gemeinde Jakobs;
die Deinen Namen tragen, Dich
rufen Herr in jeder Noth —
hilf Gott! die keine Stütze ha-
ben als nur Dich allein —
hilf Gott!

להושענא רבה

שָׁלֵם. עֲלֵית שְׁכָבִים. פִּנֵּת
יִקְרָת. צִיּוֹן הַמְצִינֶת. קִדְשׁ
הַקִּדְשִׁים. רְצוּף אֶהְבֶּה.
שְׁכִינֶת כְּבוֹדְךָ. ^{Worb.}
הוֹשְׁעָנָא. תֵּל תְּלַפְיוֹת.
הוֹשְׁעָנָא:

בְּקֶסֶס ז' לְחֻמֵּי:

לְךָ זְרוּעַ עֵם גְּבוּרָה תְּעוֹז יְדָךְ תָּרוּם
יְמִינְךָ:

ע"ס א"ב

אום אָנִי חוֹמָה. בָּרָה
כַּחֲמָה. גּוֹלָה וְסוּרָה.
דְּמַתָּה לְתֹמַר. הַהַרְוֹגָה
עֲרִידָה. וְנַחֲשֶׁבֶת כְּצֹאן
טְבַחָה. זְרוּיָה בֵּין מַכְעִיסֶיהָ.
הַבּוֹקָה וְדְבוּקָה בְּךָ. שׁוֹעֲנֶת
עֲלֶיךָ. יַחֲדָה לְיַחְדְּךָ. כְּבִישָׁה
בְּגוֹלָה. לּוֹמְדָת יִרְאָתְךָ.
מְרוֹטָת לְחֵי. נְתִינָה לְמַגִּים.
סוּבְלָת וְ סַבְדָּךְ. עֲנִיָּה
סוֹעֲרָה. פְּדוּיֹת טוֹבִיָּה. צֹאן
קִדְשִׁים. קַהֲלוֹת יַעֲקֹב.
רְשׁוּמִים בְּשִׁמְךָ. ^{Worb.} שׁוֹאֲגִים
אֵלֶיךָ הוֹשְׁעָנָא. תְּמוּכִים
עֲלֶיךָ. הוֹשְׁעָנָא:

Dritter Umzug.

Gib Jakob die Wahrheit, Gnade
dem Abraham.

Der Herr von dem das
Heil kommt, und außer dem
kein Heil ist, der stark ist, un-
erschöpflich ist an Heil und
Hilfe — der helfe mir in
meinem Leiden! Allmächtiger
Erlöser, der rettet und erlöset,
helfe Allen, die dich rufen, die,
dir ihr Heil vertrauen! Mach
satt die Schafe Deiner Huth;
die Frucht, die gib in Fülle;
den Wachsthum laß gedeihen;
die Thäler laß nicht büßen,
was Hochmuth hat versündigt.
Was köstlich ist, das Herz er-
freut, das gib in Füll' und
Süßigkeit, die Wolken, die laß
ziehen, daß mild der Regen
ströme, es nirgends daran fehle.
Du öffnest Deine Hand, und
sättigst was da lebet! Das
durstende Verlangen, das sättige
und stille; gib Allen die Dich
rufen, Dein Heil in Gnad und
Fülle. Die früh und spät Dich
suchen — hilf, Gott, mit Dei-
nem Heil: Die Dein sind ganz
mit Leib und Seel' — hilf
Gott, mit Deinem Heile!

Vierter Umzug.

In Deiner Rechten ist die Seligkeit
immer und in Ewigkeit.

Hilf, Gott, und nimm
in Deinen Schutz — den Men-
schen und das Thier, Fleisch
und Geist und Seele, was Sehn'
und Knochen hat, steht und

צקסס ג' סומרים :

תתן אמת ליעקב חסד לאברהם :

ע"ס א"ב

אדון המושיע. בלתך
אין להושיע. גבור ומושיע.
דקותי ולי יהושיע. האל
המושיע. ומציל ומושיע.
זועקך תושיע. חוכיך
הושיע. מלאיך תשביע.
יבול | להשפיע. כל שיח
תדשא ותושיע. קניא כל
תרשיע. מגדים תמתיק
ותושיע. נשיאים להסיע.
שעירים להגיע. עננים
מלהמגיע. פורתח יד
ומשביע. צמאיך תשביע.
קוראיך תושיע. רב
להושיע: ^{Borb.} שוחריך
הושיע. הושענא. תמימיך
תושיע. הושענא:

צקסס ד' סומרים :

נעִימֹת בִּימִינְךָ נִצַּח :

ע"פ א"ב

אדם ובהמה. בשר
ורוח ונשמה. גיד ועצם

ter vor Verderbniß, den Weinberg vor der Raupe, die späte Frucht vor Fäulniß, die edle Frucht vor Wurmstich, die Seele vor dem Schrecken, den Borrath vor Verheerung, die Heerde vor Entkräftung, die Früchte vor dem Abfallen, die Schafe vor der Seuche, die Ernte vor dem Mißwachs, die Fülle vor Vergeudung! Die Aehren vor der Dürre — hilf Gott! die reife Frucht vor Wurm und Brand — hilf Gott!

Sechster Umzug.

Gerecht ist Gott in allen Wegen, mild und freundlich in allen Seinen Schöpfungen.

Um des Glaubensstarken willen, der gestürzt ward in die Feuerstut; למען

Um seines Sohnes willen, der gebunden lag auf dem Opferholz und Feuer!

Um des Selten willen, der gekämpft hat mit dem Feuergeist!

Um der Schaaren willen, die Du hast geleitet in der Licht- und Feuerwolke;

Um feinetwillen, der auf zum Himmel stieg, erhöht ward zum Licht- und Feuerengel;

Um feinetwillen, der Deinen Priesterdienst verwaltet wie ein Licht- und Feuergeist;

Um des Kleinods willen, der zehn Gebote, die Du uns gegeben hast im Feuer;

Um der Hütte willen, die Du hast gedekt mit einer Feuerwolke;

Um des heiligen Berges willen, auf den Du Dich herabgelassen hast im Feuer;

יִקַּב מִיֶּלֶק. כָּרָם וּמִתּוֹלְעֵת.
 דָּקֵשׁ מֵאַרְבֶּה. מָגֵר מִצְלָצֵל.
 נֶפֶשׁ מִבְּהֵלָה. שׁוֹבֵעַ
 מִסְלָעִים. עֲדָרִים | מִדְּלוֹת.
 פִּירוֹת מִשְׁדָּפוֹן. צֵאן
 מִצְמִיתוֹת. קִצִּיר מִקְלָלָה.
 רוֹב מִרוֹזֵן. ^{Borb.} שְׂבוֹלֶת
 מִצְנָמוֹן. הוֹשַׁעֲנָא. תְּבוֹאָה
 מִחֶסֶד הוֹשַׁעֲנָא!

צקפס ו' לוונרים:

צדיק יי בבל דרכיו | וחסיד בכל
 מעשיו: ע"ס א"ב

למען איתן הנזרק בלהב
 אש: למען בן הנפקד על
 עצים ואש: למען גבור
 הנאבה עם שר אש: למען
 הנגלים נחית באור וענן
 אש: למען הועלה למרום
 ונתעקרה במלאכי אש:
 למען והוא לך כסגן
 באראלי אש: למען זכר:
 הדברות הנתונות מאש:
 למען חפוי יריעות ענן אש:
 למען טכם הר ירדת עליו

Um der Liebe und Anhänglichkeit,
die Du in Liebe stets vergolten aus
dem Feuershimmel!

Um feinetwillen, der unter Schauern
einst gebetet, und gestillet hat das
Feuer;

Um feinetwillen, der da nahm die
Feuerpfanne, und abgewendet hat
den feurigen Zorn und Grimm;

Um feinetwillen, der geeifert hat
für Deines Namens Ehre mit einem
heiligen Feuereifer.

Um feinetwillen, der die Hände
auf zum Himmel hob, und Hagel-
stein und Feuer stelen vom Himmel;

Um feinetwillen, der mit einem
Opferlamm gesühnet hat das Volk
im Feuer;

Um feinetwillen, der in Arnons
Schauer stand, und Dich mit sich
versöhnet hat im Feuer;

Um feinetwillen, der in der Halle
hat gebetet, und vom Himmel fiel
das Altarfeuer;

Um des treuen Boten willen, der
sich auf zum Himmel schwang mit
feurigem Ross und Wagen;

Um der Heiligen willen, die ge-
opfert werden im Feuer;

Um der Tausende und Tausende von
Gottesengeln, die Daniel geschauet
hat im Feuerstrom;

Um der Gottesstadt die verwüftet
und verbrannt ward in dem Feuer
— hilf Gott!

Um der Fürsten und der Stämme
Judas, die Du durchglühen wollest
mit heiligem Feuer — hilf Gott!

Dein, Gott, ist die Größe und
die Macht, der Sieg und der Ruhm,
wie alles im Himmel und auf Erden;
Dein ist das Reich der Erhaben-
heit; Du von Jeglichem das Haupt.
„Gott wird Herr sein über die ganze

בָּאֵשׁ: לְמַעַן יִדְיוֹת אֲשֶׁר
אֶהְבֶּת מִשְׁמֵי אֵשׁ: לְמַעַן
כָּמֶה עַד שְׁקָעָה הָאֵשׁ:
לְמַעַן לָקַח מִחַתַּת אֵשׁ
וְהִסִּיר חֲרוֹן אֵשׁ: לְמַעַן
מִקְנֵא קִנְיָה גְדוֹלָה בָּאֵשׁ:
לְמַעַן נָף יָדוֹ וַיִּרְדּוּ אֲבֵנֵי
אֵשׁ: לְמַעַן שָׁם טָלָה חֶלֶב
כָּלִיל אֵשׁ: לְמַעַן עָמַד
בְּגוֹרָן וְנִתְרַצָּה בָּאֵשׁ:
לְמַעַן פָּלַל בְּעִזָּרָה וַיִּרַד
הָאֵשׁ: לְמַעַן צִיר עֲקָה
וְנִתְעַלָּה בְּרֶכֶב וְסוּסֵי אֵשׁ:
לְמַעַן קְדוּשִׁים | מוֹשְׁלָכִים
בָּאֵשׁ: לְמַעַן רַבּוֹ רַבְּבָן חֹזֵן
וְנִהְרֵי אֵשׁ: ^{Verb.} לְמַעַן
שׁוֹמְמוֹת עֵירֶךְ הַשְּׂרוּפָה
בָּאֵשׁ. הוֹשַׁעְנָא: לְמַעַן
תּוֹלְדוֹת אֱלֹפֵי יְהוּדָה
תְּשִׁים כְּבִיזֹר אֵשׁ הוֹשַׁעְנָא:

צבאם ז' אומרים:

לָךְ יי הַגְּדָה וְהַגְּבִירָה וְהַתְּפָאֶרֶת
וְהַנְּצַח וְהַהוֹד כִּי כָל בְּשָׂמִים
וּבְאָרְצֵי לָךְ יי הַמְּמַלְכָה וְהַמְּתַנְשֵׂא
לְכָל | לְרֹאשׁ: וְהָיָה יי לְמֶלֶךְ עַל

Welt, an dem Tage ist Gott der einige, und einig ist sein Name!" Und in Deiner Gotteslehre steht geschrieben: „Höre Israel, Gott, unser Herr, ist ein einiger einziger Gott!“ Gelobt sei Sein Name, Sein Reich und Seine Herrlichkeit in Ewigkeit!

כָּל הָאָרֶץ בְּיוֹם הַהוּא יִהְיֶה יי אֶחָד
וּשְׁמוֹ אֶחָד: וּבְתוֹרַתְךָ כָּתוּב לֵאמֹר.
שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יי אֱלֹהֵינוּ יי אֶחָד:
כְּרוֹךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם
וָעַד:

אָנִי וְהוּ הוֹשִׁיעָה נָא.

כְּהוֹשִׁיעַת אֱלִים בְּלוֹד עַמְּךָ. בְּצֵאתְךָ לְיַשֵּׁעַ עַמְּךָ. בֵּן הוֹשִׁיעָנָא:
כְּהוֹשִׁיעַת גּוֹי וְאֱלֹהִים. דְּרוּשִׁים לְיַשֵּׁעַ אֱלֹהִים. בֵּן הוֹשִׁיעָנָא:
כְּהוֹשִׁיעַת הַמּוֹן צְבָאוֹת. וְעַמָּם מִלְּאֲכֵי צְבָאוֹת. בֵּן הוֹשִׁיעָנָא:
כְּהוֹשִׁיעַת זַבִּים מִבַּיִת עֲבָדִים. חַנוּן בְּיָרֵם מִעַבְדִּים:

בֵּן הוֹשִׁיעָנָא:

כְּהוֹשִׁיעַת טְבוּעִים בְּצוּל גְּזָרִים. יִקְרָךְ עַמָּם מִעַבְדִּים.

בֵּן הוֹשִׁיעָנָא:

כְּהוֹשִׁיעַת כְּנָה מִשׁוֹרְרַת וַיּוֹשִׁיעַ. לְגוֹחָה מְצַיֶּנֶת וַיּוֹשִׁיעַ.

בֵּן הוֹשִׁיעָנָא:

כְּהוֹשִׁיעַת מֵאֲמַר וְהוֹצֵאתִי אֶתְכֶם. נְקוּב וְהוֹצֵאתִי אֶתְכֶם.

כְּהוֹשִׁיעַת סוּבְבֵי מִזְבַּח. עוֹמְסֵי עֲרֻבָה לְהַקְיָה מִזְבַּח. בֵּן הוֹשִׁיעָנָא:

כְּהוֹשִׁיעַת פְּלֵאֵי אֲרוֹן כְּהוֹפֵשֵׁעַ. צִיעַר פְּלִשְׁתַּת בְּחֲרוֹן אַף נִוֹשֵׁעַ.

בֵּן הוֹשִׁיעָנָא:

כְּהוֹשִׁיעַת קְהֵלוֹת בְּכֻלָּה שְׁלַחְתָּ. רַחוּם לְמַעַנְס שְׁלַחְתָּ.

בֵּן הוֹשִׁיעָנָא:

כְּהוֹשִׁיעַת שְׁבוֹת שְׁבִטֵי יַעֲקֹב. תָּשׁוּב וְתָשִׁיב שְׁבוֹת אֶהְיֵי יַעֲקֹב.

וְהוֹשִׁיעָה נָא:

(כְּהוֹשִׁיעַת שׁוֹמְרֵי מִצְוֹת. וְחוֹכֵי יְשׁוּעוֹת. אֵל לְמוֹשָׁעוֹת. וְהוֹשִׁיעָה נָא:)

אָנִי וְהוּ הוֹשִׁיעָה נָא.

In den meisten Gemeinden wird תתננו nicht gesagt.

תתננו לַשֵּׁם וְלַתְהִלָּה. תְּשִׁיתֵנוּ אֵל הַחֻבֵּל וְאֵל הַנִּחַלָּה. תְּרוֹמְמֵנוּ לְמַעַלָּה

לְמַעַלָּה. תְּקוּמְמֵנוּ לְכָרֶם סִגְלָה. תִּצְיִבוּנוּ בְּעֵץ עַל פְּלִגֵי מַיִם שְׁתוּלָה: תִּפְדֵּנוּ

להושענא רבה

מִכָּל נִגַע וּמַחֲלָה: תַּעֲטִירֵנוּ בְּאַהֲבָה כְּלוּלָהּ. תִּשְׁמַחְנוּ בְּבֵית הַתְּפִלָּה. תִּגְדְּלֵנוּ
עַל מֵי מְנוּחֹת וְסֵלָה. תִּמְלֵאֵנוּ חֶכְמָה וְשִׂכְלָה. תִּלְבִּישׁנוּ עֹז וְגִדְלָה. תִּכְתִּירֵנוּ
בְּכֶתֶר כְּלוּלָהּ. תִּיִשְׁרֵנוּ בְּאוֹרַח סְלוּלָהּ. תִּפְשַׁעְנוּ בְּיֹשֶׁר מְסִלָּה. תִּחַנְנוּ בְּרַחֲמִים
וּבְחַמְלָה. תִּזְכִּירֵנוּ בְּמֵי זֶאת עוֹלָהּ. תּוֹשִׁיעֵנוּ בְּיַד הַגְּדוּלָהּ. תִּהְדָּרֵנוּ בְּזֵיו
הַמוּלָהּ. תִּדְבִּיקֵנוּ בְּאוֹר חַתוּלָהּ. תִּגְיַעֵנוּ לְקֶץ הַגְּאֻלָּהּ. תִּבְיָאֵנוּ לְבֵיתךָ בְּרַנָּה
וְצִהְלָהּ. תִּאֲדָרֵנוּ בְּיֵשַׁע וּגְיָלָהּ. תִּאֲמַצְנוּ בְּרוּחַ וְהִצֵּלָהּ. תִּלְבַּכְנוּ בְּבִנְיָן עֵירךָ
כְּבַתְחֻלָּהּ. תַּעֲזָרֵנוּ עַל כָּל אוֹם לְתַהַלָּהּ. תִּזְכִּירֵנוּ בְּשִׁשׁוֹן וּגְיָלָהּ. תִּרְבִּיצְנוּ
בְּמַרְעָה שָׁמֶן לְהַצְהִילָהּ. הוֹשִׁיעֵנָּה. תִּחַנְקֵנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סֵלָה. הוֹשִׁיעֵנָּה:

אנא Hilf uns, o Herr!

אנא הוֹשִׁיעָה נָא: Borb u. Gemeinde

אנא Vernimm o Herr! das
Gebet derer, die nach Deiner
Hülfe sich sehnen, die mit der
Bachweide in der Hand Dich
verehren, und stehe uns bei.

Erlöse, o Herr, den Stamm,
den Du gepflanzt, vernichte
(Dumah) den Feind, und stehe
uns bei.

Schaue, o Herr, auf den
Bund, den Du gegründet, wenn

ע"פ א"ב

אָנָּה אֶזְוֶן חַיִּים תִּאֲבִי יִשְׁעֶךָ.
בְּעַרְבֵי נַחַל וְלִשְׁעֵשְׁעֶךָ.

וְהוֹשִׁיעָה נָא:

אָנָּה נְאוּל כִּנְת נִמְעֶךָ.
דוּמָה בְּטִאֲמָרְךָ:

וְהוֹשִׁיעָה נָא:

(*) אָנָּה הַבֵּט לְבָרִית טִבְעֶךָ.

(*) כְּשֵׁם צְרִית עֵילֵם לוֹמְרִים כֹּלן סוּמוֹן זֵם נִפְתִּיחַת לִכּוֹן סְקוּדַס.

זְכוֹר לָנוּ בְּרִית אֲבוֹת בְּאֲשֶׁר אָמַרְתָּ. וְזָכַרְתִּי אֶת בְּרִיתִי יַעֲקֹב וְאֵף אֶת
בְּרִיתִי יִצְחָק וְאֵף אֶת בְּרִיתִי אַבְרָהָם אֶזְכֹּר וְהָאֲנִי אֶזְכֹּר:
זְכוֹר בְּרִית אַבְרָהָם וְעִקְדַת יִצְחָק. וְהִשָּׁב שְׁבוֹת אֱהִלֵי יַעֲקֹב וְהוֹשִׁיעֵנו
לְמַעַן שְׁמֶךָ: אוֹת בְּרִית בִּינִי וּבִינְךָ אֲבִינִי. לְמֵי הַחֹתֶמֶת הַכָּרֶן-נָא בִּי אִם בְּכִשְׁרֵנוּ.
כָּרַת בְּרִית תּוֹחֵלְתָנוּ. זְכוֹר וְאַל-תִּפַּר בְּרִיתְךָ אֲתָנוּ. וְשׁוּב בְּרַחֲמִים עַל-שְׂאֵרֵית
יִשְׂרָאֵל וְהוֹשִׁיעֵנו לְמַעַן שְׁמֶךָ: רַחֲמֶיךָ זְכוֹר לְהַלְבֵּן בְּשֵׁלֶג אָדָם. הַבֵּט לְבָרִית
בְּנִיךָ נָא תַפְדָּם. קוֹל יַעֲקֹב אִישׁ תָּם הַקְדָּם. זְכוֹר עֲדָתְךָ קְנִיַת קָדָם: וְהִשָּׁב.
טַפֵּי אֲהַבִּיךָ עַד בִּינְךָ וּבִין יְדִידֶיךָ. נָא הֲדָם לְאוֹת לְמִשְׁמַרְתָּ לְעַבְדֶיךָ. חֲזֹק
דוֹרֵשׁ דְּמִים שְׁפָכוּ דְמֵי חֲסִידֶיךָ. זְכוֹר וְרַחֲמֶיךָ יְיָ וְחַסְדֶיךָ: וְשׁוּב. דוֹרֵשׁ דְּמִים
דוֹן דִּינָנוּ. הִשָּׁב שְׁבַעֲתִים אֶל-חֵיק מְעַיְנֵנוּ. חָנָם נִמְכָּרְנוּ וְלֹא בְּכֶסֶף פָּדָנוּ. זְקַף
מִקְדָּשְׁךָ הַשָּׁמַם לְעֵינֵינוּ. וְהִשָּׁב שְׁבוֹת אֱהִלֵי יַעֲקֹב וְהוֹשִׁיעֵנו לְמַעַן שְׁמֶךָ:

Du die im Finstern Irrenden zu Grunde richtest und stehe uns bei.

Gedenke, o Herr! des Urvaters (Abraham) der Dich erkannte, dem Du Deine Gnade bezeugtest, und stehe uns bei.

Laß, o Herr, wenn Du Deinen Frommen Deine Wunderthaten zeigst, es anerkannt werden, daß es Deine Wunderthaten sind, und stehe uns bei!

Verleihe uns, Allmächtiger! das Heil, wie Du es unsern Voreltern zugeschworen hast, und stehe uns bei.

Erfülle, o Herr, die Bitten Deines Volkes, das Dich erflehet, wie jener auf Moriah (Isaak) Gebundene Dich erflehet und stehe uns bei.

Laß empor wachsen, o Herr, Deine Pflanzungen (Israel), wenn Du die Tyrannen beugest, und stehe uns bei.

Deffne uns, o Herr, Deine Regenvorräthe, laß Wüsteneien fruchtbar werden und stehe uns bei.

Laß Dich, o Herr! wiederfinden von denen, die Dich anrufen, leite sie auf guter Weide und stehe uns bei.

Erhebe, o Herr, Deine Thore aus seinen Trümmern, und

וּמַחְשָׁבֵי אֶרֶץ בְּהַטְבְּעָךָ.
וְהוֹשִׁיעָה נָא:

אָנָּה זְכוֹר לָנוּ אָב יִדְעָךָ.
חֶסֶדְךָ לָמוֹ בְּהוֹדִיעֶךָ.
וְהוֹשִׁיעָה נָא:

אָנָּה טְהוֹרֵי לֵב בְּהַפְּלִיאֶךָ.
יֹדֵעַ כִּי הוּא פְּלֵאָךְ:
וְהוֹשִׁיעָה נָא:

אָנָּה כְּבִיר כַּחַ תִּזְנֶנּוּ יִשְׁעָךָ.
לְאַבוֹתֵינוּ בְּהַשְׁבְּעָךָ.
וְהוֹשִׁיעָה נָא:

אָנָּה מֵלֵא מְשָׁלוֹת עַם
מְשׁוֹעָךָ. נִעְקָד כְּמוֹ בְּהַר
מֵר שׁוֹעָךָ. וְהוֹשִׁיעָה נָא:

אָנָּה סִגְבֵי אֱשֵׁלִי נִטְעָךָ.
עֲרִיצִים בְּהַנִּיעֶךָ.
וְהוֹשִׁיעָה נָא:

אָנָּה פֶּתַח לָנוּ אוֹצְרוֹת
רַבָּעַךְ צִיָּה מֵהֶם בְּהַרְבֵּעֶךָ.
וְהוֹשִׁיעָה נָא:

אָנָּה קוֹרְאֶיךָ בְּרוֹעֵעֶךָ.
רַעַם בְּטוֹב מְרַעֶךָ.
וְהוֹשִׁיעָה נָא:

אָנָּה שְׁעָרֶיךָ תַעֲלֶה מִמִּשְׁיָאָךְ.

erscheine wieder in jener Waffen-
burg (Zion) und stehe uns bei.

אנא Hilf uns, o Ewiger,
und stehe uns bei.

אל Allmächtiger! wir irren
umher, wie verlorne Schafe,
laß unsere Namen aus Deinem
Buche nicht schwinden, hilf uns,
und stehe uns bei.

Allmächtiger! nimm Dich der
Heerde an, die zur Schlacht-
bank bestimmt ist, die Deinet-
wegen verfolgt und geschlachtet
werden, hilf uns, und stehe
uns bei.

Allmächtiger! Wir sind ja
Deine Heerde, Schafe Deiner
Weide, Deine Geschöpfe, Deine
Geliebten, hilf uns und stehe
uns bei.

Allmächtiger! vernimm das
Flehen der Bedrängten zur
Gnadenzeit, hilf u. s. w.

Allmächtiger! Wir heben un-
sere Augen zu Dir empor, laß
unsere Feinde schwinden, hilf
u. s. w.

Allmächtiger! laß die, so Dir
zu Ehren Wasser gießen, aus
den Quellen des Heils schöpfen,
hilf u. s. w.

Allmächtiger! laß nach Zion
den Erlöser hinauf ziehen, die

להושענא רבה

תל תלפיות בהשיאך.

והושיעה נא:

אנא אל נא הושענא

Borbeter
u. Gem.

והושיעה נא:

מיוסד ע"ס תשר"ק.

אל נא תעינו כשה אוכד.

שמנו מספרך אל תאכד.

הושענא והושיעה נא:

אל נא רעה את צאן

ההרקה. קצופה ועליך

הרוגה.

הושענא והושיעה נא:

אל נא צאנך וצאן מרעיתך.

פעלתך ורעיתך.

הושענא והושיעה נא:

אל נא עניי הצאן שיוחם

ענה בעת רצון.

הושענא והושיעה נא:

אל נא נושאי לך עין.

מתקוממוך יהיו כאין.

הושענא והושיעה נא:

אל נא למנסכי לך מים.

בממעניי הישועה ישאבון

מים. הושענא והושיעה נא:

אל נא יעלו לציון מושיעים.

Dir anhangen in Deinem Namen geholfen werde, hilf u. s. w.

Allmächtiger! stürze zürnend jene Treulosen, deren Kleider mit Blut besfleckt sind, hilf u. s. w.

Allmächtiger! Bedenke derer, die Du als Eigenthum Dir angeeignet, hilf u. s. w.

Allmächtiger! wende Dich aus Deinen Himmeln zu dem Gebete derer, die Dich suchen, die Weidenzweige in ihrer Hand, hilf u. s. w.

Allmächtiger! kröne mit Deinem Segen dieses Jahr; wende Dich zu unseren Gebeten, unserem Flehen, hilf u. s. w.

אנא Hilf uns Allmächtiger, stehe uns bei, Du, unser Vater!

למען Um jenes Frommen (Noah) seines Zeitalters, der durch seine vielen Tugenden gerettet wurde, welcher der Sündfluth entkam, die alles überschwemmte, um seinetwillen hilf auch einer unerschütterlichen Nation, und stehe uns bei, Du, unser Vater.

Seinetwillen (Abraham) der vollkommen war in allen seinen Handlungen, der geprüft wurde durch zehn Versuchungen der

שְׂפוּ לִים בְּךָ וּבְשִׁמְךָ
נוֹשְׁעִים. הוֹשִׁיעֲנָא וְהוֹשִׁיעָה נָא:

אֵל נָא חַמוּץ בְּגָדִים. וְעוֹם
לְנַעַר כָּל בּוֹגְדִים.

הוֹשִׁיעֲנָא וְהוֹשִׁיעָה נָא:

אֵל נָא וְזָכוֹר תְּזָכוֹר.
הַנְּכוּרֵי בְּלִתְךָ וְזָכוֹר.

הוֹשִׁיעֲנָא וְהוֹשִׁיעָה נָא:

אֵל נָא הוֹרְשֵׁיךָ בְּעַנְפֵי
עַרְבוֹת. גְּעִים שְׁעָה
מֵעַרְבוֹת.

הוֹשִׁיעֲנָא וְהוֹשִׁיעָה נָא:

אֵל נָא בְּרַךְ בְּעִשׂוֹר שָׁנָה.
אֲמָרֵי בְּפִלּוּלֵי שְׁעָה נָא.

הוֹשִׁיעֲנָא וְהוֹשִׁיעָה נָא:

אָנָּה אֵל נָא הוֹשִׁיעֲנָא
וְהוֹשִׁיעָה נָא אֲבִינוּ אֲתָהּ:

ע"ס תשר"ק גדלת וע"ס א"ב נסוגר:

לְמַעַן תָּמִים בְּדוֹרוֹתָיו.
הַנְּמַלֵּט בְּרַב צַדְקוֹתָיו.
מִצַּד מִשְׁטָף בְּבוֹא מַבּוּל
מַיִם. לְאוֹם אֲנִי חוֹמָה.

הוֹשִׁיעֲנָא וְהוֹשִׁיעָה נָא אֲבִינוּ אֲתָהּ:

לְמַעַן שָׁלֵם בְּכָל מַעֲשָׂיו.
הַמְּנַסֶּה בְּעֶשְׂרֵה נְסִים.

Borheter
u. Gem.

sich den Engeln so gastfreundlich gezeigt, feinetwegen hilf einer Nation, die so ist lauter wie die Sonne, stehe u. s. w.

Um jenes zarten Einzigen (Isaak) willen, jene herrliche Frucht des hundertjährigen Greises, der da sprach: wo ist das Lamm zum Brandopfer? dem seine Diener angezeigt, wir haben Wasser gefunden, hilf auch den Verbannten und Vertriebenen, stehe u. s. w.

Um feinetwillen (Jakob), der sich bestrebte den väterlichen Segen zu empfangen, der trotz des Hasses auf Dich allein nur hoffte, hilf einer Nation, die Du einst der Palme vergleichst, stehe u. s. w.

Jenes Gerechten (Aaron) willen, der Dir als Priester diente, wie ein Bräutigam im priesterlichen Gewande, der beim Haderwasser geprüft befunden, hilf dem trefflichen Berge, (darauf der Tempel stand.) stehe u. s. w.

Um dessentwillen, der den Vorzug erhielt, der Fürst unter den Brüdern zu heißen, des Jehuda willen, der auch hervorragte unter den Brüdern, dessen Fahne unter den vieren berühmt war, hilf uns um Deinetwillen, wenn auch nicht unfertwegen, stehe u. s. w.

להושענא רבה

כָּשֶׁר מִלְּאֲכִים נָם יִקַּח נָא
מֵעֵט מַיִם. לְבָרָה כַּחֲמָה.

הוֹשִׁעֲנָא וְהוֹשִׁיעָה נָא אֲבִינוּ אָתָּה:

לְמַעַן רַךְ וַיַּחֲדֵד נַחֲנֵט
לְמֵאֲתָה. זַעַק אֵינָה הַשָּׂדֶה
לְעוֹלָה. בְּשִׁזְיוֹ עַבְדֵּי
מִצְאָנִי מַיִם. לְגוֹלָה וְסוּרָה.

הוֹשִׁעֲנָא וְהוֹשִׁיעָה נָא אֲבִינוּ אָתָּה:

לְמַעַן קָדַם שְׂאֵת בְּרַכָּה.
דְּנִשְׁטַם וּלְשִׁמְךָ חֶכְרָה.
מֵיחַם בְּמַקְלוֹת בְּשִׁקְתוֹת
הַמַּיִם. לְדַמְתָּה לְתַמָּר.

הוֹשִׁעֲנָא וְהוֹשִׁיעָה נָא אֲבִינוּ אָתָּה:

לְמַעַן צַדֵּק הָיִוֹת לְךָ
לְכַהֵן. כַּחֲתָן פָּאָר יִבְהֵן.
מִנְסָה בְּמַסָּה בְּמֵי מְרִיבֵת
מַיִם. לְהִהָרֵר הַטּוֹב.

הוֹשִׁעֲנָא וְהוֹשִׁיעָה נָא אֲבִינוּ אָתָּה:

לְמַעַן פּוֹאָר הָיִוֹת גְּבִיר
לְאַחֵיו. יְהוּדָה אֲשֶׁר גְּבִיר
בְּאַחֵיו. מִסְפָּר רֹבַע מְדֵלֵיו
יֵזֵל מַיִם. לֹא לָנוּ כִּי אִם
לְמַעַנְךָ.

הוֹשִׁעֲנָא וְהוֹשִׁיעָה נָא אֲבִינוּ אָתָּה:

Um des Bescheidensten und Getreuen (Moses) willen, um dessen Tugenden wir mit Man gespeist wurden, der uns zum Erlöser aus dem Wasser gezogen wurde, hilf der Nation, die zu Dir den Blick emporhebt, stehe u. s. w.

Um jenes (Aaron) willen, den Du den Engeln gleichgestellt, der mit Urim und Tumim bekleidet wurde, dem geboten ward in das Heiligthum, gereinigt und geheiligt einzutreten, hilf einer Nation, die liebevoll nach Dir sich sehnt, stehe u. s. w.

Um jener Prophetin (Mirjam) willen, die den Reigen begann, auf die alle sehnsüchtig schaueten, nach deren Schritte jener Wasserbrunnen sich willfährig zeigte, hilf einer Nation deren Wohnungen einst so gerühmt waren stehe u. s. w.

Um jenes Dieners (Josua) willen, der aus Deinem Zelte nicht wich, auf dem der Geist der Heiligkeit ruhete, bei dessen Uebergang über den Jordan, das Wasser sich theilte, hilf der einst so schönen und lautern Nation, stehe u. s. w.

Seinetwillen (Gideon) der da lehrte auf gute Zeichen zu merken, der rief: wo sind die

לְמַעַן עֲנֵנוּ מִכָּל וּנְאֻמָּן.
אֲשֶׁר בְּצַדְקוֹ כָּלְכַל הַמָּן.
מִשׁוֹךְ קְנוֹאֵל וּמִשׁוֹי מַמִּים.
קְוֹאת הַנְּשַׁקְפָה.

הוֹשִׁעֲנָא וְהוֹשִׁיעָה נָּא אֶבְיָנוּ אֲתָהּ:

לְמַעַן שִׁמְתוּ בְּמַלְאֲכֵי
מְרוֹמִים. הַלּוֹבֵשׁ אוֹרִים
וְתַמִּים. מְצִיָּה לְבוֹא
בְּמִקְדָּשׁ בְּקִדּוּשׁ יָדַים
וְרַגְלִים וְרַחֲצַת מַיִם.
לְחֹזֶלֶת אֶהְבָּה.

הוֹשִׁעֲנָא וְהוֹשִׁיעָה נָּא אֶבְיָנוּ אֲתָהּ:

לְמַעַן | נְבִיאָה מְחֹזֶלֶת
מַחְנִיִּים. לְכַמִּיהִי לֵב הַיֹּשֶׁמָּה
עֵינַיִם. לְרַגְלָהּ רָצָה עֵלוֹת
וְרָדְתָּ בְּאֵר מַיִם. לְטוֹבוֹ
אוֹהֲלָיו.

הוֹשִׁעֲנָא וְהוֹשִׁיעָה נָּא אֶבְיָנוּ אֲתָהּ:

לְמַעַן מִשְׁרַת לֹא מָשׁ
מֵאוֹהֶל. וְרוּחַ הַקּוֹדֵשׁ עָלָיו
אֶהֱלֵךְ. בְּעֵבְרוֹ בִּירְדֵּן נִבְרַתוּ
הַמַּיִם. לְיִפָּה וּבָרָה.

הוֹשִׁעֲנָא וְהוֹשִׁיעָה נָּא אֶבְיָנוּ אֲתָהּ:

לְמַעַן לָמַד רְאוֹת לְטוֹבָה
אוֹת. זַעַק אֵינָה נִפְלְאוֹת.

Wunder ? dem Thau aus todter
Wolle reichlich floß, hilf der
Braut des Libanon, (Israel)
siehe u. s. w.

Um jener Herrlichen willen,
die Deine Kriege führten, in
deren Hände Du den Sieg
gegeben, um jener Bessern aus
der Nation willen, hilf denen,
die von Dir nicht abgefallen
sind, siehe uns bei.

Um jenes Einzigen (Simson)
willen, der seine Feinde nieder-
trat, der sich von Jugend auf
der Enthalttsamkeit weihete, dem
Du so wunderbar Wasser zu-
führtest, um Deines heiligen
Namens willen siehe u. s. w.

Um jenes Frommen (Samuel)
wegen, der im Guten sich be-
stärkte, die Gemeinde vom Un-
recht abhielt, der das Volk
lehrte von Sünden zurückkehren,
hilf der sonst in Jerusalem so
gepriesenen Nation, siehe u. s. w.

Um jenes Sängers (David)
willen, der vor der heiligen
Lade singend tanzte, der heilige
Lieder für alle Instrumente
setzte, der darnach verlangte, wie

להושענא רבה

מִצָּה טַל מִגִּזְהָ מְלֵא הַסֶּפֶל
מִיָּם. לְכַלֵּת לְבָנוֹן.

הוֹשִׁעֲנָא וְהוֹשִׁיעָה נָא אֲבִינוּ אֲתָה:

לְמַעַן כְּלוּלִי עֲשׂוֹת
מִלְחָמָתְךָ. אֲשֶׁר בְּיָדֶם
תָּתֵהּ יִשׁוּעָתְךָ. צְרוּפֵי
מַגְוֵי בִלְקָקָם בְּיָדֶם וּ מִיָּם.
לְלוֹא בְגָדוּ בְךָ.

הוֹשִׁעֲנָא וְהוֹשִׁיעָה נָא אֲבִינוּ אֲתָה:

לְמַעַן יַחִיד צוֹרְרִים דָּשׁ.
אֲשֶׁר מָרְחָם לְנֹזֵר הוֹקֵדֵשׁ.
מִמִּכְתֵּשׁ לְחֵי הַבְּקֵעַת לוֹ
מִיָּם. לְמַעַן שֵׁם קִדְשְׁךָ.

הוֹשִׁעֲנָא וְהוֹשִׁיעָה נָא אֲבִינוּ אֲתָה:

לְמַעַן טִיב הוֹלֵךְ וְגִדְל.
מִעֲקֻשׁוֹת לֵב עֲדָה חוֹדֵל.
בְּשׁוּב עִם אֲ מַחֲטָא צוֹ
שָׂאֵב מִיָּם. לְנֵאֻה
כִּירוֹשָׁלַיִם.

הוֹשִׁעֲנָא וְהוֹשִׁיעָה נָא אֲבִינוּ אֲתָה:

לְמַעַן חִיד מְכַרְכֵּר בְּשִׁיר
הַמְּלַמֵּד תּוֹרָה בְּכָל כְּלֵי
שִׁיר מְנַסֵּךְ לְפָנָיו כְּתָאֵב

man nach Wasser dürstet, hilf
Deinem ehedem so geliebten
Volke, stehe u. s. w.

Um jenes Lautern (Elihu)
willen, der im Sturme sich
aufwärts schwang, der für Gott
eiferte, seinen Zorn zu besänf-
tigen wußte, durch dessen Gebet
zehrend Feuer vom Himmel
fiel; hilf einer sonst so wohl-
gefälligen Nation, stehe u. s. w.

Um jenes (Elisha) willen,
der seinem Lehrer so treu ge-
dient, auf dem der Geist seines
Lehrers zwiefach ruhte, vor
dessen Thier sich die Zisternen
mit Wasser füllten, hilf denen
die rufen: wer gleicht Dir?
stehe u. s. w.

Um jenes Frommen (Chiskiah)
willen, der sich bestrebte Deinen
Willen zu vollziehen, der Dein
Volk zur Rückkehr vermahn-
te, dem Gotteslästerer (Sanherib)
zuvorkam, und die Wasserquellen
verstopfte, hilf der Stadt Zion,
sonst die Krone der Schönheit,
stehe u. s. w.

Um derer willen, die in der
Gefangenschaft Dich suchten,
denen Du Deine Geheimnisse
offenbartest, hilf denen, die in
der Noth Dich anrufen, stehe
u. s. w.

שְׁתוֹת מַיִם. לְשִׁמוּ בְךָ
סִבְרָם.

הוֹשִׁיעָנָא וְהוֹשִׁיעָה נָא אֲבִינוּ אָתָּה:
לְמַעַן זָךְ עָלָה בְּסַעְרָה.
הַמְקַנָּא וּמְשִׁיב עֲבָרָה.
לְפַלּוֹלוֹ יְרֵדָה אֵשׁ וְלַחֲכָה
עֶפְרוֹ וּמַיִם. לְעֵינֶיהָ בְּרִיכוֹת:
הוֹשִׁיעָנָא וְהוֹשִׁיעָה נָא אֲבִינוּ אָתָּה:

לְמַעַן וְשִׁרְתָּ בְּאֵמֶת
לְרַבּוֹ. פִּי שְׁנַיִם בְּרוּחוֹ
נִצְּצָל בּוֹ. בְּקַחְתּוֹ מִנֵּינָן
נִתְּמַלְאוּ גְבוּיִם מַיִם. לְצַפּוֹ
מִי כַמוֹד.

הוֹשִׁיעָנָא וְהוֹשִׁיעָה נָא אֲבִינוּ אָתָּה:
לְמַעַן הִרְהִיר עֲשׂוֹת
רְצוֹנְךָ. הַמְכַרִּיו תְּשׁוּבָה
לְצִאֲנֶךָ. אִזּוּ בָּבוֹא מְחִירָה
סָתַם עֵינֹת מַיִם. לְצִיּוֹן
מִכְּלַל יוֹפִי.

הוֹשִׁיעָנָא וְהוֹשִׁיעָה נָא אֲבִינוּ אָתָּה:
לְמַעַן הִרְשׁוּךָ בְּתוֹךְ
הַגּוֹלָה. וְסוּדְךָ לָמוֹ נִגְלָה.
בְּלִי לְהִתְנַאֲלֵךְ דְּרֵשׁוּ זְרַעוֹנִים
וּמַיִם. לְקוֹרְאֶיךָ בְּצָר.
הוֹשִׁיעָנָא וְהוֹשִׁיעָה נָא אֲבִינוּ אָתָּה:

Um jenes (Esra) willen, der in der Weisheit und Vernunft so viele Fertigkeit besaß, der der als Schriftgelehrter den Glauben verbreitete, der uns gute Lehren wie ergiebige Quellen zufließen ließ, hilf dem einst so volkreichen (Jerusalem) stehe u. s. w.

Um derentwillen, die sich heute Dir mit ganzem Herzen nähern, die ungetheilten Herzens ihr Gebet vor Dir ausschütten, die um die Kraft des Regens Dich bitten, hilf denen, die am Meere Dir lobfangen, stehe u. s. w.

Um derentwillen, die da rufen: Dein Ruhm zeigt sich erhaben, die Dein Erbe und Volk sind, die nach Deiner Hülfe schmachten, wie trockener Boden nach Wasser lechzet, hilf denen, für die Du einst einen Ruheort erwähltest, stehe uns bei Du unser Vater!

לְמַעַן נִזְכָּר חֵכְמָה וּבִינָה.
 סוֹפֵר מַהִיר מִפֶּלֶשׁ אֲמָנָה.
 מְחַכְמְנוּ אֲמָרִים דְּמִשׁוּלִים
 בְּרַחֲבֵי מַיִם. לְרַבְתִּי עִם.
 הוֹשִׁיעֵנָא וְהוֹשִׁיעָה נָא אֲבִינוּ אָתָּה:

לְמַעַן בָּאֵי קָדְ דְּהַיּוּם
 בְּכָל לֵב. שׁוֹפְכִים לְךָ שִׁיחַ
 בְּלֵא לֵב וְלֵב. שׁוֹאֲלִים ו
 מִמֶּךָ עֹז מִטְרוֹת מַיִם.
 לְשׁוֹרְרוֹ בַיָּם.

הוֹשִׁיעֵנָא וְהוֹשִׁיעָה נָא אֲבִינוּ אָתָּה:

לְמַעַן אֲזַמְרִי יִגְדֵל שִׁמְךָ.
 וְהֵם נִחַלְתֶּךָ וְעַמֶּךָ. צִמְאִים
 לְיִשְׁעֶךָ כְּאֶרֶץ עֵיפָה לַמַּיִם.
 לְתַרְתֶּךָ לְמוֹ מְנוּחָה.

הוֹשִׁיעֵנָא וְהוֹשִׁיעָה נָא אֲבִינוּ אָתָּה:

הוֹשִׁיעֵנָא אֵל נָא. אָנָּה הוֹשִׁיעָה נָא: Borbeter u. Gem.

הוֹשִׁיעֵנָא. סֶלַח נָא. וְהַצְלִיחָה Borbeter u. Gem.

נָא. וְהוֹשִׁיעֵנוּ אֵל מְעֻזָּנוּ:

Hier gibt man den לולב weg und nimmt die הושענא in die Hand.

תענה מיוסד ע"ס א"ב.

Erhöre die Getreuen,
 die ihr Herz wie Wasser
 vor Dir ausschütten, um
 derentwillen, die durch Feuer

תַּעֲנֵה אֲמוּנִים שׁוֹפְכִים
 לְךָ לֵב כַּמַּיִם.
 וְהוֹשִׁיעָה נָא:

und Wasser untkamen; Um des Gastfreundlichen (Abraham) willen, der befahl: holet herbei ein wenig Wasser! hilf uns Gott unsere Zuflucht.

Erhöre die Schaaren, deren Vorfahren einst durchs Meer gezogen, um dessentwillen, der am Thore des Himmels (am Moria) gebunden wurde der überall Wasser gefunden, hilf uns Gott unsere Zuversicht.

Erhöre die Frommen, die Dich bitten um Wasser, um dessentwillen (Jakob) der Stäbe am Wasser schälte, der einen Stein wegwälzte vom Wasserbrunnen; hilf uns Gott, unsere Zuversicht.

Erhöre die Geliebten, die das Gesetz erhielten, das dem Wasser gleicht, um derentwillen, die darnach suchen für sich und ihre Nachkommen Wasser zu erhalten! hilf uns, Gott unsere Zuversicht.

לְמַעַן בָּאִי בָּאֵשׁ וּבַמַּיִם.

וְהִי לִיחָה נָא:

גִּזְרַת יִקַּח נָא מֵעַט מַיִם.

וְהוֹשִׁיעַנִי אֵל מְעֻזָּנוּ:

תַּעֲנֵנָה דְגָדִים גָּזוּ: זִרֵי מַיִם.

וְהוֹשִׁיעָה נָא:

לְמַעַן הִנְעִקְדוּ בְשַׁעַר

הַשָּׁמַיִם וְהִצְלִיחָה נָא:

וְשָׁב וְחָפַר בְּאֲרוֹת מַיִם.

וְהוֹשִׁיעַנִי אֵל מְעֻזָּנוּ:

תַּעֲנֵנָה זָבִים חוֹנִים עָלַי מַיִם.

וְהוֹשִׁיעָה נָא:

לְמַעַן חָלַק מִפְּצֵל מַקְלוֹת

בְּשִׁקְתוֹת הַמַּיִם.

וְהִצְלִיחָה נָא:

טָעַז וּגְלַ אֶבֶן מִבְּאֵר מַיִם.

וְהוֹשִׁיעַנִי אֵל מְעֻזָּנוּ:

תַּעֲנֵנָה יְדִידִים נוֹחְלֵי דָת

מְשׁוֹלֵת מַיִם.

וְהוֹשִׁיעָה נָא:

לְמַעַן כָּרוּ בְּמִשְׁעָנוֹתָם וּ

מַיִם. וְהִצְלִיחָה נָא:

לְהַכִּיז לָמוֹ וּלְצַאֲצְאֵימוֹ

מַיִם. וְהוֹשִׁיעַנִי אֵל מְעֻזָּנוּ:

Erhöre die, welche zu Dir flehen, gleich jenen in der Wüste um Wasser, des Getreuen (Moses) Deines Hauses willen, der das Volk mit Wasser versehen den Felsen schlug, daß Wasser von ihm geflossen; hilf uns, Gott unsere Zuversicht.

Erhöre die, welche einst Dir beim Wasserbrunnen Wechselgesang angestimmt, um dessentwillen (Moses) der beim Haderwasser versucht wurde, da die Durstenden nach Wasser verlangten; hilf uns Gott unsere Zuflucht.

Erhöre die Heiligen, die Dir zu Ehren Wasser gießen, wegen des vorzüglichsten der heiligen Sänger, der, als er nach Wasser durstete (siehe Samuelis 2. K. 23.) die Enthaltfamkeit besaß, und es Dir zu Ehren ausgegossen; hilf uns, Gott unsere Zuversicht.

Erhöre die, welche mit den vier Pflanzenarten in ihren Händen, Dich um Wasser bitten, um jener Quelle Deiner Wassenburg (Zion) öffne die Erde und laß die Himmel Wasser triefen, und hilf uns, Gott unsere Zuversicht.

להושענא רבה

תַּעֲנֶה מִתְחַנְנִים כְּבִישִׁמוֹן
עָלֵי מַיִם. וְהוֹשִׁיעָה נָא:

לְמַעַן נִאֲמֵן בֵּית מִסְפִּיק
לָעַם וּמַיִם. וְהִצְלִיחָה נָא:

סָלַע הָרֶךְ וַיִּזְוֹבוּ מַיִם.

וְהוֹשִׁיעֵנו אֵל מְעֻזָּנוּ:

תַּעֲנֶה עֲזָנִים עָלֵי בְּאֵר מַיִם.

וְהוֹשִׁיעָה נָא:

לְמַעַן פִּקֵּד בְּמִי מְרִיבֵת
מַיִם. וְהִצְלִיחָה נָא:

צְמֵאִים לְהַשְׁקוֹת מַיִם.

וְהוֹשִׁיעֵנו אֵל מְעֻזָּנוּ:

תַּעֲנֶה קְדוֹשִׁים מְנַסְכִּים לָךְ
מַיִם. וְהוֹשִׁיעָה נָא:

לְמַעַן רֵאשׁ מְשׁוֹרְרִים כִּתְּאֵב
שְׁתוֹת מַיִם. וְהִצְלִיחָה נָא:

שָׁב וְנִסַּךְ לָךְ מַיִם.

וְהוֹשִׁיעֵנו אֵל מְעֻזָּנוּ:

תַּעֲנֶה שׁוֹאֵלִים בְּרַבּוּעַ
אֲשֵׁלֵי מַיִם. וְהוֹשִׁיעָה נָא:

לְמַעַן תֵּל תִּלְפִּיזוֹת מוֹצֵא
מַיִם. וְהִצְלִיחָה נָא:

תִּפְתַּח אֶרֶץ וְתִרְעִף שָׁמַיִם.

וְהוֹשִׁיעֵנו אֵל מְעֻזָּנוּ:

וּמַחֵל עֲוֹנֵם. וְהוֹשִׁיעֵנו אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל.
 וְהוֹשִׁיעֵנו אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל.
 וְהוֹשִׁיעֵנו אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל.

Borbeter
u. Gem.

ע"ס א"ב

אֲזוּ כְּעֵינֵי עֲבָדִים אֶל יְדֵי
 אֲדוֹנָיִם. בְּאֵנוּ לְפָנֶיךָ
 גְּדוֹנָיִם.

Wie Knechte, deren
 Blicke stets nach der Gewalt
 ihrer Gebieter gerichtet sind,
 also treten wir vor Dich zu
 Gericht; aller Herren Herr!
 die Übermüthigen erregen
 Feindseligkeiten unter uns,
 treten uns, wollen uns
 beherrschen als Herren neben
 Dir, so hilf uns Gott
 unseres Heils.

וְהוֹשִׁיעֵנו אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל:
 גְּאָרָה אֲדוֹנֵי הָאֲדוֹנָיִם.
 נִתְגָּרוּ בְּנוֹ מַדְגָּיִם. דִּישׁוֹנוֹ
 וּבְעֵלוֹנוֹ וּזְלַתְךָ אֲדוֹנָיִם.

Wir nähern uns Dir heute
 im Gebete, flehen zu Dir,
 Allgnädiger, Allbarmher-
 ziger! verkünden laut Deine
 Wunderthaten, so hilf uns,
 Gott unseres Heils! Laß
 die Erde nicht vertrocknen
 jenes Land wo Milch und
 Honig fließt, zeitige ihre
 Früchte durch Regengüsse,
 und hilf uns Gott unseres
 Heils.

וְהוֹשִׁיעֵנו אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל:
 הֵן גִּישָׁנוּ הַיּוֹם בְּתַחֲנוּן.
 עֲדִיךָ רַחוּם וְחַנוּן. וּסְפָרְנוּ
 נִפְלְאוֹתֶיךָ בְּשָׁנוּן.

Setze uns wieder ein in
 jenes gesegnete Land, durch
 jene Fürsten. (siehe Micha
 K. 5. B. 4.) Allgerechter,
 Gott der Treue, hilf uns
 Gott unseres Heils.

וְהוֹשִׁיעֵנו אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל:
 זִבַּת חֶלֶב וּדְבַשׁ. גָּא
 אֵל תִּיבֶשׁ. חֲשֵׁרַת מַיִם
 בְּאֶבְיָהָ תַחֲבֶשׁ:

Du hast ein Bündniß
 gemacht mit der Erde, daß,

וְהוֹשִׁיעֵנו אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל:
 טַעֲנוּ בְּשָׁמוֹנָה. בְּיַד
 שִׁבְעָה וּשְׁמוֹנָה. יִשְׂרָאֵל צְדִיק
 אֵל אֱמוּנָה.

וְהוֹשִׁיעֵנו אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל:
 כְּרַת בְּרִית לְאֶרֶץ. עוֹד

So lange die Erde stehen wird, kein Zufall sie vernichte, so hilf uns Gott unseres Heils.

Wir bitten Dich um Wasser, das alles gedeihe wie Bachweide am Wasser; Gedanke uns das Gießen des Wassers. Hilf u. s. w.

Die bei ihrem Gebete Pflanzen in ihren Händen tragen, erhöere die Stimme ihres Flehens, hilf uns u. s. w.

Der Du alles Heil bewirkst, wende Dich gnädig zu ihren Gebeten, sprich sie frei, Gott des Heils. Hilf u. s. w.

Erhöere ihre laute Bitten, öffne die Erde, laß Heil ersprießen, Du bist unendlich in Deiner Hülfe, hast kein Gefallen an Ungerechtigkeit, hilf, u. s. w.

Öffne die Thore des Himmels, öffne uns die Thore Deiner wohlthätigen Schätze, hilf uns, daß allem Streit ein Ende werde, stehe uns bei Gott unseres Heils.

קל Eine Stimme verkündets, verkündets und verheißet:

להושענא רבה

כָּל יְמֵי הָאָרֶץ. לְבַלְתִּי
פָּרֵץ בָּהּ פָּרֵץ.

וְהוֹשִׁיעֵנו אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל:

מִתַּחֲנָנִים עָרִי מַיִם.

בְּעָרְבִים עַל יְבֵלֵי מַיִם. נָא
זְכוֹר לָנוּ נְסִיךְ הַמַּיִם.

וְהוֹשִׁיעֵנו אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל:

שִׂיחִים בְּדַרְךְ מִטְעָתָם.

עֲזָמָסִים בְּשׁוּעָתָם. עֲנֵם
בְּקִיל פְּגִיעָתָם.

וְהוֹשִׁיעֵנו אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל:

פֹּזַעַל יְשׁוּעוֹת. פְּנֵה

לְפָלֹקֶם שְׁעוֹת. צְדָקָם אֵל
לְמוֹשְׁעוֹת.

וְהוֹשִׁיעֵנו אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל:

קוֹל רִגְשָׁם תִּישַׁע. תִּפְתַּח

אָרֶץ וַיִּפְרוּ יִשְׁעוֹ. רַב
לְהוֹשִׁיעַ וְלֹא חָפֵץ רָשָׁע.

וְהוֹשִׁיעֵנו אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל:

שַׁעֲרֵי שָׁמַיִם פִּתַּח.

וְאוֹצְרֶךָ הַטּוֹב לָנוּ תִפְתַּח.

תוֹשִׁיעֵנו וְרִיב אֵל תִּמְתַּח.

וְהוֹשִׁיעֵנו אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל:

קוֹל מְבַשֵּׁר מְבַשֵּׁר

וְאוֹמֵר:

Borbeter
u. Gem.

אומץ Deine bewährte Hilfe, sie trifft ein; Stimme meines Freundes, sieh', Er kömmt, wie Er's verkündet und verheißt.

Er kömmt mit myriaden Schaaren, stellt auf den Ölberg sich, wie Er's verkündet und verheißt.

Er nahet, stößt in die Posaune, unter Ihm theilt sich der Berg, wie verkündet und verheißt.

Er kündet sich an, strahlt hervor, erscheint, des Berges Hälfte weicht gegen Morgen, wie verkündet und verheißt.

Erfüllt Sein gegebenes Wort, kömmt selbst, mit Ihm Seine Heiligen alle, wie verkündet und verheißt.

Allen Pilgern der Erde wird vernehmbar Seine Stimme, wie verkündet und verheißt.

Die Nachkommen derer, von jeher gehegt, sie werden neu erstehen, wie ein Kind aus Mutterleibe, wie verkündet und verheißt.

Wer ist's die so schnell geboren? wer hat ähnliches gehört? wie verkündet und verheißt.

אומץ ישעך בא. קול הודי
הנה זה בא.

מבשר ואומר:

בא ברבבות כתיים לעמוד
על הר הזיתים.

מבשר ואומר:

גשתו בשופר לתקע.
תחתיו הר יבקע.

מבשר ואומר:

דפק והציץ וזרח. ומש
חצי ההר ממזרח.

מבשר ואומר:

הקים | מלוד נואמו. ובא
הוא וכל קדושו עמו.

מבשר ואומר:

ולכל באי העולם. בת
קול ישמע בעולם.

מבשר ואומר:

זרע עמוסי רחמו. נוֹלְדוּ
בִּיקָד מִמֵּי אִמּוֹ.

מבשר ואומר:

חלה וילדה מי זאת. מי
שמע כזאת.

מבשר ואומר:

Der Allreine hat dies erwirkt, wer hat ähnliches gesehen? es ist verkündet und verheissen.

das Heil und die Zeit war vorher bestimmt, ward je ein Land an einem Tage gezeugt? es ist verkündet und verheissen.

Ihr Mächte der Himmel und der Erden, ist je ein Volk mit einem Male entstanden, wie Ers verkündet und verheissen?

Zur Zeit, da der Allfurchtbare Sein Volk erlöset, wird es geschehen, daß zur Abendzeit Licht sein wird, wie verkündet und verheissen.

Erretter werden hinaufziehen den Berg Zion, und schnell wird Zion gebären, wie verkündet und verheissen.

An allen Grenzen wird man vernehmen: erweitere Deines Zeltes Raum, wie verkündet und verheissen.

Es erstrecke bis Damasked hin sich Deine Wohnungen, zum Empfang Deiner Söhne und Töchter, wie verkündet und verheissen.

Frohlocke du Lilie Schazton's, die in Hebron schlummernden sind auferstanden, wie verkündet und verheissen.

להושענא רבה

טהור פעל כל אלה. ומי
ראה כאלה.

מבשר ואומר:

ישע וזמן הוחד. היוחד
ארץ ביום אחד.

מבשר ואומר:

כביר ו רום ותחת. אם
יולד גוי פעם אחת.

מבשר ואומר:

לעת יגאל עמו נאור. והיה
לעת ערב יהיה אור.

מבשר ואומר:

מושיעים יעלו להר ציון.
כי חלה גם ילדה ציון.

מבשר ואומר:

נשמע בכל גבולך. הרחיבי
מקום אהלך.

מבשר ואומר:

שימיעד דמשק משכנותיך.
קבלי בניך ובנותיך.

מבשר ואומר:

עלוי חבצלת השרון. כי
קמו ישני חברון.

מבשר ואומר:

Wendet euch zu mir,
euch soll geholfen werden;
heute noch, wenn ihr auf
Meine Stimme höret, wie
verkündet und verheissen.

Er ist ersprossen der
Sprößling; es ist David
selber, wie verkündet und
verheissen.

Auf ihr Staubbewohner!
erwacht und jauchzet, die
ihr im Staube ruhet, so ist
es verkündet und verheissen.

Die volkreiche Stadt (Jeru-
salem) hat Er zur Herr-
schaft erhoben, groß ist
Seines Königs Heil, wie
verkündet und verheissen.

Der Bösen Andenken zu
vertilgen, erzeugt Er Gnade
seinem Gesalbten David,
wie verkündet und verheissen.

Laß Hilfe werden einem
irakten Volke, David und
seinen Nachkommen ewiglich,
wie verkündet und verheissen.

פָּנוּ אֵלַי וְהוֹשָׁעוּ. הַיּוֹם אִם
בְּקוֹלִי תִשְׁמָעוּ.

מִבֶּשֶׁר וְאוֹמֵר:

צָמַח אִישׁ צָמַח שְׁמוֹ. הוּא
דָּוִד בְּעֲצָמוֹ.

מִבֶּשֶׁר וְאוֹמֵר.

קוּמוּ כְּפוֹשֵׁי עֶפְרַיִם. הַקִּיצוּ
וּרְנְנוּ שׁוֹכְנֵי עֶפְרַיִם.

מִבֶּשֶׁר וְאוֹמֵר:

רָבַתִּי עִם בְּהֶמְדִּיכֹו. מִגְדִּיל
יְשׁוּעוֹת מִלְכֹו.

מִבֶּשֶׁר וְאוֹמֵר:

שֵׁם רַשְׁעִים לְהִתְאֲבִיד.

עוֹשֶׂה חֶסֶד לְמַשִּׁיחוֹ

לְדָוִד. מִבֶּשֶׁר וְאוֹמֵר:

תְּנֵה יְשׁוּעוֹת לְעַם עֲזָלָם.

לְדָוִד וּלְזֶרְעוֹ עַד עוֹלָם.

מִבֶּשֶׁר וְאוֹמֵר:

קוֹל מִבֶּשֶׁר מִבֶּשֶׁר וְאוֹמֵר:

קוֹל מִבֶּשֶׁר מִבֶּשֶׁר וְאוֹמֵר:

קוֹל מִבֶּשֶׁר מִבֶּשֶׁר וְאוֹמֵר:

Gemeinde
u. Bord.

תפלה לאומיה אתר חבוט ערבה.

יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֵדְהִי אֲבוֹתֵינוּ
הַבּוֹתֵר בְּגִבֵּי אֵימָה טוֹבִים וּבְמִנְהַגֵּיהֶם הַטּוֹבִים

שְׁתִּקְבַּל בְּרַחֲמִים וּבְרַצוֹן אֶת תְּפִלָּתֵנוּ וְהַקְפֵּתֵנוּ
 וְזָכוּר לָנוּ זְכוֹת שְׁבַעַת תְּמִימִיךָ וְתִסְיֹר מְחִיצַת
 הַבְּרִזָּל הַמְּפַסְקֶת בֵּינֵינוּ וּבִינֶיךָ וְתִאֲזִין שׁוֹעֲתֵנוּ
 וְתִטֵּיב לָנוּ הַחֲתִימָה תּוֹלָה אֶרֶץ עַל בְּלִימָה
 וְחַתְּמָנוּ בְּסֵפֶר חַיִּים טוֹבִים וְהַיּוֹם הַזֶּה תִּתֵּן
 בְּשִׁכְנֵי עֶזְרָךְ חֲמִשָּׁה גְבוּרֹת מְמוֹתְקוֹת עַל יְדֵי
 חֲבִיטַת עֶרְבָה מְנַהֵג נְבִיאֶיךָ הַקְדוֹשִׁים וְתִתְעוֹרֵר
 הָאֱהָבָה בֵּינֵיהֶם (וְתִנְשָׁקֵיהֶם) מִנְּשִׁיקוֹת פִּיךָ
 מְמַתְקֶת כָּל הַגְּבוּרֹת וְכָל הַדֵּינִיז וְתַעִיר לְשִׁכְנֵי
 עֶזְרָךְ בְּשֵׁם יו"ד ה"א ו"א"ו שֶׁהֵיא טַל אֲזֵרוֹת טַלְךָ
 וּמִשֵּׁם תִּשְׁפִּיעַ לְעַבְדֶּךָ הַמִּתְנַפֵּל לְפָנֶיךָ מְחִיכָה
 שֶׁתִּאֲרִיךְ יָמָיו וְתִמְחֹל חַטָּאָיו וְעוֹנֹתָיו וּפְשָׁעָיו
 וְתִפְשׁוּט יְמִינֶךָ וְיִדְּךָ לְקַבְּלוֹ בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה
 וְאוֹצְרֶךָ הַטּוֹב תִּפְתַּח לְהַשְׁבִּיעַ מִים נְפֶשׁוֹ שׁוֹקֵקָה
 בָּמוֹ שְׁכַתוֹב יִפְתַּח יְיָ לְךָ אֶת אוֹצְרוֹ הַטּוֹב אֶת
 הַשָּׁמַיִם לְתֵת מִטֵּר אֶרְצֶךָ בְּעֵתוֹ וּלְבַרְךָ אֶת
 כָּל מַעֲשֵׂה יְדֶיךָ אָמֵן:

הוֹשִׁיעָה אֶת עַמֶּךָ. וּבְרַךְ אֶת נַחֲלָתֶךָ. וְרַעַם וְנִשְׂאֵם עַד הָעוֹלָם: וְיִהְיֶה
 דְּבַר אֱלֹהֵי אֲשֶׁר הִתְחַנַּנְתִּי לְפָנָי " קְרוֹבִים אֵל " אֱלֹהֵינוּ יוֹמָם וְלַיְלָה לַעֲשׂוֹת
 מִשְׁפַּט עֲבָדוֹ וּמִשְׁפַּט עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל דְּבַר יוֹם בְּיוֹמָם. לְמַעַן דַּעַת כָּל־עַמֵּי הָאָרֶץ
 כִּי " הוּא הָאֱלֹהִים אֵין עוֹד:

פס"ז טו"כ קריש שלם וסמ"כ טו"כ"כ אין כאלהינו, ועלינו.

אין באלהינו. אין באדונינו. אין במלכנו. אין כמושיענו:
 מי באלהינו. מי באדונינו. מי במלכנו. מי כמושיענו: גודה
 לאלהינו. גודה לאדונינו. גודה למלכנו. גודה למושיענו:
 ברוך אלהינו. ברוך אדונינו. ברוך מלכנו. ברוך מושיענו:
 אתה הוא אלהינו. אתה הוא אדונינו. אתה הוא מלכנו. אתה
 הוא מושיענו: אתה הוא שרקטירו אבותינו לפניך את
 קטורת הסמים:

פטום הקטרת הצרי והצפון החלבנה והלבונה משקל שבעים שבעים
 מנה. מד וקציצה שבלת גרד וכרפום משקל ששה עשר ששה עשר מנה.
 הקשט שנים עשר. וקלופה שלשה. וקנמון תשעה: בזרית פרשינה תשעה
 קבין. יין קפריסין סאין תלתא. וקבין תלתא. ואם אין לו יין קפריסין. מביא
 חמר חורין עתיק. מלח סדומית רבע הקב. מעלה עשן כל שהוא: רבי גמן
 אומר אף כפת הירדן כל שהוא ואם נתן בה דבש פסלה. אם חסר אחת
 מכל סמניה חייב מיתה: רבן שמעון בן גמליאל אומר. הצרי אינו אלא שרף
 הנוטף מעצי הקטף: בזרית פרשינה ששפין בה את הצפון. כדי שתהא
 גאה: יין קפריסין ששורין בו את הצפון. כדי שתהא עזה: והלא מי רגלים
 יפין לה אלא שאין מכניסין מי רגלים בעזרה מפני הכבוד:

השיר שהלויים היו אומרים בבית המקדש: ביום הראשון
 היו אומרים. ליי הארץ ומלואה תבל וישבי בה: בשני היו
 אומרים. גדול יי ומהלל מאד בעיר אלהינו הר קדשו: בשלישי
 היו אומרים. אלהים נצב בעדת אל בקרב אלהים ישפוט:
 ברביעי היו אומרים. אל נקמות יי אל נקמות הופיע: בהמישי
 היו אומרים. הרנינו לאלהים עזנו הריעו לאלהי יעקב. בששי
 היו אומרים. יי מלך גאות לבש לבש יי עוז התאזר אף תפוז
 תבל בל תמוט: בשבת היו אומרים. מזמור שיר ליום השבת.
 מזמור שיר לעתיד לבא. ליום שכלו שבת ומנוחה לחיי העולמים:
 אמר רבי אליעזר אמר רבי חנינא. תלמידי חכמים מרבים שלום בעולם:
 שנאמר וכל בניך למודי יי ורב שלום בניך: אל תקרא בניך אלא בניך: שלום
 רב לאהבי חורקה ואין למו מכשול: יהי שלום בחילך שלוח בארמנותיך: למען
 אחי גרעי אדברה נא שלום בך: למען בית יי אלהינו אבקשה טוב לך: יי
 עז לעמו יפן יי יברך את עמו בשלום: עלינו. קדוש יתום.

עלינו לשבח לאדון הכל. לתת גדלה ליוצר בראשית
 שלא עשנו בגויי הארצות ולא שמנו כמשפחות האדמה.
 שלא שם חלקנו בהם וגדלנו בכל המונם: ואנחנו כורעים
 ומשתחיים ומודים לפני מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך
 הוא. שהוא נוטה שמים ויוסד ארץ. ומושב יקרו בשמים |
 ממעל. ושכינת עזו בגבהי מרומים. הוא אלהינו אין עוד.
 אמת מלכנו אפס זולתו. כפתוב בתורתו וידעת היום והשבת
 אל לבבך. כי יי הוא האלהים בשמים | ממעל ועל הארץ
 מתחת אין עוד:

על-כן | גקנה לך יי אלהינו לראות מהרה בתפארת עזך
 להעביר גלוים | מן הארץ. והאלילים פרות יברתון לתקן עולם
 במלכות שדי. וכל בני בשר יקראו בשמך להפנות אליך כל
 רשעי ארץ. יבירו וידעו כלי יושבי תבל. פירך תכרע כל ברך
 תשבע כל לשון. לפניך יי אלהינו יכרעו ויפלו. ולכבוד שמך
 יקר יתנו. ויקבלו קלם | את-עול מלכותך. ותמלוך עליהם
 מהרה לעולם ועד. פי המלכות שדך היא. ולעולמי עד |
 תמלוך בכבוד: כפתוב בתורתך יי | ימלך לעלם ועד: ונאמר
 והיה יי למלך על-כל הארץ. ביזם ההוא יהיה יי אחר ושמו
 אחר:

ק"ש יתום. שיד היחוד ומזמור של יום.

סדר נשיאת כפים

רצה יי אלהינו בעמך ישראל ובתפלתם והשב את העבודה
לרכיב ביתך. ואשי ישראל ותפלתם באהבה תקבל
ברצון ותהי לרצון תמיד עבודת ישראל עמך:

Möge unser Gebet dir wohlgefallen, wie einst das Opfer auf deinen Altären. Ach, Allerbarmender, in deiner vollen Barmherzigkeit laß deine Herrlichkeit wieder einziehen in Zion, und stelle her den Gottesdienst in seiner Weihe in Jerusalem. Laß es uns mit Augen schauen, wenn du wiederkehrst nach Zion in deiner Barmherzigkeit; da wollen wir dir dienen, Herr, in aller Gottesfurcht, wie in den alten Tagen und den hingeschiedenen Jahren.

Gemeinde u. Vorb.

ותערב לפניך עתירתנו
בעזרה ובקרבן. אנא רחום.
ברחמיה הרבים השב שכינתך
לציון וסדר העבודה לירושלים.
ותחזירה עינינו בשובך לציון
ברחמים ושם נעבדך ביראה בימי
עולם וכשנים קדמוניות: ע"כ סקל.

ברוך אתה יי שאותך לבדך ביראה נעבוד:

Der Vorbeter
schließt:

מודים דרבנן:

מודים אנחנו לך שאתה הוא
יי אלהינו ואלהי אבותינו אלהי
כל-בשר יוצרנו יוצר בראשית
ברכות והודאות לשמך הגדול
והקדוש על שהחייטנו וקיימטנו
בן תחינו ורתקיימנו ותאסוף
גלוייתנו לחצרות קדשך לשמור
חקיך ולעשות רצונך ולעבדך
בלבב שלם על שאנחנו מודים
לך ברוך אל החזקאות:

מודים אנחנו לך שאתה הוא יי
אלהינו ואלהי אבותינו לעולם ועד. צור
חיינו מגן ישענו. אתה הוא לדור ודור
נודה לך וגם פתהלתך. על חיינו
המסורים בידך. ועל נשמותינו
הפקודות לך ועל נפיה שבכל יום
עמנו ועל נפלאותיה ומזכותיה שבכל
עת ערב ובקר וצהרים המזב פי לא
לא כלו רחמיה. והמרחם פי לא
תמו חסדיך מעולם קיינו לך:

ועל כלם יתברך ויתרומם שמך
וכל החיים יודוך סלה ויהללו
ישועתנו ועזרתנו סלה: ברוך אתה יי המזב שמך וליך גאה
להודות:

סדר נשיאת כפים

Während der Vorbeter וכל החיים sagt, sagen die Priester leise diesen יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שתהיה הברכה הזאת

Die Gemeinde sagt dieses:

שצויית הנהנים לברכנו

ועון מעתה ועד עולם:

Segne uns, Gott unser Herr, Gott unserer Väter, segne uns mit dem dreifachen Segen, der geschrieben steht in deiner Thora durch Moses deinen Knecht, und gesprochen ward von Aharon und seinen Söhnen, den Priestern, deinem geheiligten Stamme, daß er in allen seinen Aussprüchen in Erfüllung gehe.

Gelobt seist du Gott, unser Herr, Herr der Welt, der uns geweiht und geheiliget hat durch die Weihe und Heiligkeit Ahrons, und uns geboten hat, zu segnen sein Volk Israel in Liebe.

Der Vorbeter sagt folgenden Segen

ברך יי Es segne dich — Es segne dich von Zion aus Gott, der Himmel und Erde hat geschaffen.

" Gott — Gott unser Herr! wie mächtig ist dein Name in aller Welt!

וישמך Und behüte dich! Behüte mich, Gott; denn ich vertraue auf dich.

Während die Priester die Worte וישמך ויהנך fingen, betet die Gemeinde folgenden רבנו של עולם

רבנו של-עולם אני שלך וחלומותי שלך. חלום חלמתי ואיני יודע מה הוא. יהי רצון מלפניך יי אלהי ואלהי אבותי שיהיו כל-חלומותי עלי ועל-כל-ישראל לטובה בין שחלמתי

Die Priester sagen dieses:

שצוייתנו לברך את עמך ישראל

ברכה שלמה ולא יהיה בה מכשול

אלהינו ואלהי אבותינו

ברכנו בברכה המשלשת בתורה

הכתובה על-ידי משה עבדך

האמורה מפי אהרן ובניו

כס"ז נקול כהנים והעם עונס כלסס

עם קדושיך באמור:

כס"חומר כס"ז כהנים לומרים הכהנים זככס ז:

ברוך אתה יי אלהינו

מלך העולם אשר קדשנו

בקדשתו של אהרן ובניו

לברך את עמו ישראל

באהבה:

theilweise vor und die Priester sprechen ihn nach.

יברכה. יברכה יי מציון עושה

שמים וארץ:

יי. יי אדוננו מה אדיר שמך בכל

הארץ:

וישמך. שמרני אל כי חסיתי

בך:

סדר נשיאת כפים

על עצמי, ובין שחלמתי על אחרים ובין שחלמו אחרים עלי
 אם טובים הם חזקם ואמצם ויתקומו בי ובהם כחלומות יוסף
 הצדיק. ואם צריכים רפואה רפאם כחזקתו מלך יהודה מחליו
 וכמרים הנביאה מצרעתה ובנעמן מצרעתו וכמי מרה על ידי
 משה רבנו, וכמי יריחו על ידי אלישע: וכשם שהפכת את
 קללת בלעם הרשע מקללה לברכה בן תהפוך כל חלומותי
 עלי ועל כל ישראל לטובה ותשמרני ותחנני ותרצני:

יאר. אלהים יחננו ויברכנו יאר
 פניו אתנו סלה:

י. י. י. אל רחום וחנין ארך
 אפים ורב חסד ואמת:

פניו. פנה אלי וחנני כי יחיד
 ועני אני:

אליה. אליה יי נפשי אשא:

ויחנה. הנה בעיני עבדים אל יד
 אדוניהם בעיני שפחה אל
 יד גברתה בן עינינו אל יי
 אלהינו עד שיחננו: רבשע

ישא. ישא ברכה מאת יי וצדקה
 מאלהי ישעו: ומצא חן ושכל
 טוב בעיני אלהים ואדם:

י. יי חננו לך קוינו היה זרועם
 לבקרים אף ישועתנו בעת
 צרה:

פניו. אל תסתר פניך ממני
 ביום צר לי הטה אלי אזנך
 ביום אקרא מהר ענני:

יאר
 יי
 פניו
 אליך
 ויחנה
 ישא
 יי
 פניו

Es lasse leuchten — Gott sei uns gnädig und segne uns, er lasse leuchten über uns sein Angesicht, Selah!
 Gott — Gott, der Ewige und Unendliche ist allmächtig, allerbarmend und gnädig, langmüthig, voller Huld und Treue.
 Sein Angesicht — Wende du dich, Herr, zu mir, und sei mir gnädig; denn arm bin ich und verlassen.
 Heber dich — Zu dir, Gott, erhebe ich meine Seele.
 Und sei dir gnädig! Wie der Knecht das Aug' zu seinem Herrn, wie die Magd das Aug' zu ihrer Herrin, heben wir das Aug' zu Gott empor, bis daß er uns begnadiget.
 Es wende. — Dem wendet sich der Segen Gottes zu, und die Gnade und das Heil von Gott. Du findest Gnade und Wohlwollen in Gottes und der Menschen Augen.
 Gott — Gott, sei uns gnädig, auf dich hoffen wir! Sei du unser Beistand mit jedem Morgen, unser Heil in der Zeit der Noth.
 Sein Angesicht — Verbirg nicht dein Angesicht vor mir am Tage der Noth, neige mir zu dein Ohr am Tage, wenn ich rufe, und erhöre mich gar bald.

סדר נשיאת כפים

vollen, offenen Hand, wie du unserm Erzvater Jakob, den die Schrift den Frommen nennt, hast gegeben Brot zur Speise und ein Gewand zur Kleidung! Gib, daß wir Liebe, Wohlwollen und Erbarmen finden, Gott, in deinen Augen, in der Menschen Augen, bei Allen, die uns sehen, auf daß unser Wort Gehör und Beachtung finde, wo wir in deinem Dienste zu reden und zu wirken uns berufen fühlen; wie du Joseph den Gerechten, hast Gnade, Wohlwollen und Erbarmen finden lassen in deinen Augen und in den Augen Aller, die ihn gesehen. Thue Wunder, Herr, an mir, und gib mir stets ein Zeichen deiner Güte und Milde; gib mir Glück und Segen auf allen meinen Wegen; gib mir Einsicht und Verstand, jedes Wort in deiner heiligen Gotteslehre zu fassen und zu halten, es in und nach seinem innersten Sinne und Geiste zu fassen und zu halten; wahre mich vor allen Irrungen und Täuschungen; läutere meine innersten Gedanken, Ansichten und Absichten, auf daß ich stets bereit und willig sei zu deinem Dienste! und gib mir langes Leben (bei meinem Weibe und meinen Kindern) in Heil und Kraft und Frieden! Amen! Selah!

Du bist mächtig und gewaltig, Herr, in den Himmelshöhen, und thronest und waldest da in deiner Kraft und Stärke. Bei dir ist Friede und mit deinem Namen Friede; Verhänge und verheiße über uns und über dein ganzes Volk Israel Leben, Herr, und Segen und einen dauernden Gottesfrieden. Amen! Selah!

Während der Vorbeter שלום שים sagt, beten die Priester leise:

רבוז העולם עשינו מה שגזרת עלינו אף אתה עשה עמנו כאשר הבטחתנו. השקיפה ממעון קדשך מן השמים וברך את עמך את ישראל ואת האדמה אשר נתת לנו כאשר נשבעת לאבותינו ארץ זבת חלב ודבש:

סכסכים יזכרו זנעילת מנעליהם שלא יגעו צם צידים, ואם נגעו יסזכו ליסול ידיסם ססזן סומכ שים שלום וכו'.

הרחבה בשם שנתת לחם לאכול
 ובגד ללבוש ליעקב אבינו
 הנקרא איש תם ותתננו לאהבה
 לחן ולהסדר בעיניך ובעיני כל
 רואינו ויהיו דברי נשמעים
 לעבודתך בשם שנתת את יוסף
 צדיק בשעה שהלבישו אביו
 בתנת פסים לחן ולהסדר ולרחמים
 בעיניך ובעיני כל רואיו ותעשה
 עמי נפלאות ונסים ולמוכה אות
 ותצליחני בדרכי. ותן בלבי בינה
 להבין ולהשכיל ולקיים את כל
 דברי תלמוד תורתך וסודותיה
 ותצילני משגיאות ותטהר רעיוני
 ולבי לעבודתך ותאריך ימי (וימי
 אבי ואמי) (וימי אשתי ובני
 ובנותי) ברב עזו ושלום אמן סלה:

ויטין לקיים עם סכסכים כדי שיטנו סקכל סמן.
 אדיר במרום שוכן בגבורה.
 אתה שלום ושמך שלום. יהי רצון
 שתשים עלינו ועל כל-עמך בית
 ישראל חיים וברכה למשמרת
 שלום:

מוזורים של יום.

Am Sonntag sagt man:

היום יום ראשון בשבת שבו היו הלויים אומרים בבית המקדש :

Dann rief man oben im Morgengebet.

Am Montag:

היום יום שני בשבת שבו היו הלויים אומרים בבית המקדש :

סח שיר מזמור לבני-קרח: גדול יי ומהלל מאד. בעיר אלהינו הר-קדש יפה נוף משוש כל הארץ הר ציון ירפתי צפון. קרית מלך רב: אלהים בארמנותיה נודע למשגב: כי הנה המלכים נועדו. עברו יחדו: המה ראו בן תמהו. נבהלו נחפזו: רעה אחזתם שם. חיל ביולדה: ברוח קדים תשבר אגוזת תרשיש: באשר שמענו. בן ראינו בעיר-יי צבאות בעיר אלהינו. אלהים יכוננה עד-עולם סלה: דמינו אלהים חסדך. בקרב היכלך: בשמך אלהים בן תהלתך על-קצוני ארץ. צדק מלאה ימינך: ישמח ו הר ציון תגלנה בנות יהודה. למען משפטיך: סבו ציון והקיפוה. ספרו מגדליה: שיתו לבכם ו קחילה פסגו ארמנותיה. למען תספרו לדור אחרון: כי זה אלהים אלהינו עולם ו ועד. הוא ינהגנו על מות :

Am Dienstag:

היום יום שלישי בשבת שבו היו הלויים אומרים בבית המקדש :

סב מזמור לאסף אלהים נצב בעדת-אל. בקרב אלהים ישפט: עד-מתו תשפטו עול. ופני רשעים תשא סלה: שפטו-דל ויתום. עני ורש הצדיקו: פלטו-דל ואביון. מיד רשעים הצילו: לא ידעו וקא יבינו בחשכה יתהלכו. יפוטו כל-מוסדי ארץ: אני אמרתי אלהים אתם. ובגיו עליון כלכם: אבן באדם תמותו ו יבאחד השרים תפולו: קומה אלהים שפטה הארץ. כי-אתה תנחל בכל הגוים.

Am Mittwoch:

היום יום רביעי בשבת שבו היו הלויים אומרים בבית המקדש :

צד אל נקמות יי. אל נקמות הופיע: הנשא שפט הארץ. השב גמול על גאים: עד מתי רשעים יי. עד מתי רשעים יעלוזו: יפיעו ידברו עתק. ותאמר כל-פועלי און: עמך יי ידבאו ונחלתך יענו: אלמנה וגר יהרוגו ויתומים ירצחו: ויאמרו לא יראה יה. ולא יבין אלהי יעקב: בינו בוערים בעם. ובסילים מתי תשכילו: הנטע און הלא ישמע. אם-יצר עין הלא יביט: היסר גוים הלא יוכית. המלמד אדם דעת: יי ידע מחשבות אדם. פי המה הכל: אשרי הנבד אשר תיסקרנו יה. ומתורתך תלמדנו: להשקיט לו מימי רע. עד יכרה לרשע

מזמורים של יום

שָׁחַת: כִּי לֹא יִטּוֹשׁ יי עֲמוֹ וְנִחַקְתּוּ גַא יַעֲזוֹב: כִּי עַד צְדָק יִשׁוּב מִשְׁפָּט
וְאַחֲרָיו כָּל־יִשְׂרָאֵל לֵב: מִי־יִקּוּם לִי עִם־מְרַעִים, מִי־יִתְיַצֵּב לִי עִם־פּוֹעֲלֵי אָוֶן:
לִי־לִי יי עֲזָרְתָה לִי, כִּמְעַט שָׁכְנָה דוּמָה בְּפִשִׁי: אִם אֲמַרְתִּי מָטָה רַגְלִי, חֲסִדְךָ יי
יִסְעָדֵנִי: בָּרַב שָׁרְעָפִי בְּקִרְבִּי, תִּנְחַמְתִּיךָ יִשְׁעֶשְׂעוּ בְּפִשִׁי: הִיחַבְּרָךְ כִּפְסֵא הַוּוֹת,
יֵצֵר עֲמָל עָלַי חוֹק: יִגְדּוּ עַל נֶפֶשׁ צְדִיק וְדָם גָּקִי יִרְשִׁיעוּ: וַיְהִי יי לִי לְמִשְׁנָב
וְאֱלֹהֵי לְצוּר מַחְסִי: וַיֵּשֶׁב עֲלֵיהֶם | אֶת־אוֹנֵם וּבְרַעְתֵם יִצְמִיתֵם, יִצְמִיתֵם יי
אֱלֹהֵינוּ:

לְכוּ בְּרַגְנָה לִי, בְּרִיעָה לְצוּר יִשְׁעֵנוּ: בְּקִדְמָה פָּנָיו בְּתוֹדָה, בְּזִמְרוֹת
בְּרִיעַ לוֹ: כִּי אֵל גָּדוֹל יי, וּמִלְךָ גָּדוֹל עַל־כָּל־אֱלֹהִים:

Am Donnerstag:

הַיּוֹם יוֹם חֲמִישִׁי בְּשַׁבַּת שָׁבוּ הָיוּ הַלְוִיִּם אוֹמְרִים בְּבֵית הַמִּקְדָּשׁ:
פֹּא לְמַנְצַח עַל־הַגִּתִּית לְאַסָּף: הִרְגִּינוּ לְאֱלֹהִים עֲגוּנו, הִרְיֵעוּ לְאֱלֹהֵי
יַעֲקֹב, שְׂאוּ־זִמְרָה וּתְנוּ־תָף, בְּנֹזֵר נְעִים עִם נָבֵל: תִּקְעוּ בַחֲדָשׁ שׁוֹפָר, בְּכֶסֶה
לְיוֹם חַגֵּנוּ: כִּי חֵק לְיִשְׂרָאֵל הוּא, מִשְׁפָּט לְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב: עֲדוּת | בִּיהוֹסָף שְׁמוֹ
בְּצֵאתוֹ עַל אֶרֶץ מִצְרַיִם, שִׁפַּת לֹא־יִדְעָתִי אֲשַׁמֵּעַ: הִסִּירוּתִי מִסֶּבֶל שְׁכֻמוֹ,
כִּפְּיוֹ מִדוּד תַּעֲבֹרְנָה: בְּצָרָה קָרָאתָ וְאַחֲלִצְךָ אֶעֱנֶךָ בְּסִתֵּר רָעַם, אֲבַחֲנֶךָ |
עַל־מִי מְרִיבָה סֵלָה: שְׁמַע עִמִּי וְאֶעֱדָה בְּךָ, יִשְׂרָאֵל אִם תִּשְׁמַע לִי: לֹא
יְהִי בְךָ אֵל זָר, וְלֹא תִשְׁתַּחֲוֶה לְאֵל נָכָר: אֲנֹכִי | יי אֱלֹהֶיךָ הַמַּעֲלֶךָ מֵאֶרֶץ
מִצְרַיִם, הִרְחַב־פִּיךָ וְאִמְלֵאֲהוּ: וְלֹא שְׁמַע עִמִּי לְקוֹלִי, וַיִּשְׂרָאֵל לֹא־אָבָה לִי:
וְאֲשַׁלַּחְהוּ בְּשִׁרְיוֹת לָבַם, יִלְכוּ בְּמוֹעֲצוֹתֵיהֶם: לוֹ עִמִּי שְׁמַע לִי, יִשְׂרָאֵל
בְּדַרְכֵי יִהְלְכוּ: כִּמְעַט אוֹיְבֵיהֶם אֲכַנֶּיעַ, וְעַל צָרֵיהֶם אֲשִׁיב יָדַי: מִשְׁנֹאֵי יי
יִכַחֲשׁוּ־לוֹ, וַיְהִי עִתָּם לְעוֹלָם: וַיִּאֲכִילְהוּ מִחֶלֶב חֶשֶׁה, וּמִצּוּר דָּבֵשׁ אֲשַׁבִּיעֶךָ:

Am Freitag:

הַיּוֹם יוֹם שֵׁנִי בְּשַׁבַּת שָׁבוּ הָיוּ הַלְוִיִּם אוֹמְרִים בְּבֵית הַמִּקְדָּשׁ:
צִי יי מִלְךָ גְּאוֹת לְבָשׁ: לְבָשׁ יי עוֹז הַתְּאֹזֵר אֶת־תַּבּוֹן תַּבַּל בַּל־תִּמּוֹשׁ:
גִּבּוֹן כִּסְאֶךָ מֵאֵז מַעוֹלָם אָתָּה: נִשְׂאוּ גְהָרוֹת יי, נִשְׂאוּ גְהָרוֹת קוֹלָם יִשְׂאוּ
גְהָרוֹת דְּכָבִים: מִקְלוֹת מִיַּם רַבִּים אֲדִירִים מִשְׁפָּרִי־יַם אֲדִיר בְּפָרוֹם יי: עֲדוּתֶיךָ
נֶאֱמָנוּ מְאֹד לְבֵיתְךָ נְאוּה־קֹדֶשׁ יי לְאֶרֶץ יָמִים:

Am Sabbath:

הַיּוֹם יוֹם שַׁבַּת קֹדֶשׁ שָׁבוּ הָיוּ הַלְוִיִּם אוֹמְרִים בְּבֵית הַמִּקְדָּשׁ:

Dann oben im Morgengebete. Sumer Seder Lיום השבת.

שיר היחוד ליום ראשון בשבוע

- סו אשירה נאזמרה לאלהי בעודי. האלהים הרועה אותי מעודי :
 קהל עד היום הנה החזקת בידי. חיים והסדר עשית עמדי :
 סו ברוך יי וברוך שם כבודו. כי על עבדו הפליא חסדו :
 קהל לאלהי מרום במה אקדם. ובמה אבך לאלהי קדם :
 סו אלו הרים למערכה. וכל עצי לבנון בכל ערוכה :
 קהל ואם כל בהמות וחיות קרוצים. נתחיים ערוכים על העצים :
 סו אף זויות מזבח מבוסים. דם בפנים לים | מכסים :
 קהל ובחול סלת דשן ושמן. בלול ברבבות גחלי שמן :
 סו ולאזברה לבונה וסמים. ולקשרת כל ראשי בשמים :
 קהל ואלו גרות על המנורות. יהיו מאירות פשני המאורות :
 סו ובהרי אל | לחם הפנים. על שלחנות ערוכים בפנים :
 קהל ויין כמטר השמים. ושכר לנסך בעינות מים :
 סו ואלו כל בני אדם בנהים. ולוים | משררים בכנה רננים :
 קהל וכל עצי עדן וכל עצי יערים. בנורות ונבלים ושירים :
 סו וכל בני אלהים בקול תרועתם. והכוכבים ממסלוחם :
 קהל וכל הלבנון ותיה פלה. אין די בער ואין די עולה :
 סו הן בכל אלה אין די לעבוד. ואין די לקדם לאל הכבוד :
 קהל כי נכבדת מאד מלכנו. ובמה נבך לאדוננו :
 סו אמנם לא יוכלו בכרה. כל חי. אף כי אני עבדה :
 קהל ואני נבזה וחדל אישים. נמאס בעיני ושפל אנשים :
 סו ואין לעבדה כל | לכבדה. להשיב לה גמול על חסדיה :
 קהל כי הרבית טובות אלי. פי הגדלת חסדה עלי :
 סו ורב שלומים לה חיבתי. כי עשית טובות אתי :
 קהל ולא חיבת לי גמוליה. כל טובתי כל עליה :
 סו על הטובות לא עבדתיה. אחת לרפוא לא גמלתיה :
 קהל אם אמרתי אספרה נא כמו. לא ידעתי ספורות למו :
 סו ומה אשיב לה והכל שלה. לה שמים אף ארץ לה :
 קהל ימים וכל אשר בם בידה. וכלם ישבעון מידה :
 סו ואנחנו עמה וצאנה. וחפצים לעשות רצונה :
 קהל ואיה נעבוד ואין לאל ידנו. ולשרפת אש בית מקדשנו :

שיר היחוד ליום ראשון

מ ואיך נעבוד ואין זבח ומנחה. כי לא בנו אל המנוחה :
 קהל ומים אין להעביר שמחה. ואנחנו על אדמה ממאה :
 מ שש אנכי על אמריך. נאני באתי בדבריך :
 קהל כי כתוב לא על זבחה. ועולותיך אוכיחה :
 מ על דבר זבח ועולותיכם. לא צויתי את אבותיכם :
 קהל מה שאלתי ומה דרשתי ממך. כי אם ליראה אותי :
 מ לעבוד בשמחה ובלבב טוב. הנה שמוע מזבח טוב :
 קהל ולב נשבר ממנחה מהורה. זבחי אלהים רוח נשברה :
 מ זבח ומנחה לא חפצת. חטאת ועולה לא שאלת :
 קהל מזבח אבנה בשכרון לבי. ואשברה אף רוחי בקרבי :
 מ רום לב אשפיל ואת רום עיני. ואקרע לבי למען אדני :
 קהל שברי רוחי הם זבחה. יעלו לרצון על מזבחה :
 מ ואשמיע בקול הודיותיך. ואספרה כל נפלאותיך :
 קהל אשר ידעה נפשי אחבירה. אמלל גבורות ואדברה :
 מ ומה אערוד ולא ידעתי מה. היכול אוכל דבר מאומה :
 קהל כי אין חקר לגדלתו. וגם אין מספר לתכונתו :
 מ חכם לבב הוא מי פמוהו. שגיא כח לא מצאנוהו :
 קהל עושה גדולות ורב גוראות. גדול אתה ועושה נפלאות :
 מ עד אין מספר ועד אין חקר. ולא נודע כי לא יחקר :
 קהל איזו עין אשר תעידך. ואיזו פה אשר יגידך :
 מ חי לא ראך ולב לא ידעה. ואיזו שבח אשר יציעך :
 קהל גם משרתך לא ראיה. וכל חכמי לב לא מצאוה :
 מ אתה לבדך מכיר שכחה. ואין זולתך יודע כחה :
 קהל ואין יודע בלעדך. שבתות ראיות לכבודך :
 מ על כן תבונה בראוי לך. כפי קדשה כבודך וגדלך :
 קהל ומפי הכל בכל אילותם. כפי מדע אשר אתה חננתם :
 מ יודו פלאך השמים. ויארוה קולות מים :
 קהל ויריעו לך כל הארץ. יודוה כל מלכי ארץ :
 מ אף יודוה כל העמים. וישבחוה כל האמים :
 קהל כל זרע יעקב עבדיך. כי עליהם נברו חסדיך :
 מ את שם י'ה'ללו כלם. אל אלהים אמת ומלך עולם :

שיר היחוד ליום שני בשבוע

מן ואני עבדך בן אמתך. אדבר אמלל גבורותך:

קהל דרכי שבחך קצתם אספרה. מעשיך מה נורא אמרה:

מן אין אליך ערוך בספר. אגידה עצמו מספר:

קהל חקר אלוה לא ימצא. ותכלית שדי לא תקצה:

מן ולתבונה הלא אין חקר. ומספ שניו לא יחקר:

קהל וגם אין מספר לגדודיך. בצבאותיך אות כבודך:

מן איזו עין אשר תעידך. וחי לא אה פני כבודך:

קהל גבון וחקם רן לא ידע. ואיך אערוד על אשר לא אדע:

מן ואם יאמר איש עד תכליתו. אערוד אליו ובמתכנתו:

קהל אבא ואמצא תכלית שבחך. לא נאמנה את אל רוחו:

מן יבלע פי לא ידע ערפו. אחרית פיהו ראשית דרכו:

קהל ועמדי לא בן אנכי. ופי לא אתן לחטוא וחקי:

מן אספרה אחי קצות דרכי אל. ולישראל מה פעל אל:

קהל כפתוב אמרו לאלהים. מה נורא מעשיך אלהים:

מן ואמרת עם זו יצרת לי. יספרו שמי ותהלתי:

קהל במצרים שמתי עלילותי. למען תספר את אותותי:

מן ואני עבדך על בן אספר. באשר אדרוש מנול ספר:

קהל תהלל נפש פח מעשיך. וכל קרבי את שם קדשך:

מן ואברכה כל עניני. ובכל לבי אודה את אדני:

קהל גם בגרוני וממותיך. ואת פי אמלא תהלתך:

מן כי פי יגיד תהלתך. כל היום את תפארתך:

קהל ואמרה נא עזוב נוראותיך. ואשיחה דבי גפלאותיך:

מן ואזכיר טובך וצדקותיך. חסדיך וגבורותיך:

קהל ידעתי כי גיזול אתה. על כל אלהים מאר גדלת:

מן כי כל אלזוי העמים הם. אלילים אלמים רוח אין בהם:

קהל הן לעזבדיהם גמול אין משיבים. ולמה לה המה מטיבים:

מן ובעת צרה אז יתפללו. ולא יענום כי לא יועילו:

קהל דורשים בכי לב לרוח אין בן. וקרוב יי אל עם קרובו:

מן היצר כל הוא אלהינו. הוא עשנו ולו לבד אנחנו:

קהל עם מרעיו וצאן ירו. נברך שמו כי לעולם תהיו:

מן בצר לנו מאד נמצאת. כי דורשיך לא עזבות:

קל וְתָמִיד בְּפִינוּ תִּהְיֶה לְשֵׁם תִּפְאֶרְתְּךָ :
 מן עד אַתָּה בָּךְ וּבְכַבֹּדְךָ. וּמִשְׁרֵתֶיךָ אַף עֲבָדֶיךָ :
קל אֲשֶׁר כְּבוֹדְךָ מְלֵא כָּל הָאָרֶץ. וּכְבוֹדְךָ עַל כָּל הָאָרֶץ :
 מן נֶאֱבֹחִינּוּ בְּחַרוּ אוֹתְךָ. לְבִדְךָ לְעִבּוֹד וְאִין לְזֵר אֶתְךָ :
קל גַּם אֲנַחְנוּ אוֹתְךָ לְבִדְךָ. נֶעֱבֹד כִּכֵּן אָב וּנְכַבְּדְךָ :
 מן וְהַפְּנֵנוּ עַל יְחִוְדְךָ. יוֹמָם וְלַיְלָה עֲדֶיךָ :
קל בְּפִי כְּלָנוּ וּבְלִבֵּינוּ. שְׂאֵתְךָ לְבִדְךָ אֱלֹהֵינוּ :
 מן אֱלֹהֵינוּ אַתָּה עַל יְחִוְדְךָ. עֲדִים אֲנַחְנוּ וְעֲבָדֶיךָ :
קל אִין תִּחְלָה אֵל רֵאשִׁיתְךָ. וְאִין קִץ וְתִכְלָה לְאַחֲרִיתְךָ :
 מן רֵאשׁוֹן וְאַחֲרוֹן מְבֹלֵי רֵאשִׁית. וּמְבֹלֵי אַחֲרִית וְאִין לֵב לְהִשִּׁית :
קל אִין קֶצֶה אֵל גְּבוּהוֹתְךָ. וְאִין סוּף לְעֹמֶק מְדוּתֶיךָ :
 מן אִין לָךְ סוּבֵב וְאִין לָךְ פֶּאֶה. עַל כֵּן אוֹתְךָ חַי לֹא רָאָה :
קל אִין צַד וְצִלַּע יִצְלִיעוּךָ. וְרַחֵב וְאוֹרְךָ לֹא יִמְצְעוּךָ :
 מן אִין פֶּאֶה לְסַבִּיבוֹתְךָ. וְאִין תוֹךְ מְבַדִּיל בִּינֹוֹתְךָ :
קל אִין חֲכָמָה אֲשֶׁר תִּדְרְעָךָ. וְאִין מִדַּע אֲשֶׁר יִגִּיעָךָ :
 מן וְלֹא יִשִּׁיג אוֹתְךָ כָּל מִדַּע. וְאִין שִׁכַּל אֲשֶׁר יִבִּין וְיִדַּע :
קל מִמֶּךָ מְאוּמָה וְאִיכָה אַתָּה. וְאִיךָ בְּלִי מְאוּמָה כָּל בְּרֵאשִׁית :

ליום שלישי בשבוע

מן אֲמַנָּם יִדְעֵתִי כִי אַתָּה. אֱלֹהֵי יַעֲקֹב כָּל יִצְרָתִי :
קל אַתָּה בּוֹרָא וְלֹא גְבוּרָתְךָ. אַתָּה יוֹצֵר וְלֹא נּוֹצְרָתִי :
 מן אַתָּה מְמִית וְאַתָּה כָּל תִּכְלָה. אַתָּה מוֹרִיד שָׁאוֹל וְאַף תִּפְעֵלָה :
קל וְנֶאֱמָן לְהַחְיֹות מֵתִים אַתָּה. וְעַל יְדֵי גְבוּיָךְ כֵּן הוֹדַעְתָּ :
 מן וְלֹא תִמּוֹת אֵל חַי וְלֹא מִתָּה. מֵעוֹלָם וְעַד עוֹלָם אַתָּה :
קל מְשֻׁבֵּיר וּמוֹלִיד וְלֹא נוֹלְדָתְךָ. מוֹחֵץ וְרוֹפֵא וְלֹא חֲלִיתִי :
 מן מָוֶת וּמְדוּנָה אִין לְפָנֶיךָ. תְּנוּמָה וְשִׁנָּה אִין לְעֵינֶיךָ :
קל הֲלֹא מְקַדֵּם אֵל חַי אַתָּה. מֵאֲשֶׁר בָּךְ לֹא נִשְׁתַּנֵּיתִי :
 מן וְעַד הָעוֹלָם לֹא תִשְׁתַּנֶּה. וּמֵאַלְהוּתְךָ לֹא תִתְגַּבֵּה :
קל חֲדָשׁ וְנוֹשֵׂן לֹא נִמְצְאָתְךָ. חֲדָשֶׁתְךָ כָּל וְלֹא חֲדָשֶׁתְךָ :
 מן לֹא יִחֻלוּ וְקִנְיָה וּבְחִירוֹת. עֲלֶיךָ גַּם שִׁיבָה וְשִׁחְרוּת :
קל וְלֹא חָלוּ בָּךְ שְׂמִחָה וְעֵצֶב. וְדַמְיוֹן וְנוֹצֵר וְכָל דְּבַר קֶצֶב :

שיר היחוד ליום שלישי

100 כי לא יסובב אותך נפש. אף לא תדמה אל כל נפש:
 קהל כל היצורים גבול סבבתם. אל ראשיתם ולאחריתם:
 101 כי הברואים בגבול שמפתם. ולימי צבאם גבול הקפתם:
 קהל ואלך אין גבול ולימיה. ולשנותיה ולעצמה:
 102 על פן אינה צריף לכל. ולידה ולחסדה צריכים הכל:
 קהל הכל צריכים לצדקותיה. ואינה צריף לבריותה:
 103 כי טרם כל יציר הייתה. לבדה מאומה לא נצרכת:
 קהל ראשית ואחרית בידה ערוכים. אתה כם והם ברוחה שרוכים:
 104 כל אשר הנה בראשונה. ואשר יהיה באחרונה:
 קהל כל היצורים וכל מעשיהם. וכל דבריהם ומחשבותיהם:
 105 מראש ועד סוף תדע כלם. ולא תשפח פי אתה אצלם:
 קהל אתה בראתם ולבה ערכם. לבה תדע מקומם ודרבם:
 106 הן אין דבר ממה נעלם. כי לפניך נכונים כלם:
 קהל אין חשך ואין מנום וסתר. לנום שמה ולהסתר:
 107 את אשר תבקש אתה מוצא. בלי נטות אליהם בעת שתרצה:
 קהל כי את הכל באחת תראה. לבדה תעשה ואינה גלגלה:
 108 כי על גוי ועל אדם יחד. על כל תדבר ברגע אחד:
 קהל תשמע ברגע כל הקולות. זעק ולחש וכל התפללות:
 109 אף תבין אל כל מעשיהם. ברגע תחקור כל ללבניהם:
 קהל ולא תאריך על מחשבותיה. ולא תתמהמה על-עצתה:
 110 אצל עצתה גזרה. לקץ ולסוד קריאתה:
 קהל וכלם באמת בתם וביושר. מבלי עדה ומבלי חסר:
 111 ממה דבר לא יאבד. ודבר ממה לא יפקד:
 קהל כל אשר תחפוץ תוכל לעשות. ואין מי מוחה בידך מעשות:
 112 יכלת " בחפזו קשורה. וברצות " לא אחרה:
 קהל אין דבר סתר ממה נבחר. עתידות ועזברות לך הם יחד:
 113 אשר מעולם ועד העולם. הם כלם בה ואתה בכלם:
 קהל חדשות תגיד וסוד דרכיה. אל עבדיה ומלאכיה:
 114 ואינה צריף להשמיעה. דבר סוד וסתר להודיעה:
 קהל כי ממה כל סוד יגלה. בטרם על ל לב כל יציר יעלה:
 115 בלב כל נברא לא תמצא. מפניו עתק לא יצא:

שאל בְּאֵין לוֹ יָצָה וְלֹא יִחָצֶה. לֵב לֹא יִתּוּר וְאֵין פֶּה פּוֹצֵה:
10 בְּאֵין לוֹ רִחוּת וְלֹא רְחוּת. אֵין לוֹ שִׁיחוּת בּוֹ מוֹכִיחוּת:
שאל לְמַרְחֹק מִי יִשָּׂא דַעוֹ. לֵלֵא תִּחְלָה וְלֹא סוּף לְהִגִּיעוֹ:
10 אֲגוּדִים אֲחוּדִים הוּךְ וְסוּף וְרֹאשׁ. פֶּה וְלֵב אֶכְלוּם מִדְּרוֹשׁ וּמִחֲרוֹשׁ:
שאל גְּבִיהַ וְעַמֶּק גְּעוּצִים כְּסוֹבֵב. חֶכֶם לֵב וְנִבּוֹן לֹא יִלְכָּב:
10 סוֹבֵב אֵת הַכֹּל וּמִלֵּא אֵת כֹּל. וּבִהְיוֹת הַכֹּל אֶתָּה בְּכֹל:
שאל אֵין עֲלֶיךָ וְאֵין תִּחְתֶּיךָ. אֵין חוּץ לָךְ וְאֵין בֵּינֹתֶיךָ:
10 אֵין מִרְאָה וְנֵב לְיַחֲוֹדֶךָ. וְאֵין גּוֹף לְעֵצָם יַחֲוֹדֶךָ:
שאל וְאֵין בְּתוֹךְ מִמֶּךָ נִבְדָּל. וְאֵין מְקוֹם רַק מִמֶּךָ נִחְדָּל:
10 וְאֵינְךָ נִאֲצֵל מִכֹּל וְנִבְדָּל. וְאֵין מְקוֹם רַק מִמֶּךָ וְנִחְדָּל:
שאל מְקַרְהַ וְשִׁנּוּי אֵין בְּךָ גִּמְצָא. וְלֹא זְמַן וְעֶרְעֵר וְלֹא כָּל שִׁמְצָה:
10 כָּל זְמַן וְכֹל עֵת אֶתָּה מְכִינֶם. אֶתָּה עוֹרְכֶם וְאֶתָּה מְשַׁנֵּם:
שאל כָּל מִדָּע לֹא יִשׁוּג אוֹתְךָ. אֵין שִׁכָּל אֲשֶׁר יִמְצָא אוֹתְךָ:
10 כְּמִדָּתְךָ חֲכָמְתְךָ. כְּגִדְלֹתְךָ תִּבְוִנֹתְךָ:
שאל חֶכֶם אֶתָּה מֵאֵלֶיךָ. חֵי מֵעֲצָמְךָ וְאֵין כְּנִילְךָ:
10 זוּלַת חֲכָמְתְךָ אֵין חֲכָמָה. בְּלִתי בִּינֹתְךָ אֵין בִּינָה וּמִזְמָה:
שאל חֲלֻקְתָּ בְּלֵב חֲכָמִים שִׁכָּל. וְרוּחְךָ תִּמְלֵאם וְדַעְתָּם תִּשְׁכַּל:
10 מִבְּלַעֲדֵי כֹחַ אֵין גְּבוּרָה. וּמִבְּלַעֲדֵי עֵזָה אֵין עֲזָרָה:
שאל אֵין | נִכְבָּד כִּי אִם כְּבוֹדוֹ. וְאֵין גְּדוֹל כִּי אִם גְּדוּלָתוֹ:
10 כָּל יָקָר וְכֹל טוֹב מִיָּדֶךָ. לֹא אֲשֶׁר תִּחְפּוּץ עֲשׂוֹת חֲסִדֶיךָ:
שאל אֵין חֶקֶר לְגִדְלֹתְךָ. וְאֵין מִסְפָּר לְתִבְוִנֹתְךָ:
10 אֵין עוֹד זוּלַת הַנְּיוּתְךָ. חֵי וְכֹל הַיּוֹכֵל וְאֵין בְּלֹתְךָ:
שאל וְלִפְנֵי הַכֹּל כֹּל הָיִיתָ. וּבִהְיוֹת הַכֹּל כֹּל מִלֵּאתָ:
10 לֹא לַחֲצוּךָ וְלֹא הַשּׁוּךָ. יִצְוֶיךָ אַךְ לֹא מֵעַטוּךָ:
שאל בְּעֲשׂוֹתְךָ כֹּל | לֹא גְבֻרַתְךָ. מִתּוֹךְ מִלֵּאכְתְּךָ לֹא נִחְדָּלְתָּ:
10 בְּעֲשׂוֹתְךָ אֵת הַשָּׁמַיִם. וְאֵת הָאָרֶץ וְאֵת הַמַּיִם:
שאל לֹא קָרְבוּךָ וְלֹא רַחֲקוּךָ. כִּי כָּל קִירוֹת לֹא יִחְלַקוּךָ:
10 זָרִם | מִים לֹא יִשְׁטַפְּךָ. וְרוּחַ כְּפִיר לֹא יִהַדְּפֶךָ:
שאל אַךְ כָּל טִנְפָת לֹא תִטְנַפֶּךָ. אֲשֶׁר אוֹכְלָה אֲשֶׁר לֹא תִשְׂרַסֶּךָ:
10 לְהַנְּיוּתְךָ אֵין חֲסִרוֹן. וְלִיַּחֲוֹדֶךָ אֵין יַחֲרוֹן:
שאל כִּמוֹ הָיִיתָ לְעוֹלָם תִּהְיֶה. חֲסֵד וְעֶדְךָ בְּךָ לֹא יִתֵּיהָ:

שיר היחוד ליום שלישי

מ וְשִׁמְךָ מְעִידָה כִּי הָיִיתָ. וְהוּא וְתַהֲיֶה וּבְכַל אֶתָּה:
 קהל הַהוּא לְעוֹלָם וְכֵן | גְּעִידָה וְכֵן בְּךָ הַעִידוֹת:
 מ שְׂאֵתָה הוּא וְהוּא בְּכַל. שְׁלָךְ הַכֹּל וּמִמֶּךָ הַכֹּל:
 קהל שְׁמוֹת יִקְרָה יַעֲנֵנוּ וַיַּעֲדוּ. בְּתַקְוָה יִקְרָה בְּךָ יִסְהַיְדוּ:

ליום רביעי בשבוע

מ אֲרוֹמָם אֱלֹהֵי אָבִי וְאֵלֵי. אֲנִיחָה אֱלֹהֵי צוּרֵי וְגוֹאֲלֵי:
 קהל אֵיחָד אֱלֹהֵי הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ. בְּכֹל יוֹם פְּעֻמִּים:
 מ אֵל חַי אֶחָד הוּא בְּרָאֵנוּ. אֲבִיר יַעֲקֹב אָב לְכָלֵנוּ:
 קהל אֲדוֹנֵנוּ אֲדוֹן כָּל הָאָרֶץ. מָה אֲדִיר שְׁמֶךָ בְּכֹל הָאָרֶץ:
 מ אֵין כָּאֵל אִישׁ אוֹכְלָה וְקָנָא. לְעוֹלָם יְיָ אֲמַת אֵל אֲמוֹנָה:
 קהל אֲזָרֵי וַיִּשְׁעֵי מְעוֹז חַיֵּי. עָלְיוֹ תַלְוִיָּם כָּל מְאֹוֵי:
 מ אֱלֹהִים אֲמַת הוּא אֱלֹהִים חַיִּים. לֹא יִכִּילוּ זַעֲמוֹ גּוֹיִם וְאִיִּם:
 קהל אֲדִיר וְאֲמִיץ כַּח וְרַב אוֹנִים. אֱלֹהֵי הָאֱלֹהִים וְאֲדוֹנֵי הָאֲדוֹנִים:
 מ אֱלוֹהִים עוֹשֵׂי אִישִׁי וּבוֹעֵלֵי. אֵלֹהֵי נַעֲרֵי שׁוֹמְרֵי וְצִלֵי:
 קהל בּוֹרֵא כֹל וְיִשְׂרָאֵל גּוֹאֵל. בְּרוּךְ אֱלֹהִים אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל:
 מ בּוֹרֵא רוּחַ הַרִים יוֹצֵר. מִמֶּךָ מוֹפֵה לֹא יִבְצֹר:
 קהל גְּבֹהָה מְשִׁיב גְּמוּל עַל גְּאִים. עַל הַרְמִים וְעַל הַנְּשֹׂאִים:
 מ גְּבוּר בְּקוֹמוֹ לְעִרוּץ בְּעִבְרָה. מַהֲדֹר גְּאוֹנוֹ מִי לֹא יִירָא:
 קהל גְּבֹהָה כָּל אֲשֶׁר תַּחֲתָיו גּוֹשֵׂא. וְגִדְל כַּח גְּדוּלוֹת עוֹשֶׂה:
 מ גְּדוּל הוּא וְשִׁמוֹ בְּגִבּוֹרָה. אֲרִיָּה שָׂאֵג מִי לֹא יִירָא:
 קהל הוֹדֵי דְגוּל הוּא מְרַבְּכָה. אֵל נַעֲרָן בְּסוּד קְדוֹשִׁים רַבָּה:
 מ דִּין יְתִיב בְּשֵׁתִיק יוֹמִין. וְצִבְאוֹ עַל שְׂמַאל וְעַל יְמִין:
 קהל הִדְרֹו וְהוֹדוֹ עַל בְּנֵי עִבְדָיו. הִדְר הוּא לְכָל חֲסִידָיו:
 מ הוּא אֵל אֱלֹהֵי הַרוּחֹת לְכָל בְּשָׂר. שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּה מִכָּל:
 קהל וְדָאֵי וְתִיק יוֹדֵעַ וְעַד. יְיָ יִמְלוֹךְ לְעוֹלָם וָעַד:
 מ וְאֲשֶׁר חָרַב גְּאוֹתֵנוּ. לְהִלָּחֵם | מִלְחַמָּתֵנוּ:
 קהל זוֹכֵר לְעוֹלָם בְּרִית רֵאשׁוֹנִים. כִּיּוֹם אֶתְמוּל | לוֹ אֶלֶף שָׁנִים:
 מ זֶה אֱלֹהֵינוּ וְלוֹ קוֹיֵנוּ. וְזִמְרַת יְהוָה הוּא יִשְׁעֵנוּ:
 קהל חֶלֶק יַעֲקֹב יוֹצֵר הַכֹּל. חֲנוּן יְיָ וְחֲסִיד בְּכֹל:
 מ חַי לְעוֹלָם יְיָ חֶלֶק. חֲכָם הַרְוִים יְיָ חֲזָקִי:
 קהל מְטִיב הַמְּלַמֵּד | הַדָּעָה. מְהוֹר עֵינַיִם | מִרְאוֹת בְּרָעָה:

שיר היחוד ליום רביעי

מן ישר יי וישר דברו. ידידי ידידות משפנות דבירו:
 קהל יועץ וגוזר ומי יפירנה. ויחתוף ויפעל ומי ישיבנה:
 מן יפה יודי יפיו וטובו. יראו ויחזו ציון בשובו:
 קהל כגבור יצא באיש מלקמות. ועיר קנאה לעשות נקמות:
 מן כנשר על כנפי נשרים. נשא עבדיו וישר הדורים:
 קהל כביר פח לב כמו שחל. כלביא וכארי ורוחו כנחל:
 מן כרוב שכול וכנמר שוקד. דברו לעשות כמקל שקד:
 קהל כרוב שכול וכנמר שחל. כרקב וכעש ורוחו כנחל:
 מן כארו כחור כגדלתו. ככרוש רענן ענותנותו:
 קהל כתפוח בריחו עוז אהבתו. על ישראל גאותו:
 מן כתפוח בעצי היער. כן יודי עם יושבי שער:
 קהל כביר פח למרגיזי אל. נוקם וכטל הוא לישראל:
 מן כוסי מנת חלקי וגדלי. אני לדודי גחלה ודודי לי:
 קהל כבודי יי לא אמירנו. האמירנוהו והאמירנו:
 מן כאריה ישאג וככפיר ינהם. אל יהיה כגר וכאיש נדהם:
 קהל כרועה גבור אשר לא יוכל צאנו להציל. והיה למאכל:
 מן כגבור אין איל וכאורח. גם ובורח מר צורח:
 קהל כאריה משחית וככפיר לעזביו. כרקב גם כעש לאויביו:
 מן כביר כח כשמיר ושית. ולא ישאיר כנקף זית:
 קהל כשמיר ושית צרים ימגן. כצפרים עפות לעירו יגן:
 מן כגשמי נדבה לנו יבא. כמלקוש וכטל לדבקים בז:
 קהל כנשר ירחף על גוזליו. וכצל כנפיו יחסו מיחליו:
 מן כצפרים על עירו יגן. וכצל כנפיו רגנות כנגן:
 קהל לכהו יי הוא ונפלאות גדולות עושה. אל נורא עלילות:
 מן לצבי ועופר הזמה יודי. כי יקדמני אלהי חסדי:
 קהל לפגי עמו יישר הדורים. וינשאם על כנפי נשרים:
 מן לעולם חלקי הוא וצור לכבי. כלה שארי לה ולכבי:
 קהל לכהו יי הוא ונפלאות גדולות עושה. ורב נוראות:
 מן מקום ומעון אמה לעולמה. ואין ידע את מקומה:
 קהל מוראי אל רועי ויוצרי. צור ילדני מחוללי וצורי:
 מן מרום ומעון הוא לי ומחסי. מגדל עז שם יי מנוסי:

שיר היחוד ליום רביעי

(מ)

- קהל מלך יעקב משגב לנו. הוא מחוקקנו ומושיענו:
 100 מגדול ישועות משען יהי לי. מבטח אלהים יי חילי:
- קהל מושל עולם | מלכותך. בכל דור ודור ממשלתך:
 100 מי יתנך באח לי לצרה. הושע יי כי ידך לא קצרה:
- קהל מקור חיים | מקוה ישראל. לא אעזוב פי מעיי אל:
 100 מגן ישעי וחרב באוה. לשמך ולזכרך נפש תאנה:
- קהל מגן הוא לכל החוסים בו. אשרי אדם אשר עוז לו בו:
 100 נבר ונעים נאור ונורא. נאדר ונאזר שמו בנבירה:
- קהל נאמן נצח ישראל וגואלו. לא ישקר אשרי כל חובי לו:
 100 נצח ישורון האל הנאמן. מאלהיו יהודה לא אלמן:
- קהל נפלא על כל הנפלאים. ומתנשא על כל הנשאים:
 100 נקדש ונערץ אלהי קדושי. נכון ונשגב יי נסי:
- קהל נוקם ונוטר ובעל חמה. לצריו לאויביו איש מלחמה:
 100 נרי יי בהלו נרו עמי ראשי. ונר לרגלי דברו:
- קהל סומך וסועד יי סלעי. סוכל וסולח ונושא פשעי:
 100 סהדי יי סלעי וסתרי. סולח וסוכל סעדי וסברי:
- קהל סלענו יי ומצודתנו. עזרתנו ומפלטנו:
 100 עזוז וגבור עזי ועזרי. עליון עוז לי אל יהי ערי:
- קהל עיר וקדיש | שתי | סביביו סתר. אכן אתה אל מסתתר:
 100 עד מסהר לשלם גמול | לאויביו. שומר ברית וחסד לאוהביו:
- קהל פדה את אברהם ידידו. הוה: יפדה את ישראל עבדו:
 100 פחד יצחק יתן פחדו. על צרי בני יעקב עבדו:
- קהל פועל וחוקר ודורש ובודק כל | לבבות. לו אתן צדק:
 100 צרור המור אשכול הכפר. נוהג לעמו צריו כפר:
- קהל צח ואדום דודי בצבאיו אות. על פן נקרא שמו יי צבאות:
 100 צדיק יי הצור תמים. אבטח עדי עד בצור עולמים:
- קהל צבא השמים | משתחווים לו. שרפים עומדים | ממעל | לו:
 100 קדוש הוא בכל מיני קדשות. כמות שלש קדוש משלשות:
- קהל קים לעלמין אלהא חיא. מרא דארעא ומרא דשמיא:
 100 קוני מרחם | מקנא לשונאיו. קנן ישעי וקרוב לקוראיו:
- קהל רחוק מכל ואת כל רואה. כי רם יי ושפל יראה:

שיר היחוד ליום רביעי

מן רעי יי לא אָחַסר כּל. וּרְבַח כּח וּרְבַח חֶסֶד לְכָל:
 קהל רְחוּם יי רֹפֵא וּמַחְבֵּשׁ לְשִׁבְרֵי לֵב. וְעוֹן כּוֹבֵשׁ:
 מן רעי כּלוּ הוּא מְחַמְדִּים. מְשַׁפְּטֵי אַמֶּת מְתוּקִים וּחְמוּדִים:
 קהל רֵאשׁוֹן וְאַחֲרוֹן מֵעוֹלָם וְעַד עוֹלָם אַתָּה אֵל. שׁוֹכֵן עַד:
 מן שְׁלִישׁ מַלְאָךְ שְׁמַיָא בְּכָל דְּרַ וְדַר. לִיה אָנָּא מְשַׁבַּח מְרוֹמָם וּמְהַדָּר:
 קהל שְׁמַשׁ וּמְגַן יי אֱלֹהִים. שׁוֹפֵט צְדָק וּמְשַׁפִּיל גְּבוּהִים:
 מן שְׁגִיָא כַח לֹא מְצִאנוּהוּ. יִשְׁגִּיב בְּכַחוּ וּמִי כְמוּהוּ:
 קהל שְׁלֵמָה שְׁמוֹ כִּי שְׁלוֹ שְׁלוֹם. כִּי יִדְבַר אֵל חֲסִידָיו שְׁלוֹם:
 מן שֵׁם יי אֱהִיָּה אֲשֶׁר אֱהִיָּה. הוֹעֲפוֹת רֵאִם לוֹ כְּפִסְרִ וּכְאֲרִיָּה:
 קהל שְׁדֵי מְאוּרֵי מַלְכֵי וְאֵלֵי. הַלְלוּיָהּ שְׁמוֹ נְפִשֵׁי הַלְלוּיָהּ:
 מן תְּתַפָּס עִם יוֹשְׁבֵי נְטָעִים. הַשְׂרִיגִים שְׁלֹשֶׁת הָרוּעִים:
 קהל תְּתַחַסְדַּר תְּתַבָּר עַמָּם. וְעַם עֲקָשִׁים תְּתַפֵּל וְלֵהֲמִם:
 מן תְּמִים בְּרַבָּה תַקְוָה מְכַל. הוֹכֵל וְלְבַדָּה לַעֲשׂוֹת אֵת כָּל:
 קהל תּוֹחַלְתִּי וּסְבָרִי וְתַקְוֹתִי. תַּאֲוֹת נְפִשֵׁי וְתַשׁוּקֹתִי:
 מן תְּהַלְתִּי וְתַפְאֲרֹתִי וְעוֹזִי. מִפְּעֵי אִמִּי גּוֹחִי וּגּוֹזִי:
 קהל תְּמִים דְּעִים אֵל דְּעוֹת אַחֲרָה. כָּל הַלְבָבוֹת הַזֵּרֵשׁ יַחַד:

ליום חמישי בשבוע

מן מי כְמוֹדָה דְּעָה מוֹרָה. גִּיב שְׁפָתִים אַתָּה בּוֹרָא:
 קהל מַחְשְׁבוֹתֶיךָ עֲמֻקּוֹ וְרֵמוֹ. וּשְׁנוֹתֶיךָ לֹא יִתְמוּ:
 מן לֹא לְמַדוּדָה חֲכַמְתָּהּ. וְלֹא הִבְיַנְוָה תְּבוּנָתָהּ:
 קהל לֹא קִבְלָתָּ מַלְכוּתָהּ. וְלֹא יִרְשָׁתָּ מַמְשַׁלְתָּהּ:
 מן לְעוֹלָם יְהִי לָךְ לְבַדָּה. וְלֹא לְאַחֲרִים כְּבוֹד הוֹדָה:
 קהל וְלֹא תִתֵּן לְאֱלֹהִים אַחֲרִים. תְּהַלְתָּהּ לְפָסִילִים וְזָרִים:
 מן וּכְבוֹד וְגַם כָּל יְקָר מֵאַתָּה. וּכְבוֹדָה לֹא לְזָרִים אַתָּה:
 קהל אַתָּה תְּעִיד בְּיַחְוָדָה. וְתוֹרָתָהּ וְעִבְדֶיךָ:
 מן אֱלֹהֵינוּ עַל יַחְוָדָה. אַתָּה עַד אַמֶּת נֶאֱנַחְנוּ עִבְדֶיךָ:
 קהל לְפָנֶיךָ לֹא אֵל הַקְּדִימָה. וּבְמַלְאכְתָּהּ אֵין זָר עִמָּךְ:
 מן לֹא נֹעֲצָתָ וְלֹא לְמַדָּתָ. בְּחַדְשָׁה בְּרִיאוֹת כִּי נִבְיַנְוֹת:
 קהל מִמַּעַמְקֵי מַחְשְׁבוֹתָהּ. וּמַלְבָּה כָּל פְּעֻלוֹתֶיךָ:
 מן קִצּוֹת דְּרַבִּיָּה הִלֵּא הַבְּרֵנוּ. וּמִפְּעֻשִׁיָּה הֵן יַדְעֵנוּ:

שיר היחוד ליום חמישי

קול שאתה אל כל יצרת. לבדך מאומה לא נגרעת:
 מ לעשות מלאכתך לא לחצת. וגם לעזר לא נצרכת:
קול כי היות לפני הכל. ואז באין כל | לא נצרכת כל:
 מ כי מאהבתך עבדך. כל בראת לכבודך:
קול לא נשמע מן אז והלאה. ולא קם ולא נהיה ולא נראה:
 מ ולא נודע אל זולתך. ואין כמות ואין בלתיך:
קול וגם אחרית לא יהיה אל. ראשון ואחרון אל ישראל:
 מ ברוד אפה יחיד ומיוחד. יי אחד ושמו אחד:
קול אשר מי יעשה במלאכתך. במעשיך וכגבורותך:
 מ אין יציר זולת יצירתך. ואין בריאה כי אם בריאתך:
קול כל אשר תחפז תעשה בכל. כי אתה געלית על כל:
 מ אין כמות ואין בלתיך. כי אין אלהים אלתך:
קול אתה האל עושה פלא. ודבר ממה לא יפלא:
 מ מי כמות נורא תהלות. אלהים לבדך עושה גדולות:
קול אין אותות כמו אותותיך. אף אין מופת כמו מופתיך:
 מ אין תבונה כתבונתך. אין גדלה כגדלתך:
קול כי מאד עמקי מחשבותיך. וגבהו דרכי אורחותיך:
 מ אין גאון כמו גאותך. אף אין ענוה כענותך:
קול אין קדשה כקדשתך. אין קרבות כמו קרבותך:
 מ אין צדקה כמו צדקתך. אין תשובה כתשובתך:
קול אין זרוע כזרועותיך. אין קול כרעם גבורותיך:
 מ אין רחמים כרחמנותך. אין חנינות כחנינותך:
קול אין אלהות כאלהותיך. ואין מפליא כשם תפארתך:
 מ כי שמותך אלים | מרוצים. כזכרך לחוצים להפליא נחוצים:
קול ואנשי וחרטום לא ילחצוה. וכל שם ולהט לא ינצחוה:
 מ לא ינצחוה כל החכמים. כל הקוסמים והחרטומים:
קול אתה משיב לאחור חכמים. לא יוכלו לה ערומים וקוסמים:
 מ להשיב לאחור מזמותך. להפך עצת סוד גזרתך:
קול מרצונך לא יעבירוה. לא ימחרוה ולא יאחרוה:
 מ עצתך תפך עצת כל יועצים. ועזך מחליש לב אמיצים:
קול אתה מצנה ופחתך משנה. ואין עליך פקיד מצנה:

שיר היחוד ליום חמישי

מן אֶתֶּה מְקוֹה וְאִינָה מְקוֹה. לֵךְ כֹּל מְקוֹה נֶפֶשׁ תִּרְוָה :
קחל וְכֹל הַיְצוּרִים וְכֹל עֲנִיָּנִים. וְכֹל יִקְרֵא אֲשֶׁר בָּךְ אֵין דְּמִיּוֹנָם :
 מן לא מַחְשְׁבוֹתָם | מַחְשְׁבוֹתֶיךָ. כִּי אֵין בּוֹרֵא זוֹלָתָךְ :
קחל וְאֵין דְּמִיּוֹן | נִפְלֵא אֱלֹהֵינוּ. וְאֵין חֶקֶר נִשְׁגָּב אֲדוֹנֵנוּ :
 מן סְתוּר מִכָּל סְתוּר. וְעַמּוּם מִכָּל עַמּוּם וּמִכָּל בְּמוּם :
קחל דֶּק מִכָּל דֶּק וְצִפּוּן מִכָּל. צִפּוּן וַיְכַל מִכָּל יִכַל :
 מן נִשְׁגָּב מִכָּל נִשְׁגָּב. וְנִעְלָם מִכָּל נִעְלָם וְשִׁמוּ לְעוֹלָם :
קחל גְּבוּהָ מִכָּל גְּבוּהָ. וְעֲלִיּוֹן מִכָּל עֲלִיּוֹן וּמִכָּל חֲבִיּוֹן :
 מן חֲבוּי וְעַמּוּק מִכָּל עַמּוּק. לֵב כֹּל דַּעַת עָלְיו חֲמוּק :
קחל שְׂאִין שֶׁכֶל וּמִדַּע וְחֻכְמָה. יְכוּלִים לְהַשְׁוֹת לוֹ כֹּל מְאוּמָה :
 מן לא מְשִׁיגִים לוֹ אִיךְ וְכֹמָה. לא מוֹצְאִים לוֹ דָּבָר דּוּמָה :
קחל מְקַרְהָ וְעַרְעֵר וְשִׁנּוּי וּמְפַל. וְחֻכְר וּמְסַמֵּךְ אֹר וְגַם אֶפֶל :
 מן וְלא מוֹצְאִים לוֹ מְרָאָה וְצַבֵּעַ. וְלא כֹּל טַבֵּעַ אֲשֶׁר שֵׁשׁ וְשַׁבַּע :
קחל לִבָּן גְּבוּכּוֹת כֹּל עֲשֵׂתוֹנוֹת. וְנִבְהָלוֹת כֹּל הַחֲשִׁבוֹנוֹת :
 מן וְכֹל שֶׁרַעֲפִים וְכֹל הִרְהוּרִים. גְּלָאִים לְשׁוּם בּוֹ שְׁעוּרִים :
קחל מִלְּשַׁעֲרָהוּ וּמִלְּהַגְּבִילָהוּ. מִלְּתִּאֲרָהוּ וּמִלְּפָרְסָמָהוּ :
 מן בְּכֹל שֶׁכֶלְגוֹ הַפְּשִׁנוּהוּ. בְּמִדַּעֵנוּ לְמִצּוֹא מַה הוּא :
קחל לֹא מְצַאנוּהוּ וְלֹא יִדְעֵנוּהוּ. אִךְ מִפְּעִשְׁיוֹ הַפְּרָנוּהוּ :
 מן שֶׁהוּא לְבַדּוֹ יוֹצֵר אֶחָד. חַי וְכֹל יוֹכֵל וְחֻכֵּם | מִיָּחָד :
קחל כִּי הוּא הָיָה לְכֹל קוֹדֵם. עַל כֵּן נִקְרָא אֱלֹהֵי קֹדֵם :
 מן בְּעֲשׂוֹתוֹ בְּלִי כֹל מְאוּם | אֵת כֹּל. יִדְעֵנוּ כִּי הוּא כֹּל יִכַל :
קחל בְּאֲשֶׁר מַעֲשִׂיו בְּחֻכְמָה כָּלָם. יִדְעֵנוּ כִּי בְּכִינָה פְּעָלָם :
 מן בְּכֹל יוֹם וַיּוֹם בְּחֻדְשׁוֹ כָּלָם. יִדְעֵנוּ כִּי הוּא אֱלֹהֵי עוֹלָם :
קחל בְּאֲשֶׁר הָיָה קוֹדֵם לְכָלָם. יִדְעֵנוּ כִּי הוּא חַי וְקַיָּים לְעוֹלָם :
 מן וְאֵין לְהִרְהֵר אַחַר יוֹצֵרֵנוּ. בְּלִבֵּנוּ וְלא כְּסַפּוּרֵנוּ :
קחל לְמַמְשׁ וְגִדְּשׁ לֹא נִשְׁעֲרָהוּ. לְטַפֵּל וְתֹאֵר לֹא גִדְּמָהוּ :
 מן וְלא נִחְשְׁבָהוּ לְעַקֵּר וְנִצָּב. וְלא לְמִין וְכֹל אוֹן וְלִכָּל נִקְצָב :
קחל כֹּל הַנִּרְאִים וְהַנִּשְׁכָּלִים. וְהַמִּדְּעִים בְּעֵשׂוֹר כְּלוּלִים :
 מן וְשַׁבַּע בְּפִיּוֹת וְשִׁשֶׁת נִדּוּת. וְשִׁלֵּשׁ גִּזְרוֹת וְעֵתוֹת וּמִדּוּת :
קחל הֵן בְּבוֹרֵא אֵין נֵם אֶחָד. כִּי הוּא בְּרָאָם כָּלָם יָחַד :

שיר היחוד ליום ששי

שן בָּלָם יִבְלוּ אֶף יִחְלוּפוּ. הֵם יֹאבְדוּ וְאֶף יִסְפוּ:
שאל וְאַתָּה תַעֲמֹד וּתְבַלֶּה בָּלָם. כִּי חַי וְקַיִם אַתָּה לְעוֹלָם:

ליום ששי בשבוע

שן אַתָּה לְבַדְּךָ יוֹצֵר כֹּל הוּא. וְלֹא יִדְמָה מַעֲשֵׂה לְעוֹשֶׂהוּ:
שאל כָּל הָאֲרָצוֹת לֹא יִבְלִיֶנָּה. וְאֶף שָׁמַיִם לֹא יִכְלָלוּךָ:
שן אִזּוּ יִחְלוּ מַיִם חַיִּים. מִפְּנֵיךָ. אֱלֹהִים חַיִּים:

שאל רַעֲשֵׂה אֶרֶץ וְנָסוּ מַיִם. וְנָטְפוּ מַיִם | מִן הַשָּׁמַיִם:
שן נוֹטָה לְבַדְּךָ הַשָּׁמַיִם. רוֹקַע הָאֶרֶץ עַל הַמַּיִם:

שאל עֲשִׂיתָ כָּל חִפְצֶךָ לְבַדְּךָ. וְלֹא נִצְרַכְתָּ עֶזְרַת בְּנִגְדֶךָ:
שן סוֹעֵד אִין מִי יִסְעֶדְךָ. הַכֹּל מִפֶּה וּמִיַּדְךָ:

שאל כִּבְדֶךָ אִזּוּ כֵּן עֲתָה וְדַעְתֶּךָ. וּלְעוֹלָם כָּל כְּבוֹדְךָ אַתָּה:
שן וְלֹא יַעֲפֹת וְלֹא יִגְעַת. כִּי בְמַלְאכְתֶּךָ לֹא עֲמַלְתָּ:

שאל כִּי בְדַבְּרֶךָ כָּל יִצּוּרֶיךָ. וּמַעֲשֵׂה חִפְצֶךָ בְּמֵאֲמָרֶיךָ:
שן וְלֹא אַחֲרָתוֹ וְלֹא מִתְרָתוֹ. הַכֹּל בְּעֵתוֹ יָפָה עֲשִׂיתוֹ:

שאל מִבְּלִי מְאוּמָה כֹּל חֲדָשְׁתָּה. וְאַתָּה הַכֹּל בְּלִי כֹל פְּעַלְתָּ:
שן וְעַל | לֹא יִסוּד הַכֹּל יִסְדָּתָה. בְּרִצּוֹן רוּחֶךָ כֹּל תָּלִיתָ:

שאל זְרוּעוֹת עוֹלָם אַתָּה כֹּל נוֹשְׂאוֹת. מֵרֹאשׁ וְעַד סוֹף וְאִינָם נִלְאוֹת:
שן בְּעֵינֶיךָ לֹא דָבָר הִקְשָׁה. רִצּוֹנְךָ כָּל דָּבָר | רוּחֶךָ עוֹשָׂה:

שאל לְפַעֲלֹתֶךָ לֹא דְמִיתָ. אֵל כָּל תֵּאָר לֹא שְׁוִיתָ:
שן וְלֹא קִדְמָה לְמַלְאכְתֶּךָ מְלֹאכָה. חֲכַמְתֶּךָ הוּא הַכֹּל עֲרַכָּה:

שאל לְרִצּוֹנְךָ לֹא קִדְמוּ וְאַחֲרוּ. וְעַל חִפְצֶךָ לֹא נוֹסְפוּ וְחָסְרוּ:
שן מִכָּל חִפְצֶךָ לֹא שִׁכַחְתָּ. וְדָבָר אֶחָד לֹא חָסַרְתָּ:

שאל לֹא הִחְסַרְתָּ וְלֹא הִעֲדַפְתָּ. וְדָבָר | רַק בָּם לֹא פְעַלְתָּ:
שן אַתָּה תִשְׁפַּחַם וּמִי הִתְעִיבָם. וְשָׁמַן דָּבָר לֹא נִמְצָא בָם:

שאל הַחֲלוֹת בְּחֻכְמָה עֲשִׂיתָם. בְּתַבּוּנָה וּבְדַעַת פְּלִיתָם:
שן מֵרֹאשִׁית וְעַד אַחֲרִית עֲשׂוּיָם. בְּאֵמֶת וּבְיוֹשֶׁר וְשׁוֹב רְאוּיָם:

שאל הַקְּדַמְתָּ בְּמַעֲשֵׂי יָדֶיךָ. רוֹב רַחֲמֶיךָ וְחֶסְדֶיךָ:
שן כִּי רַחֲמֶיךָ וְחֶסְדֶיךָ. הֵלֵא מַעוֹלָם עַל עַבְדֶיךָ:

שאל וְעַד לֹא כָל חַי הוֹכֵן לְכַלְכַּל. לִפְנֵי אוֹכֵל תִּתֵּן אֲכָל:
שן וּמְזוֹן וּמְכוֹן תַּעֲשֶׂה בְּפִי כָל. צָרְכֵי הַכֹּל כְּאֲשֶׁר לְכָל:

שאל שְׁלֹשֶׁת יָמִים הָרֵאשׁוֹנִים. אִזּוּ הִכְיִנּוֹתָם לְאַחֲרוֹנִים:

שיר היחוד ליום ששי

מן אז עשית אור בשלמה. אדר מאורות ממול שלמה:
 קהל בטרם כל יציר מאד גדלת. ואחר כל מאד נתגדלת:
 מן אז בעין לבוש הוד והדר לובש. עד לא אורג גאות לבש:
 קהל אור בשלמה וכמעיל עוטה. שמים פיריעה נוטה:
 מן עשית בם לאורים דרכים. ורצוא ושוב בנחת מהלכים:
 קהל הברדת בין מים למים. במתיחת רקיע השמים:
 מן מזונות מעונות לשרץ מים. ועוף יעופף על פני רקיע השמים:
 קהל עשב וחקיר לבשה אדמה. מאכל לחיה ולכל בהמה:
 מן בקרן שמן גן | נטעת. אל האדם אשר עשית:
 קהל עזר כנגדו שית לו. די מחסורו אשר יחסר לו:
 מן כל מעשיך בידו תפה. ותחת רגליו הפל שתה:
 קהל להעלות מהם בקר וצאן. על מזבחה יעלו לרצון:
 מן עשית לו | חונת לשרת. להדרת קדש ולתפארת:
 קהל שמת בקרבן חכמת אלהים. כי יצרתו לה בצלם אלהים:
 מן לא מנעת ל פני האדמה. צרכי אדם וכלם בחכמה:
 קהל מעשיך מאד רבו וגדלו. ושמה יי בלם יהללו:
 מן רבו וגדלו אד מעשיך. יודוך יי כל מעשיך:
 קהל כל פעלת ליענה. ולכבודך כל קניניה:

ליום השבת

מן אז ביום השביעי נחת. יום השבת על בן ברכת:
 קהל ועל כל פועל תהלה ערוכה. וחסדיך בכליעת יברוכה:
 מן ברוך יי יוצר בלם. אלהים חיים ומלך עולם:
 קהל כי מעולם על-עבדיך. רוב רחמיה וחסדיך:
 מן ובמצרים החלות. להודיע כי מאד נעלית:
 קהל על כל-אלהים בעשותך בהם. שפטים גדלים ובלהיהם:
 מן בקקעה ים סוף עמך ראו יד הגדולה. ניראו:
 קהל נהגת עמך לעשות לה. שם ותפארת להראות גדלתך:
 מן ודברת עמם מן השמים. וגם העבים נטפו מים:
 קהל ידעת לכתם במדבר. בארץ ציה איש לא עבר:
 מן תפה לעמך רבן שמים. וכעפר שאר ומצור מים:
 קהל תגרש גוים רבים עמים. ירשו ארצם ועמל | לאמים:

שיר היחוד ליום השבת

סו בַּעֲבוּר יִשְׁמְרוּ חֻקִּים וְתוֹרוֹת. אֲמָרוֹת יי אֲמָרוֹת מְהוֹרוֹת:
קהל וְתַעֲדָנוּ בְּמַרְעָה שְׁמֵן. וּמַחְלֵמִישׁ צוּר פִּלְגֵי שָׁמֶן:
סו בְּנוֹחַם בְּנוֹ עֵיר קִדְשָׁךְ. וּפְאָרוֹ בֵּית מִקְדָּשְׁךָ:
קהל וְתֹאמְרָה פֹה אֲשַׁב לְאַרְבַּע יָמִים. צִדָּה בְּרַךְ אֲבִיךָ:
סו בִּי שֵׁם יִזְבַּחוּ זִבְחֵי צְדָק. אִם כִּתְּנִיךָ יִלְבָּשוּ צְדָק:
קהל וּבֵית הַלְוִי גְעִימוֹת יִזְמְרוּ. לָךְ יִתְרוֹעְעוּ אִם יִשִּׁירוּ:
סו בֵּית יִשְׂרָאֵל וְיִרְאִי יי. יִכְבְּדוּ וְיִודוּ שִׁמְךָ יי:
קהל הַטִּיבוֹת מְאֹד לְרֵאשׁוֹנִים. בֵּן תִּשְׁיב גַּם לְאַחֲרוֹנִים:
סו יי תִּשְׁיֵשׁ גַּא עָלֵינוּ. כַּאֲשֶׁר שִׁשְׁתָּ עַל אֲבוֹתֵינוּ:
קהל אֹזְתָנוּ לְהִרְבּוֹת וּלְהַטִּיב. וְנִזְדָּה לָךְ לְעוֹלָם בִּי תִשְׁיב:
סו יי תִּכְנֶנָה עֵירָךְ מְהֵרָה. בִּי עָלֶיךָ שִׁמְךָ נִקְרָא:
קהל וְקִרְן דָּוִד תִּצְמִיחַ בָּהּ. וְתִשְׁבּוֹן לְעוֹלָם יי בְּקִרְבָּהּ:
סו זִבְחֵי צְדָק שִׁמְךָ נִזְבְּחָה. וְכִימֵי קִדְם תִּעֲרַב מִנְחָה:
קהל וּבְרַךְ אֶת־עַמְּךָ בְּאוֹר פְּנִיָּךְ. בִּי חֲפָצִים לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ:
סו וּבְרְצוֹנְךָ תַעֲשֶׂה חֲפָצֵנוּ. הַבֵּשׂ גַּא עַמְּךָ בְּלִנּוּ:
קהל בְּחִרְתָּנוּ לְהִיּוֹת לָךְ לְעַם סִגְלָה. וְעַל עַמְּךָ בְּרִכְתְּךָ סְלָה:
סו וְתִמִּיד נִסְפָּר תִּהְלֹתְךָ. וְנִהְלַל לְשֵׁם תִּפְאָרְתְּךָ:
קהל וּמִבְּרִכְתְּךָ עַמְּךָ יִבּוֹרְךָ. בִּי אֶת־כָּל־אֲשֶׁר תִּבְרַךְ מִבוֹרְךָ:
סו וְאֲנִי בְּעוֹדֵי אֶהְלֹלָה בּוֹרְאִי. וְאֲבִרְכְּכָה כָּל־יְמֵי צַבְאִי:
קהל יְהִי שֵׁם יי מִבוֹרְךָ לְעוֹלָם. מִן־הָעוֹלָם וְעַד־הָעוֹלָם:
כַּפְתּוֹב בְּרוּךְ יי אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מִן־הָעוֹלָם וְעַד־הָעֵלָם. וַיֹּאמְרוּ כָּל־הָעָם
אָמֵן וְהִלֵּל לֵוי: עֲנֵה דְנִיָּאל וְאָמַר לְהוֹא שְׁמֵהּ הִיא־אֱלֹהֵא מִבְּרַךְ מִן־עֲלָמָא וְעַד־
עֲלָמָא הִיא חֲכִמְתָּא וּגְבוּרְתָּא הִיא־לֵיהּ הִיא: וְנֹאמַר. וַיֹּאמְרוּ הַלְוִיִּם יִשְׁנַע וְקִדְמִיָּאל
בְּנֵי חֲשַׁבְנִיָּה שִׁרְבִיָּה הוֹרְיָה שְׁבַנְיָה פְתַחְיָה קוּמֵי בְּרַכוּ אֶת־יי אֱלֹהֵיכֶם מִן־
הָעוֹלָם עַד־הָעוֹלָם. וּיְבָרְכוּ שֵׁם כְּבֹדְךָ וּמְרוֹמְם עַל־כָּל־בְּרָכָה וּתְהִלָּה: וְנֹאמַר.
בְּרוּךְ יי אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מִן־הָעוֹלָם וְעַד־הָעוֹלָם וְאָמַר כָּל־הָעָם אָמֵן הַלְלוּמָה:
וְנֹאמַר וּיְבָרַךְ הוֹיֵד אֶת־יי לְעֵינֵי כָּל־הַקְּהָל. וַיֹּאמְרוּ הוֹיֵד בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵי
יִשְׂרָאֵל אָבֵינוּ מֵעוֹלָם וְעַד־עוֹלָם:

שיר הכבוד

סו אֲנַעִים זְמִירוֹת וְשִׁירִים אֲאָרוּג. בִּי אֱלֹהֵי גִפְשֵׁי תַעֲרוּג:
קהל גִּפְשֵׁי חֲמָדָה בְּצַל יְדִיךָ. לְדַעַת כָּל־רֵז סוֹדְךָ:

שיר הכבוד

מן מדי דברי בכבודך. הוֹמָה לְבִי אֶל־הוֹדִיָּךְ:

קהל **עַל־כֵּן אֲדַבֵּר בְּךָ נִכְבְּרוֹת. וְשִׁמְךָ אֲכַבֵּד בְּשִׁירֵי יְדִירוֹת:**

מן אֲסַפְּרָה כְּבוֹדְךָ וְלֹא רֵאִיתִיךָ. אֲדַמָּךְ אֲכַנֶּךָ וְלֹא יִדְעֶתִיךָ:

קהל **בְּיַד נְבִיאֶיךָ בְּסוּד עֲבָדֶיךָ. הִמִּית הַדָּר כְּבוֹד הוֹדְךָ:**

מן גִּדְלַתְךָ וּנְכוֹרַתְךָ. כִּנּוּ לְתַקְּךָ פִּעְלֶתְךָ:

קהל **הִמּוּ אֹתְךָ וְלֹא כָפִי יִשֶׁךְ. וַיִּשְׁוּוּךָ לְפִי מֵעֲשִׂיָּךְ:**

מן הַמְּשִׁילוּךָ בְּרוֹב חַיּוֹנוֹת. הִנֵּךְ אֶחָד בְּכָל־הַמַּיּוֹנוֹת:

קהל **וַיַּחֲזוּ בְּךָ זְקֵנָה וּבְחָרוֹת. וְשָׁעַר רֵאשִׁיךָ בְּשִׁיבָה וְשִׁחְרוֹת:**

מן זְקֵנָה בַּיּוֹם הַזֶּה וּבְחָרוֹת בַּיּוֹם קָרִב. כָּאִישׁ מִלְחָמוֹת יָדָיו לֹא רָב:

קהל **חָבֵשׁ כּוֹבֵעַ יִשְׁוָעָה בְּרֵאשׁוֹ. הוֹשִׁיעָה לּוֹ יַמִּינוּ וּזְרוּעַ קָדְשׁוֹ:**

מן טָלְלֵי אֹרֹת רֵאשׁוֹ נִמְלָא. קוֹצוֹתָיו רָסִיסי לַיְלָה:

קהל **יִתְפָּאֵר בִּי בִּי חֲפִיץ בִּי. וְהוּא יִהְיֶה לִּי לְעֹטְרַת צְבִי:**

מן בָּתֵּם טְהוֹר פִּי הִמִּית רֵאשׁוֹ. וַחֵק עַל מִצַּח כְּבוֹד שֵׁם קָדְשׁוֹ:

קהל **לְחַן וּלְכְבוֹד צְבִי תִפְאָרָה. אִמְתּוֹ לּוֹ עֹטְרָה עֹטְרָה:**

מן מַחְלָפוֹת רֵאשׁוֹ כְּבִימֵי בְחָרוֹת. קוֹצוֹתָיו תִּלְתְּלִים שְׁחָרוֹת:

קהל **נֹהַ הַצֶּדֶק צְבִי תִפְאָרְתּוֹ. יַעֲלֶה־נָא עַל רֵאשׁוֹ שִׁמְחָתּוֹ:**

מן סִגְלָתּוֹ תְּהִי נָא בְּיָדוֹ עֹטְרָתוֹ. וּצְנִיף מְלוּכָה צְבִי תִפְאָרְתּוֹ:

קהל **עַמּוּסִים נְשָׂאֵם עֹטְרַת עֲנָדָם. מֵאֲשֶׁר יִקְרוּ בְּעֵינָיו כְּבָרָם:**

מן פָּאֲרוֹ עָלַי וּפָאֲרֵי עָלָיו. וְקָרוֹב אֵלַי כְּקָרָאִי אֵלָיו:

קהל **צַח וְאֲדוּם לְלִבּוֹשׁוֹ אָדוּם. פּוֹרָה בְּדַרְכּוֹ כְּבוֹאוֹ מֵאֲדוּם:**

מן קָשֶׁר תְּפִלִּין הִרְאָה לְעֵנוֹ. תְּמוּנַת " לְנֶגֶד עֵינָיו:

קהל **רוּצָה בְּעַמּוֹ עֲנוּיִם יִפְאָר. יוֹשֵׁב תְּהַלּוֹת בָּם לְהַתְּפָאֵר:**

מן רֵאשׁוֹ דְּבָרְךָ אִמְתָּ קוֹרָא מֵרֵאשׁוֹ. הוֹר וְדוֹר עִם הוֹרֶשֶׁךָ הַרוֹשׁ:

קהל **נְשִׁית הַמּוֹן שִׁירֵי נָא עָלֶיךָ. וְרַנְתִּי תִקְרַב אֵלֶיךָ:**

מן תְּהַלְתִּי תְּהִי לְרֵאשִׁיךָ עֹטְרָתוֹ. וְתִפְלְתִי תִכּוֹן קִסְתּוֹת:

קהל **תִּיקַר שִׁירַת רִשׁ בְּעֵינֶיךָ. כְּשִׁיר יוֹשֶׁר עַל קָרְבְּנֶיךָ:**

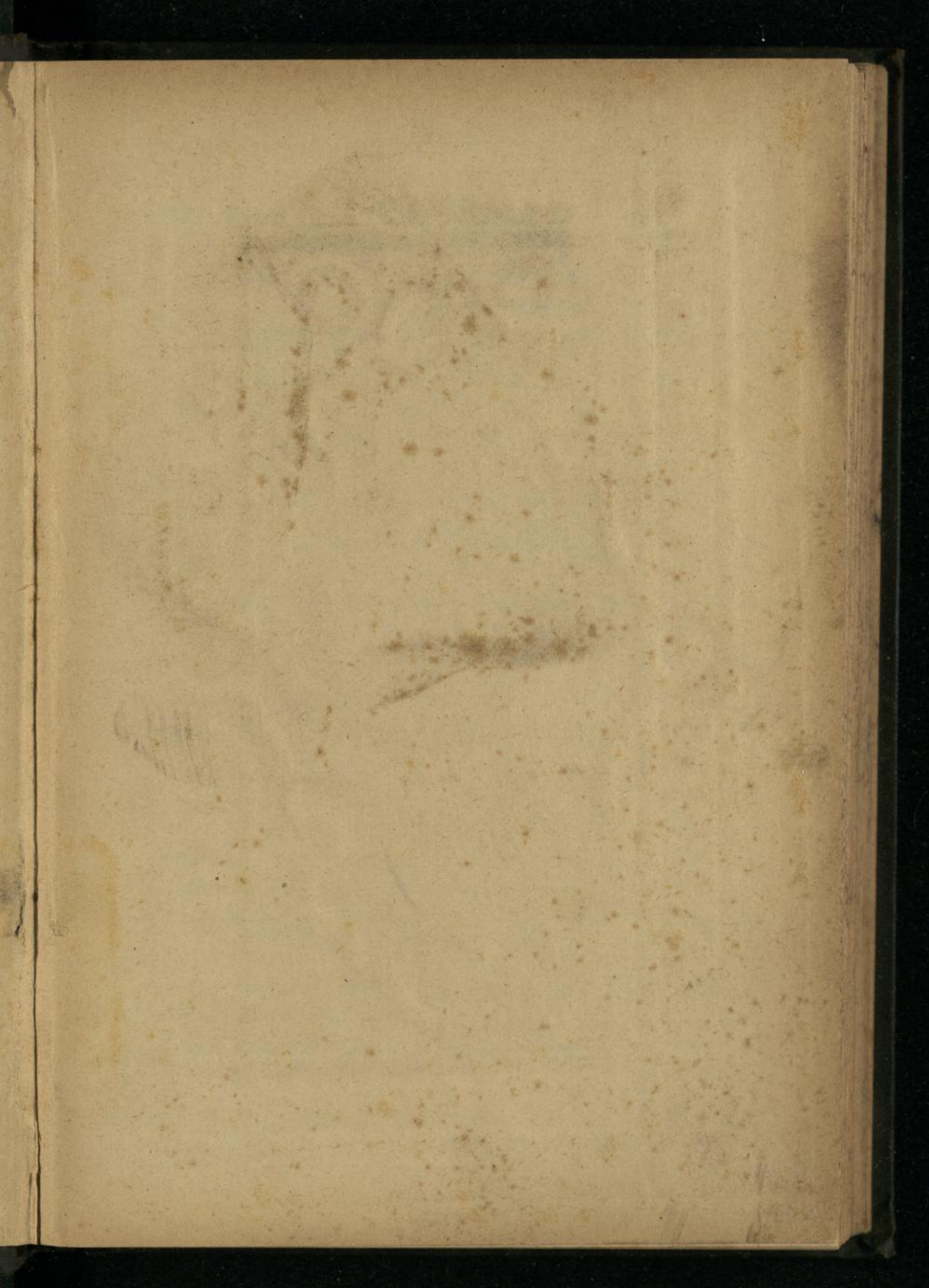
מן בְּרַכְתִּי תִעֲלֶה לְרֵאשׁוֹ מִשְׁבִּיר. מְחוֹלָל וּמוֹלִיד צְדִיק כְּפִיר:

קהל **וּבְכִרְכְּתִי תִנְעֲנַע לִי רֵאשׁוֹ. וְאֹתָהּ קַח לָךְ כְּבִשְׂמִים רֵאשׁוֹ:**

מן יַעֲרֹב נָא שִׁיחֵי עָלֶיךָ. כִּי נִפְשִׁי תִעְרוֹג אֵלֶיךָ:

לך " הגדולה והגבורה והתפארת והנצח וההוד כי כל בשמים ובארץ: לך " הממלכה

והמתנשא לכל לראש: מי ימלל גבורות " ישמיע כל תהלתו:

2203 = 98008843

Universitäts-
bibliothek

Inventarnr.

98008847

Universitätsbibliothek Potsdam

Ausleihnr.

98008847

43